

Giới thiệu Vô Lại Kim Tiên 2

Truyện Vô Lại Kim Tiên phần 2 với những lối đi được tác giả Lương Trạng sáng tác hoàn toàn mới. Con đường chinh phục trở nên kỳ thú hơn bao giờ hết.

Phần 1 mời các bạn rất hấp dẫn tại đây nhé: <http://doctruyen.org/vo-lai-kim-tien/>

Bạn đang đọc truyện *Vô Lại Kim Tiên 2* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Vô danh

Lâm Phong dần dần tỉnh lại, chỉ cảm thấy đầu đau như búa bổ, đom đóm bay đầy trời, cố gắng chống người dậy mới phát hiện mình đang nằm giữa một bãi loạn thạch (bãi đá). Cảnh vật chung quanh thật không tệ, sơn thanh thủy tú một màu xanh biếc, linh khí cực kỳ sung túc, quái, Thần Tạng đại lục làm gì có nhiều thiên địa linh khí như vậy.

Vội xem xét lại cơ thể thì thấy pháp lực mất hết sạch. Cũng may chỉ là nguyên thần hao tổn quá độ, qua vài ngày là có thể khôi phục lại được.

Mấy món pháp bảo thì chỉ riêng có Nhiếp Hồn châu là chẳng biết rơi đâu mất. Lâm Phong cũng chẳng thèm để ý, chỉ cần Thái Cực đồ vẫn còn là được, những cái khác đều chỉ là pháp bảo vớ vẩn không đáng quan tâm.

Còn có việc lạ nữa là những sinh hồn trong Linh Lung bảo tháp cũng chẳng biết là mất tiêu đâu nữa.

Lâm Phong không có thời giờ để quan tâm đến mấy chuyện lật vật này, vội đứng dậy, cẩn thận đánh giá chung quanh một chút. Trời xanh mây trắng, bốn phía chung quanh đều là những ngọn núi cao ngất tầng mây. Cũng không biết mình đang ở nơi nào, mơ hồ cảm thấy tựa hồ như không phải ở Thần Tạng đại lục, bây giờ pháp lực đã mất hết, muốn đi ra ngoài thăm dò thì trước tiên cũng phải khôi phục pháp lực mới đi được.

Vừa mới khoan chân tọa định, đã thấy hai cổ yêu quang hạ xuống trước người, yêu quang tản đi lộ ra hai nam tử bộ dáng như lâu la. Hai nam tử này hình dáng vô cùng xấu xí, toàn thân tràn ngập yêu khí, không biết hai tên này tới cùng là loại tiểu yêu gì.

Hai tiểu yêu này đều mang một khối lệnh bài, tiểu yêu bên trái là Quý Vô Thường, tiểu yêu bên phải là Vô Thường Quý.

Tên tiểu yêu Quý Vô Thường chỉ vào Lâm Phong quát lớn: "Ê ku, chuột nhắt như mi mà cũng dám xông vào địa bàn của đại vương nhà ta sao?"

Vô Thường Quý kia thì nói: "Ta xem thăng nhải này quá nửa là hậu bối của những lão tạp mao Thuyết Hà phái kia. Chúng ta vừa vắn gặp được thăng nhải này, tóm nó mang về dâng cho đại vương lược lên nhắm rượu đi!"

"A!" Lâm Phong mới nghe đến những lời ấy, lập tức hô toáng lên. Nếu không phải pháp lực còn chưa khôi phục lại thì nhất định là đã nhảy dựng lên. Cũng không biết hai tiểu yêu này có phải chỉ dọa suông không, cảm thấy không thể nén giận được nữa, hừ lạnh một tiếng nói: "Lớn mật, hai tên không biết sống chết này, có biết sư phụ ta là ai không?"

Quý Vô Thường kia nói: "Nói thử ta nghe coi!"

Lâm Phong đầu óc tính toán nhanh như máy, ở đây linh khí dồi dào, chắc chắn không phải là Thần Tạng đại lục. Cũng không biết có nhân vật gì lợi hại không, xem hai tên tiểu yêu này đều là loại yêu quái đã tu luyện thành tinh, linh cơ chột lóe, quát lại: "Sư phụ ta là yêu tộc Thiên Hoàng Thái Huyền, người mau mau cút ngay, đừng có để mất tính mạng!"

"Thái Huyền?" Quý Vô Thường kia hỏi lại: "Là Thái Nhất hay là Thái Huyền?"

Lâm Phong trong lòng quặn lên, trầm giọng kiên quyết nói: "Đương nhiên là Thái Huyền, người mau mau cút ngay!"

Quý Vô Thường quay đầu lại hỏi: "Người có nghe qua Thái Huyền bao giờ chưa, ta chỉ biết đại thánh yêu tộc chúng ta là Đông Hoàng Thái Nhất, Thái Huyền là thăng nào?"

Thượng cổ yêu ma đại chiến đã cách đây quá lâu rồi, Thái Huyền đã củ tỏi, hai tiểu yêu này ngay cả thiên tiên cũng chưa thành, tự nhiên là chưa từng nghe qua yêu tộc Thiên Hoàng uy chấn thái cổ hồng hoang năm đó.

Vô Thường Quý nói: "Thái Huyền là ông nội hần, là cháu ta. Mẹ nó, tiểu tử này lăm lăm lét, trông rất gian xảo, vừa nhìn là biết không phải loại tốt đẹp gì, nói nhảm nhiều vậy làm gì, he he. Nhìn tiểu tử này da dẻ mịn màng, bắt về hiến cho đại vương, hấp chín cho các huynh đệ nhắm rượu đi."

“Lần này chúng ta lập được công lớn rồi, không chừng sau khi trở về Đại Vương lại cao hứng thưởng cho chúng ta thứ tốt gì đó!” Quý Vô Thường mơ mộng, định tiến lên chế trụ lấy nguyên thần Lâm Phong.

Lâm Phong tí nữa thì xiu, vốn muốn dùng tên tuổi yêu hoàng Thái Huyền để hù cho hai thằng tiểu yêu này một trận. Ai ngờ lại xuất hiện một đông hoàng Thái Nhất ở đâu ra, hơn nữa hai tiểu yêu này lại không biết yêu tộc Thiên Hoàng Thái Huyền uy chấn thái cổ hồng hoang. Cái này có khác gì người Pháp không biết Napoleon, hay người Mi không biết đến Oa-Sinh-Ton vậy.

Xem ra đúng là trong cánh rừng lớn thì loại chim gì cũng có.

Ngồi chờ chết không phải là tính cách của Lâm Phong, mắt thấy Quý Vô Thường muốn chế trụ nguyên thần của mình. Vội cần rằng một cái, liều mạng nguyên thần đang bị thương, mạnh mẽ dẫn động Hồng Mông tử khí vô cùng vô tận trong Thất Thái nguyên thạch. Vừa phát lực vừa quát, ngón tay chỉ ấn quyết, hai cổ tử khí cuộn cuộn trào ra, đem tên tiểu yêu kia đánh cho thân hình cầu diệt, hóa thành tro bụi.

Lâm Phong há mồm phun ra một ngụm máu tươi, thân thể đứng đưa muốn ngã.

Mạnh mẽ dẫn động Hồng Mông tử khí trong Thất Thái nguyên thạch, với pháp lực của hắn bây giờ nguyên thần không thể nào chịu được va chạm với Hồng Mông tử khí vô tận. Chỉ hơi dẫn động một chút mà nguyên thần đã bị thương.

Vội vàng vận chuyển huyền công, đem thương thế ép xuống, nhanh chóng điều tức một chút khôi phục lại pháp lực. Trong bụng thầm nghĩ nơi này không nên ở lâu, miễn cưỡng sử dụng độn quang, bỏ chạy về phía bắc.

Một hơi chạy mấy trăm dặm, lúc này mới thở hổn hển hạ xuống một khe núi tương đối bí ẩn, tìm ra một chỗ có thể ẩn thân, dùng pháp thuật ẩn giấu thân mình. Vội vàng vận chuyển huyền công khôi phục pháp lực.

Mặc dù không biết mình đã lạc tới nơi nào, nhưng chỉ cần nhìn hai tiểu yêu mới rồi thì đã biết nơi này chắc chắn không phải địa cầu và Thần Tang đại lục trước kia.

Hai tên lâu la này đều có tu vi độ kiếp hậu kỳ, sắp sửa tiến vào đại thừa kỳ, đạt được thiên tiên đại đạo. Người trên địa cầu đạt được độ kiếp hậu kỳ rất ít, làm gì có yêu quái nào có yêu lực cao cường như vậy.

Về phần Thần Tang đại lục lại càng không có.

Có thể chắc chắn là nơi này là nơi nguy hiểm, nếu không phải vừa rồi liều mạng nguyên thần bị thương một đòn đánh chết hai tiểu yêu, sợ là mình đã rơi vào miệng yêu quái rồi.

Việc cấp bách trước mắt đó chính là nhanh chóng khôi phục lại pháp lực.

Thái Cực huyền công thật là huyền diệu, vốn dĩ với tu vi hiện giờ của hắn, sau khi pháp lực cạn kiệt dù có muốn hay không cũng phải mười bữa nửa tháng mới có thể khôi phục lại toàn bộ. Nhưng giờ chỉ ngắn ngủi có ba ngày mà pháp lực đã khôi phục lại hết. Một nửa là nhờ diệu dụng của Thái Cực huyền công, một nửa khác là nhờ Hồng Mông tử khí và tinh khí của yêu hoàng Thái Huyền trong Hồng Mông tử khí.

Trong vân quang tử, bạch, thanh(mây màu tím, trắng, xanh) tam sắc hỗn tạp, một nguyên anh bé bỏng ngồi đang ngồi lặng yên, bộ dáng giống hệt với Lâm Phong, trông giống như là một bản thu nhỏ của hắn vậy.

Một tia tử khí và Thái Huyền tinh khí cực nhỏ phát ra, sau đó luyện hóa thành pháp lực, dung hợp trong nguyên anh, bản mạng Lâm Phong khổ tu Thái Thanh Huyền và Thái Huyền tinh khí dần dần dung hợp trong Hồng Mông tử khí, nguyên anh cũng dần biến thành màu tím.

Lâm Phong thở ra một ngụm trọc khí, thu công đứng lên. Vội vàng cười độn quang bay lên một đám mây, đôi mắt nhìn về phía xa, chỉ thấy trong phạm vi ngàn dặm xung quanh đều là núi cao liên miên nhìn không thấy điểm cuối, không biết mình tột cùng là đang ở đâu nữa.

Muốn hỏi thăm một chút mà cũng không thấy một bóng người. Ngẫm nghĩ nửa ngày, chỉ còn cách cười độn quang bay về phía bắc.

Một hơi chạy hơn ngàn dặm mà vẫn chưa bay khỏi cái vùng núi non trùng điệp này thì có thể tưởng tượng được trong lòng hắn phiền muộn cỡ nào.

Khi mặt trời lặn, Lâm Phong hạ xuống một đỉnh núi, sau khi khôi phục lại pháp lực đã bị tiêu hao, vừa muốn tiếp tục lên đường thì lại nghe thấy phía trước có tiếng quát tháo vang lên. Vội vàng chạy lại, ẩn thân ở phía xa xa rồi nhìn lên, đã thấy cách đó vài dặm, một đôi nam nữ thanh niên đang đánh nhau khó phân thắng bại, bên cạnh còn có một tiên nữ xinh đẹp đứng xem.

Tên tiểu tử còn trẻ này sử dụng phi kiếm chất liệu thượng phẩm, kiếm quang sáng chói, uy lực cực mạnh. Xem bộ dáng hình như là kiếm tu, tiên pháp chẳng có gì cao thâm cả, nhưng tu vi lại không kém mình.

Mà nữ tử kia.....

Lâm Phong thiếu chút nữa không nhận được mà hô thành tiếng.

Nữ tử đang đánh nhau với tên tiểu tử kia không phải ai khác, chính là tiểu xà tinh từng có duyên gặp mặt cùng hắn trong Vân Vụ sơn.

Tiểu Thanh xà tu vi rõ ràng so với tên tiểu hòa gia yếu hơn rất nhiều. Lại dùng một cái phi kiếm cùi bắp, chống đỡ rất chặt vật, yêu quang hộ thân bị phi

kiếm của tiểu tử kia một chém phá tan. Trông điệu bộ sắp không chống đỡ được, sợ rằng chỉ một lúc nữa thôi là sẽ bị chế trụ.

Tên tiểu tử kia tựa hồ rất thoải mái, giống như là đang chơi trò mèo vờn chuột với Tiểu Thanh và vậy, mặt đầy ngạo khí nói:” Yêu nghiệt, ngươi dám tác oai tác quái ở địa bàn Thụy Hà phái chúng ta. Biết khôn thì mau quăng kiếm đầu hàng, nếu không buộc phải đánh cho ngươi thần hình câu diệt.”

Tiểu Thanh và tóc tai lòa xòa, khoe miệng ứa máu, tấm áo xanh do da rắn biến thành cũng xuất hiện nhiều vết rạn nứt. Một mặt vừa vung kiếm chống đỡ, một mặt lại cắn răng nói:” Thụy Hà phái các ngươi ý thế hiếp người, không để đồng đạo vào mắt, ta tác oai tác quái tại địa bàn Thụy Hà phái các ngươi lúc nào!”

Tiểu Thanh và tuy tu vi không bằng được tiểu tử kia, nhưng rõ ràng là có tiền bộ. Xem ra yêu pháp mình truyền cho nàng cũng giúp nàng không ít chỗ tốt, chỉ là với cái phi kiếm như vậy... Thật sự là quá thua thiệt, cũng không biết là nhặt từ cái bãi rác nào nữa.

Tiền nữ xinh đẹp đang đứng bên xem trận chiến trên mặt xuất hiện vẻ tức giận, mắt thấy tình nhân (相好-tương hảo) có ý tứ với và tình này, tâm trạng cảm thấy giận dữ:” Ngươi yêu nghiệt vô sỉ này, ai cần nhiều lời với ngươi!” Nói xong liền rút ra một thanh phi kiếm màu xanh biếc, chẳng nói chẳng rằng giỡn chém thẳng tới tiểu và tình.

Lâm Phong đứng ngoài nhìn một hồi, đã đoán đôi nam nữ này hơn phân nửa là đệ tử của cái gọi là Thụy Hà phái kia. Đang suy nghĩ xem nên trợ giúp Tiểu Thanh và thế nào, đột nhiên thấy nữ tử này xuống tay độc ác thì không khỏi kinh hãi.

Phi kiếm màu xanh kia thủy nguyên lực ba động cực kỳ cường đại, hiển nhiên là do thái quý thủy tinh tế luyện thành. Nữ tử này pháp lực không thua mình, Tiểu Thanh và đánh với tiểu tử kia còn không đỡ được, làm gì còn khí lực để đỡ được phi kiếm này.

Trong lòng nhanh chóng xoay chuyển nhiều ý niệm, hai nam nữ trẻ tuổi này không phải là loại lương thiện gì, hơn nữa Tiểu Thanh và là người duy nhất mình biết từ khi mình lưu lạc đến đây. Dù sao cũng phải cứu nàng một phen, sống ở nơi lạ lẫm này, nhiều đồng bọn là nhiều người giúp đỡ hơn.

Lâm Phong vốn là người quyết đoán, sau khi cân nhắc, vội vàng tung Thái Cực đồ ra, đem cả nữ tiên lẫn phi kiếm quán vào trong.

Nữ tiên kia tu vi cao hơn hẳn, vốn không thể không chịu nổi một kích như vậy. Chỉ là nữ tiên kia mắt thấy nhân tình của mình có ý tứ với và tình, cái tâm ghen ghét nó quá nhiều, trong chốc lát bụng đầy lửa giận, sơ suất không phát hiện ra có người trốn ở phía sau.

Đợi đến khi giật mình nhận ra thì đã muộn rồi, pháp lực của Lâm Phong mặc dù thua kém nàng, nhưng cũng không cách quá xa. Kim quang cuốn tới, nữ tiên kia lập tức cả người lẫn phi kiếm rơi vào bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Vô Lại Kim Tiên 2* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Gặp lại tiểu Thanh.

" Vô Song!" Tên tiểu tử kia mắt thấy sư muội bị một đạo kim quang cuốn đi, còn tưởng rằng có kẻ thù cực kỳ lợi hại đến, kinh hô một tiếng. Tâm ý hoảng loạn đầu còn tâm tư nào để đối phó với Tiểu Thanh Xà, chỉ hơi do dự một chút đã độn quang bỏ chạy mất.

Lâm Phong không muốn hắn mang theo một đám đầu trâu mặt ngựa tới tìm mình, nên nào để hắn chạy trốn. Bất chấp Tiểu Thanh Xà lên tiếng gọi, vội vàng đuổi theo, đồng thời nâng Thiên Ma kiếm chém nữ tiên kia. Loại tai họa này không thể lưu lại được, có trời mới biết sư môn của nữ tiên này có bao nhiêu cao thủ lợi hại nữa, có thể sẽ mang đến một đống phiền toái.

Hắn vốn không phải là loại người lương thiện gì, vừa mới thử trải nghiệm qua cái chết, bây giờ thân trong hiểm địa, sao có thể không cẩn thận một chút nào chứ. Ở Thần Tang đại lúc căn bản là không có người xứng làm đối thủ của hắn, cho nên hắn mới khinh thường, chẳng thèm tính toán so đo gì, nhưng giờ thì đã khác rồi.

Mạng nhỏ quan trọng hơn, sao có thể không đem nguy cơ đánh tan từ trong trứng nước.

Tiểu tử kia cười phi kiếm chạy trốn cực nhanh, chỉ trong chớp mắt đã chạy được hơn mười dặm. Quay đầu nhìn lại thấy Lâm Phong đang đuổi theo thì càng liều mạng chạy trốn.

Lâm Phong điều khiển một phiến kim quang đuổi kịp theo, tên tiểu tử kia tu vi không kém hắn, chỉ là với kiếm tu nhập đạo, không có tiên pháp gì là cao thâm nữa cả. Nếu không đã sớm để hắn chạy mất rồi.

Mắt thấy càng đuổi càng xa(xa là xa cái chỗ ban đầu, ko phải là càng đuổi càng cách nhau xa), Lâm Phong cảm thấy nóng ruột, cắn mạnh răng một cái, tung Thiên La tứ kiếm lên không, bốn thanh kiếm nhẹ rung lên một tiếng, hóa thành bốn đạo kiếm quang đuổi theo. Chỉ trong chớp mắt đã đuổi tới phía

sau tên tiểu tử nọ, bay quanh bốn phía, vây tiểu tử nọ vào trong kiếm trận.

Tiểu tử kia chính đang cầm đầu cầm cổ chạy, bỗng chốc thấy trước mắt tối sầm. Cảm thấy một trận gió thổi qua, xích, bạch, thanh, hắc tứ sắc kiếm quang từ bốn phương tám hướng ập đến, lướt nhẹ qua khiến da đầu hắn cảm thấy ngứa ngáy. Trong lòng biết đã bị hãm trong trận pháp, không khỏi cảm thấy hoảng hốt, vội vàng dừng lại, giờ phi kiếm lên đỉnh đầu, hai tay khép lại, vận sức chờ đợi.

Lâm Phong đuổi tới, lao thẳng vào kiếm trận, vừa quát vừa phát lực, Thiên La tứ kiếm rung nhẹ một tiếng. Trong trận pháp gió mạnh nổi lên, tứ sắc kiếm quang đại thịnh, chém về phía tiểu tử kia.

Người thì muốn phòng xin, chó lại muốn vượt rào, tiểu tử kia cũng không phải thẳng ngu, vội vã giờ lên một kiện pháp bảo vừa giống lá phướn lại vừa giống cờ, tỏa ra một phiên ô quang bảo vệ quanh thân, mở miệng mắng: "Người tên yêu nghiệt này. mau thả sư muội ta ra, không ta sẽ không tha cho ngươi!" Hét lớn một tiếng, nâng phi kiếm chém tới Lâm Phong.

Lâm Phong sao có thể nói nhảm cùng hắn, một hồi bịch bịch xé gió vang lên, tứ sắc kiếm quang phá vỡ ô quang, đánh vỡ hộ thân pháp bảo của tiểu tử kia. Ra một chiêu, nâng Thiên Tuyệt kiếm lên, “keng keng” một hồi, phi kiếm của tiểu tử kia đã bị chém thành hai đoạn. Lâm Phong chỉ cảm thấy một đạo kiếm khí sắc bén đánh úp về phía tâm mạch. Vội vàng mượn thế bay ngược lại hơn mười trượng, lạng lẽ vận chuyển huyền công, hóa giải đi kiếm khí xâm nhập vào tâm phế.

Tiểu tử nọ cũng không chịu được, pháp bảo của người tu đạo bình thường đều cùng nguyên thần tương hợp lẫn nhau. Tiểu tử này phi kiếm bị Thiên Tuyệt kiếm phá hủy, khí cơ bị thương nặng. Há mồm phun ra một ngụm tiên huyết, mặt không khỏi biến sắc.

"Là người tự ôm rom dậm bụng, đừng trách ra độc ác!" Lâm Phong không cho hắn một cơ hội, bay gần lại, phát lực chân động. Tứ sắc kiếm quang lao tới, tiểu tử kia pháp bảo đã bị hủy hết, tay vội vàng bấm một đạo kiếm quyết, xuất hiện vô số đạo kiếm khí sắc bén bay quanh người, cực kỳ khó nhọc chống đỡ lại tứ sắc kiếm quang.

Lâm Phong nhân cơ hội tiến gần lại, Thái Cực Đồ rung lên, cuốn tiểu tử kia vào trong. Sau đó hắn nhanh chóng thu lại Thiên La tứ kiếm chuẩn bị rút lui. Vừa nâng Thiên La tứ kiếm lên liền phát huy Đại La kiếm trận. Uy thế cường đại đến mức chỉ cần là trong phạm vi mấy trăm dặm xung quanh, tiên nhân có tu vi xấp xỉ với hắn thì hắn đều có thể cảm giác được.

Nếu còn không đi thì có thể sẽ có phiền toái.

Có điều...

Phiền toái đã tự tìm tới.

Lâm Phong vừa mới thu lại Thiên La tứ kiếm chuẩn bị bỏ chạy, đột nhiên nghe thấy một tiếng quát giận dữ từ xa truyền đến: "Yêu nghiệt to gan, dám đến Thúy Hà sơn chúng ta giường oai, còn đợi đến lúc nào mà không đến đây chịu chết!"

Lâm Phong từ sau khi tỉnh lại đã gặp nhiều biến cố, từ lâu đã sớm khôi phục lại sự cảnh giác như lúc trên địa cầu bị người ta truy sát cả ngày đêm. Vội vã đi theo tiếng nói, chỉ thấy ở phía đông có một lão đạo râu tóc dựng đứng cười phi kiếm bay tới, người còn cách ngoài mười dặm mà tiếng nói đã truyền tới.

Hiển nhiên lão đạo này tu vi mạnh hơn tiểu tử vừa rồi rất nhiều.

"Cái gì mà Thúy Hà phái, so với mấy lão tạp mao phái Côn Lôn còn muốn hung hăng hơn nhiều, lão đầu này thật khó đối phó!" Lâm Phong suy nghĩ nhanh chóng, chạy thì chạy không thoát rồi, nếu liều mạng mà nói, mình có Bát Bảo kim thân và rất nhiều pháp bảo lợi hại khác. Mặc dù không sợ lão đạo này, nhưng chẳng may lại dẫn tới hai ba tên như vậy nữa thì thật phiền phức.

Lúc đầu óc còn đang suy tính, chẳng những lão đầu kia đã chạy tới, ngay cả Tiểu Thanh xà nhếch nhác vô cùng cũng cười một phiên yêu quang đuổi tới. Thấy nàng thờ hồng học, hiển nhiên là truy đuổi vô cùng gian khổ. Lâm Phong thầm kêu hồng bet, sao Tiểu Thanh xà này cũng muốn chạy tới góp vui, cái này mới đúng là muốn chạy cũng không thoát.

"Bản đạo Nhất Dương Tử, người yêu nghiệt này mau mau thả hai sư đệ của ta ra!" Lão đạo nọ cười độn quang lao tới trước mặt, tay chỉ vào Lâm Phong hét lớn.

"Chạy mau!" Lâm Phong phớt lờ lão đạo, quát một tiếng với Tiểu Thanh xà. Đang lúc Tiểu Thanh xà còn ngơ ngác không hiểu gì thì hắn tung một cú đánh móc mãnh liệt về phía Nhất Dương Tử đang truy đuổi. Thiên La tứ kiếm đồng thời được rút ra, lao về phía lão đạo, Thái Cực đồ cũng xuất hiện ngay sau đó.

Nhất Dương Tử không ngờ Lâm Phong chẳng nói chẳng rằng lại đột nhiên hạ thủ thì càng tức giận mắng to: "Yêu nghiệt vô sỉ!" Tay cũng không chậm trễ, vội vàng nâng một cái bảo quang phi kiếm lên nghênh đỡ Thiên La tứ kiếm, một tràng va chạm kim loại vang lên, Lâm Phong đầu óc kịch chấn, phun một ngụm máu tươi bay ngược về phía sau.

Lão đạo kia cũng không không hơn gì, Thiên La tứ kiếm chính là tiên thiên linh bảo trong hỗn độn, thanh bảo kiếm kia của hắn mặc dù cũng là thượng phẩm, nhưng so với Thiên La tứ kiếm cùng nhau xuất hiện thì thua kém rất nhiều. Giống như là đặt một con cự long và một con giun đất ở gần nhau vậy.

Tràng âm thanh qua đi, phi kiếm của lão đạo nọ đã bị cắt thành bốn khúc, khí cơ tương hợp với nhau, lão đạo lập tức bị trọng thương, từ trên mây rơi thẳng xuống dưới. Lâm Phong bất chấp thương thế, nắm lấy thời cơ vọt tới, Thái Cực Đồ rung lên, đem Nhất Dương Tử cuốn vào trong, dùng Thiên

Tuyệt kiếm chém chết lão đạo.

Khi Tiểu Thanh xà còn chưa kịp phản ứng, một đạo kim quang đã cuốn lấy nàng, nhanh chóng bỏ chạy về hướng tây.

Sau chốc lát, ba đạo độn quang hạ xuống, ba lão đạo lưng đeo trường kiếm xuất hiện ở ngay chỗ đấy. Đánh giá xung quanh một hồi, một lão đạo trong đó nhíu nhíu mày, cười độn quang đuổi về hướng tây, hai người khác cũng vội vàng đuổi theo sau.

Ngay khi ba lão đạo vừa rời đi, một đạo kim quang liền xuất hiện ở nơi ba lão đạo vừa rời đi. Lâm Phong mặt đầy mồ hôi lạnh cùng Tiểu Thanh xà nhếch nhác hiện ra thân hình, Lâm Phong bất chấp mắng chửi Tiểu Thanh xà vài câu rồi lại vội vàng mang Tiểu Thanh xà chạy mấy trăm dặm về phía bắc mới tìm được một chỗ bí ẩn để trốn.

Nguyên lai lúc này khi ba lão đạo đuổi tới, hắn mang theo Tiểu Thanh xà chạy về hướng Tây một hồi, lại thăm quay ngược lại. Trên địa cầu bởi vì Thái Cực Đồ mà bị người ta ngày đêm đuổi giết, bản lĩnh chạy trốn đã thành nghề, cực kỳ pro, không thì cũng không sống được đến bây giờ.

Ở trong một đồng loạn thạch vô cùng bí ẩn, Lâm Phong đang khoanh chân ngồi, lặng lẽ vận chuyển huyền công khôi phục lại pháp lực.

Tiểu Thanh xà quần áo rách nát, bộ dáng rất chật vật, mặt mũi nhăn nhó bất an ngồi một bên. Thỉnh thoảng lại lén lút nhìn hắn, nét mặt lúc mờ lúc tỏ, cũng không biết là đang nghĩ cái gì. Trong tay vẫn còn nắm thanh phi kiếm đồng nát không biết nhặt đâu ra.

Chẳng biết qua bao lâu, Lâm Phong pháp lực hồi phục lại, mở mắt ra hỏi: "Người sao lại ở chỗ này?"

"Đa tạ ơn cứu mạng của thượng tiên!" Tiểu Thanh xà thấy hắn tỉnh lại, vội vàng đứng dậy quỳ lạy hắn.

Lâm Phong phát tay nói: "Không cần phải như thế, đứng lên nói đi!" Dùng thần niệm lướt nhanh qua, nhưng lại phát hiện ra, Tiểu Thanh xà này chỉ trong hai năm ngắn ngủi đã đạt tới độ kiếp hậu kỳ, không khỏi tấm tắc khen lạ. Mắt nhìn lại thanh phi kiếm kia của Tiểu Thanh xà, thiếu chút nữa nhin không được mà bật cười thành tiếng.

Tiểu Thanh xà vội vàng đứng lên, đem sự tình mình trải qua kể lại một lần.

Nguyên lai lúc đầu Lâm Phong đối phó với yêu quái kia (đánh nhau trong Vân Vụ sơn), Tiểu Thanh xà không chạy kịp, cũng bị rơi vào khe nứt lúc ấy. Cuối cùng không hiểu thế nào mà lại lưu lạc tới đây.

Thủy Hà sơn này chu vi xung quanh mấy trăm ngàn dặm, ở đây có nhiều tiên cùng yêu quái pháp lực cao cường. Hoặc là tinh tu, hoặc là kéo bè kết phái khai sơn lập tổ, lớn bé cả thấy không dưới mười một. Nhắc tới Thủy Hà sơn là một môn phái thực lực cực mạnh, ngoài Thủy Hà phái không ai hơn được. Chỉ là bên ngoài thì hung hăng hống hách đã thành tiếng.

Môn hạ đệ tử toàn một đám mắt để trên trán, mượn cơ ức hiệp đồng đạo cũng không phải là chuyện gì mới mẻ.

Ai nói thần tiên thì lục căn thanh tịnh, nói khó nghe một chút thì những thần tiên này so với thế tục còn muốn hắc ám hơn.

Yêu quái tu vi cao thâm cũng không ít, chiếm động làm phủ, môn phái yêu quái xưng vương xưng tổ cũng có hơn mười. Thường xuyên cùng những môn phái tu tiên tự nhận là chính đạo của loài người phát sinh những trận đấu sống mái. Có điều kết quả hơn phân nửa là bên yêu quái chịu thiệt.

Những tiên nhân này tốt xấu gì thì cũng có một ít pháp bảo hộ thân, ngoài ra còn có thượng cổ pháp bảo cực kỳ lợi hại. Bên phía yêu quái thì nghèo nhót, nếu không dựa vào số lượng nhiều, sợ là sớm đã bị bên tiên nhân diệt sạch rồi.

Tiểu Thanh xà vừa mới đến, vốn là nhân sinh không quen, tu vi lại dở dở ương ương, căn bản là không dám lộ mặt. Vẫn luôn trốn trong thâm sơn rừng rậm này mà khổ tu. Chỉ là, đời mấy ai học được chữ "ngờ"?

Người xui xẻo thì nuốt nước bọt cũng bị mắc răng, Tiểu Thanh xà số cực dữ. Nguyên bản tưởng trốn ở trong thâm sơn không ra ngoài thì có thể tránh được phiền phức. Ai ngờ đôi thanh niên của Thủy Hà phái nọ lại chạy đến thâm sơn rừng rậm này yêu đương vụng trộm. Vô tình bị Tiểu Thanh xà cái số con rệp gặp phải.

Phần còn lại, Lâm Phong đã chính mắt nhìn thấy. Dùng ngón chân cũng có thể hiểu được.

Bạn đang đọc truyện *Vô Lại Kim Tiên 2* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3: Tiện nghi đồ đệ.

Thúy Hà son liền miên bất tận, phạm vi chung quanh chỉ sợ không dưới mấy ngàn dặm. Lâm Phong và Tiểu Thanh xà chạy loanh quanh một hồi. Bỏ qua ba lão đạo Thúy Hà phái, lại dùng thổ độn chạy mấy ngàn dặm về phía tây mới chịu dừng lại nghỉ ngơi trên một ngọn núi.

Lâm Phong rút Sơn Hà đồ ra, giở lên trên đầu, hóa thành một biển mây bao phủ phạm vi hơn mười dặm xung quanh. Chỉ cần là có tên nào đi mù (không nhìn ra đám mây có vấn đề) vẫn cố đánh tới, tuyệt đối sẽ chui vào Sơn Hà đồ, giống như cá mắc lưới vậy.

Lâm Phong cầm thanh phi kiếm rách của Tiểu Thanh xà nhìn nhìn vài lần rồi lại nhìn Tiểu Thanh xà, trong đầu thì suy nghĩ, vượt qua cửu thiên đại kiếp có thể thành được thiên tiên, phi thăng lên tiên giới. Hắn cảm thấy mình hình như đã bị người nào đó sắp đặt số phận rồi, luẩn quẩn một hồi lại phi thăng lên tiên giới.

Thanh Vân Tử, cùng với những điều biết được từ Thần giới và Ma giới khiến hắn sáng tỏ được một chút, nhưng lại không thể hiểu được tường tận.

Muốn quay về Thần Tang đại lục cũng không thể cảm nhận được sự tồn tại của cái không gian kia, nhưng nhân giới nơi bản thân ở kiếp trước thì lại có thể cảm nhận được.

Không nói đến chuyện này nữa, việc cấp bách bây giờ là làm sao có chỗ đứng ở tiên giới này. Thúy Hà son mỗi người đều rất lợi hại. Tu tiên môn phái lớn bé cả thấy không dưới mười. Nếu muốn hắn đi xin gia nhập vào một môn phái có thể lực cường đại nào đó thì thật đúng là vọng tưởng. Kiếp trước hắn đã ăn đủ cay đắng khi giúp mấy lão tạp mao tự xưng chính nghĩa rồi, thiếu chút nữa là mất luôn cả cái mạng nhỏ, giờ làm sao còn tiếp tục chui đầu vào lưới chứ.

Từ hai người vừa nảy đấu với Tiểu Thanh thì có thể nhìn ra được, thần tiên ở tiên giới này cũng cực kỳ xấu xa, so với mấy lão tạp mao phái Côn Lôn chỉ có trội hơn chứ chứ đừng mong đến chuyện thua kém. Hơn nữa bản thân hiện tại có thể nói là cả người là một cái bảo khổ, trên người đều là pháp bảo cao cấp. Chỉ cần bị người nhìn thấy, tin tưởng rằng sẽ thành mục tiêu để tiến hành công cuộc cướp giật.

Xem ra việc cấp bách bây giờ là phải nhanh chóng tìm một chỗ đặt chân, làm sao để đề thăng thực lực. Hôm nay đánh với lão đạo của Thúy Hà phái cùng hai người đấu với Tiểu Thanh lúc trước, ba người này tu vi đều không kém mình. Nhất là ba lão đạo lúc sau nữa, sợ so với mình còn lợi hại gấp trăm lần, nếu không ý vào pháp bảo siêu cấp biến thái thì có lẽ cái mạng nhỏ này đã sớm bị người ta "thịt" rồi. (ở đây tác giả viết là mắc vào kẻ răng người ta)

Bản thân cô độc một mình ở tiên giới, là quang can tư lệnh (tư lệnh không lính). Ngoại trừ Tiểu Thanh xà ra thì không biết ai cả, Tiểu Thanh xà dù gì cũng coi như là một người trợ giúp mình. Chẳng qua năng lực là xà tinh tu luyện vớ vẩn, mặc dù miễn cưỡng đạt tới độ kiếp hậu kỳ, nhưng ở tiên giới này đoán chừng cũng chẳng ăn thua gì. Lại không có pháp bảo lợi hại, sợ rằng cũng không giúp được gì.

Lâm Phong tiện tay quăng thanh phi kiếm rách của Tiểu Thanh xà đi, nhìn về mặt tiếu nuôi của nàng mà nói: "Đừng tiếu, ngươi dùng thanh kiếm hồng đấy thực sự không có lợi gì, đây là thanh Thiên La kiếm, là tiên thiên pháp khí cực kỳ lợi hại. Ngươi dùng nguyên thần tế luyện một chút, tạm thời dùng để ngăn địch."

Tiểu Thanh biết vị tiên nhân đến từ cùng một chỗ với mình có rất nhiều pháp bảo lợi hại, hơn nữa cũng đã kiến thức qua sự lợi hại của bốn thanh bảo kiếm này. Thanh phi kiếm rách cướp từ người khác kia của mình mà so với thanh tiên thiên bảo kiếm này, quả thực giống như là đồng nát sắt vụn vậy.

"Cảm tạ thượng tiên, cảm tạ thượng tiên!" Tiểu xà tinh mừng rỡ tạ ơn, lại quỳ lạy làm đại lễ.

Lâm Phong hất ra một đạo kim quang nâng nàng lên, nhú nhú mày hỏi: "Ngươi có nguyện ý bái ta làm thầy không? Nếu như ngươi đồng ý. Ta sẽ truyền cho ngươi pháp môn thượng thừa, có thể thu liễm (che dấu) yêu khí của bản thân!"

Tiểu Thanh xà này cứ mở miệng là một điều thượng tiên, hai điều thượng tiên, khiến cho tên mặt dày như hắn cũng không thể chịu được. Bản thân tính cả hai kiếp thì cũng đã sống hơn trăm năm rồi, đã nếm trải qua mọi ngọt bùi cay đắng của nhân gian, nhưng ngay cả một đồ đệ cũng không có, nhất thời nổi lên ý nghĩ thu đồ đệ.

Tiểu xà tinh lúc trước đã nhận được ân huệ của hắn, bây giờ lại được một tiên thiên pháp khí ngon lành. Sự phụ tốt như vậy đúng là đốt đèn lồng cũng chưa chắc đã tìm thấy, nào dám có ý không muốn, vội vàng làm lễ bái sư.

Lâm Phong đợi Tiểu Thanh xà làm xong lễ bái sư, trong lòng cảm thấy cực kỳ vui sướng, dùng tay điểm (chấm) một chút, một đạo linh quang bắn vào trán tiểu xà tinh. Tiểu xà tinh chỉ cảm thấy một cỗ nguyên khí cuộn cuộn ào đến nguyên thần. Vô số ấn quyết tinh thâm huyền ảo được khắc vào linh hồn. Pháp lực cũng tăng lên không ít.

Lâm Phong lần đầu thu đồ đệ, nhất thời sinh ra cảm giác cao cao tại thượng, cực kỳ hài lòng, vẻ u sầu cũng đã nhạt đi nhiều. "Đây là tuyệt học nhập môn của sư phụ, ngươi chỉ cần chăm chỉ tu luyện thì không bao lâu là có thể thu liễm lại yêu khí bản thân lại. Không cần suốt ngày phải trốn tránh ở thâm sơn rừng rậm, không dám ra ngoài gặp người nữa."

Tiểu Thanh xà vội vàng cảm tạ, mừng rỡ nói: "Đa tạ sư phụ. Bây giờ chúng ta nên đi đâu?"

Lâm Phong trong lòng thầm nghĩ: "Xương đầu cứng quá gặm không nổi, trước tiên phải tìm gã chỗ nào mềm hơn, nhiều thịt hơn chút rồi hẵng nói!" (đoạn này không biết có phải nó ám chỉ chỗ Thúy Hà son này khó sống, phải tìm chỗ nào để phát triển trước không) Đang lúc định hỏi Tiểu Thanh về tình huống cụ thể của Thúy Hà son thì bỗng nhiên từ không trung truyền đến hai tiếng kêu duyên dáng. Chẳng biết thế nào mà lại có hai nữ tiên bay từ phía tây tới, hoảng hốt không chú ý đến đường sá đâm thẳng vào Sơn Hà đồ.

Lâm Phong nhảy dựng lên, thu lại Sơn Hà đồ, một đạo kim quang hiện lên, cùng Tiểu Thanh đồng thời biến mất, sau một khắc đã xuất hiện ở một chỗ cách hơn mười dặm, thả thần niệm ra quan sát. Chỉ thấy một nữ nhân hết sức yêu mỹ đứng chần chừ bất định ở vùng trời chỗ hắc vân vừa ở lúc này, đang xem xét chung quanh để tìm kiếm cái gì đó.

Tiểu Thanh đang muốn nói thì Lâm Phong vội vàng ra hiệu ý bảo nàng đừng lên tiếng. Dùng thần niệm đem khí tức của hai người thu liễm lại.

Yêu nữ kia tra xét chung quanh một hồi, không phát hiện ra cái gì thì sắc mặt biến đổi bất định một hồi, trầm nghĩ trong lòng: "Chẳng lẽ hai con tiểu tiện nhân kia lại được tiên nhân lợi hại nào cứu rồi ư?" Lại nhìn xung quanh một chút nữa, chỉ thấy trời trong nắng ấm. Biển mây lúc này cũng tan mất, chỉ đành chửi bậy xả giận một câu rồi hóa thành một phiến yêu quang bay về hướng tây.

Lâm Phong hiện thân hình ra, hỏi Tiểu Thanh: "Người có biết lai lịch của nàng ta không?"

Tiểu Thanh lắc lắc đầu, lại như không chắc chắn nói: "Hình như là người của Cực Lạc cung!"

"Cực Lạc cung?" Lâm Phong ngạc nhiên hỏi.

Tiểu Thanh nói: "Nghe nói trong Thụý Hà sơn này có một môn phái tên là Cực Lạc cung, môn nhân đều là nữ tử, đệ tử cũng không biết rõ lắm."

Lâm Phong trầm nghĩ, có hỏi cũng bằng không, đồ đệ này vô dụng quá. Cũng không có hỏi lại, dùng Sơn Hà đồ đem thả hai nữ tiên đang hoảng hốt lo sợ ra. Thừa cơ chế trụ lấy nguyên thần của hai nữ tiên. Lúc này mới dùng thần niệm nhìn thấu hai nàng, hóa ra hai nàng là Thái Tước tu luyện thành tinh, tu vi khoảng độ kiếp trung kỳ. Y phục rực rỡ như cầu vồng, dáng điệu thanh tú, nếu chiếu theo tiêu chuẩn của con người thì đều xứng là mỹ nữ cả.

Hai nữ tiên lúc này chỉ lo chạy trốn, hốt hoảng thế nào mà lao thẳng vào Sơn Hà đồ. Hai nàng sớm đã bị dọa hồn vía lên mây cả, bây giờ nguyên thần lại chế trụ nhất thời kinh hãi phương dung thất sắc, vội vàng quỳ lạy van xin: "Thượng tiên tha mạng, thượng tiên tha mạng!"

"Hóa ra hai người các ngươi là Thái Tước!" Lâm Phong cố ý trầm giọng hỏi: "Các ngươi có phải là đệ tử Cực Lạc cung? Tên tuổi đầy đủ, vì sao lại bị yêu nữ kia đuổi giết, yêu nữ kia là người phương nào?"

Tiểu Thanh đứng phía sau hắc vân nhìn nhìn vị sư phụ của mình, đôi mắt cứ xoay tròn, không biết là đang suy nghĩ cái gì nữa.

Hai nữ tiên vội vàng nói: "Chúng tôi là Thái Tước đắc đạo từ hai trăm năm trước, vẫn luôn ở trong Thụý Hà sơn này. Vài ngày trước người của Cực Lạc cung muốn chúng tôi phụ thuộc vào bọn họ. Chúng tôi không muốn cá mè một lứa với họ, bọn họ liền phái người đuổi giết chúng tôi. Thượng tiên thương tình hai tỷ muội chúng tôi không hề giết hại sinh linh mà tha mạng cho chúng tôi được không!"

Lâm Phong cẩn thận đánh giá hai Thái Tước này, không khỏi tấm tắc khen lạ, hai tiểu yêu tinh này lớn lên cũng không kém so với Phượng Hoàng, nói: "Hai người các ngươi tên gì?"

"Tôi gọi là Thái Y!" Nữ tiên bên trái nói.

"Tôi gọi là Nghê Thường!" Nữ tiên bên phải nói.

"Tên nghe cũng hay lắm chứ!" Lâm Phong trong đầu trầm nghĩ, mặc dù giờ còn quá yếu nhưng vẫn có thể chấp nhận được. Ở Thán Tang đại lục có một lão gia chống trời cho hắc vân. Bây giờ lên tiên giới không còn giống thế nữa. Bản thân là quang can tư lệnh, dù thế nào cũng phải nhanh chóng tích góp một chút thể lực mới được.

"Như vậy vậy, các ngươi có bằng lòng bái ta làm sư phụ không?" Lâm Phong vốn không phải là người lương thiện gì, ở Thán Tang đại lục không ai có thể đe dọa đến tính mạng hắc vân, cho nên mới coi khinh không thêm tính toán gì. Bây giờ lên tiên giới nếu vẫn còn giữ cái tôn nghiêm cường giả thì chỉ có ảnh hưởng đến cái mạng mình thôi.

Lâm Phong dụ dỗ: "Chỉ cần hai người các ngươi bái ta làm sư phụ, từ nay về sau đồ đệ gặp nạn, người làm sư phụ đương nhiên sẽ ra mặt giúp các ngươi, đây là đại sự ty của các ngươi!" Nói rõ ra thì đây là cưỡng ép bắt nhận làm đồ đệ, sau khi để hai nữ tiên đứng lên thì giới thiệu cho họ Tiểu Thanh xà.

Tiểu Thanh xà thấy sư phụ mình mặc kệ người ta có đồng ý hay không mà đã cưỡng ép thu đồ đệ, trong lòng không khỏi than thở mình nhìn nhầm. Vốn còn tưởng rằng vị sư phụ này là người tốt, bây giờ mới thấy rõ được bộ mặt thật của hắc vân. Trong lòng không khỏi hoặc nhiều hoặc ít thấy khinh thường vị sư phụ da mặt dày còn hơn mỗ lợn này.

Nghĩ vậy nhưng cũng không dám sơ suất, Tiểu Thanh xà bước lên phía trước chào hỏi hai nữ tiên.

Hai nữ tiên liếc nhìn nhau, trong đầu đồng thời nổi lên một ý niệm: Chẳng lẽ người này là sắc côn?

Nhìn lại vẻ mặt vô hại tươi cười của Lâm Phong, bởi vì ấn tượng ban đầu cực kỳ quan trọng, hai Thái Tước tiên tử càng chắc chắn thêm ý nghĩ của mình. Trong lòng không khỏi than xui xẻo. Không nghĩ tới vừa mới thoát khỏi miệng hổ, lại rơi vào hang sói. Hai tỷ muội mình thật đúng là gặp phải năm đuôi.

Xui xẻo nối tiếp xui xẻo, chẳng qua bây giờ như cá nằm trên thớt, hai Thái Tước cũng không thể không đáp ứng. Đành phải gắng gượng làm lễ bái sư.

Lâm Phong cũng không biết hai đồ đệ mới thu nhận này trong đầu đang nghĩ cái gì, cũng không sợ hai Thái Tước này bay mất, phát tay giải cấm chế. Trước tiên đem lai lịch của mình thổi phồng lên một trận, đem tên tuổi yêu tộc đại thánh Đông Hoàng Thái Nhất cùng đạo môn tu hành tổ sư, thái thanh

chí thánh Đạo Đức Thiên Tôn mang hết ra hù dọa một trận.

Không nói còn đỡ, nói ra quả thực hù dọa hai tiểu Thái Tước sững sốt một trận, yêu tộc đại thánh Đông Hoàng Thái Nhất kia và thái thanh Đạo Đức Thiên Tôn đều là thánh nhân địa vị cực cao từ thời hỗn nguyên. Đối với tiên nhân phổ thông mà nói thì tuyệt đối giống như tồn tại của thần vậy. Đông Hoàng Thái Nhất là lão tổ tông của yêu tộc, thật sự cấp cho hai Thái Tước này đã kích không nhỏ.

Ngay cả Tiểu Thanh xà về mặt cũng như vừa mới biết hấn, bắt đầu đánh giá lại sự phụ mình một lần nữa.

Nếu không phải lo lắng hai Thái Tước này không biết đến Thiên Hoàng Thái Huyền uy chấn thái cổ hồng hoang năm đó thì Lâm Phong còn muốn vác Thái Huyền chân thân ra dọa ba đồ đệ này một trận, giúp mình tăng thêm chút uy tín.

Ba đồ đệ đều mang tâm tư đánh giá lại vị sự phụ vênh vào này, trong lòng mặc dù một vạn lần không tin, cho rằng vị sự phụ này chắc chắn là đang chém gió, thế nhưng sau khi thấy pháp bảo của Lâm Phong cũng không thể không tin vài phần, trong đầu thầm phỏng đoán: "Chẳng lẽ vị sự phụ này thật sự biết yêu tộc đại thánh chúng ta cùng đạo môn tam thanh tổ sư?"

Tiểu Thanh xà bởi vì nhận được chỗ tốt, mặc dù không biết Thái Cực đồ là tiên thiên linh bảo, nhưng cũng biết nó không phải là phạm vật. Bởi vậy đối với lời vị sự phụ này nói thì tin hơn phân nửa.

Lâm Phong thấy hai Thái Tước trong ánh mắt, nét mặt còn có chút nghi ngờ, cũng phớt không thèm để ý, lấy Thiên Tuyệt kiếm và Thiên Huyền kiếm ra, phân biệt chia cho hai đồ đệ này và nói: "Hai thanh Thiên Tuyệt kiếm và Thiên Huyền kiếm này đều là tiên thiên pháp khí cực kỳ lợi hại, đã được ta dùng tiên pháp luyện qua, các ngươi chỉ cần dùng nguyên thần tế luyện một chút là có thể dùng được, trước tiên dùng tạm để ngăn địch!"

Tiểu Thanh xà đã kiến thức qua sự lợi hại của bốn thanh thần kiếm này, nhất thời lại có nhận thức mới về vị sự phụ này. Nhất Dương Tử lão đạo kia tu vi so với sự phụ cao hơn nhiều, phi kiếm cũng là cực phẩm phi kiếm dùng tài liệu thượng phẩm luyện chế thành. Phi kiếm như vậy lại bị bốn thanh thần kiếm chém đứt thành bốn đoạn, lão đạo đó còn bị cái pháp bảo được gọi là Thái Cực đồ cuốn vào bên trong.

"Sự phụ thật quá hòa phóng!" Tiểu Thanh xà thầm nghĩ, Thái Cực đồ là cái gì nàng không biết, lấy đạo hạnh và tu vi của nàng bây giờ, sao biết được tam thanh tổ sư và yêu tộc đại thánh Đông Hoàng Thái Nhất là ai, nào biết được Thái Cực đồ là cái gì.

Thải Y và Nghê Thường không phải là người mù, từ bảo quang xích, bạch trong suốt lưu động trong hai thanh thần kiếm, đương nhiên có thể nhìn ra được hai thanh thần kiếm sự phụ cấp cho tỷ muội mình tuyệt đối là tiên thiên linh bảo người người mơ ước. Thượng thừa pháp bảo chỉ có thể gặp mà không thể cầu, tiên thiên linh bảo không có cơ duyên mà muốn có là không có khả năng.

Nhưng bây giờ lại.....

Hai Thái Tước háo cảm đối với sự phụ lập tức tăng lên nhiều, cũng đem chuyện hai tỷ muội mình là bắt đắc dĩ mới phải bái lạy Lâm Phong làm sự phụ quảng đi đầu mất. Không quản có hay không sẽ lộ ra bộ dáng, vội vàng ngồi ngay tại chỗ, dùng nguyên thần tế luyện thần kiếm.

Lâm Phong thầm bày ra từng đạo cấm pháp, làm phạm vi vài dặm xung quanh biến mất. Lúc này hấn mới yên tâm, từ bên ngoài nhìn vào đây thì chỉ thấy một phiến sương mù nhàn nhạt, loại cảnh tượng này trong Thúi Hà sơn nhiều không đếm xuể, sẽ không khiến tiên nhân đi ngang qua đây chú ý đến.

"Tiếp tục tìm một đồ đệ nữa là có thể bày được Đại La kiếm trận rồi!" Ba đồ đệ một bên dùng nguyên thần tế luyện thần kiếm, để cho thần kiếm có thể cùng nguyên thần hợp nhất, khiến việc sử dụng có thể thu phát tùy tâm, Lâm Phong lại ở một bên xoay chuyển những ý niệm khác trong đầu.

Muốn có chỗ đứng, không thể không có thực lực, trước mắt ba đồ đệ này vẫn còn xa mới đủ trình, mặc dù Đại La kiếm trận uy lực vô cùng, nhưng thứ nhất nó được gọi là tiên thiên đệ nhất sát trận khi và chỉ khi có vật thánh khí, còn nếu không sẽ không có cách nào phát huy được toàn bộ uy lực.

Thứ hai, ba đồ đệ này cũng thực yếu kinh nên được, hơn nữa....Lâm Phong hiện tại mới nhận một vấn đề, ba đồ đệ của mình không ai ngoại lệ đều xuất thân từ yêu tộc, tựa hồ....

Lâm Phong suy nghĩ nửa ngày, sắc mặt biến đổi bất định, nhưng cũng không cảm thấy sai ở chỗ nào.

Bạn đang đọc truyện *Vô Lại Kim Tiên 2* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 4: Thải y Nghê Thường.

Nhân lúc ba đồ đệ đang tế luyện thần kiếm, Lâm Phong ngồi sang một bên ngưng luyện Hồng Mông từ khí.

Hồng Mông từ khi sinh ra khi Bàn Cổ khai thiên. Bên trong ản chứa Hồng Mông đại đạo, khai thiên tinh nghĩa vô cùng huyền diệu. Không chỉ có ích lợi lớn đối với nguyên thần, ngoài ra còn có thể rèn luyện thân thể, gia tăng pháp lực. Lâm Phong sở hữu Hồng Mông từ khí, được chân truyền Hồng Mông đại đạo của Bàn Cổ. Hắn cũng không biết bản thân mình vận tốt mức nào nữa, cũng là đòi tu luyện như bao người khác mà lại có cơ duyên lớn như vậy.

Từng tia từ khí dần tế luyện vào nguyên thần chuyển hóa thành pháp lực, ý thức hải chìm trong đại đạo kỳ diệu càng thêm thanh tĩnh. Lâm Phong linh đài (nơi linh hồn trú ngụ) trấn tĩnh, cần cù trải nghiệm qua sự huyền diệu của khai thiên tinh nghĩa. Quả nhiên hiểu thông được nhiều điều sâu xa, đạo hạnh và pháp lực đều gia tăng. Chỉ linh hội có tí thế đã ngang với tiên nhân bình thường khác khổ tu vài chục năm a.

Thái Huyền tinh khí từ trong Thất Thái nguyên thạch chảy ra, tiến vào trong nguyên thần. Thành thoảng còn có vô số ký hiệu huyền bí được khắc vào ý thức hải. Lâm Phong vốn cũng chẳng thừa hơi đâu mà đi nghiên cứu mấy cái yêu văn graffiti này, thành thoảng mới để ý qua một chút. Ai ngờ phát hiện ra một đoạn thượng cổ yêu văn giót vào trong đầu mình lại chính là bí pháp yêu hoàng tế luyện Linh Lung bảo tháp.

Lâm Phong nhất thời cảm thấy mừng rỡ, thượng cổ yêu văn hắn sớm đã thông hiểu. Lập tức dẫn một đạo pháp quyết, chợt nghe "Ầm" một tiếng, Linh Lung bảo tháp đã bay lên đỉnh đầu (Chẳng lẽ bảo tháp va chạm với đầu thẳng này cái "ầm" sao), Huyền Hoàng khí đổ xuống, bao phủ phạm vi mấy trăm dặm chung quanh, bảo tháp đâm xuyên tận trời, như muốn chạm vào Linh Tiêu đại điện trên cửu thiên(chín tầng trời) vậy.

Ngay cả một ít tiên nhân trong phạm vi mấy ngàn dặm chung quanh cũng bị kinh động, còn tưởng có thái cổ bảo vật nào xuất thế cơ. Nhao nhao bay lên trời như ruồi thấy mỡ nhìn ngó xung quanh, ở phía xa đã nhìn thấy một tòa Huyền Hoàng tháp đâm thẳng lên cửu thiên. Huyền Hoàng khí giống như một thác nước đổ xuống. Uy lực kia đủ để rung động cả trời đất.

Có tiên nhân hiểu chuyện lập tức mừng như điên, liều mạng bay cấp tốc về phía này.

Có một ít yêu quái lớn nhỏ cũng bị kinh động, yêu vương nào có hiểu biết chút thấy cảnh tượng này thì đều nảy lòng tham. Lập tức phóng như bay qua bên này.

" Hồngбет, bị lộ rồi!" Lâm Phong lập tức có phản ứng, thầm kêu một tiếng hồngбет. Vội vàng thu lại Linh Lung bảo tháp, không kịp phân bua gì cả mà cuốn lấy ba cặp mắt đang trừng trừng khó hiểu kéo chui luôn vào lòng đất, không chần chừ chọn bừa lấy một hướng mà phóng.

Di chuyển trong đất một ngày một đêm, khi chắc chắn không ai theo dõi mới rồi hắn mới dám chui lên. Thở hổn hển một hồi lại vội vàng bày ra xung quanh vô số cấm pháp, đem chu vi vài dặm xung quanh dấu mắt. Lúc này hắn mới để ý ba đồ đệ đã sớm mệt tới mức mồ hôi mồ kê nhễ nhại, thở gấp không ngừng.

Tiểu Thanh đánh bạo hỏi:" Sư phụ, bảo tháp kia của người là bảo bối gì vậy, thật lợi hại quá?"

" Đương nhiên rồi, bảo bối của ta sao có thể là loại "hàng lỏm" chứ!" Lâm Phong thu Linh Lung bảo tháp lại còn nhỏ cỡ một thước, cầm trong tay ngắm nghía mãi không thôi. Có Linh Lung bảo tháp sinh ra huyền hoàng khí này, bản thân mình chẳng khác nào có thêm một mạng cả, còn có Thái Cực đồ nữa, dù cho ba lão đạo của Thủy Hà phái kia có đuổi theo thì sao, đến ta đánh cho quên đường về quê mẹ luôn.

Đôi Hồng Mông, Huyền Hoàng khí này, một phá một lập. Hồng Mông từ khí không gì không phá được, Huyền Hoàng khí không gì có thể phá. Có Linh Lung bảo tháp này là có thể tạo một vùng bất bại, nếu có thêm Thất Thái nguyên thạch phối hợp vào, hai đỉnh cấp pháp bảo này hỗ trợ lẫn nhau. Một công một thủ, uy lực chẳng thua kém tiên thiên linh bảo Thái Cực đồ là bao.

Đương nhiên, pháp bảo có thể phát huy uy lực nhiều ít bao nhiêu còn phải xem vào năng lực người sử dụng. Với pháp lực của hắn bây giờ, cho dù pháp bảo có lợi hại đến mấy, đối phó với ba người Nhất Dương Tử cũng phải cố gắng lắm mới được, nếu hơn thì có thể nói là ăn không tiêu rồi. Dù sao với tu vi vừa vượt qua thiên kiếp của hắn thì còn khuya mới có thể phát huy được hết uy lực của mấy pháp bảo này.

" Ba thanh thần kiếm ta cho các ngươi cũng không kém Linh Lung bảo tháp đâu!"

Lâm Phong thấy ba đồ đệ mắt sáng như sao, còn không biết trong đầu mấy nòng đang nghĩ cái gì liền nói:" Thiên La tứ kiếm là tiên thiên pháp khí, uy lực cực mạnh, còn có thể bày ra tiên thiên đệ nhất sát trận, Đại La kiếm trận, các ngươi chỉ cần tiếp tục tế luyện, dù cho sau này có gặp phải địch nhân tu vi cao hơn các ngươi, chỉ cần không cao quá, có Thiên La tứ kiếm là đánh được tất."

" Vậy chúng ta đi tìm đám Cực Nhạc cung phiên toái kia đi!"

Hai thái điều nhi này sớm đã tâm phục khẩu phục, cực kỳ bá phục vị sư phụ này, thậm chí có thể nói là hơi sùng bái. Nguyên nhân cực kỳ đơn giản, sư phụ này có nhiều tiên thiên linh bảo quá, phần lớn trong số đó đều là loại "đồ khủng" người thường mơ được gặp cũng không có phúc mà gặp. Sư phụ như vậy có đốt đèn lồng muốn tìm cũng chưa chắc tìm thấy, không được lãng phí của trời a.

Hai thái điều nhi vốn là tự mình tu luyện, để đạt tới độ kiếp trung kỳ không biết đã phải nếm trải qua bao cay đắng nữa. Hơn nữa còn nghèo rớt mùng tơi, ngoài vài món pháp rách nát tự bản thân luyện ra thì không có một pháp bảo gì tốt cả. Bây giờ có được Thiên La tứ kiếm tiên thiên pháp khí này thì làm sao còn bất mãn gì chứ.

Thái Y cảm hận nói:" Nếu không phải đúng lúc gặp được sư phụ, thì giờ chắc đã bị bọn họ bắt đi rồi, không biết là sẽ phải trải qua bao nhiêu hành hạ của họ nữa."

" Cung chủ Cực Lạc cung lại lịch như nào?" Lâm Phong dò hỏi, muốn đi săn bắn mà không tìm hiểu trước chi tiết về con mồi thì sao săn được chứ. Tròi mới biết Cực Lạc cung kia có nhận vật nào lợi hại. Bên mình thì ngoài bản thân vừa mới đạt được tiên tiên, ba đồ đệ còn vật vờ chưa đạt được tiên tiên. Cái chuyện cầm trứng gà chọi đá hắn còn chưa đủ ngu để đi làm.

Hai đồ đệ thái điều này đều là loại chỉ sợ thiên hạ không loạn, Nghê Thường trông mắt chuyển vài vòng, cũng tham gia “bom đều” :” Cự Lạc cũng là môn phái có thể lực yếu nhất Thủy Hà sơn, chỉ có xấp xỉ vài người. Đệ tử nghe nói ngoại trừ cung chủ của bọn họ Cửu Vĩ Hồ tu thành thiên tiên, những người khác đều chưa vượt qua thiên kiếp.”

Lúc Lâm Phong nhìn nhìn Tiểu Thanh, Tiểu Thanh cười nói:” Đệ tử chưa đi lại nhiều nên không rõ lắm!” Lâm Phong đành phải quay lại nhìn Thái Y và Nghê Thường hỏi:” Máy người chắc chắn chứ?”

Hai tiểu đồ đệ gật đầu không chắc chắn lắm.

Lâm Phong trong bụng cười thầm, chút suy nghĩ trong đầu hai tiểu đồ đệ này sao hắn còn không rõ chứ. Đơn giản chỉ là muốn “bom” cho sư phụ là hắn đi xả giận cho các nàng thôi. Hắn cũng không nói thẳng ra, thầy trò bốn người cực kỳ ăn nhịp với nhau, xác định rõ phương hướng rồi thổ động một mạch đến một ngọn núi ở cách Cự Lạc cung khoảng trăm dặm mới chui lên.

Nói chung, mọi người đều quen gọi địa phương tiên nhân ở là tiên giới, kỳ thật tiên giới còn phân thành thiên giới và địa giới. Thiên giới với địa giới chỉ là một cái tên gọi mà thôi.

Ngoại trừ ba mươi ba tầng thiên cung trên cửu thiên đứng là chỗ ở của tôn thần ra, kỳ thực địa giới mới chân chính là tiên giới.

Toàn bộ địa giới là do Đông Thắng Thần Châu, Nam Chiêm Bộ Châu, Tây Ngưu Hạ Châu, Bắc Câu Lô Châu tạo nên.

Thủy Hà sơn nằm ở chỗ giao tiếp giữa Đông Thắng Thần Châu và Nam Chiêm Bộ Châu, mặc dù chỉ là một góc, nhưng sợ cũng phải có phạm vi mấy ngàn dặm. Bên trong tu tiên môn phái khai sơn lập tổ nhiều vô số kể. Số yêu vương xưng vương xưng tổ cũng chẳng chịu kém thua,

Cự Lạc cung nằm ở trên một ngọn núi chìm trong mây mù. Từ xa nhìn lại, đỉnh núi mây trắng lững lờ, tiên khí mờ ảo trông như ảo cảnh vậy, cực đẹp cực ảo, giống như thiên cung tiên giới vậy. Chỉ là dù đứng ở cách xa trăm dặm, nhưng vẫn có những tràng âm thanh dâm đãng truyền vào tai Lâm Phong (rên to dữ) .

Đã sớm nghe Tiểu Thanh nói qua Cự Lạc cung là nơi ô uế chuyên thái dương bổ âm, thông thường người làm loại việc này rất dễ bị cả hai bên hắc bạch đánh hội đồng. Máy yêu tinh của Cự Lạc cung này đã hút không ít nguyên dương của nam đệ tử tiên phái chính đạo thể nhưng vẫn chưa bị diệt môn. Chỉ cần không ngu, dùng ngón chân nghĩ cũng có thể hiểu được hai đồ đệ thái điều này đã nói dối về thể lực Cự Lạc cung rồi.

Nếu quả thật Cự Lạc cung là môn phái có thể lực yếu nhất trong phạm vi mấy ngàn dặm chung quanh, thì làm sao bây giờ còn có cái cảnh tượng nào nhiệt này.

Có điều.....Có chỗ không hợp lý.

Cự Lạc cung hình như có một kiện pháp bảo cực kỳ lợi hại. Lâm Phong chú ý thấy khoảng trời mấy vạn dặm phía trên Cự Lạc cung vậy mà cũng có thất sắc thái quang lững lờ. Lúc thần niệm quét qua thì như trâu đất xuống biển (tan hết) không thấy tăm hơi đâu nữa. Nhất thời cảm thấy sáng tỏ, Cự Lạc cung này chắc chắn là một tòa tiên phủ do tiên nhân dùng vô số tài liệu cực phẩm luyện chế mà thành.

Thất sắc thái quang bay lững lờ phía trên tiên phủ giống hệt với thất thái nguyên thạch. Lâm Phong thần niệm đảo qua, thất thái nguyên thạch trong ánh tím (trông Hồng Mông từ khi thì phải) cũng rực rạch góc đầu dấy. Không khỏi càng cảm thấy khó hiểu.

Trong đầu vừa mới xuất hiện ý định rút lui đã lập tức biến mất, Lâm Phong quay đầu lại nói:” Các đồ đệ, cùng sư phụ tới xem một chút đi, nói không chừng Cự Lạc cung này về sau lại là nhà của chúng ta.”

Ba đồ đệ nhất thời mừng rỡ, cuộc sống đầu đường xó chợ này các nàng đã sống đủ rồi, trốn tránh tu luyện ở thâm sơn cùng cốc quả thực không phải là chuyện vui vẻ gì. Vị sư phụ này thật có bản lĩnh, từ nay về sau đi theo hắn, trước tiên không nói cái khác, pháp bảo lợi hại chắc chắn là không thể thiếu được.

Thầy trò bốn người cùng bay đến ngoài Cự Lạc cung khoảng vài dặm. Âm thanh dâm đãng kia càng nghe rõ hơn, ba đồ đệ cũng đã nghe thấy hết. Sắc mặt đỏ bừng, đồng thời “phì” một cái, lấy tay bịt chặt lỗ tai lại.

Lâm Phong đoán rằng dù có tiếp tục đi xuống nữa chỉ sợ cũng sẽ chạm phải cấm pháp mà lộ ra hành tung. Vội vàng gọi ba đồ đệ lại, dùng thần niệm tra xét một lần, cẩn thận cân nhắc cái cấm pháp kia.

Thất thái nguyên thạch trong ánh tím rung lên, dường như muốn phá thể chui ra. Thất thái hà quang trên bầu trời tiên phủ cũng bắt ngờ run rẩy theo. Thất thái nguyên thạch đột nhiên phát ra một lực kéo cường đại, tự bay ra khỏi người, lượn quanh trên tiên phủ, hòa nhập cùng thất thái hà quang thành một.

Hai đạo thất thái hà quang hóa thành một đường cong vút về phía chân trời, trông giống như cầu vồng sau mưa nhìn vô cùng đẹp mắt. Tiên nhân ở trong phạm vi mấy trăm dặm chung quanh trông thấy cầu vồng vĩ đại này đều tò mò cười độn quang bay lên trời ngắm. Ai có pháp lực cao cường thì còn phóng thẳng đến xem tột cùng nó là cái gì.

Chương 5: Cực Lạc tiên phủ.

"Hóa ra Thất Thái nguyên thạch là mấu chốt của Cực Lạc tiên phủ này, sao lại trùng hợp như vậy chứ? Nhưng cũng là do ta đoạt được!" Lâm Phong đã tế luyện cho Thất Thái nguyên thạch trùng hợp cùng với nguyên thần, tự nhiên là hiểu trong đó có điều huyền diệu, duỗi một ngón tay ra, tòa Cực Lạc tiên phủ đứng sừng sững trên đỉnh núi kia lập tức bé còn có bằng bàn tay, rơi vào lòng bàn tay hắn.

Trong tiên phủ tự có không gian riêng, vô số yêu nữ ở bên trong bây giờ ngược lại thành bị giam giữ, ai nấy đều kinh hoàng thất thố, tranh cướp lẫn nhau. Tiếng hét chói tai truyền ra bên ngoài, ngay cả ba đồ đệ bên cạnh cũng có thể nghe rõ. Thái Y vô cùng thần phục:" Sư phụ thật là thần thông quảng đại, pháp lực vô biên, lật tay một cái là có thể đoạt được Cực Lạc cung!"

Lâm Phong cũng phớt lờ xem đồ đệ này có phải cố tình nịnh mình không, một đạo kim quang trườn lên ba đồ đệ, thầy trò bốn người liền tiến vào Cực Lạc tiên phủ. Tiên phủ lại hóa thành kích thước ban đầu, đứng sừng sững trên đỉnh núi, ẩn hiện trong mây mù. Thất thái tử quang lại xuất hiện, hình thành một vòng tròn chu vi khoảng hơn mười dặm bao phủ Cực Lạc tiên phủ vào trong.

Mấy tên tiên nhân lòng đầy tâm tư muốn bay đến dò la thấy cảnh này thì không ai bảo ai lập tức dừng bước. Bọn họ đều biết Cực Lạc cung này là một kiện pháp bảo cực kỳ lợi hại, đám yêu nữ trong đó pháp lực mặc dù yếu kém, nhưng nhờ trốn trong Cực Lạc cung, bọn họ cũng đành chịu không làm gì được.

Cho dù có là nhất lưu kim tiên đi vào trong đó, nhất định cũng là một đi không trở lại, chút tu vi của bọn họ so với kim tiên còn thua xa, nào dám xả thân vào miệng cọp chứ. Đứng xem một lúc, lại thấy Thất Thái tử quang phía trên Cực Lạc cung càng phát ra mạnh hơn thì ý niệm thừa nước đục thả câu trong đầu lập tức cuốn theo chiều gió.

Lâm Phong cuốn cả ba đồ đệ tiến vào trong Cực Lạc cung, thần niệm lướt qua toàn bộ tiên phủ một lượt mới phát hiện ra trong tiên phủ này còn rất nhiều cấm pháp còn chưa mở ra. Đám yêu nữ này mặc dù sớm có được tiên phủ, nhưng do không có Thất Thái nguyên thạch nên một vài cấm pháp lợi hại còn chưa thể phát động được.

"Có tiên phủ này, thì 'đạo' của ta thành rồi, làm đại bản doanh thì vừa vặn quá!" (Câu này nhẩm trong Trữ vương) Lâm Phong trong lòng thầm nghĩ, đồng thời khởi động toàn bộ cấm pháp giấu trong tiên phủ, nắm quyền kiểm soát cả tiên phủ trong lòng bàn tay. Một dải cực quang lóe lên (mấy dải sáng sáng trên bầu trời bắc cực với nam cực ấy), trong nháy mắt bốn thầy trò đã xuất hiện ở đại điện tiên phủ, đã thấy mấy yêu nữ bị cấm pháp chế trụ ở đó rồi.

Đại điện này vô cùng hùng vĩ, cũng không biết là đã lãng phí bao nhiêu ngọc thạch mã não tế luyện mà thành. Lưu ly phi thủy, rường cột chạm chổ, sàn nhà đều dùng bạch ngọc hiếm thấy để lát. Hai bên có đến mười hai cái kim trụ (cột vàng) cao mấy trăm trượng, to đến mức năm người ôm mới xuể, trên trụ kim long (rồng vàng) uốn quanh trông thật uy mãnh, trông giống như là rồng thật vậy.

Mười hai con rồng trên kim trụ đứng không phải chỉ là vật chết. Chúng chính là nguyên thần của thái tử cửu trảo kim long phong ấn ở đó, đây là một cấm pháp lợi hại trong đại điện, cũng là một trong những cấm pháp của tiên phủ mấy yêu nữ không thể nào khởi động được. Hiện giờ chúng yêu nữ trong đại điện toàn bộ đã bị mười hai đầu kim long giam giữ, không thể động đậy gì được.

Đám yêu nữ này đều vô cùng yêu mị, ngực hờ lưng trần, ăn mặc kích thích dâm dăng có thể cho phép. Lâm Phong dùng thần niệm quét qua một lần, nhất thời mở rộng tầm mắt, thật đúng là ngư tử ngư tử, nhàn nhàn, cả hồ ly tinh nữa, vân vân và vân vân....Muốn loài nào có loài đó, đủ hết mặt anh tài, ai nấy đều là loại người cùng hung cực ác.

Ở trung tâm, đang ngồi trên chiếc ngai từ kim là một cửu vĩ hồ ly bộ lông tỏa sáng, đích thị là cung chủ Cực Lạc cung. Cửu vĩ hồ ly đang bị một đoàn thất sắc tinh quang vây khốn bất hiện ra nguyên hình, vẻ mặt sợ hãi hoảng hốt nhìn Lâm Phong, liên tục dùng móng vuốt ra dấu cái gì đó, hình như có ý là: Thượng tiên tha mạng.

Tiểu Thanh xà và Thái Y mặc dù là yêu thân tu luyện, nhưng đều giữ mình trong sạch mà tu luyện, cho nên khi Cực Lạc cung này mở rộng thu môn nhân, tam nữ cũng không chịu cùng họ thành cá mè một lứa, vẫn luôn trốn tránh ở thâm sơn cùng cốc mà tu luyện. Bây giờ trông thấy cái cảnh xấu hổ vô cùng này, thẹn không chịu được mặt đỏ tía tai, hung hăng "phì" một cái, mặt quay đi chỗ khác.

Lâm Phong thầm cười ba đồ đệ, tiến lên chế trụ từng nữ yêu kia, đá cửu vĩ hồ xuống, không khách khí ngồi lên chiếc ngai từ kim ở trung tâm. Duỗi một ngón tay ra, cửu vĩ hồ kia lại hóa thành hình người, kẻ ra cũng là một nữ tử váy hồng vô cùng yêu mị, váy áo lượt lả, ngọc bội sắc sỡ, quả thật xinh đẹp như hoa.

Nàng ta trên người không có chút khí tức nào như mấy nữ yêu khác, hiển nhiên là tinh khí nội liễm không lộ ra ngoài nữa, tu vi so với Lâm Phong còn muốn mạnh hơn. Bất quá Lâm Phong bây giờ trang bị đồ xịn đến tận răng, đương nhiên sẽ không dễ dàng vào mắt, hơn nữa còn đang ở trong Cực Lạc tiên phủ, chỉ cần bản mình phát động cấm pháp, đám nữ yêu này đều như cá trong chậu, chim trong lồng, chạy đâu cho thoát.

Cửu vĩ hồ chẳng biết nông sâu của Lâm Phong (hem biết trình độ nó thế nào), cũng không dám dùng thần niệm để thăm dò. Vừa rồi Cực Lạc cung bị

Lâm Phong không chế, rất nhiều cảm pháp ngay bản thân nàng cũng không phát động được đột nhiên lại khởi động hết. Điều này dọa nàng sợ mất mật đầu còn dám phản kháng, trong lòng thì thầm nhủ: "Chết, quả này gấp cao thù!" Vợ vàng quý lạy nói: "Thượng tiên tha mạng!"

Những yêu nữ khác cũng quỳ xuống, dập đầu cầu xin liên tục.

Ba đồ đệ đứng ở một bên, mỉm cười nhìn xem vị sư phụ này sẽ xử lý đám yêu nữ như nào.

Lâm Phong cảm thấy hình ảnh bản thân mình trong ánh mắt của ba đồ đệ tựa hồ hơi kỳ lạ, dường như mình bị coi giống như sắc trung nga quý(quý háo sắc), lông mày không khỏi nhăn lại, quát tháo cửu vĩ hồ: "Ngươi đứng lên xem nào!"

Cửu vĩ hồ vội vàng đứng lên, len lén nhìn Lâm Phong, thấy Lâm Phong tuổi còn rất trẻ, lại cực kỳ anh tuấn(đẹp trai), tu vi cũng không thấp, lòng nhin không được nổi lên vài suy nghĩ: "Mấy tên ăn hại kia đều là loại toi com, trông thì được đấy nhưng dùng không được. Không biết tiểu tử này như nào, có phải cũng là loại yếu sinh lý hay không đây!"

Lâm Phong trông thấy cửu vĩ hồ bộ dáng kỳ lạ, mặc dù không biết trong đầu nàng đang nghĩ cái gì, nhưng chắc chắn hồ ly tinh này lại có ý tưởng bậy bạ gì rồi, lập tức hò hét: "Cực Lạc tiên phủ này là của ta, mấy yêu nghiệt thương thiên hại lý các ngươi dám chiếm lấy để làm chuyện bậy. Bây giờ có hai con đường cho các ngươi đi, một là nhận ta làm chủ nhân, hai là bị đánh thẳng vào luân hồi, các ngươi tự mình chọn đi!"

Bầy yêu nữ lập tức dập đầu: "Xin hàng!"

Cửu vĩ hồ không cam lòng, đang lưỡng lự phân vân chưa quyết, Lâm Phong hừ lạnh một tiếng, xuất Thái Huyền chân thân ra. Trong làn yêu khí hiện lên một đại hán mặt thô râu hùm, một tay cầm kiếm, một tay cầm là phướn. Uy áp của chúa tể yêu tộc từ thời viễn cổ lập tức khiến cho bầy yêu nữ trong đại điện hoa dung thất sắc, quỳ rạp trên mặt đất đến động cũng không dám động.

Cửu vĩ hồ mặc dù chẳng biết yêu hoàng Thái Huyền là ai, nhưng khí tức của hoàng giả yêu tộc lại làm từ sâu trong linh hồn nàng xuất hiện nỗi sợ hãi, vội phủ phục trên mặt đất, cả người run rẩy không ngừng. Ngay cả ba đồ đệ của Lâm Phong giờ cũng sợ đến nổi mặt tái nhợt. Khí tức của yêu hoàng đối với tiên nhân thì không có nửa điểm uy áp gì, nhưng đối với mấy tiểu yêu không nên trò trống gì như mấy nàng mà nói lại có lực uy hiếp rất lớn.

"Xin hàng, xin hàng!" Cửu vĩ hồ dập đầu liên tục, từ khi Lâm Phong xuất Thái Huyền chân thân ra, nàng căn bản là không dám xuất hiện nửa ý niệm chống phá trong đầu.

Lâm Phong cười thầm, thu lại Thái Huyền chân thân. Thăm nghĩ trong đầu, cửu vĩ hồ tu vi còn cao hơn mình, dĩ nhiên là mạnh hơn cả ba đồ đệ mình mới nhận, vì thế liền nói: "Cửu vĩ hồ, ta hỏi ngươi, ngươi có nguyện bán ta làm sư phụ không?"

Cửu vĩ hồ sớm đã sợ mất mật, nào còn dám từ chối, vội vàng nói: "Bái kiến sư phụ!"

Lập tức Lâm Phong bố trí một bàn thờ, để cho cửu vĩ hồ và ba đồ đệ kia chính thức làm lễ bái sư. Lạy trời lạy đất, lại lạy cả yêu tộc thánh nhân Đông Hoàng Thái Nhất, cuối cùng mới lạy Lâm Phong làm sư phụ.

Nên biết người tu đạo đối với chuyện bái sư cực kỳ coi trọng. Có câu một ngày làm thầy, cả đời là cha. Tiên đạo đệ tử làm lễ bái sư phải lạy trời lạy đất, phải lạy cả tam thanh tổ sư, còn yêu tộc đệ tử ngoài lạy trời lạy đất ra còn phải lạy yêu tộc đại thánh Đông Hoàng Thái Nhất. Một khi chính thức làm lễ bái sư thì không thể đổi ý, càng không thể cãi lại sư mệnh(mệnh lệnh của sư phụ), nếu không sẽ phải chịu thiên phạt.

Lâm Phong đợi bốn đồ đệ làm xong lễ bái sư, lúc này mới ngồi lại ghế. Trong lòng thầm nghĩ, cửu vĩ hồ tu vi mặc dù so với vị sư phụ là hần còn muốn mạnh hơn không ít, nhưng Cực Lạc cung này lại là môn phái có thế lực yếu nhất trong Thuyết Hà sơn, dù có dựa vào Cực Lạc cung để trốn tránh, sợ là cũng thua kém thế lực những yêu vương lợi hại khác rất nhiều.

Cho nên hần lập tức nói với cửu vĩ hồ: "Ngươi trước tiên gọi hết mọi người trong tiên phủ đến gặp ta!"

Cửu vĩ hồ nhận lệnh, vội vàng chạy đi triệu tập thuộc hạ lại. Chỉ trong chốc lát, dẫn theo một nhóm yêu nữ tiến vào, ngoài ra còn dẫn thêm vài tên tiểu bạch kiếm bị thái bổ hấp hối sắp tòi.

Mấy yêu nữ này đều là yêu thân nhập đạo, chuyên môn đi theo cửu vĩ hồ bắt một ít nam đệ tử môn phái tiên đạo để thái dương bổ âm. Ngoại trừ cửu vĩ hồ ra, không một ai có thể vượt qua cửu thiên đại kiếp, bỏ đi luân hồi, đạt được tiên đạo.

Thêm nữa vì không có pháp môn cao thâm gì nên mấy yêu nữ này cũng không biết thu liễm khí tức của bản thân. Đại diện tiên phủ vốn tiên khí lừng lờ, nhưng bởi vì mấy trăm yêu nữ này mà nhất thời biến thành ô khí ngút trời, dâm uế không thể chịu nổi. Khiến Lâm Phong không khỏi có cảm giác như phùng hoàng chui cống vậy.

Bầy yêu nữ này sau khi tiến vào thì tất cả phủ phục trên mặt đất, không ai dám ho he gì.

Mấy tiểu tử bị thái bổ đến mức chỉ còn da bọc xương trông thấy Lâm Phong quanh thân mơ hồ có từ khí lượn quanh, trông không giống với yêu quái. Nhất thời sững như bất được vàng, dốc nốt chút sức tàn hô lên: "Thượng tiên cứu mạng, bọn tại hạ đều là đệ tử chính phái bị mấy yêu nữ vô si này bắt tới, xin tiên trưởng cứu lấy mạng chúng ta!"

Ba đồ đệ giữ thân trong sạch thì nhú mày, cửu vĩ hồ lại nom nớp lo sợ đứng ở một bên, lén quan sát nét mặt Lâm Phong.

Lâm Phong liếc mắt qua, phát tay một cái, thất thái tường quang trong đại điện đột nhiên sáng rực lên, đem khí tức ô uế dơ bẩn trên người mấy yêu nữ

kia áp chế xuống, hù dọa mấy yêu nữ này tim đập bình bình, bò trên mặt đất không dám động đậy gì.

Lâm Phong nhìn mấy tên tiểu tử này một chút, hỏi:" Có phải đệ tử Thúy Hà phái hem?"

" Bẩm thượng tiên, sư phụ ta là Nhất Dương Tử của Thúy Hà phái!" Một tiểu tử trong đó thấy Lâm Phong hỏi đến Thúy Hà phái, còn tưởng Lâm Phong là đệ tử của môn phái nào đó có quan hệ với Thúy Hà phái, mắt sáng như sao nhanh chóng trả lời.

Ai ngờ Lâm Phong chẳng nói chẳng rằng, nâng Thiên Ma kiếm chém thẳng tiểu tử kia, một đám chân hồn vừa thoát ra cũng bị Thiên Ma kiếm chém cho thân hình cầu diệt. Mấy tên tiểu tử còn lại bị dọa đến mức hồn phách thẳng thiên luân, thiếu chút nữa không nhịn được mà bậy cả ra quần, dốc sức phủ phục lên mặt đất, cuống quýt dập đầu xin tha.

Cửu vĩ hồ và đám yêu nữ thấy thế thì vô cùng lo sợ, cửu vĩ hồ trong lòng thầm nghĩ:" Vị sư phụ này xuống tay thật độc ác, giết người không thêm nhũn mấy một cái. Xem ra sau này phải cẩn thận, ngàn vạn lần không nên chọc tức hần!"

Lâm Phong kiếp trước đã bị mấy tạp mao tự xưng chính đạo hãm hại, sao còn có thể đồng cảm cùng với mấy tên đệ tử chính phái này nữa, nâng kiếm lên chém mấy tên bị hút đến mức còn da bọc xương này thân hình cầu diệt. Chém xong mới quay lại nhìn đám nữ yêu vẫn đang quỳ trên mặt đất:" Các ngươi không giữ mình, vốn phải chịu ngũ lôi oanh đỉnh, vĩnh viễn không được siêu sinh. Hiện giờ niệm tình các ngươi vẫn có vài phần phúc duyên, từ nay về sau phải biết giữ mình, không được tạo thêm nghiệp chướng nữa!"

Mấy trăm nữ yêu vội vàng đáp:" Tuân lệnh cung chủ!"

Lâm Phong lại nói:" Ta truyền cho các ngươi thượng cổ yêu tộc bí pháp, các ngươi cần tự mình khổ luyện, sau này chắc chắn có hi vọng đắc đạo thành tiên!" Vung tay lên, một mảnh yêu quang bao phủ cả đại sảnh, mấy trăm yêu nữ chỉ cảm thấy có vô số khẩu quyết huyền ảo đổ vào ý thức, khắc trên linh hồn thì mừng rỡ vội vàng bái tạ.

Yêu quang thu lại, khí tức ô uế trên người chúng yêu nữ đều đã tản đi. Lâm Phong phát tay để yêu nữ lui hết ra, lại đem mọi chuyện trong tiên phủ giao lại hết cho cửu vĩ hồ sắp xếp rồi mới thuận đi đến một tòa lầu gác sâu nhất trong tiên phủ. Khoanh chân ngồi yên lặng trên giường tế luyện một lần nữa cấm pháp của tiên phủ, đồng thời rửa sạch sẽ toàn bộ uế khí trong tiên phủ.

Tiên phủ bị đám yêu tinh kia chiếm giữ làm ô uế cả lên. Hơn nữa giờ khắp phủ ngoài hần ra thì còn lại đều là nữ tính, âm khí quá nặng, mất đi sự điều hòa âm dương sợ là không ổn. Mà cũng chỉ có mình cùng đại đồ đệ cửu vĩ hồ là thoát khỏi luân hồi, đạt thành tiên đạo, những người khác đều chỉ là tôm tép chưa đủ tuổi. Xem ra phải nhanh chóng phát triển thực lực một chút.

Khai tông lập phái Lâm Phong kiếp trước đã từng nghĩ tới, chỉ là khi đó mạng còn chưa chắc giữ được thì lập cái gì. Mà bản thân còn nghèo rớt mòng toí, ngay cả một cái pháp bảo hần hoi ra hồn cũng không có, khai tông lập phái, xưng tổ xưng tông cũng chỉ đánh là mòng tưởng. Bây giờ thì lại khác, điều kiện đầy đủ, nhưng môn nhân đệ tử lại tòi tẽ vô cùng, hơn nữa còn tốt xấu lẫn lộn, quả thật nhìn chỉ tổ bản mắt.

Từ khí mờ mờ bốc lên trong tiên phủ, không khí ô uế nhất thời được rửa sạch sẽ. Toàn bộ phạm vi mấy trăm dặm quanh tiên phủ đều bị đám tử khí che phủ, tử khí này chính là một trong hai loại nguyên khí sinh ra từ một nơi thần bí nhất lúc khai thiên. Bầy yêu nữ hít hít mấy ngụm, cảm giác thấy thần thanh khí sảng thì cực kỳ mừng rỡ, lập tức khoanh chân ngồi nhập định, hấp thụ tử khí kia để tinh luyện nguyên thần.

Lâm Phong sau khi tế luyện một lần nữa cấm pháp của tiên phủ, cảm thấy bản thân mình vẫn chưa đủ trình, mặc dù cả người toàn đỉnh cấp pháp bảo, lại sở hữu cả Hồng Môn, Huyền Hoàng nhị khí sinh ra từ thời khai thiên. Nhưng pháp lực ở tiên giới này mới là cái cần bản nhất.

Không nói tới những kim tiên tu vi cao thâm, e rằng tùy tiện phái đến một yêu vương lợi hại một chút là có thể một tát tát chết mình. Phải nhanh chóng tăng trưởng thực lực bản thân một chút, vì thế liền lập tức bế quan tham tu.

Có Hồng Môn, Huyền Hoàng nhị khí, tu vi của Lâm Phong tất nhiên là ngày đi ngàn dặm (phát triển nhanh). Tiên nhân phổ thông hấp thu thiên địa linh khí tinh luyện nguyên thần, từng giọt từng giọt tích góp lại thành pháp lực. Đâu có ai xài hoang như hần, trực tiếp hấp thụ thẳng Hồng Môn tử khí và thiên địa Huyền Hoàng khí vô cùng vô tận mà tu luyện nhanh chóng, còn chưa nói đến cả tinh khí của yêu hoàng Thái Huyền chưa luyện hóa hết.

Một ngày tĩnh tọa, sợ còn hơn cả tiên nhân bình thường khổ tu ít nhất mười năm.

Rất nhanh đã trôi qua ba tháng, Lâm Phong pháp lực đạo hạnh đều tăng mạnh, linh đài càng trong sáng hơn, đã có thể trong khi nhập định mà mơ hồ cảm ứng được chút thiên cơ, rồi lại không cách nào nhìn rõ được, chân lý trong đó thật sự là tuyệt diệu vô cùng.

Yên lặng ngồi tĩnh tọa tham ngộ đạo lý, một phần Hồng Môn tử khí và Huyền Hoàng khí nhỏ thả ra ngoài cũng để cho bầy yêu nữ ở trong tiên phủ thu được không ít điểm tốt, nhân cơ hội mà hấp thụ lực lượng tinh thuần nhất để tinh luyện nguyên thần, giúp vượt qua được cửu thiên đại kiếp, đạt thành tiên đạo.

Hôm nay, lúc Lâm Phong đang tiếp tục tĩnh tọa, trong tiên phủ đột nhiên vang lên tiếng nổ "lũnh" cái. Chỉ thấy tiểu đồ đệ Nghê Thường của hần hấp tấp chạy vào lớn tiếng la hét:" Sư phụ, hồng rồi, Linh Thửu lão yêu ở Ác Ma sơn mang yêu binh đánh tới tận nhà rồi!"

Trong bốn đồ đệ thì cửu vĩ hồ làm đại sư tỷ, Tiểu Thanh là nhị sư tỷ, Thái Tước là tam sư muội, Nghê Thường là người nhỏ tuổi nhất.

Cửu vĩ hồ tâm cơ hơn người, mấy tháng đã đem mọi chuyện trong tiên phủ xử lý ổn thỏa, quả thật có phong phạm của một đại sư tỷ vậy.

Tiểu Thanh xà không thích tranh chấp cùng người, phần lớn thời gian đều giống như sư phụ Lâm Phong dốc lòng tu luyện.

Thái Y tính tình trầm ổn, chỉ có Nghê Thường thái điều nhi này tính hoạt bát hiếu động, đối với sự phụ như hắn cũng không có kỳ gì. Hơi có đáng đáp của Lệ Ty và Toa Bối Lạp, bởi vậy rất được Lâm Phong cưng chiều.

"Linh Thửu lão yêu?" Lâm Phong suy nghĩ một hồi, trong đầu đối với Linh Thửu lão yêu này không có nửa điểm ấn tượng, cũng không biết là quỷ thần nơi nào. Mơ to mắt ra nói: "Cực Lạc cùng chúng ta mấy tháng nay vẫn luôn bế môn không ra ngoài, cũng không đi đâu trên chóc đồng đạo khác, Linh Thửu lão yêu tại sao lại mang yêu binh đánh đến tận nhà?"

Nghê Thường lúc này mới lấy lại được bình tĩnh, le lưỡi ra làm một bộ dáng hài hước, lại làm mặt quỷ với Lâm Phong rồi mới nói: "Linh Thửu lão yêu nọ cực kỳ hung hăng, đệ tử hận không thể dùng Thiên Huyền kiếm cắt lưỡi hắn!"

Thấy sự phụ cười mà như không nhìn nhìn mình, nàng lúc này mới phát giác ra mình đang nói lạc đề, vội vàng sửa sai: "Linh Thửu lão yêu dẫn theo một ngàn năm trăm yêu binh vây quanh tiên cung, đại sư tỷ đã phát động cấm pháp trong tiên phủ rồi. Tỷ ấy bảo đệ tử đến mời sự phụ ra xem một chút!"

"Vậy để sự phụ đi ra xem Linh Thửu lão yêu hắn có bản lĩnh gì nào, dám đến Cực Lạc cùng ta dương oai điều vớ!" Lâm Phong vờn vai đứng dậy, cầm trong tay kim quang phiến (cái quạt tỏa ra ánh sáng vàng) đi ra khỏi cung điện. Tất cả biến hóa trong tiên phủ giờ đều nằm trong lòng bàn tay hắn, thuận đi một cái lập tức đến tiên điện của tiên phủ.

Lâm Phong ba tháng nay tinh luyện Hồng Mông Huyền Hoàng nhị khí, không chỉ pháp lực đạo hạnh tiến nhanh, quanh thân thành thạo còn có tiên khí vàng tím giao nhau như ẩn như hiện, lộ ra vẻ phiêu dật xuất trần, mơ hồ còn có chút mùi vị tiên phong đạo cốt. Thấy Nghê Thường cứ lén lút nhìn hắn lấy làm lạ, ba tháng mới gặp lại dường như sự phụ mình có biến hóa rất nhiều.

Cụ thể biến hóa ở chỗ nào nàng cũng không chỉ rõ ra được, chỉ mơ hồ cảm thấy sự phụ mình tựa hồ càng giống thần tiên hơn. Hơn vài phần tiên khí, thiếu đi vài phần tục khí, nhìn không được càng cảm thấy kỳ lạ hơn.

Tiên điện có một tấm Cực Quang kính, chính là thu thập cát thủy tinh hết sức hiếm có dưới đáy biển tế luyện mà thành. Có thể thu hết nhất cử nhất động trong phạm vi hơn mười dặm xung quanh tiên phủ mà phát lại (camera theo dõi). Lúc trước hai tỷ muội Thái Y và Nghê Thường hiếu kỳ đến Cực Lạc cùng thăm dò động tĩnh, chính là bởi vì Cực Quang kính này mới lộ hành tung mà bị Cực Lạc cung đuổi giết.

"Sự phụ tới rồi!" Lâm Phong vừa mời bước từ đại điện ra, Tiểu Thanh và Thái Y đang đứng trước Cực Quang kính quan sát động tĩnh bên ngoài liền bước lên bái kiến.

Bạn đang đọc truyện *Vô Lại Kim Tiên 2* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6: Linh Thửu lão yêu.

Linh Thửu lão yêu kia vốn là một con Linh Thửu (kền kền) tu luyện ngàn năm mới đạt thành tiên tiên đại đạo, làm trộm cướp ở đỉnh Ác Ma trong Thửy Hà sơn, thủ hạ dưới tay có mấy ngàn quân. Ở Thửy Hà sơn kẻ ra cũng thuộc loại có thể lực không tệ lắm. Tuổi nhỏ thì làm việc nhỏ, cũng không dám trên chóc vào môn phái nào có thực lực cường đại.

Trông lực lượng thế này thì chắc cũng chỉ dám đi bắt nạt đám yêu nữ Cực Lạc cung chẳng nên trò trống này mà thôi.

Linh Thửu lão yêu pháp lực còn hơn cả cửu vĩ hồ, trong đám thủ hạ cũng có khoảng ba đến năm tên yêu vương đã đạt thành tiên tiên, thực lực so với Cực Lạc cung thì mạnh hơn rất nhiều. Chẳng qua Cực Lạc cung vốn là một kiện pháp bảo cực kỳ lợi hại, dù tu vi có cao thâm như kim tiên mà xông bừa vào thì sợ cũng sẽ bị chế trụ bởi cấm pháp trong tiên phủ.

Linh Thửu lão yêu đã ăn quả đắng mấy lần rồi cho nên nào dám tùy tiện xông vào, chỉ thường thường vác đám yêu binh chạy đến điều võ dương oai một phen, như thế cũng chả được ích lợi gì. Hơn nữa cửu vĩ hồ đặc biệt nhanh trí, ra ngoài hành động bao giờ cũng cực kỳ cẩn thận, cho nên mới tiêu dao tự tại mấy trăm năm nay.

Ba tháng trước Cực Lạc cung phát sinh dị biến, Linh Thửu lão yêu kia tất nhiên là biết rõ. Vốn cũng không để ý lắm, chỉ là nghe thấy mấy thằng chém gió là Cực Lạc cung kia xuất hiện một món pháp bảo rất lợi hại, lại nghe được chỉ cần là đoạt được pháp bảo này là có thể tung hoành ngang dọc tam giới lục đạo, đến lúc đó sợ rằng ngay cả Ngọc Đế lão nhi cũng phải nể nang mặt mũi vài phần. Nghe được tin này lão liền lập tức mang theo yêu binh đến đây thăm dò động tĩnh.

Đám yêu binh ào ào như nước lũ lao tới, cực kỳ hung hăng. Một mảnh yêu vân cuốn tới, bao vây cả Cực Lạc cung, Linh Thửu lão yêu người mặc Hắc Ma giáp cơ, đầu đội Quỷ Vương quan, tay cầm một thanh Quỷ Đầu đại đao đứng trên một đụn mây. Tay che che nắng nhìn Cực Lạc cung, dặn dò một tên chương tước (con hoẵng) tiểu yêu đầu trâu mặt ngựa đứng bên cạnh: "Người đi chuyển lời thay bản đại vương, bảo cửu vĩ hồ đi ra gặp ta."

Lâm Phong từ khi đoạt lấy Cực Lạc cung, thu phục cửu vĩ hồ thì vẫn luôn bề quan tham tu, lại truyền thụ thượng cổ yêu tộc bí pháp, nên yêu nữ trong cung cũng trốn ở trong tiên phủ cần cù tu luyện hấp thu Hồng Mông, Huyền Hoàng nhị khí để tinh luyện nguyên thần không ra ngoài để lộ tin. Cho nên bên ngoài không một ai biết Cực Lạc cung đã đổi chủ.

Tiểu yêu kia đáp ứng một tiếng, cười trên đụn mây, e ngại bị cấm pháp trong tiên phủ chế trụ cho nên cũng không dám tiến vào sâu quá, chỉ dám cách ở ngoài vài dặm lớn tiếng gào thét một lúc. Đột nhiên thất thái tường quang phía trên Cực Lạc tiên phủ biến đổi một chút, vừa thấy cửu vĩ hồ mang theo mấy yêu nữ đi ra cái tên tiểu yêu lập tức quay đầu bỏ chạy, nhanh chóng trở về bên người Linh Thứu lão yêu.

Cửu vĩ hồ cười trên yêu vân, quát về phía Linh Thứu lão yêu: "Nhãi con, không biết điều gì cả, năm lần bảy lượt tới khiêu khích Cực Lạc cung chúng ta. Không thì cắt ngay cho ta, nếu không hôm nay cho người có đến chứ không có về!"

Linh Thứu lão yêu đáp: "Cửu vĩ hồ, ngươi từ lúc nào lại có cam đảm dùng cái giọng ấy nói chuyện cùng với bản đại vương. Nghe nói ngươi gần đây có được một kiện pháp bảo, bản đại vương ta niệm tình chúng ta có tình làng xóm láng giềng trăm năm, cũng sẽ không làm khó dễ ngươi. Chỉ cần ngươi ngoan ngoãn dâng pháp bảo lên, bản đại vương sẽ cân nhắc một chút có thu ngươi làm tiểu thiếp hay không. Còn không thì hôm nay ta nhất định san bằng Cực Lạc cung!"

Cửu vĩ hồ cũng không vì thế mà nổi giận, chỉ cười duyên một cái nói: "To mồm quá, lão yêu ngươi cũng không tự nhìn cái mặt mình một cái, sao có thể lọt vào mắt cô đây. Cóc ghê mà đòi ăn thịt thiên nga à? Cút ngay, đừng đợi sư phụ ta ra đánh lão yêu ngươi rơi vào luân hồi, vĩnh viễn không được siêu sinh, chịu nổi thống khổ bị nghiệp hỏa thiêu đốt!"

"Yêu tiện nhân(con yêu hèn hạ), chộc tức ta rồi!" Linh Thứu lão yêu giận dữ quát: "Ngươi con tiện nhân này có sư phụ từ khi nào, gọi hán ra để bản đại vương mở mang kiến thức nào, xem ta có đánh hán thần hình câu diệt được không!"

Cửu vĩ hồ trong lòng thầm nghĩ: "Mượn cơ hội này tìm hiểu qua thủ đoạn của sư phụ cái, nếu như ngay cả Linh Thứu lão yêu mà cũng không thu thập được thì làm sao xứng là sư phụ ta được!" Nghĩ vậy liền lập tức nói: "Chờ chút, đợi ta quay về bẩm báo với sư phụ đã!"

Vừa dứt lời, chỉ thấy trong tiên phủ có một đạo kim quang lóe lên, sau khi kim quang tan đi, Lâm Phong mang theo Tiểu Thanh và hai tiểu đồ đệ hiện thân ra, cửu vĩ hồ liền bước lên phía trước bái kiến: "Bẩm sư tôn, Linh Thứu lão quái này không biết điều gì cả, tự cao tự đại mang theo binh tôn tướng cá đến xâm phạm Cực Lạc cung ta. Xin sư tôn lộ ra thiên uy, lấy lại danh tiếng của Cực Lạc cung ta!"

Cửu vĩ hồ thăm quan sát đánh giá thì phát hiện ra vị sư phụ này chỉ trong ba tháng ngắn ngủi lại có thay đổi không nhỏ. Không chỉ tinh khí nội liễm, không lộ ra chút bên ngoài chút nào. Thấy từ khí quanh thân càng mờ mờ ảo ảo như có như không, hiện ra một vẻ phiêu dật xuất trần, có mùi vị tiên phong đạo cốt hơn hẳn ba tháng trước thì không khỏi thầm thấy kinh ngạc.

Lâm Phong hất hất kim quang phiến ý bảo cửu vĩ hồ lùi ra phía sau, hướng về phía Linh Thứu lão yêu nói: "Cực Lạc cung ta và Linh Thứu động từ trước đến nay luôn nước sông không phạm nước giếng. Đại vương vì sao lại mang quân đến tấn công?"

Linh Thứu lão yêu lắc lắc thanh Quỷ Đầu đại đao, quát tháo: "Ta còn tưởng cửu vĩ hồ bái sư phụ nào lợi hại lắm, hóa ra chỉ là tên trẻ trâu miệng còn hơi sữa. Bảo bối của Cực Lạc cung có phải là đang nằm trong tay ngươi không, mau mau dâng lên, không thì đừng trách bản đại vương ra tay độc ác!"

Lâm Phong thăm đánh giá, thấy lão yêu này thực lực mặc dù mạnh hơn mình rất nhiều, nhưng xem ra cũng chỉ là một tên nóng vội mà thôi, về cơ trí còn thua xa cửu vĩ hồ. Thảo nào, mặc dù có tới mấy ngàn yêu binh nhưng vẫn không làm gì được cửu vĩ hồ. Xem cái bộ dáng hăn như vậy thì hơn phân nửa là bị người xúi giục mới vác quân đến đây sinh sự.

"Có cái quái gì đâu!" Lâm Phong giả vờ không biết, nói: "Cực Lạc cung ta người đơn thể bạc(ý chỉ thể lực yếu), làm gì có bảo bối. Chẳng biết đại vương nói thể là có ý gì?"

Linh Thứu lão yêu mặc dù không so được với cửu vĩ hồ về mặt cơ trí, nhưng cũng không đến mức đần độn, vừa nghe Lâm Phong nói suông thì cười khà khà: "Bản đại vương lười chẳng muốn dây dưa giải thích với thằng trẻ con như ngươi nữa, mau mau dâng bảo bối lên. Không ta đánh cho ngươi quay lại bụng mẹ giờ!"

"Không biết sống chết là gì!" Lâm Phong thầm mắng một tiếng, lấy Thái Cực đồ ra rung rung vài cái nói: "Cái bảo bối này cũng là ta vô tình nhặt được, còn không biết cách sử dụng. Đại vương nếu muốn, ta vui lòng dâng lên bằng cả hai tay. Có điều sau này còn phải xin đại vương chiếu cố nhiều hơn, đừng đến quấy rối Cực Lạc cung ta một lần nữa thì mới được!"

Ba đồ đệ còn chưa rõ tính cách của sư phụ. Mặc dù không biết lai lịch của Thái Cực đồ như nào, nhưng cũng biết pháp bảo này là pháp bảo lợi hại nhất của sư phụ, ngay cả mấy đồ đệ cũng không cho dùng. Nhưng bây giờ lại thấy sư phụ muốn dâng cho người ngoài thì nhất thời cảm thấy kinh hãi.

Chỉ có cửu vĩ hồ nhanh trí xảo quyết, có mắt nhìn người, dĩ nhiên cho rằng sư phụ chắc chắn không có lòng tốt gì.

Ba đồ đệ đang muốn mở miệng can ngăn thì Lâm Phong đã truyền tới thanh âm cực nhỏ: "Các ngươi đừng có manh động, nghe ta dặn đây này. Chờ ta đánh lên Linh Thứu lão yêu, các ngươi bốn người hãy bày Đại La kiếm trận ra, ngăn cản những yêu binh yêu tướng phía sau Linh Thứu lão yêu. Hôm nay nhất định phải cho Linh Thứu lão yêu có đi mà không có về!"

Ba đồ đệ vừa nghe thấy thế thì ngạc nhiên, thầm nghĩ vị sư phụ này cũng thật quá thâm hiểm.

Chỉ có cửu vĩ hồ trong lòng thầm nghĩ: "Quả nhiên không ngoài sở liệu của ta!"

Linh Thửu lão yêu kia thấy Lâm Phong mặc dù ra dáng nhỉnh hơn, nhưng do không biết Lâm Phong nông sâu thế nào nên cũng không dám tùy tiện tiến lên, sợ mắc phải quỷ kế, nói: "Tiểu tử ngươi coi như thức thời, chỉ cần ngươi ngoan ngoãn dâng bảo bối ra, từ nay về sau bản đại vương đương nhiên sẽ không đến làm khó ngươi nữa!" Vừa nói vừa quay đầu lại nói với tên tiểu yêu bên cạnh: "Ngươi đi mang bảo bối về đây cho ta!"

Tiểu yêu kia nghe vậy thì kinh hãi, nhưng lại không dám kháng lệnh, chỉ đành lò dò đi tới, Lâm Phong cũng không nói nhảm nhiều, trực tiếp mang Thái Cực đồ đưa cho tiểu yêu kia. Tiểu yêu kia thấy Lâm Phong khách khí như thế cũng không nhận được cảm thấy very hạnh diện, trong lòng phần chần lén, điều vô duyên oai tiến lên nhận Thái Cực đồ, quay về bản trận.

Ba đồ đệ mù mờ không rõ nguyên do, chẳng biết sư phụ đang làm cái quỷ gì nữa, cứ nhìn nhìn mặt nhau, muốn hỏi nhưng lại không dám mở miệng.

Chỉ có cửu vĩ hồ mơ hồ đoán được chút gì đó.

Lâm Phong lòng cười lạnh một tiếng, mặt vẫn như cũ mang nở nụ cười cực kỳ chân thành, khiến người ta không nhìn ra nửa điểm sơ hở.

Linh Thửu lão yêu thấy Lâm Phong dâng bảo bối lên thật thì cảm thấy mừng rỡ, thuận miệng khen ngợi vài câu. Đợi tiểu yêu kia cầm Thái Cực đồ trở lại thì nong lòng đưa tay bắt lấy Thái Cực đồ.

Đúng lúc này, dị biến đột nhiên phát sinh. Vốn Thái Cực đồ đang được tiểu yêu cầm trong tay đột nhiên lại bật lên, hóa thành một đạo kim quang cuốn tiểu yêu nọ vào bên trong, nhưng thế vẫn chưa dừng, tiếp tục cuốn về phía Linh Thửu lão yêu.

Thái Cực đồ chính là cái mạng thứ hai của Lâm Phong, so với Linh Lung bảo tháp thì còn quan trọng hơn, đương nhiên sẽ không thể tặng không cho người ta. Huống chi với tính tình của hắn cũng không có cam lòng mà chịu thiệt. Nếu ngay cả một Linh Thửu lão yêu nho nhỏ mà cũng không thu thập được, bốn đồ đệ lại đang ở sau người, thì mình làm gì còn mặt mũi cơ chứ.

Pháp bảo người tu đạo phải dùng nguyên thần tế luyện, mỗi người đều có pháp quyết sử dụng riêng. Chỉ cần có pháp quyết thì có thể vận dụng thoải mái. Nếu như không có pháp quyết thì nhất định phải phá vỡ cấm chú của chủ nhân cũ ở trên pháp bảo. Chủ nhân của Thái Cực đồ mặc dù không phải là Lâm Phong, nhưng hắn đã chăm chỉ đem tiên thiên linh bảo này tế luyện hơn mười năm. Dù gì thì nguyên thần cũng có thể tương hợp, tự nhiên là có thể vận dụng thành thạo.

Lâm Phong tu vi không bị được với Linh Thửu lão yêu, nếu như Linh Thửu lão yêu tự mình đến nhận Thái Cực đồ, cầm Thái Cực đồ trong tay thì với tu vi pháp lực của hắn, tự nhiên là có thể áp chế được Thái Cực đồ. Như thế thì Lâm Phong không thể nào đánh lên được.

Chỉ là lão yêu này lại nghi thần nghi quỷ, sợ trúng phải gian kế không dám tự mình lên lấy lại để tiểu yêu tới nhận. Tiểu yêu pháp lực không thể so được với Lâm Phong, sao có thể chế trụ Thái Cực đồ, Lâm Phong tâm niệm ngưng một chút, Thái Cực đồ lập tức hóa thành kim quang, đem tiểu yêu cuốn vào trong, còn tiếp tục cuốn đến Linh Thửu lão yêu ở phía sau.

"Tức chết ta mất!" Linh Thửu lão yêu phản ứng cũng không chậm, mắt thấy một yêu binh bị kim quang cuốn vào thì gầm lên một tiếng, vội vàng nhảy sang một bên. Lâm Phong chờ chính là cơ hội này, sao có thể để hắn rảnh rỗi được, từ lúc Thái Cực đồ nuốt tên yêu binh kia cũng đã chạy đến "móc lõp", nâng Thái Nguyên thạch đánh tới (chơi gach) .

Thất Thái (bảy màu) lóe lên, Thất Thái nguyên thạch to cỡ trứng ngỗng đã bay tới trước mặt, Linh Thửu lão yêu né không kịp, vội vàng nâng ngang Quý Đầu đại đao lên đung mạnh một cái, tiếng xé gió chói tai vang lên làm nguyên khí trời đất trong phạm vi mười dặm xung quanh cuộn cuộn hóa thành một cơn lốc. Giống như sóng to gió lớn đã nổi ra giữa bầu trời vậy.

Thất Thái nguyên thạch là Hồng Mông tử khí hóa thành, không gì không phá được, dù Quý Đầu đại đao của Linh Thửu lão yêu cũng là binh khí dùng nguyên thần tế luyện hơn ngàn năm, nhưng sao có thể chống lại pháp lực toàn thân của Lâm Phong tập trung lại dùng Thất Thái nguyên thạch đập một đập chứ. Vì thế đại đao ăn một đòn này lập tức bị đánh tan nát luôn.

Linh Thửu lão yêu vội vàng đối địch đã phải chịu thiệt thòi rồi. Lúc Quý Đầu đại đao bị đánh nát, Thất Thái nguyên thạch thế đi không dừng, lại tiếp tục hung hăng nện lên người lão yêu. Lão yêu kêu đau đớn một tiếng, thân thể ngưng luyện hơn ngàn năm đã bị đánh vỡ hơn nửa, chỉ đành tức giận dùng tam vị chân hỏa phun bày ra, rít gào liên tục.

"Khá lắm, dám đánh lên cả bản đại vương, ngươi nhất định phải thần hình câu diệt, không được luân hồi!"

Linh Thửu lão yêu thân thể bị thương nặng, nguyên thần cũng tổn hao nhiều, một thân pháp lực bị mất một phần ba. Sợ là không mất một trăm năm khổ tu cũng khó khôi phục lại được, thử hỏi sao mà không giận cho được. Há mồm phun ra một đoàn yêu khí màu xanh, yêu khí đón gió thì lan rộng ra, lập tức cuốn về phía Lâm Phong, bao phủ lấy phạm vi vài dặm chung quanh.

Lâm Phong không dám chậm trễ, lão yêu mặc dù đã bị thương nặng, nhưng pháp lực cũng không có thua kém mình. Mặc dù bản thân mình có nhiều tiên thiên linh bảo, nhưng nếu làm cho lão yêu này nóng nảy mà liều mạng, tự bạo cả nguyên thần gì gì đó thì mình cũng không tránh được phải ăn quả đắng. Loại thiệt thòi này không phải là chuyện mà hắn thích làm.

Vội gơ Thái Cực đồ lên đỉnh đầu, lại thăm rút Sơn Hà đồ ra, nhìn lão yêu đang đuổi tới, làm ra vẻ hoảng hốt rơi từ trên mây xuống. Linh Thửu lão yêu nọ thiếu chút nữa là dùng cả đòn tự bạo rồi, hắn bây giờ chỉ một lòng muốn đuổi theo đòi đền bù, sao còn có thể băn khoăn gì nhiều, cứ cầm đầu cầm cổ đuổi tới.

Đột nhiên hắn chui vào một đám mây, cảnh vật chung quanh bỗng nhiên thay đổi, cũng là núi cao sông chảy, địa hình cao chót vót, yêu khí và tiếng kêu la

nhất thời biến mất trong thần thức. Còn không biết bản thân mình lại vừa trúng phải gian kế của thằng trẻ ranh miệng còn hơi sữa, chỉ tức giận oa oa kêu loạn lên, không ngừng bắn phá hư không, nhưng cũng chỉ là vô dụng.

Lâm Phong mỉm cười chui ra từ một bên, phát tay lên, son hà đồ liền hóa thành nguyên dạng rơi vào tay hắn. Trước kia không quen thuộc tác dụng của pháp bảo này, đến nỗi ở Vân Vụ sơn đối phó với mấy tiểu yêu mà cũng mất quá nhiều sức.

Từ lần bế quan tham tu ba tháng này, càng lĩnh ngộ ra mấy kiện pháp bảo có nhiều tác dụng. Linh Thú lão yêu kia chỉ cần tiến vào Sơn Hà đồ này, chẳng khác nào đã giao mạng cho hắn, mặc hắn muốn xử lý sao thì xử.

Mà đồng thời khi Lâm Phong đánh lên Linh Thú lão yêu, bốn đồ đệ của hắn cũng bay nhanh tới bày ra Đại La kiếm trận. Ngăn cản mấy lão yêu tu vi cao thâm phía sau đang chuẩn bị xông tới trợ giúp.

Lâm Phong trước khi bế quan đã đưa Thiên Ma kiếm cho cửu vĩ hồ, truyền cho phương pháp sử dụng, lại truyền thụ cho bốn đồ đệ sự huyền diệu của Đại La kiếm trận. Cửu vĩ hồ kia tu vi đạo hạnh cao hơn so với Tiểu Thanh và hai thái điều nhi không ít, thời gian tế luyện cũng xấp xỉ nhau. Bởi vậy Thiên Ma kiếm ở trong tay nàng có thể phát huy ra uy lực mạnh hơn so với ba thanh kiếm khác ở trong tay Tiểu Thanh và hai thái điều nhi.

Tứ nữ bốn người phân ra đứng bốn hướng, ném kiếm lên, bốn thanh kiếm cứ xoay tít hình thành bốn cánh cửa. Trong trận nhất thời gió bão gào thét, tứ sắc kiếm quang tràn ngập khắp nơi, đưa tay lên không thấy năm ngón. Mà gió mạnh kia và kiếm khí lại tấn công vào cơ thể. Lũ yêu binh yêu tướng bị vậy ở trong trận nhất thời cảm thấy rét run cả người, da đầu ngứa ngáy, răng thì hàm trên hàm dưới cứ hôn nhau liên tục.

Bạn đang đọc truyện *Vô Lại Kim Tiên 2* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Trọng bàng tặc trận.

"Đám yêu nhân này không biết thiên thời, tự cao tự đại, mạo phạm sư tôn, sư muội, chúng ta mau chém chết chúng đi, đỡ phải vướng tay vướng chân sư tôn!" Cửu vĩ hồ cực kỳ nhanh trí, mặc dù bị không trâu bắt chó đi cày(bắt làm việc không có khả năng), nhưng cũng được một tiên thiên pháp khí là thanh Thiên Ma kiếm nên chút bức xúc trong lòng cũng nguôi ngoai đi phần nào.

Nàng lại thấy Lâm Phong đánh lên Linh Thú lão yêu thành công, mới chỉ qua có ba tháng thôi mà tu vi của hắn đã cao hơn cả mình, đành cấp pháp bảo thì cứ âm thầm, nên càng chắc chắn vị sư phụ tiện nghi này là một người rất có địa vị. Thấy hắn đang tranh đấu với Linh Thú lão yêu nên lập tức kêu Tiểu Thanh và hai thái điều nhi phát động Đại La kiếm trận.

Ba tiểu đồ đệ không dám chậm trễ, vội vàng lên tiếng đáp lời.

Tứ nữ lập tức phát lực huy động Thiên La tứ kiếm, bốn thanh bảo kiếm liền rung nhẹ lên, phát ra tiếng rít chói tai rồi tỏa ra xích, bạch, thanh, hắc bốn đạo kiếm quang, bắn thẳng đến mấy tên yêu binh yêu tướng đang ở trong trận.

Đại La kiếm trận sinh ra từ hỗn độn, là tiên thiên đệ nhất trận, đứng đầu trong thái cổ tứ đại sát trận. Thiên La tứ kiếm cũng là tiên thiên pháp khí từ hỗn độn sinh ra, mặc dù không được đầy đủ nhưng uy lực thì tuyệt đối không thể coi thường.

Tuy đám lão yêu này đều đã vượt qua thiên kiếp đạt thành thiên đạo, pháp lực so với Tiểu Thanh và Thái Y Nghê Thường mạnh hơn, cho dù là cửu vĩ hồ thì cũng thua kém không ít, nhưng lúc này thân lại trong tiên thiên đệ nhất sát trận, cách hơn trượng không nhìn thấy gì, trong tai ngoại trừ tiếng gió gào thét thì không có âm thanh nào khác thì cũng không kim được mà đồ mồ hôi ầm ầm.

Mấy lão yêu biết là không ổn, vội vàng vùng binh khí chống đỡ. Tứ sắc kiếm quang bắn qua, giống như cầm búa đập đậu vậy, binh khí của mấy lão yêu lập tức bị đánh tan thành bột phấn. Do khí cơ tương liên nên chúng liền bị trọng thương, đồng thời há mồm phun ra một ngụm máu đỏ sẫm.

Đám lão yêu hoảng hốt, cố hô hào lẫn nhau nhưng chẳng ai nghe được tiếng của ai vì bị tiếng gió gào thét lấn át.

"Mau động thủ đi, đừng bỏ lỡ thời cơ!"

Cửu vĩ hồ thấy kiếm trận có uy lực lớn đến vậy thì nhất thời mừng rỡ, tự nhủ xem ra mình bá vị sư phụ này không uống rồi. Không hổ là tiên thiên pháp khí, so với mấy thứ rác rưởi của mình trước đây thì lợi hại hơn không ít. Có thanh Thiên Ma kiếm này, mình sau này không cần phải giấu đầu hở đuôi nữa.

Mắt liếc thấy mấy nghìn yêu binh đang xông tới, cửu vĩ hồ vội vã kêu Tiểu Thanh và Thái Y, Nghê Thường, phát động Thiên La tứ kiếm một lần nữa.

Phát động tứ kiếm cực kỳ tốn pháp lực, Tiểu Thanh và Thái Y, Nghê Thường chỉ phát ra một đạo kiếm quang thì đã thấy trầy trật, pháp lực mất đi hơn

phân nửa, đang mệt mỏi đứng một bên thờ dốc.

Hơn nữa vì pháp lực mạnh yếu khác nhau, nên khi bày Đại La kiếm trận uy lực của kiếm quang phát ra cũng phân cao thấp. Hắc sắc kiếm quang của Cửu vĩ hồ so với tam sắc kiếm quang khác của Tiểu Thanh, Thái Y với Nghê Thường mạnh hơn không ít.

Cửu vĩ hồ thấy ba sư muội đang đứng thờ dốc không giúp gì được thì không khỏi tức giận. Mắt thấy mấy nghìn yêu binh đã vây kín xung quanh thì càng thêm nóng ruột, chỉ còn cách liên tục thúc giục.

Lâm Phong lúc này vừa vận nhốt được Linh Thứu lão yêu vào trong Sơn Hà đồ từ một bên bay qua. Nhìn lướt qua một lần rồi vội vàng tung Sơn Hà đồ ra, hóa thành một biển mây chặn đường tấn công của mấy nghìn yêu binh. Đám yêu binh này không ai chỉ huy, chen lấn xô đẩy lẫn nhau, lại được Lâm Phong ở sau thúc đẩy, cổ vũ nên toàn bộ đều chui thẳng vào trong Sơn Hà đồ.

Ở trong đó, Linh Thứu lão yêu vốn đang phân loạn tam vị chân hỏa lại trông thấy mấy nghìn yêu binh của mình cùng đi nhằm vào vết xe đổ thì giận điên lên, lập tức bắt mấy tên đầu mục tay cầm chân đá, miệng chửi to "ngu xuẩn".

Sau khi trút xong một bầu tức giận, lão lúc này mới mượn pháp lực của mấy nghìn yêu chúng, hợp lực lại để công phá Sơn Hà đồ.

Lâm Phong dù sao cũng chỉ mới vừa vượt được thiên kiếp đạt thành tiên đạo, mặc dù ngộ ra không ít diệu dụng của Sơn Hà đồ nhưng cũng còn rất hạn chế, cho một Linh Thứu lão yêu vào thì còn được, nhưng một lúc tổng vào mấy nghìn yêu binh thì quả thật hơi khó tiêu.

Với tu vi pháp lực của hắn, mượn Sơn Hà đồ trấn áp ba, bốn Linh Thứu lão yêu cũng được, nhưng thêm một đồng yêu binh này vào thì đã vượt quá cực hạn, hắn thấy Sơn Hà đồ rung lên, cảm pháp của bản thân đang có xu hướng vỡ tan thì vội vàng để lại một câu với bốn đồ đệ: "Ta về cung trước, các người bắt mấy tên yêu binh về sau nhé!" rồi vụt biến mất.

Vừa trở lại tiên phủ, mắt thấy Sơn Hà đồ rung động ngày càng mãnh liệt, Lâm Phong vội đất Sơn Hà đồ lên pháp đàn. Dùng một ngón tay bắt pháp ấn khê quát một tiếng, nâng Linh Lung bảo tháp lên, Linh Lung bảo tháp chỉ trong nháy mắt phình lớn gấp mấy trăm lần, cao hơn mười trượng rồi rơi xuống pháp đàn, đè lên Sơn Hà đồ đang chấn động kịch liệt.

Còn Lâm Phong lại ngồi lặng yên trên giường, lòng thầm suy nghĩ mình sau này nên đi nơi nào đây.

Thần Tang đại lục thì không biết phải làm sao mới quay lại được, bây giờ mình tiến thoái lưỡng nan, vốn tưởng chỉ cần trốn ở Cực Lạc cung không để lộ ra tin tức thì có thể có thêm một đoạn thời gian để nghiên cứu tạo hóa, tu luyện pháp lực. Nhưng ai ngờ mới chỉ ba tháng mà đã có kẻ đánh tới cửa rồi.

Ở Thủy Hà sơn này môn phái lớn nhỏ nhiều như lông trâu, thế lực rắc rối phức tạp, chính tà lưỡng đại nước lửa bất dung. Trong môn phái tiên đạo không ai phục ai, tà đạo môn phái thì lại tranh đoạt lẫn nhau, yêu tộc và Ma môn lại là tử địch. Chỉ sợ sau này bản thân mình cũng không được an bình rồi.

Hiện giờ tốt xấu gì mình cũng coi như là một thủy tổ (người sáng lập), lại có nhiều tiên thiên pháp bảo như vậy, vận khí cũng không phải loại xoàng người thường có được, đập bừa một cái trứng chim ra lại có thể nhặt được tinh khí của yêu hoàng Thái Huyền, thì thế nào cũng phải đem Cực Lạc cung phát dương quang đại. Nếu không chẳng phải đã có lỗi với số mệnh rồi sao.

Chỉ là trong bốn đồ đệ ngoại trừ Cửu vĩ hồ còn có thể ngăn mặt với đời ra, còn Tiểu Thanh xà và hai thái điều thì đều chỉ là loại vớ vẩn. Giang sơn không thể chỉ dựa vào một người mà đoạt được, nếu như chuyện gì cũng đều do quang can tư lệnh như hắn đi làm không phải là quá mất mặt sao, dù sao cũng phải có được mấy đệ tử đắc ý mới được.

Linh Thứu lão yêu này cũng không tồi, còn có mấy tên yêu tướng là thủ hạ của hắn cũng thuộc loại người dùng được, so với Tiểu Thanh xà và hai thái điều thì đã mạnh hơn rồi. Mình nếu không bề quan tham tu ba tháng, chỉ sợ tu vi sẽ cũng xấp xỉ với bọn họ. Phải biết rằng cái bề quan ba tháng này có thể so với tiên nhân bình thường khổ tu cả ngàn năm a.

Lâm Phong trầm mặc một hồi thì bốn đồ đệ đã mang mấy yêu tiên bị Đại La kiếm trận đánh bị thương trở về. Cửu vĩ hồ dùng pháp lực chế trụ nguyên thần của đám yêu tiên, đẩy chúng quỵ xuống trước mặt Lâm Phong rồi mới nói: "Sư tôn, mấy tên yêu nhân này dám cả gan làm loạn, mạo phạm đến thiên nhan của sư tôn, xin sư tôn trừng phạt, đánh chúng vào luân hồi!"

Đám yêu tiên vừa nghe đến đây thì nhất thời sợ tới mức hồn phi phách tán, khổ tu ngàn năm mới đạt thành tiên đạo, nếu lại bị đánh vào luân hồi, tiếp tục chịu nỗi khổ luân hồi vạn thế thật sự là so với chết còn tàn nhẫn hơn nên vội vàng dập đầu kêu khóc: "Cung chủ tha mạng, chỉ cần tha cho tính mạng, bọn tiểu nhân nguyện ý quy hàng!"

"Các người trước tiên cứ đứng qua một bên!" Lâm Phong phát tay giải cầm chế trên người chúng yêu tiên, phân phó, lòng lại thầm khen đại đồ đệ quả thật nhanh trí, nói vài câu là đã có thể hù dọa mấy lão yêu này sợ thốt tim, vỡ mặt.

Đám yêu tiên không dám cãi lời, vội vàng đứng dậy tránh qua một bên đội, lo lắng nhìn Lâm Phong, đã kiến thức qua uy lực của Đại La kiếm trận, bây giờ lại hãm thân trong Cực Lạc tiên phủ, bọn họ không dám xuất hiện một chút quỷ ý trong đầu, đứng ngoan ngoãn như mấy con mèo con vậy.

Nghê Thường ở trước mặt sư phụ không có một chút cố kỵ, đánh giá chung quanh một chút, lại nhìn lại Linh Lung bảo tháp đang đang trấn áp Sơn Hà đồ trên pháp đàn, hiếu kỳ hỏi: "Sư phụ, Linh Thứu lập yêu đầu, có phải ở trong Linh Lung bảo tháp không?"

"Người trước tiên đừng có làm ồn, cứ đứng ở bên xem là được!" Lâm Phong phát tay bảo đồ đệ lui sang một bên, bắt một pháp ấn thả Linh Thứu lão yêu ra. Lão yêu này vừa mới được thả ra đã gào rít xông tới Lâm Phong, trông như muốn nuốt Lâm Phong vào bụng mới có thể nguôi được cơn giận.

"Mja! Lão yêu ngươi không biết thời thế gì cả, chẳng lẽ thật sự muốn ta đánh ngươi rơi vào luân hồi ngươi mới cam tâm?" Lâm Thân búng ngón tay, đem Thái Cực đồ cuốn lão yêu vào, trên đầu hiện ra Bát Bảo kim thân, tám cánh tay giơ lên tóm chặt lấy lão yêu, khóa lấy nguyên thần ném đến trước chỗ ngồi.

Bát Bảo kim thân so với thân thể còn cường hãn hơn, với tu bị pháp lực của hãn hiện giờ, nếu hiện ra kim thân thì thực lực cũng chẳng kém Linh Thửu lão yêu, hơn nữa hiện giờ Linh Thửu lão yêu bị hãn đánh lên đã trọng thương, thực lực giảm mạnh, nửa người cũng bị Thất Thái nguyên thạch đánh cho nát như thì đâu còn xứng là đối thủ của hãn chứ.

Bốn đồ đệ và chúng lão yêu đều trợn mắt há hốc mồm, hiển nhiên bọn họ cũng không biết pháp thân này là vật gì.

Lâm Phong quát:" Ngươi yêu nghiệt không biết tốt xấu này, ngông cuồng tự đại mạo phạm Cực Lạc cung của ta, vốn niệm tình một thân tu vi của ngươi tu luyện cũng không dễ gì đạt được, đang muốn tha cho ngươi theo ta chuyên tâm tu đạo. Nhưng nghiệt súc ngươi nếu vẫn không thức thời thì ta không còn cách nào đành phải đánh ngươi rơi vào luân hồi, chịu nỗi khổ luân hồi vạn thế. Hỡi ngươi một câu, có chịu quy hàng không?"

Linh Thửu lão yêu không cam甘愿 dựa một trận, nhưng cuối cùng vẫn là không muốn tái nhập luân hồi, chịu nỗi khổ luân hồi vạn thế nên đành uể oải cúi đầu nói:" Nguyên ý quy hàng!"

Lâm Phong lúc này mới cười nói:" Ngươi là đồ đệ thứ năm của ta, ta ban cho ngươi là Linh Thửu đạo nhân. Sau này Lâm Mị, Tiểu Thanh, Thái Y, Nghê Thường sẽ là bốn vị sư tỷ. Vì sư chương quản Hồng Mông, Huyền Hoàng nhị khí sinh ra từ lúc khai thiên, ta truyền cho ngươi thượng cổ cửu tộc bí pháp, hấp thụ Hồng Mông, Huyền Hoàng nhị khí tinh luyện nguyên thần, sau này dễ dàng đạt thành kim tiên đại đạo!"

Cửu vĩ hồ không có tên nên Lâm Phong đặt tên cho nàng là Lâm Mị.

Linh Thửu lão yêu nào biết Hồng Mông, Huyền Hoàng là cái gì, vốn hãn cho rằng Lâm Phong tu vi còn kém cả mình thì có thể cho hãn được cái gì tốt, cho nên ức chế nín thinh, không đáp lời.

Lâm Phong cũng không để ý, cấp cho Linh Thửu lão yêu chân linh lạc ấn, lúc này mới thả mấy nghìn yêu binh ra, để Linh Thửu lão yêu mang đám yêu binh cùng mấy tên yêu tiên quay trở về Ác Ma sơn Linh Thửu động chinh đốn binh mã.

Bốn đồ đệ thấy mọi việc đã xong, cũng lần lượt quay trở về tu luyện pháp lực.

"Không ổn rồi, có người tự xưng là đồng tử của Thái Thượng lão quân, đang ở ngoài cung cầu kiến cung chủ!" Bốn đồ đệ vừa mới đi ra ngoài không lâu thì thái điều nhi Nghê Thường một thân áo đỏ sẫm màu, khuôn mặt thanh tú lại vội vã chạy vào, quăng cho Lâm Phong một quả bom tẩm.

"Cái gì? Thái Thượng lão quân?" Lâm Phong vừa nghe xong thiếu chút nữa nhảy dựng cả lên.

Bạn đang đọc truyện *Vô Lại Kim Tiên 2* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Đại la kim đan.

Ba mươi ba tầng trời phía trên thiên cung là một mảnh hỗn độn.

Trong hỗn độn không phân biệt âm dương, chẳng kể càn khôn, tiên nhân bình thường nếu tiến vào thì chỉ sợ có dùng độn quang cả trăm triệu năm cũng không bay được ra ngoài. Chỉ có tam giáo thánh nhân sở hữu * lực (lực gì mà lại * chứ http://4vn/images/smilies/00%20(63).gif), có đại thần thông mới có thể ở trong hỗn độn mà lánh đời, mở thế giới, lập càn khôn, khai đàn giảng pháp, được vạn tiên triều bái.

Huyền Đô Thiên Đâu Suất cung là chỗ ở của nhân giáo thái thanh đạo đức Thái Thượng lão quân.

Thái Thượng lão quân trăm năm mở lò luyện đan một lần, vô số nhất lưu kim tiên ngồi dưới nghe lão quân giảng đạo đều tập trung đến, hy vọng có thể có chút cơ duyên lọt vào mắt xanh của lão quân, được ban thưởng cho một viên tiên đan nào đó để đề tăng pháp lực đạo hạnh.

Lão quân vô vi, thuật luyện đan vô song, luyện ra đại la cửu chuyển kim đan thanh danh vang dội tam giới, người thường nếu ăn được một viên thì chẳng mất mấy tháng là có thể đạt thành tiên đạo, thật đúng là một chỉ bảo, chẳng trách đám tiên nhân này lại thêm nhỏ dãi là phải.

Mặc dù kim tiên ăn đại la cửu chuyển kim đan cũng không có nhiều tác dụng, nhưng đối với môn nhân đệ tử mà nói thì nó vẫn là dị bảo chí cao.

Lão quân mỗi trăm năm lại một lần mở hội mở lò luyện đan, bảy bảy bốn chín năm thành công, đến lúc đó sẽ có một vài tiên nhân có tiên duyên được lão quân ban thưởng kim đan. Chỉ là lần này kim đan xuất lò lão quân lại không ban thưởng kim đan cho tiên nhân nào cả mà chỉ cấp cho đệ tử thân truyền là

thượng động bát tiên mỗi người một viên.

Lão quân khai lò, trăm năm một lò, mỗi lò có ba mươi sáu viên đại la cửu chuyển kim đan, phù hợp với chu thiên, sau khi bán tám viên cho thượng động bát tiên, số còn lại thì để cho đồng tử cất vào trong hồ lô rồi dặn:" Ngươi xuống trần, đến Cực Nhạc cung Thúy Hà sơn ở Đông Thắng thần châu một chuyến!"

Đồng tử này từ khi Hồng Mông khai mở đã ở trong cung lão quân nhóm lửa đốt lò, sớm đã quên mất khái niệm thời gian. Bình thường thì nghe lão quân giảng đạo, không thì lại ăn vụng mấy viên tiên đan, muốn không thành tiên cũng khó. Dù có là một con heo ở trong hoàn cảnh đấy cũng thành tiên đạo, huống chi là một đồng tử thông minh nhanh trí.

Đồng tử này cũng biết được chút huyền cơ nên không hỏi nhiều, vâng theo pháp chỉ rời khỏi Huyền Đô xuống ba mươi ba tầng trời, đi tới Cực Lạc cung ở Thúy Hà sơn. Chẳng mấy chốc đã có đệ tử phụ trách giám thị động tĩnh phát hiện ra và báo lại cho cửu vĩ hồ, cửu vĩ hồ thấy đồng tử này không giống yêu nhân nên vội vã đi ra để hỏi rõ nguyên do.

Đồng tử cũng chẳng nhiều lời, nói thẳng:" Ta là thái thanh môn hạ, đồng tử bên cạnh lão quân, gọi Lâm Phong ra đây nói chuyện đi."

Cửu vĩ hồ vừa nghe xong thì thiếu chút nữa sợ đến mức hồn bay lên trời, đạo môn tam thanh tổ sư cùng yêu tộc đại thánh đông hoàng Thái Nhất đều là chí tôn thánh nhân, được vạn tiên triều bái, uy danh vang dội tam giới, ngay cả Ngọc Hoàng đại đế chí tôn tam giới cũng còn phải bái tam thanh. Bây giờ đồng tử của lão quân đột nhiên đến trước cửa, một tiểu yêu tinh nhỏ bé như nàng sao có thể không sợ được chứ.

Cũng may cửu vĩ hồ này cũng được coi là nhanh trí, một bên thì báo Nghê Thường đến mời Lâm Phong, một bên lại nói vài câu khách sáo với đồng tử. Lòng lại thầm nghĩ sư phụ đúng không phải là loạt mặt dây, quả thật có vài phần bản lĩnh, ngay cả tam thanh tổ sư cũng có quan hệ.

Đồng tử này mặc dù ở Huyền Đô chỉ nhóm lò, nhưng đồng tử trong cung lão quân thì dù có là nhất lưu kim tiên trông thấy cũng phải gọi một tiếng sư huynh, cho nên y cũng không thêm để cửu vĩ hồ vốn chỉ là một hồ ly tinh nhỏ bé vào mắt, y không thêm trả lời cửu vĩ hồ, chỉ đứng yên chờ Lâm Phong.

Không lâu sau, Lâm Phong sau khi nhận được tin liền dẫn theo ba đồ đệ chạy tới, đầu óc hắn vẫn còn đang mải suy nghĩ. Đồng tử kia cũng chẳng nói chẳng rằng, trực tiếp ném thẳng hồ lô cho Lâm Phong đón lấy. Lại thấy y ngoắc ngoắc một ngón tay, Thái Cực đồ và tứ kim hồ lô liền không chịu không chế bay ra ngoài.

Lâm Phong hoảng sợ, chưa kịp phản ứng thì đồng tử kia sau khi đón được Thái Cực đồ và tứ kim hồ lô liền phiêu nhiên bay lên ba mươi ba tầng trời.

Lâm Phong choáng luôn, cầm cái hồ lô cùng với bốn đồ đệ giương mắt nhìn nhau, chẳng biết nên làm gì cho phải.

Trong tam giới này, dĩ nhiên sẽ không có ai dám giả mạo làm đồng tử của lão quân, thân phận của đồng tử vừa này không thể nghi ngờ được, chỉ là Lâm Phong không thể nào nghĩ tới y lại tới thu hồi Thái Cực đồ và tứ kim hồ lô. Thái Cực đồ chính là pháp bảo mà mình dựa dẫm nhất, giờ bị thu lại chẳng khác nào lấy đi nửa cái mạng mình cả.

Lâm Phong mơ hồ hiểu ra chút gì đó, nhưng lại không thể hiểu rõ tận cùng được, cũng may thái cực đồ vốn cũng chẳng phải là đồ của hắn, mất đi thì chỉ hơi hơi tiếc thôi, hơn nữa hắn còn có Linh Lung bảo tháp và Thất Thái nguyên thạch, hai pháp bảo này một phá một lập, một công một thủ, uy lực cũng không kém Thái Cực đồ.

"Oa! Sư phụ, pháp bảo của người sao lại bị người ta đoạt đi rồi?" Nghê Thường tiểu đồ đệ chẳng biết nông sâu này nhanh mồm nhanh miệng hỏi.

"Nói bậy!" Lâm Phong đáp:" Thái Cực đồ vốn là vật của Thái Thượng lão quân, đồng tử này là vâng theo pháp chỉ của lão quân đến đây thu hồi Thái Cực đồ và tứ kim hồ lô, việc này các ngươi biết là được, đừng có đem đi kể lung tung!"

Nghê thường thè lưỡi ra, con mắt cứ đảo đảo, không biết là đang có chủ ý gì.

Tiểu Thanh vội vã hỏi:" Không biết trong hồ lô này có cái gì?"

Lâm Phong nhìn nhìn cái hồ lô một chút, cái hồ lô này không biết là làm bằng vật liệu gì, cầm trong tay thì nặng trĩu, lại còn âm ẩm nữa, quả là một kiện bảo bối tốt.

Mở nắp hồ lô ra, một cỗ tiên khí nồng đậm nhất thời tỏa ra chung quanh, Lâm Phong chỉ hít vào một hơi mà đã cảm thấy lỗ chân lông toàn thân mở rộng ra, trọc khí bên trong được cỗ tiên khí này thấm nhuần trở nên sạch sẽ hơn. Thoải mái đến mức thiếu chút nữa rên rỉ thành tiếng.

Mấy đồ đệ cũng hít một hơi tiên khí, lập tức yêu kiều hồ to lên, hiển nhiên là cũng cảm thấy được diệu dụng trong đó.

Lâm Phong kinh hãi, trong bình hồ lô này rốt cục là cái gì vậy, mình chỉ mới hít tiên khí tán ra thôi mà tu vi đã tiến nhanh như vậy. Vội vã nhìn lại cho rõ, hóa ra là một hồ lô kim đan. Mà theo như hắn biết thì cũng chỉ có tam giới đệ nhất linh dược, đại la cửu chuyển kim đan được luyện từ trong Tứ Kim bát quái lô của Thái Thượng lão quân mới có thần hiệu như vậy. Chẳng lẽ....

Trong hồ lô này chẳng lẽ lại toàn là đại la cửu chuyển kim đan?

Lâm Phong cực kỳ kích động, thiếu chút nữa thì cười to ba tiếng, không nói đến cái hồ lô này có phải là một hồ lô đại la cửu chuyển kim đan không, chỉ cần có hiệu này cũng đủ khiến quạ đen biến thành phượng hoàng rồi, dù để mấy đồ đệ không nên trò trống của mình lập tức vượt qua thiên kiếp đạt thành tiên tiên. Sợ rằng có là đại la cửu chuyển kim đan bất quá cũng chỉ thế này là cùng.

Mấy đồ đệ lao tới, vẻ mặt sốt sắng nhìn hồ lô trong tay Lâm Phong, vừa nẩy các nàng hít vào một chút tiên khí tản ra từ trong hồ lô đã cảm thấy thần thanh khí sảng, tu vi tăng lên rất nhiều. Nếu không phải Lâm Phong là sư phụ, mấy tiểu yêu tinh này sợ là đã sớm ra tay cướp giật rồi.

"Đừng vội, các ngươi đều có phần!" Lâm Phong cười ha ha, một đạo kim quang xuất hiện, cuốn lấy cả bốn thầy trò tiến vào tiên phủ. Sau khi ngồi lại vào chỗ của mình lại nhìn lại cẩn thận một lần nữa, trong hồ lô có tất cả hai mươi tám viên kim đan, to cỡ quả nhãn, tiên khí lưu chuyển xung quanh, khiến người ta vừa nhìn đã biết không phải là vật tầm thường rồi.

Lâm Phong cũng không nghĩ ra huyền cơ trong đó nên chẳng nghĩ nhiều nữa, tiếp đó ban cho mỗi người một viên kim đan. Bốn tiểu đồ đệ mừng rỡ, vội vã nhận lấy kim đan rồi quay về chỗ ở tĩnh tọa tham tu.

Lâm Phong cũng quay lại căn lầu các ở sâu trong tiên phủ, phát động cấm pháp, ngồi yên trên chiếc giường rồi dùng một viên cửu chuyển kim đan, lắng lắng vận huyền công. Được lực tán phát trong cơ thể khiến những tạp chất chưa được luyện hóa đều được bài tiết ra ngoài. Tiên khí tràn ngập khắp người, đỉnh đầu hiện ra nguyên anh, bản mệnh nguyên anh càng tịnh tiến thêm, quanh thân nó cũng có tiên khí lượn lờ.

Lâm Phong biết công hiệu của viên kim đan còn xa mới tác dụng hết liền vận chuyển huyền công, vận khởi chân thần luyện hóa được lực của kim đan.

Lại nhắc đến bốn tiểu đồ đệ kia, các nàng thấy chỉ mới hít vào mấy ngụm tiên khí tản ra mà tu vi đã tăng tiến nhanh như vậy nên sớm đã thêm kim đan đỏ cả con mắt, chỉ đợi Lâm Phong ban thưởng cho kim đan là liền mừng rỡ chạy vội về chỗ ở, sau khi dùng kim đan thì đều vận khởi nguyên thần để hấp thụ linh lực trong kim đan.

Đại la cửu chuyển kim đan đối với kim tiên tu vi cao thâm mà nói thì không có tác dụng gì lớn, nhưng đối với những tiểu yêu tinh còn chưa đạt được tiên đạo như mấy nàng thì tuyệt đối là thiên tài địa bảo. Được lực mà được hấp thụ hết thì tu vi của bốn tiểu yêu tinh các nàng sẽ lập tức tăng mạnh.

Cửu vĩ hồ thiết nhất, nàng đã vượt qua thiên kiếp, thành thiên tiên, tuy lợi ích đạt được không cách nào đo được nhưng vẫn thua xa lợi ích mà Tiểu Thanh và hai thái điều nhi thu được.

Tiểu Thanh tu vi là độ kiếp hậu kỳ, đã vượt qua bát trọng thiên kiếp, chỉ cần vượt nhất trọng thiên kiếp lựa là có thể loại bỏ nghiệp lực, thành được thiên tiên đại đạo, không phải chịu nỗi khổ vạn thế luân hồi nữa.

Nàng ba tháng nay đã nghiên cứu thượng cổ yêu tộc bí pháp, lại được hấp thu, luyện hóa Hồng Mông tử khí sinh ra từ thời khai thiên, thu được không ít tinh nghĩa nên đạo hạnh tăng đột biến, còn cảm nhận được nhất trọng thiên kiếp cuối cùng không còn cách bao lâu nữa.

Chỉ là pháp lực của nàng còn có hạn nên chưa dám tùy tiện độ kiếp, tránh để bị hủy diệt dưới thiên kiếp. Giờ vừa ăn kim đan vào, được lực còn chưa phát hết ra đã cảm thấy pháp lực toàn thân dâng trào, thiên kiếp cũng sắp hạ xuống rồi.

Thiên kiếp do nhân quả nghiệp chướng của bản thân dẫn phát, nghiệp chướng càng nặng thì độ kiếp càng nguy hiểm. Chỉ cần vượt qua cửu thiên đại kiếp nạn thì nghiệp chướng trong luân hồi sẽ bị đánh tan, từ nay về sau thoát khỏi luân hồi, thành được thiên tiên đại đạo bất sinh bất diệt.

Nhân quả nghiệp chướng càng nặng, độ kiếp càng nguy hiểm, Lâm Phong hai kiếp cộng lại với nhau tạo nên sát nghiệp lớn vô cùng, bởi vậy mặc dù có Thái Cực đồ là tiên thiên linh bảo trong tay nhưng khi độ kiếp vẫn gặp phải nguy hiểm vạn phần.

Tiểu Thanh xà từ khi sinh ra đã ở Vân Vụ sơn tu hành, hấp thụ thiên địa nguyên khí rèn luyện thân thể, ngưng tụ nguyên thần. Đừng nói là tạo ra sát nghiệp cái gì, ngay cả sinh linh cũng chưa từng giết qua nhiều, càng không kết nhân quả với ai cho nên thiên kiếp tới cũng sẽ không mãnh liệt như vị sư phụ Lâm Phong.

Hơn nữa đại la cửu chuyển kim đan cửu chuyển kim đan được lực chưa phát huy hết, vẫn còn dự trữ khoảng mười phần nên không phải lo lắng về việc pháp lực bị tiêu hao hết nên hữu kinh vô hiểm(có xảy ra việc kinh sợ nhưng không nguy hiểm) vượt qua nhất trọng thiên kiếp cuối cùng, thành được thiên tiên đại đạo. Không chỉ pháp lực đại tăng mà còn loại bỏ được nhân quả nghiệp chướng cho nên Tiểu Thanh xà linh đài càng thêm trong sáng, thông minh hơn. Đạo hạnh cũng tiến triển cực nhanh, so với lúc trước thì không thể so sánh được.

Từ đó, nhị đồ đệ này của Lâm Phong càng không hỏi đến các chuyện vật, chỉ dốc lòng chuyên tâm tu luyện.

Ba tháng sau, hai thái điều nhi vốn đang ở độ kiếp hậu kỳ cũng bước đến giai đoạn quan trọng, hai thái điều nhi vốn cũng giống như Tiểu Thanh xà, không có nhiều nhân quả nghiệp chướng, hữu kinh vô hiểm vượt qua lưỡng trọng thiên kiếp, nhưng ở lúc quan trọng cuối cùng lại xảy ra vấn đề.

Bạn đang đọc truyện *Vô Lại Kim Tiên 2* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Xúc phạm thiên điều.

Hai thái điều nhi pháp lực đạo hạnh không bị được với Tiểu Thanh, mặc dù ý vào công hiệu của đại la kim đan nên vượt qua được lưỡng trọng thiên kiếp, nhưng vào giai đoạn quan trọng nhất do đạo cơ không vững nên tâm ma thừa cơ quấy nhiễu. Bị luân hồi nghiệp hỏa phản phệ (cẩn trả) nguyên thần, tình cảnh ngàn cân treo sợi tóc.

Lúc Lâm Phong chạy tới thì hai nàng chỉ còn thoi thóp gãy dựa, trên nguyên thần có một ngọn lửa như có như không quấn quanh, đó chính là luân hồi nghiệp hỏa đang dần dần từng bước thiêu đốt nguyên thần của hai nàng. Thái Y và Nghê Thường mặc dù cố gắng giữ cho một điểm chân linh cuối cùng không tan biến, nhưng cũng không thể chống đỡ được lâu nữa, chỉ cần nguyên thần bị nghiệp hỏa thiêu đốt hoàn toàn là chân linh sẽ tan biến, bị thần hình câu diệt.

"Nghiệp chướng, đúng là nghiệp chướng, đạo cơ không vững, sao lại ngồng cuồng tự dẫn động thiên kiếp!" Lâm Phong than một câu, không dám chậm trễ nữa, tâm ma vốn là do tâm phát ra, chỉ có thể dựa vào bản thân mà vượt qua, không được mượn ngoại lực, nhưng bây giờ chỉ cần giúp giải quyết được nghiệp chướng trong lục đạo luân hồi là có thể cứu được hai tiểu đồ đệ này.

Mặc dù mảnh mẽ mở ra lục đạo luân hồi sẽ xúc phạm thiên điều (luật trời) nhưng Lâm Phong cũng chẳng suy nghĩ nhiều, tính mạng của đồ đệ quan trọng hơn. Thân làm sư phụ như mình sao có thể giương mắt đứng nhìn hai tiểu đồ đệ như hoa như ngọc mất mạng dưới thiên kiếp được chứ.

"Đưa Thiên La tứ kiếm cho ta!" Lâm Phong vội phân phó.

Cửu vĩ hồ cùng Tiểu Thanh đứng ở một bên vội vã dâng Thiên Ma, Thiên La kiếm lên, Lâm Phong lại lấy Thiên Tuyệt kiếm và Thiên Huyền kiếm của hai tiểu đồ đệ rồi ném lên không, tứ kiếm chia ra lơ lửng ở bốn hướng rồi rung nhẹ, trong trận gió mạnh lập tức nổi lên.

Lâm Phong quát một tiếng, phát lực, tứ kiếm liền xoay tròn, bắn ra thanh, bạch, xích, hắc bốn đạo kiếm quang chém rách hư không. Mượn lực của tiên thiên đệ nhất trận, cường hành mở ra lục đạo luân hồi vạn vật.

Chỉ thấy trong khe rách hư không, sáu thông đạo trực tiếp nối đến luân hồi huyết tri trong U Minh. Phía trên luân hồi huyết tri gió lạnh thổi vi vu, quý khí âm sâm, vô số đầu trâu mặt ngựa tay cầm quý tiên đang vụt liên tục vào đám quý hồn có nhân quả kiếp trước nặng khiến chúng kêu gào thảm thiết, làm người khác sờn cả gai ốc.

Một đám mây luân hồi nghiệp hỏa bao trùm lấy luân hồi huyết tri, phàm là quý hồn đầu thai một lần nữa đi qua huyết tri để tiến vào lục đạo thì đều sẽ bị luân hồi lực trong luân hồi huyết tri rửa sạch nhân quả nghiệp chướng khi còn sống, mặc kệ khi sống có bao nhiêu nhân quả nghiệt duyên, những chuyện trong đời đã trải qua. Sau khi đầu thai sẽ bắt đầu một sinh mạng mới.

Kiếp số đã tận, sau khi đầu thai sẽ thoát khỏi luân hồi, đạt thành thiên tiên đại đạo.

Kiếp số chưa tận, không cách nào thoát được vướng mắc của nhân quả nghiệp chướng thì sẽ một lần nữa tiến vào luân hồi chuyển kiếp.

Tâm ma của hai thái điều nhi do tâm phát ra, dẫn động nghiệp viêm trên luân hồi huyết tri thiêu đốt nguyên thần. Chỉ cần đánh tan đám nghiệp hỏa tụ lại kia là tự nhiên có thể khiến hai tiểu đồ đệ này thoát được luân hồi, đạt thành tiên đạo, từ nay về sau tiêu dao tam giới.

Lâm Phong bất chấp cái gì mà thiên điều với thiên quy, lục đạo vừa mở ra đã phát lực một lần nữa, dùng Đại La kiếm trận mạnh mẽ dẫn động luân hồi lực. Chỉ thấy nghiệp hỏa vô danh bị hút khỏi người hai thái điều nhi, dưới sự hấp dẫn của luân hồi lực mà hóa thành một đám khói nhẹ nhập vào trong lục đạo.

Lâm Phong thở phào nhẹ nhõm, vừa thu Thiên La tứ kiếm thì lục đạo lập tức liền lập tức đóng lại, lúc này mới cúi đầu nói với hai tiểu đồ đệ: "Đạo cơ không vững đã dẫn động thiên kiếp, sao có thể chống lại sự quấy nhiễu của tâm ma, hai người các người lỗ mãng như vậy, sau này có thể còn gặp nhiều kiếp nạn. Nhớ là không được phép hành động bất cẩn như vậy nữa."

Hai tiểu đồ đệ vừa được đến thăm Quý môn quan, sợ đến mức hồn rời khỏi xác, may mà còn có vị sư phụ đối đãi với đồ đệ cũng không tệ này mạo hiểm xúc phạm thiên điều, đánh tan luân hồi nghiệp hỏa thay mình, giúp mình thoát được luân hồi đạt thành thiên tiên đại đạo nên vội vàng bái lạy.

Cửu vĩ hồ thấy sư phụ đối tốt với đồ đệ thì trong lòng cũng thấy vừa ý.

Lâm Phong sau khi nói mấy câu, giao lại cho cửu vĩ hồ phụ trách sự vụ ngày thường trong cung liền lập tức quay lại hậu điện, tiếp tục tham ngộ tạo hóa.

Lần này cường hành mở ra lục đạo luân hồi, giúp hai tiểu đồ đệ độ kiếp đã phạm vào thiên điều, mặc dù ngoài miệng nói không sợ, nhưng chính là trong bụng vẫn thấy hơi lo lắng, dù sao đây cũng là tiên giới chứ không còn là Thần Tang đại lục nữa,

U Minh hoàng tuyền, trên Nghiệp Đô Diêm Vương điện.

Diêm La vương đang xử lý công vụ đột nhiên một tên đầu bò chạy đến "Báo, khởi bẩm đại vương, vừa có kẻ ngồng cuồng tự đại, coi thường thiên điều, cường hành mở lục đạo, đảo loạn luân hồi, xin đại vương định đoạt."

Diêm La vương ngừng lên phân phó: "Kiểm tra xem là người phương nào lớn mật như thế, dám xúc phạm thiên điều."

Phán quan hai bên lập tức mở sổ tra xét một lúc rồi nói: "Đông Thắng thần châu, Thúy Hà sơn, đệ tử Cực Lạc cung vốn phải trọng nhập luân hồi chuyển kiếp, Lâm Phong cường hành mở lục đạo luân hồi, thay họ đánh tan nhân quả nghiệp chướng, phạm vào thiên điều, xin đại vương định đoạt!"

"Hử?" Diêm La vương ngẩng lên, tựa như nhớ đến cái gì, vội vàng nhận Âm Ty Bạc lật ra một hồi, mặt biến sắc, nói: "Tội nghiệt a tội nghiệt, việc này bản vương không làm chủ được rồi, mau báo lên Thiên Đình, giao cho Hoàng Thiên Hậu Thổ nương nương xử lý!"

Hoàng Thiên Hậu Thổ nương nương cùng Hạo Thiên Kim Khuyết chỉ tôn Ngọc Hoàng đại đế, Trung Thiên Bắc Cực Tử Vi đại đế, Tây Cực Huyền Nguyên Cửu Thiên Thượng Cung đại đế là Thiên Đình tứ đế, nắm trong tay âm dương sinh dục, vẻ đẹp vạn vật và sông núi đất đai, thập điện Diêm La cũng thuộc quyền quản lý của Hoàng Thiên Hậu Thổ nương nương.

Diêm La vương không dám chậm trễ, vội mặc kim huy, chân đạp ngọc phúc rời khỏi U Minh Hoàng Tuyền, bay lên tiên giới. Bay đến Nam Cực Khâm Ly cung nơi ở Hoàng Thiên Hậu Thổ nương nương rồi để tiên nữ trông của đi vào thông báo. Chẳng phải đợi lâu, tiên nữ đã quay ra, nói: "Nương Nương đã biết ngài đến vì chuyện gì, bảo ngài cứ quay về U Minh trước, không cần phải đề ý đến nữa!"

Diêm La vương không dám trái lời, vội vàng cáo lui, quay trở lại U Minh.

Không lâu sau, Hoàng Thiên Hậu Thổ nương nương ngồi lên loan giá, bay lên ba mươi ba tầng trời, đi đến Lãng Tiêu bảo điện tấu trình với Ngọc đế. Ngọc đế lão nhi trầm ngâm một hồi rồi hướng chúng tiên hỏi: "Chư vị tiên khanh có nhận định gì không?"

Vũ Khúc Tinh Quân rời khỏi hàng nói: "Bệ hạ, kẻ này khinh thường thiên quy, xúc phạm thiên điều, tội không thể tha, phải phái tam đàn hải hội đại thần xuống trần, bắt hắn lên Thiên Đình hỏi tội!"

Thái Bạch Kim Tinh vội tấu: "Bệ hạ, việc này còn phải bàn bạc kỹ hơn!"

Hoàng Thổ nương nương cũng nói: "Thái Bạch Kim Tinh nói có lý, bệ hạ nên bàn bạc kỹ hơn!"

Ngọc đế lão nhi theo ý kiến của Thái Bạch lập tức cho giải tán chúng tiên, mình thì quay lại Phác Hương điện, Hoàng Thổ nương nương cũng quay về Khâm Ly cung, chỉ có mình Thái Bạch là đi theo Ngọc đế.

"Thái Bạch, người cho rằng việc này nên xử lý thế nào?" Thái Bạch Kim Tinh là tâm phúc của Ngọc đế, ít nhiều cũng biết một chút nội tình, Ngọc đế gặp phải chuyện khó xử, nên đành nhờ đến miệng của tâm phúc này.

Thái Bạch vuốt vuốt bộ râu trắng, nói: "Bệ hạ nên phái Thất công chúa xuống trần!"

Ngọc đế lão nhi mắt sáng như sao, khen ngợi Thái Bạch vài câu rồi lập tức truyền gọi Thất công chúa đến, ra lệnh: "Con hãy xuống trần, đến Đông Thắng thần châu, Thủy Hà sơn một chuyến, tự có cơ duyên!"

Thất công chúa là người nhỏ nhất trong bảy người con do Ngọc đế vào Vương mẫu sinh ra, mặt tựa như hoa, đẹp sánh Hằng Nga, nổi tiếng ôn nhu hiền thực. Nàng hỏi: "Phụ hoàng bảo con xuống trần làm gì?"

Ngọc đế lão nhi đáp: "Con không cần hỏi nhiều, đi là biết!"

Thất công chúa không dám hỏi nhiều, chỉ đành tuân theo hoàng mệnh. Vượt qua cửu thiên cương sát (gió mạnh) rời khỏi thiên giới, đi đến Đông Thắng thần châu.

Lâm Phong đã ở trong tiên phủ mặc tọa (ngồi yên) ba ngày, không thấy thiên giới có động tĩnh gì thì lúc này mới buông lui tinh thần, trong lúc rảnh rỗi lại nhớ tới Linh Thửu lão yêu đang quay về Ác Ma sơn chinh đốn yêu binh. Cũng không biết vì sao mà lòng quặn lên, vội vàng rời khỏi tiên phủ, không kinh động đến mây đồ đệ mà hóa thành kim quang bay tới Ác Ma sơn.

Ác Ma sơn và Cực Lạc cung có thể coi là hàng xóm, cách nhau không quá vạn dặm. Ở trong mắt người thường thì là trăm sông ngàn núi, nhưng trong mắt tiên nhân thì cũng chỉ là khoảng cách nhỏ bé, mất chút thời gian là qua được.

Linh Thửu lão yêu lần trước bị Lâm Phong đánh lén nên bị thương nặng, lại rơi vào trong Sơn Hà đồ, chẳng đành đành bắt đắc dĩ mới phải lạy Lâm Phong làm sư phụ, trong bụng căm tức. Từ lúc trở lại Ác Ma sơn, suy đi nghĩ lại, cảm thấy không đẹp được phần hận, cũng chẳng chinh đốn yêu binh gì mà chỉ ngồi chơi cả ngày.

Ba tháng sau, phần hận tiêu bớt, lúc này mới nhớ tới cái mạng nhỏ của mình còn nằm trong tay sư phụ, tính mạng quan trọng hơn nên lập tức gọi mấy thủ hạ thân cận đến, ra lệnh chinh đốn yêu binh, thao luyện binh mã.

Chẳng ngờ được lão yêu hôm nay vừa mới mở cuộc diễn luyện mấy nghìn yêu binh, lại vừa lúc gặp phải Thất công chúa từ trên trời bay xuống. Thất công chúa thân là Ngọc đế công chúa, thấy Thủy Hà sơn yêu ma quỷ quái ngay giữa ban ngày ban mặt thao luyện binh mã trên trời, cực kỳ căm rõ, hoàn toàn không để Thiên Đình vào mắt thì cực kỳ tức giận.

Thất công chúa đề Tường Vân Lạc ở trước trận, yêu kiều quát: "Yêu nghiệt to gan, còn không gọi đầu lĩnh ra đây gặp ta!"

Linh Thửu lão yêu đang quả mắng mấy tên yêu binh lười biếng, nghe thấy tiếng quát thì vội chạy ra, thấy là một tiên nữ xinh đẹp nhưng không quen biết thì sắc tâm nổi lên, cười hắc hắc dám đáp: "Tiên nữ nàng là đệ tử phái nào, không bằng từ nay đi theo bản vương, để ngày mai bản đại vương tự mình đến nhà, cầu hôn với trưởng bối nhà nàng nhé!"

Thất công chúa vốn đã giận sẵn, lại thấy lão yêu dám có dám tâm với mình, nàng là một công chúa cao quý còn chưa bao giờ phải chịu vũ nhục như vậy.

Hai mắt tối sầm, thiếu tí nữa là ngất xỉu tại chỗ, giận dữ nói: "Tên yêu nghiệt này, dám vô lễ với bản công chúa, phải đánh nguoi rơi vào luân hồi, đầu thai làm súc sinh mới được!"

Dứt lời nâng một thanh thần kiếm lên. Thanh thần kiếm này bảo quang lưu chuyển, khí thế sắc bén, tên là Thanh Hồng kiếm, là một kiện thượng cổ pháp khí uy lực cực lớn. Thất công chúa vốn không có pháp bảo gì lợi hại, nhưng vì lần này xuống trần lại có cơ duyên nên Ngọc Đế mới tự mình ban thưởng cho Thanh Hồng kiếm.

Thất công chúa ở trong Dao Trì hấp thụ tinh thần lực tu luyện mấy ngàn vạn năm, mặc dù còn chưa đạt thành kim tiên đại đạo, nhưng cũng chỉ kém có chút xíu nên mạnh hơn cả Linh Thứu lão yêu tiểu ma cả bồng mới chỉ vừa vượt qua được thiên kiếp, đạt thành tiên đạo.

Chỉ là nàng chưa giao thủ với ai, lại không rõ uy lực của Thanh Hồng Kiếm, cũng vì bị Linh Thứu lão yêu chọc giận nên mới vừa ra tay đã dùng toàn lực.

Bạn đang đọc truyện *Vô Lại Kim Tiên 2* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: Dao Trì công chủ.

Linh Thứu lão yêu bị ma đưa lối quỷ dẫn đường, đầu óc phát sốt nên mới dám cả gan đùa giỡn thất công chúa, khiến nàng công chúa lá ngọc cành vàng này nổi lửa giận. Không cho lão một lối thoát nào, nàng toàn lực nâng Thanh Hồng kiếm lên chém về phía lão yêu.

Khi Linh Thứu cảm thấy không ổn thì Thanh Hồng kiếm đã chém tới gần, một đoàn kiếm quang màu xanh sắc bén, dày đặc như mưa ập đến. Chỉ riêng kiếm khí thôi cũng đã khiến da thịt Linh Thứu lão yêu cảm thấy đau nhức nên lão nào dám xông lên, chỉ là Thanh Hồng kiếm kiếm thế tới quá nhanh, nhoáng cái đã đến trước mắt, dù muốn tránh cũng không được. Vì thế khi tình thế cấp bách lão đành phải liều mạng, bỏ nhục thân của mình lại mà đem nguyên thần chạy trốn.

Bỗng một đạo thất thái tường quang mãnh liệt ở phía tây bắn đến, đập lên Thanh Hồng kiếm, đó chính là Lâm Phong vừa kịp chạy tới, còn chưa kịp lấy Linh Lung bảo tháp ra để hộ thân đã vội dùng Thất Thái nguyên thạch đánh mạnh một cái vào Thanh Hồng kiếm của công chúa. Ai ngờ lại bị đánh bay về phía sau mấy trăm dặm, mồm phun ra một ngụm tiên huyết khiến hắn không khỏi hoảng hốt.

Thất Thái nguyên thạch đã được Lâm Phong dùng nguyên thần tế luyện, sớm đã dung hợp với nguyên thần, vận dụng tự nhiên, cho dù có là tiên nhân tu vi cao hơn hắn mấy lần cũng chưa chắc đã có thể đỡ được một đòn hấn dùng Thất Thái nguyên thạch đập hết sức. Thế mà lần này lại bị đánh cho phụt cả máu, thật không biết tiên nữ này lai lịch thế nào mà lại lợi hại đến vậy.

Thanh Hồng kiếm đụng mạnh với Thất Thái nguyên thạch một cái, quang mang trên thân kiếm cũng ảm đạm đi, rung lên một tiếng như rên rỉ rồi bay trở về tay công chúa.

Thất công chúa người chỉ hơi lung lay một chút rồi lại đứng vững lại, thấy thất thái tường quang vậy mà lại có thể đỡ được một đòn toàn lực của mình thì nàng cũng không khỏi cảm thấy thâm ngạc nhiên, hừ lạnh một tiếng, không thèm để ý đến Linh Thứu lão yêu đã bị dọa đến mức hồn bay khỏi xác nữa mà cầm Thanh Hồng kiếm đuổi theo Lâm Phong.

"Toa Ly Na!" Lâm Phong vừa đứng vững lại, chỉ thấy sóng kiếm của tiên nữ đuổi theo phía sau, đang chuẩn bị dùng Linh Lung bảo tháp bảo vệ bản thân thì lại trông thấy rõ được khuôn mặt của tiên nữ, nhất thời quá sợ hãi liền thốt lên kinh ngạc.

Thất công chúa cũng nhìn rõ Lâm Phong, thấy Lâm Phong tuổi còn trẻ như vậy, trang phục lại không giống người tu đạo thì không khỏi sửng sốt. Lại thấy người này há hốc miệng nhìn mình chằm chằm, mắt chẳng thèm nháy, nàng tưởng mình lại gặp phải một tên sắc lang nữa nên nhất thời giận dữ, quát hỏi: "Nguoi thật không hiểu lý lẽ, nhìn chằm chằm ta như vậy để làm gì?"

"Không phải ta hoa mắt đấy chứ?" Lâm Phong bị thất công chúa kéo trở về với thực tại, vỗ vỗ trán mấy cái, cũng không để ý đến vẻ mặt giận dữ của thất công chúa mà lại cẩn thận đánh giá nàng, lầm bầm: "Không sai, là Toa Ly Na..."

"Láo xược!" Thất công chúa thấy người này không biết điều như vậy, ánh mắt mặc dù không đậm ô giống như Linh Thứu lão yêu nhưng cứ lướt qua lướt lại trên người nàng cũng khiến nàng cảm thấy không được tự nhiên, quát: "Nguoi nói nhầm đủ chưa, ta là Ngọc Đế thất công chúa, không phải là Toa Ly Na nào đó, nguoi nhận sai nguoi rồi!"

"Nhận sai nguoi?" Lâm Phong đầu óc tỉnh táo lại, cẩn thận đánh giá từ trên xuống dưới một lần nữa, tiên nữ này ngoại trừ có mái tóc màu đen ra thì tất cả còn lại đều giống hệt Toa Ly Na, ngay cả đôi mắt to sáng long lanh kia cũng như giống y như đúc.

Lâm Phong vừa rồi là do quá hoảng hốt, giờ tỉnh táo lại thì hắn cũng biết mình đã nhận nhầm nguoi. Toa Ly Na đang ở Thán Tang đại lục, không thể chạy đến đây được. Hơn nữa tiên nữ này tu vi pháp lực còn cao thâm hơn cả mình, làm sao có thể là Toa Ly Na chứ.

Mà khoan đã, tiên nữ này nói nàng là ai.....

"Thất công chúa?" Lâm Phong nhớ lại thì cực kỳ giật mình, thiếu chút nữa là nhảy dựng cả lên. Sau khi xác nhận mình không có nghe lầm, nhin không được liền hỏi lại lần nữa." Nàng là Ngọc Đế thất công chúa?"

Thất công chúa thấy người này không nhìn mình chăm chăm nữa thì cũng hơi nguôi giận, nói:" Không sai, ngươi là ai, vì sao lại cứ tên yêu nghiệt kia?"

Lâm Phong giật mình, vội vàng thi lễ rồi mới nói:" Bần....ách, việc này....Ta là cung chủ Cực Lạc cung, tên yêu thứ đạo nhân kia chính là ngũ đồ đệ của ta, không biết hẳn đã làm gì mà khiến công chúa tức giận như vậy?"

Thất công chúa vốn không có ác cảm gì với Lâm Phong, nhưng vừa nghe được Lâm Phong là sư phụ của lão yêu kia thì hình tượng tốt của Lâm Phong trong mắt nàng nhất thời sụp đổ, nếu như Lâm Phong biết mình lại bị tên đồ đệ ngoan này hại thế thảm như vậy, không biết là có tức đến ói máu ra không.

Thất công chúa mặt lạnh như băng, quát:" Quả nhiên là thầy hay tất có trò giỏi, đều cá mè một lứa, ta thấy ngươi cũng không phải loại tốt lành gì!"

Lâm Phong lấy làm kinh hãi, chẳng hiểu Linh Thứu lão yêu đã đắc tội gì với Ngọc Đế thất công chúa, vội vàng nói:" Không biết nghiệt đồ đã đắc tội gì với công chúa, nếu tên nghiệt đồ này bất kính với công chúa thì ta xin thay hắn tạ lỗi với nàng vậy."

Thất công chúa khuôn mặt đỏ bừng, trong lòng thâm chử:" Kẻ này sao lại đáng ghét như vậy, định chơi khó ta sao, tên yêu nghiệt kia nói toàn lời trêu ghẹo ta, bảo ta làm sao nói lại được chứ!" Bỗng nàng cả kinh:" Phụ hoàng bảo ta đến Thúy Hà sơn ở Đông Thắng thần châu, không lẽ có liên quan tới người này?"

Nghĩ thế nàng liền vội cẩn thận đánh giá lại Lâm Phong, thấy người này tuổi còn trẻ, anh tuấn bất phàm cũng chỉ là phụ, quan trọng hơn là hẳn chỉ tu luyện có hơn mười năm thôi mà đã mạnh hơn một vài thiên tiên khổ tu cả vạn năm khiến nàng không khỏi kinh hãi. Nàng càng khẳng định rằng việc phụ hoàng bảo mình đến đây chắc chắn là có liên quan đến người này.

Lâm Phong thấy đôi mắt to mĩ lệ của thất công chúa không hề có kị mà quét đi quét lại trên người mình, nhưng trong đầu hẳn lại đang thầm nghĩ, Ngọc Đế thất công chúa này sao lại giống Toa Ly Na đến vậy, hẳn đã mơ hồ đoán ra chút gì đó, nhưng lại không thể nào chứng minh được nên cũng không dám nói ra ngoài.

Nếu nói thất công chúa không có quan hệ với Toa Ly Na thì có đánh chết hẳn cũng không tin, người giống người thì có nhiều, nhưng không thể nào giống đến vậy được, ánh mắt và thần thái của thất công chúa giống hệt với Toa Ly Na độc nhất vô nhị kia. Về ngoài có thể thay đổi, nhưng thần thái và khí chất ở sâu trong mỗi người thì sao có thể bắt chước được.

Hai người trong lòng đều mang tâm sự, đều đang thầm đánh giá đối phương. Cuối cùng vẫn là thất công chúa da mặt mỏng hơn, bị một nam tử xa lạ nhìn chăm chăm như vậy thì nàng sao có thể chịu được lâu, khuôn mặt đỏ hồng lên, quát:" Ngươi nhìn ta chăm chăm để làm gì?"

Lâm Phong tỉnh táo lại, thấy thất công chúa không nhắc đến chuyện của Linh Thứu lão yêu thì hẳn cũng chẳng đại gì mà đã động lại chuyện này nữa, vội vàng ho một tiếng:" Chẳng biết công chúa xuống trần là có chuyện gì, nếu có việc gì cần thì xin công chúa cứ sai bảo!"

Chính bản thân thất công chúa cũng không biết cụ thể mình xuống trần là để làm gì thì làm sao có thể trả lời hẳn được chứ, nhất thời ghen cả hòng, ngo ngác nửa ngày cũng không biết trả lời thế nào, đột nhiên ma xui quỷ khiến thế nào mà lại nói:" Không có gì, mang ta đi xem Cực Lạc cung của ngươi đi!" Nói xong mới cảm thấy không thích hợp, nàng Dao Trì công chúa mĩ lệ này nhất thời cảm thấy xấu hổ, mặt mũi đỏ bừng.

Đã từng gặp qua thực nữ xấu hổ, nhưng chưa từng được thấy tiên nữ xấu hổ, Lâm Phong nhất thời ngơ ngẩn trước vẻ đẹp của thất công chúa, vội vàng nói:" Xin mời công chúa!" Rồi lập tức đi trước dẫn đường đến Cực Lạc cung.

Thất công chúa đang lúc không biết làm sao cho phải, lại thấy Lâm Phong xoay người đi trước dẫn đường thì hơi do dự một chút rồi cũng bay theo sau Lâm Phong.

Trên đường bay đến Cực Lạc cung, thất công chúa đuổi kịp Lâm Phong rồi hỏi:" Không biết đạo huynh xưng hô thế nào?"

Lâm Phong không biết ẩn tượng của Thất công chúa với mình như nào nên cũng không dám lỗ mãng, vội đáp:" Bần....Ta là Lâm Phong!"

Thất công chúa nghe hẳn hai lần muốn tự xưng bản đạo nhưng cứ ngập ngừng thì không khỏi thấy kinh ngạc, hỏi:" Chẳng lẽ đạo huynh không phải người trong đạo môn sao?"

Lâm Phong thầm nghĩ:" Ta là đạo sĩ hàng thật giá thật, chẳng qua là không thích đem mấy câu khẩu hiệu đầy treo ở ngoài miệng thôi. Có điều cũng phải công nhận, bản cung chủ chương quản hai khí Hồng Mông, Huyền Hoàng, lại ngưng tụ được yêu hoàng Thái Huyền chân thân, có phải là người trong đạo môn hay không chính ta cũng không rõ nữa!"

" Công chúa cứ coi ta như người thường là được rồi!" Lâm Phong không biết trả lời thế nào, không còn cách nào khác đành nói một hai câu đối phó tạm vậy.

" Người thường?" Thất công chúa hơi tò mò:" Ta thấy ngươi tu luyện cũng chỉ mới hơn mười năm, vì sao lại có tu vi cao thâm như vậy. Nếu bất cứ người thường nào chỉ cần tu luyện vài chục năm mà có tu vi như ngươi thì không phải kim tiên sẽ ngập trời sao!"

Lâm Phong khiêm tốn nói: "Ta chỉ tốt số hơn người thường một chút mà thôi!"

Thất công chúa thấy thái độ hân không kiêu không hèn, khiêm tốn hữu lễ thì không khỏi nảy sinh hảo cảm. Nàng lại hỏi lai lịch của Lâm Phong, hẳn cũng chẳng hề giấu diếm, đem đời trước kiếp sau, vợ con bố mẹ mình nói hết ra với nàng.

Ngọc đế chính là tam giới chí tôn, thiên địa vạn vật đều thuộc quyền quản lý của hắn, nếu nàng công chúa này muốn điều tra, bất cứ lúc nào cũng có thể tra ra kiếp trước kiếp sau của hắn, cho nên về căn bản là hắn chẳng có gì phải giấu diếm cả.

Nàng công chúa mỹ lệ này luôn ở Dao Trì chuyên tâm tu luyện, mấy ngàn vạn năm chưa từng rời khỏi chỗ đấy, sao có thể có nhiều kinh nghiệm ở đời được như Lâm Phong. Hắn đem cuộc sống mấy chục năm của mình nơi hồng trần thế tục nói ra, thêm mắm thêm muối, miêu tả sinh động như thật khiến cho công chúa mỹ lệ nghe được mà vẻ mặt ước ao, trông đợi vô cùng.

"Chỉ mong được làm uyên ương chẳng cầu thành tiên!" Thất công chúa trong lòng bỗng xuất hiện câu này, không khỏi len lén liếc nhìn người thanh niên trẻ tuổi khí độ bất phàm bên cạnh. Cuộc sống của hắn thật nhiều màu sắc, mình ở Dao Trì mấy ngàn vạn năm nhưng lại không tuyệt vời bằng đời người ngắn ngủi mấy chục năm của hắn.

Thất công chúa thậm chí còn nhin không được mà thầm nghĩ giá như mình có thể cùng người này dặt tay rong chơi bốn biển, thả mình cùng trời đất thì đúng là một chuyện tuyệt vời.

Bỗng nàng lại thấy như vậy là không thích hợp, tự tiện kết duyên với phạm nhân là đại tội xúc phạm thiên điều, hơn nữa bản thân nàng còn là Dao Trì công chúa của Ngọc Đế, sao có thể mất tự trọng như vậy. Nhất thời nàng cảm thấy xấu hổ vô cùng, trái tim như con hươu nhỏ chạy loạn đập rộn ràng không ngừng.

Lâm Phong cũng không biết nàng công chúa này đang suy nghĩ gì trong đầu, dẫn nàng đến trước tiên phủ rồi xoay người nói: "Mời công chúa!"

Thất công chúa vội dẹp bỏ mọi suy nghĩ, lúng túng đáp lời rồi theo chân Lâm Phong bước vào Cực Lạc tiên phủ.

Cấm pháp trong tòa tiên phủ đã được khởi động hết, nếu như không có ai chỉ dẫn, mạnh mẽ xông vào thì cho dù có tu vi chỉ thiếu một bước là thành kim tiên đại đạo như công chúa cũng không thể nào an toàn mà tiến vào cung.

Chỉ là...Cô nàng mà Cực Lạc cung chủ gọi là Toa Ly Na kia chẳng lẽ lại giống mình như vậy sao? Thất công chúa trong lòng cũng xuất hiện nghi ngờ, không khỏi cảm thấy khác thường. Nàng hoàn toàn không nghĩ Lâm Phong sẽ lừa nàng.

Càng không nghĩ đến chuyện với thân phận hiện tại của hai người thì Lâm Phong thật ra đã phạm vào tội bất kính rồi.

Cấm pháp trong Cực Lạc cung quá nhiều, cho dù là tiên nhân thông hiểu cấm pháp cũng có thể nhầm lung tung beng cả lên, ít nhất cũng phải mất hơn nửa giờ đồng hồ mới có thể đi vào trong phủ.

Đương nhiên Lâm Phong là ngoại lệ, dưới chân hắn xuất hiện một đám mây, ý bảo công chúa bay lên rồi sau đó thuận di vào tiên phủ, trực tiếp đi tới đại điện tiên phủ. Mấy nữ đệ tử đang canh giữ ở đây đột nhiên thấy hắn dẫn theo một tiên nữ đẹp như vậy trở về thì không khỏi lén lút bàn luận.

Lâm Phong vội ho lên một cái ngăn tiếng nghị luận nhỏ của mấy nữ đệ tử này. Sau khi mời thất công chúa an vị ở một bên, còn mình ngồi ở một phía, đang lúc muốn tìm chút tiên phẩm gì đó để tiếp đón một công chúa có thân phận cao quý mà lại không tìm ra được thứ gì, cũng may da mặt hắn vốn dày nên cũng không đến nổi đỏ mặt.

Ngẫm nghĩ một chút, hắn đã có cách.

Lâm Phong sai một nữ đệ tử dâng tiên trà, lúc này mới xuất ra một viên đại la cửu chuyển kim đan, dâng lên cho Thất công chúa, nói: "Cực Lạc cung không có tiên phẩm gì quý hiếm, chiêu đãi không được chu toàn, xin công chúa tha lỗi. Viên kim đan này là của một vị tiên nhân ban cho, có tác dụng giữ gìn nhan sắc, tăng thêm tuổi thọ. Xin công chúa hãy nhận lấy!"

Nếu như Thái Thượng lão quân biết Lâm Phong đem đại la cửu chuyển kim đan nói thành thứ thuốc giữ nhan sắc, tăng tuổi thọ bình thường thì không biết sẽ độc ác cỡ nào như thế nào nữa.

"Đại la cửu chuyển kim đan!" Thất công chúa vốn tưởng Lâm Phong chẳng có thứ gì tốt đem ra, ai ngờ tay hắn lại rút ra một viên đại la cửu chuyển kim đan khiến nàng không khỏi hô lên kinh ngạc.

Với hiểu biết của nàng, dĩ nhiên chỉ cần liếc mắt một cái là có thể nhận ra viên kim đan to cỡ hạt nhãn, hương khí tỏa ra bốn phía kia chính là đại la cửu chuyển kim đan của Thái Thượng lão quân ở Huyền Đô Thiên Đâu Suất cung. Là tam giới đệ nhất linh đan diệu dược, tác dụng há có thể chỉ đơn giản là giữ nhan sắc, tăng tuổi thọ như lời Lâm Phong nói. Người thường nếu dùng một viên Cửu chuyển kim đan thì chỉ sợ không đến một năm là thành được tiên đạo, thoát khỏi luân hồi, vĩnh hưởng muôn đời.

Có điều nàng là Ngọc Đế thất công chúa, đại la cửu chuyển kim đan mặc dù là vô thượng trân phẩm, phổ thông tiên nhân khó lòng có được, nhưng ở chỗ Ngọc Đế cũng có mấy viên.

Hơn nữa bàn đào chín nghìn năm ở Dao Trì tác dụng cũng không kém đại la cửu chuyển kim đan, bởi vậy nàng cũng chỉ hơi kinh ngạc một chút thôi chứ không giống như mấy tiểu đồ đệ của Lâm Phong, vừa thấy đại la cửu chuyển kim đan là như mấy lão nhà quê vừa lên thành phố thấy được áo tắm hai

mảnh vụn. Khiến người khác vừa nhìn đã biết là mới từ quê lên.

"Người sao lại có được đại la cửu chuyển kim đan của thái thanh đạo đức thánh nhân?" Thất công chúa hiếu kỳ hỏi, đưa tay ra nhận lấy viên cửu chuyển kim đan kia.

Lâm Phong cười nói: "Không dám nói dối công chúa, mấy tháng trước lão quân sai đồng tử xuống đây thu lại Thái Cực đồ và Tử Kim hồ lô, nhưng lại ban cho ta một hồ lô đại la cửu chuyển kim đan. Ta cũng không rõ nguyên do trong đó nữa!"

"Một hồ lô đại la cửu chuyển kim đan?" Thất công chúa hô to, điều này thực sự quá dọa người, Thái Thượng lão quân chính là một trong đạo môn tam thanh tổ sư, được vạn tiên triều bái, ngay cả Ngọc Đế tam giới chí tôn cũng không phải đối, thân phận vô cùng cao quý.

Chỉ sợ với mặt mũi của Ngọc Đế, nếu không có cơ duyên mà muốn xin được một viên kim đan của lão quân thì cũng khó vô cùng. Không nghĩ được Cực Lạc cung chủ này lại được lão quân ban thưởng cho cả một hồ lô kim đan, điều này khiến thất công chúa ngạc nhiên há mồm tròn mắt.

Bạn đang đọc truyện *Vô Lại Kim Tiên 2* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11: Sắc đảm bao thiên.

"Chẳng lẽ địa vị của hần còn cao hơn cả phụ hoàng, nên đến cả thái thanh tổ sư cũng ban thưởng cho một hồ lô đại la cửu chuyển kim đan!" Thất công chúa trầm nghĩ trong lòng.

Rốt cuộc Cực Lạc cung chủ là thần thánh phương nào mà chẳng những được Thái Thượng lão quân ban cho Thái Cực đồ giúp tu thành tiên đạo, giờ lại còn được ban cho hần một hồ lô đại la cửu chuyển kim đan.

Hơn nữa....ngay cả hai khí Hồng Mông, Huyền Hoàng sinh ra từ thời Bàn Cổ, Hồng Quân tổ sư cùng Linh Lung bảo tháp, Thất Thái nguyên thạch cũng đều nằm trong tay hần.

Linh Lung bảo tháp thì cũng bình thường, yêu hoàng Thái Huyền cũng đã bỏ mạng trong trận cổ yêu ma đại chiến, nhưng còn Thất Thái nguyên thạch này vốn là đồ của Hồng Quân thánh mẫu Nữ Oa nương nương, tại sao cũng nằm trong tay hần chứ.

Còn có tiên thiên đệ nhất trận, Đại La kiếm trận nữa....

Thất công chúa trầm kinh hãi không ngớt, với địa vị và tu vi pháp lực của nàng dĩ nhiên rất quen với những tiên thiên pháp khí này, chúng đều là "hàng khủng" cả. Chẳng lẽ địa vị của Cực Lạc cung chủ thật sự cao hơn cả phụ hoàng sao?

Trong đầu thất công chúa xoay chuyển rất nhiều suy nghĩ, nhưng nàng cũng ngại chẳng dám hỏi thẳng, không còn cách nào khác hơn đành nói: "Đạo huynh trải nghiệm vạn thế, hôm nay đã siêu thoát luân hồi, đạt được tiên đạo, thật là một chuyện đáng mừng!"

Lâm Phong suy nghĩ một chút rồi cẩn thận hỏi: "Mấy ngày trước đệ tử bản cung bị tâm ma quấy nhiễu khi độ kiếp, vốn phải trọng nhập luân hồi để chuyển kiếp nhưng do ta cưỡng hành mở ra lục đạo luân hồi, thay chúng đánh tan nhân quả nghiệp chướng, xúc phạm vào thiên điều. Giờ có phải là Ngọc Hoàng bệ hạ cao thượng đã tức giận, muốn bắt ta lên thiên đình hỏi tội?"

Thất công chúa nhất thời hơi xấu hổ, lắp bắp trả lời: "Việc này ta cũng không biết!"

Lâm Phong thấy mơ hồ, hần không hiểu nguyên nhân trong đó, nhưng thấy công chúa mặt đỏ bừng thì lại không dám hỏi nhiều. Chỉ cần Ngọc Hoàng đại đế không tìm đến gây phiền phức thì hần đã thờ phào nhẹ nhõm, miệng tụng nam mô a di đà phật rồi...À không, phải là Vô Lượng Thiên Tôn mới đúng...Mà cũng không phải, Lâm Phong suy nghĩ ngẩn cả người ra.

Sừng sốt cả nửa ngày, khi hần đang thắm nóng ruột thì một làn gió thơm thoï đến, hóa ra là mấy đồ đệ nghe tin sư phụ dẫn về một tiên nữ xinh đẹp thì đều chạy đến xem náo nhiệt. Khi thấy được vẻ thanh lệ thoát tục của thất công chúa đang ngồi với Lâm Phong, Nghê Thường không sợ sư ư chạy ào tới hỏi: "Sư phụ, vị tỷ tỷ này là ai?"

Cửu vĩ hồ tròng mắt đảo đảo mấy cái, theo cách nhìn người của nàng, hiển nhiên là đã đem thất công chúa biến thành một tiên nữ phái nào đó bị Lâm Phong lừa đến, trong lòng nàng thầm khinh bỉ vị sư phụ kia. Lại thấy thất công chúa xuất trần thoát tục, so với Dao Trì tiên nữ còn đẹp hơn vài phần thì bản thân không khỏi cảm thấy tự ti.

Lâm Phong thấy tiểu đồ đệ không biết lớn nhỏ gì thì vội quát: "Nghê Thường, không được vô lễ, vị này chính là Dao Trì thất công chúa, các người mau đến bái kiến công chúa đi!"

Hắn quay qua nói với thất công chúa: "Tiểu đồ đệ không biết lễ nghĩa, vạn mong công chúa đừng trách phạt!"

"Thất công chúa?" Mấy đồ đệ nghe vậy thì trợn cả hai mắt lên nhìn công chúa, Nghe Thường đang chạy đến cả người phanh kít lại, quần áo trông rất khô hài, miệng há hốc ra, hình như đã quên cả họ mình là gì. (ngạc nhiên quá hoặc sợ hãi quá mà ngây cả ra)

Với thân phận của họ, đừng nói là có thể được nhìn thấy một vị Dao Trì công chúa, ngay cả nghĩ cũng chưa từng nghĩ đến. Ai ngờ lúc này thậm chí có cả một vị Ngọc Đế công chúa đang ngồi trước mặt, bảo sao không khiến mấy tiểu yêu tinh các nàng ngây người ra chứ.

Thất công chúa thấy thái độ nhĩ nhĩ ngây thơ hoạt bát thì sao có thể so đo với nàng chứ, hơn nữa thân là một Dao Trì công chúa, trước đây nàng giống như một chú chim bị nhốt trong lồng vậy, chẳng bao giờ rời khỏi thiên cung. Bây giờ thấy tiểu đồ đệ hoạt bát khá ái nhất này của Lâm Phong nàng liền thấy gần gũi, không những không trách phạt mà đối xử rất thân mật.

"Không đâu, vị muội tử này thật khá ái!" Thất công chúa cười nói: "Ta và các tỷ tỷ cho tới bây giờ còn chưa một lần rời khỏi thiên cung. Lần này phụng mệnh phụ hoàng xuống trần du lịch cũng không biết sẽ đi đâu, vừa tiện gặp người nên sẽ ở chỗ người vài ngày. Mấy đồ đệ của người phúc duyên cũng không tồi, đạt thành tiên đạo nhanh như vậy, tương lai chắc chắn có hi vọng thành được kim tiên!"

Lâm Phong vội nói mấy câu khách khí, nhưng trong lòng lại thấy nghi hoặc. Phụng mệnh Ngọc Đế xuống trần đi du lịch? Nếu đúng vậy thì khéo lợn mẹ cũng treo được cây.

Ngọc đế sao có thể để công chúa vô duyên vô cớ chạy xuống trần đi du lịch được chứ, hơn nữa sao không đi chỗ khác mà lại chạy đến nhà mình chứ? Thật đúng là chuyện lạ năm nào cũng có nhưng năm nay đặc biệt nhiều.

Thấy tiểu đồ đệ mặt mày ngơ ngác, Lâm Phong thăm than mất thể diện, chỉ một công chúa thôi đã dọa mấy đồ đệ mình sợ mất mặt.

Hắn vội ho khan một tiếng đánh thức mấy đồ đệ tỉnh lại. Nghe Thường lúc này mới hồi phục lại tinh thần, thấy Ngọc Đế thất công chúa bình dị dễ gần như thế khi không khỏi cảm thấy thân thiết, lá gan cũng lớn hơn, cẩn thận dò hỏi: "Người thật sự là công chúa trên thiên đình sao?"

Thất công chúa cầm bàn tay nhỏ bé của Nghe Thường, kéo nàng ngồi xuống bên cạnh. Công chúa mặc dù tu luyện ngàn vạn năm, nhưng chưa từng rời khỏi Dao Trì nửa bước, tự nhiên sẽ không để tâm đến mấy chuyện thân phận gì đó, cười nói: "Muội tử, gọi tỷ tỷ là được rồi, ta cũng chỉ là một người thường như các muội thôi!"

Lâm Phong cơ mặt giật giật nhưng lại không nói gì, trong lòng lại thầm cười: "Đồ đệ của ta gọi nàng là tỷ tỷ, vậy nàng nên gọi ta là gì?"

Hai người phụ nữ và một con vịt thành một cái chợ, thần tiên cũng thế, cũng có thất tình lục dục, thất công chúa lần đầu ra ngoài, đầu tiên là được nghe chuyện đời đầy màu sắc của Lâm Phong, giờ lại thấy thái độ nhĩ nhĩ không giống như tiên nữ trên thiên đình, ai nấy đều cung kính với mình thì không khỏi cảm thấy vui vẻ, nhất thời đã cùng với Nghe Thường làm loạn cả lên.

Tiểu Thanh và Thái Y đều là những thiếu nữ ham vui nên cũng đều chạy tới, kể cho công chúa về một số nguy hiểm gặp phải trên con đường tu đạo, công chúa do chưa từng phải trải qua đau khổ gì nên cảm thấy rất hứng thú, rất chăm chú nghe kể chuyện.

Chỉ có cửu vĩ hồ đứng ở một bên nhìn thất công chúa rồi lại nhìn Lâm Phong, trong lòng lại cảm thấy mơ hồ, vốn còn tưởng rằng cô gái này là tiên nữ phái nào đó bị Lâm Phong lừa gạt đến, ai ngờ được lại là Dao Trì công chúa.

Vừa suy đoán xem vị sư phụ này có thấp thò một chân (có quan hệ mờ ám) với nàng Dao Trì công chúa phong hoa tuyết đại này không, hồ ly tinh thông minh xảo quyết cũng thâm quyết định, đi theo vị sư phụ này cũng không tệ lắm.

Nghĩ đến tiên giới nơi có thần tiên bay lượn đầy trời, chính mình chẳng qua chỉ là một con hồ ly tinh vớ vẩn, bây giờ không chỉ có được một thanh tiên thiên thần kiếm, ngay cả đại la cửu chuyển kim đan cũng được ăn, có vị sư phụ tốt như vậy dạy bảo thì còn phàn nàn cái gì nữa chứ.

Hơn nữa cả thái thanh tổ sư cũng nể mặt mũi ban thưởng cho cả một hồ lô kim đan, giờ lại lừa được cả Dao Trì công chúa xinh đẹp trên thiên cung xuống, mình chỉ cần đi theo hắn, sau này không chừng quạ đen lại biến thành phượng hoàng, thanh danh vang dội tiên giới.

Lâm Phong không biết đại đồ đệ đang thầm nói xấu mình. Hắn thấy thất công chúa và ba đồ đệ nói chuyện rất hợp nhau, quên cả chủ nhân là hắn còn đang ngồi sờ sờ ở đây thì chỉ thăm dạn cửu vĩ hồ tiếp đón Dao Trì công chúa thật tốt rồi lặng lẽ rời khỏi đại điện, hóa thân thành kim quang bay về phía Ác Ma sơn.

Linh Thửu lão yêu gặp phải cảnh cửu vĩ nhất sinh, may mắn là còn giữ được cái mạng nhỏ, lão biết đại họa của mình đã đến nên chẳng còn tâm tư đi thao luyện binh mã, cả ngày cứ nhấp nha nhấp nhồm trốn tránh trong động phủ. Đang lúc lo lắng liệu sư phụ có trừng phạt mình hay không thì bỗng nhiên mắt hoa lên, Lâm Phong đã xuất hiện ở trước mặt lão.

Linh Thửu lão yêu kinh hãi, ba tháng trước tu vi pháp lực của sư phụ còn kém mình, sao chỉ ba tháng sau đã mạnh hơn mình nhiều thế này, mình đã không thể cảm ứng được hắn khi hắn đến nữa. Có điều lão cũng chẳng có thời gian mà đi lo lắng mấy vấn đề này, vội vàng đứng dậy bái kiến Lâm Phong.

Lâm Phong giao đấu với thất công chúa mặc dù bị nội thương, nhưng hắn cũng chỉ bị thương nhẹ, nguyên thần không bị tổn thương gì, chỉ cần vận công một chút là có thể khôi phục lại như lúc ban đầu.

Liếc mắt nhìn tên đồ đệ bất kham này, Lâm Phong quát hỏi:" Sao ngươi lại đắc tội với thất công chúa?"

" Thất công chúa?" Linh Thứu lão yêu khó hiểu, khi Lâm Phong đỡ được một kích của thất công chúa thì lão cũng chạy vào trong động phủ nên không nghe được cuộc nói chuyện của sư phụ và tiên nữ kia, cho nên lão cũng không biết thân phận của thất công chúa.

Lâm Phong hừ lạnh một tiếng:" Ngươi thật to gan, ngay cả Dao Trì công chúa cũng dám đắc tội, suýt chút nữa là mang đại họa đến cho ta, nếu không phải thất công chúa đã quên chuyện này thì ta nhất định sẽ bắt ngươi lên thiên đình chịu tội!"

" A!" Linh Thứu lão yêu sợ hãi kêu lên một tiếng, thế mới biết họa mình gây ra lớn đến cỡ nào. Ngay cả Dao Trì công chúa cũng dám cả gan đùa giỡn, chắc do sống lâu quá nên giờ mình chán sống rồi.

Thấy sắc mặt Lâm Phong không tốt nên lão yêu cũng không dám giấu diếm, đành thận trọng kể lại hết mọi chuyện. Nhưng lão cũng khôn, đem chân tướng sự thật là mình dâm tâm đại phát, đùa giỡn thất công chúa giấu đi phần lớn, chỉ nói chung chung mấy chuyện vụn vặt còn lại.

Lâm Phong dù chưa chính tai nghe, nhưng cũng có thể đoán ra một chút, vừa nghe lão nói sắc đảm bao thiên, ngay cả Dao Trì thất công chúa cũng dám đùa giỡn thì nhất thời giận dữ, tát lão yêu "bộp" một cái, đánh lão bay ra ngoài, cả người lão đập vào vách động phủ rồi chậm chậm trượt xuống.

Lâm Phong mắng:" Tên súc sinh, ngươi có chín cái mạng cũng không thể đền hết tội xúc phạm thất công chúa đâu, nếu công chúa truy cứu, thì dù thế nào ta cũng phải bắt tên nghiệt súc bất kham ngươi đưa tên thiên đình chịu tội. Thôi, chuyện này ta bỏ qua , nếu sau này còn dám mang họa đến cho ta thì đừng trách ta đánh ngươi rơi vào luân hồi, chuyện kiếp đầu thai đây!"

Lão yêu ăn một tát nhưng cũng không dám tức giận, lão quỳ trên mặt đất, miệng nín thình chẳng dám nói năng gì nhưng trong lòng thầm kêu may mắn. Quá tốt, sư phụ cũng không phải là loại vô dụng, may mà có thể xoa dịu được cơn giận của thất công chúa, nếu không mình thật sự phải lên Trảm Tiên đài một chuyến rồi.

Bạn đang đọc truyện *Vô Lại Kim Tiên 2* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Thiên binh hạ giới.

Chung quanh Cực Lạc cung có không ít yêu vương chiếm động làm phủ, xưng vương xưng tử, Linh Thứu lão yêu vốn cũng là một trong số đó, nhưng cũng mới chỉ là kẻ yếu nhất mà thôi.

Lâm Phong khai cung lập phái, muốn đem Cực Lạc cung phát dương quang đại thì chắc chắn phải khai đao với đám yêu vương này. Đáng tiếc là giờ đệ tử thì có nhiều đấy, nhưng người mạnh lại quá ít, con đường tu tiên quá khó đi, mấy người đồ đệ cũng chỉ vừa mới đạt thành tiên đạo. Mặc dù mượn được pháp lực thần diệu của đại la cửu chuyển kim đan, nhưng cũng không thể nào ăn một cái là trở thành kẻ mạnh luôn được.

Đám đại yêu, đại ma vương trong Thúi Hà sơn này tên nào khổ tu nhiều thì hơn mười vạn năm, tên nào ít cũng phải vài vạn năm. Đại la cửu chuyển kim đan mặc dù có thần hiệu, nhưng cũng không thể nào so được với hơn mười vạn năm khổ tu của người ta được.

Nhưng giờ đã có Ngọc Đế thất công chúa đến, tu vi pháp lực còn mạnh hơn cả mình thì cần phải lợi dụng. Lâm Phong trầm suy tính, khi nào đi thu phục mấy tên yêu vương kia không thể không mượn sức của nàng được.

Thật ra bản thân hắn bế quan ba tháng, dùng Hồng Môn, Huyền Hoàng nhị khí tinh luyện nguyên thần và thân thể, hơn nữa còn có công hiệu của đại la cửu chuyển kim đan thêm vào nên tu vi tăng mạnh, giờ đã vượt qua cả Linh Thứu lão yêu, muốn thu phục đám yêu vương ở chung quanh dễ như trở bàn tay.

Nhưng có thất công chúa là Dao Trì công chúa cao quý, thân phận đặc biệt như vậy mà không lợi dụng triệt để một lần thì làm sao ăn nói với đời được.

Nghe nói trong vườn đào ở Dao Trì có đào tiên chín nghìn năm mới chín, công hiệu không kém đại la cửu chuyển kim đan. Mấy thứ đấy mặc dù không có nhiều tác dụng đối với mình nhưng đối với môn hạ đệ tử lại vô cùng hữu ích.

Làm thế nào cũng phải tìm cách khiêng vài cây đào về, để cao tu vi của đám đệ tử. Là một cung chủ mà ngay cả một môn sinh để đắc ý cũng không có thì chẳng phải quá vô dụng sao.

Khi Lâm Phong quay trở lại Cực Lạc cung thì thất công chúa đang ở hậu điện chăm chú giảng giải thiên tiên đại đạo cho bốn tiểu đồ đệ. Lúc Lâm Phong tiến đến gần nàng cũng không để ý đến hắn mà vẫn tiếp tục giảng pháp cho bốn đồ đệ, Lâm Phong không còn cách nào khác đành phải ngồi nghe ở một bên.

Bốn đồ đệ nghe đến mê mẩn, hoàn toàn không biết sư phụ đã đến.

Lâm Phong ngồi nghe một lúc mà cảm thấy buồn ngủ. Gần đây hắn tinh luyện Hồng Mông, Huyền Hoàng nhị khí đã có chút tâm đắc đối với khai thiên tinh nghĩa và vạn vật luân hồi. Máy điều thất công chúa đang giải quả thật chẳng giúp ích được gì cho hắn.

Đang lúc sắp ngủ gục thì có đệ tử thông báo rằng bên ngoài có ba lão đạo tự xưng là đệ tử của Thúy Hà phái muốn gặp Lâm Phong.

Lâm Phong ngăn người ra, thất công chúa bên cạnh cũng ngừng giảng giải lại, quay đầu lại hỏi Lâm Phong: "Đạo huynh có hiềm khích gì với Thúy Hà phái sao?"

Lâm Phong cười nói: "Thúy Hà phái này được xưng là Thúy Hà sơn đệ nhất đại phái, môn hạ đệ tử tự cao tự đại, đã từng nhiều lần gây chuyện với đệ tử Cực Lạc cung, nhưng cũng chưa có chuyện gì to tát lắm cả. Không biết tại sao lần này lại tìm đến tận cửa nữa!"

Rồi hắn kể lại chuyện hai đệ tử Thúy Hà phái lên ra ngoài yêu đương vùng trộm, chẳng may bị Tiểu Thanh phá hỏng nên muốn giết người diệt khẩu. Dĩ nhiên là có thêm mắm thêm muối, giấu diếm đi một phần sự thực, như chuyện hắn đánh lén hay vân vân gì đó sẽ không được kể ra.

Thất công chúa chưa rời khỏi Dao Trì lần nào, sao biết được lòng người hiểm ác đáng sợ, hơn nữa vì có hảo cảm với Lâm Phong nên không nghĩ đến việc Cực Lạc cung chủ này cũng chẳng phải thiên nam tín nữ. Nàng vừa nghe hết câu chuyện thì nổi giận: "Thúy Hà phái này nếu được xưng là chính đạo đại phái, tại sao lại dung túng cho môn đồ chứ. Làm việc trái phép như vậy thì nhất định phải chịu trừng phạt."

Lâm Phong trong bụng cười thầm nhưng mặt không đổi sắc, nói: "Công chúa cứ thông thả, để ta đi ra xem sao!"

Thất công chúa đứng dậy nói: "Ta cùng ra với ngươi!"

Đây là điều mà Lâm Phong cầu còn không được, chẳng qua hắn ngại mở miệng nhờ vả nên nào dám từ chối, lập tức đáp ứng với thất công chúa, cùng nàng mang theo bốn đồ đệ rời khỏi tiên phủ. Vừa ra khỏi cửa đã thấy ba lão đạo đang cười tường vắn phía trên bầu trời tiên phủ, chính là ba lão đạo đã truy sát hắn lúc trước.

"Ngươi chính là Cực Lạc cung chủ?"

Lâm Phong vừa dẫn thất công chúa và bốn đệ tử bước ra ngoài thì lão đạo đứng giữa ba người đã không khách khí quát hỏi.

Thất công chúa cau mày nhưng không nói gì, chỉ là ánh mắt nhìn ba lão rõ ràng có chút bất mãn.

Bốn tiểu đồ đệ gần đây lòng tự tôn dần cao lên, thấy lão đạo kia vô lễ như vậy thì cảm thấy rất giận dữ, nhưng ngại vì có sư phụ đứng phía trước, bên cạnh còn có thất công chúa nên không dám phát tác. Không còn cách nào khác hơn là chờ đợi Lâm Phong.

Lâm Phong thấy hết biểu tình của thất công chúa, trong bụng không khỏi cười thầm: "Ba lão tạp mao các người đứng là không biết chết là gì, ngay cả Ngọc Đế thất công chúa cũng không để vào mắt, xem các ngươi sau này chết như nào!"

Rồi hắn lập tức đáp lại: "Chẳng biết ba vị đạo trưởng đến Cực Lạc cung vì chuyện gì?" Hắn cũng không giới thiệu thất công chúa, để hình tượng ba lão trong mắt công chúa càng xấu thì càng có lợi cho hắn.

Lão đạo kia lại quát: "Đúng là tên yêu đạo ngươi rồi!" Rồi quay sang nói với hai người kia: "Tên yêu đạo kia giết đệ tử phái ta, lại lên ám sát giết hại Nhất Dương Tử sư đệ. Nếu không phải có tổ sư gia đột nhiên du lịch quay về thì chắc chúng ta cũng không hay biết gì. Hai vị sư đệ, bây giờ cùng ta xông lên bắt tên yêu đạo kia lại, đem về giao cho chương môn sư bá xử trí!"

Hai lão đạo kia cùng lên tiếng đáp ứng: "Tên yêu đạo kia cá mè một lứa với đám tà ma yêu nghiệt Cực Lạc cung, gây loạn nhân gian. Thúy Hà phái chúng ta là tiên đạo chính phái, chúng ta không thể ngồi yên mặc kệ hắn được, phải bắt hắn đem về giao cho chương môn sư bá xử lý!"

Lâm Phong cười nhạt không nói gì, chỉ lẳng lặng đứng nhìn ba lão đạo kia.

Với tu vi pháp lực của hắn bây giờ, dĩ nhiên không để ba lão kia vào mắt, ba thánh trước ba lão già kia chỉ mạnh hơn cừu vĩ hồ một chút, giờ thì sao, cừu vĩ hồ đã dùng đại la cừu chuyển kim đan vượt lên trên ba lão. Với trình độ như vậy sao có thể lọt vào mắt hắn chứ.

Thất công chúa đến ở cùng với Lâm Phong và mấy đồ đệ đã được một ngày đêm, nàng biết Tiểu Thanh và hai thái điều nhi mặc dù là yêu thân tu thành tiên đạo nhưng tu luyện đều rất thanh tịnh, giữ mình trong sạch, không hề có ác quả (kết quả xấu), bởi vậy nên rất có thiện cảm.

Lúc này thấy ba lão đạo kia có lời lẽ vô lễ như vậy, không coi ai ra gì. Vốn lúc trước nàng cũng không có thiện cảm gì với mấy lão, giờ lại bị xúc phạm thì bảo sao không thấy giận chứ.

"To gan!" Thất công chúa quát: "Các ngươi tự nhận là tiên đạo chính phái, nhưng sao không ước thúc môn nhân đệ tử. Đã làm chuyện xấu mà còn dám chạy đến đây dương oai diễn võ, còn không mau cút ngay, đừng để ta phải bắt các ngươi lên thiên đình chịu tội!"

Ba lão đạo lúc này mới chú ý tới thất công chúa, lão đạo ở giữa liếc nhìn nàng nhưng không nhận ra thân phận, còn tưởng nàng cũng là yêu nữ của Cực Lạc cung nên quát tháo: "Yêu nghiệt, khẩu khí của ngươi thật lớn, bắt bản đạo lên thiên đình chịu tội? Ngươi có bản lĩnh ấy sao?"

Thất công chúa chưa từng giận dữ như vậy, nghe lão già kia còn dám chửi rủa mình thì thiếu chút nữa là ngắt xiêu lăn ra đất. Lời vô ích nửa câu cũng ngại

hiều, nàng liền nâng Thanh Hồng kiếm lên, chém thẳng về phía lão già.

Lão đạo kia đâu biết mình đã trong cảnh chi minh treo chuông, tu vi pháp lực của thất công chúa hơn xa lão, hơn nữa còn ra tay trong lúc đang giận dữ thì làm gì có đường để né tránh. Chỉ một chiêu thôi lão đã bị chém nát, nguyên thần vừa chạy ra cũng bị Thanh Hồng kiếm xé nát, thần hình câu diệt.

Hai lão đạo còn lại quá sợ hãi, giờ đã biết mình đụng phải thiết bản rồi thì làm gì còn có gan ở lại chịu chết. Vội vàng dùng độn quang bỏ chạy mất.

Lâm Phong đứng ở một bên sao có thể để hai lão chạy thoát được, hắn đã sớm lên để Sơn Hà đồ ở phía sau hai lão. Hai lão vừa dùng độn quang bỏ trốn là liền lao vào trong luân.

Lâm Phong thu Sơn Hà đồ lại, cầm hai nguyên thần đã bị chế trụ lại, nhìn về mặt hung hăng của công chúa nói: "Thủy Hà phái này tự xưng là danh môn chính phái, không thêm đề thiên đình vào mắt, còn dám buông lời lăng nhục công chúa. Không bằng công chúa lên thiên đình bẩm báo với Ngọc Đế, để người phái thiên binh thiên tướng xuống trần thực hiện thiên quy!"

Ấn tượng của thất công chúa với Thủy Hà phái đã xấu đến tột cùng, nàng cảm thấy lời của Lâm Phong có lý nên lập tức nói: "Tiện thể bắt luôn hai tên yêu đạo này lên thiên đình để phụ hoàng trị tội!"

Nghe vậy Lâm Phong liền vội vàng gọi hai đệ tử đến áp giải hai lão đạo kia theo thất công chúa lên thiên đình.

Lâm Phong nhìn bóng thất công chúa dần biến mất trên bầu trời rồi mới cùng bốn đệ tử quay về tiên phủ.

Thất công chúa dẫn theo hai đệ tử của Cực Lạc cung áp giải hai lão đạo Thủy Hà phái đi lên thiên giới, vượt qua cửu thiên cương sát, ba mươi ba tầng trời rồi lên đến Ngọc Khuất Kim Thiên. Sau khi vào Linh Tiêu bảo điện, nàng tấu trình lên Ngọc Đế hết tất cả mọi chuyện, Ngọc Đế lão nhi trầm ngâm hồi lâu rồi nhìn chúng tiên xung quanh, hỏi: "Chư vị tiên khanh có ý kiến gì không?"

"Bệ hạ, Thủy Hà phái là tiên đạo đại phái, từ trước tới nay vẫn thần phục thiên đình chúng ta. Trái lại đám yêu ma quỷ quái chốn hạ giới này vẫn luôn chống đối thiên đình, xem thường thiên điều. Đã có chuyện Tề Thiên Đại Thánh năm xưa đại náo thiên cung, giờ rất có thể sẽ lại lặp lại, Cực Lạc cung này cũng là tà môn yêu đạo nên xin Ngọc Đế phái người xuống trần điều tra rõ rồi hãy bàn tiếp!"

Vũ Khúc tinh quân vẫn thường xuyên xuống trần giới, thường hay lui tới một vài môn phái tiên đạo dưới trần, lại có giao tình với tổ sư Thủy Hà phái là Nguyên Dương chân nhân nên lập tức đứng ra bênh vực.

Thất công chúa tức giận: "Nói vậy, ta chính mắt thấy, tận tai nghe Thủy Hà phái này tự xưng là tiên đạo đại phái nhưng lại dung túng môn đồ làm chuyện bậy bạ. Hơn nữa chúng còn không thêm đề thiên đình vào mắt, chẳng lẽ đây cũng là giả bộ?"

Vũ Khúc Tinh Quân đáp: "Điều công chúa thấy chưa chắc là thật."

Thất công chúa giận dữ, chỉ vào hai lão đạo mặt cắt không còn giọt máu đang quỳ trước mặt nàng, nói: "Hãy hỏi chúng cho rõ đi!"

Hai lão đạo kia sớm đã bị dọa cho hồn rời khỏi xác, lúc này chỉ dám một mực quỳ trên mặt đất cầu xin tha thứ, nào còn dám nói lại những lời nói bất kính với thất công chúa lúc trước.

Ngọc Đế lão nhi trong lòng tính kế, quay đầu sang hỏi Thái Bạch Kim Tinh: "Khanh gia có diệu kế gì, mau nói cho mọi người cùng biết!"

Thái Bạch Kim Tinh đứng bên râu trắng bóc, có dáng dấp giống Thọ Tinh, lão là tâm phúc của Ngọc Đế nên cũng biết một ít sự tình, vuốt vuốt bộ râu dài rồi mới thông thả nói: "Thần thường nghe nói ở dưới hạ giới có một ít yêu ma không tôn trọng thiên đình, trong mắt chúng không hề có luật pháp nhưng lại chưa được gặp. Nay thất công chúa tận mắt nhìn thấy, lại có hai tên yêu đạo này làm chứng thì mọi chuyện đã rõ cả. Không nghĩ đến Thủy Hà phái này chỉ là một môn phái nhỏ nhỏ mà cũng không thêm đề thiên đình ta vào mắt. Bệ hạ nên phái thiên binh thiên tướng xuống hạ giới san bằng Thủy Hà phái để tỏ rõ uy danh của thiên đình!"

Vũ Khúc Tinh Quân kinh hãi, vội vàng định bào chữa thay cho Thủy Hà phái nhưng lại bị Ngọc Đế lão nhi vung tay lên cản: "Vậy ta quyết định, áp giải hai tên yêu đạo này lên Trảm Tiên đài, lại phái tam đàn hải hội đại thần dẫn năm vạn thiên binh thiên tướng xuống hạ giới san bằng Thủy Hà phái!"

Na Tra ở thiên đình lâu đến phát chán, sớm đã muốn xuống trần du lịch một phen nên vội vàng đứng ra nhận lệnh. Tự mình điểm năm vạn thiên binh thiên tướng, phái Cự Linh thần làm tiên phong, rồi tất cả cùng thất công chúa xuống trần, nhắm hướng Thủy Hà sơn mà tiến đến.

Na Tra với thất công chúa là chỗ quen biết cũ nên trên đường đi tiện hỏi thăm luôn công chúa về chuyện ở dưới hạ giới, nghe Cực Lạc cung chủ tự nhiên lại được Thái Thượng lão quân ban cho cho Thái Cực đồ giúp thành tiên đạo, nay lại được thưởng một hồ lô đại la cửu chuyển kim đan thì cũng thấy tò mò. Muốn biết xem hẳn cuối cùng là thần thánh phương nào mà lại có cơ duyên như vậy.

Lâm Phong cũng không nhàn rỗi gì, hắn thấy trên chín tầng trời mây màu tầng tầng lớp lớp, thiên binh thiên tướng đang giáng xuống Thủy Hà sơn liền vội vàng dẫn bốn đệ tử chạy ra đón tiếp Na Tra và thất công chúa.

Chỉ thấy Na Tra chân đạp Phong Hỏa luân, tay cầm Hồng Anh Thương, người mang giáp vàng trông uy phong lẫm lẫm.

Uy thế của năm vạn thiên binh thiên tướng phía sau cũng không thường, so với đám yêu binh yêu tướng vô dụng của mình lợi hại hơn không biết bao nhiêu lần. May mà hắn đã tính được từ trước nên chỉ dẫn bốn đồ đệ tới, nếu không mang theo một đám yêu binh hồ lớn đến khoe với người thì thật sự rất mất mặt.

Khi Na Tra đang quan sát Lâm Phong thì lại nghe thất công chúa nói: "Đạo huynh đến thật đúng lúc, phụ hoàng lệnh tam đàn hải hội đại thần dẫn năm vạn thiên binh xuống trần san bằng Thụy Hà phải, thực hiện thiên quy, đạo huynh nên giúp một tay đó!"

Na Tra kia là trọng tướng của thiên đình nên Lâm Phong nào dám sơ suất, vội vàng đáp lễ: "Thụy Hà phải kia tự cao tự đại. Không xem thiên điều vào đâu, tam đàn hải hội đại thần thần thông quảng đại, nên một đánh một lần san bằng cả Thụy Hà phải để tỏ rõ thiên uy!"

Na Tra nghe vậy thì nghĩ thầm: "Rốt cuộc thì ai mới không để ý đến thiên điều đây, mấy ngày trước còn nghe người cường hành mở ra lục đạo luân hồi, thay môn hạ đệ tử đánh tan nhân quả nghiệp chướng. Đại tội vi phạm thiên điều như vậy tại sao bề hạ lại không truy cứu nhỉ? Không biết Cực Lạc cung chủ có lai lịch thế nào mà ngay cả bề hạ cũng phải nể mặt mũi. Khi nào về nhất định phải hỏi Hậu Thổ nương nương cho rõ mới được!"

Bốn tiểu đồ đệ lần đầu tiên được nhìn thấy tràng cảnh như vậy, thấy bao nhiêu thiên binh thiên tướng ào ào cuốn đến thì cả bốn đều sợ hãi trốn ở sau người Lâm Phong, ngay cả thờ mệnh cũng không dám. Nhưng rồi lại không ngăn được tính tò mò mà len lén thò đầu ra nhìn.

Lập tức Na Tra liền dẫn đầu năm vạn thiên binh bay thẳng về phía Thụy Hà phải. Còn Lâm Phong thì mang theo bốn đồ đệ cùng với thất công chúa tụt lại ở phía sau. Khi hẳn hỏi thất công chúa những việc xảy ra trên thiên đình thì công chúa cũng không giấu diếm, đem mọi chuyện kể lại hết ra.

"Vũ Khúc Tinh Quân cưỡi bập.... Cưỡi ba lần bảy lượt làm khó ta!" Lâm Phong nghe xong thì trong lòng thầm nghĩ, Ngọc Đế lão nhi không những không truy cứu chuyện mình phạm thiên điều, còn phải thất công chúa xuống trần, gờ lại phải Na Tra dẫn thiên binh thiên tướng xuống hạ giới san bằng Thụy Hà phải, lão rất chiều cổ đến mình.

Chỉ là....

Mình chẳng qua chỉ là một tiểu tiên vô danh ở dưới trần, Ngọc Đế lão nhi tại sao lại chiều cổ đến mình như vậy, đúng là chuyện khó tưởng tượng nổi.

"Xem ra phải tìm một cơ hội xuống Âm Ty Bạc dưới u minh địa phủ điều tra kiếp trước kiếp sau của mình một chút. Xem xem cuối cùng mình là thần tiên nào chuyển thế mà ngay cả Ngọc Đế lão nhi cũng chiều cổ như vậy!" Lâm Phong thầm nghĩ.

Sau đó chẳng ai nói gì nữa, cùng nhau đi thẳng tới sơn môn của Thụy Hà phải. Vừa đến nơi Na Tra liền phải Cự Linh thần lên trước, trực tiếp đánh thẳng vào sơn môn.

Bạn đang đọc truyện *Vô Lại Kim Tiên 2* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13: Nguyên Dương lão đạo.

Khi thiên binh từ trên trời ùn ùn kéo xuống, Thụy Hà phải sớm đã có đệ tử thủ sơn (canh núi) vào thông báo, Nguyên Dương chân nhân vừa mới vân du trở về nghe được tin thì vội bấm tay tính toán, khi tính ra được thì không khỏi cảm thấy sợ hãi.

Nguyên Dương chân nhân từng được ở trên Thánh Thiên Di La Cung của Nguyên Thủy Thiên Tôn nghe giảng diệu pháp mấy ngày, rồi sáng lập ra Thụy Hà phải nên dĩ nhiên lão phải có chút pháp lực và đạo hạnh, khoảng cách đến kim tiên đại đạo cũng chỉ còn cách một bước nhỏ. Tiên nhân đạo hạnh cao thâm cũng có thể biết được kiếp trước kiếp sau, xem càn khôn âm dương. Nguyên Dương cũng vậy, lão đã tính ra Thụy Hà phải lần này gặp phải họa diệt môn nên mới sợ hãi như vậy.

Lại do đám môn nhân đệ tử rước tai họa về rồi.

Lão biết đồ tử đồ tôn của mình mạo phạm Ngọc Đế thất công chúa, phạm vào thiên điều, Ngọc Đế phải tam đàn hải hội đại thần Na Tra dẫn theo thiên binh thiên tướng xuống trần vây đánh thì vội vàng ra ngoài đón. Lão chỉ hy vọng có thể kéo dài được chút thời gian, để cho các vị thần tiên trên thiên đình nói tốt vài câu trước mặt Ngọc Đế mới mong thoát được kiếp nạn lần này.

Cự Linh thần phụng mệnh, không khách khí đánh thẳng vào sơn môn, hẳn toàn thân mặc kim giáp, tay xách đại phủ, rống lên một tiếng như sấm rền vang đại phủ bổ thẳng xuống sơn môn.

Cự Linh thần thân vốn cao vạn trượng, cầm đôi cự phủ sợ rằng cũng phải nặng hơn mười vạn tấn, khi vung lên tuy không có cái uy thế như Bàn Cổ khai thiên, nhưng để đánh đổ một ngọn núi nhỏ nhỏ hẳn là không có vấn đề gì.

Lâm Phong thầm tính toán một chút, phát hiện thực lực của bản thân có thể xấp xỉ bằng với Cự Linh thần, nhưng còn kém trọng tướng của thiên đình là Na Tra và thất công chúa một khoảng. Xem ra chờ khi nào xong việc phải nhanh chóng bề quan tăng cường ngay mới được. Thực lực vi tôn chính là đạo lý tồn tại trên tiên giới này, không có thực lực không thể làm gì được.

Một phủ của Cự Linh thần đang bỏ xuống thì bỗng nhiên có một đạo cầu vòng màu trắng xé không lao đến, đánh thẳng vào đầu của đại phủ. Hai bên va chạm với nhau, Cự Linh thần chống đỡ rất chặt vật, đại phủ thiếu chút nữa là bay khỏi tay. Hắn phải bước lùi lại mấy trăm dặm mới đứng vững được.

Lâm Phong thấy hoảng sợ, không ngờ được Thụý Hà phái còn có cao thủ như thế, không hổ là Thụý Hà sơn đệ nhất đại phái. Nghĩ đến đây thì hắn trông thấy một lão đạo râu trắng dài bông bông đang cười vãn quang bay tới gần. Na Tra không đợi lão đến gần đã tức giận quát: "Tên yêu đạo nguoi dung tung môn đồ làm chuyện ác đã xúc phạm đến thiên điều. Giờ còn không mau bỏ tay chịu tội, theo ta lên thiên đình hỏi tội, còn đợi đến khi nào nữa!"

Lão đạo kia chính là Nguyên Dương chân nhân, do vừa rồi khi còn ở xa đã nhìn thấy Cự Linh thần muốn đánh sơn môn, không kịp nghĩ ngợi gì đã dùng phi kiếm đánh lui Cự Linh thần. Giờ ngẫm lại, biết tội sẽ càng nặng hơn thì không khỏi trầm lo lắng.

Lão quanh năm vân du tứ phương, đã từng kết bạn với không ít tiên nhân, quen biết cực rộng, dù chưa quen thân lắm với Na Tra nhưng cũng từng có duyên vài lần.

"Tam thái tử xin chớ nổi giận, Thụý Hà phái chúng ta là chính đạo đại phái, luôn luôn lấy trừ ma vệ đạo làm nhiệm vụ của mình. Chỉ là mấy tên nghiệt đồ kia không tuân sự mệnh nên mới dám mạo phạm thất công chúa. Bản đạo nguyện ý theo tam thái tử lên thiên đình chịu tội, chỉ mong tam thái tử có thể buông tha cho môn hạ đệ tử của ta."

Lão tính toán rất khéo, chỉ cần lên được thiên đình thì các thần tiên ở trên trời kể ra cũng có vài phần giao tình với mình, chắc chắn sẽ không ngồi trơ mắt nhìn mình chết. Còn nếu thật sự đánh nhau ở đây, mấy nghìn đệ tử Thụý Hà phái còn không đủ để năm vạn thiên binh thiên tướng chém.

Lão tự biết, toàn Thụý Hà phái ngoại trừ lão có thể so được với tam thái tử Na Tra ra thì những đồ đệ khác trình độ đều yếu kém. Sao có thể ngăn cản được năm vạn thiên binh chứ.

Hơn nữa nếu đánh thật thì chắc chắn sẽ không chết không dùng, sẽ hết đường quay đầu lại. Đó là còn chưa kể đến thất công chúa thực lực không kém Na Tra đang đứng nhìn trừng trừng ở một bên.

Na Tra cũng không ngu ngốc, gã đương nhiên biết được Nguyên Dương lão đạo này giao du rất rộng, cùng thần tiên trên trời có nhiều giao tình, mà chính mình cùng lão cũng không thù không hận, tiện cho người ta cũng là tiện cho mình nên hắn cũng đã có ý tha cho lão một lần.

Thế nhưng đám đồ tử đồ tôn của lão cũng không biết điều gì cả, dám đắc tội với cả thất công chúa thì cho dù có lên trời cũng vô dụng. Dù lúc mình xuống trần, đám thần tiên có giao tình với lão đã từng đến cầu tình hộ lão. Nhưng Cực Lạc cung chủ này hình như có lai lịch rất lớn, ngay cả đến Ngọc Đế cũng có vẻ nghiêng về phía hắn, sợ rằng Thụý Hà phái lần này khó thoát khỏi họa diệt môn.

Na Tra nhìn thất công chúa một cái, nhưng công chúa lại làm như không thấy mà quay đầu qua nhìn Lâm Phong.

Lâm Phong cảm thấy Nguyên Dương lão đạo thỉnh thoảng liếc nhìn mình, ánh mắt rất thâm mật, sau này sợ là sẽ lại có tai họa. Hắn suy tính trong đầu rất nhanh, giờ đây có Na Tra và thất công chúa thực lực xấp xỉ nhau, lão đạo này chắc cũng không kém Na Tra, nếu giờ không mượn dao để diệt lão trước thì sau này chắc chắn có phiền phức.

"Thụý Hà phái ngông cuồng tự xưng chính đạo đại phái, nhưng lại coi khinh thiên điều, dung túng môn đồ làm chuyện ác...." Lâm Phong lập tức vất hết óc ra để nghĩ cho Thụý Hà phái một đồng tội danh, hắn không quan tâm tội đây có thật hay không, miễn là tội phạm vào thiên điều thì đều đổ hết lên đầu Thụý Hà phái, khiến hình tượng Thụý Hà phái so với đám yêu ma quỷ quái còn hung tàn hơn vạn lần.

Thiên đình mặc dù đứng đầu tam giới, nhưng tam giới rộng lớn biết bao, đa số đệ tử các giáo không hề tôn kính thiên đình. Nếu như là tiên nhân xuất thân là môn hạ của thánh nhân mà không để Ngọc Đế vào mắt thì cũng thông cảm cho được, nhưng ngay cả đến một vài yêu ma quỷ quái cũng không để thiên đình vào mắt.

Mấy trăm năm trước đã có vụ Tề Thiên đại thánh đại náo thiên cung làm tiền đề.

Hơn nữa chúng thần tiên trên thiên đình đại đa số đều xuất thân là môn hạ của tam thanh tổ sư, mà ngay cả Ngọc Đế cũng muốn bá tam thanh làm sư phụ. Cho nên đều coi đám yêu ma quỷ quái là bằng môn tà đạo, khiến thuyết trừ ma vệ đạo ra đời.

Bây giờ Lâm Phong miệng lưỡi lưu loát như vậy, đem Thụý Hà phái biến thành một đám yêu ma bất kham, khiến Nguyên Dương suýt chút nữa tức nổ người, nếu không phải giờ người đang trong lúc sinh tử tồn vong thì lão đã sớm lao lên đánh tên yêu nhân chuyên nói yêu ngôn mê hoặc mọi người kia thần hình câu diệt, vĩnh viễn không được siêu sinh.

Na Tra và thất công chúa nghe vậy thì chỉ biết nhìn nhau, thất công chúa thì cũng bình thường, ấn tượng ban đầu là rất quan trọng, hình tượng Thụý Hà phái trong mắt nàng rất xấu nên nàng cũng không để ý nhiều.

Nhưng Na Tra thì không được vậy, hắn trong lòng thầm khinh bỉ Lâm Phong, nhưng đồng thời cũng thấy bội phục tài miệng lưỡi của gã nên nảy ý muốn kết bạn, liền quát Nguyên Dương lão đạo: "Không phải ta không tha cho ngươi, quả thật là Thụý Hà phái của ngươi phạm vào thiên điều, dù ta có mạng ngươi lên trời thì bệ hạ cũng không tha cho Thụý Hà phái của ngươi!"

Nguyên Dương lão đạo kinh hãi, lòng trầm lo lắng. Lão biết đám cầu thần tiên kia cũng chỉ có thể nói tốt mấy câu cho hắn trước mặt Ngọc Đế thôi, nhưng nếu muốn chúng xuống trần cứu mình thì chắc chắn không có khả năng.

Thấy Na Tra không nể tình như vậy, dù cho mình có kết giao với nhiều tiên nhân thì cũng chẳng để làm gì, một khi chống lại thiên đình, một cái cơ nghiệp

be bé của mình sao có thể đối chọi được với thiên đình chứ. Trừ phi Thúy Hà phải cũng có thực lực giống Côn Luân và Thục Sơn.

Nhưng đó chỉ là mơ mộng viễn vông, đem Thúy Hà phải so sánh với Côn Luân và Thục Sơn thì giống như đem so con kiến với con voi thôi.

"Tốt, tốt, tốt!" Nguyên Dương lão đạo cười gian:" Chính thiên đình của các ngươi bất chính, tin theo lời sàm ngôn của yêu nhân, các ngươi thất đức trước khiến tán tu tiên nhân dưới trần sợ hãi, họa không xa nữa đâu, họa không xa nữa đâu. Bần đạo tuy căn cơ yếu kém nhưng cũng không phải loại vô dụng, muốn kiến thức bản lĩnh của tam thái tử một chút!"

"To gan!" Na Tra tức giận:" Vốn ta định cho ngươi một cơ hội, tha cho ngươi vào luân hồi chuyển kiếp, nhưng không ngờ ngươi lại không biết tốt xấu như vậy!" Hồng Anh thương rung lên, chân đạp Phong Hòa luân đánh thẳng về phía Nguyên Dương lão đạo.

"Trời ơi, nói đánh là đánh luôn, Na Tra nóng tính quá, nhưng ta thích thế!"

Lâm Phong trong lòng thầm nghĩ như vậy, đầu lại xuất hiện nhiều ý nghĩ khác rồi vội vàng quay lại nói với thất công chúa:" Nguyên Dương lão đạo không tuân thiên điều, đánh vào luân hồi là đáng lắm. Nhưng mấy nghìn đệ tử của lão căn cơ không tệ, nếu giết hết sợ rằng sẽ khiến người đời sợ hãi, oán than. Công chúa có thể để tam đàn hải hội đại thần buông tha cho họ được không?"

Thất công chúa cảm thấy kì lạ, người này không từ trăm phương ngàn kế muốn tiêu diệt Thúy Hà phải, giờ tại sao lại cầu xin họ bọn họ chứ.

Tâm cơ nàng mặc dù không sâu nhưng cũng không phải loại ngu ngốc, tự nhiên đã sớm nhìn ra được Cực Lạc cung chủ thực ra cũng sẽ không có lòng tốt gì, không nhìn được hơi:" Phụ hoàng đã hạ lệnh muốn Na Tra san bằng Thúy Hà phải, toàn bộ đem giết hết, ta sao có thể làm như vậy được?"

Lâm Phong mỉm cười nói:" Những đệ tử này tu vi không tệ, có thể đưa về môn phái của ta!" Hắn nói câu này mà mặt không đỏ, tim không đập nhanh, không hề kiêng kị nàng là Dao Trì công chúa. Vì trong tiềm thức hắn đã sớm coi công chúa là hóa thân của Toa Ly Na nên cũng không giấu diếm gì trong lòng.

Duyên phận kiếp trước dang dở kiếp này nối tiếp, Lâm Phong không cho rằng giữa thất công chúa và Toa Ly Na không có một chút quan hệ nào. Trong đó cuối cùng là ẩn chứa bí mật gì thì sau này sẽ được hé mở. Giờ bản thân hắn đạo hạnh chưa đủ, không đoán được thiên cơ, chỉ đành để ít thời gian nữa tìm cơ hội khám phá bí mật.

Lâm Phong mơ hồ cảm thấy, Khái Lâm Na chúng nữ vẫn luôn ở bên mình, nhưng hắn lại không tìm ra chút manh mối nào. Xét cho cùng thì đạo hạnh của hắn vẫn còn quá kém, không thể nào đoán được thiên cơ.

Na Tra bên kia tay đâm thẳng Hồng Anh thương, chân đạp Phong Hòa luân đánh cùng Nguyên Dương lão đạo mù trời mù đất, thiên địa nguyên khí trên trời cao vạn trượng bị pháp lực của hai người vận xoắn thành từng vòng xoáy tán ra bốn phía.

Na Tra mọc ra ba đầu sáu tay, Hồng Anh thương đâm thẳng tới, phát Hồn Thiên lăng và vòng Càn Khôn bay về phía Nguyên Dương lão đạo.

Trên đầu Nguyên Dương lão đạo bỗng xuất hiện một ngọn kim đăng, kim đăng vừa hiện đã tạo ra một cái kim sắc quang tráo bao bọc cả người lão vào trong, chặn được thế công của vòng Càn Khôn và Hồn Thiên lăng. Lão lại rút Toái Tinh kiếm ra, quần lấy Na Tra cùng một chỗ, nhất thời không phân được thắng bại cao thấp.

Kim đăng kia là một kiện thái cổ pháp bảo, tên là Thiên Tâm đăng, chính là một pháp bảo cực kỳ lợi hại, rất khó phá được. Na Tra tuy có tu vi pháp lực ngang với Nguyên Dương, nhưng lão lại có Thiên Tâm đăng bảo vệ nên nhất thời cũng không làm gì được.

Toái Tinh kiếm kia cũng là trong một lần Nguyên Dương xuất ngoại dạo chơi, trong lúc vô tình gặp được hai tiên cô yêu thần đang sống mái với nhau, lão đứng nép ở một bên đợi cả hai yêu thần kiệt sức mới nhân cơ hội nhảy ra bắt nguyên thần của chúng, lại mất mấy trăm năm gian nan vất vả, tốn bao công sức thu thập một ít Thủ Thổ tinh sa ở ngân hà mới luyện chế thành được.

Thanh Toái Tinh kiếm luyện hóa nguyên thần của hai đại yêu thần, lại được Nguyên Dương dùng nguyên thần tế luyện nhiều năm nên uy lực cực lớn. Lâm Phong trong đầu thầm tính, bản thân mình mặc dù tiên thiên pháp bảo lợi hại có không ít nhưng đều không phải do mình chế luyện ra, còn cái Kim Quang phiến do chính tay mình luyện chế ra thì thua kém quá xa so với thanh Toái Tinh kiếm của Nguyên Dương lão đạo.

"Thiên Tâm đăng kia không tệ, có thể cho đồ đệ dùng để phòng thân." Lâm Phong thấy hiện giờ Nguyên Dương lão đạo chỉ dựa vào Thiên Tâm đăng mà ở vào thế bất bại, đánh với Na Tra lâu vậy mà không thua thiệt thì không khỏi nảy lòng tham.

Pháp bảo là thứ mà có càng nhiều càng tốt, chỉ ngại ít quá, mình tuy có không ít tiên thiên pháp bảo nhưng môn hạ đệ tử cũng nghèo không một xu dính túi, nếu không có vài món pháp bảo phòng thân thì thật mất mặt người làm sư phụ như hắn.

"Thanh phi kiếm kia cũng không tệ, tiện thể đưa cho Linh Thử luân!" Mía ngọt đánh cả cụm, dù gì Lâm Phong cũng không thể bắt công được, nói thế nào thì Linh Thử lão yêu cũng là một đồ đệ của mình, đang lo không biết có gì làm quà ra mắt cho không thì lại đứng lúc Nguyên Dương lão đạo mang đồ đưa đến tận cửa khiến hắn không khỏi mừng thầm:" Nguyên Dương lão đạo, bản cung chủ không chỉ muốn đồ từ đồ tôn của ngươi, ngay cả pháp bảo của ngươi ta cũng vui lòng muốn lấy!"

Hắn thấy Nguyên Dương có pháp bảo hộ thân, đánh lâu với Na Tra mà không thua thiệt thì thầm nghĩ, giờ mình tốt nhất nên tiến lên hỗ trợ một tay, tránh cho Na Tra mất mặt mũi, vì thế quay qua thất công chúa:" Nguyên Dương yêu đạo kia tuy pháp lực kém tam thái tử, nhưng lại có pháp bảo quá lợi hại. Không bằng xin công chúa giúp tam thái tử một tay, phá đi pháp bảo của yêu đạo!"

Thất công chúa nghe vậy thì hơi do dự, Lâm Phong liền thừa cơ hội nói ngay: "Nếu không thì để ta giúp tam thái tử một tay!"

Na Tra đánh nhau với Nguyên Dương lão đạo lâu như vậy nhưng không chiếm được thượng phong thì mặt mũi sa sầm, chỉ là ngại mất thể diện nên không gọi người tới trợ giúp. Giờ nghe được Lâm Phong nói Nguyên Dương lão đạo pháp lực thua mình, chỉ là do có pháp bảo lợi hại mới thắng thế thì mặt sáng hơn vài phần, vui mừng nói: "Thiên Tâm đảng của yêu đạo thật lợi hại, đạo huynh mau tới giúp ta phá tan nó đi!"

Nguyên Dương giận dữ cười mắng lại: "Thực là đám vô sỉ, ăn không nói có, để xem yêu nhân nguoi có bản lĩnh gì nào!"

Lâm Phong sao có thể thừa hơi nói lời vô ích với lão, bay người đánh móc về phía sau, Sơn Hà đồ rung lên, cuốn thẳng về phía Nguyên Dương.

"Sơn Hà Xà Tắc đồ sao lại ở trong tay nguoi!" Nguyên Dương lão đạo là người biết xem hàng, liếc mắt cái là có thể nhận ra pháp bảo đó là gì, không nhìn được hô lên một tiếng. Lão biết Sơn Hà đồ lợi hại như nào nên vội nhảy tránh ra, không dám để bị nó cuốn vào trong.

Lâm Phong không để ý tiếng hô của lão, thấy lão nhảy sang một bên thì đã thâm rút Thất Thái nguyên thạch đánh ra. Hắn đã dồn hết pháp lực vào đòn này, không lưu lại một chút nào cả.

Nguyên Dương vừa nhảy qua một bên thì Thất Thái nguyên thạch không sai một li hóa thành một đạo Thất Thái tường quang bắn đến, hung hăng nện thẳng lên Thiên Tâm đảng.

Một tiếng nổ lớn vang lên, Lâm Phong bị phản chấn bay ngược lại mấy trăm dặm, còn Thiên Tâm đảng thì rơi xuống, kim quang tán đi. Thất Thái nguyên thạch không gì không phá được, ngọn Thiên Tâm đảng kia sao có thể ngăn cản được chứ. Nếu không phải Lâm Phong pháp lực kém Nguyên Dương lão đạo nhiều thì chỉ sợ món pháp bảo thượng cổ có uy lực vô cùng lớn này đã bị hủy trong tay Lâm Phong.

"Tam tinh đạo tôn trên cao, Cực Lạc cung chủ sao lại có nhiều tiên thiên pháp khí lợi hại như vậy!" Na Tra khi thấy Lâm Phong ra tay thì vốn cũng không để ý, nhưng lúc này thấy pháp bảo của Lâm Phong lại thêm đồ cả mất. Lại thấy Thiên Tâm đảng rơi xuống thì rung Hồn Thiên lắng lên, phát thẳng về phía Nguyên Dương lão đạo.

Bạn đang đọc truyện *Vô Lại Kim Tiên 2* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Tiêu diệt Thúc Hà.

Nguyên Dương lão đạo bị Thất Thái nguyên thạch đánh rơi Thiên Tâm đảng, trong lòng cảm thấy sợ hãi. Giờ lại thấy Na Tra phát Hồn Thiên lắng tới thì vội vã bắt một pháp quyết, Toái Tinh kiếm hiện ra nguyên thần của lưỡng yêu thần. Đột nhiên vòng Càn Khôn lại xuất hiện, bay đến thắt chặt quanh cổ Nguyên Dương lão đạo, rồi bị Na Tra mạnh mẽ nắm lấy.

Na Tra bắt được Nguyên Dương lão đạo thì vui mừng, đang lúc muốn hạ lệnh san bằng Thúc Hà phái thì thất công chúa nói: "Không bằng tam thái tử chi nên bắt tên đầu sỏ lên thiên đình chịu tội thôi, tạo nhiều sát nghiệp như vậy không tốt. Môn hạ đệ tử của Thúc Hà phái thì hãy cho họ làm môn hạ của Cực Lạc cung, để Lâm đạo huynh quản lý họ!"

Na Tra thấy thất công chúa đầu mảy cuối mắt với Lâm Phong thì trong lòng cũng thấy khó chịu, Lâm Phong không những được Lão quân coi trọng, trên người lại sở hữu nhiều pháp khí của thánh nhân, hẳn chắc chắn phải có lai lịch lớn. Giờ lại hợp cả hồn thất công chúa, khiến công chúa cấp cho hắn một phần nhân tình như vậy.

Tuy nghĩ vậy nhưng Na Tra vẫn nói: "Công chúa nói có lý, Thúc Hà phái này tuy tự cao tự đại, nhưng cũng chỉ là đám trưởng bối trong phái mà thôi, môn hạ đệ tử có nhiều người vô tội. Vậy sẽ giao cho Lâm đạo huynh xử trí, sau này quản lý chặt chẽ hơn là đủ, việc này ta sẽ bẩm báo cho bề hạ!"

Lâm Phong sau khi bị Nguyên Dương lão đạo đánh lui thì không hề đánh tiếp nữa mà chỉ vòng vèo một lúc rồi hạ xuống, lặng lẽ thu Thiên Tâm đảng lại, lúc này hắn mới nói: "Lâm phiến tam thái tử quá, đây là kim đan do lao quân ban tặng, tam thái tử xin đừng từ chối!" Nói rồi hắn lấy một viên đại la cửu chuyển kim đan dâng tới.

Na Tra là trọng tướng trên thiên đình, thần thông không ít, nếu có thể dựa hơi gã, bán cho hắn vài phần nhân tình thì thật tốt. Nhân tình, thứ này nói nó tốt cũng không phải, nói nó xấu cũng sai, bất luận là đối với phạm phu tục tử hay là với thần tiên, yêu ma đều có tác dụng.

Na Tra tuy thêm đồ mất Thiên Tâm đảng của Nguyên Dương lão đạo, nhưng ngại thân phận nên không dám ra mặt cướp đoạt. Vốn thấy Cực Lạc cung chủ mặt dày chạy xuống nhặt pháp bảo của người ta thì trong lòng thấy không vui, có điều giờ thấy Lâm Phong dâng kim đan của lão quân ra thì nhất thời cảm thấy mừng rỡ, không khách khí nhận thẳng lấy.

Kim đan của lão quân không phải ai muốn có là có được, ngay cả gã đến giờ cũng chưa được ném thử qua, không muốn nhận cũng không được.

"Lâm đạo huynh pháp lực cao cường, chẳng hay đạo huynh trước đây ở động phủ nào tu chân đường khi?" Na Tra trong lòng thoải mái, thấy Lâm Phong chơi đẹp như vậy, người lại mang nhiều pháp khí của thánh nhân, lại lịch chặc chấn không nhỏ, liền nảy sinh ý muốn kết giao nên thuận miệng hỏi.

Lâm Phong vốn không thân không thích gì ở đây thì làm gì có động phủ nào, đành thuận miệng đáp bừa: "Tam thái tử khách khí rồi, ta vốn ở nhân gian, chỉ là hơi may mắn một chút, được trời cao rủ lòng thương xót nên mới có thể đạt thành tiên đạo. Sau này còn phải nhờ tam thái tử chiếu cố nhiều hơn mới được!"

"Sự phụ thật là...." Bốn đồ đệ cùng chửi thầm trong bụng.

Na Tra cũng chửi thầm: "Há có thể chỉ hơi may mắn một chút, nếu như ai cũng có may mắn như người thì thần tiên đã bay đầy trời, trên người trang bị pháp khí thánh nhân đến tận răng rồi!" Nghĩ vậy nhưng ngoài miệng vẫn khách khí đáp lại, sau đó nói: "Nguyên Dương yêu đạo không tuân theo thiên điều, ta sẽ bắt hắn đưa lên thiên đình xử tội!"

Lâm Phong vội vàng nói: "Tam thái tử chớ vội, theo ta được biết, Thụý Hà phải còn vài tên đầu sỏ nhiều tội chưa lộ mặt. Không bằng bây giờ chúng ta cùng nhau xuống dưới, bắt mấy tên đầu sỏ lại rồi thái tử hãy quay về thiên đình phục mệnh!"

Na Tra nghĩ thầm người này thật quá vô sỉ, rõ ràng là kiêu kị đám trưởng lão pháp lực cao thâm của Thụý Hà phải nên muốn mượn tay mình diệt trừ đi. Thôi thì thuận nước đẩy thuyền vậy, dù sao thì mình cũng đạt được chút lợi rồi.

Gã lại liếc nhìn thất công chúa, thấy công chúa cũng gật đầu nói: "Lâm đạo huynh nói có lý!"

Bốn đồ đệ hết nhìn Lâm Phong lại quay qua nhìn thất công chúa, ánh mắt cứ là lạ. Thái điều nhi Nghê Thường mắt càng đảo tròn lên, không biết là đang nghĩ gì nữa.

Na Tra nghĩ thầm: "Cực Lạc cung chủ này chẳng biết đã cho thất công chúa uống bùa mê thuốc lú gì nữa, sao nàng lúc nào cũng nói giúp cho hắn chứ!" Rồi lập tức dẫn theo thiên binh thiên tướng giáng xuống. Sai Cự Linh thần bổ đỉnh núi rồi hợp sức mấy người lại phá cấm pháp hộ sơn. Bỗng thấy xa xa có vài đạo vân quang bắn tới, chính là mấy trưởng lão Thụý Hà phải có pháp lực cao cường.

Người trung niên mặt trắng đứng giữa chính là chương môn Thụý Hà phái- Thiên Nhất chân nhân.

Đang sau lại có thêm vài đạo vân quang từ bốn phía hạ xuống, chính là hào hữu tốt do Nguyên Dương chân nhân sai đệ tử đi mời đến. Mấy tiên nhân ở gần lân lượt chạy đến, cùng mấy trưởng lão Thụý Hà phái đứng cùng một chỗ.

Thiên Nhất chương môn thấy tổ sư bị Na Tra bắt được thì nhất thời sợ hãi, vội bước lên phía trước nói: "Tam thái tử, Thụý Hà phái chúng ta không hề xúc phạm thiên điều, vì sao muốn hủy sơn môn của chúng ta?"

Na Tra cười lạnh, nói: "Ta không nhiều lời với người, Thụý Hà phái của các người tự cao tự đại, không tôn kính thiên đình, Nguyên Dương lão đạo này còn dám kháng lệnh, giờ lại mời nhiều người tới giúp đỡ như vậy, Có phải cũng muốn học hầu tử đánh thắng lên thiên đình không? Mau mau bỏ tay chịu trói, nếu không ta sẽ đánh các người rơi vào luân hồi hết!"

Đám lão đạo vừa chạy đến giúp kia mặt ai trông cũng rất giận dữ, nhưng lại không có ai dám ho he gì cả. Bọn họ chỉ là những tán tiên nho nhỏ, dù không dễ thiên đình vào mắt nhưng cũng không dám ra mặt đối kháng với thiên đình. Na Tra kia lại lấy mũi chụp đầu, vừa gặp đã nói là phụng mệnh Ngọc Đế lão nhi xuống đây bắt người, nếu còn tiếp tục chống lại thì chẳng khác nào mang tội vào người.

Có điều bây giờ hình như tội danh đã được chứng thực rồi.

Lâm Phong nấp ở phía sau cũng hiện thân, tu vi của đám đệ tử Thụý Hà phái mạnh hơn nhiều đám yêu binh của hắn. Hắn đang đợi Na Tra bắt hết mấy tên cứng đầu kia đi là ra tay thu phục mấy nghìn đệ tử này, nên lúc này không thể không đứng ra giúp Na Tra đánh bại mấy tên đầu trum này.

Thiên Nhất chân nhân do thấy tổ sư gia bị bắt, ném chuột sợ vỡ đồ nên còn đang chờ được giải thích. Nhưng Na Tra lại không có thời gian dài dòng với hắn, Hồng Anh thương bán thẳng về phía trước, năm vạn thiên binh thiên tướng phía sau cũng cùng lao lên, lập thành một trận pháp huyền ảo vây kín hơn mười lão đạo vừa chạy đến, buổi giết chóc đã bắt đầu.

Trong đám người đó có mấy lão đạo không phải là người của Thụý Hà phái, chỉ là vì có chút giao tình với Nguyên Dương lão đạo nên mới đến đây trợ uy. Giờ thấy thiên đình thế phải diệt được Thụý Hà phái thì nào dám cam tâm ở lại bán mạng cho Thụý Hà phái nữa, ai cũng nảy ý bỏ chạy giữ mạng.

Lâm Phong ở đằng sau thấy hết mọi việc, vội vàng nhảy lên quát: "Mấy đạo trưởng không phải là người của Thụý Hà phái, sao còn không mau rút lui. Chẳng lẽ thật sự muốn học theo hầu tử đánh lại thiên đình sao?" Nhưng lại âm thầm đem Sơn Hà đồ hóa thành một biển mây.

Mấy lão đạo kia do dự một chút, mắt thấy thiên binh thiên tướng đã vây kín cả Thụý Hà sơn, Nguyên Dương lão đạo cũng đã bị Na Tra chế trụ nguyên thần vút ở một bên, chỉ sợ rằng những ngày phong quang của Thụý Hà phái đã đến lúc kết thúc rồi. Mấy lão không khỏi thấy hối hận, đáng lẽ không nên chạy đến đây khuấy đục nước lên mới phải.

Nghĩ vậy mấy lão lập tức dùng độn quang bỏ chạy, cũng không để ý đến mấy lời mắng chửi của đám người Thụý Hà phái, dù sao thì mạng nhỏ cũng quan trọng hơn.

Nhưng đột nhiên họ lại đâm phải một biển mây, cảnh vật liền thay đổi.

Nơi này non xanh nước biếc khiến bọn họ nhớ tới một món pháp bảo trong truyền thuyết, không nhớ đến thì thôi, đã nhớ lại thì ai nấy đều sợ đến mức hồn bay khỏi xác.

"Chuyến này thu hoạch không nhỏ a, mấy lão đạo này tu vi pháp lực không kém mình, tiện lần này bắt về giúp tăng thực lực Cực Lạc cung lên một chút!" Lâm Phong chui ra từ một bên, vừa cười hắc hắc vừa thu lại Sơn Hà đồ. Làm xong hắn lại quay qua đánh giá tình huống xung quanh một chút. Na Tra thì đang đánh cùng mấy lão đạo Thụy Hà phái, gã đã chiếm được hết thượng phong, đánh cho mấy lão già kia phải chống đỡ rất chật vật.

Còn thất công chúa thì chỉ đứng xem ở một bên mà không ra tay. Xa xa còn có đệ tử Thụy Hà phái đang cười phi kiếm bay đến, nhưng khi trông thấy trận pháp thì cũng không dám đến hỗ trợ, cả đám chỉ đứng tụ tập trên một đám mây mà theo dõi, trong lòng chắc đang suy nghĩ có nên bỏ chạy hay không.

Thiên binh thiên tướng đều là những thiên tiên pháp lực cao cường, tùy tiện ném một khối đá so với một đòn cừu vĩ hồ cũng mạnh không kém. Thụy Hà phái mặc dù trong phạm vi mấy ngàn vạn dặm quanh Thụy Hà sơn được xưng là đệ nhất đại chính đạo môn phái, nhưng xét trong cả tiên giới thì cũng không thuộc vào môn phái loại lớn mạnh gì cho lắm, đệ tử Thụy Hà phái đâu đủ trình độ solo được với thiên binh chứ.

Lâm Phong thật ra cũng thêm đồ mất những thiên binh thiên tướng này, nhưng hắn cũng tự biết bây giờ mình có trình độ gì. Có thể thu được đám đệ tử Thụy Hà phái này đã là tốt lắm rồi, không nên nghĩ nhiều đến những thiên binh này nữa.

Na Tra hiện ra ba đầu sáu tay, uy phong lẫm lẫm, rung Hồng Anh thương đánh bay phi kiếm của một lão đạo, lại ném vòng Càn Khôn bắt luôn lão đạo đó lại rồi ném ra phía sau cho thiên tướng bắt giữ. Hỗn Thiên lăng tung lên, lại cuốn lấy một lão đạo khác rồi hất về phía sau cho thiên tướng chế trụ nguyên thần.

Cự Linh thần rồng to một tiếng rồi vùng hai thanh đại phủ lên, chém một lão đạo cả người lẫn phi kiếm hóa thành bột mịn, ngay cả nguyên thần cũng bị chém nát, chân linh tiêu tán, lập tức thần hình cầu diệt.

Mấy lão đạo còn lại mất trọn căng như muốn nứt ra, gờ tất cả chỉ muốn liều mạng, muốn đánh một đòn quyết định. Bảy người cùng tự bạo nguyên thần một lúc, pháp lực cường đại khuếch tán ra bốn phía, đúng là muốn đồng quy vu tận với Na Tra.

Pháp lực của Na Tra mạnh hơn mấy lão đạo này rất nhiều, sao đem họ để vào mắt chứ. Gã chỉ hừ lạnh một tiếng, đỉnh đầu tỏa ra một cỗ thanh khí, cỗ thanh khí liền hóa thành một bàn tay rất to, nắm nguyên thần đang nổ tung của bảy lão đạo lại nghiền nát thành hư vô.

Na Tra nhận đại la cứu chuyển kim đan của Lâm Phong nên rất hiểu chuyện, lập tức chỉ huy thiên binh thiên tướng bao vây toàn bộ Thụy Hà phái lại, bắt toàn bộ già trẻ gái trai, đệ tử của Thụy Hà phái lại, chế trụ nguyên thần rồi mới đạo Phong Hỏa luân quay trở về, hỏi thất công chúa: "Công chúa có thể theo ta trở về thiên đình phục mệnh bệ hạ không?"

Thất công chúa nói: "Tam thái tử bắt được tội phạm, quay về thiên đình phục mệnh là đúng, còn ta sẽ không quay về đâu!"

Na Tra gật đầu, sau khi từ biệt Lâm Phong liền dẫn thiên binh áp giải mấy lão đạo Thụy Hà phái lên thiên đình phục mệnh, còn những đệ tử bị chế trụ khác thì đều để lại cho Lâm Phong.

Lâm Phong cũng không có khách khí, thẳng tay lấy luôn Toái Tinh kiếm của Nguyên Dương lão đạo, ngay cả phi kiếm của mấy lão đạo còn lại cũng lấy hết. Na Tra miệng nhỏ, non tay không dám ép người nên không cự tuyệt. Hơn nữa hắn cũng không để mấy thanh kiếm rách này vào mắt nên cũng sảng khoái đưa toàn bộ cho Lâm Phong.

Lâm Phong đợi Na Tra dẫn thiên binh thiên tướng trở lại thiên đình thì mới để Thái Y, Nghê Thường tỷ muội và Tiểu Thanh đưa công chúa trở về Cực Lạc cung trước. Còn mình thì mang theo cừu vĩ hồ đi đến sơn môn Thụy Hà phái. Sau khi tiến vào đại sảnh, ngồi vào chỗ rồi sai cừu vĩ hồ ra gọi hai lão đạo thân phận khá cao trong Thụy Hà phái đến, hỏi: "Thụy Hà phái đã có tên trong âm ty bộ (bộ: sổ sách), các ngươi giờ muốn bị bắt lên thiên đình chịu tội, hay là muốn toàn mạng nào?"

Hai lão đạo nhìn nhau, đến lúc này thì họ đã hiểu rõ ràng, vị Cực Lạc cung chủ này mặc dù không biết tự dưng ở đâu chạy ra, nhưng sợ rằng địa vị cũng không nhỏ, bản thân hắn đúng là đụng phải thiết bản rồi.

"Xin cung chủ chỉ cho một con đường sáng!" Người tu đạo sợ cái gì nhất? Đương nhiên là chết rồi, tân tân khổ khổ chuyển kiếp muôn đời mới có thể thoát khỏi luân hồi, đại thành tiên đạo, tiêu dao trong tam giới, giờ nếu bị bắt lên thiên đình xử tội, lại phải trọng nhập luân hồi chuyển kiếp, đối với người tu đạo so với chết còn khó chịu hơn.

"Hai vị đạo trưởng xưng hô thế nào?" Lâm Phong thuận miệng hỏi. Thụy Hà phái này tuy chỉ có mấy nghìn đệ tử, nhưng đệ tử đời thứ tư phần lớn đã vượt được thiên kiếp, đạt thành tiên đạo. Đệ tử đời thứ hai, thứ ba càng không phải nói, đa số là thiên tiên có tu vi cao thâm. Nếu so với đám yêu binh vô dụng của Linh Thửu lão yêu thì lợi hại hơn nhiều.

Lão đạo bên trái trả lời: "Ta là Càn Dương Tử, đây là sư đệ ta Khai Dương Tử!"

"Các ngươi có quan hệ gì với Nhất Dương Tử?" Lâm Phong thấy hơi khó hiểu, mấy cái đạo hiệu này cứ là lạ.

Càn Dương Tử nói: "Nhất Dương Tử là sư đệ bản đạo!"

Càn Dương Tử và Khai Dương Tử tuy chỉ là đệ tử đời thứ ba nhưng pháp lực so với mấy đồ đệ của mình còn mạnh hơn nhiều, không thể tha được.

" Ần!" Lâm Phong giả vờ trầm ngâm, hơn nửa ngày sau mới mở miệng nói:" Bản cung chủ được thánh nhân coi trọng, ý vào nhiều tiên thiên pháp khí mới đạt thành tiên đạo. Giờ ta khai cung lập phái ở Thuyết Hà sơn này, nhất định sẽ phải cần quét yêu ma nên không lâu nữa sẽ mở sơn môn, thu nhận đệ tử, phát dương đạo của ta. Hai người các ngươi coi như có phúc duyên, có thể nhập làm môn hạ của ta, tham tu Hồng Mông, Huyền Hoàng nhị khí!"

Hai lão đạo nhìn nhau, trong lòng đều nghĩ người này thật quá vô sỉ, sao lại có chuyện ép làm đồ đệ như thế chứ.

Cửu vĩ hồ lại được nhận thức sâu hơn về vị sư phụ này.

Lâm Phong mặc dù không biết hai lão đạo trong lòng đang nghĩ gì, nhưng cũng có thể đoán ra được tám, chín phần nên tự có biện pháp đối phó, hắn lấy hai viên kim đan bắn qua rồi nói:" Đây là đại la cửu chuyển kim đan thái thanh tổ sư ban tặng cho ta, các ngươi coi như có chút phúc duyên nên giờ ta thưởng cho các ngươi, công hiệu của nó sánh ngang với khổ tu cả ngàn năm, đừng có lãng phí đấy!"

Hai lão đạo vội vàng đưa tay đón kim đan, chỉ cảm thấy tiên khí tỏa ra, mới hít vào một hơi thôi mà lỗ chân lông trên người như nở rộng, tu vi tăng nhanh thì không khỏi vui sướng. Hai lão cảm thấy vị Cực Lạc cung chủ này cũng không phải là loại mặt dày, quả thật là được thánh nhân coi trọng, sau này chắc chắn sẽ có tiền đồ, mình bái nhập làm môn hạ của hắn cũng không mất mặt lắm.

Dưới đại thụ được hóng gió mát, hai lão liền lập tức thấp hương thiết án, hành lễ bái sư.

Những trưởng lão bối phận cao một chút của Thuyết Hà phái đều bị bắt lên thiên đình hỏi tội hết, giờ chỉ còn hai lão này có bối phận cao nhất, Lâm Phong liền đề Càn Dương Tử và Khai Dương Tử dẫn thêm vào đệ tử khác của hai lão đến lạy xưng hắn là tổ sư gia gia. Lại phá đi cấm pháp trên phi kiếm mới thu được để ban thưởng cho hai lão rồi mới mang theo cửu vĩ hồ trở về Cực Lạc cung.

Bạn đang đọc truyện *Vô Lại Kim Tiên 2* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Tiên thân hậu thế.

Việc thiên đình phái tam đàn hải hội đại thần dẫn thiên binh thiên tướng xuống diệt Thuyết Hà phái đã khiến nhiều người hoảng sợ. Các môn phái lớn nhỏ trong phạm vi mấy ngàn vạn dặm quanh Thuyết Hà sơn lo lắng tai họa phủ xuống đầu nên đều đóng sơn môn, cấm môn nhân đệ tử ra ngoài để tránh rước họa vào thân.

Thuyết Hà sơn mặc dù đông môn nhiều phái, nhưng những môn phái lớn nhỏ này đều chỉ thuộc loại ba, không sánh được với những đại phái như Côn Luân hay Thục Sơn nên mặc dù không phục thiên đình, nhưng cũng không dám ngang nhiên đối kháng lại. Dù sao thiên đình trên danh nghĩa vẫn là tam giới chí tôn, tuy khó đối phó với những đại phái nhưng nếu muốn san bằng đám tiểu môn phái thì chỉ đơn giản như nhổ một cọng hành.

Những môn phái này khai sơn lập phái ở Thuyết Hà sơn đã mấy nghìn năm, thậm chí mấy vạn năm cũng có, nên tin tức cũng rất nhanh nhạy, sớm đã nghe phong phanh được vài thông tin nói rằng Thuyết Hà phái bị diệt là bởi một tay Cực Lạc cung chủ gây ra.

Mặc dù họ chẳng biết Cực Lạc cung chủ là thằng ôn nào, nhưng họ nghĩ hắn có nhiều pháp bảo như vậy thì chắc là lịch phải rất lớn, cho nên đều ước thúc môn nhân đệ tử chớ xảy ra xung đột với đệ tử của Cực Lạc cung.

Về phần đám yêu vương đại ma vốn không để thiên đình vào mắt, giờ được thể càng trở nên kiêu ngạo hơn. Thừa dịp Thuyết Hà phái bị thiên đình tiêu diệt, các phái chính đạo trong Thuyết Hà sơn quần long vô tích (ần trốn hết) liền tấn công mãnh liệt, tiêu diệt được một vài môn phái không kịp trở tay.

Lâm Phong sau khi trở lại Cực Lạc cung liền tế luyện lại ngọn Thiên Tâm đăng. Lúc luyện xong hắn gọi bốn đồ đệ đến, nhìn trái, nhìn phải một hồi rồi đưa Thiên Tâm đăng cho Nghê Thường đang tò mò đứng nhìn, nói:" Đây là Thiên Tâm đăng, là một món thượng cổ pháp khí cực kỳ lợi hại dùng để phòng thân. Tu vi ngươi kém nhất nên sư phụ ban cho ngươi để phòng thân."

" Sư phụ tốt quá!" Thái điều nhi vừa nghe vậy thì hoan hô một tiếng, đón lấy Thiên Tâm đăng rồi chạy đi tế luyện.

Lâm Phong nhìn vẻ thèm muốn của ba đồ đệ còn lại, cười nói:" Các ngươi sau này sẽ có cơ duyên, đừng chỉ vì một món pháp bảo mà nổi lòng tham, nó sẽ phá hủy đạo cơ của các ngươi đó."

Ba đồ đệ rùng mình, vội vã thu lại ý nghĩ rồi lần lượt lui xuống.

Thất công chúa tiến đến, đôi mắt dịu dàng liếc nhìn Lâm Phong rồi hơi mắt tự nhiên nói:" Ta vẫn luôn cảm thấy trước kia đã từng gặp đạo huynh ở đâu đó. Không biết đạo huynh có cùng cảm giác với như ta không?"

Lâm Phong rùng mình, buột miệng thốt: "Không chừng chúng ta có tình duyên ba kiếp đó."

Thất công chúa nghe vậy thì mặt đỏ tới mang tai, vẻ xấu hổ dường như còn pha thêm chút giận hờn.

Lâm Phong vội hỏi: "Công chúa có còn nhớ ta đã từng nói người trông giống một vị cố nhân của ta."

Thất công chúa gật gật đầu.

Lâm Phong lại nói: "Ta mấy tháng nay đều tham ngộ huyền cơ, vốn cũng đã có thể biết được chút thiên cơ, nhưng vẫn không tài nào biết được kiếp trước kiếp sau của chính bản thân mình. Công chúa pháp lực thông huyền, đạo hạnh cao thâm, liệu người có thể biết được về quá khứ và tương lai?"

Thất công chúa ngồi xuống bên cạnh hắn, nói: "Ta cũng không thể nào tính ra được kiếp trước kiếp sau của huynh, hình như nó đã bị ai đó che giấu."

Lâm Phong gật đầu. Từ lúc đến tiên giới tới giờ, pháp lực đạo hạnh của hắn tăng đột biến, ba tháng trước nhờ công hiệu của đại la cửu chuyển kim đan, lại nhờ tinh luyện Hồng Mông, Huyền Hoàng nhị khí nên tu vi của hắn tiến triển cực nhanh chỉ trong ba tháng ngắn ngủi. Với tu vi như vậy nên hiện giờ hắn đã có thể nhìn thấu được kiếp trước kiếp sau của mấy đồ đệ, nhưng lại không thể nào tính ra được kiếp số của mình.

"Cuối cùng là do thần thánh phương nào đảo lộn thiên cơ, không cho ta biết về quá khứ, tương lai!" Lâm Phong ca thán. Hắn lại ngẫm nghĩ một lúc rồi nói với thất công chúa: "Chuyện đã đến bước này thì ta cũng nói thẳng, theo ta việc công chúa phụng mệnh Ngọc Hoàng đại đế xuống trần cũng có nguyên do rất sâu xa. Không bằng để ta cường hành mở lục đạo luân hồi ra một lần nữa, làm sáng tỏ kiếp trước kiếp sau để giải mỗi nghi vấn trong lòng công chúa."

Thất công chúa nói: "Cường hành mở lục đạo luân hồi là tội lớn xúc phạm thiên điều, ta thấy không ổn lắm!"

Lâm Phong cười đáp: "Lần trước ta cường hành mở ra lục đạo, đánh tan nhân quả nghiệp chướng thay Thái Y và Nghê Thường, chẳng phải bệ hạ cũng không truy cứu đó sao?"

Thất công chúa ngẩn ra một lúc rồi mới nói: "Bây giờ khác với lúc trước, tốt nhất là đạo huynh nên cẩn thận một chút!"

Lâm Phong đáp: "Không được, nếu có thể làm sáng tỏ được kiếp trước kiếp sau của ta, thì cho dù xúc phạm thiên điều một lần nữa cũng đáng giá!"

Thất công chúa nghe vậy thì cũng không cố khuyên ngăn nữa.

Lâm Phong lập tức phát lực, tay bắt pháp quyết, không gian liền rách ra. Lục đạo luân hồi lại một lần nữa bị cường hành khai mở. Trên đỉnh đầu Lâm Phong hiện ra tam hoa, bản mệnh nguyên khí ba màu xoay chuyển trên đầu, ngưng tụ lại thành nguyên anh. Quanh thân nguyên anh có tử khí lưu chuyển rồi liền nhảy vào trong lục đạo. Nghiệp hóa bao trùm trên luân hồi huyết tri lập tức ập về phía hắn.

"Cẩn thận nghiệp hóa phản phệ!" Thất công chúa kinh hãi, vội vã hô hoán đề tỉnh. Nghiệp hóa này là do nhân quả nghiệp chướng tạo thành, chỉ cần bị nhiễm một chút thôi là cũng phải rơi vào luân hồi, chuyển kiếp đầu thai, đúng là rất nguy hiểm.

"Không sao, ta có Linh Lung bảo tháp bảo vệ tâm thần, sẽ không có việc gì đâu!" Tiếng của Lâm Phong vọng lại từ đằng xa. Chỉ thấy trên bản thể của hắn xuất ra một cỗ Huyền Hoàng khí, một pho tượng tay cầm ngọn tháp xuất hiện, huyền hoàng khí nhẹ nhàng lan tỏa. Ma chướng lập tức rút lui.

Thất công chúa lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Lâm Phong bản thể ngồi im lặng, nguyên anh đảo quanh luân hồi nghiệp hóa một vòng liền sáng tỏ kiếp trước kiếp sau của mình.

Lại nói về thời thượng cổ hồng hoang, yêu quái tung hoành, quần ma loạn vũ, tiên đạo lại phát triển mạnh nên cuối cùng dẫn đến trận thượng cổ yêu ma đại chiến. Sau trận chiến, yêu tộc điều linh, ma môn rời khỏi tam giới, đến ẩn cư ở tân ma giới. Nguyên Khô đạo nhân, một trong hai đại thủ lĩnh của ma môn đi về tây phương, diễn hóa đại thừa phật môn mà tạo ra bóng lai tiên cảnh chốn tây phương, tự xưng hiệu A Di Đà, trong tam giới từ nay về sau xuất hiện thêm phật môn nhất mạch.

Mà bản thân hắn thực ra cũng chỉ là một tên tiểu tốt nơi trần thế, sau vì bỏ mạng trong trận yêu ma đại chiến, nên phải đầu nhập luân hồi chuyển kiếp. Trải qua vạn kiếp, hắn vừa mới được đầu nhập nhân đạo, sống lại ở nhân giới, lại phải trải qua nhiều gian nguy mà vượt qua thiên kiếp, đạt thành thiên tiên đại đạo.

Nguyên do rất đơn giản, nhưng thực ra lại cực kỳ phức tạp.

Từ khi hắn có được Thái Cực đồ liền bị môn phái truy sát, bị rơi vào Thái Hư huyền cảnh, lại vướng phải nhiều nghiệt duyên. Thần Tang đại lục kia chẳng qua cũng chỉ là một không gian nhỏ bé trong thái hư huyền cảnh mà thôi. Việc hắn bị lạc vào Thần Tang đại lục cũng chẳng phải ngẫu nhiên, nhưng hắn cũng không rõ vì sao lại như vậy.

Vô tình đạt được Thái Cực đồ cũng không phải là việc may mắn, nhưng lại được nhân giáo thái thanh tổ sư ban thưởng linh bảo, giúp thành thiên tiên đại đạo. Nguyên do quả thực rất rối rắm, trăm bất đoạn lý bất thuận (có thể hiểu là bói không ra, giải thích nghe không xuôi).

Thái Hư huyền cảnh là do Thất Thái nguyên thạch của Nữ Oa nung nung tạo ra, tên là ảo cảnh, như giả như thật, đạo lý trong đó huyền diệu không tả nổi. Bây giờ mộng đã tỉnh, ảo cảnh tự nhiên cũng hết, chỉ là nhân quả vướng phải hơn mười năm cũng không kết thúc, vẫn quấn lấy mình như trước.

Toa Ly Na từ mấy ngàn vạn năm trước đã chuyển kiếp, đầu thai vào làm Ngọc Đế thất công chúa. Những nữ nhân khác có quan hệ với mình trong Thái Hư huyền cảnh cũng chuyển kiếp tới tiên giới, chỉ là cụ thể những người khác đầu thai vào ai thì với đạo hạnh của hần bây giờ chưa thể tính ra được.

Thời gian đối với người có pháp lực cao cường không có định nghĩa rõ ràng, ảo cảnh vừa hết, hần không nghĩ được Toa Ly Na mấy ngàn lại đến tiên giới sớm hơn mình đến mấy nghìn năm. Lại còn là Ngọc Đế thất công chúa, loại cơ duyên này đúng là không thể chỉ nói hai ba câu là rõ ràng được.

Hần lại càng khẳng định rằng, Toa Ly Na đầu thai làm Ngọc Đế thất công chúa không phải là ngẫu nhiên, mà là có người đã cố tình xếp đặt. Còn về phần vì sao Ngọc Đế lão nhi lại chiếu cố mình như vậy thì Lâm Phong cũng không nghĩ ra nguyên do.

Hơn nữa địa vị của mình quả thật cũng không nhỏ.....

Được Thái Thượng lão quân ban thưởng Thái Cực đồ và một hồ lô đại la cửu chuyển kim đan, ngoài ra còn có nhân quả với Nữ Oa nương nương nữa hay không hần cũng không rõ. Chỉ có thể xác định chắc chắn rằng, Yêu Hoàng Thái Huyền đã bỏ mạng, Linh Lung bảo tháp thuộc quyền quản lý của mình, ngay cả Thất Thái nguyên thạch cũng do mình sở hữu.

"Đây....đây...đây là....."

Lâm Phong mở lục đạo luân hồi, sáng tỏ được tiền kiếp hậu thế của mình, thiên cơ điên đảo đã được hé lộ, thất công chúa dĩ nhiên cũng đã rõ nhân quả kiếp trước của mình nên nhất thời cứng họng, nói không ra lời. Khuôn mặt nàng dần đỏ hồng lên, ánh mắt nhìn Lâm Phong cũng thâm vài phần ôn nhu.

"Toa Ly Na chính là thất công chúa, thất công chúa chính là Toa Ly Na!" Lâm Phong trong lòng thờ dài, nói:" Tiên đạo vô tận, công chúa cần gì phải chấp nhất nhân quả của kiếp trước."

Thất công chúa bỗng nhiên giật mình tỉnh giấc, không khỏi cười nói:" Chuyển kiếp vạn kiếp, kết quả là vẫn không thoát được số mệnh. Xem ra số mệnh đã định trước, để thiếp được cùng phu quân nối tiếp tình duyên, đây cũng là một chuyện tốt. Không biết được các tỷ muội khác đã thoát được kiếp nạn vạn kiếp, được đầu thai đến trần thế chưa."

Lâm Phong cười nói:" Ta có thể cảm thấy các nàng ở ngay bên cạnh ta, chỉ là không tính ra được cụ thể bọn họ ở đâu thôi. Có thể thấy được âm dương cân khôn đã bị người nào đó đảo lộn cả lên. Thôi thì cứ để sau này sẽ rõ."

Thất công chúa gật gù đầu, rồi lại nói:" Phu quân khai cung lập phái, tu vi của môn nhân đệ tử quá yếu ớt. Vườn đào ở Dao Trì có rất nhiều đào tiên đã chín, để thiếp lên trời hái về, cho phu quân phân phát cho môn nhân đệ tử nâng cao tu vi lên một chút!"

Lâm Phong cười nói:" Như vậy thì tốt quá, ta vừa mới đến tiên giới, tu vi pháp lực còn thua nàng, lại không có bạn bè thân thiết nào. Ở đây hỗn loạn người không ra người, quỷ không ra quỷ, giờ lại vừa san bằng Thuỷ Hà phái xong, yêu vương bốn phía đều giương mắt hổ nhìn trừng trừng, bất cứ lúc nào cũng có thể tìm đến cửa gây phiền phức. Tu vi của môn hạ đệ tử yếu kém quá, đã làm cho nàng phải tốn nhiều tâm tư lo lắng rồi."

Thất công chúa đáp:" Thiếp cùng chàng là phu thê, đừng nên nói những lời này. Đệ tử của phu quân cũng chính là đệ tử của thiếp, không phân khác biệt!" Nói rồi nàng lập tức rời khỏi Cực Lạc cung, bay thẳng lên Dao Trì trên thiên đình, đi đến vườn đào để hái đào.

Dao Trì thiên giới là đạo tràng của Vương Mẫu nương nương, bảy vị công chúa và một vị thái tử của Ngọc Đế đều ở tại đây. Khi thất công chúa đi đến vườn đào, đám lính canh cửa nào dám tiến lên ngăn cản, vội vàng tránh đường để nàng vào.

Thất công chúa vừa biết được tiền thân hậu thế của mình, nàng đã từng kết duyên với phu quân từ vạn kiếp trước, vạn kiếp sau duyên lại nối tiếp, tình cảm chẳng nhạt phai nên dĩ nhiên muốn tận tâm tận lực giúp đỡ hần.

Bảy vị công chúa của Ngọc Đế chính là Dao Trì thất tiên nữ, ngày thường nhàn rỗi thường hay vui chơi trong vườn đào. Thất công chúa đi thẳng một mạch đến hậu viên, sáu tỷ muội khác đang nô đùa trong hồ, trông thấy tiểu muội về thì vội tiến tới hỏi han, nhất thời oanh oanh yến yến cả lên, rất là náo nhiệt.

Đại công chúa hỏi:" Thất muội không phải vừa mới xuống trần sao, sao giờ lại đến vườn đào thế?"

Thất công chúa đỏ bừng mặt, lúng túng đáp:" Muội đến để hái đào."

Sáu vị tiên nữ lấy làm lạ, vội vã hỏi đến cùng, thất công chúa dĩ nhiên là không nói ra. Nàng lấy ra một cái túi to rồi bắt đầu hái đào bỏ vào túi.

Vườn đào có tổng cộng ba nghìn sáu trăm gốc đào, phân ra làm ba loại. Phía trước có một nghìn hai trăm gốc cây là loại quả nhỏ, ba ngàn năm chín một lần, người nào ăn được thì cơ thể mạnh khỏe, sẽ trở thành tiên.

Ở giữa có một nghìn hai trăm gốc, hoa thơm trái ngọt, sáu ngàn năm mới chín một lần, người nào ăn được thì liền phi thăng, trường sinh bất lão.

Đằng sau có một nghìn hai trăm gốc, hạt có vân tím, chín nghìn năm mới chín một lần, người ăn được thì thọ cùng trời đất, tuổi sánh nhật nguyệt.

Thất công chúa biết được tiền kiếp của mình, tình duyên sâu nặng nên một lòng muốn trợ giúp phu quân. Nàng hái đủ mấy trăm trái đào tiên ở phía sau, lúc này mới để ý đến sáu tỷ muội khác đang há mồm tròn mắt.

Nàng bỗng nghĩ đến hội bàn đào mấy trăm năm sau sẽ diễn ra, mình lại hái nhiều đào tiên như vậy, chỉ sợ khi hội bàn đào đến Vương Mẫu lại không có đủ đào chín cho tam giới thưởng thức. Nghĩ đến đây nàng nhất thời cảm thấy nóng vội, cũng không để ý đến sáu tỷ muội khác mà vội vã mang túi đào rời

khỏi Dao Trì, bay xuống hạ giới.

Sáu vị công chúa lúc này mới phản ứng lại, vội túm tụm lại bàn luận, đại công chúa nói: "Thất muội hái nhiều đào tiên như vậy, ta đoán muội ấy nhất định đã tìm được ý lang quân rồi, nên mới về tiên giới hái nhiều đào tiên để mang xuống trần đưa cho lang quân."

Năm tiên nữ khác nghe vậy thì sợ hãi, cùng nói: "Thất muội gặp nạn mất, điều này không được phép xảy ra. Nếu chẳng may phụ hoàng biết được thì chắc chắn sẽ bắt thất muội lên thiên đình hỏi tội. Đại tỷ chính là ví dụ."

Đại công chúa nói: "Đại tỷ đã phải khổ rồi, chúng ta không thể để thất muội tiếp tục đi theo vết xe đổ ấy nữa, chúng ta trước tiên cố giấu diếm chuyện này, rồi nhanh chóng tìm ra biện pháp giải quyết!"

Ngọc Đế thật ra còn có một vị công chúa khác nữa, tên là Chức Nữ, sau chi còn thất tiên nữ là vì nàng lưu luyến trần tục, lén xuống hạ giới thành thân với một người tên là Ngưu Lang. Họ còn sinh được một trai một gái nữa.

Dao Trì công chúa tự tiện kết duyên với phạm phu tục tử nơi trần giới chính là làm xấu mặt thiên đình, Ngọc Đế biết được việc này thì giận tím gan, sai Vương Mẫu nương xuống trần bắt Chức Nữ mang trở về thiên đình. Dem một nhà bốn người họ tách ở hai bờ Ngân hà, từ nay về sau phải xa cách, mỗi năm chỉ được gặp mặt một lần."

Sáu vị tiên nữ thấy vết xe đổ, dĩ nhiên không muốn tiếp tục để muội muội tiếp bước đại tỷ đi vào đấy.

Sáu nàng ra lệnh thần tướng canh cửa không được kể chuyện hôm nay thất công chúa đến vườn đào ra ngoài, sau đó sáu nàng cũng tản đi.

Lâm Phong đang ngồi yên trong tiên phủ, trong lòng thờng ngẩn than dài. Tình duyên kiếp trước chưa xong, kiếp này lại tiếp tục. Chỉ là hắn không luân hồi chuyển kiếp, Lâm Phong vẫn là Lâm Phong lúc trước, không thay đổi một chút nào.

Nhưng Toa Ly Na lại luân hồi vạn kiếp, đầu thai làm Ngọc Đế thất công chúa. Mặc dù so với lúc trước không thay đổi nhiều lắm, nhưng cũng đã cách cả vạn kiếp rồi, khiến lòng Lâm Phong không khỏi sinh ra một cảm giác xa lạ.

Ngồi suy nghĩ một lúc, bỗng nhiên hắn muốn ra ngoài đi dạo. Ai ngờ vừa ra khỏi tiên phủ đã thấy sắc trời rực sáng, mây màu hạ xuống, là thất công chúa mang theo túi đào từ Dao Trì vừa xuống đến.

Bạn đang đọc truyện *Vô Lại Kim Tiên 2* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Thâu đào sự kiện.

Trong Cực Lạc cung, Lâm Phong lặng lẽ ngồi trên cảm sàng (giường gấm), vẻ mặt nghiêm túc. Do ba tháng qua hắn tinh luyện Hồng Mông, Huyền Hoàng nhị khí, tham tu Hồng Mông đại đạo nên hiểu được không ít khai thiên tinh nghĩa, tu vi tiên triền rất nhanh nên bây giờ quanh người có thể thấy được từ khí mơ hồ lượn quanh.

Thất công chúa có vẻ hơi mất tự nhiên đang ngồi cạnh Lâm Phong, khuôn mặt nàng ửng hồng, khuôn mặt ngại ngùng còn mang theo vài phần hạnh phúc.

Bốn tiểu đồ đệ đứng ở phía dưới, người nhìn ta một cái, ta ngó người một phen, cuối cùng tất cả ánh mắt đều tập trung về phía thất công chúa. Vẻ mặt là lạ trông như cười mà chẳng phải cười của họ càng khiến tim công chúa đập rộn lên như hươu con chạy loạn.

Cần Dương Tử và Khai Dương Tử thì nhắm mắt trầm tư, trông hai lão giống như những lão tăng đã đắc đạo. Hai lão không tò mò như bốn người kia, đối với những việc này chẳng hề thấy thích thú chút nào.

Linh Thửu lão yêu cục cằn thô lỗ thì đứng ở một bên lo lắng, thỉnh thoảng còn len lén liếc nhìn lên thất công chúa vài lần, nhưng cuối cùng vẫn là có sắc tâm nhưng không có sắc dâm. Lão cũng cảm thấy chỉ không gặp sư phụ có mấy tháng, mà sư phụ đã thay đổi hoàn toàn, bây giờ đã có dáng dấp của tông sư một phái rồi.

Cũng không biết là qua bao lâu, lúc hai thái điều nhi cuối cùng cũng không nhìn được mà nhỏ giọng bàn luận thì Lâm Phong mới mở mắt, ánh mắt đảo qua mọi người, cuối cùng dừng lại trên hai tiểu đồ đệ đang bàn luận, nói: "Vi sư gần đây cường hành mở ra lục đạo, đã biết được kiếp trước kiếp sau của mình. Ta sẽ cùng với thất công chúa nói lại nhân duyên kiếp trước, nên từ giờ trở đi các ngươi phải gọi nàng là sư mẫu!"

Thất công chúa nhất thời xấu hổ, nàng càng thấy mất tự nhiên hơn, khuôn mặt đã đỏ rực cả lên.

Bốn đồ đệ xôn xao bàn tán, cả bốn đều ngoáy ngoáy lỗ tai một trận để chắc rằng mình không nghe nhầm. Cuối cùng vẫn là Nghê Thường nhanh nhẩu

nhất, chấp tay lễ bái." Ra mắt sư mẫu!" Lễ xong còn tranh thủ nháy mắt một cái với công chúa.

Ba nàng còn lại cũng vội vàng hành lễ bái kiến, ngay cả hai lão già Càn Dương Tử, Khai Dương Tử đang tâm hồn treo ngược cành cây cũng không dám chậm trễ, nhanh chóng bái lạy. Còn Linh Thửu lão yêu đứng ở bên vừa nghe được sư phụ có thể câu được Dao Trì công chúa mỹ lệ nhường này thì cảm thấy bội phục, nên cũng thu hồi lại chút dâm tâm của mình, theo mọi người quỳ xuống bái lạy.

Thất công chúa chưa bao giờ gặp phải tình cảnh này nên nhất thời không biết ứng phó thế nào, không còn cách nào khác chỉ đành đánh mắt cầu cứu Lâm Phong.

Lâm Phong mỉm cười, phát tay bảo đệ tử đứng dậy lui sang một bên rồi nói: "Ta lấy Cực Lạc tiên phủ để khai cung lập phái, sẽ lập ra Cực Lạc nhị vũ, chính là tọa hạ đệ tử của ta, được ta truyền cho Hồng Mông chỉ đạo. Nhưng trước tiên ta muốn tiêu diệt tất cả những phe phái ở chung quanh Cực Lạc cung, xây dựng cơ sở trước, rồi sẽ tiếp tục tính đến chuyện lập tọa hạ đệ tử sau."

Nói rồi lại lấy thanh Toái Tinh kiếm ra, đưa cho Linh Thửu lão yêu: "Thanh Toái Tinh kiếm này vốn là dùng nguyên thần của hai đại yêu thần mà luyện chế ra. Ta đã dùng thượng cổ yêu pháp chế luyện lại một lần rồi, người có thể dùng nguyên thần để tế luyện cẩn thận, sau này sẽ có uy lực không nhỏ!"

Linh Thửu lão yêu vội bái tạ, tay lão vuốt ve thanh kiếm có vẻ rất hài lòng. Từ lúc lão thấy pháp lực, tu vi của sư phụ tăng đột biến, chỉ qua ba tháng mà mạnh hơn cả mình thì đã thu bớt tâm tư lại, thành thành thật thật làm một thành viên của Cực Lạc cung, giờ lại được thưởng cho một phi kiếm tốt nhường này thì sớm đã vui quên trời đất.

Trước đây, đám yêu vương lợi hại xung quanh thường cậy cơ bất nạt, chiếm đoạt tài sản của lão khiến lão rất đau đầu. Nhưng giờ thì tốt rồi, tất cả đám đây sẽ được sư phụ quan tâm, chăm sóc, lão đã có thể thành thói an nhàn rồi.

Khi Càn Dương Tử, Khai Dương Tử nhận ra đây chính là pháp bảo của tổ sư gia thì đỏ cả mắt. Mấy thanh phi kiếm Lâm Phong ban cho họ là pháp bảo của các sư thúc, kẻ ra cũng rất lợi hại. Nhưng nếu so sánh với thanh Toái Tinh kiếm này thì còn thua kém rất nhiều.

Lâm Phong tự nhiên biết được hai vị lão đồ đệ râu tóc bạc phơ này của mình đang nghĩ gì, hần nói: "Hai người các ngươi sau này sẽ tự có cơ duyên. Chớ nên nổi lòng tham, tránh cho vô duyên vô cớ bị hủy đi đạo cơ."

Hai lão nghe vậy thì vội vã thu tâm tư lại.

Lâm Phong lại nói: "Yêu binh sẽ do Linh Thửu phụ trách chinh đồn, Hắc Hồ đại vương ở Hắc Hồ sơn chỉ có không đến một vạn yêu binh, các ngươi có thể tiêu diệt nó trước. Sau đó sẽ tiếp tục hủy diệt các phe phái xung quanh, xây dựng một cơ sở vững chắc để làm tiền đề cho Cực Lạc cung của chúng ta trở thành đạo chính thống."

Chúng đệ tử vội vã tuân lệnh.

Thất công chúa nói: "Linh Thửu mặc dù có Toái Tinh kiếm. Lại được Càn Dương Tử, Khai Dương Tử giúp đỡ nhưng e rằng cũng khó đối phó được với đám yêu vương kia. Không bằng phái nhiều đệ tử đi trước trợ trận, lại phái cả bốn người Lâm Mị đi cùng, bảy Đại La kiếm trận bắt đám yêu vương kia!"

Lâm Phong gật gù đầu đáp: "Vậy Càn Dương Tử, Khai Dương Tử sẽ dẫn theo đệ tử đi trước trợ trận!"

Các đệ tử liền vâng mệnh rời đi. Càn Dương Tử, Khai Dương Tử dẫn đầu đám đệ tử của Thúy Hà phái lúc trước, Linh Thửu lão yêu lão yêu thì chinh đồn đám yêu binh ở Ác Ma sơn, lại cùng với bốn vị sư tỷ kéo quân ào ào đến Hắc Hồ sơn.

Hắc Hồ đại vương ở Hắc Hồ sơn vốn là một con hắc hồ tu luyện thành tinh, pháp lực tu vi còn cao hơn cả Linh Thửu. Thủ hạ có gần một vạn yêu binh, lại có thêm mười tên tiêu đệ đã đại thành tiên đạo nên khi trước Linh Thửu lão yêu đã bị Hắc Hồ đại vương ức hiếp rất nhiều.

Nhưng giờ thì khác trước rồi, Linh Thửu lão yêu đã được ăn một viên đại la cửu chuyển kim đan, lại được hưởng vài quả đào vạn năm, pháp lực tăng mạnh, đã bỏ xa Hắc Hồ nên nào còn sợ y nữa chứ. Lão muốn nhân dịp này, mượn cơ hội để tỏ rõ chút uy phong của mình, tiện thể để trả đũa mối thù bị Hắc Hồ ức hiếp trước đây.

"Sư phụ cũng có vài thủ đoạn, chẳng những được thưởng một hồ lô kim đan, lừa được cả công chúa của Ngọc Đế lão nhi, giờ vô duyên vô cớ còn được nhiều bàn đào như vậy. Đi theo sư phụ như vậy cũng không xấu mặt mình!" Linh Thửu ngẫm nghĩ, cảm thấy bản thân cũng chẳng bị thiệt, ngay cả đại la cửu chuyển kim đan và đào tiên đều được ăn thì còn dám oán giận gì nữa.

Cho dù là những thần tiên địa vị cao quý trên trời cũng chưa chắc có được phúc duyên như vậy.

Không chỉ Linh Thửu lão yêu nghĩ vậy, mà ngay cả Càn Dương Tử, Khai Dương Tử do cũng nhận được rất nhiều chỗ tốt, pháp lực tăng mạnh nên cũng có cùng suy nghĩ như vậy.

Chỉ trong chốc lát, yêu vân cuộn cuộn, đạo kiếm sáng loáng, Lâm Phong cùng với bảy đệ tử dẫn theo yêu binh yêu tướng khí thế ngút trời đánh thẳng đến Hắc Hồ sơn. Cửu vĩ hồ là đại sư tỷ nên tất nhiên được tôn làm lớn, nàng phân phó Linh Thửu lão yêu xuống khiêu chiến trước. Đề tên Hắc Hồ kia nêu thức thời thì đầu hàng Cực Lạc cung, còn nếu không hàng thì san bằng cả Hắc Hồ sơn của hắn.

Linh Thửu lão yêu vâng lệnh, hóa thành yêu quang bay xuống. Lão háng giọng hét lên ba tiếng khiến mấy trăm dặm chung quanh Hắc Hồ sơn rung động. Bỗng một hồi trống vang lên, Hắc Hồ đại vương người mặc hắc giáp, chân đi chiến ngao, tay cầm Đẳng mâu hóa thành yêu quang dẫn theo yêu binh lao đến.

"Linh Thửu, ngươi thật không biết điều gì cả, lại dám đến Hắc Hồ sơn của ta làm loạn à?" Hắc Hồ đại vương thấy kẻ đến cũng chỉ là bại tướng dưới tay mình ngày trước thì cảm thấy giận dữ. Có điều khi thấy được yêu văn cuộn cuộn, đao kiếm đầy trời thì không khỏi sợ hãi: "Hồng rồi, nghe nói kẻ thu nhận Linh Thửu làm đệ tử chính là Cực Lạc cung chủ. Hắn là người đã tiêu diệt cả Thửy Hà phái, bây giờ ta phải làm thế nào mới tốt đây?"

Việc Lâm Phong tiêu diệt Thửy Hà phái đã bị tất cả các môn phái, bè cánh trong phạm vi mấy ngàn dặm trong Thửy Hà sơn biết được, họ cũng biết Cực Lạc cung chủ này có lai lịch rất lớn, vạ vạ lần không được động chạm đến, cho nên đều đóng sơn môn, không ra ngoài giao tiếp. Tránh để bị Ngọc Đế lão nhi phái tam đàn hải hội đại thần dẫn thiên binh thiên tướng xuống trần xóa sổ.

Nhưng trốn chỉ có thể trốn được tạm thời, sao có thể trốn được cả đời. Hắc Hồ đại vương tự biết Hắc Hồ sơn gần Cực Lạc cung nhất, y biết mình sớm muộn cũng trở thành đối tượng tiêu diệt của Cực Lạc cung chủ nên đã cố hành xử rất cẩn thận. Nhưng ai ngờ được hắn vẫn vác quân đến tận cửa nhà y. Thửu hồi giờ thấy cánh đao kiếm sáng loáng thế này thì có thể không sợ hãi được sao.

"Tên tiểu tử này thật không biết tốt xấu!" Linh Thửu lão yêu hừ lạnh, lại vác cái ô dù sư phụ ra dọa: "Sư tôn của ta là đại la kim tiên thần thông quảng đại chuyển thế, đến Thửy Hà sơn này khai cung lập phái, thu nhận môn đồ để truyền giảng đạo pháp. Sao, tiểu tử, đầu hàng hay không, nếu không bản đại vương cũng không ngại tiễn ngươi một đoạn đường!"

Hắc Hồ đại vương thấy Linh Thửu lão yêu vốn chỉ là bại tướng dưới tay mình, giờ cáo mượn oai hùm lại dám điếu võ đương oai trước mặt mình thì nổi giận, quát tháo: "Tiểu tử, ngươi có bản lĩnh gì mà đòi tranh cao thấp với ta?"

"Chỉ sợ ngươi không xứng đấu với ta thôi!" Linh Thửu lão yêu pháp lực tăng mạnh nên gan cũng to ra, giờ đã không thềm để Hắc Hồ lão yêu vào mắt nữa, lại đúng lúc muốn báo thù ngày trước nên quát to một tiếng, thúc giục yêu văn lao lên, Toái Tinh kiếm trong tay chém ra.

Hắc hồ đại vương dùng một thanh xà mâu để đấu với Toái Tinh kiếm, giao đấu được vài hiệp. Ai ngờ Linh Thửu lão yêu lại bất ngờ phát lực, Toái Tinh kiếm sáng rực lên, nguyên thần của yêu thần bị phong ấn ở bên trong lao ra, há cái miệng rộng dữ tợn bắt đầu cắn nuốt.

Hắc Hồ đại vương sao có thể ngờ được lại có biến cố xảy ra nên bị yêu thần bất ngờ cắn trúng, nguyên thần lập tức bị hút vào Toái Tinh kiếm. Hai yêu thần trong Toái Tinh kiếm sau khi hấp thu nguyên thần của Hắc Hồ thì kiếm quang càng mạnh, thân kiếm rung lên rồi tỏa ra một tầng tử quang. Trông cảnh này có vẻ hai yêu thần này đang muốn phản khách vi chủ, định phá vỡ cấm pháp do Lâm Phong bày ra.

Linh Thửu lão yêu vô cùng hoảng sợ, lão vội vàng thu phi kiếm lại, không dám để yêu thần trong kiếm tiếp tục cắn nuốt nguyên thần nữa. Nếu không đợi chúng đủ mạnh liền phá vỡ phong ấn thoát ra, lúc ấy lão làm sao có thể áp chế được chứ.

Hắc Hồ đại vương đã thần hình câu diệt nên Linh Thửu lão yêu có thể dễ dàng san bằng Hắc Hồ sơn, thu nhận yêu binh. Rồi cùng với Càn Dương Tử, Khai Dương Tử, và bốn vị sư tỷ đánh thẳng một đường, mất hơn mười ngày đã tiêu diệt hơn mười môn phái ở quanh Cực Lạc cung. Có yêu vương ma đầu, cũng có cả chính đạo tiên phái, bất kể là chính tà đều bị diệt sạch.

Yêu binh yêu tướng thu được thì sẽ do Linh Thửu lão yêu thống lĩnh, còn một ít đệ tử của chính đạo tiên phái sẽ do Càn Dương Tử, Khai Dương Tử thu nhận.

Còn những yêu ma cường đại, hay những cao nhân chính đạo có pháp lực mạnh mẽ thì đều bị cửu vĩ hồ tứ nữ sử dụng đại la kiếm trận hoặc tru sát, hoặc bắt sống về Cực Lạc cung.

Không đầy một tháng, tất cả môn phái trong phạm vi mười vạn dặm quanh Cực Lạc cung đã bị tiêu diệt sạch sẽ không còn một mống. Số lượng đệ tử Càn Dương Tử, Khai Dương Tử hai người thu nhận đã lên đến mấy vạn. Linh Thửu lão yêu cũng thu được hơn mười vạn yêu binh, nhưng đa phần chỉ là hạng tôm tép vô dụng, thực lực không được đồng đều.

Lâm Phong nếu muốn lập căn cơ ở đây thì còn rất nhiều việc phải làm.

Hắn dùng phép chuyển núi để dời ba mươi sáu ngọn núi có linh khí sung túc đến để lập thành một trận pháp vây quanh Cực Lạc cung.

Trận pháp lấy Thiên Trụ phong làm trung tâm, xung quanh mấy trăm dặm đào một cái hồ nhân tạo lấy nước trực tiếp từ biển đông. Ba mươi sáu ngọn núi trong trận hợp thành một thể, mỗi ngọn đều được Lâm Phong thiết lập nhiều cấm pháp. Hắn còn phát Hồng Mông tử khí ra khiến cho phạm vi xung quanh tràn ngập tử khí (khí màu tím).

Phàm là đệ tử của Cực Lạc cung thì đều có thể hấp thụ Hồng Mông tử khí do trời đất sinh ra để tinh luyện nguyên thần, khiến đám yêu binh nhờ vậy mà yêu khí cũng dần thu liễm, quanh thân ít nhiều gì cũng đã hiện ra một tầng tử khí nhàn nhạt. Không còn yêu khí tản ra nên nhìn qua cũng không biết được chúng có xuất thân từ bàng môn tà đạo.

Trận pháp này mặc dù không sánh được với đạo tràng của một vài kim tiên, nhưng coi như cũng đã xây dựng được nền móng ban đầu.

Những thiên cổ tiên nhân này đã phải trải hàng tỉ năm tháng mới tạo nên được những đạo tràng, đó mới chính tiên lâm thắng cảnh thực sự. Xung quanh Thiên Trụ phong mặc dù khá có quy mô, nhưng nếu muốn so sánh với đàn tràng do thiên cổ tiên nhân tạo nên thì chênh lệch quả không phải nhỏ. Hơn nữa cũng chỉ mới qua mấy ngày, sợ rằng ngay cả nhân sâm cũng không dài thêm chút nào, chứ đừng nói đến việc mọc được bàn đào vốn là loại cây cực kỳ quý giá (ở đây ý chỉ phải mọc được đào tiên thì may ra mới đủ được với mấy đạo tràng cấp cao). Còn về phần làm thế nào để có tiên gia mạnh mẽ như trên thiên đình, Lâm Phong tuy có nghĩ tới, nhưng cũng chỉ để trong lòng mà thôi.

Cũng may hắn được chương quản Hồng Mông khí nên có thể cho Hồng Mông tử khí bao phủ mấy vạn dặm chung quanh. Mấy tá núi xanh, cũng có

được vài phần khí thế của tiên gia. So với những động phủ của các yêu vương khác trong Thúi Hà sơn thì đẹp hơn nhiều.

Lâm Phong đã quyết định xây dựng căn cơ ở Thúi Hà sơn, khiến cho những cư yêu đại ma ở quanh khi nhìn thấy thực lực của Cực Lạc cung ngày càng mạnh mẽ, lại thêm có thiên đình làm chỗ dựa thì đều hoảng sợ. Chúng biết Cực Lạc cung này quá nguy hiểm, nếu cứ để nó tiếp tục phát triển thêm thì sau này sợ rằng mình sẽ không còn chỗ để đặt chân. Cho nên chúng đều có ý nghĩ là nhân lúc Cực Lạc cung còn chưa phát triển ổn định, thừa cơ đánh nhanh diệt gọn luôn.

Chỉ là yêu tộc với ma môn từ thời hồng hoang đại chiến đến nay vẫn là kẻ thù không đội trời chung, đám cư yêu đại ma trong Thúi Hà sơn cũng thế bất lực lập nên dù đang trong tình cảnh khó khăn nhưng vẫn khó để tạm buông bỏ đao kiếm, cùng chung sức chống kẻ thù chung.

Cương thi lão ma ở Hắc Thủy gián vốn là một đệ tử phái Côn Luân, chỉ vì vi phạm môn quy nên bị ép trọng nhập luân hồi chuyển kiếp, vì vậy nên bỏ trốn, sau lại sa vào ma đạo. Lão vì luyện một môn pháp quyết tà dị nên biến thành cương thi, người chẳng ra người, quỷ chẳng ra quỷ, nhưng đôi lại nhờ vậy mà lão cũng có rất nhiều thần thông.

Cương thi lão ma ở Hắc Thủy gián xưng vương xưng tướng, chính là ma vương mạnh nhất ở Thúi Hà sơn, trên không phục trời, dưới không kính đất, đã sống sung sướng mấy nghìn năm rồi. Giờ tự xưng lại bị Cực Lạc cung khốn kiếp nào đó cười lên đầu thì làm sao mà lão chịu được, lão quyết không để mặc Cực Lạc cung phát triển yên ổn nên đã sai thủ hạ đến mời hồng bào lão yêu chung tay tiêu diệt Cực Lạc cung.

Hồng bào lão yêu kia là thái cô ngạc ngư đã đắc đạo, lập hang ở ở Dương Điệp sơn, thủ hạ cũng có đến mười vạn tinh binh, chính là yêu vương có thế lực lớn nhất trong Thúi Hà sơn.

Mặc dù lão xuất thân yêu tộc, nhưng lại vì muốn tiêu diệt Cực Lạc cung nên cũng đồng ý với lời mời của cương thi lão ma, vì vậy khoản đãi sứ giả của cương thi lão ma một phen, sau còn tự mình tiễn sứ giả khỏi động phủ.

Nhưng khi lão vừa mới trở lại động phủ thì chợt nghe thấy trên cửu thiên vang lên một tiếng chuông. Tiếng chuông nghe thật du dương, nhưng lại ẩn chứa bên trong sát lục chi khí, khiến cho thời gian như ngưng đọng lại. Tiếp đó lại thấy xuất hiện một khối huyết nhục từ trong vết rách hư không rơi thẳng xuống phía dưới chân mình. Khối huyết nhục đó chính là sứ giả của cương thi lão ma.

Bạn đang đọc truyện *Vô Lại Kim Tiên 2* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Yêu ma quỷ quái.

Hồng bào lão yêu nghe thấy tiếng chuông thì không hiểu chuyện gì xảy ra, lại thấy sứ giả của Cương Thi lão ma phái tới đã bị đánh cho thân hình cầu diết, lay vạ cho mình thì tức giận, lao ra khỏi động phủ. Lão chỉ thấy bầu trời sáng rực, có một vị mỹ nữ đang giáng xuống. Mỹ nữ kia tuy xinh đẹp đến mức khiến kẻ khác phải ngơ ngẩn, nhưng về mặt năng lực lạnh lùng đến nỗi chỉ cần liếc nhìn nàng một lần thôi, trong lòng đã không khỏi sinh ra cảm giác lạnh lạnh. Trên đầu nàng có một đám yêu vân đang bao bọc quanh một cái chuông lớn. Hồng bào lão yêu đã đắc đạo từ thời thái cổ nên dĩ nhiên có thể nhận ra cái chuông đây chính là pháp khí của yêu tộc đại thánh Đông Hoàng Thái Nhất - Đông Hoàng chung (chuông).

Còn về phần mỹ nữ thì cũng chẳng xa lạ gì với lão.

Nhớ lại thời thái cổ hồng hoang, Thiên Hoàng Thái Huyền có lục đại yêu thần uy chấn hồng hoang, sáu người này không ai là không có thần thông quảng đại. Trong đó một vị yêu thần thái cổ là cửu phượng, do tu luyện thái yêu hóa thân đại pháp nên pháp lực thông huyền, lại được yêu tộc đại thánh Đông Hoàng Thái Nhất che chở, cho nên không bị tổn thương gì sau trận thượng cổ yêu ma đại chiến.

Hồng bào lão yêu cũng là thái cổ lão yêu nên không thể không nhận ra mỹ nữ kia chính là thái cô yêu thần cửu phượng, việc này dọa lão hồn rời khỏi xác, vội vàng phủ phục xuống đất, nói: "Tham kiến cửu phượng nương nương."

Cửu phượng hừ một tiếng, nàng búng một ngón đánh bay hồng bào lão yêu về phía sau. Tay lại hóa thành trảo, một luồng yêu quang bắn ra, hóa thành một cự chưởng tóm lấy lão yêu rồi đè chặt xuống mặt đất. Hồng bào lão yêu cả người co quắp, đau đớn vô cùng nhưng cũng không dám phản kháng lại.

Cửu phượng hành hạ hồng bào lão yêu một trận rồi mới nói: "Nghiệt súc, ngươi đắc đạo từ thời Thiên Hoàng, sống sung sướng mấy năm nay rồi. Không ngờ hôm nay lại dám cấu kết làm bậy với Cương Thi lão ma, làm mất mặt yêu tộc chúng ta. Còn không mau cúi về chính đốn lại yêu binh, rồi theo ta đi tiêu diệt Cương Thi lão ma!"

Hồng bào lão yêu sợ tè cả ra quần, làm đám họ he câu nào nữa.

Tiên đạo có tam thanh, phạt môn có A Di Đà, ma môn có đại thánh, yêu tộc cũng có Đông Hoàng Thái Nhất.

Mỗi cây mỗi hoa, mỗi nhà mỗi cảnh.

Cửu phương này ở yêu tộc là một tọa hạ đệ tử của Đông Hoàng Thái Nhất, lại được nắm giữ thánh nhân pháp khí Đông Hoàng chung. Mặc dù hiện giờ trên danh nghĩa toàn yêu tộc đều thuộc quyền quản lý của thiên đình. Nhưng thiên đình làm gì đủ trình độ để quản lý cả đám cự yêu ma vương này. Chưa kể yêu tộc đại thánh Đông Hoàng Thái Nhất chính là hồn nguyên thánh nhân cùng cấp với tam thanh, yêu quái lớn bé trên đời đều tuân theo mệnh lệnh của hắn.

Không tính đến thân phận của cửu phương, chỉ riêng việc cửu phương nắm giữ Đông Hoàng chung trong tay thôi thì hồng bào lão yêu cũng đã không dám trái lệnh nằng nệ. Lão liền trở về núi chính đón lại hơn mười vạn yêu binh, rồi đi theo cửu phương đánh giết tới Hắc Thủy giản.

Cương Thi lão yêu chính đang ngồi trong động chờ tin tức, khi hồng bào lão yêu vác quân đánh tới thì sớm đã có đệ tử vào báo cho y. Lão yêu vừa nghe được liền tức giận, giận đến phun ra lửa. Lửa giận khó tắt, y liền tiện tay bắt mấy đệ tử không may bên cạnh, ném vào mồm cắn xé, nhai nuốt nguyên thần để luyện ma công, khiến cho mấy tên thủ hạ còn lại đứng bên hai chân cứ nhún cả ra, chảy đầy mồ hôi lạnh.

Khi lão ma mang theo ma tử ma tôn thân cận lao ra ngoài thì hồng bào lão yêu cũng chẳng nói năng gì sai yêu binh đánh thẳng tới. Cương Thi lão ma giận dữ, tay cầm một cây ma phướn, trên ma bá có ngũ độc tòa ra năm luồng ma khí tạo thành ma vân. Ma vân cuộn cuộn lao thẳng đến chỗ hồng bào lão yêu đầu một trận.

Trận hỗn chiến nổ ra, hơn mười vạn yêu ma quỷ quái chém giết đến hôn thiên địa ám, trên thì hồng bào lão yêu vs cương thi lão ma, dưới thì có yêu binh yêu tướng vs ma tử ma tôn. Nhưng cả đám đều không biết đánh trận này là để làm gì.

Bỗng nhiên một tiếng chuông vang lên, sắc trời rực rỡ, một chiếc chuông thật lớn từ trên cửu thiên chập xuống, thu phạm vi mấy vạn dặm chung quanh vào trong, dường như cả đất trời cũng bị thu vào trong đó.

Cương thi lão ma ngẩng đầu lên nhìn, nhất thời sợ hãi đến hồn rời khỏi xác, đang muốn bỏ đám ma tử ma tôn lại để bỏ chạy thì bỗng nghe được ma âm chói tai vang từ phía cực tây tới, một đóa hắc sắc liên hoa (hoa sen màu đen) đã bay tới đầu với cửu phương. Đánh cho trời đất thất sắc, hư không sụp đổ, đánh cho cả thiên giới phải chấn động.

Sớm đã có thiên binh báo tin vào Linh Tiêu bảo điện, nhưng Ngọc Đế lão nhi biết rõ mọi chuyện nhưng cũng mặc kệ không hỏi tới, chỉ vội trốn vào trong Dao Trì.

Lâm Phong đang tĩnh tọa trong tiên phủ để tham ngộ huyền diệu cũng bị thanh thế làm cho kinh động, vội vã rời khỏi tiên phủ. Hắn chỉ thấy cửu thiên cương sát đang sụp đổ, trời đất thất sắc, trên trời có một cái chuông vĩ đại đang đấu với một đóa hắc liên. Không biết thần tiên phương nào đang tranh đấu, nhưng chỉ riêng trận thế vĩ đại như này thôi cũng đã đủ dọa người rồi.

Thất công chúa đến bên, nàng cũng ngẩng đầu lên nhìn, nhưng nàng không nhận ra Đông Hoàng chung và hắc liên nên nghi hoặc hỏi: "Là người phương nào đang tranh đấu mà lại có thanh thế lớn như vậy, kinh động cả đến thiên đình. Sao phụ hoàng giờ vẫn không phản ứng lại chứ?"

Lâm Phong thầm nghĩ: "Mấy thứ kia đều là pháp khí của thánh nhân, mấy người đang tranh đấu này hẳn phải có địa vị gì đó nên Ngọc Đế lão nhi cũng không dám xuất hiện quấy rầy!" Tuy nghĩ vậy nhưng hắn cũng không giải thích với thất công chúa mà chỉ ngẩng đầu nhìn, nói: "Chúng ta qua đây xem đi!"

Lập tức hai người dùng độn quang chạy đến. Khi sắp đến gần, chỉ thấy thất công chúa vung tay lên, tung ra một tấm áo màu kim sắc phủ lên hai người, thân thể hai người liền lập tức biến mất.

Tấm áo kim sắc này là do một chút kim khí từ trong hỗn độn mà sinh ra, là một món tiên thiên pháp bảo lợi hại có tác dụng ẩn thân, dùng để hộ thân cũng rất có hiệu quả.

Hai người hạ xuống vùng lân cận, mắt trông thấy cảnh yêu ma quỷ quái đang hỗn chiến khiến hôn thiên địa ám, nhật nguyệt vô quang, thiên địa nguyên khí bị dẫn nổ, vô số nguyên khí chảy loạn ra, khiến phạm vi mấy ngàn dặm chung quanh biến thành một mảnh đất khô cằn. Vô số yêu ma mất thân thể đang chạy loạn, liền bị thiên địa nguyên khí xé thành bột phấn, thân hình cầu diệt.

Trong yêu quang và ma vân cuộn cuộn lan khắp mấy trăm dặm, cương thi lão ma thể hiện trình độ đã khổ tu cả vạn năm ra, hóa thân thành một ma thân cao vạn trượng, tay cầm ma phướn, cùng hồng bào lão yêu cũng đã hiện ra nguyên thần là thái cổ ngạc ngư cao vạn trượng quyết đấu một trận, ngay cả tam vị chân hỏa cũng phun hết ra.

"Trời ơi, đám yêu ma quỷ quái sao lại đánh nhau tung bừng thế này, thực tiện cho ta quá mà." Lâm Phong thấy hết tất cả mọi chuyện thì trước tiên là kinh ngạc, sau đó đầu óc nhanh chóng xuất hiện rất nhiều ý nghĩ.

Giờ hồng bào lão yêu và cương thi lão ma đang làm ngao sò đánh nhau, chính mình có thể làm ngư ông để kiếm chút lợi lộc. Nghĩ vậy Lâm Phong lại nhìn lại trận đánh kinh thiên động địa trên trời (trận giữa hắc liên và Đông Hoàng chung), trong lòng dường như đã có chút minh ngộ.

Đám tôm tép phía dưới kia chẳng qua cũng chỉ là pháo hôi mà thôi, những nhân vật đang đánh nhau khiến cho hư không sụp đổ trên kia mới chính là chủ mưu thực sự, nhưng mặc kệ là thế nào, ngư ông đắc lợi cuối cùng vẫn chính là mình. Xem ra hắn là đã có người nào đó thâm gây xích mích, cho mình có cơ hội làm ngư ông thế này.

"Lẽ nào là do Thái Thượng lão quân giúp mình tiêu diệt đám yêu ma này?" Ban đầu Lâm Phong nghĩ như vậy, nhưng sau lại cảm thấy không hợp lý. Còn về phần không hợp lý chỗ nào thì hắn chịu không nghĩ ra được.

"Phu quân! Đám yêu ma này đang quyết chiến với nhau, chúng ta nên nhân cơ hội thừa lúc chúng lưỡng bại câu thương mà ngao sò đánh nhau, ngư ông đắc lợi." Thất công chúa rõ ràng là có cùng suy nghĩ với Lâm Phong.

Lâm Phong trầm tính toán, cương thi lão ma và hồng bào lão yêu là những cự yêu ma vương lợi hại nhất ở Thúy Hà sơn, thần thông không kém với Nguyên Dương lão đạo, phía dưới cũng có rất nhiều thuộc hạ, đệ tử lợi hại. Bản thân mình tuy có nhiều pháp bảo, nhưng dùng để chống lại hai người bọn họ thì cũng chưa chắc có thể tự bảo vệ, vì thế cần phải tính toán cẩn thận trước, tránh lộn lành chữa thành lộn què.

Hơn nữa mình cũng không có thiên binh thiên tướng đến trợ giúp nên coi bộ khúc xương này rất khó gặm.

"Nàng trở lại tập trung các đệ tử lại, bảo Càn Dương Tử và Khai Dương Tử dẫn theo đám môn hạ đến đây, đám yêu binh yêu tướng vô dụng thì thôi không cần để ý, có mạng đến cũng vô dụng, chỉ để làm pháo hôi thôi." Lâm Phong hôn lên hai má thất công chúa, nói: "Những đệ tử của Thúy Hà phải lúc trước mặc dù có số lượng nhỏ, nhưng lại lợi hại hơn nhiều đám yêu ma quỷ quái dưới kia. Ngoài ra chúng ta còn có Đại La kiếm trận rất thích hợp dùng để tiêu diệt hai tên yêu ma đang quyết chiến kia."

Thất công chúa mặt đỏ bừng, vội vã lùi bước tránh hấn, rồi dùng độn quang quay trở về Cực Lạc cung.

Lâm Phong cũng vội vàng tìm một ngọn núi bí mật để ẩn trốn, đứng từ phía xa nhìn lại rồi lên đèo Sơn Hà đồ bày ra một bên, chỉ cần thấy yêu ma nào tu vi cao thâm là lập tức rung Sơn Hà đồ, cuốn thẳng chúng vào trong.

Hơn mười vạn yêu ma hỗn chiến một chỗ, tử thương vô số, yêu quang ma vân trên không cuộn cuộn không ngừng, phủ trùm lên phạm vi hơn mười vạn dặm, âm phong thổi từng trận. Những tiếng gào khóc thảm thiết vang lên không ngớt, nhiều yêu ma oán hận chưa tan nên kết thành oán linh, đang phát ra những tiếng thét chói tai, kinh khủng.

Cửu phượng và một kẻ khác đang đấu trên trời cao cũng không phân thắng bại, trông họ như đang phối hợp ăn ý với nhau để diễn một vở kịch. Rồi đột nhiên tiếng chuông vang lên, yêu quang bao bọc Đổng Hoàng cung bay thẳng ra ngoài ba mươi ba tầng trời.

Tiếp đó, đóa hắc liên cũng sáng bừng lên, phá vỡ hư không, tiến vào cửu u ma giới, bầu trời lại lấy lại được sự yên tĩnh.

Lâm Phong ngẩng lên nhìn, hấn chưa nắm được mấu chốt vấn đề, lại lười cũng chẳng thêm suy nghĩ mà chỉ nhìn chăm chăm hồng bào lão yêu và cương thi lão ma đang quyết tử với nhau. Chỉ cần tiêu diệt nốt hai tên yêu ma này thì trong phạm vi mấy ngàn dặm trong Thúy Hà sơn còn ai dám tranh đấu với Cực Lạc cung nữa.

Khi hấn vẫn còn đang sung sướng với ý tưởng đấy thì thất công chúa đã dẫn theo đệ tử đến. Càn Dương Tử và Khai Dương Tử cũng dẫn theo rất nhiều môn hạ, thấy vậy Lâm Phong liền phân phó: "Ta và sư mẫu các người sẽ đối phó với hồng bào lão yêu và cương thi lão ma, bốn người các người thì lập đại la kiếm trận để tiêu diệt những yêu ma có tu vi cao thâm. Còn Càn Dương Tử và Khai Dương Tử hãy dẫn môn hạ đi tiêu diệt đám tiểu tốt dưới kia đi!"

Hồng bào lão yêu và cương thi lão ma đang đánh nhau đến hồi quyết liệt, không chết không dừng thì lúc này đột nhiên tên Lâm Phong này lại xuất hiện, còn dẫn theo rất nhiều môn hạ nữa. Hai lão cũng không phải loại ngu ngốc, tự biết bản thân mình bị gò đang trong tình trạng kiệt sức, nếu vị Cực Lạc cung chủ này có ý xấu gì thì mình chẳng khác gì cá nằm trên thớt để mặc người ta mổ xẻ. Vì vậy hai lão đều tự tách nhau ra, cẩn thận đề phòng nhìn Lâm Phong.

Hồng bào lão yêu nghĩ ra một ý, vội vã hiện lại nhân thân, nở một nụ cười trông giả dối rồi nói: "Duong Điện sơn chúng ta và Cực Lạc cung là đồng đạo yêu tộc, đạo hữu có thể giúp chúng ta một tay được không. Tiêu diệt được hang ổ của cương thi lão ma thì sau này Thúy Hà sơn sẽ là thiên hạ của ta và cung chủ!"

Cương thi lão ma mặc dù đầu óc chậm chạp, nhưng cũng chưa đến mức ngu ngốc, nghe hồng bào lão yêu nói vậy thì cảm thấy không tốt, e rằng bản thân mình hôm nay sẽ phải bỏ mạng ở chỗ này, vì vậy vội vàng nói: "Đạo huynh chớ nghe tên yêu nghiệt này nói bậy, hấn vừa rồi còn phái người đến mời chúng ta hợp sức để tiêu diệt Cực Lạc cung của đạo huynh. May mà ta và đạo huynh còn có vài phần giao tình nên mắng chửi tên yêu nghiệt này một trận. Nhưng ai ngờ yêu nghiệt này lại mang quân đến xâm phạm, mong đạo huynh có thể giúp ta một tay, diệt trừ mối tai họa này."

Hồng bào lão yêu nghe vậy thì tức đến mức tí nữa nguyên thần cũng nổ tung: "Hay cho một tên ma quái gian xảo như ngươi, ta và Lâm đạo hữu là đồng chí yêu tộc, sao có thể có ý nghĩ xấu xa ấy được. Tên ma quỷ ngươi đừng có ngậm máu phun người, đem mọi chuyện đổ hết lên đầu ta."

Lâm Phong nhìn trái, nhìn phải một hồi, cũng kệ xem cuối cùng là ai đúng ai sai mà chỉ cầm kim quang phiến phe phẩy vài cái, mỉm cười nói: "Lão yêu ngươi đừng thấy người sang bắt quàng làm họ, ta và ngươi không có quan hệ thân gần gì. Bản cung chủ là nhục thân thành đạo, không phải là đồng đạo với lão yêu ngươi!"

Xong lại quay qua nói tiếp với cương thi lão ma: "Lão ma ngươi cũng đừng vội đắc ý, Thúy Hà sơn là địa bàn của Cực Lạc cung, hôm nay hai tên yêu ma các người đều chạy không thoát đâu. Nếu không muốn phải trong nháy mắt chuyển kiếp thì nhanh chóng xếp giáp quy hàng. Nếu không bản cung chủ cũng không ngại đưa các người đến cầu Nại Hà một chuyến đâu!"

Hồng bào lão yêu nghe vậy thì thấy khản trương, vội ngẩng lên nhìn trời cao, ai ngờ cửu phượng đã sớm chạy mất bóng rồi. Hồng bào lão yêu cũng không ngốc, lão mơ hồ cảm thấy hình như mình đã bị người ta bán đứng rồi."

Cương thi lão yêu cũng thầm lo lắng, cố gắng nghĩ ra đối sách. Nhưng Lâm Phong lại không có lòng kiên trì đợi thêm nữa, kim quang phiến xoay một cái chỉ về phía thất công chúa: "Nàng đi đối phó với cương thi lão ma, để ta đánh với hồng bào lão yêu cho."

"Phu quân cẩn thận một chút!" Thất công chúa ôn nhu đáp lời, rồi nàng liền rút Thanh Hồng kiếm ra, rồi cười mây bay lên cùng Lâm Phong. Lâm Phong thì một tay nâng Linh Lung bảo tháp, tay kia rút thất thái nguyên thạch phát ra thất thái tường quang. Ma vân yêu quang bốn phía như gặp phải khắc tinh, đều lập tức lui lại phía sau.

"Đồ tiểu tử miệng còn hôi sữa, chớ khinh người quá đáng!" Cương thi lão ma đã bao giờ phải chịu tức giận như thế này, giận dữ quát tháo rồi hiện ma thân ra, tay cầm ma phước tỏa ra năm luồng hắc khí cuốn lấy thất thái nguyên thạch. Đồng thời há mồm phun ra u điểm ma hỏa khổ luyện từ khí địa sát, cuốn thẳng về phía Lâm Phong.

Bạn đang đọc truyện *Vô Lại Kim Tiên 2* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Vân du tứ hải.

"Không ổn, pháp bảo của tiểu tử này sao lại lợi hại như vậy!" Cương thi lão ma có thể không nhận ra Linh Lung bảo tháp và thất thái nguyên thạch phát ra thất thái tường quang kia. Nên lão cũng không ngờ được ma phiến tỏa ra ngũ độc sát khí mà lão phải khổ công thu thập, tế luyện bằng nguyên thần nhưng khi va chạm với viên đá to bằng quả trứng gà lại bị đánh nát thành bột phấn.

Khi u điểm ma hỏa phun đến gần thì Linh Lung bảo tháp tỏa ra Huyền Hoàng khí, ma hỏa lập tức rút lui. Cương thi lão ma thấy vậy thì hoảng sợ, lập tức nhảy tránh rút lui.

Lâm Phong sao có thể để cho lão chạy trốn được chứ, cương thi lão ma này pháp lực mạnh hơn hẳn rất nhiều, nếu không phải hôm nay đánh nhau với hồng bào lão yêu hơn nửa ngày, pháp lực gần như tiêu hao hết sạch thì hẳn cũng không thể chiếm được thể thượng phong như bây giờ. Nếu hôm nay để lão chạy thoát thì sau này chắc chắn sẽ có phiền phức.

"Xem lão ma nguoi có thể chạy đi đâu?" Lâm Phong đuổi sát theo sau, nâng thất thái nguyên thạch đánh ra, đập thẳng vào giữa lưng cương thi lão ma. Lão ma kêu thảm một tiếng, thân thể bị đánh nổ tung ra, ma huyết màu đen bắn tung ra bốn phía, một ít yêu ma ở chung quanh không may mắn bị máu huyết dính vào thì nhất thời kêu thảm lên rồi hóa thành vũng máu.

Lâm Phong thăm hồ lợi hại, hẳn dùng Linh Lung bảo tháp để bảo vệ bản thân, thấy nguyên thần của lão ma bay ra ngoài, được một đoàn ma vân hùng hực bảo vệ đang chui xuống đất thì vội vã bắt một pháp ấn, pháp lực phát ra liền cố định ngũ hành, làm nguyên thần của lão đập mạnh xuống đất nhưng không chui vào được, còn bị bắn ngược lên trời.

Lâm Phong lao tới, kim quang lóe lên lên, nguyên thần của lão ma lập tức bị hút vào tay hắn. Cương thi lão ma sợ mất mật, vội vàng cầu xin: "Tha mạng cho ta, ta nguyện ý quy hàng!" Lâm Phong cười nói: "Vậy phải xin lỗi người rồi, bản cung chủ vốn sinh ra trong hỗn độn, nhưng trong trận hồng hoang đại chiến lại bị ma môn các người làm hại, đành phải trọng nhập luân hồi chuyển kiếp. Như vậy thì hôm nay ta sao có thể tha cho ma đầu người được!" Nói rồi lập tức đánh nguyên thần lão ma vào trong lục đạo, ép rơi thẳng xuống luân hồi huyết trì để tiếp tục đầu thai.

Hồng bào lão yêu là kẻ thông minh hơn, vừa thấy thất công chúa nâng Thanh Hồng kiếm chém tới, lão yêu này đã biết mình vừa đầu hơn nửa ngày với cương thi lão ma, pháp lực hao tổn nhiều, chắc chắn không phải là đối thủ của công nương nên vội vã nói: "Nguyện ý quy hàng!"

Thất công chúa nghe vậy thì thu Thanh Hồng kiếm lại, tiến đến thu lấy nguyên thần của lão, thủ hạ của lão yêu khi thấy đại vương đầu hàng thì cũng không muốn mất mạng, vội vàng giương cờ đầu hàng. Còn đám ma tử ma tôn của cương thi lão ma đã chết thì bỏ chạy khắp nơi.

Các đệ tử của Cực Lạc cung đã mai phục ở bên ngoài, lập đại trận để chặn giết. Sau lại hợp nhất với yêu binh của hồng bào lão yêu đánh cho đám ma tử ma tôn gào khóc thảm thiết, xác chết đầy đất. Máu huyết văng ra tụ lại thành một đám ma vân huyết vụ trên khoảng không, khiến phạm vi hơn mười vạn dặm xung quanh trông giống như Tu La đồ tràng.

Không đến một ngày sau, đám ma tử ma tôn đã bị giết sạch sẽ. Xong việc Lâm Phong quay trở lại Cực Lạc cung, lời hồng bào lão yêu ra, sau khi chế trụ nguyên thần của lão liền hỏi: "Có nguyện ý bái ta làm sư phụ không?" Hồng bào lão yêu là cá nằm trên thớt nên đành phải gật đầu đáp ứng, chỉ là trong lòng lại thật uất ức khi phải bái lấy tên tiểu tử pháp lực còn không bằng mình kia làm sư phụ.

Lâm Phong pháp lực kém lão nên không thể chế trụ lão hoàn toàn được, đành phải để thất công chúa hạ chân linh lạc ấn lên lão rồi mới phân phó: "Sau này phạm vi mấy ngàn vạn dặm trong Thụy Hà sơn chỉ có thể có một Cực Lạc cung chúng ta. Người trở về chỉnh đốn lại yêu binh, đi quét sạch sẽ tất cả đám yêu ma xung quanh cho ta."

Hồng bào lão yêu vâng mệnh bước ra ngoài, Lâm Phong lại đem Càn Dương Tử, Khai Dương Tử hai người ra, lệnh cho: "Các người đi thu nhận tất cả các môn phái lớn nhỏ trong Thụy Hà sơn cho ta."

Hai lão đồ đệ liếc mắt nhìn nhau, thấy không còn gì để nói nữa, đành đáp ứng rồi rời đi. Thụy Hà phái trước kia tuy cũng đã từng làm một vài việc mờ ám,

nhưng đều là đứng trong bóng tối mà giờ thủ đoạn, họ còn phải cố gắng để giữ gìn hình tượng chính nghĩa của mình. Nhưng bây giờ vị sư phụ này lại quá dứt khoát, ra lệnh trực tiếp đi diệt môn phái nhà người ta."

Không đến mấy tháng sau, trong phạm vi vạn dặm quanh Thúy Hà sơn, tiên gia môn phái, yêu ma động phủ lớn nhỏ đều bị hồng bào lão yêu quét sạch sẽ. Lão còn được Lâm Phong ban cho thất thải nguyên thạch khiến lão như hồ thêm cánh, giết già, thu nhỏ, thủ hạ lên đến mấy trăm vạn yêu binh, kể ra cũng có được chút khí thế.

Cần Dương Tử, Khai Dương Tử hai người cũng chẳng chịu kém thế, Tiên hay ma, chính hay tà vốn chẳng có định nghĩa chính xác, nếu thần tiên muốn đi cướp bóc thì khéo thủ đoạn so với yêu ma còn vô si hơn. Hai lão già này cũng vậy, giống hệt hồng bào lão yêu, chẳng thèm khách khí với ai, cứ già thì giết, nhỏ thì thu.

Trong mấy tháng này Lâm Phong cũng đang suy tính vài chuyện. Hắn nhớ việc bản thân đã đến tiên giới gần một năm nhưng vẫn chưa ra ngoài đi lại nhiều, vì thế liền giao lại sự vụ, truyền nhiều pháp môn tu luyện để mấy đồ đệ tự chăm chỉ tu luyện, dặn dò hồng bào lão yêu và Linh Thửu lão yêu thao luyện binh lính. Còn bản thân thì mang thất công chúa đi vân du tứ phương.

Đồng Thăng Thần Châu rộng hằng tỷ dặm, so sánh với nó thì Thúy Hà sơn chẳng qua cũng chỉ như con kiến so với con voi thôi, tán tiên bình thường nếu dùng độn quang để bay từ đầu đằng đông sang đầu đằng tây thì cũng phải mất vài chục năm. Lâm Phong đã bế quan hai lần, tinh luyện Hồng Mông, Huyền Hoàng nhị khí, lại thêm của quý như đại la cửu chuyển kim đan và bàn đào vạn năm nên pháp lực tăng đột biến, chỉ mất một ngày mà kết quả có thể sánh bằng tiên nhân bình thường khổ tu hàng chục, thậm chí là hơn trăm năm. Biến hóa đến mức này thường nhân há có thể sánh bằng.

Thất công chúa và Na Tra có tu vi pháp lực xấp xỉ nhau, khoảng cách đạt được kim tiên đại đạo cũng chẳng còn xa. Lâm Phong so với thất công chúa chỉ kém một bậc, so với lúc mới tới tiên giới thì đúng là một trời một vực.

Hai người một đường đi thẳng về hướng tây, thỏa thích vui đùa giữa sơn thủy, hoặc tìm hiểu thiên cơ, hoặc tự trải nghiệm thiên địa tạo hóa. Không đầy một tháng đã rời khỏi Đồng Thăng Thần Châu, tiến vào Nam Chiêm Bộ Châu.

Nam Chiêm Bộ Châu đạo gia thịnh hành, mọi nhà đều cung phụng tam thanh, có nhiều người ham tìm tòi đại đạo. Có điều trong cõi hồng trần cũng có nhiều kẻ lừa bịp giả tiên, giả phật. Những người thực sự ngộ được đạo thì đều đã thoát khỏi luân hồi, đạt được tiên đạo, trở thành tiên nhân. Những tiên nhân này không nguyện ý dễ thân nhập hồng trần, tránh để ảnh hưởng đến đạo hạnh nên đều ẩn cư để tìm hiểu tạo hóa. Họ ẩn cư ở những linh sơn thắng cảnh, không nhiễm bụi trần. Ngoại trừ những kẻ có tu vi cao thâm mới có thể lui tới những nơi như vậy, phàm phu tục tử bình thường há có thể tìm ra được tung tích của tiên nhân.

Bởi vậy tuy nói ở Nam Chiêm Bộ Châu đạo gia thịnh hành, nhưng người thường cũng chỉ được nghe lời đồn đại, biết được trên đời có thần tiên không gì không làm được chứ chưa hề được gặp qua thần tiên thực sự.

Nam Chiêm Bộ Châu là châu lớn nhất trong tứ đại bộ châu, ở Nam Chiêm Bộ Châu có một nước, tên là Đại Đường, là một nước duy nhất chiếm được long mạch trong hàng trăm nước lớn nhỏ khác ở Nam Chiêm Bộ Châu. Có người nói phải nhờ quân chủ các đời Đại Đường cai trị mới có thể được quốc thái dân an, mưa thuận gió hòa.

Mà ngay cả Ngọc Đế lão nhi cũng thường sai tứ hải long vương tạo mưa xuống, khiến mùa màng của bách tính trăm họ mấy năm liền được bội thu.

Chỉ là trong mấy năm gần đây, không biết vì sao mà long mạch lại dần di chuyển về phía đông, chạy đến nước Đại Hán.

Long mạch là thần thoại đối với người thường, không mấy ai tin vào nó. Nhưng với tiên nhân lại khác, họ có thể dựa vào long mạch để biết được khí vận. Đại Đường trước kia cũng nhờ độc chiếm được long mạch nên khí vận mới được dài lâu. Nhưng bây giờ long mạch lại di chuyển vào trong Đại Hán, với đạo hạnh của Lâm Phong và thất công chúa, dĩ nhiên có thể dễ dàng tính ra Đại Đường đang dần tiến đến ngưỡng cửa suy vong.

Vì tò mò nên hai người hạ xuống phạm trần, đi tới thủ đô của Đại Đường- thành Trường An để trải nghiệm phong thổ.

Hai người đều đã thoát khỏi âm dương luân hồi, thành tiên nhân chân chính không còn thuộc ngũ hành nữa. Lâm Phong diện mạo anh tuấn, y phục màu xanh. Người thường nhìn thì có thể thấy tướng mạo hán có vài phần giống tiểu bạch kiếm, nhưng nếu là đạo sĩ hơi hiểu đạo pháp một chút là có thể thấy quanh thân hán mị có tử khí quấn quanh.

Thất công chúa vốn là Dao Trì tiên nữ, nàng ở trong mắt mắt người thường chẳng khác gì phượng hoàng giữa bầy gà cả.

Trường An là thủ đô của Đại Đường, dĩ nhiên không thiếu vương hầu quý tộc, hai người vừa bước vào thành đã kéo đến rất nhiều "ong bướm", có điều đại đa số chỉ đi đến trước mặt hai người một cái, đã biến mất không rõ lý do.

"Phu quân, nước Đại Đường mưa thuận gió hòa, dân sinh an định, phụ hoàng cũng rất coi trọng hoàng đế Đại Đường, cứ mỗi năm lại sai tứ hải long vương tạo mưa xuống, khiến bách tính cơm no áo ấm. Nhưng sao bây giờ long mạch lại chạy sang Đại Hán!" Thất công chúa thất dân sinh trong thành Trường An yên ổn, cảnh tượng rất huy hoàng rực rỡ. Nhưng khí vận lại có dấu hiệu suy yếu nên nhất thời cảm thấy khó hiểu.

Lâm Phong ve vẩy kim quang phiến, nói: "Việc này ta cũng không hiểu nổi, việc khí vận Đại Đường đang suy vong chắc chắn có liên quan đến hoàng đế Đại Đường. Không bằng bây giờ chúng ta đi xem hoàng đế Đại Đường một chút, không chừng lại tìm ra chút manh mối gì!"

Trong lòng hắn cũng thấy nghi hoặc, sao bảo Nam Chiêm Bộ Châu đạo gia cực thịnh, nhà nhà đều cung phụng tam thánh, thế mà trong thành Trường An này lại có rất nhiều kẻ đầu trọc lóc không tóc, còn những đạo sĩ trông thấy thì đều mặt mũi xanh sao, có bộ dáng giống thóc lúa thời giáp hạt. (thời kỳ giáp hạt, trái cây hạt lúa còn xanh, chưa chín vàng, dễ đói kém)

Không ngờ vừa dứt lời, chợt nghe đằng sau có tiếng hô: "Tiên sư xin dừng bước."

Hai người quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một đạo sĩ lúi nhúi đang gọi ở phía xa.

Đạo sĩ kia tuổi quá lục giáp (1 giáp= 12 năm, lục giáp = 72), tóc râu bạc phơ, người mặc một cái đạo bào nhẵn nhúm, đang chạy như bay đuổi theo. Khi đạo sĩ chạy tới trước mặt, thờ hồn hên vài cái rồi cúi đầu bái lễ: " Xin tiên sư thu ta làm đồ đệ, truyền thụ cho ta đạo pháp cao thâm..."

Lâm Phong và thất công chúa ngạc nhiên nhìn nhau. Những người qua đường xung quanh khi nhận ra lão đạo này thì cười rộ cả lên: "Đan Hà Tử, lão đạo mỗi trâu người vẫn còn muốn làm thân tiên sao, gặp người là bái làm sư phụ, sợ rằng trong đám đạo sĩ ở thành Trường An này lão là đạo sĩ nhếch nhác nhất. Ta thấy lão nhanh hoàn tục đi, về nhà ôm lão bà có phải sướng hơn không!"

Đan Hà Tử không đáp lại, chỉ liên tục đập đầu với Lâm Phong và thất công chúa.

Lâm Phong gấp kim quang phiến lại, nâng lão đạo kia lên nói: "Ta không nhận được đại lễ này của ngươi, ngươi cứ đập đầu thế này ta khéo tổn thọ mất."

Vốn là thuận miệng nói đùa, không ngờ đạo lão kia nghe xong thì mắt lại sáng ngời, hoa chân múa tay sung sướng nói: "Tiên sư quả nhiên là thần tiên, ngay cả lời nói cũng khác với người thường, thật có khí độ của thần tiên. Xin tiên sư hãy thu lấy tên đồ đệ vô dụng này."

Đan Hà Tử say mê cầu đạo, vì học được đạo pháp cao thâm mà ngay chút tự trọng tối thiểu cũng từ bỏ. Nếu trong mắt người thường thì lão đạo này quả thực quá nhếch nhác, thậm chí là hèn hạ.

Nhưng trong mắt tiên nhân đã đắc đạo thật sự, lão đạo lúi nhúi có râu tóc bạc phơ trước mắt lại có một tấm lòng son, chỉ vì cầu đạo mà có thể bỏ nhiều thứ như vậy. Nếu không có nghị lực mạnh mẽ thì không phải người thường nào cũng có thể làm được.

Đan Hà Tử đã từng bái lạy vô số sư phụ, nhưng tất cả đều là lũ giả danh lừa bịp, mặc dù không học được đạo pháp cao thâm gì, nhưng cũng đã tự tìm tòi ngộ ra một vài thứ.

Vừa rồi thấy Lâm Phong và thất công chúa khí độ bất phàm, trông hơi giống tiên nhân nên lão chỉ muốn đi thử vận. Giờ thấy mình bị một lực lượng mạnh mẽ nâng lên, chẳng lẽ còn không biết mình lần này thực sự gặp may, đã gặp phải thần tiên thực sự. Trong lòng lão rất vui vẻ, nhưng còn ẩn chứa nỗi cay đắng vô hạn.

Vẫn nói đại đạo khó đi, bản thân mình cả đời cầu đạo, không ít lần bị người hãm hại xuống mồ, nếu không nhờ cái tài ăn nói thì đã không thoát được vòng luân hồi rồi. Bao năm qua chịu bao nhiêu ủy khuất, cay đắng chỉ có bản thân mới hiểu.

Cũng may trước khi chết cuối cùng cũng gặp được thần tiên, ủy khuất, cay đắng và mồ hôi của mình cuối cùng cũng không phải ích.

"Cũng được, gặp mặt tức là có duyên, ta sẽ thu ngươi làm đệ tử!" Lâm Phong than thở: "Đạo tâm không ngã, cho dù kiếp này không thoát được luân hồi, thì sau khi trải nghiệm vạn kiếp nhất định cũng siêu thoát được âm dương, không còn thuộc ngũ hành, từ nay về sau tiêu dao thiên hạ. Giờ ta ban cho ngươi danh hào Chí Minh, ý chí luôn được giữ sáng, cắt đứt những ý niệm khác, ngươi phải nhớ cho kỹ!"

Đan Hà Tử làm sao hiểu được nhiều đạo lý như thế, cả đầu đầy sương mù, nghe đến đàn người đi. Có điều lão cũng rõ một chuyện, mình rốt cục cũng được thỏa nguyện, được bái một vị thần tiên chân chính làm sư phụ, hơn nữa vị sư phụ này còn ban cho mình một cái tên là Chí Minh.

Lâm Phong được lão đồ đệ lạy ba lạy, tuổi hán trông có vẻ như còn trẻ, nhưng do đã thành tiên đạo nên không còn khái niệm thời gian, tuổi thực so với lão đồ đệ còn lớn hơn.

Thất công chúa mặt đỏ hồng, vội vã đưa tay nâng lão đồ đệ râu tóc bạc phơ đứng lên, tiện tay đưa cho một quả đào, cười nói: "Ngươi đạo tâm không đổ, ngày sau chắc chắn sẽ có đại cơ duyên. Ta và sư phụ ngươi cả người chẳng có đồ đặc gì quý giá, quả đào này coi như lễ gặp mặt tặng cho ngươi vậy."

Bạn đang đọc truyện *Vô Lại Kim Tiên 2* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19: Tôn đạo ức phạt.

Lâm Phong thu đồ đệ xong lại tiếp tục trải nghiệm phong thổ ở Trường An, lão đồ đệ Chí Minh lòng đầy vui sướng thì đi bên cạnh, vừa đi tui cười vừa giới thiệu những thay đổi của Đại Đường những năm gần đây, nụ cười tràn trề sung sướng.

"Năm năm trước, có một vị hòa thượng đến Trường An này, hòa thượng kia có khả năng hàng long phục hổ, từng hàng phục một con ác giao ở ngoại thành Trường An nên rất được hoàng đế Huyền Tông coi trọng. Người đã thiết lập một pháp tràng cho hòa thượng ấy để hấn đấu với đạo sĩ trong thành."

"Hòa thượng kia thắng trận đấu, vì thế hoàng đế Huyền Tông đã cho hấn tự chọn đất ở Trường An, rồi lập nên Ngọa Hồ tự giảng dạy pháp pháp, lại còn phong cho hòa thượng kia làm hộ quốc đại pháp sư. Việc này khiến cho mấy năm gần đây, đạo sĩ ở thành Trường An càng ngày càng khó sống."

Chí Minh nói sang sảng, trong giọng nói còn ẩn chứa ý bất cam, nhưng cũng không phải vì mình cũng là cảm thấy mất tự nhiên.

"Đừng, Đại Đường quốc vận đang hưng thịnh nhưng tự nhiên long mạch lại chạy sang Đại Hán, mấu chốt của vấn đề nằm ở chỗ này!" Lâm Phong trầm suy xét, hấn mơ hồ hiểu ra chút gì nhưng rồi lại không nắm được trọng điểm, vì thế hỏi lại: "Hòa thượng kia bình thường hay giảng cái gì?" Chí Minh đáp: "Hòa thượng kia cứ há mồm ra là lại "nam mô a di đà phật", yêu ngôn mê hoặc người khác rằng cái gì mà chỉ cần mỗi ngày niệm "a di đà phật" là sẽ được đến cực lạc, được đón đến thế giới cực lạc ở tây thiên. Chỉ cần một lòng hướng phật là có thể thành chính quả, được cực lạc suốt đời!"

Chí Minh nói đến đây rồi dừng, cảm giận mắng: "Tất cả đều là chó má hết, nếu như mỗi ngày niệm vài câu nam mô a di đà là có thể trường sinh bất lão, thì không phải tất cả mọi người trên đời này đều thành phật cả rồi sao. Còn cần những quân vương, quốc gia làm gì nữa. Ta thấy hòa thượng kia hơn phân nửa là do yêu nghiệt hóa thân, đến thành Trường An này để nói yêu ngôn mê hoặc mọi người, lừa gạt dân tin."

Lâm Phong nói không nên lời, đồ đệ này của mình đã lớn tuổi thế này rồi mà tính tình vẫn nóng nảy như vậy. Thất công chúa thì nghi hoặc hỏi: "Các quốc gia ở Nam Chiêm Bộ Châu không phải đều tôn trọng đạo sao, nhà nhà cung phụng tam thánh, môn phái tu đạo nhiều không kể xiết. Sao lại không có đệ tử đạo môn nào đứng ra phò tá quân vương Đại Đường?"

Lâm Phong nghĩ nửa ngày vẫn không ra đáp án, không còn cách nào khác đành nói: "Thiên cơ khó đoán, tam thánh ở ngoài ba mươi ba tầng trời nếu đã bỏ mặc thì chúng ta cũng không cần phải quan tâm nhiều. Việc số mệnh Đại Đường đang suy yếu, ta nghĩ có liên quan đến việc hoàng đế Huyền Tông tin phật, không bằng chúng ta đi xem cho rõ đi!"

Lập tức hai người mang theo Chí Minh đi, tới cửa hoàng cung cũng chẳng coi ai ra gì mà đi thẳng vào. Thị vệ ngự lâm quân canh gác ở cửa hoàng cung cực kỳ cẩn mật, một giọt nước cũng khó qua khiến cho lão đồ đệ Chí Minh sợ hãi đến mức mồ hôi lạnh chảy khắp người.

Cho đến khi thấy nhưng thị vệ này hình như không thấy ba người bọn họ, coi họ như là không khí thì Chí Minh mừng như điên. Lão mặc dù không học được đạo pháp chân chính gì, nhưng kiến thức lại rất rộng, biết đây là do sư phụ thần tiên đã giờ trò quý nên rất mừng rỡ (mừng vì sư phụ có phép thật).

Ba người đi thẳng vào hoàng cung, Lâm Phong mở thiên nhãn ra, hấn đã thấy được nơi có hoàng khí tụ tập lại nên đi thẳng về phía ngự thư phòng. Hoàng đế đang xử lý sự vụ trong triều ở đây, bên cạnh có hai cung nữ xinh đẹp đang đứng hầu hạ, chung quanh còn có vài cỗ khí tức đang ẩn nấp.

Lâm Phong thu lại pháp thuật ẩn thân, hiện lại thân hình ra. Hoàng đế Huyền Tông đột nhiên thấy trong phòng xuất hiện ba người thì không khỏi hoảng sợ, lập tức kêu hộ vệ đến.

Lâm Phong xua xua tay cười nói: "Bệ hạ chớ hoảng sợ, ta là tán tiên ở hải ngoại, trên đường đi qua đây thấy quốc vận Đại Đường đang suy yếu, sợ không đến mười năm nữa sẽ có họa mất nước. Vì thế nên đặc biệt đến đây giải thích cho bệ hạ."

Huyền Tông là một vị vua thông minh, y biết trên đời có thần tiên thật, lại thấy Lâm Phong không giống ác nhân thì cũng bình tĩnh lại, nói: "Quốc vận Đại Đường ta đang hưng thịnh, bình dân yên ổn, sao lại có họa mất nước. Đạo nhân nói năng bậy bạ, lại xông vào hoàng cung của ta, nề tình người lần đầu mạo phạm nên trẫm sẽ không truy xét, hãy rời khỏi đây ngay, tránh để mất mạng."

"Ra đi." Lâm Phong không để ý đến lời uy hiếp của Huyền Tông, ngoắc một ngón tay, lập tức có bốn hòa thượng đầu tóc lóc xuất hiện trong phòng, về mặt ai này đều kinh hãi.

Huyền tông cũng hoảng sợ, năm năm trước khi Ngọa Hồ thiền sư đến Trường An y mới biết trên đời này thật sự có thần tiên, lại vì Ngọa Hồ thiền sư có không ít thần thông nên mới lập pháp tràng, để hòa thượng này khiêu chiến với đạo sĩ trong thành.

Sau hòa thượng thắng trận đấu, Huyền Tông cũng trở nên tin phật, còn được Ngọa Hồ thiền sư phái bốn gã đệ tử đến bảo vệ bên người, từ đó về sau không có thích khách nào có thể đến gần được nữa. Vừa rồi do có tứ tăng âm thầm bảo vệ nên Huyền Tông mới trấn tĩnh như vậy, nhưng giờ Lâm Phong chỉ ngoắc một ngón tay đã lôi cả bốn hòa thượng ra. Thử hỏi như vậy y có thể không sợ hãi được không.

"Người đâu, mau tới bắt yêu nhân này cho trẫm!" Huyền Tông sợ hãi, vội vã hô to lên, chỉ là đợi hơn nửa ngày cũng không thấy thị vệ nào tiến đến, y sợ đến mức hồn rời khỏi xác. Bốn hòa thượng lúc này mới phản ứng lại, quát một tiếng: "Yêu nhân dám mạo phạm bệ hạ, không thể lưu lại!" Rồi lao người tới đánh Lâm Phong.

"Nghe nói phật môn quảng đại, các người hôm nay lại động sát niệm, phật tổ cũng không tha cho các người được, ta sẽ làm người tốt một lần, giúp các người chuyển kiếp đầu thai. Mong các người kiếp sau lại có thể tu thành chính quả, trở thành phật đà!"

Lâm Phong mặc dù không hiểu pháp môn phật gia, nhưng chỉ cần liếc mắt một cái là có thể nhận ra tu vi của bốn hòa thượng này là luyện thần trung kỳ nên không thèm để ý. Kim quang phiến xoạt một cái ngăn cản cả bốn hòa thượng, lại xoạt một cái nữa, bốn viên xá lợi màu vàng từ trong bốn cái đầu bóng lưỡng bay ra, bị hút vào bên trong kim quang phiến."

Huyền Tông trông thấy cảnh này thì thiếu chút nữa hồn phi phách tán, ngồi sụp xuống ghế rồng, mồ hôi đổ như mưa, nói không nên lời.

Lâm Phong cười nói: "Đừng sợ, Nam Chiên Bộ Châu nhà nhà tôn đạo, người người cung phụng tam thánh, nước Đại Đường các người có được long mạch, vốn khí vận rất dài, nhưng giờ long mạch lại di chuyển, sẽ có họa mất nước. Ta thấy người cũng tính là một đời danh quân, đối xử với bá tính rất nhân từ, không đành lòng để loạn binh đao xảy ra khiến bách tính sinh linh đồ thán nên mới đặc biệt đến đây chỉ điểm cho người."

Huyền Tông dù sao cũng là một người hùng tài đại lược, thấy Lâm Phong không có ác ý thì cũng bớt sợ, vội vàng đứng dậy mời sư đồ Lâm Phong ngồi ghế, không dám có chút sơ suất.

Chỉ là khi xoay người lại thì nhìn không được liếc nhìn thất công chúa, lòng đầy kinh ngạc.

Lâm Phong nhắm mắt trầm tư một lúc, thấy Huyền Tông hạ long án xuống, ngồi bên cạnh mình thì mới lên tiếng: "Long mạch chuyển về phía đông, nguyên do nằm trên người bệ hạ, bệ hạ có biết không?"

"Xin tiên trưởng chỉ điểm." Huyền Tông thấy Lâm Phong ăn nói bất phàm, rất có phong thái tiên nhân nên không dám thất lễ.

"Ta xem thiên cơ, việc long mạch chuyển về phía đông, hơn phân nửa là có quan hệ với việc Ngọa Hồ hòa thượng đến Trường An!" Lâm Phong nói: "Nay bệ hạ chỉ cần phải một đạo thánh chỉ, từ này trong Đại Đường chỉ có thể tôn đạo ức phạt, rồi lập đàn tế thiên, mời tam thánh đến, mọi chuyện sẽ được bình an vô sự."

Huyền Tông vừa nghe vậy thì nhất thời mừng rỡ, vội vàng đáp ứng.

Lâm Phong chỉ lão đồ đệ bên người, nói: "Đồ đệ ta mặc dù không ra hồn, nhưng lại có vài phần căn tính, vừa lúc ta có ý để hấn nhập thế tu tâm, vậy sẽ để hấn ở lại Trường An giúp hoàng đế tiêu diệt yêu nhân."

Huyền Tông vừa nghe nói Chí Minh là đồ đệ chứ không phải sư phụ thì thấy bất ngờ, bụng càng tin tưởng Lâm Phong là tiên nhân đã cải lão hoàn đồng, vì thế lòng càng hướng về đạo môn.

Hóa ra Huyền Tông lại tưởng nhầm trong ba người thì Chí Minh là sư phụ của Lâm Phong và thất công chúa. Cái này cũng không thể trách y được, ba người đi cùng với nhau, người nào không rõ nội tình thì chắc chắn sẽ cho rằng Chí Minh là sư phụ Lâm Phong, sẽ không ai nghĩ rằng lão lại là đồ đệ cả.

Còn về phần Chí Minh sao lại lời thôi như vậy thì cũng không có gì lạ, thần tiên tự có chỗ lạ của thần tiên. Trong dân gian thường lưu truyền tin là thần tiên sẽ xuống vui chơi ở nhân gian, mà hình dáng thì hơn nửa là giống Chí Minh.

Chí Minh nghe sư phụ nói vậy thì thiếu chút nữa bật khóc, vốn lão tưởng rằng sau này có thể theo sư phụ thần tiên cầu đạo, không ngờ được Lâm Phong lại muốn nhét lão vào thành Trường An. Lão tưởng Lâm Phong không thích mình nên vội vàng quỳ xuống bái lạy, nhưng Lâm Phong lại khoát tay nói: "Xuất gia tại gia (đi tu ở nhà), chỉ cần một lòng hướng đạo thì ở nơi nào tu luyện cũng như nhau. Trần duyên của người còn chưa dứt, hãy cứ ở Trường An giúp hoàng đế tiêu diệt yêu nhân. Đến thời cơ thích hợp ta sẽ lại đến đón người. Ta truyền cho người pháp quyết tu luyện, người chỉ cần chăm chỉ tu luyện thì nhất định sẽ thành tiên đạo!"

Chí Minh nghe vậy thì vui mừng, vội vàng bái tạ. Thành tiên, chuyện tốt đến nhường nào a...

Lâm Phong bỗng nhiên nhíu mày, tiện quay đầu sang cười nói với thất công chúa: "Ta giúp bốn hòa thượng kia hoàn thành nhân quả, đánh họ rơi vào luân hồi chuyển kiếp. Nhưng giờ lại đắc tội với vị đại hòa thượng ở Ngọa Hồ tự kia rồi, cùng ta đi xem đi!"

Thất công chúa cười: "Tùy ý phu quân thôi!" rồi hai người lập tức hóa thành kim quang, bay khỏi ngự thư phòng của Huyền Tông. Chiều này làm Huyền Tông sợ há mồm tròn mắt, lòng càng khẳng định sư đồ ba người Lâm Phong mới là thần tiên chân chính, vì vậy càng không dám sơ suất, vội cùng Chí Minh chạy ra ngoài ngự thư phòng, đứng ở ngoài đại điện ngẩng đầu lên quan sát.

Lâm Phong và thất công chúa rời khỏi ngự thư phòng, chỉ thấy ở phía tây có một đạo kim quang bắn tới rồi dừng lại ở khoảng cách hơn mười trượng. Kim quang tản đi hiện ra một lão hòa thượng mặt mũi hiền lành. Hòa thượng nhìn không rõ tuổi tác, trong mắt lộ vẻ kinh ngạc, cúi đầu nói với Lâm Phong và thất công chúa: "Vừa rồi lão tăng từ trong nhập định mà nhìn ra chút thiên cơ, biết được hôm nay Trường An sẽ xuất hiện tà ma đến mê hoặc hoàng đế. Chẳng hay nhị vị đạo hữu từ đâu đến vậy?"

Hòa thượng giẫm chân lên một đám mây màu vàng, sau đầu tỏa ra Phật quang. Ngự lâm quân và cung nữ, thị vệ trong hoàng cung bị Phật quang chiếu lên thì không nhìn được liền quỳ gối cúi đầu. Trong mắt họ hiện ra thế giới cực lạc, niệm niệm nam mô a di đà Phật. Ngay cả Huyền Tông và Chí Minh thần sắc cũng hoảng hốt, bị Phật quang rửa bớt tạp niệm ở trong lòng. Lâm Phong thấy lão hòa thượng mặc dù mặt mũi hiền lành, nhưng ngữ khí lại chua chát thì không nhìn được cười nói: "Đại hòa thượng hoa mắt rồi, thành Trường An vốn có nạn yêu ma mê hoặc quân vương sẵn rồi, khiến cho long mạch của Đại Đường dời về phía đông, khí vận suy yếu. Ta đến chính là để trừ ma vệ đạo."

Kim quang phiến xoạt mấy xoạt, lập tức áp chế Phật quang của hòa thượng kia, ngự lâm quân, cung nữ, thị vệ đang quỳ gối trong thành cũng tỉnh táo lại, lập tức hô hoán rồi xông đến bảo vệ bên người Huyền Tông.

Hòa thượng kia biến sắc, âm tình bất định, nở một nụ cười giả dối rồi nói: "Phật ta có lòng xả thân cứu thế, trừ ma vệ đạo tất nhiên nghĩa bất dung từ, phải nhờ hai vị đạo hữu giúp một tay rồi." Nhưng trong lòng thì sợ hãi, không biết hai người này có lai lịch thế nào mà không nhìn ra nông sâu, thật khó đối phó.

Lâm Phong cười nói: "Đại hòa thượng nói sai rồi, ta chỉ nghe nói Phật môn quảng đại, không ai nào không độ (tăng ni đạo sĩ khuyên người ta đi tu) được. Cho dù là tà ma không việc ác nào không từ, chỉ cần có lòng hướng Phật thì cũng sẽ đến được cực lạc. Nhưng nay đại hòa thượng lại muốn trừ ma,

chẳng phải là đã làm trái với phật lý sao."

Hòa thượng kia trình độ mặt dày đã đến vô đối, chấp tay niệm một tràng phật hiệu, nói:" Phật môn tuy quảng đại, phật ta cũng có lòng độ hóa tà ma, tiếc rằng tà ma quá ngu ngốc nên không có hiệu quả. Chúng không chịu buông bỏ đồ đao, lập địa thành phật, bản tăng đành phải trừ ma vệ đạo mới có thể bảo vệ thể nhân được thái bình thịnh thế!"

Thất công chúa cười nói:" Đại hòa thượng chẳng lẽ muốn độ cả chúng ta về tây phương?"

Hòa thượng mặt biến sắc, nhưng lại lập tức cười nói:" Tiên tử nói đùa rồi, có điều hai vị đạo hữu đã có lòng hướng phật, bản tăng dĩ nhiên có thể cho hai người thấy phật môn quảng đại, chỉ cần hai vị một lòng hướng phật, ngày sau sẽ đạt thành chính quả, làm phật một phương cũng không khó." Lâm Phong thấy buồn cười:" Phật môn quảng đại? Hòa thượng người cả ngày niệm nam mô a di đà phật, có biết A Di Đà Phật ở đâu, như thế nào không? Ta cũng không muốn nói nhảm với người, ta đã tiền bốn đồ đệ của người đến cầu Nại Hà rồi, nếu người muốn thay đệ tử báo thù thì ra tay đi, ta sẽ phụng bồi!" Hòa thượng mặt méo xệch, chấp tay nói:" A di đà phật, đạo hữu sao lại nói những lời vô lễ, làm nhục phật ta như vậy. Thân là đệ tử của phật, lão nạp đành phải ra tay trừ ma vệ đạo!"

Lâm Phong cười nói:" Đại hòa thượng, mồm miệng người thật lạnh lợi. Nghe nói phật tổ ngồi trên liên hoa độ hóa thể nhân, ngài rất có tài ăn nói. Nay hòa thượng người đã được chân truyền của phật tổ rồi đấy, tài mồm mép thật giỏi. Giờ ta muốn lĩnh giáo một chút hòa thượng người có thủ đoạn gì mà đòi đầu với ta."

Trên mặt hòa thượng lóa lên khí xanh, có nén con giận, nói:" Đạo huynh chớ có ép người, làm nhục phật ta. Được lắm, lão nạp cũng muốn lĩnh giáo thủ đoạn của đạo hữu một chút!"

Miệng niệm a di đà phật, trên đỉnh đầu hòa thượng tỏa ra kim quang, hiện ra một pho tượng la hán kim thân cao hơn sáu trượng, có tám tay mười sáu đầu. Cầm đài sen, thiên trượng, kinh văn, bối điệp, gia trì thủ ấn các loại pháp khí phật môn. Tay cầm thiên trượng đập thẳng xuống đầu Lâm Phong

" La hán kim thân của hòa thượng kia sao trông giống Bát Bảo kim thân của ta vậy, đều là dùng tinh thần lực ngưng tụ thành hình." Lâm Phong thấy kim thân của hòa thượng kia thì suy nghĩ, cũng hiện ra Bát Bảo kim thân để nghênh đỡ.

Bạn đang đọc truyện *Vô Lại Kim Tiên 2* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 20: Quan âm bồ tát.

" A, sao người lại có đại pháp của phật môn chúng ta?" Hòa thượng kia thấy Lâm Phong cũng có một kim thân, hơn nữa so với kim thân của mình còn lớn hơn nhiều thì ngạc nhiên hô lên.

" Chớ có nói bậy, đây là Bát Bảo kim thân chính tông, không phải La Hán kim thân của phật môn các người!" Lâm Phong chỉ một ngón tay, bát bảo kim thân liền đánh tới. Tám cánh tay cùng vung lên, hai tay bắt lấy thiên trượng, bẻ " rắc " một tiếng gãy thành hai đoạn, sáu tay còn lại thì tóm lấy La Hán kim thân, quát lên một tiếng, vận khởi thần lực xé tan kim thân của hòa thượng kia.

Hòa thượng kêu thảm một tiếng, kim sắc xá lợi từ do bản mệnh nguyên thần ngưng tụ lại nhảy ra ngoài, đang định bay đi trốn.

Kim quang phiến của Lâm Phong xoạt một tiếng liền hút xá lợi từ của hòa thượng vào trong, thu bát bảo kim thân lại, lại hút tiếp la hán kim thân do tinh thần lực hóa thành vào trong kim quang phiến để luyện hóa toàn bộ ở trong.

Kim quang phiến này vốn là một rễ cây của thiên diệp kim linh sinh ra trong hỗn độn, sau được hán dùng tiên pháp tế luyện thành pháp bảo có thể thu vạn vật. Mặc dù không thể vô vật bất lạc (không vật gì không thu được) nhưng cũng là một kiện pháp bảo rất tốt rồi.

Pháp thân và xá lợi từ của hòa thượng kia là do tinh thần lực ngưng tụ lại, chính là bở phẩm tốt nhất. Chỉ là do thời gian luyện hóa quá ngắn, hơn nữa uy lực của kim quang phiến còn thua xa với tiên thiên pháp khí lên hiệu quả còn chưa cao. Đợi sau này trở về dùng Hồng Mông, Huyền Hoàng nhị khí luyện lại một lần nữa thì sẽ càng có hiệu quả hơn.

Hoàng đế Huyền Tông thấy Lâm Phong nhấc tay một cái đã diệt được Ngọa Hổ hòa thượng thì kinh hãi. Vốn hán là người thường nên không biết tam thanh đạo tôn và tây thiên phật tổ có gì khác nhau, nhưng thấy cảnh này thì chỉ sợ phật với đạo đang như sói với hổ. Hiện giờ hòa thượng kia đã bị giết rồi, hán hận không thể nhanh chóng hạ một đạo thánh chỉ bắt nhà nhà hộ hộ dân trong Đại Đường cung phụng tam thanh tổ sư.

" Phu quân, chuyện của Đại Đường chúng ta đừng can thiệp vào quá sâu, tốt nhất là nên nhanh chóng rời khỏi đây thôi." Thất công chúa tuy thấy Lâm Phong vung tay giết hòa thượng cũng không đứng ra ngăn cản, nhưng giờ nàng lại cảm thấy hơi bất an nên mới mở miệng nhắc nhở.

"Cũng được!" Lâm Phong nói." Ta từ khi hỗn độn sinh ra đã thành đạo, không bái tam thanh, chẳng tôn phật đà. Chuyện của phật đạo quả thực không cần can thiệp nữa!" Nói rồi đi truyền cho lão đồ đệ Chí Minh pháp môn tu luyện, vừa xong liền cùng thất công chúa bay đi, không để ý gì đến Huyền Tông cả.

Rời khỏi thành Trường An, chưa đến một ngày sau đã ra khỏi lãnh thổ Đại Đường, hai người cưỡi mây đến thăm tiên sơn thắng cảnh, tìm tiên kết giao, đã kết bạn với một vài thượng cổ tiên nhân đang ẩn cư. Không thì cùng tham ngộ đại đạo, vô cùng vui vẻ.

Ngày hôm đó, hai người đến Giới Diệu sơn trong lãnh thổ Nam Chiêm Bộ Châu. Vừa hạ mây xuống một đỉnh núi thì đã thấy trên trời thái vân tầng tầng, phật quang chiếu rọi. Một đóa thất thái liên hoa nhẹ nhàng hạ xuống, người ngồi trên đó hai tay cũng nâng một đóa sen. Lâm Phong và thất công chúa nhận ra đây chính là nam hải quan âm đại sĩ, bồ tát.

"Bồ tát hữu lễ." Vợ chồng hai người Lâm Phong đều cúi đầu hành lễ.

Quan âm bồ tát đáp." Đạo huynh hữu lễ, vài ngày trước nghe nói đạo huynh trên đường đi có ghé qua Trường An, có cùng phật đệ tử của ta xảy ra hiểu lầm. Vì thế ta đặc biệt đến đây để chấm dứt đoạn ân oán này với đạo huynh."

"Không biết bồ tát muốn giải quyết thế nào?" Lâm Phong thăm phòng bị, mấy hôm trước do nhất thời hăng máu nên dây vào cái chuyện rắc rối ấy, ai ngờ giờ lại rước họa vào người. Có điều hần vốn là người có mệnh nghịch thiên nên không thêm sợ cái rắc rối nhỏ nhỏ này, chỉ ngậm nhắc nhờ thất công chúa cẩn thận, tránh để bồ tát mê hoặc.

Quan âm bồ tát cười nói:" Mấy ngày trước được nghe Như Lai giảng pháp, người có nói đạo huynh có duyên với phật ta nên lần này ta đặc biệt đến đây để dẫn đạo huynh về chốn cực lạc tây phương tham ngộ đại pháp của phật ta."

Lâm Phong cười nói:" Ta nghe nói tây thiên có hoan hỉ thiên pháp, chẳng lẽ bồ tát muốn mời ta đến cùng tham ngộ nó phải không?" Nhưng lại ngậm vận pháp lực toàn thân đề phòng cẩn thận.

Quan âm đại sĩ chính là một trong hai tọa hạ đại sĩ của Như Lai, đã nhập phật môn ngộ đại tịch diệt chi đạo.

Đạo gia tu lục đại nguyên thần, trăm lục đại hóa thân là thành kim tiên đại đạo. Phật môn không tu lục đại nguyên thần mà lấy lòng thương nhập tịch diệt chi đạo, không pháp, không tướng, không linh, không tịch, không diệt, không vô lục không chi cảnh. Tuy khác biệt với pháp môn của đạo gia nhưng đại đạo là một, tu thành lục không chi cảnh sẽ thành đại tịch diệt, giống như vô lượng kim tiên đạo gia vậy.

Nghe nói nam hải quan âm đại sĩ mới tu thành lưỡng không chi cảnh, ngang với kim tiên đạo gia đã trăm lưỡng đại hóa thân.

Nếu đánh nhau thật, cả hai phu thê mình đều chưa đạt đến kim tiên, chắc chắn không phải là đối thủ của quan âm.

Thất công chúa nghe hần nói năng hỗn hào như vậy thì trừng mắt với hần.

Quan âm bồ tát mặt không đổi sắc, cười mỉm nói:" Phật ta nam mô a di đà phật từng có chí nguyện, muốn độ hóa chúng sinh niết bàn, hưởng vĩnh sinh cực lạc. Đạo huynh nghiệp chướng quần thân, sớm muộn gì cũng rơi vào luân hồi chuyển kiếp. Ngã phật từ bi, ta muốn mời đạo huynh nhập vào phật môn."

" Phải cảm ơn ý tốt của bồ tát rồi!" Lâm Phong cười nói:" Có điều ta đã đắc đạo từ khi hỗn độn sinh ra. Không bái tam thanh, chẳng tôn phật đà, phật môn Tây thiên tuy quảng đại, e rằng cũng không nuôi được ta."

Thất công chúa rất tức giận, cười nhạt nói:" Chúng ta nếu không đi, chẳng lẽ bồ tát sẽ bắt chúng ta phải đến tây thiên sao?"

Quan âm bồ tát cười nói:" Công chúa đừng tức giận, chỉ vì phu thê hai người nghiệp chướng quần thân, cuối cùng sẽ không được giải thoát, lại có duyên với phật ta nên ta mới đến độ hai vị đến cõi cực lạc. Chớ nên chấp mê bất ngộ, tránh cho phải rơi vào luân hồi."

Lâm Phong không nhin được nữa, cười nhạt nói:" Nghe nói đệ tử của Phật từ lúc sinh ra đã có lưỡi hoa sen. Chỉ bằng miệng lưỡi là có thể độ hóa tà ma, xem ra đúng thật. Bồ Tát này công phu miệng lưỡi quả thật đã lô hỏa thuần thanh. Nhưng nếu muốn độ hai vợ chồng ta đi tới chốn Tây phương cực lạc mà chỉ dựa vào công phu miệng lưỡi thì e rằng chưa đủ."

Quan Âm Bồ Tát cũng không tức giận, bình tĩnh nói:" Đạo huynh khẳng khái cố chấp, vậy bản tăng đành phải đắc tội."

"Đi" Lâm Phong thấy bồ tát trở mặt, trong lòng biết không phải đối thủ của bồ tát nên nào dám liều mạng. Không tiến mà lùi, kéo Thất công chúa lao vào trong đất, dùng độn thổ rời đi.

Bồ tát vội vàng giơ tay lên, một đóa hoa sen bay ra định ngăn sông cách núi. Chợt có một tiếng đạo hiệu vang lên, một đạo nhân cười gió đi tới, đang lơ lửng ở gần đó. Đây chính là một trong Thượng Động Bát Tiên, đệ tử của Thái Thượng lão quân ở Huyền Đô Thiên Bát Cảnh Cung, Thuần Dương Tử Lã Động Tân.

"Bái kiến Bồ Tát, sau lần từ biệt ở đại hội bàn đảo lần trước để cũng đến mấy trăm năm, bồ tát phật pháp ngày càng tinh thâm, thật là đáng mừng." Lã Động Tân cười sang sảng chào hỏi, tay hần phát ra, một thanh phi kiếm màu tím hóa thành một chuỗi từ quanh đánh lên hoa sen. Đóa hoa sen kia rung lên, sau đó liền bay về tay bồ tát.

Thanh Từ Dương kiếm kia cũng lập tức bay trở về tay Lã Động Tân.

"Tham kiến chân tiên." Quan Âm Bồ Tát thấy Lã Động Tân thì trong lòng thầm kêu không ổn, vội vàng giơ tay lên, một đạo Phật quang màu vàng phá đất nhập vào Lâm Phong vừa chui xuống được vạn trượng. Lâm Phong cảm thấy có một lực kéo mạnh mẽ trôi chặt mình lại như muốn kéo hai người ra khỏi mặt đất thì không khỏi kinh hãi.

"Phật môn không độ người không có duyên, bồ tát có sao làm khó Cực Lạc cung chủ!" Lã Động Tân mỉm cười, ra tay cũng không chậm, ngón tay chỉ một cái một đạo từ quang phá đất chui xuống. Lâm Phong đang muốn lấy Thất Thái Nguyên Thạch ra để phá quan mở đường, nhưng chợt cảm thấy lực kéo kia biến mất, hần cũng chẳng kịp suy nghĩ nhiều, vội kéo tay Thất công chúa bỏ chạy.

Quan âm bồ tát thấy Lã Động Tân ngang nhiên nhúng tay vào, biết vị đệ tử thân truyền của Thái Thượng lão quân này pháp lực không thua kém mình, có vị này ở đây thì khó có thể độ được Cực Lạc cung chủ về thế giới cực lạc tây phương. Không còn cách nào khác bồ tát đành cười trừ, nói:"Đại hội bàn đạo năm trăm năm một lần đã cách không xa, đến lúc đó lại cùng chân tiên tranh luận." Liên đó thất thái liền thai bay lên, vút về phương tây xa xa.

"Bồ tát đi cẩn thận!" Lã Động Tân cười sang sảng, sau đó cả người hóa thành kim quang bay về phía đông.

Lâm Phong kéo Thất công chúa chạy ra ngoài mười vạn dặm, sau khi xác nhận không có ai theo dõi nữa mới dám cùng Thất công chúa chui ra.

"Quan âm bồ tát kia thật vô si!" Thất công chúa thân làm ngọc đế công chúa chưa khi nào phải chịu chật vật như vậy nên oán hận nói:"Kể từ lúc Tề Thiên Đại Thánh đại náo thiên đình mấy trăm năm trước, phụ hoàng không ra tay, mời Như Lai tới trấn áp yêu hầu, thì Phật môn này càng không để thiên đình vào mắt. Hôm nay còn muốn độ hai phu thê chúng ta qua Tây phương. Thật là quá ghê tởm!"

Lâm Phong nói:"Từ chuyển kiếp từ thời hồng hoang, trải nghiệm muôn đời, đến nay mới có thể thoát được kiếp nạn, vượt được luân hồi, lại có nhiều tiên thiên pháp khí để ngăn cản kiếp số, tuy hung hiểm vô cùng nhưng cũng chưa đáng kể. Quan âm bồ tát kia pháp lực tuy mạnh, nhưng cũng chẳng thể gây khó dễ cho ta, sau này chỉ cần cẩn thận một chút là được."

Thất công chúa nói:"Thiếp thấy lần này phụ quân kết nhân quả với Phật môn ở thành Trường An sợ cũng không phải tình cờ. Phụ quân thành đạo từ trong hỗn độn, được Hồng Quân Thánh Mẫu Nữ Oa nương nương che chở, Tây Thiên Phật Tổ cũng không dám tới làm khó phụ quân. Nhưng lần này kết nhân quả với Phật môn ở thành Trường An, có thể là có người làm trò trong đó?"

Lâm Phong suy nghĩ một hồi nhưng không nắm được trọng điểm, đành bỏ qua không suy nghĩ tới nữa, ôm lấy thất công chúa cười nói:"Ta đắc đạo hỗn độn, được thánh mẫu nương nương rù lòng chiếu cố, vốn số mệnh kéo dài, phúc duyên vô tận, cho dù có người muốn tính kế với ta thì cũng chỉ uống công thôi, ta cứ tiêu dao trong trời đất, không quản đến họ nữa!"

Sau đó liền mang theo Thất công chúa bước lên tường vân bay về phía Bắc.

Nam Vũ Bộ Châu có một ngọn núi, tên là Thiên Dương Sơn, trong núi một ma, tên là Thiên Dương Ma Quân. Tên Thiên Dương Ma Quân này vốn là một tên tôm tép, từ sau khi trận hồng hoang yêu ma đại chiến, rất nhiều thượng cổ yêu thần và ma vương bỏ mình, vô số tiên thiên pháp khí thành vật vô chủ. Tên lão ma này cơ duyên xảo hợp, lấy được tiên thiên thánh vật Thiên Đăng Cầm, tu thành vài phần thần thông, ở ngọn Thiên Đăng Sơn này làm vương làm tướng, tiêu diệt vô số yêu ma quỷ quái xung quanh, thủ hạ có đến mấy trăm vạn ma tử ma tôn, kể ra cũng thuộc loại có số có má.

Hôm nay, Thiên Đăng lão ma đang trầm tư suy nghĩ, chính đang chuẩn bị đi tiêu diệt một vài yêu vương ở xung quanh thì có đệ tử vào báo, rằng Cực Lạc cung chủ ở Đông Thắng Thần Châu có rất nhiều tiên thiên pháp khí lợi hại. Vị Cực Lạc cung chủ này gần đây ra ngoài vân du, chính đang tới gần khu vực Thiên Dương Sơn. Lão ma vừa nghe vậy thì động tâm, nảy lòng muốn giết người cướp vật.

Phụ phụ Lâm Phong và Thất công chúa đi thẳng về phía bắc, ít ngày đã tới được Thiên Dương Sơn, gọi thổ địa lên thì mới biết hai người mình đã chạy tới địa bàn của Thiên Đăng lão ma, Thất công chúa kinh hãi, nói:"Không tốt, tên Thiên Đăng lão ma độ pháp lực thần thông tuy không bằng quan âm bồ tát, nhưng vẫn vượt trên hai phu thê chúng ta, trong tay lại có tiên thiên thánh khí Thiên Đăng Cầm, e rằng khó mà đối phó!"

Lâm Phong cười nói:"Không sao, tiên thiên thập đại thánh khí đều có kỳ chủ, Thiên Đăng lão ma kia chẳng qua chỉ là một tên tôm tép, nhờ vào may mắn mới có được Thiên Đăng Cầm, sao có thể sở hữu được lâu dài chứ. Ta được Thánh Mẫu nương nương che chở, có được Linh Lung bảo tháp và Thất Thái Nguyên Thạch, nắm giữ Hồng Mong, Huyền Hoàng hai khí. Dù sao cũng phải có mấy món thánh khí mới được, vừa đúng lúc gặp Thiên Đăng Cầm, lấy luôn!"

Thất công chúa trừng mắt với hắn:"Hành vi của chàng là hành vi của thổ phi đấy!"

Lâm Phong cười ha ha, nói:"Thời buổi thần Phật bay đầy trời thế này ai chẳng là thổ phi, tiên nhân giết người diệt hồn phách cướp pháp bảo cũng không ít. Mà ngay cả bồ tát cũng muốn bắt ép hai phu thê chúng ta về tây phương cực lạc, so với thổ phi cũng chẳng khác gì nhau. Ta được Thánh Mẫu Nương Nương che chở, số phận cũng thuộc về thiên mệnh rồi."

Nói mấy lời này tuy rất bừa bãi, nhưng cũng là do Lâm Phong trong lúc nhập định mà nhìn ra tiền căn hậu quả, mơ hồ hiểu ra mình được Thánh Mẫu Nương Nương che chở, đó là nhờ số mệnh tốt, hay nói thô tục một tý thì là vận cứt chó cực tốt.

Không ngờ vừa mới dứt lời thì từ phía xa xa đã có một đám ma vân bay tới, thoáng cái đã đến trước mắt. Đó chính là Thiên Dương lão ma sớm nhận được tin tức, biết Lâm Phong và Thất công chúa tiến vào Thiên Dương sơn, liền lập tức đuổi tới đây, chuẩn bị để thu nguyên thần, cướp pháp bảo.

Đám ma vân kia che khuất bầu trời, bên trong còn mơ hồ có ma trôi nổi lách tách. Vô số sinh hồn dương phách bị giam cầm trong ma vân ẩn hiện lập lòe, trông tướng mạo có vẻ như đang rất đau đớn. Đó là do vô số tiên nhân bị Thiên Dương lão ma dùng ma đạo đại pháp thu lấy hồn phách, luyện thành ma công thượng thừa cực kỳ lợi hại của ma đạo, U Diễm Ma Vân.

Đạo gia chém lục niệm tu thân ngoại hóa thân, đạt được vô lượng kim tiên.

Phật môn thoát bỏ nhân quả, lấy đại hoạn bi nhập tịch diệt tri đạo, tu luyện lục không chỉ trừ bỏ lục niệm.

Nhưng ma môn lại đi theo một con đường riêng, lấy luân hồi nghiệp hòa để rèn luyện thân thể và nguyên thần, tiến vào hỗn nguyên đại đạo.

Có điều đại đạo là một, không phân tiên Phật yêu ma, theo đuổi chẳng qua chung một con đường. Ma môn không chém lục niệm, không tu lục đại thân ngoại hóa thân. Phật môn tuy khác ma môn, nhưng lấy đại hoạn bi tiến vào tịch diệt chi đạo thì lại hơi giống với ma môn. Chẳng qua là đại thừa Phật chủ a di đà Phật sau tu luyện lục không chỉ trừ, lấy đại hoạn bi tiến vào tịch diệt chi đạo, đã từng lập nhiều công đức cứu giúp thế nhân, cho nên sau trận yêu ma đại chiến mới đi về tây phương, lập nên Phật môn.

"Khắc khắc, quả thật không ngoài dự liệu của bản ma quân. Hai đứa nhóc các ngươi mau chóng giao pháp bảo ra, bản ma quân có lẽ còn tha cho các ngươi một con đường sống. Nếu không ta sẽ hút nguyên thần các ngươi để tế luyện U Diễm Ma Văn, cho các ngươi suốt đời không được siêu sinh!"

Âm thanh chói tai vang lên, mây đen tản ra, Thiên Dương lão ma đã xuất hiện. Lão ma kia hình dáng cực kỳ xấu xí, hai mắt rực cháy lửa ma troi xanh lét, bắn ra tầm mười trượng, ma vân chung quanh vừa gặp phải lửa xanh liền lập tức bốc cháy, vô cùng dữ tợn, khủng bố.

Lâm Phong và Thất công chúa tuy pháp lực cao thâm, nhưng giờ phút này cũng không khỏi đổ mồ hôi lạnh.

Bạn đang đọc truyện *Vô Lại Kim Tiên 2* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21: Miệng lưỡi bén nhọn.

"Muốn xem ngươi có bản lĩnh gì!" Lâm Phong trấn tĩnh lại tinh thần cười nói: "Ngươi chẳng qua là một lão ma nhãi nhép, trộm Tiên Thiên thánh khí mới khiến cho ngươi nhon nhon ngoài vòng phép tắc lâu như vậy. Mỗi Tiên Thiên thánh khí tự có chủ, không phải ngươi cứ bắt chước là có khả năng có được. Mau giao ra Thiên Thương Cầm thì miễn cho ngươi khỏi mất mạng. Bằng không thì đừng trách ta không có nhắc nhở ngươi."

"Thật là tức chết!" Mặc dù Lâm Phong không có miệng lưỡi như Bồ Tát Phật đà Liên hoa có thể đen nói thành trắng, trắng nói thành đen. Nhưng lão ma này cùng hần đầu vô mõm không phải là đối thủ nên tức giận đến nổi trợn mắt rít gào một tiếng. Ma vân cuộn cuộn hướng hai vợ chồng Lâm Phong như muốn phủ kín.

"Chút tài mọn cũng dám khoe khoang!" Lâm Phong cười lạnh. Nhưng hần cũng biết Lão ma này pháp lực so ra đã vượt qua được Kim tiên đại đạo, đã tu thành thêm một hóa thân Kim tiên nên không dám chậm trễ liên niệm chú cho Linh Lung bảo tháp lơ lửng trên đỉnh đầu. Lại âm thầm đem Thất Thái Nguyên Thạch giao cho Thất công chúa, đồng thời tiếp lấy Thanh Hồng Kiếm cho nàng.

Kiện pháp bảo phóng thẳng lên trời, Huyền hoàng khí trong đất trời chiếu xuống dưới bảo vệ hai người. Khi Ma vân cuộn đến gần thì bị Huyền hoàng nhị khí xoắn lấy lập tức biến mất.

"Pháp bảo của nhà ngươi là thứ gì vậy?" Linh Lung bảo tháp đã biến mất sau trận đại chiến Hồng hoang, còn Thiên Dương lão ma sau Hồng hoang đại chiến mới đắc đạo nên làm sao nhận ra pháp khí chí tôn từ thuở khai thiên này. Thấy U Bùng ma vân mình khổ tu bị chạm vào Huyền hoàng nhị khí kia lập tức biến mất thì không khỏi càng hoảng sợ.

"Đã nói ngươi là Lão ma không có kiến thức mà, còn đợi gì mà không mau giao Thiên Dương Cầm ra." (DG: ở trên Thiên Thương cầm, ở đây thì Thiên Dương Cầm...). Lâm Phong hét lên một tiếng, niệm chú cho Thanh Hồng Kiếm chém xuống hạ thủ không một chút lưu tình, cố gắng một nhát giết địch. Trong lòng cũng cảm thấy mừng thầm, Tiên Thiên thập đại thánh khí tự chọn chủ mà chính mình một kiện đều không có. Nếu hôm nay có được Thiên Dương Cầm cũng là không tệ.

Lão ma đã thấy được sự lợi hại của Bảo tháp quý báu này bèn không dám chậm trễ vội vàng niệm chú gọi ra một cây đàn cổ xưa. Đúng là một trong Tiên Thiên thập đại thánh khí sinh ra từ trong hỗn độn, Thiên Dương Cầm.

Tay Lão ma dừng lại trên đàn khẽ gảy một cái. Vô số đạo kiếm quang màu đỏ bắn ra, đánh vào Linh Lung tháp trên cao.

"Không hổ là Tiên Thiên thập đại thánh khí, thật là lợi hại." Lâm Phong cảm thấy trong lòng run lên, Huyền hoàng khí của Linh Lung bảo tháp dường như cũng bị công phá thì không khỏi kinh hãi. Trong lòng biết Pháp bảo của mình thua kém lão ma rất nhiều. Mặc dù có Linh Lung bảo tháp hộ thân nhưng không thể chủ quan được.

Lập tức vội vàng xuất ra Bát Bảo kim thân. Hần bấm tay bắt quyết hết lớn phát lực, lập tức Linh Lung pháp bảo biến thành lớn hơn rất nhiều như chạm

đến chín tầng trời ngăn cản kiếm quang do Thiên Dương Cầm phát ra. Hắn lại niệm chú cho Thanh Hồng Kiếm nhằm hướng Lão ma chém tới.

Lão ma thấy bảo tháp có thể chống lại công kích của Thiên Dương Cầm cũng cảm thấy giật mình. Thăm nghĩ cái pháp bảo nguời hân này có thể sánh ngang với Tiên Thiên thánh khí thì lòng tham càng thịnh. Lão kêu lên một tràng dạt dạt quái dị, hoàn toàn không thèm để ý tới Thanh Hồng Kiếm, Ma vân ngưng tụ thành một bàn tay khổng lồ lớn tới ngàn trượng định chụp Thanh Hồng Kiếm, còn mình nhanh chóng kích thích Thiên Dương Cầm phát ra kiếm quang công kích lên Linh Lung bảo tháp.

Lâm Phong vội vàng thu lại Thanh Hồng kiếm, phát lực quát một tiếng. Linh Lung bảo tháp đột nhiên chấn động, khiến chon hư không bốn phía vắng tứ tán, Huyền hoàng khí lại tỏa xuống toàn lực bảo vệ thân thể, không cho Thiên Dương Cầm đem Linh Lung bảo tháp rơi xuống.

Thất công chúa cảm Thất Thái nguyên thạch, ngay từ lúc Lâm Phong động thủ thì đã chạy ra sau lưng lão ma, lúc này đến lúc nguy cấp liền niệm chú lên Thất Thái nguyên thạch đánh về phía lưng Lão ma.

Thấy Thất công chúa niệm chú lên Pháp bảo từ sau đánh tới, Lão ma cũng không buồn để ý. Chỉ cần giữ pháp lực thần thông, lại có Thiên Dương Cầm Tiên thiên thánh khí, bởi vậy không đem Thất công chúa để trong lòng, chỉ một lòng muốn cướp Linh Lung bảo tháp của Lâm Phong.

Dù thấy Thất công chúa đánh từ phía sau mà cũng không thèm để ý, ai ngờ Ma vân biến đổi đang cuộn về phía sau thì thành linh Thất thái thần quang đại thịnh. Ma vân bị Thất thái thần quang đụng phải liền lập tức tan rã, Thất thái quang thạch hung hăng đánh vào giữa lưng Lão ma.

“Không tốt, thằng nhãi này có cái pháp khí gì sao mà lợi hại như vậy!” Lão ma thầm kêu không ổn nhưng đã chậm rồi. Thất Thái nguyên thạch không có gì không phá nổi. Lão ma chỉ cảm thấy tâm thần chấn động, thân thể bị đánh cho tan nát thì không khỏi thất kinh.

Lão ma chủ quan khinh địch, chính thân bị đánh cho tan nát vội vàng thoát Nguyên thần ra. Chỉ thấy một đoàn ma vân đen nhánh, trong đó có bọc một Nguyên anh với diện mạo dữ tợn, ngày đó Thiên Thương Cầm đã bị lão ma này luyện hóa, nhốt lại trong khóa Nguyên anh.

Lão ma này tuy pháp lực cao cường, nhưng cũng chỉ vừa mới tu thành Nguyên thần thứ hai là Nguyên Thần Đạo gia kim tiên thủy thủy. Còn Thất công chúa ở Dao Trì tu luyện mấy ngàn vạn năm lại thêm vô số linh dược phụ trợ chỉ còn cách Kim tiên đại đạo một bước không xa. Nay toàn lực đánh lên lại thêm Thất Thái Nguyên thạch không gì không thể phá, dù cho thân thể Lão ma này cường hân thì cũng một kích tất sát.

“Thề trên linh hồn của ta, các nguời, hai tên tiểu bối, bốn Ma quân thề phải mang bọn nguời tể luyện ma công.” Lão ma khinh thường chủ quan liền tiên mất tất mang, tam vị chân hòa điên cuồng phun ra, liền tiếp rít gào. Nhưng rồi tự biết mình đã mất thân thể, sợ không phải là đối thủ của hai nguời này nên vội vàng đem Nguyên thần nhoáng một cái muốn bỏ chạy. Đợi khi khôi phục thân thể lại có pháp lực rồi quay lại báo thù.

Lâm Phong vừa định kêu Thất công chúa chặn lại thì đột nhiên ma vân từ phía chân trời cuộn cuộn tiến tới với tốc độ cực nhanh, đem Nguyên thần của Thiên Dương Lão ma cuốn đi.

Lâm Phong hoảng hốt, vừa định lùi về phía sau, nhưng ma vân lại nhanh đến mức không sao hình dung nổi đã thuận thế tiến tới. Lâm Phong cùng Thất công chúa cũng bị cuốn theo vào.

Ma vân thu lại, hiện ra một Hắc bào nhân. Hắc bào nhân cười hắc hắc vài tiếng muốn bỏ chạy. Thành linh lại có một tiếng đạo hiệu vang lên, một đạo nhân xuôi gió cũng đến. Chính là nguời đã đi mà quay lại- Dương chân nhân Lã Động Tân.

Lã Động Tân cười nói: “Chớ đi, chớ đi, Tiên Thiên thánh vật đều có ấn phong của nó. Ma Môn đã lui khỏi Tam giới, tên yêu nghiệt như nguời mà cũng động lòng tham muốn đoạt Tiên Thiên thánh vật. Mau giao Thánh vật ra tránh cho uổng công tu hành.”

Hắc bào nhân đứng là Ma giới đại thánh Vô thiên tọa tiền đại đệ tử, hắc hắc cười nói: “Ta tưởng là ai, nguyên lai là cao đồ môn hạ của Lão quân. Nếu nguời có bản lĩnh thì tới đây mà lấy. Cũng tốt, khiến cho bản tọa được biết một chút về bản lĩnh của nguời!”

Lã Động Tân cười nói: “Vừa vặn gặp được nguời, cùng phân cao thấp!” Nói xong niệm chú xuất ra một thanh Kiếm Tiên rồi quát to một tiếng lao thẳng đến phía Hắc bào nhân.

Trên thân Kiếm tiên từ khí lượn lờ, phát lực chấn động, ầm ưóc có tiếng sấm nổ mạnh. Chính là pháp bảo xuất ra từ lò bát quái của Huyền Đô lão quân, tên là Tử Dương kiếm. Tử hỏa cũng theo ra từ lò bát quái của Lão quân nên có uy lực cực lớn.

Hắc bào tuy có đại thần thông, lại biết đây là truyền nhân của Lão quân, đã tu được hai thân ngoại hóa thân. Lão không dám chậm trễ, vội vàng niệm chú hiện lên một cây roi dài hướng Lã Động Tân bay tới.

Trên thân roi dài đó ma hỏa lượn lờ, huy vũ ra ma vân mãnh liệt, đồng thời lại gọi ra bốn con Thần Hành ma thần hung tàn, há ra cái mồm đầy máu hướng Lã Động Tân tấp tới. Hắc bào dùng Ma đạo tế luyện Thiên ma phân thân, mặc dù so ra kém hơn Thiên ngoại hóa thân của Đạo gia nhưng uy lực cũng không thể coi thường.

Thân ngoại hóa thân của Đạo gia và bản thể mặc dù là cùng một nguời, nhưng cũng là một thể độc lập có ý thức tự chủ.

Còn Thiên ma phân thân của Ma đạo tu luyện lại là vật chết, không có ý thức, chỉ là cách dùng lực biến thành nên so với Thân ngoại hóa thân của Đạo gia có bản chất khác nhau. Nhưng mà Thiên ma phân thân thu phát do tâm, uy lực quả thật không nhỏ.

Lã Động Tân chỉ tay một cái, Tử Dương kiếm hướng chéch xuống chống đỡ thế công của Trường tiên. Trong lúc cấp bách lại niệm chú xuất ra thêm một Pháp bảo, đó là Bát cảnh cung đằng của Huyền Đô lão quân. Tử hỏa bắn ra ngưng tụ thành một cái chụp rộng lớn ngăn trở ma thần bốn đầu.

"Thằng nhãi này pháp lực tu vi không dưới ta, sợ là khó đối phó!" Lã Động Tân có chút cố hết sức vội vàng hô to: "Đạo huynh nhanh chóng đến hỗ trợ!"

"Đạo huynh chớ hoảng sợ, chờ bản đạo bắt lại tên tà ma còn sót lại này!" Tiếng của Lã Động Tân chưa dứt, chỉ thấy trong ma vân kim quang đại phát, một pho tượng bốn đầu dùng cánh tay của Kim thân phá nát ma vân xông ra ngoài. Đúng là Lã Động Tân dùng Huyền đô thái hình ngưng tụ Bát bảo Kim thân cho một trong hai Thân ngoại hóa thân đã tu luyện được. Cùng kim thân của Lâm Phong giống nhau như đúc.

Chẳng qua là đệ nhị nguyên thần do Thuần Dương chân nhân tu luyện, lại thêm thiện niệm khiến cho Kim thân này biến thành Thân ngoại hóa thân. Tuy là đồng thể nhưng lại là một người độc lập, còn kim thân của Lâm Phong chỉ là một cái túi da.

Kim thân biến thành Đạo nhân bỏ nhào tiến đến, đầu với hai Thiên ma phân thân của Hắc bào.

Lại một Đạo nhân theo ma vân bên kia tách ra tiến đến, nhưng đó là một Cung trang nữ tử với cách ăn mặc đạo nhân lên tiếng: "Đạo huynh chớ sợ!" rồi đầu với hai Thiên ma phân thân khác của Hắc bào.

Cung trang nữ tử này vốn là một con Cửu đầu xà yêu bị chết trong Hồng hoang đại chiến, chân thân bị Thuần Dương chân nhân dùng Huyền Đô thái hình luyện hóa mới biến thành Thân ngoại hóa thân thứ hai, độ cường hãn không dưới Bát bảo kim thân.

"Đang muốn biết một chút về chi pháp của Lão quân có gì lợi hại!" Hắc bào hoàn toàn không sợ mà vung tay lên. Trong ma vân cuộn cuộn lại phân ra bốn Thiên ma phân thân, rồi ma vân lên, hướng Lã Động Tân cuốn tới.

"Cái tên yêu nghiệt kia, còn không mau thức thủ chịu trời, muốn đợi đến khi nào!" Bát bảo kim thân biến thành Kim thân quát to một tiếng, Trần Hồn chuông rời tay bay ra, cùng Cửu đầu đại xà biến thành Thân ngoại hóa thân hợp lực tiếp tám Thiên ma phân thân.

Lập tức Hắc bào nhân thẳng thừng cùng Dương chân nhân hiển thị thần thông đấu với nhau từ mặt đất lên bầu trời, rồi từ bầu trời xuống lại mặt đất. Đánh đến hư không đỏ nát, không gian lâm vào tối tăm mịt mờ. So ra thì cùng với ma vân cũng không khác mấy làm cho cả khuôn viên Thiên Đãng sơn vài mươi vạn dặm đều biến thành bình địa. Khiến cho các tiên nhân xung quanh Thiên Đãng sơn kinh hãi đến gà bay chó chạy, không được bình an.

Các tiên nhân thấy thanh thế bậc này, lại thấy trong ma vân thấp thoáng thân ảnh của Kim thân, Pháp thân người cao vạn trượng, bốn đầu tám tay lúc ẩn lúc hiện thì lập tức kinh hãi thất sắc, vội vàng độn quang chạy trốn thật xa, tránh cho tai bay vạ gió.

Cũng có một số tiên nhân nhàn rỗi không biết tốt xấu, ngừng lại ở phía xa xa đứng trên không trung tiếp tục xem cuộc chiến.

Hai người đánh đến trời đất tối tăm (thiên hôn địa ám), vạn vật xơ xác. Chư tiên trên chín tầng trời cũng kinh động, nhưng lại cảm thán thế đạo không yên, nấy năm gần đây hạ giới càng ngày càng bất ổn, mấy hôm trước hai người này còn chút xú nữa là đánh lên thiên giới chẳng bao lâu sau bây giờ lại tiếp tục đánh nữa (tiên nhân cũng 8).

Những thần tiên này đều biết người biết ta, sao có thể không biết người đánh cho nước sôi lửa bỏng này chính là Hà nhi nữ. Ngay cả Ngọc Đế lão nhân còn trốn vào Dao Trì chẳng quan tâm, bọn họ là những thần tiên tép riu nên nào dám nhảy ra, nhờ gặp tai bay vạ gió không phải là oan sao?

Hắc Bào nhân cùng Thuần Dương chân nhân tranh đấu kịch liệt, dần đánh ra Tam vị chân hòa.

Thuần Dương chân nhân không kiên nhẫn trước tiên, vừa phát lực vừa quát, một đạo kiếm quang động trời như Cửu Thiên Đãng long xé toang hắc vân nhằm hướng Hắc bào bổ tới. Ma vân bốn phía cuộn cuộn gặp phải bạch sắc kiếm quang, lập tức như ong bộ lui bình.

Đúng là một trong Tiên thiên thập đại Thánh Khí Niêm Thiên kiếm, Tiên thiên thập đại Thánh khí có kỳ chủ, chỉ có Thiên Kiếm là sở hữu của Huyền Đô Thái thượng lão quân. Vì là Thái Thánh vật nên uy lực chỉ dưới pháp khí Cực Đồ đỉnh cấp Tiên Thiên.

Hắc bào cũng đã có chuẩn bị, thấy Thuần dương chân nhân gọi ra Thánh vật của Lão quân thì vội vàng bấm tay niệm chú. Một đóa hoa sen vạn trượng bay ra ngoài ngăn Niêm Thiên kiếm lại, đúng là Ma giới đại thánh Vô Thiên vật, cũng là một trong Tiên thiên thập đại thánh khí.

Hai người này quên cả sống chết, đánh ra tam vị chân hòa.

Thình lình một tiếng chuông vang lên, một cái miệng chuông lớn từ chín tầng trời rơi xuống, hướng Hắc bào ụp xuống. Chính là Yêu tộc đại thánh Đông Hoàng Thái Nhất thánh chung, cũng là một trong Tiên Thiên thập đại thánh khí. Sau đó Cửu Phượng lại từ trong hắc vân cuộn cuộn xuất hiện, sắc mặt băng lãnh, mục quang như điện quét nhìn toàn cảnh thế cục.

"Không tốt, chỉ sợ là song phương có tính toán, hôm nay Thiên Dương Cầm quả thật không lấy được!" Hắc bào nghe tiếng chuông vang lên vội vàng ngẩng đầu lên thì thấy Đông Hoàng Chung tráo xuống tới, lập tức lại thấy Cửu Phượng hiện thân, không khỏi kinh hãi. Tuy Cửu Phượng có nhan sắc khuyên thành nhưng Hắc bào lại không còn lòng dạ nào hưởng thụ, trong bụng thầm quyết nên khề niệm trong đầu.

"Bậc Thánh nhân đã có tính toán, Thiên Đãng cầm là củ khoai nóng phỏng tay, nếu người nào cầm tức đại họa quán thân!" Hắc bào thay đổi tâm niệm thật nhanh, mạng nhỏ của mình mới trọng yếu, vội vàng muốn bỏ Thiên Đãng Cầm thoát ly. Thình lình phía tây lại có một đạo kim quang bay tới.

Kim quang kia ở giữa nâng một cuốn Địa Bảng văn, nghênh đón bay lên ngăn cản thế ép xuống của Đông Hoàng chung. Sau đó trong ma vân có Phật quang đại phát, Quan Thế Âm bồ tát cũng quay lại, dùng kim quang bắn ra kim thư bốn phía chống đỡ Uông Hoàng chung, cùng Hoàn Phượng bắt đầu chiến đấu.

Cửu Phượng thấy Bồ tát chen ngang không khỏi giận giữ “Thiên Đăng Cầm vốn là vật của yêu tộc, đám người Phật môn tây phương các ngươi không lo ăn chay niệm Phật lại đến đây tranh giành yêu tộc thánh khí của bọn ta, thật là vô sỉ. Nhất định phải cho ngươi đẹp mặt!” Nói xong liền niệm chú xuất ra một thanh Phi kiếm lông lánh chém về phía Quan Âm bồ tát.

Quan Âm Bồ Tát cười nói: "Tiên Thiên thánh vật có kỳ chủ, sao lại là vật của yêu tộc các ngươi. Thiên Đăng Cầm dính ma khí, ta đang muốn dùng Phật môn một lần nữa luyện qua mới có thể thoát khỏi ma khí, tiêu tan ma chướng. Ngươi lại vọng sinh tham niệm muốn ra tay cướp đoạt. Thần tiên còn có sở thiên tà, còn không mau lui đi miễn cho bị thương tánh mạng”.

“Khá lắm, mụ đàn bà chanh chua, thật sự là miệng lưỡi bén nhọn, lưỡi đầy hoa sen” Cửu Phượng sao nói lại Bồ tát này, người đầy lửa giận nên xáp lại đánh Quan Âm Bồ Tát khiến cả mười vạn dặm Thiên Thương sơn biến thành bình địa, làm cho vô số sinh linh gặp tai bay vạ gió.

Bạn đang đọc truyện *Vô Lại Kim Tiên 2* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 22: Âm dương cân bằng.

Cho dù bên ngoài long tranh hổ đấu kịch liệt đến đâu, coi như là khiến cho trời đất trở về cõi hỗn mang thì giờ phút này Lâm Phong cũng không biết chút xú nào hết. Hắc và Thất công chúa lúc này cũng gặp phải phiền toái.

Lâm Phong từng trải qua Hồng hoang đại chiến nên đương nhiên biết rõ Ma giới Đại hộ pháp Hắc bào có một pháp bảo gọi là Vạn ma phệ hồn tháp cũng tương đương với Tiên thiên thánh khí Đông Hoàng Chuông. Ở trong đó có một thế giới càn khôn khác, có điều là Vạn ma phệ hồn tháp chính là do Hắc bào mượn Tiên thiên bích kim chi tinh rồi dùng Cửu u hỏa ma tế để luyện thành. Tuy lợi hại nhưng cũng chỉ là vật báu đời sau, không thể so được với Tiên thiên thánh vật Đông Hoàng chuông.

“Trước tiên phải ổn định tâm thần, rồi mới có thể nghĩ cách phá khỏi vây khốn!”

Bốn phía Cửu u hỏa ma hùng hực cuốn tới vô tận không bến bờ. Ngoài ba trượng là nhìn không thấy vật, chính xác là trên không chạm trời, dưới không chạm đất, bên trong vô số ma thần cùng rít gào liên tục, đánh tới há miệng cắn tới.

Lâm Phong vội vàng để Thất công chúa dựa vào bên cạnh mình, trên đỉnh hiện Bát Bảo kim thân, niệm chú xuất ra Linh Lung Bảo Tháp rồi cũng kiểm được một ít vùng đất thanh tịnh, không cho lửa ma dính vào người.

“Nên làm thế nào cho phải?” Thất công chúa thấy Lâm Phong có chút cố hết sức, không khỏi lo lắng. Ma giới Đại hộ pháp Hắc bào pháp lực thần thông không dưới Quan Âm bồ tát, nay dùng Vạn ma phệ hồn tháp này chế trụ bọn họ, nếu không có ngoại lực sợ là tuyệt đối không thể thoát khỏi vây khốn nói: “Phu quân cố gắng cầm cự một lát, để thiếp và Thất thái nguyên thạch phá cái tháp này!”

“Không sao, nài cứ thử xem sao!” Lâm Phong vận chuyển huyền công, Bát Bảo kim thân kim quang đại thịnh. Tuy rằng có chút phải cố hết sức nhưng lại vững vàng bảo vệ được một khoảng đất thanh tịnh, Linh Lung bảo tháp Huyền hoàng khí phóng ngược xuống khiến hỏa ma đứng lại, vây chung quanh gào thét nhưng vẫn không thể xông vào chỗ có Huyền hoàng khí.

Thấy một bóng đen mãnh liệt bay tới, chính là nguyên thần của Thiên Thương lão ma. Lâm Phong trong lúc cấp bách đem Kim Quang phiến úp tới, đoạt được Nguyên thần của Lão ma, Lão ma sợ hãi cuống quýt nói: “Đạo huynh có thể lấy Thiên Thương cầm, ngàn vạn đừng lấy tính mạng ta.”

Lâm Phong cười lạnh nói: “Cái Lão ma ngươi khăng khăng một mực, nếu không phải do ngươi không biết phân biệt thì chúng ta làm sao lại bị hãm thân trong cái tháp này. Hôm nay Thiên Thương cầm cuối cùng ta cũng đoạt được, đang muốn đem Lão ma ngươi đưa vào luân hồi mới có thể hả giận!”

Lão ma kinh hãi, liên tục cầu xin tha thứ nói: "Đạo huynh không thể, hôm nay ta và ngươi đều ở cùng trên một cái thuyền. Nếu ngươi lấy mạng của ta, cho dù có được Thiên Thương Cầm, không có ba hay năm năm công phu, sợ là cũng không thể luyện hóa được. Nếu ngươi không lấy mạng của ta thì ta có thể thu cầm pháp, để cho ngươi luyện hóa Thiên Thương cầm phá vỡ cái ma tháp này!"

Lâm Phong tâm niệm thay đổi thật nhanh, ngày đó Thiên Thương cầm bị Lão ma hạ cầm pháp, mình dù cho có được pháp khí, không có ba đến năm năm công phu luyện chế sợ là cũng phá không xong cầm pháp này. Lúc đó khó khăn còn muốn lớn hơn bèn lập tức nói: “Ngươi trước tiên thu lại Thiên Thương cầm trong nguyên thần, để cho ta đem cái pháp khí này luyện hóa phá vỡ vây hãm!”

Lão ma vẫn lo lắng, "Đạo huynh không thể phá hủy tính mạng của ta!"

Lâm Phong thiếu kiên nhẫn nói: "Đừng có ở đó mà nói nhảm. Ngươi nếu không theo, ta đây liền tổng ngươi xuống luân hồi!"

"Không thể, không thể!" Lão ma lại càng hoảng sợ, nếu là có thể phá vỡ vây hãm ra, mình coi như không có Thiên Thương cầm, cũng có thể tự lại thân thể.

Nhưng nếu là bị đè xuống luân hồi, còn không biết bao nhiêu đời sau mới có thể nhảy ra luân hồi, Tiên Thiên thánh khí mặc dù muốn. Nhưng như thế nào có thể so ra mà vượt được cái mạng nhỏ của mình.

Lập tức niệm câu chân ngôn, chỉ thấy Thiên Thương cầm từ trong bao vây của Nguyên thần bay ra, Lâm Phong vội vàng tiếp được. Thiên Thương Cầm cùng Lão ma chân thần quả thật đã mất đi liên lạc, triệt để trở về Tiên Thiên, thành vật vô chủ.

"Đạo huynh nhớ phải cứu ta một mạng!" Lão ma hiến Thiên Thương cầm, nhưng vẫn chưa yên tâm, lại vội vàng nhắc nhở.

Lâm Phong thấy Lão ma này coi như thức thời, tạm thời đem nguyên thần Lão ma phong bế tại Kim quang phiến rồi vội vàng đưa Thiên Thương cầm cho Thất công chúa nói:" Hôm nay Thiên Thương cầm cuối cùng cũng đoạt được về tay. Trước tiên nàng luyện hóa, có Tiên Thiên thánh khí này cùng với Thất thái nguyên thạch thì nhất định có thể phá vỡ cái tháp ma này!"

Thất công chúa vội vàng đem Thất thái nguyên thạch cho Lâm Phong, tiếp nhận Thiên Thương cầm rồi pháp lực thúc giục, cũng đã đem cầm luyện hóa.

Hôm nay Thiên thương cầm trở về Tiên Thiên, thành vật vô chủ, tự nhiên rất dễ luyện hóa. Không giống Linh Lung Bảo Tháp, Lâm Phong tìm được bảo tháp mười năm có thừa nhưng đơn giản là trên mặt có cấm pháp của tiên nhân pháp lực còn hơn hẳn quá nhiều, nên đến tận giờ vẫn không có biện pháp luyện hóa.

"Ta dùng Thất thái nguyên thạch chủ công, nàng dùng Thiên Thương cầm nhân cơ hội công phá cái ma tháp này!" Lâm Phong thanh âm dồn dập, pháp lực thúc giục, Hoàng quang từ khí quanh thân lập tức đại thịnh. Để tinh luyện Hồng Mông từ khí cùng thiên địa Huyền hoàng khí, hắn dùng Thái Thanh huyền quang toàn lực thúc dục, Linh Lung bảo tháp giống như ăn quá lượng thuốc kích động bất thường nên liên tục phồng lớn lên vạn lần không ngừng, tựa hồ liền muốn xuyên thấu cả hư không.

Lâm Phong giận dữ quát một tiếng, Thất Thái tinh mang với số lượng vô tận giống như núi lửa phun mạnh làm chấn động không trung sụp đổ, sóng lưu khí kích động, phảng phất cả không trung đều kịch liệt rung động.

Đang cùng Thuần Dương chân nhân Lã Động Tân đánh đến người chết ta sống, Hắc bào làm sao không nhận ra hai người kia muốn phá vỡ ma tháp của mình để đi ra. Nhưng không thể phân thân mà trấn áp, nếu không với pháp lực của Lâm Phong cùng Thất công chúa, cho dù có pháp bảo lợi hại đi nữa, cũng không đáng làm lão đề mất tới.

Luồng Thất thái tinh mang chưa biến mất thì một hắc bào nam tử từ từ trong loạn sóng hiện thân. Đúng là chân thân của Hắc bào đại hộ pháp trong ma tháp, chỉ cần giết chết phân thân hắc bào là có thể phá vỡ được ma tháp này.

Thất công chúa nhìn chuẩn kẻ hở, liền nhân cơ hội xuất niệm Thiên Thương cầm hiện ra. Bàn tay trắng nõn gầy nhẹ, một đoàn xích hồng sắc vân quang cuộn cuộn từ Thiên Thương cầm bay ra, đánh thẳng vào phía trên hắc bào phân thân.

Hắc bào mặc dù có đại thần thông, nhưng giờ phút này đang cùng Thuần Dương chân nhân tranh đấu nên khó có thể chia lìa. Chỉ cần hơi có sơ sẩy là sẽ rơi vào cảnh thân hình câu diệt, ở đâu còn có thể chú ý đến hai người Lâm Phong cùng Thất công chúa trong ma tháp.

Phân thân là bởi khi lão dùng Nguyên thần chế luyện cái ma tháp này thì để lại trong tháp, dùng để khống chế ma tháp. Hiện tại không rảnh phân ra nguyên thần để trấn áp nên phân thân không thể ngăn cản được Lâm Phong dùng Thất thái nguyên thạch cùng Thất công chúa dùng Thiên Thương cầm một kích toàn lực, lập tức hồn phi phách tán.

Phân thân vừa chết, ma hỏa trong tháp cũng lập tức biến mất không còn tăm hơi. Một cỗ Bính kim chi khí từ trong hư không vọt ra, tràn ngập tại trong không gian.

"Cái ma tháp này cũng là một kiện pháp bảo, hiện tại đã bị ta phá hủy. Vừa vận cầm theo khi trở về thì luyện qua một lần nữa rồi làm pháp bảo phòng thân cho môn hạ đệ tử dùng!" Lâm Phong ý niệm trong đầu vừa chuyển, đem Linh Lung Bảo Tháp và ma tháp này thu vào rồi cùng Thất công chúa ra khỏi ma tháp.

Vừa mới ra khỏi ma tháp nên hắn cũng không biết vì sao các nhân vật lợi hại đang đánh nhau, làm cho không trung như sắp sụp đổ, vạn vật nghiêng ngả. Trời đất đã mất đi màu sắc, bốn phía quanh thân là không gian tán loạn cùng các luồng hỗn độn Ma vân Phật quang, Yêu Vân Tiên quang đến nhìn không thấy vật, đâu còn có thể phân được Đông Tây Nam Bắc

"Không tốt. Cái vùng nước đục này chính là chày đi không nổi, phải nhanh chóng thoát thân ngay!" Lâm Phong kinh hãi, những người bên ngoài đánh nhau pháp lực thần thông rõ ràng vượt qua bản thân rất nhiều nên sao còn dám dừng lại. Vội vàng lôi kéo Thất công chúa bước đi.

Thất công chúa thấy như vậy liền hồn dấy, cảm thấy cực kỳ tức giận vô bờ liền niệm xuất ra Thiên Thương cầm. Gây nhẹ một cái, một đoàn xích hồng sắc vân quang đánh vào trong ma vân cuộn cuộn. Đến lúc này mới cùng Lâm Phong độn quang chạy đi không để lại tàn ảnh.

Hắc bào đang trực tiếp phun ra chân hỏa, tình hình bị Thất công chúa trước khi đi bỏ lại một núi lửa phun dưới người nên vội vàng phân ra một Thiên ma phân thân đi ngăn cản xích hồng sắc vân quang từ Thiên Thương cầm phát ra. Có điều vừa phân tâm thì tám Thiên ma phân thân liền bị hai Thần ngoại hóa thân của Lã Động Tân chém giết, cùng vậy đánh tới Hắc bào.

"Cuối cùng là sắp thành lại bại. Thiên Thương cầm đã bị Cực Lạc công chúa đoạt được, tiếp tục đánh nữa cũng vô dụng!" Hắc bào thân là Ma giới Đại hộ pháp, tự nhiên biết rõ Cực Lạc công chúa có người che chở, cái vận chó gặp phải ruồi quả thực là trong tam giới thì đứng thứ nhất. Chính mình bỏ ra công phu thật lớn thu Thiên Thương cầm vào tận tay vẫn còn bị hấn lấy được.

Lập tức sinh thoái ý, trường tiên cuộn lại, phá vỡ hư không. Rồi bỏ Lã Động Tân, thẳng xuống dưới Cửu U Ma giới đi.

Lã Động Tân cũng không đuổi theo, ha ha cười lớn một tiếng. "Sau này sẽ cùng lão ma ngơoi phân cao thấp!" Lập tức thu Chỉ Thiên kiếm cùng Tử Dương kiếm, hướng hai vị thân ngoại hóa thân nói câu: "Đạo huynh đi thông thả!" Rồi nhẹ nhàng bay đi.

Cửu Phụng thấy Thiên Thương cầm bị Lâm Phong mang đi, Hắc bào cùng Lã Động Tân cũng trước sau rời đi nên cũng không còn bụng dạ đánh tiếp liền nhảy ra ngoài hướng Bồ Tát hừ một tiếng. "Sau này sẽ so đo cùng người đàn bà chanh chua như ngươi với cái miệng lưỡi bén nhọn!" Lập tức thu Đông Hoàng Chuông rồi cũng cười lên trên Tam Thập Tam Thiên bỏ đi.

Quan Âm Bồ Tát lại cắn răng một cái, hướng theo phương hướng Lâm Phong cùng Thất công chúa bỏ chạy đuổi theo, đuổi theo mấy ngàn dặm, thỉnh linh một đạo nhân vòng vo ra đến gần trở đường đi. Đó là Nam thiên bộ châu đông Hoa Sơn Đông Hoa thượng tiên.

Đông hoa thượng tiên nói: "Bồ Tát đi thông thả, Tiên Thiên thánh vật có kỳ chủ, Bồ Tát chớ vọng động chấp niệm, tránh làm hỏng đạo hạnh!"

"Quả thật như thế!" Quan Âm Bồ Tát cảm thán thầm than, trong lòng cũng biết Đông hoa thượng tiên có thực lực đại thần thông, đã tu thành Lục Đại Nguyên Thần, thành tựu khác ngừ đại thân ngoại hóa thân, đại thừa quy nhất. So với hoàn nguyên của Hỗn Nguyên thánh đạo cũng vẹn vẹn chỉ kém một bước nên chính mình tuyệt đối không là đối thủ, lập tức nói: "Đạo huynh thọ lượng!" Nói xong tiêu sái trở lại phương Tây mà bay đi.

Đông hoa thượng tiên cũng nói: "Bồ Tát đi thông thả!" rồi lập tức trở lại đông Hoa Sơn mà đi.

Lâm Phong cùng Thất công chúa thẳng một đường hướng bắc, ba ngày ba đêm, đã ra khỏi Nam Chiêm Bộ châu, tiến vào Bắc Câu Lô châu. Xác định không có người theo dõi, lúc này mới thu độn quang, tiến vào một động băng trên đỉnh núi. Hắc thổ phào ra một hơi nói với Thất công chúa: "Nàng không sao chứ, để cho nàng phải đi theo ta chạy trốn chết, thực là ủy khuất cho nàng!"

"Phu quân không cần nói như thế, cùng là vợ chồng, không cần những lời khách khí này!" Thất công chúa cười nói: "Thiên Thương cầm chính là một trong Tiên Thiên thập đại thánh khí, còn không biết có bao nhiêu người có chủ ý. Giờ để cho vợ chồng chúng ta đoạt được, sau này chính có thể dùng cái Tiên Thiên thánh khí này ngăn cản kiếp số!"

"Thiên Thương lão ma cũng là thức thời, giữ cầm này bên trong phân thân, bằng không chúng ta sợ là còn phải tốn một công động chân tay mới có thể đem cái thánh khí này luyện hóa!"

Lâm Phong lúc này mới nhớ lại Nguyên thần của Thiên Thương lão ma còn bị hấn phong ấn tại Kim Quang phiến, vội vàng rung lên Kim Quang phiến, đem Nguyên Thần lão ma phóng ra nói: "Cái lão ma ngơoi cũng coi như thức thời, bắt quả ngươi kiếp số đã đủ. Diêm vương đã hướng ta muốn cái mạng nhỏ của ngươi. Bản cung chủ liền tiễn ngươi một đoạn đường, kiếp sau nhớ tìm một chỗ tốt để mà hưởng thụ!"

Dứt lời không đợi lão ma phân trần, trực tiếp chấn khai lục đạo, đem Nguyên Thần lão ma đè ép đi vào, một lần nữa đi đầu thai.

Thất công chúa hỏi: "Hiện tại chúng ta đi đâu?"

Lâm Phong trầm ngâm một lát, cảm nhận sâu sắc những thiếu sót của mình. Những tiểu yêu, tiểu ma kia thì không nói, nhưng mà đụng phải những đám như cự yêu ma vương thì mình cũng chỉ có thể chạy trốn chết. Đến ngay cả Quan Âm bồ tát còn không thể đối phó được, sau này sợ còn phải gặp rất nhiều kiếp nạn.

Phải nhanh chóng tăng nhanh tu vi lên thì mới mong có thể ngăn cản kiếp số.

Lập tức nói: "Dù sao cũng không có gì làm, Bắc Câu Lô châu cũng ít người lui tới, lại có rất nhiều linh cảm dị thú, không bằng chúng ta ở lại chỗ này tìm động phủ bề quan, thuận tiện luyện chút ít đan dược, cũng là để cho môn hạ đệ tử dùng."

Thất công chúa cười nói: "Rất hợp ý ta, phu quân nếu là có thể tu thành nguyên thần thứ hai, bước chân vào Kim tiên đại đạo, chúng ta lại có rất nhiều đỉnh cấp pháp bảo, sau này cho dù gặp lại mấy vị Bồ tát kia cũng không phải chỉ là chạy trốn chết như vậy!"

Lập tức hai người tiến vào Bắc Câu Lô châu, tìm một tòa động phủ, ẩn cư ở bế quan tu luyện.

Bắc Câu Lô châu chính là vùng đất trời sinh băng tuyết, sông băng vạn năm dài vạn dặm không thay đổi. Chính xác là nơi ít ai lui tới, trong đó có nhiều linh cảm dị thú tu thành thần thông, thần thông pháp lực không dưới kim tiên. Ngoại trừ tiên nhân có tu vi cao thâm ngẫu nhiên đến Bắc Câu Lô châu này bắt linh thú luyện chế tiên đan, bình thường tiên nhân tán tu căn bản không dám đi vào.

Lâm Phong cùng Thất công chúa đang ở biên giới Bắc Câu Lô châu tìm một tòa động phủ bí mật, dùng lực che kín, lại hạ cấm pháp nặng nề, đóng cửa bế quan.

Bình thường thì đi ra ngoài tìm vài con linh thú, luyện chế chút ít đan dược. Còn lại thời gian đều bế quan, dùng Hồng Mông, Huyền hoàng nhị khí rèn luyện Nguyên Thần trong thân, dùng Hồng Mông Tử Dương chân cương rèn luyện trong thân, đem bản thể rèn luyện càng cường hãn, pháp lực tu vi tiến cảnh cực nhanh quả thực là tiến triển cực nhanh.

Lại tốn hao hơn mười năm công phu, tinh luyện yêu hoàng tinh khí, Thái Huyền chân thân đã hoàn toàn ngưng tụ, có hình dáng tương mạo cùng khuynh hướng cảm xúc, không hề như là cái bóng hư ảo bình thường, chỉ có thể nhìn, không thể sờ.

Đồng thời dùng Hồng Mông Tử Dương chân cương đem Thái huyền chân thân rèn luyện càng ngày càng cường hãn, không dưới Bát Bảo kim thân. Lại

còn luyện hóa yêu hoàng tinh khí phân cho Thất công chúa, hai người hợp thể song tu, cùng luyện thượng cổ yêu tộc bí pháp.

Hỗn độn sơ khai, vốn là một phân thành hai, tạo hóa có âm dương cân bằng, hai vợ chồng tâm cùng linh hợp, linh cùng thần hợp, thần và ý hợp lại, cùng dò xét đạo âm dương cân bằng tạo hóa, dung hợp Bàn Cổ khai thiên tinh nghĩa, tốn thời gian hơn mười năm, tạo ra phương pháp Hồng Mông cực lạc, có ba cuốn, mười hai chương, nói hết những điều hay. (DG: Kiểm về dịch ngay!)

Thần tiên không tuế nguyệt, năm mươi năm trong nháy mắt trôi qua, phu phàm tục tử đã sớm qua một cái luân hồi, sinh sinh diệt diệt, không biết lại đầu thai đến nhà nào, còn đối với người thoát khỏi luân hồi không tồn tại trong ngũ hành, thần tiên mà nói, năm mươi năm thời gian lại chẳng qua chỉ là một giấc ngủ mà thôi, căn bản là không có ý nghĩa.

(Trong thần thoại thì Đông Hoa đế quân chuyển thế đầu thai chính là Lã Động Tân, nhưng mà ta lại giả thiết là Đông Hoa thượng tiên cùng Lã Động Tân là hai người, cứ nói rõ trước một chút.)

Bạn đang đọc truyện *Vô Lại Kim Tiên 2* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Dê thế tội.

Không nói vợ chồng Lâm Phong tại phía Bắc Cự Lô châu tìm động phủ hợp thể song tu, tìm hiểu tạo hóa. Lại nói những cây bàn đào vạn năm trong vườn Bàn Đào thoát cái thiếu hơn phân nửa, giấy gói không được lửa nên bị Vương Mẫu nướng nướng phát hiện. Ngọc đế nghe xong rất tức giận, khép lục tiên nữ tội biết việc không báo nhốt vào thiên lao.

Lại phái Tam Đàn Hải Hội Đại thần Na Tra, dẫn theo trăm vạn thiên binh thiên tướng xuống hạ giới đi bắt Thất công chúa về Thiên đình trị tội. Hơn nữa bởi vì Lâm Phong bình định Thủy Hà sơn, trong đó có rất nhiều môn phái cùng các vị thần tiên trên trời có giao tình, bởi vậy bên phái Vũ Đức Tinh quân đều muốn mượn gió bẻ măng, hung hăng thừa cơ đồ thêm dầu vào lửa.

Lập tức là áng mây trùng trùng, sát khí khắp trời, Na Tra dẫn theo trăm vạn thiên binh vâng lệnh Ngọc đế giáng xuống phạm trần. Từ Thiên đình hướng tới Thủy Hà sơn thì sớm có đệ tử tuần núi báo vào, Cửu Vĩ Hồ vội vàng mang theo ba vị sư muội cùng một đám đệ tử phân trần cùng Na Tra.

Na Tra vốn đã nhận quả của Lâm Phong mà có bụng kết giao, trong lòng ngàn vạn lần không muốn tiếp thánh chỉ này nhưng lại không thể không nghe lệnh Thánh đế nên cảm thấy cực kỳ khó xử. Giờ chỉ gặp có Cửu Vĩ Hồ mà không thấy Lâm Phong cùng Thất công chúa thì không khỏi âm thầm cảm thấy có thể giải quyết riêng để miễn đi một phen xấu hổ.

"Ta vâng mệnh Ngọc đế đến mời Thất công chúa trở lại Thiên đình. Có thể gọi Thất công chúa tiếp chỉ!" Na Tra vội nhìn lướt qua bọn người Cửu Vĩ Hồ.

Lại Hối: "Sư phụ của người đâu?"

Cửu Vĩ vừa nghe đã kinh hãi. Thầm nghĩ: "Dẫn theo trăm vạn thiên binh thiên tướng đến mời sư nương. Làm gì có chuyện như thế. Sợ là Thánh đế lão nhân sẽ gây bất lợi với Cực Lạc cung. Sư tôn cùng sư mẫu dạo chơi thật đúng lúc đó"

Cửu Vĩ Hồ này vốn xảo quyết, tâm tư khó dò, nên đương nhiên không tin lời Na Tra bèn vội hỏi: "Sư tôn cùng sư mẫu của ta xuất cung dạo chơi vốn không có trong cung!" Đồng thời lại âm thầm dặn đám yêu vương sư đệ sư muội chú ý đề phòng. Một khi động thủ thì lập tức bày Đại La kiếm trận giết trước nói sau.

Tên đại đồ đệ này của Lâm Phong vô cùng có thủ đoạn, sớm âm thầm đem sự lợi hại của sư phó Lâm Phong tiện tuyên truyền một phen. Cả đám yêu quái lớn nhỏ và tiên nhân đệ tử của, Thủy Hà sơn đều biết Lâm Phong có người chống lưng, ngay cả Thiên đế cũng không dám chọc hấn. Bởi vậy yêu quái lớn nhỏ cùng tiên nhân đệ tử đều là dững khí mười phần, có tâm liệu mạng.

Na Tra thấy thế cục này, thầm nghĩ: "Không có ở đây là tốt nhất, ta còn đang lo không mặt mũi nào gặp mặt Cực Lạc cung chủ. Hắn lại dẫn theo Thất công chúa đi rồi, giảm bớt không ít phiền toái. Cũng miễn cho Cực Lạc cung chủ nói ta quên tình phụ nghĩa!" Nghĩ rồi lập tức dẫn theo thiên binh thiên tướng quay về Thiên đình phục mệnh

Lập tức liền cười mây vàng Canh Lan Kim tiên đi thẳng về đến trước đại điện Linh Tiêu. Có tiên nhân đi ra hỏi "Tam Thái Tử vì sao nhanh như vậy đã trở lại, có bắt được Cực Lạc cung chủ cùng Thất công chúa trở về" "

Na Tra nói: "Chưa từng "

Ngọc Đế cả giận nói: "Là có ý gì?"

Na Tra vội vàng nói: "Khỏi bầm bệ hạ, Cực Lạc cung chủ một năm trước dẫn theo Thất công chúa đã đi ra ngoài đạo chơi không ở trong Cực Lạc cung!"

"Có thể gọi Thiên Lý Nhân cùng Thuận Phong Nhĩ tra xem Cực Lạc cung chủ hiện đang ở nơi nào!" Thái Bạch Kim Tinh nói.

"Nhanh chóng tra!" Ngọc Đế tức giận ra lệnh.

Lập tức Thiên Lý Nhân cùng Thuận Phong Nhĩ vội vàng tuân mệnh, ra ngoài Nam Thiên môn tìm kiếm. Thiên Lý Nhân được xưng là có thể nhìn thấu tam giới, Thuận Phong Nhĩ được xưng là có thể nghe cả tiếng đánh rầm của thánh nhân ngoài ba mươi ba tầng trời.

Chỉ là giờ phút này, Thiên Lý Nhân mở Thiên nhãn, nhưng lại là một mảnh mơ hồ, nhìn không ra Cực Lạc cung chủ cùng Thất công chúa ở nơi nào. Thuận Phong Nhĩ tuy rằng có thể nghe được hạ giới thần tiên đánh rầm, nhưng duy nhất là nghe không được động tĩnh Lâm Phong.

Lập tức lưỡng tiên vội vàng bấm bảo lên Linh Tiêu Bảo Điện. Chúng tiên hai mặt nhìn nhau mà đều không biết rằng thiên cơ bị đám tiên nhân làm cho điên đảo cả rồi. Thiên Lý Nhân cùng Thuận Phong Nhĩ nhìn coi hạ giới phạm phủ tục tử một chút là không có vấn đề gì nhưng muốn từ trong âm dương đảo lộn tìm được Lâm Phong cùng Thất công chúa lại có chút khó khăn.

Chúng tiên không có pháp biện pháp, Vũ Đức Tinh Quân lại nói: "Cực Lạc cung chủ không tuân Thiên đình hiệu lệnh, không đếm xỉa Thiên Quy. Bệ hạ có thể phái thiên binh thiên tướng xuống hạ giới tiêu diệt Cực Lạc cung, Cực Lạc cung chủ liền sẽ ra ngoài."

Ngay sau đó liền có mấy tiên nhân bước ra khỏi hàng hùa theo

Na Tra ở một bên lắng nghe cười lạnh không ngừng. Thái Bạch Kim Tinh vội nói:

"Chuyện này không ổn. Mong bệ hạ nghĩ lại."

Ngọc Đế lão nhân trầm ngâm một hồi xua tay nói: "Dừng tại đây đi, Tam Đàn Hải Hội Đại thần Na Tra lập tức xuống hạ giới truy bắt Cực Lạc cung chủ"

Nói dứt lời liền đi vào Phê Hương điện.

Na Tra vội vàng ứng mệnh, xuống Ngọc Ngai Kim thiên. Cũng không mang theo thiên binh thiên tướng, một mình xuống hạ giới tiêu dao sung sướng. Ngọc Đế lão nhân chỉ là sợ thiên đình mất mặt, mới không thể không tạo ra chút thanh thế, cũng không thật sự muốn bắt Cực Lạc cung chủ và Thất công chúa. Na Tra tâm tư tinh khôn thì sao có thể không biết, vừa vặn có thể mượn cơ hội này xuống hạ giới vui vẻ một phen.

Lập tức vụ bàn đảo không giải quyết được gì. Một ít tiên nhân hiểu chuyện tuy không biết tâm tư của Ngọc Đế lão nhân, nhưng là biết Ngọc Đế cũng không muốn làm khó Cực Lạc cung chủ. Vì vậy không hề muốn làm chìm đầu đàn thử súng, việc ai người đó làm mà tản đi.

Lại nói sáu vị tiên nữ bởi vì liên quan đến Thất công chúa, bị thiên đế nhốt vào trong thiên lao.

Nhị Lang thần Dương Tiễn cùng thất tiên nữ xưa nay giao hảo, lại là biểu huynh muội. Nay nghe được thất tiên nữ bị Ngọc đế giam giữ, mặc dù lớn tiếng mắng người cậu Ngọc Đế không để ý thân tình cha con, nhưng lại không có biện pháp.

Âm thầm sốt ruột vài ngày, lại nghe sáu vị biểu muội ngày càng gầy gò, càng cảm thấy khăn trương, thăm mắng Cực Lạc cung chủ vô si, mê hoặc Thất công chúa hái trộm hơn trăm quả đào vương, làm hại sáu vị tỷ tỷ thay nàng chịu tội.

Dương Tiễn tuy là Thiên đình đệ nhất thần tướng thần thông quảng đại nhưng cũng không thuộc Thiên đình quản chế. Hắn ở tại Nam Chiêm Bộ châu Quán Giang khẩu nên cho dù là Ngọc Đế, cũng không nhất định là có thể mời hắn làm việc được.

Lo lắng hết mấy tháng, rốt cuộc chịu không nổi lập tức mang theo Hao Thiên khuyển, tay cầm Thiên giới thần binh thiên tru, chính là Tam Tiêm Lưỡng Nhận thương (thương ba mũi hai lưỡi), lên Thiên giới, hướng đến thiên lao Thái Ngục thiên.

Đám ngục tốt coi lao thấy cháu ngoại Ngọc đế. Vội vàng vắn an mà hỏi: "Chân quân tới làm gì?"

Dương Tiễn nói: "Ta tới xem sáu vị công chúa "

Ngục tốt mặc dù biết Nhị Lang Chân Quân chính là Thiên giới đệ nhất thần tướng, có đại thần thông, nhưng cũng là khó xử nên không dám để hắn đi vào, vội hỏi: "Chân quân chờ trách, không có ngọc lệnh của Ngọc đế thì hạ quan không dám cho ngài đi vào."

Dương Tiễn cả giận nói: "Là đạo lý gì, ta chính là cháu ngoại Ngọc đế, đến thăm sáu vị biểu muội, có gì không ổn?" Lập tức thi triển phép định thân pháp làm bất động đám ngục tốt trông coi thiên lao. Định bước xuống thiên lao thì có sáu trụ kim loại bay lên, trong đó chớp lửa màu lam lập lòe đan vào thành một mặt lưới lớn chặn kín đường đi.

Bốn vị Thiên lao thần tướng từ tứ phía xông tới, nói: "Chân quân sao có thể không tuân ngọc lệnh của bệ hạ mà tự tiện xông vào thiên lao. Chẳng lẽ muốn ý vào thần thông, mạnh mẽ xông vào Thái Thiên ngục phải không? Xin hãy nhanh chóng thối lui, đừng chọc cho bệ hạ tức giận."

Dương Tiễn nói: "Ta đang muốn xông vào Thái Thiên ngục này" Tam Tiêm Lưỡng Nhận thương vừa xuất liền phá vỡ thiên lao cấm pháp, đám thần tướng bảo vệ thiên lao không ai là đối thủ của hắn nên bị Dương Tiễn một đường xông tận tới ba mươi ba tầng dưới cùng trong thiên lao. Chỉ thấy sáu vị tiên nữ bị giam ở trong Thiên lao cực kì dơ bẩn khuôn mặt hốc hác, hào quang bị mất rất nhiều.

Sáu tiên nữ đã nghe thấy tiếng kêu la, không bao lâu liền gặp Dương Tiễn xông tới thì lập tức vui mừng phát khóc, chạy tới chỗ biểu huynh khóc một trận. Bao nhiêu ủy khuất trắng gang đại hải đều phát tiết trên người biểu huynh (anh họ).

Dương Tiễn là tên ngốc, không biết như thế nào an ủi đành phải - chờ tiên nữ khóc đủ, lại nghe được xa xa có tiếng giết truyền đến. Trong lòng biết đã kinh động Ngọc Đế, vội vàng nói: "Trước đừng khóc nhanh chóng theo ta xuống hạ giới, bằng không bệ hạ đến, sợ là lại khó thoát thân!"

Đại công chúa lo sợ không yên nói: "Sợ là Phụ hoàng sẽ rất tức giận!"

Dương Tiễn cả giận nói: "Cực Lạc cung chủ mê hoặc Thất muội hái trộm bần đào, gây ra đại họa, lại muốn các muội đến thế tội. Nếu không theo ta hạ giới. Chẳng lẽ lại muốn học theo Đại muội, bị nhốt ngàn vạn năm phải không?"

Sáu tiên nữ không có chủ ý. Đành phải nghe theo Dương Tiễn, vội vàng thu xếp quần áo. Đi theo Dương Tiễn ra thiên lao. Dương Tiễn thả ra Hao Thiên khuyến, nâng lên thần binh thiên tru. Một đường xông ra Thái Ngục thiên không ai có thể ngăn. Sáu tiên nữ theo sát phía sau. Về mặt kinh hoàng bất lực.

"Thái chân quân sao có thể phạm thượng ngỗ nghịch, nhanh chóng thu binh khí, theo ta đi gặp bệ hạ, miễn cho bị mất mặt!" Bỗng nghe được một tiếng hét lớn, chính là Ngọc Đế lão nhân phái Na Tra cùng Cửu Thiên Nguyên thần Lô H hóa Thiên tôn tiến đến bắt lấy Dương Tiễn,

Na Tra mấy tháng trước phụng mệnh xuống hạ giới đuổi bắt Lâm Phong cùng Thất công chúa, có danh đi làm chính sự nhưng tiêu cực đãi công. Ở dưới hạ giới hần tiêu dao sung sướng mấy tháng trời, trở về chỉ nói Cực Lạc cung chủ cùng Thất công chúa không biết trốn đi nơi nào, tìm sao cũng tìm không ra, Ngọc Đế cũng không còn cách nào khác.

Đành phải vậy thôi

Không nghĩ rồi lại nghe được cháu ngoại là Dương Tiễn xông tới Thái Ngục thiên cứu ra lục tiên nữ thì lập tức giận tím mặt. Việc Cực Lạc cung chủ cũng thôi đi, có người có lai lịch lớn che chở rồi. Hiện tại ngay cả cháu ngoại của mình cũng không đem Thiên đình để vào mắt thì bảo sao ngài không giận cho được. Lập tức sai Na Tra vừa trở về và truyền Cửu Thiên Ứng Nguyên Phổ Hóa Lô thần Thiên Dụ cùng chúng thần Lô bộ lập tức tới bắt Dương Tiễn.

"Thiên tôn đừng trách!" Dương Tiễn nghiêm nghị không sợ, nói: "Sáu vị biểu muội của ta đây cũng không xúc phạm thiên điều. Chỉ là bị Cực Lạc cung chủ liên lụy mà thôi, bệ hạ nếu khó người lửa giận, tại sao không tìm Cực Lạc cung chủ hỏi tội. Lại lấy sáu vị biểu muội vô tội của ta trút giận, như vậy là không thỏa đáng!"

Lại xoay chuyển ánh mắt, cùng Na Tra liếc nhau một cái. Na Tra vội vàng nháy mắt, Dương Tiễn hiểu ý gật đầu.

Còn Thiên Ứng Nguyên Phổ Hóa Lô thần Thiên tôn nói: "Chân quân xúc động như thế, hỏi đem uy nghiêm của Thiên đình để ở đâu. Mau theo ta đi diện kiến bệ hạ, có Chân quân ra mặt cầu tình, chắc hẳn bệ hạ cũng sẽ không làm khó sáu vị".

Dương Tiễn vội vàng cười nói: "Thiên tôn lắng tai à, có vết xe đổ của Đại muội trước đây, Thiên tôn còn muốn khuyên ta đi gặp bệ hạ, cho là ta không có đầu óc chắc? Nhanh chóng mở ra, nếu không chờ có trách thần binh trong tay ta!" Cậu của ta, ta vô cùng hiểu.

Lô Thần Thiên tôn nói: "Ta có ngọc lệnh của bệ hạ trong người, nếu Chân quân kháng kháng một mực, bần đạo chỉ có thể bắt Thiên tôn lên Linh Tiêu đại điện đi gặp bệ hạ!",

Dương Tiễn cười nói: "Ta lại muốn xem bản lĩnh của ngươi!" Tam Tiên Lưỡng Nhận thương vung lên, hần dẫn theo sáu vị tiên nữ xông ra ngoài.

"Nhanh chóng nhóm trận, giáng xuống Hoàn Thiên Phổ Hóa thần lôi!" Lô Thần Thiên tôn quát to một tiếng, chúng thần Lô bộ lập tức triển khai, đem Dương Tiễn vây lại. Một đạo sấm sét không lồ mang theo Bạch Vân quay cuồng giáng xuống, nện thẳng vào Dương Tiễn.

Na Tra cùng Dương Tiễn giao tình không cạn, cùng thất tiên nữ cũng là có giao tình, làm sao ngăn trở Dương Tiễn. Chẳng những không ngăn cản, hơn nữa âm thầm đưa mắt, làm cho thiên binh thiên tướng sau lưng toàn bộ tiêu cực lẫn công, thừa cơ nhường đường.

"Chỉ là Phổ Hóa Thần lôi. Sao có thể làm khó dễ được ta!" Dương Tiễn tinh thông Cửu chuyển huyền công, có bảy mươi hai phép biến hóa nên ngang nhiên không sợ. Hần biến hóa nhanh chóng lập tức thành cao vạn trượng, chỉ dùng thân thể cường hần liền tiếp nhận Cửu Thiên Phổ Hóa Thần lôi rồi cười ha ha hai tiếng quét ngang thần binh Tam Tiên Lưỡng Nhận thương lại xông ra ngoài.

Na Tra cố ý nhường đường chỉ đứng ở phía xa múa may hò hét, cũng không tiến lên ngăn trở. Lô bộ chúng thần đâu ngăn được Thiên giới đệ nhất thần tướng. Không được một lát, Dương Tiễn thoát ra khỏi Thái Ngục thiên, mang theo lục tiên nữ xuống hạ giới.

Lô Thần Thiên tôn cũng không so đo việc Na Tra cố ý nhường đường, thấy Dương Tiễn dẫn theo lục tiên nữ rời khỏi thiên giới thì cũng dẫn theo chúng thần Lô bộ trở lại điện Ngọc Mân kim thiên phục mệnh.

Na Tra hắc hắc cười hai tiếng, cũng điểm đủ thiên binh thiên tướng, đi Linh Tiêu đại điện gặp Ngọc Đế.

Dương Tiễn dẫn theo lục tiên nữ hạ giới, đi vào Quán Giang khẩu, vài người còn hoảng hốt thậm chí còn có vẻ không nghênh đón. Dương Tiễn thấy vậy càng giận dữ, há miệng mắng lớn: "Cực Lạc cung chủ quá vô sỉ, khiến cho Thất muội gây ra tai họa như thế này lại làm sáu vị muội tử thế tội. Nếu để cho ta thấy được, nhất định phải rất giáo huấn hần một trận!"

"Chân quân không cần tức giận, Bồn cung chủ cũng muốn nhìn thấy bản lĩnh của Nhị Lang thần!" Dương Tiễn vừa dứt lời. Chỉ thấy hai đạo độn quang rơi

xuống, hiện ra một đôi thanh niên nam nữ, chính là Lâm Phong cùng Thất công chúa vừa mới xuất quan.

Lâm Phong cùng Thất công chúa ở Bắc Cự Lô châu tham ngộ năm mươi năm hợp thể song tu. Lập nên Hồng Mông cực lạc, lại dùng Hồng Mông, Huyền Hoàng nhị khí rèn luyện Nguyên Thần của thân thể. Pháp lực đạo hạnh càng tiến triển cực nhanh, tuy nhiên còn chưa có đột phá ngưỡng cửa của Kim Tiên đại đạo, thực sự vẫn chỉ kém nửa bước, nhưng tu vi đã ở phía trên Thất công chúa.

Đạo hạnh ngày càng tinh thâm. Trước ngày xuất quan đã bói tính ra được việc Thất công chúa hái được hơn phân nửa đào vương, sợ là lục tiên nữ phải làm dê thế tội, vì vậy vội chạy tới.

Hai người đuổi tới Thiên giới, vừa vận dụng phải lúc Dương Tiễn cứu lục tiên nữ xuống hạ giới, đang hướng Thái Ngục thiên mà đến. Lúc này mới một đường theo tới đây.

Mới vừa nghe Dương Tiễn khẩu xuất cuồng ngôn, Lâm Phong cũng động giận dữ. Lại sớm biết Nhị Lang thần này thần thông quảng đại, đến cả Tam Đàn Hải Hội Na Tra cũng không là đối thủ thì có ý gấp mặt, bởi vậy cùng Thất công chúa hiện thân đi ra.

"Khá lắm đồ vô si, đang muốn cho thằng nhãi nguoi một chút giáo huấn" Dương Tiễn mặc dù không biết Lâm Phong, nhưng có thể từ Thất công chúa đoán ra. Lập tức tràn ngập lửa giận, dẫn Hạo Thiên khuyên, cầm Tam Tiêm Lưỡng Nhận thương, đến đầu với Lâm Phong.

Bạn đang đọc truyện *Vô Lại Kim Tiên 2* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24: Nhị Lang Chân Quân .

"Chính ta đang muốn lĩnh giáo thân thủ của Nhị Lang thần!" Lâm Phong cầm lấy Thanh Hồng kiếm hướng lên thiên không phát lực một kiếm đón đánh Tam Tiêm Lưỡng Nhận (ba mũi hai lưỡi) thương. Hắn cảm thấy một lực lượng mãnh liệt đè xuống, chính mình thiếu chút nữa không cầm nổi kiếm thì không khỏi thầm khen Nhị Lang thần này là danh tướng Thiên giới đệ nhất đích thực không phải chỉ có lời đồn. Nay chắc đã vượt qua Huyền quan, tiến vào Kim Tiên đại đạo.

May là mình năm mươi năm nay khổ tu, tuy còn chưa có tu thành đệ nhị Nguyên Thần, nhưng một chân cũng đã bước qua huyền môn. Hồng Mông Huyền Hoàng nhị khí cũng đã đem thân thể tôi luyện năm mươi năm, độ cường hãn đã đạt đến một mức không thể tưởng tượng nổi nên cũng sẽ không thua trước thần tướng Thiên giới thần tướng Dương Tiễn.

Hạo Thiên khuyên từ phía sau đánh tới, há miệng muốn cắn. Lâm Phong vội vàng xuất Kim Quang phiến quạt một cái. Một đạo kim quang cuốn tới, Hạo Thiên khuyên lại cực kỳ linh mãnh liền nhảy ra đứng ở bên tùy thời mà hành động (DG: con chó chơi trò cắn lén).

"Khí lực rất hay!" Dương Tiễn thấy Cực Lạc cung chủ tiếp được một chiêu của mình mà không rơi vào thế hạ phong thì chiến ý nổi lên. Hắn quát to một tiếng, Tam Tiêm Lưỡng Nhận thương múa lên, vận thần lực nhắm đầu Lâm Phong đánh xuống. Uy thế quả thực không gì so sánh nổi, một thương lại có thể bỏ vỡ không trung. Vô số luồng không khí cực kì hỗn loạn mà lan ra khắp bốn phía.

"Được đó, lại đây!" Lâm Phong nói lớn, vận đạo kim quang lóe lên mà hiện Bát Bảo kim thân. Thanh Hồng kiếm hướng qua tiếp nhận một chiêu của Dương Tiễn nhưng không thể kháng cự trước mãnh lực vọt tới. Lâm Phong chân đứng không vững, thân thể bay xuống phía dưới mấy trăm trượng mới thăng bằng. Không phải thực lực của hắn kém Dương Tiễn mà là bị mất địa lợi.

"Khí lực quá lớn!" Lâm Phong thầm nghĩ Nhị Lang thần quả thật danh bất hư truyền, nay thấy Dương Tiễn truy tới thì vội vàng lướt ngang ra. Hắn lại đằng vân bay lên hét lớn một tiếng, nâng Thanh Hồng kiếm lên toàn lực hướng Dương Tiễn chém tới.

Dương Tiễn không lùi mà tiến, Tam Tiêm Lưỡng Nhận thương rung lên, ngạnh kháng một chiêu toàn lực của Lâm Phong. Trong tiếng va chạm ầm ầm, hai người đồng thời bị chấn về phía sau bay ngược ra mấy trăm dặm rồi mới lấy lại thăng bằng.

Pháp lực tạo sóng làm không gian bốn phía xoắn thành phân vụn, một vùng đầy những bóng hình hỗn loạn rồi lập tức hóa thành hư vô. Cũng may hai người đấu với nhau trên không trung vận trượng nên cũng không lan đến gần bọn người Thất công chúa.

Hạo Thiên khuyên này giờ đứng bên cạnh tìm tìm cơ hội rút cục cũng bắt được thời cơ liền bỏ nhào vào sau lưng Lâm Phong, há miệng muốn cắn.

"Thằng nhãi này mê hoặc Thất muội, phạm vào Thiên Quy lại làm cho sáu vị biểu muội phải thế tội, ta phải giáo huấn nguoi" Dương Tiễn khoái chí quát to một tiếng, cũng phối hợp Hạo Thiên khuyên trước sau giáp công Lâm Phong.

"Súc sinh này lại muốn không biết tốt xấu. Coi chừng ta đem nguoi áp vào luân hồi!" Lâm Phong vội vàng lướt ngang ra, Kim Quang phiến một quạt để bức lui Hạo Thiên khuyên, nhưng Dương Tiễn lại nhân cơ hội bỏ xuống tới. Hắn vội vàng dùng Thanh Hồng kiếm ra đỡ mà không kịp vận khởi toàn lực

nên lập tức bị chấn bay ra ngoài đành chịu điểm thiệt nhỏ.

Cũng may thân thể hắn cùng Bát Bảo kim thân cũng là cực kỳ cường hãn nên còn chưa đến mức bị thương, chỉ là trong nội tâm lại nén giận cười nói với Dương Tiễn: "Để cho con súc sinh này đến làm phân tâm ta, thật là cho ta không nhịn nguoi được?" Một tay vừa lật thì trên đỉnh đầu hiện ra Linh Quy bảo tháp, Huyền Hoàng khí cũng chuyển xuống dưới bảo vệ bản thể.

"Bớt sàm ngôn đi, cho ta coi thực lực của nguoi đi!" Dương Tiễn cũng không dài dòng liền xuất một bùa chú để phát lực thúc giục khiến một đạo thiên lôi sấm sét giáng xuống nện lên phía trên Linh Lung Linh Đà bảo tháp, cùng Hạo Thiên khuyến một tả một hữu, hai mặt giáp công.

"Đúng là muốn phân cao thấp!" Lâm Phong cũng không nương tay. Hắn hiện Linh Lung bảo tháp hộ thân, không để ý tới Hạo Thiên khuyến mà niệm chú lên Thanh Hồng kiếm cùng Dương Tiễn đấu.

Dương Tiễn một thương bổ xuống, Linh Lung Bảo Tháp của Lâm Phong tiếp nhận Tam Tiên Lưỡng Nhận thương mà tâm thần chấn động. Nhưng Linh Lung Bảo Tháp không có chút gì là muốn rút xuống, cũng chẳng tiến không lui, rồi niệm chú lên Thanh Hồng kiếm chém tới.

Dương Tiễn lập bấp kinh hãi, hắn cũng không biết Linh Lung bảo tháp là cái gì pháp bảo. Chính mình toàn lực một chiêu lại không cách nào làm bảo tháp rơi xuống thì không khỏi lại càng hoảng sợ. Trong lúc cấp bách hắn giờ Tam Tiên Lưỡng Nhận thương lên tiếp được một chiêu của Lâm Phong nhưng lại không kịp dùng tới toàn lực. Chỉ cảm thấy một cổ lực mạnh vọt tới rồi thân thể thiếu chút nữa bị chấn bạo, cả người không chỗ chống đỡ mà từ trên mây rơi xuống dưới.

"Đã có thể biết được bản lĩnh của nguoi!" Lâm Phong cũng không cho hắn cơ hội nên cầm đầu lao xuống dưới, Thanh Hồng kiếm hung hăng bổ tới.

Tam Tiên Lưỡng Nhận thương của Dương Tiễn mặc dù là Thiên giới thần binh, nhưng chỉ cùng cấp bậc cùng với Thanh Hồng kiếm, làm sao có thể đánh đồng cùng Linh Lung bảo tháp từ thời khai thiên lập địa có thể Bài danh trong Tiên Thiên thập đại thánh khí. Nếu mà so với Thất Thái Nguyên thạch cùng Linh Quy bảo tháp thì thua kém trên nửa bậc.

Đáng thương Dương Tiễn là nghèo rớt mồng tơi. Tuy thực lực so với Lâm Phong mạnh hơn một bậc. Nhưng pháp bảo lại cách nhau quá xa, thân thể cơ hồ bị chấn bạo. Hắn vội vàng ổn định tâm thần, Tam Tiên Lưỡng Nhận thương hướng lên đâm một chiêu để tiếp lấy một kiếm Lâm Phong ép xuống.

Trong uy thế và chạm không lồ, Lâm Phong giống như đạn pháo bị chấn vọt lên trời cao như trong gió cuốn. Còn Dương Tiễn lại như là quả bí đỏ trực tiếp bị nện xuống sâu vạn trượng sâu rồi đầy người bụi đất chui ra, toàn thân đã đầm đìa máu me, hiển nhiên là trong lúc đối kháng đã chịu chút đau khổ,,,

Lâm Phong có Linh Lung bảo tháp hộ thân, hơn nữa lại là từ trên không đè xuống, cho nên không có chịu thương tổn

Còn Dương Tiễn không có hộ thân như Linh Lung bảo tháp nên trực tiếp bị nện xuống sâu vạn trượng. Cũng may hắn tinh thông Cửu chuyển huyền công, thân thể cường hãn trình độ cũng không thua Lâm Phong. Nếu không thân thể sợ không phải sớm bị chấn thành bụi cám (nv: tây ba lạn – pa tê phương tây) .

"Ỗ vào pháp bảo để thắng thì tính làm gì, đến đây đầu lại lần nữa!" Dương Tiễn lần này lỗ vốn. Cảm thấy giận dữ. Hoàn toàn không để ý trọng thương mà vạn chuyển huyền công, thân thể lập tức biến thành cao đến vạn trượng giờ thương hướng Lâm Phong đánh xuống.

"Nguoi thật không thể nói đạo lý, nguoi cho súc sinh lông ngắn ở phía sau quấy rầy ta không nói. Nguoi là kẻ nghèo hèn, không lấy ra được pháp bảo chẳng lẽ không cho ta dùng pháp bảo, thật sự là tức cười!" Lâm Phong cười lạnh liên tục, vừa quát một tiếng cũng biến thành cao khoảng vạn trượng. Trên đầu Linh Lung Bảo Tháp chìm nổi bất định, Huyền Hoàng khí lại chuyển xuống, làm cho Hạo Thiên khuyến không chạm được thân.

Hai người đều thật sự nổi giận, đã xuất thần thông ở trên trời đánh cho gió bão cuộn cuộn trời đất đổi màu. Bảy vị tiên nữ nhưng lại không khỏi phải âm thầm kinh hãi, sáu vị tiên nữ thấy Dương Tiễn phải chịu đau khổ, toàn thân đầm máu, thật là dọa người. Đều là giết mình dung nhan biến sắc.

Đại công chúa vội vàng nói: "Chỉ là một hồi hiểu lầm, Thất muội mau gọi muội phu đừng làm bị thương biểu huynh. Đều là người trong nhà, không được tổn thương hòa khí".

Thất công chúa lại nói: "Hai người đã đánh ra chân hỏa, ta khuyên cũng vô dụng."

Sáu tiên nữ lo lắng không thôi, thấy Lâm Phong pháp bảo lợi hại. Dương Tiễn đánh không rơi Linh Lung Bảo Tháp, cực kỳ bất lợi thì thực sự sợ muội phu (em rể) lợi hại này đánh biểu huynh (em họ) đến thần hình cụ diệt, lúc đó chỉ còn một chữ thảm.

Lâm Phong cùng Dương Tiễn đích xác đánh ra chân hỏa, Dương Tiễn phải chịu thiệt thòi thì tràn đầy lửa giận. Lâm Phong này lại không giảng đạo lý, có chủ tâm làm đẹp mặt hắn nên lập tức ra tay không lưu tình chút nào. Hắn vừa đánh cho Dương Tiễn đến luống cuống tay chân, vừa cười khẩy mà nói: "Nay bản quân không muốn bắt giữ nguoi, mà muốn tự mình đẩy nguoi vào luân hồi một lần nữa đi đâu thôi"

Dương Tiễn cả giận nói: "Nguoi như có bản lĩnh bắt ta đi, ta sẽ bái nguoi làm thầy!"

Lâm Phong cười nói: "Đây chính là tự nguoi nói, chớ đổi ý."

"Nhìn nguoi như thế nào bái ta làm thầy!" Lâm Phong cười to, thu Thanh Hồng kiếm, Thất Thái tướng (tốt lành) quang lóe lên, lại niệm chú hiện ra Thất Thái Nguyên thạch nện xuống.

Thất công chúa đang đứng một bên quan sát cười nói với sáu tỷ tỷ: "Biểu huynh nhất định phải thua, xem hán như thế nào báỉ phu quân làm sư."

Sáu tiên nữ kinh hãi."Chuyện đó thật sao?"

Thất công chúa cười nói: "Thất Thái Nguyên thạch không có gì không phá. Biểu huynh nhất định phải thua! , "

Vừa dứt lời, chỉ thấy Tam Tiên Lưỡng Nhận thương của Dương Tiễn bị Thất Thái tường quang đánh trúng, lập tức vỡ thành bột mịn, Thất Thái Nguyên thạch thế đi không ngừng nhằm hướng mặt Dương Tiễn mà nện.

Dương Tiễn lập tức sợ hãi. Hay cho Nhị Lang thần, trong lúc cấp bách liền nhảy ra về phía sau mấy trăm dặm nên tránh được một đòn của Thất Thái Nguyên thạch, nhưng hai tay lại trống trơn.

Hạo Thiên khuyển đứng ở bên cạnh thấy thần binh của chủ nhân bị đánh vỡ liền tru một tiếng, lại xả thân hướng Lâm Phong nhào tới. Dương Tiễn kinh hãi kêu lên."Chớ dđ thương Hạo Thiên khuyển. Ta nguyện chịu thua cuộc."

"Còn không mau báỉ sư!" Lâm Phong phe phẩy Kim Quang phiến đánh roi Hạo Thiên khuyển xuống nhưng vẫn để ý Dương Tiễn.

Dương Tiễn lâm vào cảnh mất sạch, chính xác là nguyện đánh cuộc chịu thua đành lập tức báỉ sư. Khi làm lễ báỉ sư thì nhìn thất tiên nữ một hồi rồi lại thần thờ hơn nửa ngày.

Một đẳng là muội phu. Một đẳng là biểu huynh, vai vế thế này thì . . .

Chỉ có Thất công chúa cười tươi như hoa: "Hay lắm đó, biểu huynh đã báỉ phu quân làm sư, từ nay về sau có thể gọi ta là sư mẫu!",

Lâm Phong thả Hạo Thiên khuyển, từ trên trời hạ xuống quay đầu nói với Dương Tiễn: "Còn không mau đến báỉ kiến sư mẫu"

Mặt Dương Tiễn lập tức đỏ bừng, trừng lớn thiên nhãn nhìn qua Lâm Phong sau lại nhìn tới Thất công chúa. Nhưng không làm sao báỉ được đành nhẫn nhịn nửa ngày, mới nghẹn ngào thốt ra một câu: "Nàng là Thất muội của ta, ta chỉ gọi là sư phó không nhận sư mẫu!"

Sáu vị tiên nữ phục hồi tinh thần lại, đại công chúa vội hỏi: "Cái này... chỉ là vui đùa mà thôi, đạo huynh cần gì phải làm thật!"

Lâm Phong nhìn nhìn lục tiên nữ, thầm khen, không hổ là Dao Trì thất tiên nữ, đích xác đều là khuynh thành tuyệt sắc. Cười nói: "Đây là Dương Tiễn nguyện đánh cuộc chịu thua, sao có thể xem như vui đùa. Thân thích là thân thích, hán cái này đồ đệ ta chính là chắc chắn phải rồi. Có Nhị Lang thần như vậy là một vị hảo đồ đệ. Ta đây làm sư phó cũng có mặt mũi"

Sáu vị tiên nữ quay lại nhìn nhau, thầm nghĩ muội phu lợi hại này thật đúng là vô sỉ.

Dương Tiễn nhưng lại ủ rũ đứng ở một bên, âm thầm hối hận chính mình thật sự là đầu heo quá. Cực Lạc cung chủ này chỉ là ý vào pháp bảo lợi hại, pháp lực thần thông so với mình còn kém hơn một bậc. Chính mình như thế nào báỉ một sư phụ như trò hề vậy, quả thực là suy bại gia phong.

Hơn nữa... . . .

Cực Lạc cung chủ này còn là biểu muội phu của mình, không nghĩ tới một chút không cẩn thận mà khiến cho mặt mũi bị ném vào chuồng heo rồi.

Thất công chúa cười nói: "Được rồi, được rồi. Chẳng phải chỉ báỉ sư phó thôi sao! Có gì lớn đâu, từ nay về sau biểu huynh là đồ đệ của phu quân, cũng còn là biểu huynh của bọn tỷ muội chúng ta thì có hư hao gì đâu. Đánh đến nửa ngày biểu huynh cũng không mời chúng ta đi vào uống trà, thật sự là thất lễ a."

Dương Tiễn cười khan một tiếng vội vàng mời mọi người mời đi vào, sáu vị công chúa lôi kéo Thất công chúa đến bên cạnh thì thầm to nhỏ. Dương Tiễn mặt mũi đầy vẻ ỉu xiu, ủ rũ ngồi ở một bên, buồn bực không ra tiếng.

Lâm Phong nhưng lại cười đến trên mặt nở hoa. Đích thật là lần không có đến đây vô ích. Đánh trận này cũng không phải là đánh xuống mà thu được đồ đệ lợi hại như Dương Tiễn.

Sau này đi ra ngoài mình cũng có mặt mũi.

Lập tức lấy ra Thanh Hồng kiếm của Thất công chúa. Nói với Dương Tiễn: "Thất Thái Nguyên thạch chính là pháp khí tối cao sinh ra từ thời Bàn Cổ. Uy lực còn trên cả Tiên Thiên thập đại thánh khí. Tam Tiên Lưỡng Nhận thương của Ngươi chỉ có thể coi là hàng thường. Hủy cũng không đáng tiếc, Thanh Hồng kiếm này uy lực cũng không tệ. Coi như ta đây làm sư phó tặng cho ngươi làm lễ ra mắt. Ngươi cứ tế luyện lại một lần nữa tạm thời dùng làm vật phòng thân.

Ngày sau lại có pháp bảo tốt sẽ ban thưởng cho ngươi!"

Dương Tiễn chẳng những bị mất hết mặt mũi, thần binh cũng bị Thất Thái Nguyên thạch hủy đi thì thật đúng là buồn bực hết chỗ nói. Vì vậy cũng không khách khí cảm lấy Thanh Hồng kiếm, Lâm Phong truyền thủ pháp sử dụng, lập tức dùng Nguyên Thần tế luyện.

Lâm Phong ngồi ở một bên là càng xem càng thích (DG: hôm nay nói hơi nhiều nhưng cái chương này thật ăn không tiêu câu này cứ như thằng GAY). Có đồ đệ thế này thật không tệ. Cả Thiên đình cao thấp, ngoại trừ Ngọc đế lão nhân không biết sâu cạn ra thì cũng chỉ có mình mới thu được đồ đệ lợi

hại có thực lực cùng con khi đại náo Thiên cung đánh một trận chiến. Đồ đệ ưu tú như vậy thật đúng là đốt đèn lồng cũng chưa chắc có thể tìm được. Nhưng lại làm cho mình nhặt được một vị a.

Dương Tiễn này vốn tinh thông Cửu chuyển huyền công, thần thông thì chưa tu thành nguyên chủng thứ hai, nhưng vẫn không kém mức đã luyện thành hóa thân Kim Tiên.

Cửu chuyển huyền công vốn là phương pháp ma đạo. Không tu Nguyên Thần, không tham tạo hóa mà chỉ luyện thân thể, dễ học nhanh thành. Lại luyện đạo biến hóa thân thể, chính là do Ma vương Túy Vưu trong thái cổ hồng hoang dùng để huấn luyện ma binh ma tướng trong Ma Môn của nàng. Sau trận đại chiến với Thượng cổ yêu ma thì thất truyền, không biết làm sao Dương Tiễn tìm ra cho được.

Dương Tiễn cơ hồ đã nhẹ nhàng tu thành Bất Tử Chi Thân, lại có bảy mươi hai loại biến hóa. Có điều là Cửu chuyển huyền công không tu Nguyên Thần, lại có điểm xấu rất lớn là không cách nào tham ngộ tạo hóa nên cuối cùng vẫn không phải là tiên đạo. Khi đại kiếp nạn đến thì cuối cùng cũng là tổn hại đến thân.

"Phu quân, chúng ta cũng lâu rồi không có trở lại Cực Lạc cung, thiếp nghĩ hay là đem sáu vị tỷ tỷ tới Cực Lạc cung ở lại cùng thiếp một thời gian!" "Thất công chúa đã đi tới, khoác tay Lâm Phong cười nói: "Phụ hoàng giận dữ, giận chó đánh mèo với sáu vị tỷ tỷ đều là bởi vì thiếp mà thôi. Sau khi trở về Cực Lạc cung, thiếp phải lên trời hướng phụ hoàng nhận tội!"

"Như vậy sao được!" Lâm Phong nói: "Ngọc đế làm sáu vị công chúa đều nhốt vào thiên lao, làm sao chịu buông tha nàng. Ta cảm giác, cảm thấy Ngọc đế có chuyện gạt các nàng nhưng lại tính không ra về sau như thế nào. Ngọc đế cũng là sâu sắc khó lường. Tốt nhất là nàng không đi Thiên đình. Nếu mà đi thì sợ là lại sẽ gây ra nhiều chuyện".

Sáu vị công chúa cũng nói "Muội phụ nói rất đúng. Thất muội cũng đừng đi gặp phụ hoàng, chờ qua một đoạn thời gian nữa rồi tính sau."

Thất công chúa nhìn nhìn Lâm Phong, thần nhiên nói: "Cũng được, trước hết qua một thời gian rồi nói sau. Không biết phụ hoàng có thể lại phái Na Tra tới bắt chúng ta hay không"

Lâm Phong cười nói: "Na Tra nếu mà dám, ta kêu Cửu Vĩ Hồ hút khô hán!"

Bạn đang đọc truyện *Vô Lại Kim Tiên 2* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25: Hồng Mông cực lạc .

Thần tiên không kể ngày tháng, nước chảy mây trôi thoáng chốc đã qua năm mươi năm.

Lâm Phong ngao du ra ngoài đã năm mươi năm qua không chút tin tức. Một ít phái yêu vương dưới quyền và tiên đạo môn phái phụ thuộc không khỏi nổi lên tâm tư, trong đầu có ý tự lập lại môn phái mình. Dù nói như thế nào thì tự mình làm lão đại, so với làm tiểu đệ cho người khác thì cũng tiêu dao khoái hoạt hơn nhiều. Dù như thế nào thì thần tiên cũng là người, tại trong mắt thế nhân, thần tiên là cao cao tại thượng.

Bởi vì ở nơi đây thần Phật đầy trời, đâu có ép buộc đại thừa môn phái hợp nhất. Vì vậy kẻ do vẫn ở cảnh giới ban đầu không vào được đại đạo, lại có người thần tiên lục căn thanh tịnh, tóm lại là có lòng tranh cường hảo thắng.

Cũng may Lục Vĩ Hồ tứ nữ từng được ăn Bàn đào vương, lại được Lâm Phong thiên vị truyền rất nhiều pháp quyết cao thâm và Tiên Thiên pháp khí lợi hại. Năm mươi năm cù khổ luyện, tu vi cũng là tiến triển cực nhanh. Cho dù không được biến thái như Lâm Phong nhưng mà còn hơn rất nhiều đám yêu vương đó.

Lại có Đại La kiếm trận là Tiên Thiên đệ nhất trận trấn áp nên những yêu vương cùng môn phái có dã tâm trong lòng ngấm kĩ lại, cũng không dám thật sự tự lập môn.

Hơn nữa Cửu Vĩ Hồ cực kì giáo hoạt, vô cùng có thủ đoạn. Nó dùng thân phận Đại sư tỷ để thi triển ân uy với đám yêu vương và đệ tử có tu vi cao thâm của các phái mà thu phục hết. Lại bớt chút thời giờ nhân hạ dò xét khắp núi, thống trị xung quanh Thủy Hà sơn mấy ngàn dặm nên cũng có vài phần khí thế của đại phái.

Hôm nay, Cửu Vĩ Hồ vừa mới thu thập xong một yêu vương quên không nghe lời. Khi trở lại Cực Lạc tiên phủ, chợt thấy vài đạo tường quang trực tiếp lọt vào tiên phủ rơi xuống thì lập tức kinh hãi, còn tưởng rằng có cường địch xâm phạm mà vội vàng lấy ra Thiên Ma kiếm. Đã thấy độn quang thu lại, rõ ràng là sư phó lợi hại biến mất năm mươi năm nay.

"Bái kiến sư tôn. Chúc mừng sư tôn hồi cung!" Cửu Vĩ Hồ vô cùng mừng rỡ liền bước lên phía trước bái kiến. Cuối cùng sư phó lợi hại còn chưa có

quên nơi này là nhà. Cho dù là mình lo trên lo dưới, thu thập toàn bộ đám yêu vương, nhưng mấy năm gần đây cũng mơ hồ áp chế không nổi.

Nếu phó vẫn chưa trở lại. Sợ là không lâu sau sẽ loạn cả lên

"Thôi, người đứng dậy đi!" Lâm Phong phát phát tay, sai Cửu Vĩ Hồ đem vài tên đồ đệ đều kêu lên, mới đưa sáu vị tiên nữ giới thiệu xuống, lại chỉ qua đứng người ở bên cạnh hẳn là tiện nghi đồ đệ Dương Tiễn nói: "Đây là Thiên giới đệ nhất thần tướng Nhị Lang Chân quân Dương Tiễn, sau này sẽ là Đại sư huynh của các người. Làm quen trước đi!"

"Nha, ta đã sớm nghe Hồng Bào lão yêu nói qua đại danh của Nhị Lang thần Dương Tiễn!" Một giọng nói duyên dáng vang lên, không sợ sư uy chính là Thái điều nhi Nghê Thường bay tới. Nhìn từ trên xuống thấy Dương Tiễn đang hận không thể tìm một cái lỗ để chui thì cười khanh khách nói: "Người chính là Nhị Lang thần Dương Tiễn? Nhìn người cũng không có gì đặc biệt. Như thế nào cũng làm đồ đệ của sư phụ, ta cũng có Đại sư huynh a!"

Mấy trăm năm trước Tề Thiên đại thánh đại náo Thiên cung. Chúng thần Thiên giới thúc thủ vô sách, cuối cùng Ngọc đế mời cháu ngoại sinh ở hạ giới là Dương Tiễn đuổi bắt yêu hầu, lập được hiển hách uy danh. Hồng Bào lão yêu đắc đạo Thiên hoàng trong năm ấy. Tất nhiên là biết rõ những tin đồn này rồi, lúc rảnh thì coi như làm tiền vốn. Lấy ra cùng đám đồ đệ được Lâm Phong sủng ái nói khoác. Bởi vậy Cực Lạc cung lớn nhỏ đều biết đại danh Nhị Lang thần.

Còn Cửu Vĩ Hồ cực kỳ nhanh trí vội vàng bái kiến Thất công chúa sư mẫu, lại đã bái Thất tiên nữ, miệng nói sư cô, cấp bậc lễ nghĩa cực kỳ chu đáo, thể hiện ra phong phạm đại tỷ, Lâm Phong thấy vậy âm thầm gật đầu.

Ai cũng nói hồ li tất mưu trí. Quả nhiên không sai.

Lập tức Thất công chúa lấy ra đan dược hai người lúc ở Bắc Câu Lô châu bế quan sở luyện, phân phát các đồ đệ. Sau đó cùng sáu vị tỷ muội đến hậu cung nhân đàm về việc nhà.

Cửu Vĩ Hồ trong nội tâm mơ hồ có chút khác lạ, quan sát Lâm Phong tiện nghi sư phó. Cũng không nói gì.

Lâm Phong cười nói: "Việc này ta sớm đã biết, sư mẫu các người hái trộm hơn phân nửa Bàn đào vương vạn năm trong Bàn Đào viên. Ngọc đế lão nhân đương nhiên nổi trận lôi đình, phái Na Tra xuống bắt ta lên Thiên đình. Có điều Cực Lạc cung tuy không thể so với Hoa Quả Sơn nhưng cũng có thể đối kháng thiên binh thiên tướng, còn lão già Ngọc đế cũng chưa chắc dám đem Cực Lạc cung của ta ra khai đao!"

"Đây là vì sao?" Mấy tên đồ đệ nghe như lọt vào trong sương mù, không tìm được đầu mối, Nghê Thường lạnh lùng lạnh lùng vội vàng truy vấn nói.

"Thiên cơ bất khả lộ!" Lâm Phong khoát khoát tay, không để ý tới mấy tên đồ đệ về mặt Bát Quái, lấy ra từ trên người Ma giới Đại hộ pháp thuận tay lấy ma tháp quý giá đưa qua cho Thái Y thanh tú động lòng người ở bên cạnh mà nói: "Cái ma tháp quý này tuy có kém Linh Lung Bảo Tháp của vị sư, nhưng cũng là một kiện pháp bảo không tồi. Người có thể cầm, từ nay về sau dùng để phòng thân!"

"Tạ ơn sư phó!" Thái Y mừng rỡ, vội vàng tiếp ma tháp để khi quay lại thiên điện thì tế luyện một lần nữa.

Lâm Phong lại nhìn bộ dáng hẹp hòi của Nghê Thường, không khỏi cười nói: "Thiên Tâm Đẳng của người là Thái cổ pháp bảo, dùng để phòng thân không còn gì tốt hơn, không thể nổi lên tham niệm!"

Nghê Thường lè cái lưỡi thom tho, mắt to đảo qua đảo lại, cười hi hi nói: "Chúng ta không phải cũng phải đem sáu vị sư cô gọi là sư nương?"

"Tiểu nha đầu hồ đồ!" Lâm Phong vỗ vỗ tiểu đồ đệ cười nói: "Ta cùng lục tiên nữ không có duyên tình cảm, từ nay về sau nhớ rõ không thể nói lung tung, miễn cho gây ra hiểu lầm"

Lại nói với tiện nghi đồ đệ Dương Tiễn: "Cửu chuyển huyền công của người tuy rằng lợi hại, nhưng không tu Nguyên Thần, không tra xét tạo hóa, chỉ là đường nhỏ. Ta truyền cho người Hồng Mông cực lạc. Người cùng tiểu Thanh có duyên kiếp ba đời, chính là có thể kết thúc tam thế tình duyên này. Nay hợp thể đồng tu Hồng Mông cực lạc của ta để luyện Nguyên Thần, học hỏi tạo hóa có thể cắt đứt lục niệm!"

"Phương pháp Hồng Mông cực lạc của ta dùng song tu đại đạo, huyền diệu trong đó người có thể tự mà lĩnh ngộ".

Đạo môn luyện Lục Đại Nguyên Thần, mượn nhờ linh bảo của tiên thiên mà giải trừ lục niệm. Tu thành thêm phân thân hóa thân mà nhập Hồn Nguyên Đại Đạo. Phật môn lấy Đại Từ bi để nhập vào tịch diệt. Đại thừa Phật tổ a di đà Phật, không tu Lục Đại Nguyên Thần, không cắt bỏ lục niệm chỉ dùng tịch diệt đi vào Hư Nguyên đạt tới Hồn Nguyên thánh đạo để không sa vào hồng trần, không gây nhân quả.

Còn Ma giới đại thánh vô thiên dùng nghiệp hỏa luyện Nguyên Thần, nhuộm đầy nhân quả, đương nhiên là lại đi một con đường riêng. Nhưng đại đạo quy nhất, Tiên Phật yêu ma chẳng qua cũng chỉ là trăm sông đổ về một biển, hư vô lại vào tịch diệt hư không mà đạt đến Hồn Nguyên thánh đạo.

Lâm Phong cùng Thất công chúa hợp thể song tu, hoà hợp Bàn Cổ khai thiên tinh nghĩa, lập nên đạo Hồng Mông cực lạc. Lấy cực nhạc nhập đạo, chú ý thân cùng linh hòa, linh cùng ý hợp, ý cùng thân hợp, dùng đại thừa cực lạc nhập đạo, đó là hợp với đạo âm dương tiêu trường.

Một âm một dương có thể trực tiếp đem lục niệm ký thác vào trong cơ thể Thất công chúa, mượn thân thể Thất công chúa chém ra thân ngoại hóa thân. Trái lại, Thất công chúa cũng có thể đem lục niệm ký thác vào trong cơ thể Lâm Phong, mượn thân thể hắn chém ra thân ngoại hóa thân, lực chứng đại đạo.

Đạo hữu ba nghìn, tự ta thứ nhất.

Lâm Phong lấy cực nhạc nhập đạo, cùng đạo môn luyện Lục Đại Nguyên Thần, chém Lục Đại thân ngoại hóa thân phương pháp có dài có ngắn. Tuy dùng tiên thiên linh bảo chém ra thân ngoại hóa thân cực kì cường hãn, có thể ngăn cản nhiều loại kiếp số. Nhưng cái loại tiên thiên linh bảo này đều có chủ riêng, cũng không phải là ai muốn là có thể có được, cũng phải có đại cơ duyên mới được.

Bởi vậy Lão Tử lập nên nhân giáo, mặc dù là đại hưng tiên đạo. Nhưng môn hạ đệ tử lại không nhiều bằng tây Thiên đại thừa Phật môn Phật đà Bồ Tát, cũng chỉ vì tiên thiên linh bảo đều là có chủ riêng. Nếu không có cơ duyên lớn lao, há tùy tiện có thể lấy được. Bởi vậy người tu tiên đạo phần lớn đều đứng trước cánh cửa kim tiên, không cách nào tiến thêm một bước.

Phật môn nhập tịch diệt chi đạo, không mượn tiên thiên linh bảo cắt đứt lục niệm nên cảnh giới tiến cực nhanh.

Bất quá đại đạo đồng quy. Không thể nói ai hơn ai kém. Không kể Tiên Phật yêu ma. Thánh nhân tất hiểu đạo. Lâm Phong tại hỗn độn vị khai thì đã đắc đạo, tuy nhiên tại thượng cổ yêu ma đại chiến thân thể tổn hại, nhưng cũng là vận số đã định. Hôm nay được Hồng Quân thánh mẫu Nữ Oa nương nương che chở. Cuối cùng thoát khỏi luân hồi. Thành tựu tiên đạo.

Lại có Hồng Mông, huyền hoàng nhị khí, linh ngộ Bàn Cổ khai thiên tinh nghĩa. Cùng Thất công chủ hợp thể song tu tránh những đường khác mà lập nên đạo Hồng Mông cực lạc cùng Tiên Phật yêu ma đồng dạng. Coi như là tạo thành nhất mạch, có thể cùng Phật đạo có điểm mạnh riêng, lấy cực lạc nhập đạo so với Phật môn cường nhập tịch diệt chi đạo còn dễ dàng trăm lực niệm hơn

Dương Tiễn tất nhiên không để pháp môn của Lâm Phong lọt vào mắt. Nói như thế nào thì tiện nghi sư phó pháp lực tu vi còn không bằng chính mình, Lâm Phong truyền pháp môn làm sao lọt vào mắt hần.

Lâm Phong cũng không để ý tới Dương Tiễn, đứng lên nói: "Thủy Hà sự vụ ngày thường có sự muội của người Lâm Mị lo lắng. Người sau này ở trong Cực Lạc cung dốc lòng tu luyện, cũng có thể phò trợ Lâm Mị ngăn chặn những yêu vương không phục môn quy!" Dứt lời phiêu nhiên xuất cung. Đi hướng Tây hải.

Từ Hải Long vương vốn là Ngọc đế sở phong, chương quân tử phương chi hải, hợp xưng tử Hải Long vương. Kế có Đông Hải long vương Ngao Nghiễm, Nam Hải long vương Ngao Khảm, tây Hải Long vương Ngao Nhuận, bắc Hải Long vương Ngao Thuận, lấy Đông Hải cầm đầu.

Tây Hải Long vương Ngao Nhuận có một con trai gọi là Ngao Liệt, chính là tam Thái Tử Bạch ngọc long, bị Phật môn tính kế, sợ là sau này cũng phải vào Phật môn.

"Tề Thiên đại thánh đại náo Thiên cung. Chính là do Phật môn cản trở. A Di Đà Phật tọa hạ Kim Thiên tử chuyển kiếp đầu thai vào trong Đại Đường Bạch long cùng Kim Thiên tử có chút nhân quả, phải tiên hạ thủ vi cường!"

Nguyên lai Lâm Phong trước lúc xuất quan thì đạo hạnh tinh tiến nên mơ hồ thấy được Thiên cơ. Tính ra được tọa hạ (đệ tử ngồi châu) của phương Tây cực lạc Phật chủ là Kim Thiên tử mười thế khổ tu. Tại hai mươi năm trước đã chuyển kiếp đầu thai ở Nam Chiêm Bộ châu Đại Đường, sợ là Tây thiên Phật môn động tay động chân.

Tuy nhiên tính không ra kỹ cang, nhưng là tính đến chỉ sợ là Phật môn có mưu đồ riêng. Mình ở Đại Đường thủ đô thành Trường An cùng Phật môn đã kết nhân quả, Quan Âm Bồ Tát cũng là mấy lần gây khó dễ, sợ là rất khó giải quyết xong. Không bằng đảo khách thành chủ, trước chặt đứt một cánh tay rồi nói sau. Lúc này mới đi tây hải, tìm Tây Hải Long Vương Tam Thái Tử, Tiểu Bạch long Ngao Liệt.

Lập tức là cười tám đám mây lạnh đến Bắc Hải. Lại dùng phép thần thông rẽ nước hạ xuống Thủy Tinh cung, gặp được hai tên tuần hải Dạ Xoa ngăn trở đường đi. Chúng quát: "Tiên nhân phương nào sao dám xông Thủy Tinh cung "

Lâm Phong tay quạt Kim Quang phiến mà nói: "Ta chính là Đông Thắng Thần Châu Thủy Hà sơn Cực Lạc cung chủ. Muốn gặp Tây Hải Long vương Ngao Nhuận."

Tuần hải Dạ Xoa nói nhỏ với nhau một hồi lại quát: "Chưa nghe nói qua. Xin nhanh chóng thoái lui để tránh tổn thương hòa khí "

Lâm Phong cười nói: "Không biết tốt xấu, mau gọi Ngao Nhuận đi ra!" Kim Quang phiến một quạt làm hai tên tuần hải Dạ Xoa rơi xuống.

Trong Thủy Tinh cung đã sớm nghe được động tĩnh, có long nữ đi vào tấu. Tây Hải Long vương Ngao Nhuận đã nghe qua đại danh Lâm Phong. Lão biết Ngọc đế Thất công chúa xuống hạ giới cưới một vị tán tu tiên nhân mà Ngọc đế cũng chỉ là giờ cao đánh khẽ cũng không có truy cứu.

Nghĩ đến tiền lệ của Ngưu Lang Chức Nữ. Công chúa Ngọc đế tự ý cưới tiên nhân hạ giới làm tổn hại thể diện Thiên đình thì Ngọc đế tất phải nổi trận lôi đình. Có điều Cực Lạc cung chủ cùng Thất công chúa song túc song phi mà Ngọc đế lại không truy cứu. Nghĩ đến Cực Lạc cung chủ này sợ là có địa vị rất lớn.

Ngao Nhuận không dám chậm trễ, vội vàng mang theo Long Tử Long tôn, binh tằm tướng của ra đón nói: "Thượng tiên mời vào. Mời vào!"

Vào đến trong nội cung gặp mặt, xếp chỗ thưởng trà xong thì Tây Hải Long vương Ngao Nhuận mới hỏi: "Thượng tiên đến Tây Hải Long cung của ta, không biết có chuyện gì quan trọng chi giáo?" Trong nội tâm cũng đang thâm tự suy đoán, tứ Hải Long tộc cùng Cực Lạc cung chủ này cũng không có giao tình đặc biệt, không biết người này lại đột nhiên chạy đến Tây Hải Long cung làm cái gì, trong nội tâm không khỏi có chút mơ hồ.

Lâm Phong nhìn lướt qua binh tằm tướng của, Long Tử Long tôn trong nội cung, phần lớn là tu vi thiên tiên hạng nhất. Tây Hải Long vương Ngao Nhuận thì cũng chỉ tương đương với tu vi của mình sau khi lần đầu tiên bế quan, nhưng so với hiện tại lại kém xa lắm.

Bên trong mấy Long Tử Long tôn chỉ có một người thực lực không kém, không ngờ pháp lực còn trên cả Tây Hải Long vương Ngao Nhuận. Lâm Phong không khỏi để ý vài lần mà nói: "Ta nghe thấy long vương có một Bạch long Thái Tử Ngao Liệt có đại thần thông nên đặc biệt đến gặp một lần, long vương có thể hay không triệu ra gặp mặt?"

"Khuyến nhi ngu muội làm kinh động thượng tiên!" Tây Hải Long vương Ngao Nhuận lấp bắp kinh hãi, nhưng lại vội vàng dẫn ra từ trong nhóm Long Tử Long tôn một tiểu long nói: "Đây là tiểu long khuyến nhi Ngao Liệt" Lại hướng Ngao Liệt nói: "Mau mau bái kiến thượng tiên!"

Lâm Phong cẩn thận dò xét, thấy Tiểu Bạch long thực sự là một nhân tài, nội tâm tính toán, nói: "Ngộ tính cũng không tồi. Tuy có vài phần phúc duyên, nhưng số mạng cũng nhiều kiếp nạn. Ta hôm nay đặc biệt đến độ ngươi, ngươi có thể nguyện bái sư "

Tây Hải Long vương Ngao Nhuận quá sợ hãi: "Thế này sao được, khuyến nhi ngu dại, sợ là phiền toái thượng tiên "

Lâm Phong cười nói: "Không sao, ta cùng với lệnh lang có duyên thầy trò, có thể được."

Tiểu Bạch long lại nói: "Ngươi có bốn sự gì mà lại muốn làm sư phụ ta "

Bạn đang đọc truyện *Vô Lại Kim Tiên 2* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 26: Thanh Hà tiên tử.

Lâm Phong cười nói: "Ta khai cung lập phái, hiển nhiên có sức. Nếu ngươi không phục, ta có thể cho ngươi tâm phục "

"Cũng phải thử một chút xem ngươi có năng lực gì!" Tiểu Bạch Long nhảy dựng lên, trào ra một cung thương, lấy lại tư thế, bất chấp cha hấn Tây Hải Long Vương Ngao Nhuận quát mắng, cũng phải cùng Lâm Phong đấu.

Lâm phong cười nói: "Vô phương, cho ngươi kiến thức Hồng Mông của ta."

Tiểu Bạch long kia tiến tới Lâm Phong, vội vã vung ra cung thương, đỉnh thương (móng vuốt thép) tựa thứ, thế cung thương tới cực nhanh, tiếng gió gào thét, cung thương này sợ là đến trăm vạn lực đạo. Đủ để di sơn đảo hải.

"Được đó!" Lâm Phong tự nhiên sẽ không để Tiểu Bạch long vào trong lòng. So với Tiểu Bạch long cũng kém hơn một bậc, hấn hiện tại một chân đã bước vào kim tiên đại đạo. Ngay cả Nhị Lang Chân Quân Dương Tiên cũng thua dưới thủ đoạn mà bái sư. Tuy nói nguyên nhân là bởi vì pháp bảo, nhưng thực lực Lâm Phong cũng là rất biến thái.

Kim quang phiến quạt một cái, một đạo kim quang cuốn qua. Tiểu Bạch long biết rõ lợi hại, vội vã nhảy ra, ném cung thương trát về phía Lâm Phong, âm thầm rút ra một đôi Phấn thủy thứ, kích động Ba đào nợ tí (sóng) ngăn trở tầm nhìn rồi từ bên cạnh đánh lên qua tới.

"Thằng nhãi này thật là giáo hoạt!" Lâm Phong nở cười dài. Một pho tượng kim thân tám đầu tám cánh tay từ trong sóng dữ lao ra, Tiểu Bạch long mơ hồ nhớ ra hình như ở nơi nào gặp qua tôn pháp thân này. Vừa lảng một thân công phu, kim thân đánh tới, tám cánh tay dựng lên bắt hấn một cách rắn chắc.

"Thượng tiên chớ trách, đều là khuyến nhi lỗ mãng!" Tây Hải Long Vương Ngao Nhuận thấy, mới biết đây là Cực Lạc cung danh tiếng xác thực, vội vã đập lên sóng dữ, tiến lên bồi tội.

Lâm Phong cười nói: "Không sao,ta đang muốn nhượng lệnh lang nhập Cực Lạc cung, tu Hồng Mông của ta!"

Tiểu Bạch long Ngao Liệt chứng kiến sự thần thông của Lâm Phong, tất nhiên là tâm phục khẩu phục nên lúc này bái hạ nói: "Nguyện theo thượng tiên tu hành! , "

Tây Hải Long Vương Ngao Nhuận tâm trạng trầm nghĩ: "Cực Lạc cung chủ tự lấy Thất công chúa. Ngay cả Ngọc đế cũng không hỏi tới. Chỉ sợ là có địa vị cực lớn, con ta bái làm môn hạ hấn cũng tốt, Tây hải long tộc của ta cũng có một cường lực hậu thuẫn !" Lập tức sai bày hương án để Tiểu Bạch long hành lễ bái sư.

Bỗng nhiên bên ngoài có tuần hải quỷ dạ xoa báo lại: "Đại vương, Vũ đức tinh quân bên ngoài cầu kiến! , "

"Vũ đức tinh quân?" Lão long kinh hãi vội vàng nói: "Mau mau cho mời. . . Không. Đợi ta tự mình đi ra ngoài nghênh tiếp!" Lập tức hướng Lâm Phong xin thứ lỗi vội vã mang theo long tử long tôn đi ra ngoài đón, chỉ có Tiểu Bạch long sắc mặt khê biến, không cùng đi ra ngoài.

"Vũ đức tinh quân làm sao cũng đến Bắc hải? Đừng rồi, Tiểu Bạch long đánh nhi tử của người ta nên lão tử tới cửa hỏi công đạo!" Lâm Phong hơi ngớ người, lập tức sáng tỏ tiền căn hậu quả. Vốn là Vũ đức tinh quân này cùng nhi tử xuống trần dạo chơi làm chuyện ác bị Tiểu Bạch long này thấy. Nhất thời chính nghĩa nổi lên quá mức, rốt cuộc mang nhi tử của Vũ đức tinh quân ra đánh một trận.

Không chịu được. Đánh con ta thì lão lập tức sẽ tới cửa đòi nợ. Lâm Phong nhìn về mặt Tiểu Bạch long Ngao Liệt tức giận thì liếc mắt, không khỏi nói: "Tiểu Long ngươi đúng là thích lo chuyện bao đồng, đánh nhi tử người ta. Giờ thì lại nhìn cha ngươi làm sao ứng phó Vũ đức tinh quân!"

Tiểu Bạch long cả giận nói: "Kia là nó tự xuống hạ giới làm ác, ta một đòn đánh hất vào luân hồi đã là xuống tay lưu tình. Nếu tiếp tục để ta thấy, không tránh khỏi còn muốn giáo huấn một trận"

Lâm Phong nói: "Ngươi nói thì dễ nghe, nhưng phụ thân ngươi sợ là sẽ thay ngươi tiếp cái nhân quả này!"

Tiểu Bạch long nói: "Làm thế nào lại như thế Vũ đức tinh quân có thể làm gì cha ta"

Vừa dứt lời, lão Long vương cùng Vũ đức tinh quân đi đến, vừa đi đầu vừa đẩy mở hôi nhận lỗi: "Tinh quân bớt giận, nghiệt tử cả gan làm loạn, làm thương quý tử của Tinh quân. Bản vương vốn nên đưa hấn giao cho Tinh quân xử lý, chỉ là nghiệt tử vừa bái lạy một vị thượng tiên xin làm môn hạ, Tiểu Long thực sự đắc tội không nổi."

"Bản quân muốn nhìn xem là người phương nào đủ gan đối nghịch với ta" Vũ đức tinh quân về mặt tức giận vọt tới, lão Long vương vội vã giới thiệu Lâm Phong. Vũ đức tinh quân nghe xong nhất thời kinh hãi, sắc mặt sa sầm bất định, ngoài cười nhưng trong không cười nói: "Kính chào Đạo hữu"

Lâm Phong cười nói: "Tinh quân không ở trên trời làm việc, sao lại rảnh rỗi tới Bắc hải long cung này, chẳng lẽ là Hạo thiên Thượng đế cho tinh quân nghỉ ngơi phải không? , "

Vũ Đức Tinh Quân nhiều lần tại trước mặt Thánh đế tham tấu Lâm Phong, Ngọc đế lão nhân cũng đều là giận dữ quát tháo chút ít. Vũ Đức Tinh Quân vẫn không rõ Cục Lạc cung chủ, sợ là rất có địa vị, chính mình vạn vạn lần không nên đắc tội đành cười lớn nói: "Đạo huynh nói giỡn, tiểu tiên cùng Bắc hải Long quân cũng có vài phần giao tình, đặc biệt tới Bắc hải cung ôn chuyện!"

"Ta đây sẽ không quấy rối Tinh quân cùng lão Long vương ôn chuyện!" Lâm Phong đứng dậy nói: "Nghe nói Tinh quân cùng vị Hà long vương giao tình cũng là rất thâm hậu, cần phải khuyên vị Hà lão long không được không biết tốt xấu, miễn cho ngày sau lên quả long thai!" Dứt lời mang theo Tiểu Bạch long nhẹ nhàng ra khỏi Thủy cung tinh, quay về Đông Thắng Thần Châu.

Vũ Đức Tinh Quân biến sắc. Đợi Lâm Phong sau khi rời khỏi. Lúc này sắc mặt mới trầm xuống, liếc nhìn lão long vương một cái, cười nhạt liên tục nói: "Long quân đúng là phúc duyên không cạn, tìm tới Cục Lạc cung chủ chỗ dựa vững chắc này. Bản tinh quân bội phục!"

Lão Long vương nghe Vũ Đức Tinh Quân ngữ khí bất thiện, không khỏi tâm trạng vừa động vội hỏi: "Tinh quân chớ trách, Tiểu Long thực sự chẳng biết trong hồ lô Cục Lạc cung chủ muốn làm cái gì, mới vừa rồi hấn bỗng nhiên đi tới Thủy tinh cung, chỉ muốn thu nghiệt tử làm đồ đệ. Tiểu Long cũng là không có biện pháp. Cũng không phải là có ý định muốn bao che nghiệt tử."

Vũ Đức Tinh Quân sắc mặt sa sầm bất định, qua nửa ngày, cũng không quay đầu lại phát tay áo ra Thủy tinh cung mà đi lên trời.

Lão Long vương lau mồ hôi lạnh, vội vã tiến ra ngoài, trong lòng thầm kêu oan nghiệt. Từ hải Long vương tuy rằng do Ngọc đế sắc phong, nhưng địa vị vô cùng thấp, nào dám đắc tội đám thiên thượng thần tiên.

Một cái không tốt thì lại rước lấy tai họa. Cũng may ngày này may mắn có Cục Lạc cung chủ hù dọa Vũ Đức Tinh Quân chạy đi. Bằng không việc này có thể lớn lắm

Lại nói Lâm Phong dẫn Tiểu Bạch long ra khỏi Bắc Hải thì liền cười tường vắn một đường hướng Đông Thắng Thần Châu mà đến.

Lâm Phong mấy ngày trước trong thời gian bế quan suy tính thiên cơ, biết lực Tiểu Bạch long sợ là còn có rất nhiều nhân quả chưa xong. Chính mình là sư phụ tự nhiên phải chỉ điểm hấn một phen, lập tức nói với Tiểu Bạch long: "Người chú Kính hà Long vương của ngươi sợ là có một phen kiếp nạn, chung quy phải qua một chuyến lãng tử long thai(chịu róc thịt trên Long đài), hiện tại ta chỉ điểm ngươi một lối đi."

"Sao như vậy?" Tiểu Bạch Long nghe thấy quá sợ hãi, Kính Hà Long vương chính là chú của hấn, đối Tiểu Bạch long cực kỳ yêu quý nên vội vàng nói: "Sư phụ dạy ta "

Lâm Phong nói: " Trong mệnh của ngươi lắm nạn, còn có chứa nhiều nhân quả chưa xong, cùng tọa hạ đệ tử của Lê Sơn lão mẫu Thanh Hạ Tiên tử có cữu thể tình duyên (chín đời). Vậy trước đi Lê Sơn cùng Thanh Hạ tiên tử kết cữu thể tình duyên, rồi mới trở lại Cục Lạc cung "

Tiểu Bạch long đáp ứng, lập tức từ biệt Lâm Phong mà đến Lê Sơn đi.

Lâm Phong tất nhiên là quay lại Cục Lạc cung, trên đường đi qua Bạch Thạch sơn ở Nam Chiêm Bộ châu thì bỗng nhiên trong lòng khẽ động, bèn nằm hướng Bạch Thạch Sơn đi.

Bạch Thạch Sơn khắp nơi là bạch thạch, giống đá mà không phải là đá, giống ngọc mà không phải là ngọc. Do đó Bạch Thạch Sơn bao quanh cả vùng cờ mây trầm dậm cũng không thể so được với Thúy Hà sơn một ngọn núi kia.

Trước đại chiến thời thượng cổ hồng hoang, Lâm Phong từng đi qua nơi đây thấy Bạch Thạch Sơn có một khối thạch đầu rất có linh khí. Bởi vậy sử dụng thần thông làm phép dạy dỗ truyền một chút nhập môn pháp quyết tu hành để kết hạ sư đồ duyên phận. Giờ cũng nên chấm dứt đoạn nhân quả này.

Mặt trời chói lọi chiếu sáng khắp nơi. Lại nói ở Bạch Thạch Sơn trên một đỉnh núi ở chỗ sâu nhất, một bạch y nữ tử khoanh chân ngồi ở một khối đá lớn, đỉnh đầu hiện vân quang. Bên cạnh là nguyên thần cũng đang theo đó khoanh chân lặng lẽ ngồi ở trong vân quang, nuốt vào phun ra hấp thụ thiên linh khí, nhật nguyệt tinh hoa rèn luyện nguyên thần của thân thể, học hỏi tạo hóa.

Nữ tử tuổi chừng đôi mươi, ngũ quan tinh xảo, gương mặt cực kỳ xinh xắn, quanh thân tiên khí lượn lờ, không dính nửa phần yên hòa (khói lửa) khí tức. Đó chính là do một khối linh thạch biến thành đã từng được Lâm Phong làm phép mà thành tiên đạo. Hàng tỉ năm nuốt lấy nhật nguyệt tinh hoa, đã coi nhẹ thể xác mà tu tâm, nhảy ra luân hồi.

Bỗng nhiên một đạo hào quang tại một nơi xa hạ xuống. Đó là một người mặc áo xanh tay cầm Kim Quang phiến. Bạch y nữ tử tại Bạch Thạch Sơn tu hành hàng tỉ năm mà chẳng bao giờ gặp qua người xa lạ thì không khỏi có chút sợ hãi. Vợ và đem thân nhaoáng lên lại hóa thành một khối bạch sắc thạch đầu (đá trắng) cỡ bàn tay. Ai ngờ tiên nhân tu vi cao thâm liếc mắt liền nhìn thấu.

Tiên nhân áo xanh chính là Lâm Phong liền tiến lên dùng tay điểm một cái. Tầng đá bạch sắc biến hóa thành hình người như trước. Nữ tử thấy tiên nhân nhận thấu chính mình lập tức hoảng sợ trong lòng run rẩy, vội vã hạ bái nói: "Thượng tiên tha mạng, thượng tiên tha mạng!"

Lâm Phong cười nói: "Người mau đứng lên!",

Nữ tử vội vã đứng lên, cẩn thận nhìn rõ tiên nhân, tim đập như hươu chạy.

"Trong năm Thiên hoàng ta đi qua nơi đây, thấy người rất có linh khí, mới đem người điểm hóa, kết hạ thầy trò duyên phận!" Lâm Phong nói: "Ta chuyển kiếp vạn thế, nên đã thoát xuất luân hồi, còn không kêu một tiếng sư phụ."

"Nguyên lai là tiên nhân trong năm Thiên Hoàng điểm hóa ta!" Nàng kia đại hỉ, vội vã bái nói: "Bái kiến sư phụ!"

Lâm Phong kim quang phiến quạt một cái nâng nàng lên rồi nói: "Thân thể người vốn là Bạch ngọc linh thạch, nhận được pháp môn của ta nên mới có thể tu tâm nhảy ra khỏi luân hồi thành tiên đạo, chính là Tọa tiền đệ tử của ta. Vậy ban tên cho người là Thạch Cơ"

Thạch Cơ lại lạy.

Lâm Phong lại nói: "Người không dính trần thế nhân quả. Có thể theo ta hồi cung, tại Cực Lạc tiên phủ bề quan học hỏi Hồng Mông của ta. Đợi đại kiếp nạn tới thì cùng ngăn chặn kiếp số cũng tốt!"

Thạch Cơ đáp ứng, lại nhìn không được hiếu kỳ hỏi: "Sư tôn a, ta còn vài sư huynh đệ khác không?"

Lâm Phong dẫn theo Thạch Cơ đáp mây mà bay lên, quét hai cây quạt cười nói: "Sư phụ của người nhân quả quá sâu. Môn hạ đệ tử đông đảo, người còn có mấy vị sư huynh và sư tỷ. Đại sư huynh của người là Nhị Lang Chân quân Dương Tiễn chính là thiên giới đệ nhất thần tướng, đại sư tỷ Lâm Mị. . ." Lập tức đem mấy người đồ đệ ra giới thiệu một lần.

Thạch Cơ tại Bạch Thạch Sơn tu thành hành tỉ năm hơn, chỉ vì sợ nhiễm nhân quả sẽ gặp kiếp nạn, lúc này vẫn không dám cùng người xa lạ tiếp cận, hôm nay nhận thức sư phụ, nhiều loại tạp niệm cũng phân trình đi ra, lộ ra bản tính thiếu nữ, cũng hướng sư huynh đệ định tranh giành.

Lâm Phong cũng không nói nhiều, lập tức một đường trở lại Cực Lạc cung, gọi tới chúng đệ tử đem Thạch Cơ giới thiệu, lại nói ra dưới Bắc Hải hành trình có thu Tiểu Bạch long, kêu đồ đệ môn tất cả tự trở lại tìm tu, chỉ để lại Dương Tiễn và Tiểu Thanh Xà: "Hai người các người có tam thể tình duyên. Chỉ bằng chấm dứt đoạn đặc nghiệt này. Bằng không sẽ sinh ra nhiều loại kiếp nạn, còn lại coi như không quan trọng"

Dương Tiễn và Tiểu Thanh nhất thời vẻ mặt xấu hổ, sắc mặt đỏ bừng, nói không ra lời.

Lâm Phong suy tính một trận, lại nói: "Lâu dài về sau sợ là tam giới lại sinh ra nhiều sự cố mà không được an bình. Các người không thể chậm trễ cần phải hợp thể song tu, luyện nguyên thần, học tạo hóa, tu Hồng Mông của ta, mau chóng chém đứt lục niệm để nhập Hồng Mông cực lạc đại đạo, mới ngăn chặn kiếp số!"

Hai người không dám chậm trễ, không thể làm gì khác hơn là xấu hổ đáp ứng.

Lâm Phong phát tay nói: "Lui ra đi!"

Đội Dương Tiễn và Tiểu Thanh lui ra, Lâm Phong lúc này mới chuyển tới hậu điện, kêu Thất công chúa, hợp thể tham tu.

Lại nói Tiểu Bạch long Ngao Liệt lĩnh sư mệnh, một đường đi tới Phiến sơn. Nhưng rồi lại do dự, không biết nên làm sao đi về phía Lê Sơn lão mẫu cầu hôn. Bèn chờ thời cơ, quả thật làm hấn quá mức xấu hổ.

Đang lúc do dự thì chợt thấy một nữ tử cười gió hát ca mà đến: "Tam thể tình nghiệt nghiệp triền thân, cửu thế nhân quả mộng như chân!" Vậy là chỉ trong chớp mắt thì nữ tử đã tới gần. Ngao Liệt nhìn kĩ chỉ thấy nữ tử tuổi khoảng đôi mươi, mặt đẹp như tranh, giọng trong như ngọc, tu vi càng không ở dưới mình, vội vàng nói: "Kính chào Tiên tử"

Tiên tử hỏi: "Đạo huynh vì sao tới đây?"

Gương mặt thanh tú của Ngao Liệt đỏ lên, xấu hổ nói: "Không dối gạt tiên tử, ta cùng Lê Sơn thánh mẫu tọa hạ Thanh Hà tiên tử có chín tình đời nghiệt. Nay đặc biệt phụng mệnh sư phụ đến đây chấm dứt tình nghiệt!"

Tiên tử nghe xong thì khuôn mặt nhỏ nhắn tức khắc đỏ bừng. Tình cờ gặp mà nói không ra lời

Nguyên lai tiên tử này chính là Lê Sơn lão mẫu tọa hạ đệ tử, Thanh Hà tiên tử.

Lê Sơn lão mẫu là Hắc Cổ kim tiên, pháp lực đạo hạnh ở trên Lâm Phong một bậc nên đương nhiên biết việc này. Lại biết Tiểu Bạch long sẽ đến đây chấm dứt giả đoạn tình nghiệt. Lúc này mới để Thanh Hà tiên tử đi ra.

Thanh Hà tiên hồ mới vừa rồi nhìn thấy Tiểu Bạch long dưới Lê Sơn quanh quẩn không đi, bởi vậy mới qua hỏi cho mình bạch. Không ngờ lại gặp người trong mệnh liên xấu hổ không biết làm sao.

Đợi hơn nửa ngày, Tiểu Bạch long mới là đủ dũng khí nói: "Sư tôn nói ta cùng với tiên hồ có Cửu thể tình duyên. Cho nên để cho ta tới cùng tiên tử chấm dứt, chẳng biết ý tiên tử sao? , "

"Ngốc ạ, làm gì có kiểu hỏi thẳng như thế chứ!" Thanh Hà thấy Tiểu Bạch long hỏi trực tiếp như thế, không khỏi trong lòng âm thầm trách nhẹ. Không dám trực tiếp đáp ứng, đành phải úp úp mở mở nói: "Cái này .... Còn phải hỏi qua sư phụ ta mới được "

Tiểu Bạch long tuy rằng không phải ngu ngốc, nhưng kinh nghiệm tình ái nam nữ loại này không thể hỏi sư phụ chỉ dạy, chỉ có thể dựa vào nỗ lực của mình. Ngao Liệt đứng là vẫn còn chim non, mấy chuyện vớ vẩn cũng không hiểu, làm sao phỏng đoán tâm tư tiên tử người ta, nên nói không kén phần ngu ngốc: "Nếu là tiên tử nguyện ý, ta liền cùng tiên tử đi gặp Thánh mẫu. Nếu là tiên tử không muốn, Ngao Liệt liền trở lại gặp sư tôn."

Bạn đang đọc truyện *Vô Lại Kim Tiên 2* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Tam bích tử muội.

"Người thật không biết tốt xấu, ép người quá đáng!" Thanh Hà tiên tử thấy Ngao Liệt không hiểu lòng mình, lại không thể trực tiếp mắng hấn, giận dữ nói: "Người mau trở về, từ nay về sau đừng có mà đến Ly Sơn" Nhưng da mặt mỏng, không dám ở lại, trong lòng giận dữ ác thầm mắng Ngao Liệt quá mức đầu gối rồi pháp phôi bay trở về núi.

"Chuyện này tính là sao đây. Ta chỉ hỏi nàng có nguyện ý hay không, sao lại phát hỏa với ta." Ngao Liệt không biết tâm tư thiếu nữ, ngăn người cảm thấy bất mãn, thầm nghĩ: "Trở về bái kiến sư phó xem người có cách gì không !" Cũng không tới Ly Sơn, mà thẳng hướng Đông Thắng Thần Châu Thủy Hà sơn.

Trước khi tới Cực Lạc cung thì đã sớm có đệ tử hỏi báo. Cửu Vi Hồ Lâm Mị vội vàng mang theo một đám sư huynh đệ ra đón. Xa xa trông thấy một người đang đứng ở trên không, giả vờ bay lên, nói lớn: "Chúc mừng sư đệ nhập vào sư phụ môn hạ, xem ra đã gặp mặt Thanh Hà tiên tử"

Ngao Liệt nói: "Người là... . . ."

Cửu Vi Hồ nói: "Ta là sư tôn Tọa hạ đệ tử, đại sư tỷ của người Lâm Mị!" Sau đó lại giới thiệu mấy vị khác sư huynh đệ cùng sư tỷ muội cho Tiểu Bạch long nhận thức.

Ngao Liệt vội vàng bái kiến, mặt mày mới đỏ lên, xấu hổ nói: "Thanh Hà tiên tử ta đã gặp qua . Nhưng lại có một chút hiểu lầm. Còn phải nhờ sư tôn khai sáng!"

Cửu Vi Hồ nói: "Sư tôn đang bế quan, người đi theo ta!"

Lập tức dẫn Tiểu Bạch long trở về núi, trực tiếp đến hậu điện gặp Lâm Phong. Ngao Liệt vội vàng tường thuật lại: "Tiên tử kia thật không giảng đạo lý con chỉ hỏi nàng có nguyện ý hay không, lại phát hỏa với con, bảo con từ nay về sau không được đến Ly Sơn. Chuyện như thế con phải làm thế nào cho phải. Mong sư phó chỉ giáo"

Lâm Phong ngồi trên vân tọa, nghe thể thiếu chút nữa quật cho hấn vài quạt, cùng Thất công chúa bốn mắt nhìn nhau. Thất công chúa cũng không nhịn cười nổi đành nói: "Ngao Liệt không hiểu chuyện nam nữ, số mệnh lại nhiều kiếp nạn, hợp lại mới thành ra như vậy. Chàng thân làm sư phụ nên dạy hấn một bài. Nếu không còn có thể sinh ra rất nhiều phiền não!"

Lâm Phong cười nói: "Ta nói chuyện yêu đương phải tự mình trải qua mới hiểu được, ta cũng không phải là Tây Thiên Phật đà, không có lười hoa sen, sao có thể diễn tả hết được tự vị trong đó. Dạy không được, hấn chỉ có thể tự mình lĩnh ngộ."

Đám đồ đệ nghe thế ầm ầm cười to. Dương Tiễn cùng Tiểu Thanh đứng ở cuối cùng liếc mắt nhìn nhau. Tiểu Thanh có chút do dự rồi đưa tay ra nắm chặt tay của Dương Tiễn. Dương Tiễn cũng thuộc dạng đầu gối thiếu chút nữa là hoảng sợ chạy trốn chết. May mà mấy sư huynh đệ cùng sư tỷ muội đều chú ý Ngao Liệt, cũng không có chú ý tới hai người bọn hắn, lúc này mới hơi yên lòng một chút. Nhưng lại không dám nhìn qua Tiểu Thanh.

Lâm Phong cùng Thất công chúa ngồi trên vân sàng (giường mây) nhìn thấy cử động của hai người. Không khỏi buồn cười.

Ngao Liệt ngượng ngập mặt đỏ tới mang tai, vội vàng hô: "Mong sư phụ dạy con!"

Tiểu đồ đệ Nghê Thường yêu kiều cười nói: " Sư đệ, người thật là không có tiền đồ, sư phó kêu người ôm lão bà trở về. Người lại chọc giận tiên từ người ta, giờ lại còn muốn sư phụ dạy cho. Có lẽ nào như vậy, sư huynh so với người mạnh hơn nhiều!"

Dương Tiễn vừa nghe vậy, thiếu chút nữa là bỏ cửa chạy lấy người, Tiểu Thanh cũng lại càng hoảng sợ, hai người vội vàng rời tay. Không khỏi khiến cho các sư huynh tỷ muội cười rộ lên, làm cả hai mặt đỏ tới mang tai, xấu hổ vô cùng.

Lâm Phong suy tính một hồi rồi nói với Ngao Liệt: "Cũng được, ta sẽ chỉ cho người một con đường sáng, người đưa tai tới đây!"

Tiểu Bạch Long đại hỉ. Vội vàng đi lên ghé tai vào.

Lâm Phong bí truyền biện pháp, mấy đồ đệ khác cũng không nghe thấy gì, không khỏi lén lút bàn qua tán lại. Nhưng Tiểu Bạch long lại nhe răng kêu lên: "Như vậy sao được muốn con giao lễ thành cơm, như vậy chẳng khác nào cầm thú, tuyệt đối không được. Xin Sư phó dạy cách khác!"

"Nguyên lai sư phó muốn cho sư đệ..." Nhóm đồ đệ lập tức giật mình. Mấy nữ đệ tử then thùng đồ mặt, âm thầm đem sư phó lợi hại khinh bỉ một hồi.

"Chàng thật là. Sao lại đi dạy Ngao Liệt mấy chuyện này chứ!" Thất công chúa cũng tức giận trừng mắt liếc nhìn Lâm Phong, mặt đẹp ửng đỏ.

"Chết tiết!" Lâm Phong hung hăng quạt Ngao Liệt một cái làm hắn té nhào năm sáu vòng rồi mới không đổi sắc mặt mỉm cười nói: "Người là tên ôn vật không có tiền đồ. Phải biết rằng đây là cửu thế nghiệt duyên không quản người dùng biện pháp gì thì đến cuối cùng cũng phải kết thúc. Ta chỉ cách cho người, người lại nêu cao chính nghĩa. Nếu cứ không biết tốt xấu như vậy. Sau này kiếp nạn lâm đầu, lại một lần nữa luân hồi chuyển kiếp. Ta cũng không cùng người nhiều lời, người có thể nữa rồi núi. Làm như thế nào dựa vào chính người!"

Tiểu Bạch long mặt đỏ tới mang tai từ trên mặt đất bò lên. Lạy một cái, cuống quýt xuất cung.

Lâm Phong nhìn lướt qua, chứng đồ đệ vội vàng dừng nghị luận, đứng trang nghiêm. Chỉ có tiểu đồ đệ Nghê Thường thè lưỡi chun mũi với Lâm Phong tuyệt không sợ hãi.

Lâm Phong hung hăng trừng mắt nhìn nàng, lúc này mới khoát tay nói: "Ngàn năm sau, tam giới sẽ lại nổi lên sát kiếp không được an bình. Bọn người phải cố gắng tu luyện, tranh thủ sớm ngày đạt được vô lượng Kim Tiên đại đạo, mới có thể chống đỡ kiếp số, không thể chậm trễ !"

Lâm Phong lại nói với Thạch Cơ: "Người mặc dù không dính nhân quả, nhưng Hồng Mông của ta chính là dùng âm dương giao thái. Hợp thể song tu mới có thể trăm lục niệm, nhập cực lạc đại đạo. Người có thể đi Nam Chiêm Bộ Châu Ngũ Hành sơn một chuyến, sẽ có một phen nhân duyên!" (DG:ta nghĩ có liên quan tới Tôn Ngộ Không rồi cái thằng Lâm Phong này dâm dăng lắm)

Thạch Cơ mơ hồ không rõ. Nhưng không dám hỏi lại. Chỉ phải tuân mệnh lui ra ngoài.

Đội chúng đệ tử thối lui, Thất công chúa lúc này mới quay đầu hướng Lâm Phong nói: "Thạch Cơ ra đời chưa lâu, nếu lấy nhiễm nhân quả hồng trần, sợ là sẽ gặp kiếp nạn!"

Lâm Phong gật đầu nói: " Ta cũng đang muốn đi ra ngoài một chút!" Lập tức hai vợ chồng rời khỏi Cực Lạc tiên phủ đi theo sau Thạch Cơ.

Nam Chiêm Bộ châu có một ngọn núi tên là Đông Hoa Sơn. Đông Hoa Sơn núi non trập trùng xanh ngắt, mây mù bao phủ quanh các dãy núi, bốn mùa như xuân. Thực là một chốn đầy vẻ thần tiên chính là nơi Đông Hoa thượng tiên giảng đạo.

Một ngày, Đông Hoa Thượng tiên từ trong nhập định tỉnh lại, đột nhiên bấm độn tính toán, hướng đồng tử phân phó nói: "Đi gọi ba vị sư tỷ của người tới!" Đồng tử tuân mệnh đi ra.

Đông Hoa thượng tiên có ba vị đệ tử Tọa hạ. Chính là Bích Du, Bích Nhu, Bích Nguyệt Tam tiên tử, pháp lực đều cao cường. Trong nhóm thiên tiên cũng tính là đạo hạnh cao thâm, không dưới Thất công chúa.

Không đến một lát, Tam tiên tử bay đến bái lạy sư phó. Bích Du tiên tử hỏi: "Sư tôn bảo chúng con lại đây phải chăng là có chuyện gấp?"

Đông Hoa thượng tiên nói: "Ba người các người muốn đòi trước cùng Cực Lạc cung chủ, có rất nhiều duyên nợ chưa xong. Hôm nay thời cơ đã đến, có thể hiểu rõ được nhân quả. Vậy nên đi trước đến Ly Sơn, tự khắc sẽ có phân giải".

Tỷ muội ba người liếc mắt nhìn nhau, Bích Vân tiên tử hỏi: "Con có chuyện muốn thỉnh giáo sư phụ, vì sao tỷ muội ba người chúng con tính không ra tiền thân hậu thế?"

Đông Hoa thượng tiên cũng không phân trần, dùng một ngón tay, khai nhãn cho ba tí muội. Tỳ muội ba người lập tức hiểu rõ tiền thân hậu thế, bái tạ sư phó, rời đông Hoa Sơn, hướng Ly Sơn mà đi.

Ba nàng bay đi như một làn gió thơm mang phước lành rực rỡ nối tiếp nhau.

Bích Du tiên tử cười khanh khách nói: "Suốt đời ở đông Hoa Sơn nghe sư phó diễn đạo tu hành, vậy mà không biết muốn đời trước còn có những chuyện nghiệt chưa xong. Nghe nói Ngọc đế Thất công chúa xuống hạ giới tự ý cưới phu quân. Không ngờ vị tí muội kia lại đầu thai chuyển kiếp vào nhà Ngọc đế, làm cho người ta hâm mộ quá"

Bích Nhu tiên tử khó hiểu nói: "Vì sao tỳ muội ta ba người đều luân hồi vạn thế, mới có thể bái sư phó làm thầy. Thoát ra luân hồi tu thành tiên đạo, nhưng phu quân lại không vào luân hồi, năm mươi năm trước đến Tiên giới này."

Bích Nguyệt tiên tử nói: "Hỏi chuyện này để làm gì. Nhất định là do diên đảo âm dương can khôn làm vợ chồng chúng ta xa nhau vạn thế. Trước hết cứ gặp phu quân chẳng phải sẽ rõ hết sao. Có điều không biết sư phó kêu chúng ta đi Ly Sơn làm gì"

Ba tỳ muội không nắm được yếu lĩnh, cũng không tính được chuyện gì sẽ đến.

Lập tức một đường không nói chuyện bay đến Ly Sơn, Bích Nguyệt tiên tử nói: "Lê Sơn lão mẫu là Kim tiên tử thời thượng cổ, lại tiện đường, chúng ta có thể đi trước bái phỏng một lát!"

Bích Nhu cùng Bích Du vui vẻ đồng ý, lập tức lên Ly Sơn. Mới báo danh xong, tiên nữ vừa nghe là Đông Hoa thượng tiên Tọa hạ đệ tử, vội vàng mời vào. Mới ngồi ở đại sảnh không lâu, Lê Sơn lão mẫu đã đi ra. Ba tiên nữ liền bước lên phía trước hành lễ.

"Ta cùng với Đông Hoa đạo hữu cũng có vài lần duyên phận, ba tiên vị tử không cần đa lễ!" Đông Hoa thượng tiên cùng Ngũ Trang Quan trấn nguyên đại tiên đều là từ trong hỗn độn đã thành đạo. Chỉ thiếu chút nữa tự có thể độ chúng thành Đại thừa qui nhất, trở lại hồi sinh mà đạt thành Hỗn Nguyên Đại Đạo. Pháp lực thần thông chỉ kém thái thượng Hỗn Nguyên thánh nhân. Lê Sơn lão mẫu không dám chậm trễ, cũng miệng xưng tiên tử.

Đại Tam tiên tử một lần nữa ngồi xuống sau, mới lại hỏi: "Không biết ba vị tiên tử đến Ly Sơn có chuyện gì?"

Bích Nguyệt tiên tử nói: "Ngày hôm nay sư tôn thay chúng ta mở thiên cơ, để cho ba tỳ muội chúng ta đến Ly Sơn. Chỉ nói là có chút cơ duyên. nhưng cũng không nói tường tận!"

Lê Sơn lão mẫu tuy đạo hạnh thâm hậu. nhưng cũng tính không ra về sau ra sao. đành phải nói: "Lê Sơn ta không nghĩ hỗn loạn chỉ yên lặng tu hành không nhiễm nhân quả. Chỉ có môn hạ đệ tử là Thanh Hà cùng Cực Lạc cùng chủ Tọa hạ đệ tử Tiểu Bạch long Ngao Liệt có cửu thể duyên nghiệt chưa kết. Mấy ngày trước từng đến đây kết thúc nhân quả, lại xảy ra một chút hiểu lầm. Chẳng lẽ ba vị tiên tử tới đây có quan hệ đến tiểu đồ (học trò nhỏ)?"

Tam tiên tử nghe xong, đều thầm nghĩ trong lòng: "Hiểu rồi. Sư phó định là cho chúng ta đến Ly Sơn giúp tên đồ đệ vô dụng của phu quân ôm lão bà trở về, vừa vận chung đường!"

Lập tức đều nói: "Lão mẫu có thể thỉnh cao đồ đi ra gặp mặt!"

Lê Sơn lão mẫu vui vẻ đáp ứng, kêu Thanh Hà tiên tử đi ra. Ba tỳ muội thấy, đều thầm nghĩ: "Quả là có mỹ nhân tiềm chất " Cũng là bốn người đồng trang lứa nên rất nhanh xúm lại cùng một chỗ.

Bích Du tiên tử cười hi hi nói với Thanh Hà tiên tử: "Đừng vội gọi ta là tỷ tỷ, không chừng không lâu sau, ngươi lại phải đổi giọng gọi ta bằng sư nương đấy!"

Bích Nguyệt tiên tử cười nói: "Nàng thật là không biết xấu hổ, nhanh như vậy đã muốn làm sư nương người ta?" Thanh Hà tiên tử mơ hồ không hiểu đồ mặt tức giận nói: "Muốn làm sư mẫu ta. Chẳng lẽ ngươi cùng Cực Lạc cùng chủ cũng có cửu thể duyên nghiệt không thành?" Đột nhiên phát giác không ổn, thiếu chút nữa tìm một cái lỗ để chui vào.

Bích Du tiên tử cười trêu ghẹo: "Còn chưa có xuất giá, cũng đã nhận biết sư phó. Chờ Tiểu Bạch long đến đây, nhất định phải giễu cợt ngươi một trận."

Lập tức, cười cười nói nói mấy vị tiên tử vui vẻ cả một đám. Lê Sơn lão mẫu đã sớm đi đâu mất không thấy thân ảnh, chỉ để lại vài tiên nữ ở một bên hầu hạ.

Lại nói Tiểu Bạch long rời Cực Lạc tiên phủ thẳng đường hướng Ly Sơn mà đi, không khỏi thầm nghĩ: "Sư phó có thể nào dạy ta hủy sự trong sạch của tiên tử người ta, thật sự là tà môn quá. Làm sao ta có thể làm chuyện gao lữ nấu thành com (bá vương ngành thượng cung). Như vậy không khác gì đưa con cầm thú của Vũ đức tinh quân. Tuyệt đối không được!"

Rồi lại nghĩ không ra biện pháp tốt, quả nhiên là nhưc đầu.

Nghĩ vậy mà cứ cố ý kéo dài thời gian, đứng đình đến Ly Sơn rồi dừng bên ngoài núi bởi hỏi mấy ngày, vẫn không nghĩ ra biện pháp nào. Lại không có mặt mũi nào lên núi cầu kiến, đang muốn quay lại chạy đến nhà dựng là Kính Hà long vương ở một thời gian. Chợt thấy ba đạo độn quang hạ xuống ngay bên cạnh, hiện ra ba vị tuyệt sắc tiên tử làm cho Ngao Liệt một hồi choáng váng.

Dụi dụi mắt cẩn thận nhìn lại lại nghe một tiếng khê kêu: "Người này quá vô lý, cứ nhìn chằm chằm người ta. Sư trưởng của nhà ngươi là người phương

nào,

Chẳng lẽ không dạy người phi lễ không nhìn!"

Ngao Liệt phục hồi tinh thần lại. Tự biết mình đuối lý, vội vàng nói: "Kính chào Tiên tử. Ngao Liệt thất lễ, xin thông cảm cho!" Nhưng trong nội tâm lại nói: "Sư phụ ta không những không dạy ta phi lễ không nhìn, mà còn bảo ta bá vương ngành thượng cung. Làm hại trình bạch tiên tử người ta cơ!"

Ba tiên nữ đứng là Bích Du, Bích Nhu, Bích Nguyệt ba tỷ muội

Bích Du tiên tử cười khanh khách nói: "Người nhìn cũng ra đáng người chính nhân quân tử. Nếu như người muốn ôm lão bà về gặp sư phụ chỉ bằng trước hết gọi tỷ muội chúng ta một tiếng sư mẫu thì còn có thể giúp người một tay nếu không thì miễn bàn!"

Tiểu Bạch long sợ tới mức nhảy dựng lên, cứng lưỡi nói: "Àch, các người..."

Bích Nguyệt tiên tử trừng mắt ngọc, nghiêm trang nói: "Nói chúng ta cái gì vậy? Người thật là đần độn, thấy sư nương cũng không chịu bái kiến. Đợi ngày mai nhất định phải tố cáo người trước mặt sư phụ, khép người tội bất kính sư trưởng!"

Ngao Liệt vội vàng nói: "Không biết ba vị tiên tử là người của Gia sư?" Trong nội tâm nhưng lại âm thầm suy đoán: "Ba vị tiên tử này cũng không giống hạng yêu tà, lại sao vô sỉ như thế, muốn làm sư nương của ta cho bằng được. Đúng rồi, sư phó dạy ta làm hại trình bạch tiên tử người ta, khẳng định cũng đã từng làm mấy cái việc này. Không chừng là cùng ba vị tiên tử này cấu kết!"

Cũng nghĩ lại: "Bại hoại, bại hoại, ta sao lại có thể bất kính tôn trưởng, chỉ trích sư tôn đúng sai, từ tội, từ tội!"

Không nói Tiểu Bạch long còn miễn man suy nghĩ, ba tỷ muội Bích Du liếc mắt nhìn nhau, trên mặt rõ ràng lộ ánh vui mừng. Bích Nguyệt tiên tử quát: "Ta hỏi lại người. Người có phải là Tọa hạ đệ tử của Cực Lạc cung chủ Tiểu Bạch long Ngao Liệt hay không. Đến Ly Sơn có phải là cùng Thanh Hà tiên tử chấm dứt cứu thế duyên nghiệt?"

Ngao Liệt nói: "Đúng là vậy"

Bích Du tiên tử liếc mắt nhìn quanh, đột nhiên vung tay lên xuất ra một đạo thanh quang. Thanh Hà tiên tử đang thi phép ẩn thân ẩn ở một bên bị kéo ra ngoài, lập tức mặt đỏ tới mang tai. Gấp gáp muốn chui xuống đất.

Bạn đang đọc truyện *Vô Lại Kim Tiên 2* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Tề Thiên Đại Thánh.

"Sợ cái gì chứ. Ngao Liệt với người có tình duyên chín đời, nếu bây giờ không kết lại thì đợi đến lúc nào nữa!" Tam tiên tử Đông Hoa Sơn pháp lực còn mạnh hơn cả Thanh Hà tiên tử. Nàng đưa một ngón tay, làm bất động Thanh Hà tiên tử, Bích Nguyệt tiên tử cười duyên nói: "Ngao Liệt người còn không ôm lão bà về Cực Lạc cung à?"

Ngao Liệt mặt đỏ lên, Thanh Hà tiên tử tức giận hai mắt tối sầm, suýt chút nữa tức đến hôn mê bất tỉnh. Mắt hạnh nhìn hân trừng trừng, hướng Ngao Liệt quát: "Người... Tên tiểu tử người còn không biết tốt xấu, còn đến Ly sơn của ta làm gì?"

Ngao Liệt thầm nghĩ: "Đương nhiên là phải theo nàng để kết thúc duyên tình chín kiếp rồi!" Ngoài miệng lại không dám nói ra, cứ quanh co nửa ngày, lại nghĩ tới sư phó dạy cứ gạo nấu thành cơm thì không khỏi can can rằng lấy hết dũng khí nói: "Tiên tử chớ trách, nếu có chỗ nào mạo phạm, đợi khi trở về Cực Lạc cung sẽ hướng tiên tử thỉnh tội."

Ngay lập tức không phân biệt thêm nữa lời cứ ôm lấy Thanh Hà Tiên tử đang quát mắng mà chạy như chó nhà có đám độn quang đi về Cực Lạc cung.

Hoa Sơn tam tỷ muội liếc nhìn liền cười một trận. Cũng không đi về phía Lê Sơn lão mẫu chào từ biệt, theo một làn gió mang mùi thơm nổi lên cả mấy người cùng đi về Cực Lạc cung.

Lại nói Thạch Cơ ra khỏi Cực Lạc cung, nhằm thẳng Ngũ Chi sơn mà đến. Cuối cùng không gặp chút trở ngại nào mà đến chân núi Ngũ Chi sơn. Đang lúc chẳng biết vì sao sư phụ lại sai mình tới đây thì chợt nghe phía xa xa có người kêu to: "Tiên nữ. Vì sao nàng lại đến Ngũ Chi sơn này, lão Tôn ta đây đã hơn trăm năm chưa từng gặp người nào. Mau tới đây cùng lão Tôn nói chuyện vài câu!"

Thạch Cơ lại càng hoảng sợ. Vội vã nhìn khắp nơi xung quanh thì thấy dưới chân núi Ngũ Chi sơn đè nặng một Hào tử (con khỉ) mặt mũi như Thiên Lôi đầy lông lá. Hào tử này bị đè ở dưới chân núi, chỉ chừa cái từ bụng trở lên nhô ra ngoài. Bốn phía cỏ dại mọc thành bụi. Cái đầu bù xù đầy lông liên tục

ngóay loạn chung quanh, hiển nhiên là rất buồn cười.

Thạch Cơ tâm tính thiện lương. Nay thấy Hầu tử bị đè dưới chân núi thật là thương cảm thì lập tức có thiện cảm liền bước lên phía trước hỏi: "Người là người phương nào, vì sao bị đè ở dưới Ngũ Chi sơn này. Ta phải làm gì để cứu người?"

Hầu tử kia nói : “Năm trăm năm trước ta vốn là Tề Thiên Đại thánh Tôn Ngô Không đại náo thiên cung, người biết danh tiếng này của lão Tôn chứ.”

Thạch Cơ chợt bừng tỉnh. Tuy nàng tới Cực Lạc cung chưa lâu, nhưng đã được nghe về sự tích anh dũng của đại sư huynh Nhị Lang Chân quân Dương Tiễn đại chiến với Tề Thiên Đại Thánh Tôn Ngô Không, cho nên biết được tiếng tăm này của Tề Thiên Đại thánh.

Lúc này vừa nghe thấy Hầu tử đó là Tề Thiên Đại thánh, không khỏi cười nói: “Thì ra là Tôn đại thánh, ta nghe các tỷ muội nói đến tên tuổi của người, đại sư huynh của ta cũng biết người !”

Hầu tử kia vừa nghe Thạch Cơ nói biết đến tiếng tăm của mình, chợt vui mừng hỏi: “Vậy người là tiên nữ môn phái nào, đại sư huynh của người làm sao biết được lão Tôn ta đây?”

Thạch Cơ cười khúc khích, nói: “Sư tôn ta là Đông Thắng Thần châu Thụý Hà sơn Cực Lạc cung chủ. Đại sư huynh ta chính là thiên giới Nhị Lang Chân quân Dương Tiễn.”

“Cực Lạc cung chủ? Lão tôn ta chưa nghe qua bao giờ!” Hầu tử kia bắt đầu nhăn mày tròn mắt nghĩ ngợi một lúc, chợt nói: “Dương Tiễn kia chắc là đại sư huynh của người. Cái thang oắt này năm trăm năm trước từng gây không ít khó khăn cho ta. Nhưng khi lão Tôn gia ta thoát ra ngoài thì nhất định không bỏ qua cho hắn!”

Thạch Cơ nói: “Đại sư huynh đánh cuộc với sư tôn của ta. Nhưng không địch lại thần thông của sư tôn, nên đành bái sư tôn ta làm môn hạ, làm đại sư huynh của chúng ta!”

Hầu tử kia cả kinh nói: “Sư phụ của người là thần thánh phương nào mà có thể đánh thắng Dương Tiễn kia. Sao lão Tôn ta chưa nghe qua bao giờ nhỉ!”

Thạch Cơ cười nói: “Ta nói người cũng chưa chắc biết!” Vội vàng lấy ra từ trong người vài quả Bàn Đào, đưa cho Hầu tử .

Hầu tử kia há mồm cắn, hần dựa vào tảng đá ăn ngấu nghiến liền mấy quả, sau một lúc mới lên tiếng: “Đây là đào tiên vạn năm của Tây vương mẫu. Tiên nữ tên của người là gì, sao lại có thứ đào tiên tốt thế này ...uhm ...quả thực là tốt. Lão Tôn ta cách đây năm trăm năm đã từng ăn rồi”

Thạch Cơ vội nêu đạo hiệu ra: “Sư mẫu ta là Dao tri Thất công chúa, đương nhiên là có đào vương vạn năm rồi.”

“Thất tiên nữ ?” Hầu tử kia dậm chân hưng phấn nói : “Lão Tôn ta biết, năm trăm năm trước lúc ta đại náo thiên cung, Tôn gia gia người cũng đã từng gặp qua Ngọc đế Thất vị công chúa. Chẳng lẽ sư phụ của người là hậu bối của lão Tôn ta. Không ngờ bản lĩnh lại cao cường, đánh bại được tiểu tử Dương Tiễn kia?”

Thạch Cơ nói: “Sư tôn ta từ thời kỳ hỗn độn từng nói là lúc đại chiến hồng hoang đã nhập luân hồi chuyển kiếp. Cho đến tận giờ lại thoát khỏi luân hồi, rốt cuộc làm sao có thể là hậu bối của người, Hầu tử người cũng vô lễ !”

Hầu tử nói: “Thì ra là thế, thì ra là thế. Sư tôn người so với Như Lai thì sao?”

Thạch Cơ nói: “Cái này ta cũng không biết!”

Hầu tử kia cười ha ha nói: “Như Lai kia dựa vào việc xuất ra pháp lực thần kỳ, làm cho lão Tôn ta phải chịu đè dưới chân núi Ngũ Chi sơn. Bà nương Quan thế âm thường xuyên tới thăm khuyên ta hướng thiện, bảo ta hộ tống hòa thượng đi tây thiên lấy kinh. Lão Tôn ta muốn thoát khỏi Ngũ Chi sơn, không thể làm gì khác hơn là nghe lệnh. Nếu tiên nữ người có thể bóc Như Lai ấn phù giải thoát cho ta, lão Tôn ta nợ người một chút ân tình, người nghĩ sao?”

Thạch Cơ thấy Hầu tử đáng thương, vội vàng đồng ý.

Hầu tử vui mừng nói: “Tiên nữ người đúng là tốt bụng, lão Tôn ta nhận người làm bằng hữu!” Ngay lập tức báo cho biết ấn phù của Như lai ở trên đỉnh của Ngũ Chi sơn. Chỉ cần Thạch Cơ nhanh chân lấy ra ấn phù thì hắn mới có thể thoát ra

Thạch Cơ vội vã đạp mây bay lên, chỉ thấy trên đó có một ấn phù đang niêm phong. Ấn phù kia tỏa ra kim quang (sắc vàng) lấp lánh theo gió lan tỏa đang vừng vàng dán vào đỉnh núi.

“Sư tôn bảo ta tới Ngũ Chi sơn này, sợ không phải để ta giải thoát Hầu tử này ra đây chứ!” Thạch Cơ trong lòng suy đoán, lập tức đạp mây bay lên đỉnh, duỗi ngón giữa ra thì triển định lấy ra phật môn ấn phù.

Không nghĩ là kim quang của ấn phù kia lại lớn lên, bắn tung đất đá ra xa thiếu chút nữa làm rơi đám mây.

Thạch Cơ kinh hãi lại thử vài lần nhưng vẫn vậy, trong lòng biết rằng pháp lực mình không đủ để lấy ấn phù kia. Nàng đành phải bay xuống dưới chân núi nói với hầu tử: “Ấn phù kia thật kỳ quái, ta cũng lấy không ra!”

Hầu tử kia vừa nghe xong, nhất thời giận dữ, nhe răng tròn mắt nắg: “Như Lai thấp hèn kia thật âm hiểm, lại muốn lão Tôn đi làm cái gì mà hòa thượng

với ăn chay niệm phật. Lão Tôn ta đây ở Hoa Quả Sơn ung dung tự tại làm Tề Thiên Đại Thánh chẳng phải là ung dung khoái hoạt sao, còn lâu ta mới đồng ý”.

Thạch Cơ thấy Hầu tử này thật thương cảm, động trắc ần, vội vàng nói: “Không bằng ngươi cứ đợi ta quay về, cầu sư tôn ta tới cứu ngươi ra ngoài!”

Hầu tử cũng không ngu dốt, thầm nghĩ: “Có hi vọng còn hơn không, tạm thời cứ thử xem sao. Hơn nữa lão Tôn ta cũng không muốn đi Tây thiên ăn chay niệm phật của bọn hòa thượng đầu trọc!” Lập tức hấn thúc giục Thạch Cơ đi.

Thạch Cơ vội vã rời khỏi Ngũ Chi sơn, đáp mây một đường đi đến Cực Lạc cung.

Không nghĩ vừa mới đi được trăm dặm thì hai đạo hào quang hạ xuống, thấy Lâm Phong và Thất công chúa tới.

Thạch Cơ kinh ngạc vội vã bái kiến, Lâm phong cười nói: “Hầu tử kia còn có vài chục năm nữa mới thoát ra, ngươi không cần phải đi Cực Lạc cung. Nhưng ngươi cũng nên thường xuyên tới thăm hấn, để cho hấn bớt cô đơn rồi kết đoạn nhân quả, sau này sẽ có chỗ hữu dụng.”

Thạch Cơ đồng ý.

Thất công chúa lại lấy ra một kiện pháp bảo, đó là Thất Bảo Lưu Ly trấn trong bảo khố của tiên thiên linh. Vốn là sở hữu của Vương mẫu bị lục tiên nữ đem đến Cực Lạc cung, Thất công chúa truyền cách sử dụng cho nàng: “Thất Bảo Lưu Ly trấn là bảo khố tiên thiên linh, cho ngườidùng để phòng thân”

Thạch Cơ vội vã tiếp nhận, cảm tạ ơn huệ của sư nương rồi đi đến Ngũ Chi sơn.

Thất công chúa lúc này mới nhìn Lâm Phong một chút nói: “Hầu tử kia vốn là người của phật môn. Phu quân vì sao lại phải tranh giành cho lộn xộn, sợ rằng sau này lại sinh ra nhân quả”

Lâm Phong nói: “Hầu tử kia tuy tu luyện pháp thuật của phật môn, nhưng không có nửa điểm phật duyên, trời sinh tính nóng nảy. làm sao có thể nhập vào đại đạo tịch diệt của phật môn được. Hồng chương của ta từ bỏ cảm kị thất giới lục dục sẽ hợp với bản tính Hầu tử hơn. Nếu như có thể đưa hấn vào được khuôn khổ thì phòng chừng sau này lại có dịp thành chính quả. Còn bây giờ cũng vẫn chưa tính được điều gì tỉ mỉ cả!”

Thất công chúa nói: “Đại Đường quốc kia sợ là lại có chuyện xấu, chúng ta sao không đến đó xem!”

Lâm Phong nói: “Ta đang có ý này!”

Lập tức phu thê hai người độn quang nhắm Đại Đường quốc bay đi.

Trong lúc bay ngang qua một ngọn núi, thấy trong núi yêu khí dày đặc thì hiếu kỳ, lập tức gọi sơn thần xuất hiện hỏi: “Núi này tên là gì, sao trong núi là có yêu quái gây nghiệp chướng?”

Sơn thần không biết phu thê Lâm Phong là ai, nhưng biết hai vị tiên trẻ tuổi có thể lực thì vội vàng nói:” Khỏi bẩm thượng tiên, núi này tên là Cửu Bàn sơn. Trong núi có một yêu tinh tu luyện thành Cửu đầu đại xà, gọi là Mãnh đại vương. Thủ hạ có cả trăm vạn yêu binh, tiểu thần thường xuyên bị bọn yêu nghiệt này khi nhục, mong đại tiên giáng trần trừ yêu”.

Lâm Phong nói: “ Ta đi xem thử. ”

Lập tức sơn thần dâng dẫn phu thê hai người tới bên ngoài động của Cửu đầu xà.

Sớm đã có yêu binh vào báo tin, không lâu sau, thấy yêu vương toàn thân giáp trụ, mang theo yêu binh vọt ra.

Yêu vương này đầu rắn thân người, nhìn qua cái đầu thì tướng mạo thật là xấu xí. Ra khỏi động phủ trông thấy sơn thần thì không khỏi quát tháo: “Ngươi là người phương nào dám xông đến Cửu bàn sơn của chúng ta. Ra là tiểu thần nhải nhếp lại mới được người đến giúp đỡ là mấy đứa trẻ ranh, mau mau báo tên. Bàn đại vương không muốn xuống tay với qui vô danh!”

Thất công chúa khê kêu lên: "Yêu nghiệt nhà ngươi không biết tốt xấu. Phu quân ta trông coi Linh Lung bảo tháp, trấn giữ vạn yêu thiên hạ. Nếu ngươi không muốn bị mất mạng thì mau mau bỏ binh khí đầu hàng "

Con Cửu đầu xà này lúc hồng hoang đại chiến nhặt được vài món cổ pháp bảo lợi hại trên mặt đất, mới tu luyện thành đạo. Cũng không biết yêu hoàng Thái huyền là ai. Cũng không biết Linh Lung bảo tháp là vật gì, nghe vậy thì giận dữ: "Đến đây cho ta biết qua một lần bản lĩnh của nhà ngươi!"

Sơn thần vừa thấy như vậy thì sợ gấp phải tai bay vạ gió vội vã tránh sang một bên.

Lâm Phong tròn mắt liếc nhìn đôi giày xanh mượt mà Cửu đầu xà đang đi dưới chân, chỉ cảm thấy có hơi quen mắt. Suy nghĩ một trận mới nhớ lại đôi giày này chính là pháp bảo gọi là giày Vạn Lý Truy Vân của thượng cổ yêu thần Khoa Phụ.

Nhớ lại thời thượng cổ hồng hoang. Hai đại thủ lĩnh của Ma Môn mặc dù đều là giáo chủ Bà La giáo, nhưng vì nguyên nhân giáo lý nên mỗi người đều giữ ý mình. Tọa hạ đệ tử thứ mười của Ma vương Xi Vưu hóa thân làm Đại nhật Kim Ô thừa cơ làm loạn. Sau đó Hậu Nghệ bắn rơi mặt trời, Khoa Phụ đuổi thái dương cuối cùng làm bùng phát đại chiến với thượng cổ yêu ma.

Sau cuộc chiến yêu tộc điêu linh, Ma Môn rời khỏi tam giới, Vô Khô đạo nhân đi sang phương tây xa xôi sáng lập thêm môn phái Đại thừa Ma Môn từ

đó về sau không liên quan gì tới Ma Môn.

Sĩ Thiệt yêu thần tên là Khoa Phụ đã từng đi đôi giày Vạn Lý Truy Vân phúc để truy sát Kim Ô (mặt trời) cuối cùng, tốc độ quả thực đứng đầu tam giới. Lâm Phong thấy vậy lập tức thềm thường không thôi.

"Đôi Vạn Lý Truy Vân này nhất định phải về tay ta, đang cần để cấp cho đệ tử môn hạ chống đỡ kiếp nạn!" Lâm Phong và Thất công chúa liếc mắt nhìn nhau, hai bên đều là hiểu ngầm rồi nói với Cửu đầu xà: "Nhãi ranh nhà ngươi không biết tốt xấu, đang muốn cho ngươi mở rộng tầm mắt!" Nói xong quạt Kim Quang phiến khiến gió nổi lên.

"Mấy kẻ này không biết nông sâu thế nào, cứ phải cẩn thận là tốt nhất!" Con Cửu đầu xà nhìn không ra mức độ của Lâm Phong và Thất công chúa thì trong lòng biết hai người này rất khó đối phó. Nó vội vã rút ra sợi dây dài ánh vàng chói mắt rung lên cuốn lấy hai người.

"Dây Phước long!" Lâm Phong cực kỳ kinh ngạc một hồi. Sợi dây Phước Long cũng là một kiện pháp khí thượng cổ có uy lực cực đại, ngay như đến nhất lưu Kim tiên mà bị trói buộc thì sợ là cũng gãy không ra. Thực không nghĩ tới cũng rơi vào trong tay con Cửu đầu xà này.

"Thực sự là trời cũng giúp ta, Cửu đầu xà này sao có nhiều pháp bảo thượng cổ như vậy. Dù muốn hay không thì cũng đúng lúc tiện đường lấy để trở về cấp cho đệ tử môn hạ!" Lâm Phong trong lòng vui mừng liền vội vã thu Kim Quang phiến, niệm chú xuất ra Linh Lung bảo tháp hộ thân, đợi khi sợi Phước Long quấn quanh người thì đột nhiên làm khó dễ. Hắn lại niệm chú lấy ra Thất Thái Nguyên thạch ném thẳng vào đầu đối thủ.

Con Cửu đầu xà chợt thấy dây Phước Long dường như quấn quanh một cây bông hoàn toàn bị mất tác dụng lập tức thềm kêu không ổn vội vã thu hồi dây Phước Long. Do đó không đề phòng Thất Thái thần quang đang nhắm ngay vào mặt đánh tới. Hắn không khỏi trong lòng hoảng hốt không kịp thu hồi dây Phước Long, vội vã hướng sang bên cạnh nhảy vọt ra ngoài, một bước đã mấy vạn dặm.

Lâm Phong thấy Cửu đầu xà này trong lúc cấp bách còn có thể tránh thoát đòn đánh của mình, tốc độ quả thực nhanh đến cực điểm. Trong lòng biết con rắn này có giày Vạn Lý Truy Vân. Nếu để cho nó chạy đi thì có thể sẽ đuổi không kịp bên vội vã thu dây Phước Long rồi đuổi theo.

Pháp lực con Cửu đầu xà này thực ra không cao, chỉ là ỷ vào có được vài món pháp bảo lợi hại mới dám diễu võ dương oai. Hiện tại bị Lâm Phong thu dây Phước Long, giờ còn không biết chính mình sẽ bị đưa đến đâu thì vội vã bỏ chạy, sau này tính kế tiếp.

Không muốn Lâm Phong một đòn bị hụt, Thất công chúa đã sớm né sang một bên, âm thầm niệm chú xuất ra Thiên Dương cảm tùy thời hành động. Con Cửu đầu xà này còn chưa đứng vững thì một đạo xích quang đã đánh tới nhằm ngay vào mặt Cửu đầu xà.

Cửu đầu xà không kịp xuất ra pháp bảo hộ thân, pháp lực lại thua Thất công chúa nên bị xích quang của Thiên Đãng cảm đánh trúng liền hét thảm một tiếng. Thân thể bị nện thành bùn, nguyên thần có dạng đứa trẻ thoát ra khỏi thân chui vào trong đất.

Lâm Phong vừa kịp chạy đến vội vã phát lực làm ngã hành bất định. Nguyên thần của con Cửu đầu xà dưng vào trên mặt đất đã bị hóa rắn lại kêu thảm một tiếng bắn trở về.

Lâm Phong rút Kim Quang phiến ra quạt nguyên thần của lão yêu vừa bắn trở về đánh văng ra lục đạo, trực tiếp áp vào luân hồi đầu thai.

Thất công chúa cũng lấy được vài món pháp bảo từ người lão yêu, mân mê ngắm nghía đến nửa ngày. Ngoài Vạn Lý Truy Vân của yêu thần Khoa Phụ còn có một cái chuông nhỏ màu vàng và một khối đá ngũ sắc. Thất công chúa cũng nhận ra được.

Bạn đang đọc truyện *Vô Lại Kim Tiên 2* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 29: Một nhà đoàn viên.

"Phu quân, hai kiện pháp bảo kia là vật gì?" Thất công chúa không nhận ra kim sắc Linh Đang cùng ngũ sắc thạch, liền đưa cho Lâm Phong.

Lâm Phong tiếp lấy xem xét, lập tức cười nói: "Đây là pháp bảo thượng cổ Tam Vị Thần Phong linh, uy lực cực lớn, cùng quạt ba tiêu của công chúa Thiết Tắt Hoan Nội có hiệu quả như nhau. Quạt ba tiêu có thể đem người thổi ra ngàn dặm, còn Tam Vị Thần Phong Linh này có thể thổi nguyên thần vào lục đạo luân hồi làm cho người ta khó lòng phòng bị. Cũng không biết làm sao lọt vào tay Cửu đầu xà, cũng may là Cửu đầu xà không cách nào luyện hóa pháp bảo thượng cổ này, cũng không biết cách dùng, để cho ta đoạt được."

Thất công chúa nói: "Vậy còn ngũ thái thạch này là vật gì?"

Lâm Phong nói: "Ngũ sắc thạch này địa vị cũng có chút lớn, nó là do Thánh Mẫu nương nương tình chế Ngũ Hành luyện thạch Bồ Thiên còn thừa một khối Bồ Thiên Thần thạch. Cũng không biết tại sao lại rơi vào tay Cửu đầu xà, thực sự để cho ta đoạt được "

Thất công chúa kinh hô: "Bỏ Thiên Thần thạch? Thiên địa vạn vật đều ở trong Tiên Thiên ngũ hành. Cái Bỏ Thiên Thần thạch này chính là nguyên liệu tế luyện pháp khí đỉnh cao, sợ là còn lợi hại hơn Linh Đà Bảo tháp của chàng?"

Lâm Phong cười nói: "Linh Đà Bảo tháp cùng Thất Thái Nguyên thạch chính là Bàn Cổ khai thiên đã sinh. Đó là vật công dụng tam giới đệ nhất, tuy là hậu thiên pháp bảo, nhưng còn hơn Tiên Thiên thập đại thánh khí. Bỏ Thiên mặc dù cũng có công dụng lớn, nhưng vẫn không so được với bàn cổ khai thiên. Nếu phối hợp bỏ nhiều công sức mới có thể dùng Bỏ Thiên Thần thạch này tế luyện ra đỉnh cấp pháp khí!"

Thất công chúa nói: "Vậy chẳng phải thành phế vật sao, còn có công sức nào thắng được Thánh Mẫu nương nương Bỏ Thiên đại công sức!"

Lâm Phong cười nói: "Cũng chưa chắc, từ lúc Hồng Mông phân ra đến nay, đã có hơn tám mươi một vạn ức năm. Chính là cửu cửu quy nguyên, đại thừa qui nhất. Ngàn năm sau, đúng là tam giới sinh linh nổi lên sát kiếp, không chừng thiên địa còn có thể quay về hỗn độn. Ta có được Bàn Cổ khai thiên tinh nghĩa, khẳng định là có cơ hội dùng đại công sức lấy Bỏ Thiên Thần thạch này luyện ra một kiện đỉnh cấp pháp khí!"

"Thiên địa quay về hỗn độn?" Thất công chúa biến sắc nói: "Vậy sinh linh Tam giới sẽ đi về đâu "

Lâm Phong mỉm cười nói: "Việc này ta cũng mơ hồ, tính không được về sau như thế nào. Thiên địa quay về hỗn độn. Tam giới sinh linh đều trong đó, chỉ có chứng đại thừa qui nhất, phản bản qui nguyên thánh cảnh thánh nhân mới có thể đem bản thể gửi vào hư không, không ở trong kiếp số. Còn lại thì ai cũng đều ở trong vòng đó!"

Thất công chúa mặt trắng bệch, nói: "Vậy chúng ta chẳng phải là đều phải ứng kiếp!"

Lâm Phong ôm lấy nàng cười nói: "Việc này tạm thời không nói. Để sau này từ từ tính lại, ta từ Hồng hoang đại chiến thân tử. Giờ đã thoát ra luân hồi thành được tiên đạo, sao có thể để cho các nàng ứng kiếp, nhất định phải bảo vệ các nàng an toàn!"

Thất công chúa nhớ tới tình yêu kiếp trước, tâm hồn thiếu nữ sao xuyên, mềm nhũn tựa vào trong lòng ngực của hắn, trao cho hắn một nụ cười ngọt ngào.

Lâm Phong lại cảm mấy món pháp bảo nói: "Mấy thứ pháp bảo này không có pháp quyết sử dụng. Đợi sau khi hồi cung còn phải bỏ công luyện hóa mới có thể đưa cho môn hạ đệ tử sử dụng. Chúng ta cứ đi xem Đại Đường trước rồi nói sau "

Thất công chúa vui vẻ đáp ứng .

Hai người lập tức cười trên tường vân thẳng hướng Đại Đường mà đi.

Lại nói lão Chí Minh được Lâm Phong truyền cho pháp môn tu luyện. Lại được đào vương vạn năm hỗ trợ, thêm nữa là ngọn tiên sơn này linh khí sung túc, chỉ dùng ngắn ngủn ba năm công phu, liền vượt qua thiên kiếp, thành tựu tiên tiên đại đạo.

Hơn nữa bởi vì học được một thân thần thông, nên được đại Đường Huyền

Tông hoàng đề tôn làm Hộ quốc pháp sư.

Huyền Tông hoàng đế tuy đã qua bát tuần, nhưng bởi vì tuổi già thì ham sống, không cam lòng nghe Diêm vương điện đưa tin, cũng đi theo lão Chí Minh tu đạo, tu tính dưỡng chân. Tuy cũng chưa có thể thoát khỏi luân hồi, nhưng dương thọ lại kéo dài không ít, bởi vậy đối với lão Chí Minh rất mực cung kính. Tôn sùng là thần tiên, giữ lễ đệ tử.

Lão Chí Minh tuy địa vị tôn sùng, nhưng đối với hồng trần thế tục không có lưu luyến. Một lòng chỉ muốn cầu đạo, thường xuyên nhớ đến vị sư phó hành tung bất định, đã năm mươi năm qua không có tin tức.

Ngày đó lão Chí Minh vừa mới ra khỏi bế quan. Đột nhiên trên trời thái vân quán quanh, gió thơm từng trận rồi giáng xuống một pho tượng hoa sen. Phía trên ngồi một Bồ Tát. Hai tay tại hoa sen. Chính là nam mô Đại Từ Đại Bi Quan Thế Âm Bồ Tát.

Lão Chí Minh mặc dù chưa thấy qua Bồ Tát, nhưng vẫn có thể nhận ra được, không khỏi cả kinh, liền vội vàng hỏi: "Bồ Tát tới sao?"

Quan Âm Bồ Tát nói: "Đạo nhân này, ngã phạt nam mô A Di Đà Phật muốn độ hóa hết thầy tội ác thế gian, trả lại cho tam giới một cõi yên vui trong sạch. Đây là công đức vô lượng. Bản tăng thấy có chút phạt duyên nên đặc biệt đến độ người đi Tây Thiên cực lạc Tịnh Thổ. Người vì sao không bái lạy ta?"

"Cũng như tên Ngọa Hổ hòa thượng chỉ bằng ba tác lược làm cho Đường vương choáng váng, liền đi tin Phật. Sao Bồ Tát cũng là bộ dáng như vậy mà nói thật dễ nghe. Lại dựa vào thần thông pháp lực bức ta phản đạo cầu Phật, quả là vô si. Ta đây vốn không phải đệ tử của Phật, vì sao phải bái Bồ Tát người?"

Lão Chí Minh người già nhưng tâm không già, tinh ranh như quỷ. Nghe xong ý đồ đến đây của Bồ Tát, lập tức trong bụng mắng to, nhưng tự biết không phải đối thủ của Bồ Tát. Càng biết mình như thế nào cũng không nói lại với Bồ Tát, vội vàng nói: "Bồ Tát xin kiêu từ, bản đạo còn phải đi gặp Đường vương, xin lỗi không thể tiếp được !" Vội tách ra bỏ chạy.

Quan Âm Bồ Tát thở dài: "Nghiệp chướng, nghiệp chướng. Khăng khăng một mực như thế, sao có thể chứng được chính quả!" Ngón tay chỉ ra, lão Chí Minh lập tức đứng yên trên mặt đất. Chẳng những thân thể bất động, mà ngay cả lời nói cũng cũng không thể nói ra được, lập tức kinh hãi hồn phi phách

tán.

Quan Âm Bồ tát ngón tay lại chỉ ra, lão Chí Minh lập tức thành đầu bóng lưng, một thân đạo bào cũng trở thành tăng y. Chợt nghe Quan Âm Bồ Tát nói: "Bất nhập Tây Thiên, sớm muộn cũng bị liên lụy nhân quả rơi vào luân hồi chuyển kiếp. Nhập vào Tây Thiên ta, là sẽ thoát ly nhân quả, suốt đời cực lạc. Chớ nên kháng kháng một mực, phá hỏng tu hành."

"Mặc dù người miệng đầy châu ngọc, lại vọng tưởng đem ta trở thành gốc tử lừa gạt. Đám hòa thượng Bồ Tát các người, bắt buộc người tin Phật, cùng với cường đạo không có gì khác!" Lão Chí Minh âm thầm tính toán trong đầu, nhưng lại biết mình trốn không thoát khỏi bàn tay của Bồ Tát. đành phải tạm thời tùy ý để cho người định đoạt, đợi thời cơ sau này.

Lập tức Bồ Tát liền mang theo lão Chí Minh trở về tư bà Tịnh Thổ, làm một chân Tịnh Đàn Sư giả. Lão Chí Minh trốn cũng trốn không thoát, chỉ đành nhịn xuống. Có điều trong lòng ngực tức giận càng để lâu càng sâu, trong lòng đem Quan Âm Bồ Tát nguyên rủa không dưới vạn lần.

Huyền Tông Hoàng đế không thấy lão Chí Minh Hộ Quốc pháp sư, đang nóng lòng. Lại nghe cung nữ báo lại là ngoài cung có hai người đến, tự xưng là sư tôn của Hộ Quốc pháp sư, muốn gặp bệ hạ.

Huyền Tông Hoàng đế lấp bắp kinh hãi, ngẫm nghĩ nửa ngày, mới nhớ tới chuyện tình năm mười năm trước liền không dám chậm trễ, vội vàng tự mình nghênh đón. Chỉ thấy Lâm Phong cùng Thất công chúa ở bên ngoài cửa cười cười nói nói, bốn phía ngự lâm quân đứng ở phía xa, không dám tiến đến.

"Kính chào Thượng tiên "

Huyền Tông Hoàng đế biết rõ hai người này là chân chính thần tiên, không dám chậm trễ, vội vàng bái kiến.

Lâm Phong cười nói: "Bệ hạ chớ nên khách khí, ta tới xem tên đồ nhi không nên thân của ta. Không hiểu thân như thổ địa ở đây sao không ra nghênh tiếp ta "

Huyền Tông Hoàng đế nói: "Thượng tiên tới thật đúng lúc. Lão sư mấy ngày gần đây đột nhiên đã không thấy tung tích, trẫm cũng chẳng biết là đi đâu."

Lâm Phong nhún mày, bấm ngón tính toán, mới biết lão đồ đệ bị độ đi phương Tây, sắc mặt lập tức cực kỳ khó coi.

Thất công chúa cũng biết , lập tức cả giận nói: "Quan Âm Bồ Tát quá vô lễ, năm lần bảy lượt làm khó chúng ta, thực khó nuốt trôi con giận này. Sau này nhất định phải làm cho hắn đẹp mắt."

Lâm Phong suy tính một hồi, đột nhiên cười nói: "Không sao. Lão Chí Minh phúc duyên thâm hậu tuy nhập vào Phật môn nhưng lại vẫn là đệ tử Cực Lạc cung ta. Đợi mãn kiếp số là lại quay về môn hạ của ta. Còn có một phiên tạo hóa".

Thất công chúa đạo hạnh không bằng hắn, có chút nghi ngờ, vừa định hỏi lại. Lâm Phong lại không nói nhiều liền từ biệt Huyền Tông Hoàng đế bay ra khỏi thành Trường An. Thất công chúa không thể làm gì khác hơn là đuổi theo.

Ra khỏi thành Trường An, Lâm Phong mới nói: "Thiên cơ khó dò, ta tuy biết lão Chí Minh còn có kiếp nạn. Lại chưa từng ngờ tới hắn lại bị độ đi Tây Thiên Phật môn. Cũng may lão đồ đệ là có cách nhìn cứng nhắc, cùng Phật môn vô duyên. Sau này cuối cùng vẫn thuộc về môn hạ của ta!"

Thất công chúa tự xem xét nói: "Từ khi ra khỏi Thúy Hà sơn, chúng ta cùng với Phật môn kết xuống ân oán. Bây giờ là nhân quả càng kết càng sâu, sau này sợ là sẽ phải gặp rất nhiều phiền toái. Ta cuối cùng vẫn cảm thấy có chút không ổn."

Lâm Phong suy nghĩ một hồi, thiên cơ thật là mơ hồ không cách nào tính ra được đánh phải từ bỏ. Hắn ôm Thất công chúa ha ha cười nói: "Không quản hắn là đạo môn hay Phật môn cũng được, ta là có ân báo ân, có oán báo oán. Chuyện lão Chí Minh đề sau nói, ngày sau thế nào cũng phải đòi công đạo cho hắn để trả lại sự chọc tức này"

Thất công chúa cười nói: "Như vậy là tốt nhất . Cũng hợp với tính cách chàng!"

Lâm Phong cười nói: " Đám thần tiên trên trời cũng thôi đi, còn chưa lọt vào mắt ta. Chỉ có Hạo Thiên Thượng Đế cùng Dao Trì Kim Mẫu là ta vẫn nhìn không ra sâu cạn. Tam thánh Thánh nhân ở trong cõi hỗn độn không nghe thấy ra ngoài cũng không có động tĩnh. Thiên cơ thật khó dò, cũng không biết kiếp số sau này diễn ra như thế nào. Nhưng mà, ta như thế nào cũng phải lo cho các nàng chu toàn mới được!"

Thất công chúa liếc nhìn hắn. Chỉ cảm thấy phụ quân lại khôi phục hào khí ngày xưa. Không khỏi nhớ tới chuyện tình kiếp trước. Cảm thấy trong tâm kích động, tựa vào trong ngực Lâm Phong trầm tư thật lâu , mới thần nhiên nói: "Phu quân có thể có tâm như thế. Coi như là toàn tâm toàn ý. Cũng không uổng chúng ta thành vợ thành chồng!"

Lập tức không nói với hắn nửa lời. Hai người đáp mây bay thẳng trở về Cực Lạc cung.

Thúy Hà sơn hôm nay chính là thay đổi từ đầu đến chân, trong phương viên vài ngàn dặm yêu Vương cùng tu đạo môn phái đều thuộc về Cực Lạc cung, được Lâm Phong xuất thêm lực trở thành một chốn đất lành cõi tiên. Khí tím vàng xanh, vàng đỏ bốc lên, Hồng Mông Huyền Hoàng nhị khí tụ mà không tán, đem trọn tòa Thúy Hà sơn bao vào trong.

Môn hạ đệ tử cả ngày hấp thu Hồng Mông, Huyền Hoàng nhị khí tinh luyện Nguyên Thần, cảnh giới tu vi so với trước kia tiến hơn rất nhiều. Tuy không biến thái như Lâm Phong, nhưng cũng đáng được xưng là ngày đi ngàn dặm.

Lâm Phong cùng Thất công chúa vừa về đến bên ngoài tiên phủ, đột nhiên nội tâm vừa động. Bấm độn tính toán, không khỏi cười nói: "Mấy người tỷ muội các nàng luân hồi vạn thế, rốt cục cũng có thể đoàn tụ rồi!"

Thất công chúa vừa nghe xong lập tức mừng rỡ nói: "Mấy vị tỷ tỷ cũng đã trở lại "

Lập tức hai người liền đi vào tiên phủ, chúng đệ tử đi ra bái kiến, trong đó còn có nhiều hơn bốn vị tiên tử. Đúng là Tam tiên tử của Đông Hoa Sơn cùng Thanh Hà tiên tử mới tới Cực Lạc cung.

Thanh Hà tiên tử bị Tiểu Bạch long ôm trở về Cực Lạc cung, mặc dù là thấy mất mặt, nhưng qua một đoạn thời gian cũng chậm chậm từ bỏ những chướng ngại trong nội tâm. Cùng Ngao Liệt nổi lại cửu thế nhân duyên. Song tức song phi, cộng tu Hồng Mông cực lạc.

Nhưng mà lúc này bái kiến Lâm Phong tiện nghi sự phó thì vẫn còn có chút mất tự nhiên.

Còn Đông Hoa Sơn Tam tiên tử lại từ xa cẩn thận đánh giá Lâm Phong, cũng không giống như đệ tử khác tiến lên bái kiến.

Thất công chúa vội vàng đưa tay làm cho chúng đệ tử lui ra, chỉ còn lại Thái Y cùng Nghê Thường mặt mũi đầy vẻ khó hiểu.

"Tu trăm năm mới đi cùng thuyền, tu vạn năm mới nên duyên vợ chồng !" Lâm Phong cao giọng cười, tiến lên ôm Đông Hoa Sơn Tam tiên tử từng người rồi ním cười nói: "Vạn thế chuyển kiếp, cuối cùng cũng thoát khỏi luân hồi để đoàn tụ một nơi. Thái Hư Như Mộng lại trở thành sự thật, chúng ta lại có thể tiếp tục tình cảm vợ chồng !"

Tam Bích tỷ muội lập tức mặt đỏ tới mang tai, nhưng cũng dị thường vui mừng. Vạn thế luân hồi chuyển kiếp, cuối cùng cũng thoát khỏi luân hồi. Lại cùng nam nhân này nên duyên vợ chồng, trong tâm đều là kích động.

Thất công chúa liền bước lên phía trước nói: "Xin chào ba vị tỷ tỷ, muội cũng là đến sớm hơn mấy tỷ một chút."

Bích du tiên tử nói: "Ngươi là... ,

Lâm Phong cười nói: "Thất công chúa tức là Toa Lị Na. Toa Lị Na cũng là Thất công chúa!"

Ba tỷ muội bừng tỉnh đại ngộ, lập tức cùng Thất công chúa ôm thành một đoàn.

Sau đó Lâm Phong mới tách tứ nữ ra, kéo đến tiểu đồ đệ Nghê Thường. Chỉ qua Bích Du tiên tử nói: "Vốn là nên nói cho ngươi sáng tỏ tiền thân hậu thế. Chỉ là mẹ của ngươi cho tới bây giờ vẫn chưa đến đây. Hiện tại chúng ta một nhà đoàn tụ, chính là phải nói cho ngươi, còn không tiến lên bái kiến mẹ của ngươi?"

"Mẫu thân?" Thái điều nhi Nghê Thường vừa nghe lập tức choáng váng, mở to hai mắt nhìn nhìn qua Bích Du tiên tử, mặt mũi tràn đầy nghi ngờ cùng khó hiểu.

Bích Du tiên tử cắn môi, yên lặng nhìn qua Nghê Thường, trong đôi mắt đẹp đã thoáng hiện hơi nước.

Lâm Phong ngón tay chỉ ra, mở tam quang cho tiểu đồ đệ. Thái điều nhi Nghê Thường lập tức hiểu rõ tiền thân hậu thế. Cao hứng nhảy dựng lên duyên dáng gọi to: "Ta cũng có Phụ thân, ta cũng có nương nương..."

Nguyên lai Bích Du tiên tử đúng là tiểu mẫu long Toa Toa Bối Lạp chuyển kiếp vạn thế, mới vừa đầu nhập nhân đạo bái Đông Hoa Thượng tiên làm môn hạ. Hồn phách huyết nhục của Lâm Phong trong bụng không tiêu, cũng nhập vào luân hồi chỉ là có nhiều kiếp nạn. Lịch kiếp vạn thế nên vẫn đầu nhập vào súc sinh. Khó tu ngàn năm mới gặp được Lâm Phong, thoát khỏi luân hồi trở thành tiên đạo, có thể tính là một nhà đoàn viên .

Lâm Phong lại kéo Bích Nhu tiên tử qua, kêu Thái Y lên mở tam quang nói: "Còn không bái kiến mẹ của ngươi "

Bạn đang đọc truyện *Vô Lại Kim Tiên 2* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 30: Lâm Phong bao che khuyết điểm.

"Mụ mụ?" Thái Y mờ mịt kêu lên một tiếng. Chân tay có chút luống cuống.

Bích Nhu tiên tử đúng là Khải Lâm đi vào luân hồi vạn kiếp mà sinh, chỉ là không biết nữ nhi của mình lại đầu thai vào súc sinh. Lúc này ôm cô gái này mà, âm thầm rơi lệ.

Bích Du tiên tử cùng Nghê Thường là hai mẹ con nhưng mà cũng không sinh động bằng. Hai mẹ con quần lấy nhau một hồi rồi, lại chạy về phía Lâm Phong, không khách khí nhào vào trong ngực Lâm Phong, ôm cổ Lâm Phong vui mừng nói: "Nguyên lai sư phụ chính là phụ thân ta, phụ thân chính là sư phụ của ta, từ nay về sau ta cũng có phụ thân và mẹ rồi!"

Vui sướng không có lời nào tả nổi.

Lập tức Lâm Phong cả nhà đoàn tụ, Bích Nguyệt tiên tử cũng tức là lão bà tiểu Tinh Linh của Lâm Phong chuyển kiếp mà sinh. Bốn chị em trải qua muôn đời kiếp nạn mới đoàn tụ cùng một chỗ. Tất nhiên là có thật nhiều điều để nói. Lôi kéo hai tiểu nữ mà trở lại Thiên Điện mà đi.

Thất công chúa cùng Bích Nguyệt tiên tử mặc dù không có con gái, nhưng lại coi Thái Y và Nghê Thường xem như là con gái mình, đối với hai tiểu nữ này thật là yêu thương.

Lâm Phong ngồi trên giường, lấy ra mấy thứ pháp bảo, dùng Hồng Mông luyện qua một lần nữa rồi giao cho môn hạ đệ tử sử dụng.

Dây Phược Long và giày Truy Vân cũng không khó xử. Lâm Phong tiện tay múa một cái, tàn phá chân thần bên trong. Dùng Hồng Mông luyện qua một lần nữa, chỉ có ba Thần Phong linh vốn là vật thượng cổ yêu thần, chân thần bên trong cũng phi thường cường đại nên không dễ gạt bỏ.

Qua mấy tháng thấy Thụy Hà sơn vô sự, Lâm Phong tìm đến lão bà nói ra ý đồ: "Hồng Mông ta vốn là dùng hợp thể song tu để nhập cực lạc đại đạo. Có âm dương giao hòa, thiên địa giao thái. Các nàng có thể cùng ta hợp thể song tu. Chiếm nghiệm tạo hóa, chém đứt lục niệm để ngộ ra cực lạc đại đạo!"

Thất công chúa không có điều gì, Đông Hoa Sơn ba tỷ muội vừa nghe da mặt liền đỏ lên, im lặng không nói.

Lâm Phong nhanh nhanh cười: "Có cái gì mà e lệ. Chúng ta vốn là vợ chồng. Cho dù có qua muôn đời cũng không thể thay đổi. Hôm nay ta mở cung lập phái. Tìm hiểu Hồng Mông cực lạc đại đạo. Vừa vận với các nàng hợp thể đồng tu, đem chấp niệm gửi khắp nơi trong cơ thể các ngươi mà nhập cực lạc đại đạo. Để có thể nghiệm chứng Đại thừa quy nhất, vẫn cần phải quay về Hỗn Nguyên thánh đạo!"

Thất công chúa cười nói: "Đang muốn cùng phu quân cùng tìm hiểu tạo hóa!"

Ba Bích tỷ muội liếc mắt nhìn nhau. Mặt cũng đỏ ửng.

Lập tức cả sảnh đường một mảng xuân sắc

Ba Bích tỷ muội đã bái Đông Hoa thượng tiên làm môn hạ mà khổ tu nên pháp lực không dưới Thất công chúa. Chỉ cách Kim tiên đại đạo một khoảng ngắn nữa thôi nên có chân âm hùng hậu vô cùng. Lâm Phong được chân âm của ba tỷ muội trợ giúp nên có thể một bước đột phá bình cảnh. Hôm nay cả nhà đoàn tụ, trong nội tâm đã không còn lo lắng, cùng tứ nữ dò xét Thiên Nhân Hợp Nhất cực lạc đại đạo. Cả Linh đài một mảnh tươi sáng không một chút tạp niệm.

Chỉ thấy tử khí (khí tím) bao quanh, Lâm Phong khoanh chân mà ngồi, Bích Nhu tiên tử giăng chân ở trên người hắn, hai người đồng thể song tu, âm dương giao hợp,

Hình ảnh mặc dù mỹ lệ vô cùng, xuân quang vô hạn, nhưng trên mặt lại biểu lộ thần thánh trang nghiêm không một chút tạp niệm để cùng chứng minh thiên hợp nhất cực lạc đại đạo.

Các tam nữ khác cũng toàn thân không chút ô uế, khoanh chân ngồi ở phía sau hắn, cùng tham vấn điều huyền diệu.

Lâm Phong được chân âm của ba Nữ Chân trợ giúp, một bước đột phá bình cảnh. Chỉ nghe trong hư không phát ra 'Vô Lượng Thiên Tôn' đạo hiệu vang lên cũng là bởi vì gia đình Lâm Phong đoàn tụ. Trong nội tâm cũng không có một chút lo lắng, đem chấp niệm ký thác vào cơ thể Bích Nhu tiên tử, hai chân bước chân vào cực lạc đại đạo.

Đạo gia tu thành Nguyên Thần thứ hai liền bước vào Vô Lượng Kim Tiên đại đạo, Lâm Phong đem chấp niệm gửi trong cơ thể Bích Nhu tiên tử, liền đi vào Hồng Mông cực lạc đại đạo. Cùng cắt đứt một cái thân ngoại hóa thân Đạo gia kim tiên là cùng một cảnh giới.

Bất đồng chính là Hồng Mông là hợp thể song tu. Có âm dương bù cho hiệu quả, Lâm Phong bỏ qua nhất niệm. Khi vào cực lạc đại đạo, do cùng hắn hợp thể song tu nên tứ nữ cũng đạt tới Thiên Nhân Hợp Nhất cảnh giới, vốn là cùng hắn hợp làm một thể. Cùng nhau đem chấp niệm ký thác vào trong cơ thể hắn mà tiến vào cực lạc đại đạo.

"Đạo khả đạo, phi thường đạo, Hồng Mông của ta có lối đi khác, khác với đạo môn thân ngoại hóa thân cùng Phật môn dùng Đại Từ bi nhập tịch diệt đại đạo. Các nàng ba người theo ta song tu hằng ngày, tuy cùng vào cực lạc đại đạo, nhưng căn cơ bất ổn có hại cho tu hành sau này, còn cần siêng năng tu luyện Hồng Mông!" Lâm Phong hướng Đông Hoa Sơn ba tỷ muội nói.

Ba tỷ muội vừa mới cùng hắn hợp thể song tu. Cùng cảm thấy sự huyền diệu đến cực điểm của cực lạc đại đạo, đem chấp niệm ký thác vào trong cơ thể hắn. Hôm nay pháp lực lần đạo hạnh đều bước một bước dài, cảm nhận được sự huyền diệu Hồng Mông. Lập tức đáp: "Đang muốn cùng phu quân Hồng Mông!"

Lâm Phong lấy tay hoa lên một cái, trên người xuất hiện một bộ quần áo, tử khí (khí tím) thu lại ngồi trên giường, tứ nữ ngồi hai bên hắn. Lúc này mới mỉm cười nói: "Các nàng đem chấp niệm ký thác vào trong cơ thể ta. Đã vào cực lạc đại đạo, đạo hạnh tiến triển cực nhanh, pháp lực lại chưa bằng đại

đồ đệ ta Dương Tiễn, có thể hấp thụ Hồng Mông, Huyền Hoàng nhị khí tinh luyện Nguyên Thần thân thể để tránh đứt quãng nửa chừng!"

Đạo hạnh và pháp lực chính là hỗ trợ cho nhau. Chỉ có cắt đứt lục niệm, đạo hạnh mới có thể nâng cao một bước, còn để chém đứt lục niệm thì cần đến lực.

Tứ nữ bởi vì đem chấp niệm ký thác vào trong cơ thể Lâm Phong nên đạo hạnh đột nhiên tăng mạnh. Pháp lực mặc dù là tiến triển cực nhanh(một ngày ngàn dặm), nhưng vẫn còn dừng lại trước ngưỡng cửa bước vào Kim Tiên.

Lâm Phong lấy ra ba cái Thần Phong linh nói: "Vừa vặn năm người chúng ta có thể hợp lực phá cái pháp bảo này!"

Tứ nữ đồng ý.

Lâm Phong lại gọi đệ tử mang tới Thiên La tứ kiếm, phân biệt đưa cho tứ nữ rồi nói: "Thiên La tứ kiếm này mặc dù không phải là Tiên Thiên thập đại thánh khí, tuy nhiên uy lực thực sự lại không dưới thập đại thánh khí. Dùng nó có thể thi triển Đại La kiếm trận, đánh phá chân thần trong cái pháp bảo này!"

Lập tức thụ pháp môn phân chia ngôi vào chỗ của mình. Hắn vừa phát lực vừa quát, niệm chú xuất ra Thiên La tứ kiếm, thi triển Đại La kiếm trận. Lâm Phong phóng tới đem ba Thần Phong linh đặt phía trên kiếm trận. Chỉ thấy được trong không trung phóng lên, thanh, bạch, xích, hắc kiếm quang lao nhanh gào thét

Hướng ba Thần Phong linh đánh tới.

Oanh một tiếng, ba Thần Phong linh như bị trọng thương, phát ra ánh sáng dị màu. Kiếm quang thanh, bạch, hắc, xích bốn màu cũng bị tiêu biến, vô số hư không trong kiếm trận bị sóng pháp lực chấn vỡ bắn loạn văng ra tứ phía. Có điều bên ngoài kiếm trận không bị lan đến gần, cũng không nghe được nửa điểm tiếng vang.

Lâm Phong ngồi ở phía trên kiếm trận, niệm chú hiện lên Linh Lung Bảo Tháp trấn trụ ba Thần Phong linh. Đến khi tứ nữ thi triển Đại La kiếm trận phát lực đánh vào phía trên pháp bảo. Lâm Phong cũng theo sát phía sau niệm chú xuất ra Thất Thái Nguyên thạch, một đạo Thất Thái tường quang đánh lên trên ba Thần Phong linh.

Cả Cực Lạc cung đều rung rinh, ba chân thần trong Thần Phong linh cuối cùng cũng không chịu được mà bị đánh chết. Sau đó ba pháp bảo trở thành vật vô chủ mà rơi xuống. Lâm Phong liền bắt lấy, dùng Hồng Mông cực lạc một lần nữa luyện qua.

Tứ nữ đem Thiên La tứ kiếm giao cho đệ tử, Bích Du tiên tử đôi mắt long lanh nói: "Su phụ chàng thật là hào phóng vô cùng. Cả Thiên La tứ kiếm đều cho đệ tử. Ba tỷ muội chúng ta pháp bảo có khi còn không bằng món hạ đệ tử của chàng!"

Lâm Phong cười nói: "Món hạ đệ tử của ta không phải là đệ tử của các nàng sao? Ba tỷ muội các nàng có Hỗn Độn Thiên La tán, Thái A thần kiếm, Tam Âm Phá Ma thần toa cũng là vô cùng lợi hại như Tiên Thiên pháp bảo. Huống hồ thập đại thánh khí trừ những thứ của các thánh nhân bên ngoài, tất cả còn lại đều đã về ta. Chỉ còn có Kim Thư, Ngọc Diệp, Tử Long Tiêu không có trong tay ta. Sau này đang còn muốn mang tới cho ba tỷ muội các nàng ngăn cản kiếp số."

Ba tỷ muội biến sắc, kinh hô: "Tử Long Tiêu bị sư tôn ta biến thành thân ngoại hóa thân. Chẳng lẽ phu quân đùa giỡn muốn giết sư tôn ta?"

Một trong Tiên Thiên thập đại thánh khí Tử Long Tiêu đúng là bị Đông Hoa thượng tiên đoạt được, bị biến thành thân ngoại hóa thân. Tiên Thiên thập đại thánh khí không giống Tiểu Khả, Đông Hoa thượng tiên dùng Tử Long Tiêu biến thành thân ngoại hóa thân có đại thần thông. Ngoại trừ đã ký thác hư không Hỗn Nguyên vô cực thánh nhân bên ngoài, ai cũng không làm gì được.

Lâm Phong mỉm cười nói: "Ta chỉ là tùy tiện nói nói mà thôi, Đông Hoa thượng tiên có vô lượng thần thông. Trừ Hỗn Nguyên thánh nhân, ai cũng không làm gì được. Các nàng gấp cái gì!"

Tam nữ lúc này mới yên lòng lại.

Lâm Phong nói: "Chúng ta có hai khuê nữ thường xuyên muốn xuất cung lịch lãm. Dù sao chúng ta vừa vặn vô sự, mang các nàng đi ra ngoài lịch lãm một phen có lẽ không chừng còn có chút cơ duyên."

Tứ nữ vui vẻ đáp ứng.

Lập tức Lâm Phong đem giày Truy Vân giao cho đại đồ đệ Dương Tiễn, dây Phược Long cho Tiểu Thanh. Sau đó dẫn theo một nhà già trẻ, từ Cực Lạc cung rời khỏi Thúy Hà sơn đi về phía Nam Chiêm Bộ châu.

Hai tiểu nữ mà vừa mới nhận biết cha mẹ, lại được cùng cha mẹ đi ra ngoài dạo chơi, cảm thấy vui mừng vô hạn. Một đường hưng phấn mà quên hết tất cả, nhất là tiểu nữ Nghê Thường, quần quýt lấy Lâm Phong cùng và tứ nương riu ra riu rít không ngừng, cả nhà hòa khí thật là vui vẻ hòa thuận. Thêm vô hạn thú vui trên đời.

Chưa hết một ngày đến Nam Chiêm Bộ châu Ngũ Chi sơn, đã thấy được ở đó đang có ba cái bóng người đánh nhau. Một người trong đó có thể là tiểu đồ đệ Lâm Phong mới thu, Thạch Cơ.

Hai người khác là hai tiên nhân trẻ tuổi, cũng không biết là đệ tử phái nào mà có tu vi không kém. Hai người đều sử một lưỡi phi kiếm, Thạch Cơ tế lên

Thất Bảo Sơ Ly trần do Lâm Phong ban thường miễn cưỡng chống đỡ, rất là chật vật.

Thất Bảo Sơ Ly trần tuy là Tiên Thiên linh bảo. Uy lực không nhỏ, vốn dĩ pháp lực Thạch Cơ còn không phát huy được toàn bộ uy lực của tiên thiên linh bảo này, bị hai tiên nhân tuổi trẻ giết trái giết phải liên tục, cực kỳ nguy hiểm.

"Đồ yêu nghiệt nhà ngươi còn không thúc thủ chịu tội, còn đợi đến khi nào. Có muốn ta đem ngươi đánh vào luân hồi không được siêu sinh!" Hai tiểu tử một kẻ té lên phi kiếm vây công Thạch Cơ. Còn một người mở miệng ngông cuồng, bộ dáng so với Lâm Phong trước kia còn muốn kiêu ngạo hơn.

Tiểu tử kia nói: "Sur huynh, ngươi còn cùng tên yêu nghiệt này nói nhảm cái gì. Chúng ta Côn Luân phái chính là danh môn đại phái, trừ ma vệ đạo đúng là việc chúng ta phải làm. Yêu tinh kia làm việc bất chính, đã bị chúng ta phát hiện. Đang muốn diệt cỏ tận gốc. Đem yêu nghiệt này đánh vào tầng mười tám Địa ngục. Trọn đời không được siêu sinh!"

Thạch Cơ mặt đỏ bừng, ra sức phản bác nói: "Ngươi chớ có nói hươu nói vượn, ta khi nào làm việc bất chính. Chính là các ngươi dùng chính nghĩa nguy trang biện hộ đến gây sự, so với cường đạo có gì khác nhau đâu!"

Hai tiểu tử giận dữ. Cùng quát lên: "Hào yêu nghiệt, nhất định phải đem ngươi thần hình cụ diệt!"

"Bọn tiểu cầu từ đâu chạy tới, ngay cả đệ tử Cực Lạc cung của ta cũng dám khi dễ, nhất định không cùng ngươi bỏ qua!" Vợ chồng Lâm Phong thấy đồ đệ bị người khi dễ, sớm tức giận sôi lên. Bích Nguyệt tiên tử trước hết nhìn không được, phóng tới. Cũng không phân trần, té lên Tam Âm Phá Ma thần toa mà đánh.

Thấy một dãy ô quang gào thét lên đánh tới, hai tiểu tử thỉnh linh thấy sau lưng ập vào cứ cho là thần tướng, vội vàng té lên phi kiếm ngăn cản. Bích Nguyệt tiên tử đã vào cực lạc đại đạo. Pháp lực mặc dù không bằng đại đồ đệ Dương Tiên, nhưng là chỗ kém không có mấy. Dưới sự phản nộ toàn lực một kích. Hai tiểu tử há lại có thể ngăn cản.

Chỉ nghe một tiếng dữ dội vang lên, phi kiếm hai tiểu tử lập tức giống như đậu rang nổ giòn vang, tan thành bột mịn. Tam Âm Phá Ma thần toa thể đi không ngừng, lao thẳng đến đem một tiểu tử thân thể nện thành món đậu nghiền như rơi vào thần hình cụ diệt.

Tiểu tử kia thấy thể liền bị dọa cả hồn bay lên trời, cũng không quan tâm đến đồng môn nghĩa khí, vội vàng xả thân bỏ chạy.

"Tiểu tử chạy đi đâu, để mạng lại!" Bích Du tiên tử cũng không quan tâm ý lớn hiệp nhỏ, không hề chậm trễ đã đuổi đến, té lên Hỗn Độn Thiên La tán. Chỉ thấy trong hư không một cái ô lớn làm hỗn độn thất sắc, xoay tròn mấy trăm dặm lớn nhỏ, phóng xuống dưới đè lên tiểu tử kia.

Sau đó Bích Du tiên tử thu Hỗn Độn Thiên La tán, còn tiểu tử kia cũng đã bị nghiền thành thần hình cụ diệt, một chút bụi đều không còn lại.

Lâm Phong hỏi còn ở nhân gian chính là bị Côn Luân phái làm hại, chúng nữ đều biết rõ chuyện đời trước kiếp sau nên tự nhiên sẽ hiểu. Vừa nghe hai tên tiểu tử này là Côn Luân phái đệ tử, lập tức thù mới hận cũ cùng một chỗ dâng lên, sao có thể khách khí.

Thạch Cơ kinh hồn chưa lại thần thì thấy sư phụ, sư nương cùng hai vị sư tỷ tiến đến. Còn có ba vị tiên tử không biết tên. Lập tức mừng rỡ, liền bước lên phía trước bái kiến Lâm Phong.

Lâm Phong chỉ ba Bích tỷ muội, nói: "Đây là ba vị sư nương của ngươi, chính là Đông Hoa Sơn Đông Hoa thượng tiên môn hạ Tam tiên tử. Ngươi hãy tới bái kiến!"

Thạch Cơ vừa nghe thì sắc mặt không khỏi có điểm cổ quái, nhưng lại vội vàng tới bái ba vị sư nương mới.

Ba Bích tỷ muội sắc mặt vui mừng. Vợ vàng hỏi Thạch Cơ: "Hai con tiểu cầu Côn Luân phái tại sao lại gây khó xử cho ngươi?"

Thạch Cơ nghe xong, quan sát Lâm Phong sư phụ một chút, mới đáp ứng nói: "Ta cũng không biết, bọn họ thấy đệ tử không phải là người tu thành tiên đạo, nói đệ tử là yêu nghiệt, muốn trừ ma vệ đạo!"

Thất công chúa cả giận nói: "Buồn cười, phu quân từ hỗn độn tu thành đạo, hôm nay mở cung lập phái. Cả Thái Thanh tôn sư cũng ban thường Thái Cực đồ trợ giúp phu quân thành đạo. Bọn Côn Luân phái lại không sáng suốt, ngay cả Cực Lạc cung đệ tử cũng dám khi dễ, nếu không đòi lại một cái công đạo. Làm sao có thể nén được khẩu ác khí này!"

Lâm Phong nhún mày, không nói gì, nói với Thạch Cơ: "Ngươi là môn hạ đệ tử của ta, ta đương nhiên muốn bảo hộ ngươi chu toàn. Ngươi đã muốn đi, ta đây liền cùng với ngươi và vài vị sư nương cùng hai vị sư tỷ cũng hướng Côn Luân phái, tìm chúng trưởng bối Côn Luân, thay ngươi đòi lại công đạo."

Thạch Cơ lại bái, lúc này mới rời đi.

Lâm Phong hướng hai nữ nhi nói: "Năm đó ta ở nhân gian, từng cùng Côn Luân phái kết rất nhiều nhân quả. Sớm muộn đều muốn chấm dứt, các ngươi tuy đã vào thiên tiên đại đạo, đạo cơ nhưng lại không thực vững chắc lắm. Vừa vận đi đến nhân gian, thay ta chấm dứt nhân quả, thuận tiện cũng có thể tự mình lịch lãm một phen!"

Hai tiểu nữ nhi vừa nghe, lập tức mừng rỡ, đều nói: "Cám ơn Phụ thân!" Rồi cùng phá vỡ hư không nhắm phía Nhân Giới bay đi.

Lâm Phong lúc này mới nói với tứ nữ: "Chúng ta cùng đi Côn Luân phái trước!" Vợ chồng năm người đều hạ xuống. Cười tường quang, hướng tây Côn Luân mà đi. [SIZE][FONT] [SIZE]

Bạn đang đọc truyện *Vô Lại Kim Tiên 2* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 31: Hiểu biết nhân quả

Nói về thuở hỗn độn vừa sơ khai, âm dương mới sinh, Thái Cực đồ biến hóa ra Bát Quái Tứ Tượng. Vạn vật trong trời đất, Hồng Mông đại thế giới chia làm thiên, địa, nhân tam giới.

Trong tam giới, chỗ nữ giới vốn là cực kỳ rộng lớn, là đứng đầu tam giới do vô số tinh thần tạo thành lớn không thể tưởng tượng. Khi xảy ra thượng cổ yêu ma đại chiến cực kỳ thảm thiết, sát vận lan đến gần tam giới. Nhân Giới vô số sinh linh cũng bị diệt sạch, biến thành nguyên thủy tinh cầu, chỉ có Địa Cầu chẳng biết tại sao, lại không bị ảnh hưởng đến, bởi vậy còn tồn tại.

Hai tiểu nữ của Lâm Phong lại đã đạt đến thiên tiên đại đạo, phá vỡ hư không, đi vào Nhân Giới. Vốn đang cực kỳ cao hứng, hưng phấn vô cùng, nhưng lại mãnh liệt cảm giác dường như chính mình tiến vào trong hồ phân, một luồng khí nặng nề tiến đến, cảm thấy vô cùng khó chịu.

Nghê Thường đầu tiên che miệng, kêu lên: "Oa, trong này chính là Nhân Giới sao? Như thế nào lại không sạch sẽ như vậy, Phụ thân năm đó là tại nơi này tu luyện sao? Thật đúng là khổ, linh khí mỏng manh như vậy, còn không biết muốn tu luyện bao nhiêu năm mới độ quá Thiên kiếp, phi thăng thành đạo!"

Thái Y cũng liên ngừng hô hấp, thấp giọng nói: "Nặng nề hồng trần tục khí, thật không biết Phụ thân lúc trước làm thế nào tu thành tiên đạo. Nhiệm nhiều hồng trần nhân quả như vậy, không cẩn thận là sẽ rơi vào luân hồi. Phụ thân khẳng định ném qua không ít đau khổ!"

Hai thái điều nhi (cô nàng ba hoa) đứng trên mây cao vạn trượng, bắt đầu dò xét mọi nơi, hiểu kỳ không thôi.

Thình lình một tiếng âm ỉ trong không trung vang lên. Hai tỷ muội lấy làm kỳ lạ nhìn quanh một hồi. Mới thấy phía đông một cự đại quái vật bay tới. Chỉ là tốc độ thông thả như loài bò sát.

Hai tỷ muội một mực dốc lòng tu luyện. Chưa từng thấy qua máy bay, càng không biết Nhân Giới đều có cái gì, xem hiểu kỳ không thôi. Nghê Thường nhìn không được hỏi: "Đây là vật gì, như thế nào không có nghe Phụ thân nói qua? Chà! Bên trong còn ngồi thật nhiều người, như thế nào cái đồng sắt này cũng có thể bay trên bầu trời?"

Hai tỷ muội đã tu thành thiên tiên đại đạo, thần niệm quét qua, tự nhiên có thể thấy rõ ràng. Bởi vậy không hiểu, chỉ biết hai mặt nhìn nhau.

Sau khi hai nàng dò xét máy bay xong. Trên phi cơ, người điều khiển cũng qua Rada thấy rõ ràng ở một đám mây đằng trước có hai người đứng trên ánh sáng. Còn cho là mình nhìn hoa mắt, vội vàng xoa nhẹ hai mắt nhìn kỹ. Đúng vậy, đúng là có hai tiên nữ đang mặc y phục rực rỡ.

Người điều khiển giật mình há to miệng. Toàn thân run lên. Máy bay thiếu chút nữa rơi xuống.

Hai tỷ muội đánh giá máy bay một hồi. Đều cảm thấy cái Nhân Giới này thật sự là quá thần kỳ. Cái đồng sắt này cũng không phải pháp bảo, lại có thể bay lên bầu trời, thật sự là kỳ quái.

Gặp đại gia hỏa bay tới, hai tỷ muội vội vàng lui qua một bên. Chờ máy bay bay đi, Nghê Thường lúc này mới hào hứng bùng bùng đề nghị: "Tỷ tỷ. Dù sao cũng không còn chuyện gì làm, không bằng chúng ta đi xuống dưới chơi đùa. Hơn nữa đến Côn Luân phải thay Phụ thân chấm dứt nhân quả, người xem cũng rất tốt?"

Thái Y cũng suy nghĩ tương tự, trong lòng hiểu kỳ, không do dự đồng ý.

Lập tức hai tỷ muội ở trên cao ngắm nhìn một hồi, chỉ cảm thấy nhân gian quả nhiên là dơ bẩn không chịu nổi. Sinh hoạt tại nhân gian phàm phu tục tử thực có thể cũng coi là nhân quả quán thân. Nghiệp chướng nặng nề. Sợ là không có mấy người sống tốt đến vài mươi năm đã muốn rơi vào luân hồi.

Nhưng mà vô số thành thị lại làm cho hai tỷ muội hiểu kỳ không thôi, trong đó Trường Thành dài như một con rắn bò quanh co là hấp dẫn ánh mắt hai tỷ muội nhất, lập tức trực tiếp đáp xuống hạ thẳng vào Trường Thành danh tiếng.

Đang giữa mùa hạ, vô số du khách trên Trường Thành bỗng thấy trận gió thơm, áng mây quần quần. Từ phía trên lừng không hạ xuống hai tiên nữ mặc y phục rực rỡ. Lập tức vô số du khách cuồng quật giáp đầu mà bái.

Phàm phu tục tử tuy rằng tín thần đích xác rất ít người, nhưng lại chính mắt thấy thần tiên thì không phải nói.

Hai tỷ muội không biết trời cao bao nhiêu, đất dày bao nhiêu. Thấy những người này lại là một đám ăn mặc kỳ quái, trong đó có không ít người tóc hồng mắt xanh, kỳ nhân dị sĩ, đều cảm thấy hiếu kỳ, tuyệt không kiêng kỵ cái gì. Cứ đứng trên tường vân (mây lành), cúi xuống, dò xét khắp nơi.

Lại không biết đám du khách kia thấy vậy, càng hoảng sợ, ba hồn xuất khiếu, bảy phách bay lên. Tất cả đều bò phục trên mặt đất, một cử động cũng không dám.

Hơn nữa từ lúc hai tỷ muội vừa mới hiện thân nơi Nhân Giới, vô số Rada đã chụp được ảnh. Cả Địa Cầu đều không sai biệt lắm trước sau sôi trào lên.

Hai tỷ muội lại hồn nhiên không biết, lại đi bộ một hồi trên Trường Thành. Rồi trực tiếp thuận di, hiện ra tại thủ đô, giẫm trên một đám mây lành bay tới bay lui dò xét xung quanh lúc cao lúc thấp. Có khi trông thấy cái gì đó hiếu kỳ, càng xuống gần mặt đất hơn, thuận tay mang đi. Cũng không biết thứ này phải dùng tiền mới có thể mua được.

Chỉ là các quốc gia đó lại kinh hãi gà bay chó chạy, không được an bình. Còn có vô số phạm phu tặc tử cũng ngốc trệ nhìn lên trời, bái tể trên mặt đất. Dù các loại hỗn loạn đều bởi vì lòng hiếu kỳ của hai tỷ muội mà phát ra dữ dội. Kết quả là giao thông bế tắc. Cảnh sát giao thông lại không có thời gian đi trông nom.

Hai tỷ muội phát hiện hiện trạng, vội vàng bay lên trời, Nghe Thường khó hiểu nói: "Tỷ tỷ, những người này làm sao vậy. Vì sao mà tất cả họ đều muốn bái tể chúng ta, thật sự là kỳ quái!"

Thái Y suy nghĩ một hồi, nói: "Nhân Giới này ngoại trừ sâu trong núi kia có Tiên nhân ẩn tu ra, bên trong những phạm phu tặc tử này ta lại không phát hiện một người tu đạo nào, có thể là bị đã chúng ta hù cho cũng nên!"

Nghe Thường ảo não nói: "Như thế nào không có nghĩ tới những thứ này sớm, làm sao bây giờ. Xuống lần nữa nhất định sẽ dọa càng nhiều người hơn!"

Thái Y nhìn ra ngoài một hồi, cuối cùng nhìn qua phía đông nói: "Nhìn, biển bên kia có một tiểu đảo, lúc này khẳng định không có người nào trông thấy chúng ta. Không bằng chúng ta đến đó chơi đùa!"

Nghe Thường làm sao cự tuyệt được, lập tức đồng ý. Hai tỷ muội thuận di một cái, liền xuất hiện tại Nhật Bản Tokyo. Bất quá lần này cũng không có bay trên trời mà trực tiếp đáp trên mặt đất, chăm chú dò xét xung quanh.

Địa Cầu này có bao nhiêu địa điểm, địa phương, đối với hai tỷ muội đã tu thành tiên đạo có thể phá toái hư không mà nói, Địa Cầu này là một nơi chật hẹp nhỏ bé. Còn không phải là muốn đi tới nơi nào thì chỉ cần thuận di một cái liền đến sao.

Đi bộ loang quanh một hồi, cuối cùng cũng đã thỏa mãn lòng hiếu kỳ. Hai tỷ muội đã có thêm kinh nghiệm rất nhiều, thấy có cái gì đó hiếu kỳ, liền ẩn thân đi lấy. (DG: lúc đầu là ăn cướp, bị giờ đi ăn trộm) Cũng chỉ là thật nhiều người vừa mới thấy hai tỷ muội ở đó, lại cảm thấy mắt hoa lên, rồi một khắc sau hai tỷ muội đã không thấy bóng người thì còn cho là mình gặp quỷ giữa ban ngày.

Hai tỷ muội đi bộ một hồi, thỉnh thoảng một đám người vũ trang đầy đủ xông tới, đem hai người vây quanh. Bầu trời có vài phi cơ, trực thăng cũng mới tới rền vang ầm ỹ quần đảo trên đỉnh đầu. Vô số họng súng đen ngòm nhắm ngay tỷ muội hai người.

Nghe Thường khó hiểu mà hỏi thăm: "Tỷ tỷ, những người này muốn gì?"

Thái Y nói: "Bọn họ dường như đối với chúng ta không có hảo ý!"

Vừa dứt lời chợt nghe được một thanh âm thông qua loa phóng thanh truyền tới: "Người ở bên trong mau mau tiến lên thúc thủ chịu trói, nếu không sẽ xử lý như những phần tử khủng bố "

Hai tỷ muội vừa nghe, cảm thấy bức bối. Nghe Thường cả giận nói: "Các người muốn làm gì, tỷ muội chúng ta ở đâu chọc tới các người?"

Thái Y dùng thần niệm quét mắt một lần rồi nói: "Những người đáng ghét trên đảo nhỏ này đối với chúng ta không có hảo ý, vậy cũng không trách được chúng ta!"

Nghe Thường dậm chân nói tức tối: "Những người này thực làm mất hứng!" Lập tức là hai tỷ muội hóa thành hai đạo ánh sáng xông lên vân tiêu, Nghe Thường lại đập mạnh một cái làm cho tiểu đảo long trời lở đất, chìm mất vào trong biển.

Hai tỷ muội bị người ta làm mất hứng, cũng không còn tâm trí để đi chơi. Thái Y nói: "Coi như chơi đủ rồi, giờ chúng ta đi Côn Luân phái giúp Phụ thân chấm dứt nhân quả liên trở về. Nhân Giới này hồng trần nhân quả quá nặng, coi chừng hư đạo hạnh, lại gây phiền toái cho Phụ thân!"

Nghe Thường đồng ý. Lập tức hai tỷ muội lại thuận di đến Côn Luân sơn, đứng ở một đỉnh núi bị mây mù bao trùm, đánh giá một hồi, Thái Y nói: "Chính là trong này, trước cứ phá phong sơn cấm pháp đã!" Lấy một ngón tay, phong sơn cấm pháp lập tức bị phá đi, hiện ra một tòa động tiên.

"Tiên nhân phương nào giá lâm Côn Luân phái ta. Bần đạo kính chào!" Ba đạo độn quang vọt lên. Hiện ra ba lão đạo đã qua tuổi thất tuần. Pháp lực tu vi tại luyện thần hậu kỳ. Người chính giữa thoát nhìn có vài phần tiên phong đạo cốt, thi ra là bộ dáng đã vượt qua hai Thiên kiếp. Hướng hai tỷ muội chấp tay làm lễ.

Nghe Thường giành nói: "Lão đạo này là ai. Gọi chương môn các người ra đi!"

Ba lão đạo nghe vậy giận dữ nghĩ Côn Luân phái tại Nhân Giới là tu chân môn phái đứng đầu, thân phận địa vị cao cao tại thượng. Lại bị hai nữ tử không

rõ lai lịch này phá hộ sơn cấm pháp, lại còn làm ra về thị uy. Há có đạo lý nào như vậy.

Cũng may ba lão đạo này đều nhìn không ra hai tỷ muội nông sâu ra sao, không dám tùy tiện đắc tội. Dù sao cũng muốn thăm dò chi tiết rồi nói sau.

Lão đạo chính giữa biến sắc. Chắp tay nói: "Bản đạo Quan Tĩnh Tử, là chương môn phái Côn Luân đứng đầu các phái trong thiên hạ. Từ trước đến nay theo lẽ công bằng xử sự, không biết nhị vị tiên tử là đệ tử phái nào, đến Côn Luân phái ta có gì chỉ giáo?"

Hai tỷ muội vào đời không lâu, cũng không nghe ra trong lời nói lão đạo này có uy hiếp. Thái Y nói: "Người chính là chương môn Côn Luân? Cũng không sợ nói cho người biết, chúng ta là từ Tiên giới đến. Phụng mệnh cha ta đến cùng đám lão đạo các người giải quyết một đoạn nhân quả!"

"Tiên giới", ba lão đạo nghe vậy lập tức sắc mặt đại biến. Quan Tĩnh Tử toàn thân run lên, thiếu chút nữa bất tỉnh, vội vàng ổn định thân hình, cẩn thận đánh giá hai tỷ muội liếc. Sắc mặt âm tình bất định, thật lâu mới nói: "Tiên tử nói đùa, không biết nhị vị sư thừa người phương nào, cùng Côn Luân phái ta có nhân quả gì muốn kết?"

Nghê Thường nói: "Lão đạo người, tỷ tỷ của ta cũng không nói giỡn, năm mươi năm trước Thái Thanh tổ gia ban thưởng hạ Thái Cực đồ. Trợ cha ta thành tựu tiên đạo, lại bị đám lão đạo các người nổi lên lòng tham đuổi giết, lưu lạc đến Thái Hư ảo cảnh. Hôm nay ta cùng tỷ tỷ chính là phụng mệnh Phụ thân cùng với Côn Luân phái các người chấm dứt nhân quả, người nếu không cho ta một kết quả thỏa mãn. Tự đem toàn bộ các người đánh vào luân hồi!"

"Khẩu khí thật lớn!" Một lão đạo bên cạnh Quan Tĩnh Tử rốt cục nhìn không được cả giận nói: "Bọn yêu nghiệt các người cũng không biết tốt xấu. Côn Luân phái ta từ khi khai phái đến nay còn chưa bao giờ gặp qua yêu nghiệt không biết sống chết bức này, người có bốn sự gì muốn đem bản đạo đánh vào luân hồi?"

Nghê Thường giận dữ. Vừa muốn động thủ, Thái Y vội vàng đem nàng giữ chặt, hướng lão đạo kia hỏi: "Lão đạo người tên gọi là gì?"

Quan Tĩnh Tử lão đạo ho một tiếng, giới thiệu nói: "Còn đây là sư đệ bản đạo Quan Dương Tử, Quan Hà Tử!" Khẩu khí không một chút nào thân mật, hiển nhiên cũng đã thật sự nổi giận. Chỉ là bởi vì nhìn không thấu hai tỷ muội, không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Thái Y cười gằn nói: "Ta xem đám lão đạo các người đều không phải là cái thứ gì tốt!" Lại nói với Nghê Thường: "Không cần phải cùng này đám lão đạo này nói nhảm. Cứ dẹp yên Côn Luân sơn rồi trở về gặp Phụ thân "

Nghê Thường sớm đã không còn kiên nhẫn, đâu còn có thể nói nhảm, lập tức hai tỷ muội không hề khách khí cùng ba lão đạo này, miệng niệm kiếm quyết, xuất ra Thiên Tuyệt kiếm, Thiên Huyền kiếm chém tới.

"Không tốt, hai yêu nữ này sợ là thực sự từ Tiên giới tới, mà tại sao lại không chết!" Ba lão đạo cảm thấy kinh hãi, năm mươi năm trước Quan Tĩnh Tử còn chưa lên làm chương môn, cũng chính là hấn dẫn đội đuổi giết Lâm Phong tự nhiên là có tật gậy mình.(Nguyên văn là: Tự nhiên thị tâm lý thanh thanh sở sở)

Vừa rồi vừa nghe hai tỷ muội nói đến Thái Cực đồ. Ba lão đạo cũng đã cảm thấy kinh hãi. Giờ phút này thấy hai tỷ muội động thủ. Bốn phía thiên địa nguyên khí lập tức giống như trường kinh hấp thủy hướng trước người hai tỷ muội tập trung. Còn có thể thấy rõ, pháp lực hai yêu nữ này so với ba lão đạo mạnh hơn không biết bao nhiêu.

"Chẳng lẽ ta thật sự phi thăng Tiên giới không thành?" Ba lão đạo cảm thấy gậy mình. Trên tay cũng không dám chậm trễ. Quan Dương Tử cùng Quan Hà Tử vội vàng tề lên phi kiếm ngăn cản. Lại nghe rầm rắc hai tiếng, hai lưỡi phi kiếm bị Thiên Tuyệt kiếm cùng Thiên Huyền kiếm chém thành bốn đoạn.

Hai lão đạo lập tức sợ hãi, kinh ngạc đến ba hồn xuất khiếu, bảy phách thăng thiên. Vội vàng muốn bứt ra thối lui, cũng không còn kịp, Thiên Tuyệt kiếm cùng Thiên Huyền kiếm thế tới cực nhanh, đem Quan Dương Tử cùng Quan Hà Tử chém thành bốn đoạn, cả Nguyên Thần cũng bị uy lực cường đại của Tiên Thiên pháp khí chém đến thân hình cụ diệt.

"Không tốt!" Quan Tĩnh Tử thiếu chút nữa bị hù đến tiểu cả trong quần, đâu còn dám tiến lên liều mạng, càng không nghĩ tới có nên vì hai vị sư đệ mà báo thù không, vội vàng độn quang mà chạy.

"Chạy đi đâu, lão đạo người hại cha ta, nhất định phải đem người áp vào luân hồi!" Hai tỷ muội quát lên một tiếng. Bản thân nhoáng một cái, liền chạy tới trước người Quan Tĩnh Tử, Thái Y tề lên Ma tháp, pháp quyết thúc giục hướng vào đầu Quan Tĩnh Tử ép xuống dưới.

Hắc bào phân thân trong Ma tháp sau khi bị Lâm Phong cùng Thất công chúa chém giết đã trở thành vật vô chủ, Lâm Phong một lần nữa dùng Hồng Mông luyện qua rồi giao lại cho nữ nhân phòng thân chống đỡ kiếp nạn. Uy lực mặc dù không nhỏ, nhưng để đối phó với người có pháp lực mạnh hơn hai tỷ muội tiên tử còn không đủ. Nhưng Quan Tĩnh Tử so với Hoàn Liên tiên tiên đồ còn chưa đắc đạo. Làm sao có thể thoát được.

"Như thế nào đây, hôm nay sợ là chạy trời không khỏi nắng!" (Nguyên văn: Châm hội như hà, kim nhật phạ thị tại kiếp nan đào liễu) Quan Tĩnh Tử kinh hãi đến mất hồn, cảm thấy không hề nghi ngờ hai tỷ muội này thực là từ Tiên giới tới. Mắt thấy chạy không thoát, không khỏi hung tâm đại phát thì cắn răng một cái, chuẩn bị tự bạo Nguyên Thần cùng hai tỷ muội đồng quy vu tận.

"Tỷ tỷ chú ý, lão đạo này không chịu yên phận, muốn tự bạo Nguyên Thần!"

Nghê Thường ánh mắt sắc nhọn, liếc thấy lão đạo sắp chết này muốn chuẩn bị phản kích, vội vàng mở miệng nhắc nhở, đồng thời đem Thiên Tâm Đăng tề lên đỉnh đầu, phát ra một đám kim quang, đem hai người bảo hộ ở bên trong.

Thái Y làm sao đem lão đạo còn chưa tới độ kiếp trung kỳ này để vào mắt, cười lạnh một tiếng, pháp lực thúc giục, Ma tháp nhanh chóng đè ép xuống dưới, mắt thấy muốn đem Quan Tinh Tử thu vào trong tháp, bỗng thấy hư không bị một cỗ lực mạnh mẽ giật ra, một tiên nhân tuổi còn trẻ bước ra, phi kiếm ném đi, liền đập bay ma tháp của Thái Y.

Bạn đang đọc truyện *Vô Lại Kim Tiên 2* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Côn Luân lục tiên.

"Yêu nghiệt, dám can đảm xuống trần gây điều ác, nhiễu loạn trật tự của tam giới. Còn không mau mau chịu trời, muốn đợi đến khi nào!" Tiên nhân trẻ tuổi một kiếm đập bay Ma tháp của Thái Y, trường kiếm chỉ tới, lớn tiếng hướng tỷ muội hét to, quả nhiên là khí thế kinh người.

"Người kia là ai? Sao lợi hại như thế, sợ là cũng từ Tiên giới mà đến, lại không nghe Phụ thân nói đến!" Hai tỷ muội chấn động, vội vàng tề lên Thiên Tuyệt kiếm cùng Thiên Huyền kiếm đề phòng.

Quan Tinh Tử tránh được một kiếp sớm đã sợ tới mất hồn, vội vàng muốn chạy trốn. Tiên nhân trẻ tuổi quát một tiếng, lấy tay chụp một cái. Một đoàn tiên quang bay ra hóa thành một cự chường, đem Quan Tinh Tử bắt trở về ném ở trước mắt rồi lớn tiếng quát mắng: "Súc sinh này, mặt mũi Côn Luân phái ta bị ngươi làm cho mất hết, lăn qua một bên cho ta!"

Quan Tinh Tử nghe xong, thiếu chút nữa bị làm cho kinh hãi hồn phi phách tán, đột nhiên nhớ lại trong Côn Luân phái có một vị tiền bối phi thăng, lập tức cứng họng nói: "Người... . . Người là Thạch tổ sư gia gia "

"Ngươi cái đồ không nên thân gì đó cũng gọi là còn vài phần có mắt nhìn!" Tiên nhân trẻ tuổi vung tay lên, đem Quan Tinh Tử quét qua một bên. Hướng hai tỷ muội quát: "Đã sớm nghe Cự Lạc cung đây rầy việc dâm ô chất, chữa điều như bản, hoành hành ngang ngược. Hai yêu nữ các ngươi làm nhiều việc ác, dám hạ giới làm ác. Nhiễu loạn tam giới trật tự. Mau mau thúc thủ chịu trời. Miễn cho chịu mất tánh mạng!"

"Đáng chết, Côn Luân phái này quả thật không có một ai tốt!" Hai tỷ muội nghe xong cảm thấy giận dữ. Thực sự nhớ lại trong Côn Luân phái có một nhân vật, không dám tự tiện động thủ, âm thầm tìm đối sách.

Tây Côn Luân chính là một trong hai đại phái của Tiên giới. Khai phái tổ sư Tây Hoa Tử chính là nhất lưu Kim tiên. Phía dưới có sáu vị đệ tử cách Kim tiên Đại đạo cũng vẹn vẹn là một bậc, được xưng Côn Luân lục tiên. Đầu là từ Nhân Giới trên địa cầu thành đạo phi thăng, tiên nhân trẻ tuổi này đúng là một trong Côn Luân lục tiên tên gọi Thạch Trường Sinh.

Côn Luân phái tại Tiên giới môn hạ đệ tử hơn mười vạn. Thực lực mạnh lớn, bình thường không thèm coi các môn phái khác để vào mắt. Tự xưng là chính đạo đại phái đệ nhất. Có thể nói là kiêu ngạo ương ngạnh vô cùng. Côn Luân lục tiên đại danh鼎鼎. Hai tỷ muội tất nhiên là có nghe nói qua.

Bất quá Thạch Trường Sinh đang ở đó lớn tiếng quát hai tỷ muội. Hai tỷ muội đang gấp gáp tìm đối sách thì đột nhiên lắng không một tiếng sấm vang lên, hư không bị cường chế xé mở, một thần tướng uy phong lẫm lẫm bay tới. Hướng Thạch Trường Sinh phẫn nộ quát: "Thật to gan. Côn Luân phái ngươi con mắt để trên đỉnh đầu à. Ngay cả Cự Lạc cung ta cũng không để vào mắt. Bản thân quân đến muốn biết coi ngươi có bản lĩnh gì!"

Người tới chính là đại đồ đệ của Lâm Phong, Nhị Lang thần Dương Tiễn, bởi vì Lâm Phong đã sớm đoán chắc hai tỷ muội ra ngoài lịch lãm sẽ gặp rất nhiều kiếp nạn nên đặc biệt cho đại đồ đệ theo sau chiếu cố.

Thạch Trường Sinh tất nhiên là nhận ra Thiên giới đệ nhất thần tướng. Nghe vậy lập tức kinh hãi.

Hai tỷ muội thấy thế mừng rỡ, vội vàng bay tới cạnh Dương Tiễn hoan hô nói:

"Đại sư huynh, sao ngươi cũng đến nhân gian?"

Dương Tiễn nói: "Nhị vị sư muội an tâm. Ta phụng mệnh sư tôn, đặc biệt đến hạ giới tương trợ nhị vị sư muội chấm dứt nhân quả!"

Hai tỷ muội như mở cờ trong bụng. Vui vô cùng nói: "Xem ra Phụ thân sớm đã biết chúng ta sẽ có một chút khó khăn nên cho Đại sư huynh đến giúp ta. Cái Côn Luân phái này quả thật không phải là cái thứ gì tốt. Ngươi phải giúp ta hảo hảo giáo huấn bọn họ!"

Dương Tiễn cười nói: "Tất nhiên là muốn thay sư muội đòi lại công đạo rồi!" Quay đầu hướng Thạch Trường Sinh Nói: "Cái tên miệng còn hôi sữa kia mà cũng dám so với sư phó của ngươi sao. Ý vào Côn Luân phái người đồng thể mạnh, ức hiếp đồng đạo, bản thân quân đã sớm muốn kiến thức. Hôm nay vừa vận lĩnh giáo coi cái tên nhỏ nhả như ngươi có bản lĩnh gì."

"Không tốt. Tên Dương Tiền này sao lại là môn hạ Cực Lạc cung. Ta tuyệt đối không phải là đối thủ!" Thạch Trường Sinh cảm thấy kinh hãi, nhưng lại không để lộ ra mặt, gằn dữ nói: "Cực Lạc cung các người hành vi không hợp, tùy ý để đệ tử xuống hạ giới làm ác. Ta cũng muốn biết một chút về cái tên như người a đưa làm môn hạ của tiểu nhân Lâm Phong yêu đạo học được chút bản sự gì!"

Dương Tiền gằn dữ. "Khá lắm cái tên miệng lưỡi bén nhọn kia. Ném một kiếm của ta!" Nói rồi cầm Thanh Hồng kiếm vung lên, hướng vào đầu bồ tói. Kiếm quang lướt tới, mang theo một trận âm thanh chói tai vang lên, vô số hư không bị xé rách, loạn lưu kích động, thanh thế rất dọa người.

Thạch Trường Sinh cuống quýt tề lên phi kiếm chống đỡ. Bỗng nghe được một tiếng 'Oanh' vang lên, hai tỷ muội bị ảnh hưởng dư chấn, vội vàng dùng sức gọi lên Thiên Tâm Đăng hộ thân nên mới vô sự.

Quan Tinh Tử lại không có vận may như vậy, còn chưa đắc đạo Hoàn Liên Thiên Tiên thì làm sao ngăn cản được dư chấn do trận đấu của Thạch Trường Sinh cùng Dương Tiền có thực lực không dưới Kim tiên và là Thiên giới đệ nhất thân. Chỉ kịp kêu thảm một tiếng, đã bị dư chấn của pháp lực đem thân thể đánh thành bột mịn, Nguyên Thần nhảy đi ra, vừa muốn bỏ chạy. Lại bị hai tỷ muội thuận tay quần lấy, đánh trở lại vào luân hồi.

Thạch Trường Sinh mặc dù chỉ cách Kim Tiên đại đạo một khoảng nhỏ nhưng pháp lực thần thông chi tương đương với Na tra, làm sao địch nổi với Nhị Lang Chân quân. Phi kiếm vỡ vụn hóa thành bột mịn, thân hình bị đánh bay về phía đại dương mệnh mông, cũng không biết rơi vào nơi nào. Dương Tiền cũng không nhiều lời, trực tiếp đuổi theo.

Hai tỷ muội liếc mắt nhìn nhau, Nghê Thường nói: "Tỷ tỷ, tên kia đã có Đại sư huynh đi đối phó, chúng ta có thể san bằng Nhân Giới Côn Luân phái rồi trở về gặp Phụ thân!"

Thái Y gật đầu đáp ứng. Lập tức hai tỷ muội vận pháp lực. Dùng Cửu Thiên thần lôi đem cả động tiên Côn Luân phái trực tiếp nện thành một mảnh phế tích, rồi phá vỡ hư không quay về Tiên giới.

Côn Luân phái tuy có mấy trăm đệ tử, nhưng cũng không thoát khỏi nghiệp chướng. Dù đã tu thành tiên đạo tiên nhân cũng không khác gì con kiến hôi, làm sao có thể chống đỡ được hai tỷ muội, vậy là nhân quả đến cùng cuối cùng cũng báo. Chạy được hòa thượng không đòi được miếng. Nhân Giới Côn Luân phái năm mươi năm trước đuổi giết Lâm Phong để cướp đoạt Thái Cực đồ. Kết cục nhân quả cuối cùng cũng đã kết.

Lại nói Lâm Phong cùng tứ nữ bởi vì môn hạ đệ tử bị đệ tử Côn Luân phái ức hiếp, vốn là thù cũ chưa xong lại kết thù mới. Nhận tiện đó mà giết cả môn cả phái, trả hết thù mới hận cũ cùng một chỗ cho rõ ràng.

Không nghĩ đến vừa rồi Ngũ Chi sơn, đến tây hải, lại bị Quan Âm Bồ Tát ngăn cản đường đi. Bồ Tát cười nói: "Đạo hữu đi thông thả, bản tăng đặc biệt hướng đạo hữu đòi chút trai duyên."

"Sao lại là bà nương này, đối nghịch với bà nương này đúng là khó chơi!" Lâm Phong cùng tứ nữ dừng độn quang, xếp quạt lại hỏi: "Cực Lạc cung ta từ trước đến nay là tự lo ăn có thừa, nhưng không có dư thừa com bố thí để cúng dường cho đệ tử của Phật như người. Không biết Bồ Tát hướng ta đòi trai duyên gì?"

Quan Âm Bồ Tát nói: "Ngày trước thôi diễn thiên cơ, thấy được một tia huyền diệu. Được biết đạo hữu cùng Phật môn ta hữu duyên, đặc biệt đến mời đạo hữu đi cùng ta đến cực lạc Tịnh thổ, cùng đàm đạo Phật pháp."

Lâm Phong ha ha cười nói: "Bồ Tát người thật sự là khẩu Phật tâm xà. Bản cung chủ sáng tạo Hồng Mông cực lạc, cùng vài vị nương tử hợp thể tu luyện Hồng Mông tiến nhập cực lạc đại đạo. So với người Phật Môn Tịch Diệt chi đạo không chút thua kém. Không bằng xin mời Bồ Tát đến làm Cực Lạc cung môn hạ, cùng môn hạ đệ tử ta hợp thể tu luyện Hồng Mông, tiến nhập cực lạc đại đạo."

Tứ nữ nghe được sắc mặt đỏ bừng, âm thầm thở ra một hơi, hung hăng trừng mắt với kiểu lời nói và việc làm không có kỵ này của phu quân.

Quan Âm Bồ Tát trên mặt hiện lên một nét tức giận, rồi lại lập tức cười nói: "Đạo hữu sao lại ngoan cố như thế, A Di Đà Phật ngã Phật đại từ bi, độ hóa tam giới chúng sinh, công đức không nhỏ. Đạo hữu nếu cứ khăng khăng một mực, coi chừng đương đầu với kiếp nạn, rơi vào luân hồi. Đến lúc đó muốn hối hận cũng đã không còn kịp rồi!"

Lâm Phong phe phẩy Kim Quang phiến, lạnh lẽo nói: "Bản cung chủ sống ở hỗn độn, cùng A Di Đà Phật tổ sư tồn tại, cùng ngồi xuống nghe đạo. Bồ Tát người đầu độc phạm phu tục tử tất nhiên là dễ như trở bàn tay, những lời đó làm sao dễ lọt vào tai bản Cung chủ. Người tự cho là mình có vài phần thủ đoạn, nếu không ngại có thể đem ra cho ta xem."

Quan Âm Bồ Tát biến sắc, lập tức cười nói: "Đạo hữu tất nhiên khăng khăng một mực, bản tăng đành phải thi triển thủ đoạn hàng ma!" Lập tức lấy tay ném đi. Một đóa Thất Liên hoa hướng vào đầu Lâm Phong cùng tứ nữ úp xuống.

"Thật là vô lễ, Bồ Tát người ép người đi Tây Thiên, cùng đám thổ phỉ cản đường có gì khác nhau!" Tứ nữ gằn dữ, vừa muốn động thủ, lại nghe Lâm Phong cười nói: "Không sao, để cho ta biết một chút coi thần thông Phật môn có chỗ nào chỗ độc đáo!"

Búng nhẹ ngón tay. Trên đầu xuất hiện Linh Lung Bảo Tháp cản Thất Liên hoa lại.

Quan Âm Bồ Tát vào Phật môn Tịch diệt chi đạo, lại đắc đại thừa Phật chủ nam mô A Di Đà Phật gia trì chính quả, tu thành lưỡng đại bất không chi tương. Tương đương với Đạo gia có hai đại thân ngoại hóa thân kim tiên.

Lâm Phong vừa mới mượn Chân âm tam Bích tỷ muội đột phá bình cảnh, đem chấp niệm gửi khắp nơi trong cơ thể Bích Nhu tiên tử. Bước chân vào cực lạc đại đạo, tương đương với Đạo gia có một cái thân ngoại hóa thân kim tiên. Pháp lực thần thông so với cái này Bồ Tát còn kém một bậc. Nhưng

mà hần có Linh Lung Bảo Tháp cùng Thất Thái nguyên thạch là đỉnh cấp pháp khí, tự nhiên sẽ không sợ đánh không lại Quan Âm Bồ Tát.

Quan Âm Bồ Tát thấy Thất Thái liên hoa bị Linh Lung Bảo Tháp đỡ lại, áp xuống không được. Vội vàng lấy tay vung lên. Một đoàn kim quang lóe lên, xuất hiện Bàng văn áp xuống dưới, trong Bàng văn có vô số kim sắc phù hào lưu chuyển, rạng rỡ sinh huy, cực kỳ hoa mắt. Quả nhiên chính là Kim Thư trong Tiên Thiên thập khí.

"Cái Kim Thư này nguyên lai là trong tay Phật môn!" Lập tức ý niệm trong nội tâm Lâm Phong nổi lên. Lại cảm giác phía trên đầu sức ép tăng mạnh. Không khỏi thầm khen Thiên tiên pháp khí uy lực quả nhiên bất phàm. Vội vàng phát lực vừa quát, hiện ra Bát Bảo kim thân, bát tí nâng Linh Lung Bảo Tháp. Ngăn không cho Kim Thư áp ép xuống.

Đồng thời xuất thủ, té lên Thất Thái nguyên thạch, chiếu lên Kim Thư. Một đạo Thất Thái thần quang đánh lên Kim Thư, Kim Thư run lên hạ xuống, nhưng cũng không có rơi, mà vẫn tiếp tục ép xuống dưới.

"Bồ Tát quả nhiên pháp lực mạnh hơn ta rất nhiều. Tự bảo vệ mình có thừa, nhưng muốn lấy cái Kim Thư này lại lực bất tòng tâm!" Lâm Phong âm thầm chuyển ý niệm trong đầu, bên cạnh tứ nữ cũng nhin không được nữa bèn động thủ.

Thất Thái thần quang vừa mới oanh lên Kim Thư ở bên kia. Bên này Thất công chúa cũng té lên Thiên Thương Cầm, một đoàn xích quang cũng trực tiếp đánh lên Kim Thư, Kim Thư run lên hạ xuống, rồi hướng lên trên bay lên vài phân.

Thất công chúa cùng Lâm Phong tại Bắc Cầu Lô châu bế quan hợp thể tu luyện năm mươi năm. Pháp lực vốn dĩ đã nâng cao. Hôm nay lại đem chấp niệm ký thác vào cơ thể Lâm Phong, tiến nhập cực lạc đại đạo, pháp lực đạo hạnh càng mạnh thêm không dưới đại đồ đệ Dương Tiên, lại có Thiên Thương Cầm trong tay. Cho dù đụng với một cái thân ngoại hóa thân cùng Quang Đản Đạo môn Kim tiên, cũng là thắng chứ không bại.

Hôm nay phần nộ ra tay, uy lực tự nhiên không thể coi thường.

Tam Bích tỷ muội cũng đồng thời hướng Quan Âm Bồ Tát ra tay.

Bích Du tiên tử té lên hỗn độn thiên la tán, uyển chuyển thét lên lướt đến đối đầu.

Bích Nhu tiên tử cùng Bích Nguyệt tiên tử cũng là đều tự gọi lên Thái A Thần kiếm cùng Tam Âm Phá Ma toa đánh tới, Bồ Tát vội vàng cầm trong tay Thất Thái liên hoa ném ra ngoài, ngăn trở ba cái pháp bảo, nhưng còn phải phân thân đối phó Lâm Phong cùng Thất công chúa, rõ ràng có chút cố hết sức.

Lâm Phong phát lực vừa quát, xuất ra Thất Thái Nguyên thạch, hướng ngay vào mặt lại Quan Âm Bồ Tát đánh tới.

Bồ Tát nhận biết lợi hại, biết Thất Thái Nguyên thạch chính là thánh vật từ khai thiên sinh địa còn đứng phía trên cả Tiên Thiên thập đại thánh khí. Nếu như bị đánh trúng, sợ không chết cũng thành tàn phế.

Vội vàng búng ngón tay, thu hồi Kim Thư chống đỡ Thất Thái nguyên thạch. Đồng thời lấy tay ném đi, Thất Thái Liên hoa lại hướng tứ nữ úp xuống.

Bàn tay trắng nõn của Thất công chúa gầy nhẹ, một đoàn xích quang cuốn ra, lập tức đem Thất Thái Liên hoa đánh văng ra. Bích Du tiên tử lập tức té lên Hỗn độn Thiên La tán bung ra hướng tới Quan Âm, Bích Nhu tiên tử cùng Bích Nguyệt tiên tử cũng té lên Thái A Thần kiếm cùng Tam Âm Phá Ma thần toa đánh tới.

"Cực Lạc cung chủ này pháp bảo thật lợi hại, nhưng lại nhin không được. Quả thật là số trời như thế!" Quan Âm Bồ Tát tay trái ném ra bạch sắc liên hoa. Ngăn trở tứ nữ, cảm thấy bản thân mình bắt đầu thối chí.

Lâm Phong lại chăm chăm nhìn vào Kim Thư, té lên Thất Thái Nguyên thạch mãnh liệt oanh kích. Tứ nữ cũng cùng hần có chung suy nghĩ. Đều muốn nhân cơ hội đem Kim Thư đoạt vào trong tay, để sau này dùng chống đỡ kiếp nạn.

Chỉ là Kim tiên đại đạo vô cùng vô lượng. Một cái cảnh giới không chỉ là cách xa vạn dặm, Lâm Phong cùng Quan Âm Bồ Tát khách quan mà nói vẫn là kém nhau một cảnh giới. Tuy nhiên pháp bảo lợi hại, cũng chỉ có thể tự bảo vệ mình, chứ không thắng được Bồ Tát.

Trong tứ nữ, Thất công chúa so với Tam bích tỷ muội pháp lực cao hơn một chút nhưng lại không bằng Lâm Phong. Rốt cuộc là vẫn còn kém Quan Âm Bồ Tát một sợi tóc. Giờ đều đánh ra chân hòa, xuất ra pháp bảo mãnh liệt đánh tới.

Quan Âm Bồ Tát cũng động ý giận, té lên Kim Thư hộ thân. Cùng vợ chồng Lâm Phong năm người triển khai thần thông, tuy nhìn lên trên không gấp rút, nhưng dư ba pháp lực cường đại lại chấn đất rung núi chuyển, hư không sập sập, thanh thế rất kịch liệt. Tiên nhân trong phương viên nghìn vạn dặm đều bị kinh hãi đóng chặt sơn môn không dám ra ngoài để tránh gặp tai bay vạ gió.

Mấy người đang đánh nhau đến quên cả sống chết, giao chiến tít bụi. Đột nhiên, trên trời có một đám lớn mặc vân (mây đen) ầm ầm tiến tới. Nhanh chóng thổi về hướng đông nam. Quan Âm Bồ Tát thấy vậy lập tức sợ hãi, vội vàng nhảy ra khỏi vòng chiến, thân hóa kim quang, nhanh chóng hướng phương Tây phóng đi.

Lâm Phong năm người vì vậy mà khó hiểu, nhìn hồi lâu, Bích Du tiên tử đột nhiên gọi to: "Dường như là phía đông Hoa Sơn, chúng ta mau cùng qua xem đi!"

Lâm Phong tính nửa ngày cũng còn không tính ra về sau như thế. Lại cùng Bồ Tát đánh đến nửa ngày, cảm thấy thật tức giận, đang muốn tìm nơi trút

giận, lập tức đáp ứng, năm người vội vàng độn quang, truy theo mặc vân nhằm phía đông nam mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Vô Lại Kim Tiên 2* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Thân ngoại hóa thân

Đám mây đen phía trước cuốn đi cực nhanh, Lâm Phong cùng tứ nữ thẳng đường chạy tới đông Hoa Sơn. Chỉ thấy cả đông Hoa Sơn phương viên hàng ức vạn dặm đều bị mây đen bao phủ. Phía trên mây đen cuộn cuộn, một pho tượng ma thần cao vạn trượng đang cùng tứ y Đạo nhân thi triển đại thần thông biến thành vạn trượng đánh đến trời long đất lở, không gian chấn động.

Mất thấy đám mây đen cuộn cuộn, ma thần tướng mạo dữ tợn khủng bố tay cầm một thanh hắc sắc trường đao. Mỗi đao đánh xuống đều khiến cho hư không vỡ thành vô số mảnh nhỏ bay loạn ra bốn phía. Mà ngay cả cương phong (gió trên cao) trên chín tầng trời đều bị chấn động sôi trào, tựa như toàn bộ thiên giới đều bị ném đi vậy.

Tứ y đạo nhân tiên phong đạo cốt, tướng mạo đường đường, nhìn không ra tuổi tác. Trong tay không cầm binh khí, trên đỉnh đầu che một mảnh màu tím nhạt vân quang dùng để ngăn cản ma thần màu đen trường đao rõ ràng có chút cật lực.

Lâm Phong tính toán một chút, lập tức kinh hãi.

Lại nói thái cổ Hồng hoang, mười đứa con trai của Ma giới Đại Ma vương Xi Vu hóa thân thành đại nhật kim ô lam ác. Nhờ có yêu tộc là Cùng Thi Thủ cùng Hậu Nghệ đúc Xạ Nhật cung dùng tên bắn chết chín đứa. Còn lại một đứa con thì bị thượng cổ yêu thần Khoa Phụ đuổi giết hàng ức vạn dặm, cuối cùng thân vong vì vậy mới dẫn tới trận thượng cổ yêu ma đại chiến.

Ma vương Xi Vu nóng lòng muốn báo thù cho con, đuổi giết Hậu Nghệ cùng Khoa Phụ. Hậu Nghệ cùng với Đông Hoa thượng tiên có chút giao tình, nhân quả liên lụy khiến cho Đông Hoa thượng tiên ra tay tương trợ. Ma Môn thế lớn, cũng là yêu tộc vận số đã hết, Ma Môn hai đại thánh nhân ra tay, yêu tộc đại thánh Đông Hoàng Thái Nhất không cách nào ngăn cản. Cuối cùng ngay cả Thiên Hoàng Thái Huyền cũng bị trọng thương.

Đông Hoàng Thái Nhất đã tu thành Hỗn Nguyên thánh đạo, bất sinh bất diệt, vạn kiếp bất ma, tất nhiên là vô sự.

Sau khi lão quân lập nên nhân giáo, ban thưởng chỉ Thiên kiếm, Hiên Viên Thánh hoàng tuân theo pháp chỉ nhất thống nhân giáo trừng sát Ma vương Xi Vu. Ma Môn chạy khỏi tam giới ẩn cư ở trong U Minh Ma giới.

Chẳng qua là thân thể Xi Vu tuy bị chém nhưng Nguyên Thần chưa chết, trốn về Ma giới tu dưỡng. Gần đây mới khôi phục nhục thân pháp lực liền tới tìm Đông Hoa Thượng tiên chấm dứt nhân quả.

Xi Vu vốn là Ma Môn đệ nhất cao thủ, pháp lực Thông Thiên triệt địa, không dưới Đông Hoa Thượng tiên. Trừ phi là thánh nhân ra tay, hoặc là Hiên Viên Thánh hoàng thỉnh xuống chỉ Thiên kiếm chuyên chế phục Ma vương này, nếu không thì không ai có thể chế ngự được.

Tứ y đạo nhân chính là Đông Hoa Thượng tiên dùng Tiên Thiên thánh khí Tứ Long Tiêu xuất ra thân ngoại hóa thân, pháp lực cường hãn tới cực điểm. Có điều chân thân cùng tứ đại hóa thân khác không xuất hiện, chỉ với Tứ Long Tiêu xuất ra thân ngoại hóa thân một người đối phó với Xi Vu thì có chút quá sức.

"Đông Hoa Thượng tiên tự lúc hỗn độn đã thành đạo. Cùng với tổ sư ta nghe giảng đạo, pháp lực thần thông quảng đại. Nhưng mà tại sao bản thể cùng tứ đại hóa thân khác lại một mực không ra tay?" Lâm Phong mau chóng trầm suy tính trước sau, nhưng thực sự vẫn tính không ra về sau.

Hai người kia đánh đến tối tăm trời đất, vũ trụ hăm sụp. Năm người căn bản là tới gần không được, chỉ có thể từ phía xa ngoài trăm dặm quan chiến, ba Bích tỷ muội trong tâm gấp gáp, liên thanh nói: "Người kia là ai, sao lợi hại như thế. Sư tôn sợ là sẽ gặp phiền toái lớn, phụ quân nhanh nghĩ biện pháp!"

"Xi Vu đến để cùng Đông Hoa Thượng tiên chấm dứt nhân quả. Ta còn có thể có biện pháp nào được, trừ phi là mời thánh nhân ra tay!" Lâm Phong trầm nghĩ, ngoài miệng lại không nói ra, chỉ đáp: "Đông Hoa Thượng tiên thần thông quảng đại. Bản thể chân thân cùng tứ đại hóa thân khác còn chưa ra, hẳn là còn có đối sách. Chúng ta đi cũng giúp không được. Trước xem tình huống rồi nói sau!"

Tam nữ cũng không còn biện pháp, chỉ có thể ở một bên lo lắng, cũng không giúp được gì.

"Đông Hoa lão nhi, ngươi không ở lại đông Hoa Sơn tu thân dưỡng tính, lại thay Hậu Nghệ ra mặt. Hôm nay ta thể phải chém hóa thân này của ngươi, mới có thể bớt con tức giận!" Ma vương Xi Vu rít gào liên tục, ma đao xoáy lên đầy trời hắc sát, cuộn cuộn nhằm Đông Hoa Thượng tiên chém tới. Hư không bị kéo dạt loạn ra bốn phía, chính xác là có uy lực hủy thiên diệt địa.

"Tên ma đầu kia, năm đó để ngươi thoát được một kiếp, bản đạo hôm nay thế phải vì Tam giới diệt trừ tai họa này là ngươi!" Đông Hoa Thượng tiên là ai sao có thể yếu thế. Đinh đầu từ quang đại thịnh, ngăn cản mây đen sắp tới há miệng phun trùn lên. Lại nhổ ra một mảnh từ quang hóa thành một cái cự chưởng, hướng đầu Xi Vu đánh tới.

Hai người thi triển thần thông cùng quyết sinh tử, thanh thế quả thực như trâu bò húc nhau ruồi muỗi chết. Vô số Không gian Loạn lưu bị cắt đứt rung rinh quay tít, tán loạn từ phía rồi nhanh chóng lao về Cửu Thiên Cung sát phía trên Thiên giới.

Năm người Lâm Phong trốn ở một bên, cảm thấy áp lực tăng cao, tựa như bị Không gian Loạn lưu thổi sang Không gian Thứ cấp vậy. Liền vội vàng đem Linh Lung Bảo Tháp nâng lên đỉnh đầu, bảo vệ tứ nữ.

"Sao mà mạnh thế, ma đầu kia là người phương nào, sao lại lợi hại như thế!" Ba Bích tỷ muội căng thẳng trong lòng.

Lâm Phong nói: "Đây là Ma giới Đại Ma vương Xi Vu, lúc Hồng hoang đại chiến có cùng Đông Hoa Thượng tiên kết xuống nhân quả. Hôm nay vừa mới khôi phục nhục thể thần thông, đến cùng Đông Hoa Thượng tiên chấm dứt nhân quả. Người ngoài không thể nhúng tay, trừ phi là Hỗn Nguyên thánh nhân ra tay!"

Tứ nữ mặc dù là đã đem chấp niệm ký thác vào trong cơ thể hắn, đạo hạnh cùng hắn tương đương, nhưng vẫn tính không ra nhân quả của Đông Hoa Thượng tiên. Nhưng Lâm Phong là vì sinh ra trong hỗn độn, lại đã từng trải qua thượng cổ yêu ma đại chiến, bởi vậy mới ít nhiều có chút hiểu rõ.

"Ma vương Xi Vu?" Tam Bích tỷ muội kinh hô hoảng sợ thất sắc, hiển nhiên các nàng cũng nghe đã qua đại danh của Xi Vu.

Lâm Phong nói: "Yên tâm đi, Đông Hoa Thượng tiên đã sớm tính đến Xi Vu sẽ đến chấm dứt nhân quả nhất định là đã có biện pháp đối phó. Chúng ta cứ nên yên lặng theo dõi kỳ biến, chớ để bị tai bay vạ gió!"

Trong nội tâm cũng đang âm thầm tính toán, tên Xi Vu này thần thông quảng đại, pháp lực cường hãn, trừ phi mình đạt đến Hỗn Nguyên thánh đạo, trở thành Hỗn Nguyên thánh nhân mới có thể đối phó. Nếu không cho dù có xông lên thì cũng là đâm đầu chịu chết. Đông Hoa Thượng tiên mặc dù là sư phó của lão bà mình, nhưng mạng nhỏ vẫn quan trọng hơn nên cũng không đưa đầu ra hứng tai bay vạ gió này được.

Lại nghĩ tới Đông Hoa Thượng tiên thì lục niệm là sinh, tử, thiện, ác, chấp, khứ đã chém gần xong. Chỉ còn sinh niệm là chưa có chém cũng tức là chưa chém chính mình. Chỉ cần là chém tới sinh niệm, đạt được lục thần hợp nhất, luyện thần thành thánh, đạt được đại thừa quy nguyên mà quay trở lại Hỗn Nguyên thánh đạo, bất sinh bất diệt, tuyệt đối không thành ma.

Từ y đạo nhân này vốn là Đông Hoa Thượng tiên dùng một trong Tiên Thiên thập đại thánh khí Từ Long Tiêu hóa ra. Có đại thần thông, so với chân thân còn muốn lợi hại hơn. Xi Vu thần thông không thua gì Đông Hoa Thượng tiên, hai người đánh nhau uy thế làm chấn động đến chín tầng trời. Cả trên Linh Tiêu Bảo Điện chúng thiên thần cảm nhận rõ ràng thanh thế khổng lồ này.

Chỉ là nhóm thần tiên cuối cùng cũng còn có chút kiến thức. Biết rõ lai lịch của hai người kia nên cũng không dám đụng đến, đều tự trốn trong tiên phủ đóng cửa không ra. Để tránh gặp tai bay vạ gió.

Lão già Ngọc đế thì đã trốn đến Dao Trì tránh họa từ sớm.

Lâm Phong cũng trốn ở một bên, giấu thân ẩn hình không xen tay vào được. May mắn là Ma vương Xi Vu một lòng chỉ nghĩ chém chết thân ngoại hóa thân này của Đông Hoa Thượng tiên cho hả giận, không có thời gian rảnh đi để ý tới bọn Lâm Phong mấy con ruồi muỗi.

Trong Hỗn độn không có năm tháng, đều là một mảnh hư vô, vô cùng vô tận, vô biên vô hạn, không có tận cùng.

Nếu là tiên nhân bình thường tới được nơi này, tại trong Hỗn độn nơi đây đi cả ức vạn năm, chỉ sợ cũng là đi vòng quanh tại chỗ mà thôi. Chỉ có người biết rõ nội tình, mới biết rõ trong Hỗn độn không bến bờ này thì chỉ có Hỗn Nguyên thánh nhân mới có đủ thần thông mở ra Thanh Tịnh chi địa.

Trong Hỗn độn có một khối Thanh Tịnh chi địa, tên là Tây Thiên cực lạc thế giới. Chính là do đại thừa Phật chủ, nam mô A Di Đà Phật mở ra cực lạc Tịnh Thổ có ba nghìn thế giới, do ba nghìn Phật đà đệ tử dưới trường chia nhau trông giữ.

Trong Thế giới cực lạc có Lưu Ly ngọc phi, Linh sơn thắng cảnh, có Thiên Nữ Tán Hoa, đồng tử bá Phật, có từng già uốn như rồng, tiên hạc vỗ cánh, một cảnh trang nghiêm, không có nửa phần hồng trần tục khí. Phật quang chiếu khắp muôn nơi, hàng tỉ Phật tử đều là thoát khỏi âm dương luân hồi, đắm chìm trong Phật quang của A Di Đà Phật Phật.

Trong Tịnh Thổ không nhiễm nhân quả, không dính hồng trần, vừa vào cực lạc, sẽ thoát ly khỏi hồng trần nhân quả, Phật quang chiếu khắp muôn nơi. Sinh cũng tốt, chết cũng tốt, đều cùng thoát ra tam giới, trong không quan hệ tới luân hồi, mãi mãi được vĩnh sinh cực lạc.

Tòa Lôi Âm Tự trang nghiêm vô cùng tọa lạc trên Linh Sơn, Phật âm Phạm xướng lượn lờ truyền ra. Đúng là đứng đầu vạn Phật nam mô A Di Đà Phật đang giảng kinh trong Bảo tự.

Phàm là nghe được Phật âm Phạm xướng, bất kể là ma hay là yêu, là người hay là súc sinh, tạp niệm trong lòng đều bị lập tức tẩy rửa sạch sẽ để tắm trong Phật âm Phạm xướng, lĩnh ngộ thiên nhân tạo hóa.

Tại trong Lôi Âm Bảo tự, một pho tượng Phật đà cao sáu trượng như ngồi trên mười hai đài hoa sen giảng kinh, đỉnh đầu phát tán vân quang. Hai khóa Xá Lợi trắng, vàng to bằng chén ăn cơm ở trong Phật quang chìm nổi bất định. Tán mát ra nhu hòa Phật quang, chiếu khắp đại thế giới.

Ở hai bên có hai Phật đà ngồi trên đài sen. Bên trái chính là Nhiên Đăng cổ phật, bên phải chính là nam mô Di Lặc phật.

Ba nghìn Phật đà trang nghiêm nhìn thẳng, chia ra thành hai hàng ngồi trên đài sen hợp thành chữ thập nghe giảng đại đạo.

Phật môn có nhân quả, quả khứ ,hiện tại, tương lai thuyết tam thế . Nhiên Đăng cổ Phật sinh ra trong hỗn độn, nghe nói từng là sư phụ A Di Đà Phật. Bởi vậy được tôn là thượng cổ Nhiên Đăng quá khứ phật (kiếp trước), A Di Đà Phật là Phật kiếp hiện tại, nam mô Di Lặc tôn vương Phật thì là vị lai Phật (kiếp tương lai). Khi Hỗn độn mở ra chín chín tám mươi một năm, sau khi thiên địa quay về Hỗn độn thì A Di Đà Phật sẽ nhập Niết bàn.

A Di Đà Phật đã từng tiên đoán, đợi sau khi thiên địa trọng khai, nam mô Di Lặc vị lai phật ở trong Long Hoa quang thế giới dưới cây Long Hoa đạt thành tịch diệt Hồn Nguyên, trở thành vị lai đại thừa Phật chủ, tiếp tục phát dương Phật hiệu.

Bất quá những điều này chỉ là Phật môn giáo điều, về phần là thật giả thì còn phải coi lại .

A Di Đà Phật đột nhiên đình chỉ giảng kinh, tính toán một chút, liền quay qua phía Nhiên Đăng cổ phật nói: "Thỉnh đại tăng tới Nam Chiêm Bộ châu đông Hoa Sơn một chuyến!"

Nhiên Đăng cổ phật lập tức sáng tỏ, chấp tay hành lễ nói: "Tuân Phật tổ kim chi!" Lập tức một cổ Phật quang bay ra khỏi Tây Thiên, thẳng hướng đông Hoa Sơn đi đến.

Lại nói Đông Hoa Thượng tiên cùng Đại Ma vương Xi Vưu thi triển thần thông đánh nhau một ngày một đêm. Đông Hoa Thượng tiên chân thân cùng tứ đại thân ngoại hóa thân đi đâu không thấy. Xi Vưu pháp lực Thông Thiên triệt địa, chỉ với Từ Long Tiêu xuất ra một hóa thân này thì khó có thể chống lại. Một chút sơ xảy đã bị Xi Vưu ma đao chém trúng, hóa thành một cây Từ Long Tiêu rơi xuống, Nguyên Thân bị quăng vào luân hồi chuyển kiếp.

"A!" Tam Bích tỷ muội ghen ngào kinh hô, mặc kệ ba bảy mươi hai mốt đời xông ra ngoài. Lâm Phong cùng Thất công chúa biết rõ lợi hại, vội vàng đem ba tỷ muội gắt gao giữ chặt. Trong lòng cũng thầm giật mình, cũng không nghĩ tới chuyện này sẽ xảy ra, càng không nghĩ ra chân thân của Đông Hoa Thượng tiên cùng tứ đại hóa thân vì sao cũng không xuất hiện.

"Lão già nguoi làm hỏng chuyện tốt của ta, cuối cùng phải chém hóa thân này của nguoi cho hả giận!" Ma vương Xi Vưu cuồng tiếu, nhưng cũng không đi thu lấy Từ Long Tiêu. Ma đao vung lên, muốn đem đông Hoa Sơn san thành bình địa.

"A Di Đà Phật!" Trên không một tiếng Phật hiệu vang lên. Mây đen tản ra, sắc trời mở rộng, đầy trời kim quang chiếu tới rồi hạ xuống một khuôn mặt khô gầy hiện lành kim thân Phật đà, chính là Nhiên Đăng cổ Phật.

"Ngã phật từ bi, đạo hữu không thể tạo nhiều sát nghiệp!" Nhiên Đăng cổ Phật trên đầu hiện Phật quang, lơ lửng một khóa xá lợi màu vàng Xá Lợi. Kim quang đại phóng, xua tan ma vân cuộn cuộn mà chấp tay nói: "Phật môn quảng đại, đạo huynh nhân quả sâu nặng . Bản tăng đặc biệt đến độ đạo hữu tới sống ở Tây Thiên cực lạc Tịnh Thổ!"

"Ta khinh!" Ma vương nghe vậy nổi trận lôi đình, ma vân trên đầu lại cuộn cuộn sôi trào lên, rít gào nói: "Tên tặc ngu ngốc này không trốn trong miếu ăn chay niệm phật, lại muốn tới độ ta đi Tây Thiên, tức chết ta mà!" Ma đao vung lên, hướng Nhiên Đăng cổ phật bổ tới

Lâm Phong thầm nghĩ: "Sao lại nhảy ra tên thần côn này vậy, Nhiên Đăng cổ phật này đã bước vào đại tịch diệt, cách tịch diệt Hồn Nguyên thánh đạo cũng chỉ vền vẹn một bước mà thôi. Pháp lực thần thông không dưới Đông Hoa Thượng tiên, sợ là lại có trò hay để xem đây!"

"Số trời đã như thế, đạo huynh sao còn có thể khăng khăng một mực!" Nhiên Đăng cổ Phật tuyên đọc Phật hiệu, vung tay ném ra một cái bình bát màu vàng (chén ăn của sư) bay tới, không ngừng phóng lớn lên gấp mấy vạn lần hạ xuống, đem Xi Vưu bắt lại. Chính là nam mô A Di Đà Phật ban thưởng xuống pháp khí, đem Xi Vưu thu đi vào.

"Phật môn không độ người không có duyên, đạo hữu cùng Phật môn ta có duyên nhân quả. Hôm nay chính là theo bản tăng tới nơi cực lạc!" Lập tức hóa thành Phật quang, hướng Tây Thiên đi tới.

"Thả ta ra, các nguoi giữ ta làm gì!" Ma vân tan đi, Tam Bích tỷ muội mắt đẹp trừng trừng, vùng vẫy muốn tiến lên xem cho rõ ràng.

"Vô Lượng Thiên Tôn!" Lại nghe được trong hư không một tiếng đạo hiệu vang lên, một đạo nhân áo xám hiện ra. Dưới chân đạp một đám tường vân nói với Tam Bích tỷ muội nói: "Chớ gấp, chớ gấp, vì sư hôm nay kết thúc nhân quả, thoát khỏi kiếp nạn. Ta và các nguoi dứt tình cảm thầy trò, Từ Long Tiêu này để cho nguoi chống đỡ kiếp số. Cần nói một lời tặng lại các nguoi, tam giới sắp nổi lên kiếp số các nguoi không thể khinh thường vọng động, để tránh bị mất mạng!"

"Sư phó!" Người tới chính là Đông Hoa Thượng tiên, ba tỷ muội thấy vậy lập tức mừng rỡ, liền đi ra bái kiến.

Đông Hoa Thượng tiên bước tới, phát ra một mảnh tiên quang, đem ba tỷ muội nâng lên, cười nói: "Bọn nguoi cùng Lâm đạo huynh có duyên vợ chồng chưa xong, hôm nay đã nhập vào Cực Lạc cung. Tình thầy trò của ta và các nguoi đã hết. Từ nay về sau không thể làm như thế, miễn cho người ta chê cười!"

Lập tức đem Từ Long Tiêu giao cho Bích Nhu tiên tử.

Ba tỷ muội kinh hãi nói: "Một ngày làm thầy cả đời làm cha, sư phó sao nhẫn tâm đuổi tỷ muội chúng ta ra khỏi sư môn!"

Đông Hoa Thượng tiên thở dài: "Căn nguyên này cũng khó có thể nói rõ ràng. Thôi, thôi, tùy vào các nguoi vậy! , "

Ba tỷ muội lúc này mới chuyển buồn sang vui.

Lâm Phong đợi nửa ngày, lúc này mới có cơ hội, tiến lên chấp tay thi lễ, nói: "Đạo huynh mạnh khỏe?" Hắn sống ở Hỗn độn, từng cùng Đông Hoa Thượng tiên nghe tổ sư đòi trước giảng đạo. Hơn nữa địa vị cũng không nhỏ, ngay cả Tam Thanh cũng không bái, tự nhiên không cần như ba tỷ muội hướng Đông Hoa Thượng tiên hành đại lễ.

"Đạo huynh hữu lễ!" Đông Hoa Thượng tiên vội vàng hoàn lễ: "Một chút việc nhỏ, nhưng lại làm phiền đạo huynh. Bản đạo nhân quả đã xong, tam giới đại kiếp nạn sắp nổi lên, đạo huynh cần bảo trọng !" Nhưng trong nội tâm lại thở dài một hơi: "Sợ là sau này vẫn không thể bình an, chỉ có thể trông cậy vào Cực Lạc cung chủ này !"

Bạn đang đọc truyện *Vô Lại Kim Tiên 2* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Đến đại Côn Luân.

"Mặc cho đại kiếp nạn mãnh liệt như thế nào, ta cũng cần phải bảo vệ môn hạ đệ tử khỏi lo!" Lâm Phong cười ha ha, hồn nhiên không để trong lòng tức sau khi từ biệt Đông Hoa Thượng tiên, dẫn theo tứ nữ, hướng Côn Luân phái đi.

Trên đường, ba Bích tỷ muội vẫn còn lo lắng không thôi, Bích Nhu tiên tử tuy lấy được thánh vật Từ Long Tiêu, nhưng lại không có nửa điểm cao hứng nổi. Dù sao Từ Long Tiêu chính là do sư tôn dùng chống đỡ thánh vật trong trận chiến, hôm nay thần thông phổ biến nhất đại thân ngoại hóa thân bị chém, nếu là gặp lại cường địch, nên như thế nào cho phải.

Lâm Phong trong nội tâm lại có suy nghĩ khác. Từ Long Tiêu chính là Tiên Thiên thánh khí, có đại công quả, có thể dùng để chống đỡ kiếp nạn, Đông Hoa Thượng tiên đem Từ Long Tiêu cho Liễu Bích Nhu tiên tử, nhân tình này muốn đem đến trên đầu của mình.

Nhân tình này đối với thần tiên cũng đều có tác dụng, Từ Long Tiêu cũng không phải là cho không.

Huống hồ rằng Đông Hoa Thượng tiên đã thành đạo từ trong hỗn độn, Hồng hoang đại chiến cũng không trúng phải kiếp nạn, tu luyện trăm triệu năm pháp lực thần thông cực kỳ tinh thâm. Lại có Từ Long Tiêu làm thân ngoại hóa thân. Theo đạo lý mà nói, như thế nào cũng không có khả năng phải đưa thân cho báo oán, hôm nay lại mượn cơ hội bình giải sức mạnh của thân ngoại hóa thân. Trong này khẳng định có vấn đề chỉ là hắn cũng không thể tìm ra nguyên nhân trong đó mà thôi.

Thất công chúa ngoài cuộc tình tảo, tự nhiên cũng có thể đoán được ra một chút nguyên nhân. Thấy ba Bích tỷ muội khuôn mặt u sầu, không khỏi khuyên nhủ: "Đông Hoa Thượng tiên thần thông quảng đại, đạo hành cao không lường được. Ngài đã đem Từ Long Tiêu cho các muội, khẳng định có dụng ý. Các muội không cần suy nghĩ nhiều, tránh cho việc tu hành bị hủy!"

Ba tỷ muội đột nhiên bừng tỉnh, đều chợt nói: "Tỷ tỷ nói thật đúng!"

Khúc mắc đã được giải, vợ chồng năm người hướng Côn Luân phái đi.

Thiên giới có ba mươi sáu tiên đảo sơn, Côn Luân phái tại cực tây chi địa, vốn là một khối tiên gia phúc địa. Trong đó có nhiều ẩn cư tán tu tiên nhân, mà nguyên tên của nó không phải là Côn Luân. Chỉ là Côn Luân khai phái tổ sư tại nhân gian thành đạo phi thăng tiên giới, lại dựng lên Côn Luân môn hộ, mới đặt tên núi là tây Côn Luân.

Công Cộng vì tức giận đập vào Bát Chu Thiên đưng gãy nửa thanh trụ chống trời. Có thượng cổ Kim tiên lấy trụ trời tế luyện thành thượng cổ pháp bảo đầy uy lực Đả Tiên Ấn. Hồng hoang đại chiến thì Kim tiên chết, Đả Tiên Ấn không biết làm sao lưu lạc đến nhân gian, bị Côn Luân phái tổ sư Tây Hoa Từ đoạt được, mới mượn vật này thành đạo.

Sau khi bay lên tới địa giới tại trận chiến này ngăn cản kiếp nạn. Bởi vậy Côn Luân phái tại địa giới cũng càng ngày càng cường đại, ngay cả những ẩn cư tại tây Côn Luân tu hành pháp lực cao cường vì Đả Tiên Ấn thượng cổ pháp bảo nên đều muốn cho hắn vài phần mặt mũi.

Hơn nữa Tây Hoa Từ giao du cực lớn. Từ trên là những thần tiên ở Thiên giới đến dưới là những tán tu ở hạ giới đều nhiều ít cùng lão giao hảo, thiên quan Tán tiên chạm giới luật của trời có người thay hắn nói chuyện. Gặp cường địch cũng có vô số thân bằng hảo hữu chạy đến trợ giúp, có thể thấy bình thường không phải ngang ngược kiêu ngạo ương ngạnh.

Lâm Phong năm người đuổi tới Côn Luân sơn, mới phát hiện Côn Luân phái đã sớm bày trận đợi chờ. Tây Hoa Từ sớm đã vào Kim tiên đại đạo, tính đến ngày gần đây có cừu gia vô cùng lợi hại tìm đến cửa, bởi vậy đã mời tới vô số tiên nhân cùng lão giao hảo. Cũng tự mình mở ra hộ sơn cấm pháp tọa trấn.

Lâm Phong vợ chồng năm người hạ tường quang xuống, chỉ thấy tây Côn Luân hộ sơn cấm pháp toàn bộ khai triển. Trên không trung nâng một đám vân quang, dưới mặt đất có hai mươi người cả trai lẫn gái tăng đạo tục đều có. Hơn nữa lại có một đại hán thân hình to lớn dị thường đi chân trần, cũng là tiên giới đứng thứ ba mươi sáu ở núi Vương Ốc là Xích Cước Đại Tiên.

Chính giữa là một người tiên phong đạo cốt lông mày trắng đứng là Côn Luân khai phái tổ sư Tây Hoa Tử, đứng phía sau là bốn đạo một ni, cũng là côn cá lực tiên xưng là Diệu Huyền, Diệu Nhất, Huyền Pháp, Diệu Hoa, Diệu Ngôn ngũ vị. Phải nói sư thái Diệu Ngôn bị Phật môn độ hóa phải nhập vào Bà Sa Tịnh Thổ bái Như Lai làm Tọa hạ ni cô, lần này cũng tới trợ uy.

Hai bên có hơn mười vị tiên nhân tu vi cao thâm, ngoài ra Tây Hoa Tử cũng mời vài người bạn tri giao ở đại phương khác.

“Bản công chủ thật là có thể diện lớn, lại làm cho Côn Luân phái bày trần diện nghênh đón như thế, thật là tam sinh hữu hạnh!” Tiếng cười lớn vang khắp không trung, Lâm Phong năm người rơi vào phía trước dãy núi, quét mắt liếc vào chúng tiên, hướng Tây Hoa Tử nói: “Sớm nghe nói về tây Côn Luân khai phái tổ sư Tây Hoa Tử đạo trường giao du rộng lớn. Quả thật mắt thấy không bằng tai nghe, lại mời nhiều tiên nhân như vậy đến nghênh đón bản cung chủ, thật sự là may mắn”

“Yêu đạo như thế nào vô lễ như thế, phải bắt hán nhìn e dè hơn!” Những tiên nhân thấy thế thì đều là cảm thấy tức giận. Nhưng cũng không tiện ra tranh trước chủ nên tất cả đều quay lại nhìn Tây Hoa Tử.

Tây Hoa Tử cùng Lâm Đồng ở nhân gian thành đạo so với Lâm Phong sớm không biết bao nhiêu vạn năm. Tại Tiên giới tùy tiện thỉnh cả tám lẻ tám ngàn tiên nhân đến hỗ trợ cũng không phải là việc gì khó. Đương nhiên sẽ không đem Lâm Phong cái loại chim non mới ra ràng này để vào mắt, nghe vậy cười to nói: “Ngươi là yêu đạo hung tàn thành tánh, diệt sát người của đạo ta, hôm nay đang muốn đòi lại món nợ đó!”

Thất công chúa cười gằn nói: “Ngươi cái lão lông dài này thật là cuồng vọng, có bản lĩnh gì mà đòi nợ chỗ phu quân ta?”

Sư thái đứng phía sau Tây Hoa Tử giận dữ nói: “Thứ yêu nghiệt các ngươi làm nhiều việc ác. Côn Luân chính là tiên đạo đại phái, đang muốn trừ ma diệt đạo, cho tam giới một cõi thanh bình!”

Tứ nữ vốn là có lòng bất mãn, ba Bích tỷ muội nghe xong, cũng cảm thấy tức giận. Bích Du tiên tử nói: “Ngươi cái đồ ngốc đầu ni cô không đi ăn chay niệm Phật, còn chạy tới nơi này cuồng ngôn, Côn Luân tự xưng vì tiên đại đạo, không quản nỗi đệ tử giáo môn hạ, mượn cớ ức hiếp đồng đạo làm chuyện ác. Hôm nay muốn đem bọn nguỵ quân từ các người đánh vào luân hồi!”

Năm tiên nhân nghe được giận dữ lập tức mở miệng mắng, nhưng tiên nhân do Tây Hoa Tử mời đến trợ giúp lại ngậm trầm trồ khen ngợi. Côn Luân phái có tính cách gì, bọn họ đều biết rõ.

Chỉ là bởi vì cùng Tây Hoa Tử có vài phần giao hảo nên mới không thể không đến trợ giúp. Nhưng lại ngậm khó chịu phi thường Côn Luân phái kiêu ngạo ương ngạnh, ý vào người đồng thể mạnh ức hiếp đồng đạo. Cái này trước kia tại tây Côn Luân những tu hành tán tiên cũng vì bất mãn Côn Luân phái bị Côn Luân phái diệt sát không ít tiên nhân.

Tây Hoa Tử cười ha ha nói: “Miệng lưỡi bọn yêu nghiệt các ngươi thật lợi hại, dám đòi trắng thay đen”

Lâm Phong mỉm cười nói: “Bản cung chủ từ lúc đắc đạo dưới nhân gian, bị người Côn Luân thô lậu các ngươi đuổi giết nên vô duyên có phải đi nhiều đường quanh co. Hôm nay muốn cùng ngươi tính toán rõ ràng!” Lại hướng mười người Tây Hoa Tử mời đến nói: “Vài vị đạo hữu đều là người ngoài, vì sao không ần tu, lại muốn nhúng tay vào. Việc này có rất nhiều nhân quả, sau này đại kiếp nạn đến, cũng là không ổn!”

Trong lòng cũng là âm thầm so đo. Những người được mời đến tu vi kém nhất cũng không kém so với tứ nữ bao nhiêu, phần lớn đã một chân bước vào Kim tiên đại đạo tiên nhân. Tuy vẫn chưa có thành tựu thân ngoại hóa thân, nhưng đều tu luyện thành Nguyên Thần thứ hai, so với chính mình không kém hơn bao nhiêu.

Nếu mà Côn Luân phái thô lậu muốn quần ẩu, cũng phải tốn chút động chân tay.

Hơn mười vị tiên nhân nghe xong trong bụng cũng là vừa động. Lại thấy Cực Lạc cung chủ có ý tốt khuyên bảo, trong bụng cũng sinh suy nghĩ khác. Bọn họ đều có chút đạo hạnh tiên nhân, tuy không tính ra thiên cơ ít nhiều thế nào, nhưng có thể thấy không lâu nữa sợ cũng không còn được thái bình. Tự nhiên muốn tự giữ mình, xác định không muốn dính quá nhiều nhân quả. Nếu không đại kiếp nạn vừa đến thì chính là kiếp nạn nặng nề.

Có điều nhân tình này, đối với thần tiên cũng đồng dạng giống nhau có tác dụng, nhưng cũng không thể để mất mặt nên đều liếc mắt nhìn nhau trao đổi ánh mắt rồi mới nói: “Ngươi Cực Lạc cung cậy thế hành hung, diệt sát Tây Hoa Tử đạo hữu của đạo Nho ở nhân gian chính thống. Hôm nay bản đạo cũng muốn thay Tây Hoa Tử đạo hữu đòi lại công đạo!”

Tây Hoa Tử vẫn âm thầm lưu ý động tĩnh của tiên nhân, đến lúc này mới nhẹ nhàng thở ra, cười to nói: “Bản đạo hôm nay liền cùng các vị đạo huynh thể thiên hành đạo. Trừ Cực Lạc cung chuyên ủng hộ yêu nghiệt này cho tam giới một cõi thái bình thế giới!”

Lâm Phong cười khẩy nói: “Đúng là không biết chết, sau khi xuống địa ngục đừng trách bản cung không đề tỉnh qua các ngươi!” Lập tức không nói lời nhảm, gọi Lung Linh bảo thập hộ thân. Thấy Thái Thần quang lóe lên nhắm đúng ngay mặt chúng tiên hướng tới.

Tứ nữ cũng không chậm trễ niệm chú xuất pháp bảo của mình đánh tới, một chút cũng không khách khí. Các nàng tuy trải qua muôn đời, sớm không phải là tứ nữ lúc trước. Nhưng hiện nay đã sáng tỏ dù trước hay sau thì tự nhiên theo ý tứ của Lâm Phong mà làm việc.

“Yêu nghiệt , đang muốn xem chút thủ đoạn của các ngươi!” Tây Hoa Tử có thể không nhận biết hai kiện pháp bảo của Lâm Phong lại lịch ra sao. Thấy Lâm Phong dùng Thất Thái Nguyên thạch đánh tới thì xuất ra Đả Tiên Ấn đánh. Đả Tiên Ấn đột nhiên biến lớn tựa như một tòa Thái Sơn hướng Thất Thái Nguyên thạch định đập bẻ.

Những tiên nhân mời đến trợ giúp đều ra tay, gọi ra pháp bảo tiếp chiến tứ nữ, còn có vài lưỡi phi kiếm hướng Lâm Phong nện tới âm thầm bay chung với pháp bảo Đả Tiên Ấn. Trong lúc nhất thời lưu quang dị sắc đầy trời, pháp bảo lộn xộn bay tới, mà ngũ thái sơ ly dưới ánh sáng ầm ầm nhưng lại hiện ra sát khí vô cùng.

Lâm Phong thấy Tây Hoa Tử gọi ra Đả Tiên Ấn đón đỡ Thất Thái Nguyên thạch thì cảm thấy phải dốc sức, thầm nghĩ: “Ngươi cái lão tạp chủng cũng không biết chữ chết, cho người có tới mà không có về!” Lập tức mặc kệ mấy thanh phi kiếm, chỉ hiện Bát Bảo kim thân ngăn cản. Dùng Linh Lung Bảo Tháp bảo vệ bản thể rồi toàn lực thúc dục Thất Thái Nguyên thạch hướng Đả Tiên Ấn đánh tới.

Một tiếng ‘Phanh’ vang khắp đất trời, Thất Thái Nguyên thạch đánh vào trên Đả Tiên Ấn. Tây Hoa Tử cảm thấy không ổn , thầm kêu một tiếng: “Không tốt!” Muốn thu hồi lại pháp bảo nhưng mà không còn kịp. Đả Tiên Ấn bị Thất Thái Nguyên thạch đánh trúng lập tức lùi về thu nhỏ lại như ban đầu mà rơi xuống đất.

Thất Thái Nguyên thạch cũng chấn động bay trở về.

“Sao lại như thế, yêu đạo dùng là pháp bảo gì thật là lợi hại, sao lại chưa từng nghe nói qua!” Tây Hoa Tử thành đạo tại nhân gian lại không trải qua Hồng hoang đại chiến thì làm sao nhận ra được đây là pháp khí đỉnh cấp từ thuở khai thiên. Thấy Đả Tiên Ấn bị rơi xuống lão lập tức gấp mình kinh hãi, liền vội gọi hồn về muốn thối lui.

“Hôm nay phải cho lão tạp chủng xông ra ngoài, coi như lão tử đi tìm khối đầu hủ đập chết mình!” Lâm Phong thầm nghĩ trong bụng rồi bắm tay gọi ra ba vị Thần Phong linh. Một luồng tam vị Thần Phong thổi tới Tây Hoa Tử rồi mới vội vàng thu Thất Thái Nguyên thạch.

Vài lưỡi phi kiếm lúc này cũng nện trên Linh Lung Bảo Tháp ầm ầm nổ vang. Hào quang của mấy thanh bảo kiếm ầm ầm đi mà khê bay trở về. Lâm Phong tâm thần chấn động thiếu chút nữa là té xuống đụn mây. Vội vàng ổn định thân hình, không để ý gì nữa chỉ xuất ra Thất Thái Nguyên thạch đánh nữa.

Tây Hoa Tử sợ hãi vội rút lui về phía sau mảnh liệt chống lại một đạo Thần Phong thổi tới đây. Trong lúc cấp bách gọi ra một mảnh Kim phù hộ thân. Đó là do lão đạo ở bên kia Thiên giới ngân hà dùng vạn năm công phu thu thập ngân hà tinh sa cùng tiên pháp tế luyện thành hộ thể thần phù.

Kim phù tán mát ra vạn đạo kim quang đứng là rất có khí thế. Có điều là tam vị Thần Phong linh không hổ là tam vị Thần Phong, trừ phi có Tị Phong châu hoặc Tiên Thiên thánh khí mới có thể ngăn nổi nên Kim phù thì không cách nào ngăn cản tam vị chân thần.

Tam vị chân thần phá vỡ Kim quang, trực tiếp cuốn thẳng đến, Tây Hoa Tử thấy mình dùng tiên pháp tế luyện tiên phù không có hiệu quả lập tức sợ hãi thầm nghĩ một tiếng: “Kiếp số đến rồi!” Rốt cuộc không kịp tránh đi. Bị Thần phong thổi tới, Nguyên Thần trực tiếp nhảy ra khỏi thân thể , thiếu chút nữa là bị thổi vào luân hồi Huyết Trì.

Tây Hoa Tử sớm giật mình hồn bay lên trời , đâu còn bận tâm người khác sống chết thế nào. Kim quang lóe lên hai cổ Nguyên Anh được tiên quang muốn mượn cơ hội bỏ chạy. Bởi vì Tây Hoa Tử đã tu thành đệ nhị Nguyên thần ,chỉ là còn chưa cất lực niệm để thành thân ngoại hóa thân, vì thế có hai Nguyên Anh.

Hai cổ Nguyên Anh vừa muốn bỏ chạy lại bị Thất Thái Nguyên thạch vừa vạn đánh tới thân hình cụ diệt.

“Sur phó!” Côn Luân lục tiên vừa mới cùng tứ nữ giao thủ đã thấy sư phó gặp nạn lập tức sợ hãi cùng đều bật thốt lên. Những tiên nhân được mời đến trợ giúp cũng kinh hãi không hẹn mà cùng thu pháp bảo đứng nhìn, chỉ đợi có tín hiệu không tốt lập tức chuẩn bị. Đúng là vẫn còn coi cái mạng nhỏ của mình quan trọng hơn.

Vừa rồi bọn họ tế lên phi kiếm đánh vào trên Linh Lung Bảo Tháp cũng không có làm pháp bảo hộ thân của Lâm Phong rơi xuống liền biết là tôn bảo này là Tiên Thiên pháp khí vô cùng lợi hại. Cực Lạc cung chủ có bảo vật cỡ này hộ thân thì chính mình hôm nay không thể có được chỗ tốt. Đâu còn có thể suy nghĩ ngu ngốc thay Côn Luân phái mà mất không tánh mạng

Có mấy tiên nhân đã thèm thường Đả Tiên Ấn, nay thấy chủ chết nên coi nó là vật vô chủ liền động lòng tham nhân cơ hội vội mau đi thu Đả Tiên Ấn

Pháp bảo của Lâm Phong quả thật là lợi hại đệ nhất tam giới. Nhân cơ hội diệt xong Tây Hoa Tử lão đạo thấy mấy tiên nhân lại không rra tay với mình mà là đi đoạt Đả Tiên Ấn thì lập tức chửi ầm lên : “Đích thực là vô si!” Hân lại xuất ra tam vị Thần Phong thổi tới, Thất Thái Nguyên thạch cũng theo sát đánh ra .

“Không tốt, cũng là nhắm trúng sát khí của Cực Lạc yêu đạo này, thật là không ổn!” Mấy tiên nhân thấy Lâm Phong nhắm ngay nhóm người mình thì đâu còn dám tranh giành chiếm Đả Tiên Ấn vội quay đầu bỏ chạy. Cái pháp bảo này tuy lợi hại, nhưng so với mạng nhỏ của mình thì liệu có còn ý nghĩa được chăng.

Cho dù pháp bảo lợi hại thế nào , không thể so với tính mạng của mình , không có tánh mạng thì

cái gì cũng là hư không.

Chương 35: Trảm thảo trừ căn.

Nhóm tán tiên được Tây Hoa Tử mời đến hỗ trợ lập tức giải tán, Lâm Phong cũng không đuổi theo. Hắn khẽ vẫy tay thu lại Đà Tiên ấn, đợi sau khi hồi cung tế luyện một lần nữa rồi giao cho môn hạ đệ tử chống đỡ thiên kiếp.

Bên kia tứ nữ cùng Côn Luân ngũ tiên giao đấu cũng thật kịch liệt. Diệu Ngôn sư thái té lên một cây Hàng Ma xử, Diệu Pháp Chân nhân sử dụng một lưỡi phi kiếm, hai người này vây công thất công chúa. Còn Diệu Nhất, Diệu Huyền, Diệu Hoa cùng Tam Bích tỷ muội cũng đánh nhau hấp dẫn xiết bao. Mỗi người đều thi triển thần thông, miễn cưỡng cũng ngăn cản được thể công của Tam Bích tỷ muội.

Có điều là Tây Hoa Tử chết đi, còn đám tán tiên nhân mời đến trợ giúp lại rủ nhau giải tán, cái này khiến ngũ tiên còn lại đã sớm sinh ý thoái lui. Do vậy động thủ khó tránh khỏi bó tay bó chân. Hơn nữa pháp lực thần thông cũng không thắng được tứ nữ, pháp bảo thì càng không bằng, mọi người đều lâm vào tình trạng nguy hiểm sợ là không bao lâu nữa liền phải theo gót lão đạo Tây Hoa Tử.

Thất công chúa lấy ra Thiên Thương cầm, vân quang màu đỏ đánh phá khắp nơi. Diệu Ngôn cùng Diệu Pháp tránh né đủ mọi đường chật vật chịu không nổi.

Diệu Ngôn sư thái lấy từ tầng bảo ra một đạo kim phù Phật môn tòa Phật quang màu vàng hộ thân. Đó chính là hộ thể kim phù mà Sa Bà Tịnh Thổ Như Lai sử dụng, có thể kháng cự vạn ma.

Mặc dù pháp lực của Thất công chúa vượt qua Diệu Ngôn, nhưng Sa Bà Tịnh Thổ Như Lai đã tiến nhập tịch diệt chi đạo, chỉ thiếu chút nữa là đem bản thể ký thác hư không trở thành Tịch Diệt Hồn Nguyên, pháp lực thần thông không dưới Đông Hoa thượng tiên cùng Trần Nguyên đại tiên. Cả Tây Thiên Phật đà cũng chỉ có Nhiên Đăng Cổ Phật cùng Phật Di Lặc mới có khả năng so sánh.

Thất công chúa tuy tiến nhập Cực Lạc đại đạo, nhưng pháp lực thần thông thì vừa vừa bước vào trình độ Kim tiên. Tuy trong tay có Thiên Thương cầm, nhưng lại phá không được Như Lai hộ thể kim phù nên chỉ làm gương mặt Dao Trì công chúa thêm tức tối liên thúc dục Thiên Thương cầm mãnh liệt oanh tạc. Tuy vẫn phá không được Như Lai kim phù, nhưng thực sự khiến cho Diệu Ngôn ni cô khiếp sợ ngọc dung tái mét, mặt không còn chút máu.

Bích Nhu tiên tử có được Tử Long Tiêu. Lúc này Tử Long Tiêu là vật vô chủ, chỉ cần dùng Nguyên Thần luyện qua một chút là sử dụng được. Bích Nhu tiên tử xuất ra Tử Long Tiêu, một tiêu đánh lên phi kiếm Diệu Hoa lão đạo. Lập tức đánh phi kiếm của lão đạo kia thành mảnh nhỏ, thuận thế đánh một tiêu ở giữa trán, thần hình cụ diệt.

Bích Du tiên tử xuất ra Hồn Độn Thiên La tán để đấu với Diệu Nhất lão đạo. Cái Hồn Độn Thiên La tán này cũng là một kiện tiên thiên linh bảo lợi hại, sau khi xuất thế bị Đông Hoa Thượng tiên đoạt được ban cho Bích Du tiên tử. Diệu Nhất lão đạo pháp lực không kịp Bích Du tiên tử, phi kiếm cũng không so được loại tiên thiên linh bảo này nên đã sớm bị cuốn đi.

Bích Du tiên tử giờ lên Bảo Tán Tử Xử phát loạn khiến cho Diệu Nhất lão đạo rối loạn chân tay bay khắp nơi giống như con bọ mất đầu. Vừa vặn Bích Nhu tiên tử một tiêu đánh chết Diệu Hoa chân nhân. Tử Long Tiêu lại chuyển đánh vào sau ót Diệu Nhất lão đạo. Diệu Nhất lão đạo hét to một tiếng, cũng chết dưới Tử Long Tiêu.

Lúc này Lâm Phong vừa mới thu Đà Tiên Ấn, thấy Diệu Ngôn có Như Lai hộ thể kim phù khiến Thất công chúa không cách nào phá vỡ. Cũng không quản cái gì đánh lên hay không, lấy Thất Thái Nguyên thạch đánh ra ngoài. Diệu Ngôn ni cô hét to một tiếng, hộ thể Kim phù bị Thất Thái Nguyên thạch đánh vỡ rồi nện vào giữa lưng Diệu Ngôn. Thân thể bị đánh thành cám vụn.

Một khóa bạch sắc Xá Lợi cờ long nhãn từ đỉnh đầu bật ra chọt lóe lên muốn bỏ chạy. Lâm Phong dùng Kim Quang phiến quạt một cái. Một đạo kim quang đem xá lợi từ thu vào. Cái xá lợi từ này vốn là tinh thần niệm lực biến thành, chính là đồ xịn, lãng phí thì quá đáng tiếc, vừa vặn dùng để tế luyện Kim Quang phiến.

Diệu Huyền cùng Diệu Pháp thấy tình thế không ổn. Sư phó cùng vài vị sư huynh trước sau từ trận, sợ là Côn Luân phái kiếp nạn khó mà tránh khỏi đâu còn có chiến tâm, đã sớm nghĩ kế chuồn đi. Có điều là bị tứ nữ cuốn lấy, một người cũng không tránh được kết cục thần hình cụ diệt thoát thân không ra, giờ phút này đều đã hoảng sợ đến linh hồn nhỏ bé đều lay động.

"Nhỏ cò không trừ gốc, đến mùa xuân lại sinh sôi. Chỉ có thể san bằng Côn Luân phái!" Lâm Phong cũng không phải là người lương thiện, sao có thể nhỏ cò thì không trừ gốc, cũng không khách khí ném ra tam muội Thần Phong linh, một luồng tam muội Thần Phong thổi ra ngoài. Diệu Huyền Chân nhân bị Bích Nguyệt tiên tử đánh cho thất điên bát đảo, làm gì còn có khí lực chống cự.

Hét to một tiếng, Nguyên Thần bị trực tiếp luân hồi đầu thai.

Diệu Ngôn bị Lâm Phong đánh giết, chỉ còn một mình Diệu Pháp lão đạo thì làm sao có thể đỡ nổi Thất công chúa. Thất công chúa thúc dục Thiên Thương cầm đại phát thần uy, vô số xích quang theo bốn phương tám hướng chen chúc bay tới. Diệu Pháp lão đạo tránh cũng không thể tránh, đành phải cắn răng ngăn cản. Nhưng chỉ nghe được tiếng rít long trời lở đất, Diệu Pháp lão đạo cũng bị Thiên Đăng cầm thanh toán.

"Phu quân, hiện tại chúng ta cùng phái Côn Luân đã kết nhân quả, không bằng một chuyến san bằng tây Côn Luân, nếu không sau này này rất nhiều nhân quả sợ là sẽ ứng trên người môn hạ đệ tử!"

Thất công chúa lòng có tính toán, biết chính mình vợ chồng năm người diệt sát Côn Luân tổ sư Tây Hoa Tử cùng Côn Luân ngũ tiên, nếu mà không diệt luôn tây Côn Luân, đệ tử tây Côn Luân cho dù không làm gì được phu thê mình nhưng môn hạ đệ tử lại ngăn cản không nổi. Nhân quả hơn phân nửa sẽ ứng nghiệm trên người môn hạ đệ tử Cực Lạc cung.

Nhưng Tam Bích tỷ muội cũng có cách nhìn khác. Bích Nhu tiên tử nói: "Trên Côn Luân này còn có vài chục vạn đệ tử, tạo nhiều sát nghiệp là sẽ phạm phải thiên hòa, sau này sợ là khó dứt thiện niệm!"

Lâm Phong cười nói: "Không sao, nghĩ lại lúc ta tại Thái Hư ảo cảnh tạo sát nghiệp đâu chỉ ngàn vạn, cũng không quan tâm nhiều trên Côn Luân phái này có hơn mười vạn nhân mạng. Môn hạ đệ tử Cực Lạc cung tu vi còn nông cạn, nếu không san bằng phái Côn Luân sẽ có rất nhiều nhân quả sợ là ứng nghiệm trên người môn hạ đệ tử, cũng không phải là điều ta muốn chứng kiến."

Lập tức lấy ra Thất Thái Nguyên thạch phóng xuống phía dưới, phá Côn Luân hộ sơn cấm pháp. Trong âm thanh long trời lở đất, vô số độn quang trên Côn Luân tiên sơn bay ra, giống như sao băng trên không trung trồn tán loạn khắp nơi.

Lâm Phong quát lên mà phát lực, Thất Thái thần quang tăng vọt. Vô cùng vô tận Thất Thái thần quang đảo qua tây Côn Luân, quang hoa phi kiếm chạy tròn đầy trời lập tức bị nghiền thành bột mịn. Hơn mười vạn đệ tử tây Côn Luân trong thời gian lật bàn tay bị diệt sát.

Bước được vào Kim tiên đại đạo chính là đại thần thông, dời non lấp biển cũng chỉ là một cái phát tay. Cho dù thiên tiên cùng Kim tiên cũng chẳng qua là một bước mà thôi, nhưng cảnh giới chênh lệch lại không chỉ đơn giản là cách xa vạn dặm mà thôi.

Hướng hồ tên biến thái Lâm Phong có pháp bảo cũng là quá biến thái. Những đệ tử bình thường của Côn Luân phái này làm sao còn đường sống. Chính là bởi vì nhân quả liên quan mà bị Thất Thái thần quang cuốn qua. Nếu có chút may mắn là lập tức toàn bộ xuống Địa phủ đi gặp Diêm vương, mệnh không tốt thì lạc vào thần hình cụ diệt kết cục trọn đời không được siêu sinh.

Lập tức kết thúc mầm nhân quả với phái Côn Luân. Thất công chúa đề nghị: "Đại tỷ tự ý xuống trần yêu phải người phạm nên bị Phụ hoàng đưa sang Bách Hoa lâm ở phía tây Thiên giới Ngân hà. Đại tỷ phu bị đưa sang Tam Âm động phía đông Ngân hà. Mỗi ngàn năm mới có thể gặp mặt, chúng ta đã đến Thiên giới, không bằng thuận tiện đi xem bọn họ một nhà đi!"

Tam Bích tỷ muội ngạc nhiên nói: "Chúng ta cũng đã được nghe nói việc này, vừa vặn một chuyến cùng đi xem!" Tất cả đều nhìn về phía Lâm Phong.

Lâm Phong vui vẻ đồng ý. Lập tức vợ chồng năm người hóa thành kim quang, trực tiếp lên Thiên giới Ngân hà, hướng Bách Hoa lâm mà đi.

Thiên giới Ngân hà vô biên vô hạn; lớn không thể lường. Nói thông nam bắc, so với tứ hải ở hạ giới còn lớn hơn không biết gấp bao nhiêu lần.

Lâm Phong đã đạt được Kim tiên, có đại thần thông. Tự nhiên không cần đến hai ba ngày, thậm chí mấy năm. Một luồng tử quang xoáy lên, cuộn cuộn quay vòng chỉ nửa canh giờ liền đến Bách Hoa lâm phía tây Ngân hà.

Bách Hoa lâm này vốn là một vùng đất Tiên Gia, linh khí sung túc. Những đám tiên vân kết thành mảng lớn bay lên, dầm lên trên càng giống như đi trên đất khiến cho người ta vui vẻ thoải mái.

Vô số linh hoa dị thảo không biết tên tranh nhau mọc, trong đó có nhiều cỏ cây Tinh Linh đặc đạo tu thành người. Chúng biến ảo thành tiên nữ đùa giỡn ở giữa, cười cười nói nói không thể nào nhiệt hơn.

Bách Hoa lâm đại khái lớn mấy trăm dặm, chính giữa có một vườn tiên. Trong vườn có một cung điện, Đại tỷ của Thất tiên nữ sống bên trong đúng là Chức Nữ. Sau khi Chức Nữ bị Vương Mẫu bắt trở lại Thiên giới đã bị đưa tới đây trong Bách Hoa lâm, còn sai Trị Nhật thần trong coi, một năm chỉ được cùng Ngưu Lang với con trai bị đày ở Tam Âm động gặp mặt một lần.

Một đoàn tử quang hạ xuống tại Bách Hoa lâm, năm người Lâm Phong hiện thân. Thất công chúa cười nói: "Phụ hoàng đem Đại tỷ nhốt vào trong Bách Hoa lâm, phái Trị Nhật thần trấn thủ không cho tỷ muội chúng ta qua thăm. Nhưng hôm nay lại phạm vào thiên điều, cũng không biết phụ hoàng có phái Na Tra tới hạ giới bắt chúng ta hay không!"

Lâm Phong cười nói: "Nàng muốn đời chuyển kiếp, đầu thai làm Ngọc đế Thất công chúa. Cho dù là Thánh đế đem nàng dẫn đi, đối với ta thì cũng là sấm lớn mưa nhỏ. Nếu việc này đáng giá cân nhắc, chắc hẳn còn có lý do của Ngài. Chỉ cần lão già Ngọc đế không mời Như Lai làm khó ta thì những thiên binh kia thiên tướng ta còn không để vào mắt!"

Năm trăm năm trước, hầu tử đại náo Thiên cung, đánh cho thiên giới chúng thần bỏ chạy tán loạn. Ngọc đế không làm gì được đành phải mời Sa Bà thế giới Như Lai ra tay, đem hầu tử trấn áp tại dưới Ngũ Chi sơn.

Chúng thần ngày đó tất cả đều là bị thịt không làm gì được hầu tử. Nhưng Như Lai có thần thông khôn cùng, hầu tử sao là đối thủ, cuối cùng là bị trấn áp tại dưới Ngũ Chi sơn đành chờ kiếp số.

Lâm Phong vừa mới bước vào Cự Lạc đại đạo, đụng với Bồ Tát có hai thân ngoại hóa thân lại còn có thể ý vào pháp bảo lợi hại, tu vi chỉ kém một bước là được vào đại Tịch diệt, tu thành Hỗn Nguyên thánh đạo. Pháp lực thần thông hiện tại của Lâm Phong còn kém xa mười vạn tám ngàn dặm.

Năm người vừa mới hiện thân, thì có một pho tượng kim giáp thần cao vạn trượng hiện thân quát lớn: "Bọn ngươi là tiểu tiên phương nào mà cũng dám xông vào cấm địa Thiên đình. Nhanh chóng thoái lui, chớ để mất mạng!"

Lâm Phong cười nói: "Thằng nhãi này không biết tốt xấu, còn không nhường đường?" Tay khẽ lắc, một đoàn tử quang cuốn tới thổi kim giáp thần thẳng sang bên kia Ngân hà.

Bích Nhu tiên tử hé miệng cười nói: "Chàng không sợ Ngọc đế phái thiên binh thiên tướng hạ giới thảo phạt, chỉ là đáng thương Trữ Nhật thần tướng này rơi xuống sông Ngân hà. Sợ không phải không có ba tháng công phu cũng chưa về được."

Bích Nguyệt tiên hồ cười duyên nói: "Tỷ tỷ như thế nào đã quên, phu quân đại nhân lại không giảng đạo lý. Thần tướng không biết tốt xấu, tự nhiên là phải cho hắn nếm chút khổ sở!"

Đang lúc mấy người nói chuyện thì có vài vị hoa lam tiên nữ chạy ra đứng ở phía xa ngó ngó nghiêng nghiêng sang bên này dò xét, còn to nhỏ bàn luận. Lâm Phong dùng thần thức quét qua liền thấy rõ ràng, những tiên nữ đều là chút ít cỏ cây thành tinh hóa thân tiên nữ, nhưng đều đẹp tuyệt trần.

Nếu những tất cả những tiên nữ này đều tự ý xuống hạ giới thì chắc khiến khung long chạy đầy đường Nhân Giới, không biết sẽ khiến lộn xộn đến cỡ nào.

Mấy người vòng quanh một hồ đã đến Tiên thảo viên trong cung điện. Vài tiên nữ đang chăm sóc hoa cỏ không để ý thấy có người đột nhiên xông vào, đều hét lên. Đến khi thấy rõ người tới không giống là kẻ ác mới cuống quýt đi bẩm báo.

Chỉ trong chớp lát, một tiên nữ tuyệt mỹ làm cho người hoa mắt từ trong nội cung đi ra. Tiên nữ mặc bộ đồ trắng, dung nhan nguyệt thẹn hoa nhường nghiêng nước nghiêng thành. Thấy Thất công chúa, đầu tiên là sững sờ rồi mừng rỡ chạy tới, cùng Thất công chúa đoàn tụ mà vui mừng khóc.

Vị này đúng là đại ti của Thất tiên nữ, Ngọc đế Đại công chúa Chức Nữ.

Thất công chúa vui mừng rơi lệ, hai tỷ muội một hồ không ai nói gì. Sau Chức Nữ vừa buông Thất công chúa ra mà hỏi: "Thất muội vì sao đến Bách Hoa lâm thăm ta, sáu vị muội muội vẫn tốt chứ, sao không cùng ngươi đến?" Nhưng nàng lại sớm đã quên mất Ngọc đế lão nhân không cho phép bất luận kẻ nào được tới thăm mình.

"Chúng muội là tiện đường tới thăm tỷ cùng tỷ phu, sáu vị tỷ tỷ đều ở Cự Lạc cung, bởi vậy chưa cùng tới!" Thất công chúa vội vàng kéo đến chỗ Lâm Phong giới thiệu thoáng cái dời trước dời sau, đem ba Bích tỷ muội cũng giới thiệu.

Chức Nữ lúc này mới chú ý tới Lâm Phong cùng Tam Bích tỷ muội. Thấy Lâm Phong thật là tuổi trẻ, mà lại tướng mạo đường đường, pháp lực đạo hạnh cũng là không lường được thì biết là tiên nhân, không khỏi cười nói: "Thất muội lại được phu quân tốt như vậy, chỉ là trong lúc này không dễ vượt qua kiểm tra của phụ hoàng. Các ngươi cũng nên cẩn thận."

Nàng vốn xuống hạ giới thành thân với Ngưu Lang, bị Ngọc đế bắt trở về đưa vào trong Bách Hoa lâm. Bên người chỉ dẫn theo nữ nhi, còn nhi tử (con trai) và Ngưu Lang cùng một chỗ bị đưa sang Tam Âm động bên kia Ngân hà, người một nhà lâu năm mới có thể gặp mặt một lần.

Hôm nay thấy muội muội cũng đi theo vết xe của mình bởi vậy mở miệng nhắc nhở. Trong lời nói không khỏi lẫn vài phần cô đơn, trên gương mặt đẹp làm cho người cháng váng cũng toát ra một vẻ u sầu nhàn nhạt.

Lâm Phong cười nói: "Công chúa đừng quá lo lắng."

Chức Nữ khó hiểu, nhìn về phía Thất công chúa.

Thất công chúa cười nói: "Tỷ tỷ không cần thay chúng ta lo lắng, phu quân đắc đạo Hỗn Động, Hồng hoang đại chiến thì vào luân hồi chuyển kiếp. Hiện nay còn được tổ sư ban thưởng cho Thái Cực đồ thành đạo, có đại cơ duyên, còn có thánh mẫu nương nung bảo hộ. Phụ hoàng cũng là tiếng sấm lớn hạt mưa nhỏ. Làm chút mặt mũi công phu thôi. Sẽ không làm khó chúng ta!"

"Muội quả thật tốt số!" Chức Nữ nghe vậy cực kỳ hâm mộ, âm thầm cảm thấy hiếu kỳ tiện nghi muội phu này là lai lịch thế nào. Thậm chí ngay cả phụ hoàng cũng muốn đối tốt với hắn, rồi lại không tiện hỏi nhiều, vội vàng mời vợ chồng Lâm Phong năm người đi vào.

Nhưng mà cung điện chưa xứng được gọi là một tòa tiên phủ đơn giản nhất, bên trong chỉ có mấy trăm tiên nữ cùng mẹ con Chức Nữ, vẫn không so nổi với hoàng cung Hoàng đế nước Đại Đường dưới hạ giới. Nhưng mà tiên khí tràn đầy không dính nửa điểm thế tục, thực sự cung điện Hoàng gia phạm phu tục tử có khả năng sánh lại được.

Đoàn người đến hậu điện thì chỉ có Lâm Phong là nam nhân, bởi vậy được ngồi trên. Chức Nữ phái Mẫu Đơn tiên tử đứng hầu một bên đi gọi một tiên nữ mười bảy mười tám tuổi đến. Sau khi giới thiệu mới biết tiên nữ kia đúng là con gái của Chức Nữ cùng Ngưu Lang. Một nhà bốn khẩu bị Ngọc đế phân chia tại hai bên bờ sông Ngân hà. Ngưu Lang mang theo đứa con trai trú ở Tam Âm động, Chức Nữ dẫn theo con gái ở tại Bách Hoa lâm bên này.

Chương 36: Vu tố Tần Xuyên.

“Bái kiến dưỡng và các dì!” Cô gái kia nghe mẫu thân giới thiệu, vội vàng hành lễ với Lâm Phong và bốn nàng, gương đôi mắt to tròn long lanh nhìn đi nhìn lại Lâm Phong một cách hiếu kỳ.

“Nhìn bề ngoài hai mẹ con giống như đều mười bảy mười tám tuổi, nếu ở trái đất chắc ai cũng nghĩ là hai chị em!” Lâm Phong phát ra một luồng từ quang (luồng sáng tím) nâng cháu gái lên cười nói: “Tư chất của con rất tốt, nếu gặp được cơ duyên thì tu thành Kim tiên đại đạo là trong tầm tay!”

Lâm Phong tiện tay lấy ra ba viên Thần Phong linh đan đưa thiếu nữ rồi nói: “Dưỡng cũng không có gì thật tốt để tặng con, chỉ có ba viên thượng cổ pháp bảo Thần Phong linh đan, uy lực của nó không nhỏ. Con dùng nó để phòng thân cũng có thể giúp con qua cơn tai kiếp”

“Đa tạ dưỡng!” Thiếu nữ mừng rỡ, vội vàng tiếp nhận đan dược rồi lắng nghe Lâm Phong truyền thụ cách sử dụng. Chức Nữ thấy thế liền nói: “Đây là pháp bảo dùng để độ kiếp, sao dưỡng lại cho cháu nó!”

Thất công chúa liền cười nói: “Chúng ta đều là người một nhà, chị đừng khách khí. Chồng của em đã có cấp pháp bảo để độ kiếp. Các loại pháp bảo này chỉ là tiện tay đoạt được từ những yêu vương kia, đúng lúc dùng cho cháu nó ngăn cản kiếp nạn!”

Toa Lị Na vốn thẳng tính, mặc dù đã chuyển kiếp vạn thế nhưng bản tính chẳng thay đổi. Không cần phải vòng vo nghĩ gì nói đó khiến cho Lâm Phong phải xấu hổ. Nói như thế chẳng khác nào bảo Lâm Phong là cường đạo chuyên đi cướp bóc làm hấn bức mình trừng mắt với nàng.

Thất công chúa ngạc nhiên không biết mình lỡ lời nói sai cái gì.

Chức Nữ đương nhiên nhìn rõ tình huống hai người nhưng không kịp với em gái nhanh nhẹn nhanh miệng. Khi thấy Lâm Phong trừng mắt nhìn Thất công chúa là hiểu ngay. Nàng biết rõ tính cách em gái mình nói chuyện không bao giờ quanh co nên vội vàng đỡ lời: “Pháp bảo là của em rồi đoạt được, sử dụng thế nào là tùy hấn, không cần phải để ý chuyện nhỏ nhặt đó!”

Thất công chúa đến lúc này mới hiểu ra mình lỡ lời, nhìn Lâm Phong một cách áy náy, tuy nhiên thấy hấn cũng không để bụng chuyện nhỏ nên quay sang nói với Chức nữ: “Cách đây vài năm, phụ hoàng giam sáu người chị vào thiên lao. May nhờ có anh họ giải cứu, đem sáu chị đến Cực Lạc Cung. Hay chị cùng anh về đi theo chúng ta hạ giới, từ nay về sau không phải chia cách, xa nhau cả giải thiên hà!”

Chức Nữ sợ hãi nói: “Tại sao sáu em gái lại bị phụ hoàng bắt vào thiên lao?”

Thất công chúa mặt liền đỏ lên, không biết phải giải thích thế nào. Lâm Phong liền cười nói: “Vì các nàng trộm lấy vài trái bàn đào, cũng không phải chuyện to tát gì. Tuy nhiên Ngọc Đế chỉ giờ cao đánh khẽ, ra lệnh cho Dương Tiễn đưa sáu vị công chúa đến Cực Lạc Cung chuyên tâm tu luyện mà thôi.”

Chức Nữ lại hỏi chuyện về Cực Lạc Cung, Thất công chúa liền đem đầu đuôi câu chuyện giải thích rõ ràng rồi nói: “Sáu chị hiện tại đều an toàn trong Cực Lạc Cung, chị cả cũng nên theo chúng ta hạ phàm, không cần chịu thêm nỗi khổ nhớ nhung trong Bách Hoa lâm này nữa. Cả ngàn năm mới được gặp anh về một lần. Phụ hoàng cũng thật là nhân tâm, đối đãi với chị cả như vậy.”

Chức Nữ là người tuân theo tam tông tứ đức, tính cách cũng không giống Thất công chúa nổi loạn. So sánh pháp lực, nàng chưa chắc đã kém tứ nữ. Trị Nhặt thần tướng sao có thể giữ được nàng, sợ là đã sớm bị đầy xuống hạ giới rồi.

“Tuyệt đối không thể!” Chức Nữ nói: “Phụ Hoàng mặc dù bắt ta cùng phu quân chia cách hai đầu Thiên hà, nhưng cứ mỗi ngàn năm ta và phu quân còn được gặp nhau một lần. Nếu ta nghe lời các người hạ phàm là trái với lệnh cha. Vừa phạm tội đại bất hiếu, vừa phạm giới luật của trời. Lỡ như Phụ Hoàng nổi trận lôi đình, chắc chắn sẽ làm liên lụy các người.”

Lâm Phong vừa xòe cựa quạt vừa nói: “Chuyện này dù có xảy ra đối với chúng ta cũng không sao. Tuy nhiên, nếu công chúa không muốn làm trái lệnh Ngọc Đế, chúng ta cũng không ép buộc nàng, chỉ tội nghiệp cho con gái nàng phải chịu khổ”

Chức Nữ nghe xong mặt liền hoen lệ, Thất công chúa vội khuyên: “Đừng thế mà chị cả, hay chúng ta nhờ anh họ hôm nào dâng biểu thuyết phục Thiên Đình xin cho chị và anh về đều được đến Cực Lạc Cung, từ nay về sau không phải chịu cảnh trời đất cách biệt!”

Thiếu nữ nhìn Lâm Phong và bốn người đi cũng tiến đến khuyên nhủ: “Mẹ, hay chúng ta cùng với dưỡng hạ phàm đi mẹ, sáu người đi của con sống ở Cực Lạc Cung, ông ngoại cũng không quản, chắc cũng không quan tâm tới chúng ta đâu. Cùng lắm là phải xuống Tam Đan Hối Hội đại thần, lúc đó dưỡng xuất hiện giúp chúng ta. Con nghĩ ông ngoại cũng sẽ không làm khó dễ chúng ta!”

Chức Nữ vội trả lời: “Con còn nhỏ không hiểu. Chúng ta làm sao mang thêm phiền toái đến cho dưỡng của con được!”

Thiếu nữ chỉ le lưỡi không dám khuyên gì thêm, hướng ánh mắt chờ đợi về phía Lâm Phong.

Lâm Phong làm sao không thấy được ánh mắt đó. Tuy nhiên, Chức Nữ không dám cãi lệnh Ngọc Đế mà hạ phàm, hắn cũng bó tay chịu chết, không lẽ ép buộc hai người đi theo mình?

Việc này đúng là không thể ép buộc. Nếu Chức Nữ suy nghĩ thông suốt cùng con gái mình hạ phàm đến Cực Lạc Cung, hắn đương nhiên sẽ toàn tâm bảo vệ mẹ con nàng an toàn. Nhưng Chức Nữ lại không dám nghịch chỉ của Ngọc Đế, hắn cũng không còn cách nào khác, chỉ nói: “Thừa dịp Trị Nhật thần tướng không có ở đây, hay chúng ta cứ tiến đến Tam Âm động trước đã!”

Chức nữ khó hiểu hỏi: “Trị Nhật thần tướng đã đi đâu?”

Bích Nguyệt tiên tử cười khanh khách nói: “Trị Nhật thần tướng quá vô lễ, phu quân tức giận đã ném hắn thẳng vào thiên hà. Chỉ e là mấy tháng nữa mới bay trở về được. Thừa dịp này hai mẹ con có thể đi Tam Âm động với chúng ta!”

Chức Nữ nghe vậy giật mình, Trị Nhật thần tướng pháp lực thấp kém, làm sao mà so sánh với Lâm Phong. Thiên hà vô cùng rộng lớn, tiền nhân mà muốn bay từ phía đông bay tới phía tây cũng phải mất khoảng một năm thời gian. Trị Nhật thần tướng lại bị Lâm Phong ném vào Thiên hà, mặc dù không có ném tới đầu bên kia Thiên hà, nhưng e là muốn trở về phải mất mấy tháng.

Thiếu nữ nghe thấy thú vị, nhin không được cười ra tiếng, tiếng cười tựa như Lê Hoa nở rộ, gió xuân lan tỏa.

Chức Nữ vẫn còn do dự, bốn vị phu nhân liền đem hết công phu thuyết phục. Nào là con gái rất muốn gặp cha, nào là Chức Nữ cũng đã hơn năm trăm năm chưa gặp phu quân, cuối cùng cũng làm siêu lòng Chức Nữ. Sáu người rời khỏi Bách Hoa Lâm. Lâm Phong dậm chân một cái lập tức mây vàng bay đầy trời, một con tử long phá không bay lên, đưa sáu người thẳng hướng Thiên hà bay đi.

Phía đông của ngân hà Thiên giới có một ngọn núi cao chọc trời. Ngọn núi đó tên là Thương Vân Sơn, cao khoảng một ngàn trượng, rộng tới khoảng vạn dặm, vốn chịu sự quản lý của Thiên giới. Cách đây vạn năm, Chức Nữ lút hạ phàm, cùng Ngưu Lang kết duyên vợ chồng, sau đó bị Ngọc Đế bắt được, đưa Chức Nữ giam tại Bách Hoa Lâm, còn Ngưu Lang bị giam cầm tại chính Thương Vân Sơn Tam Âm động này, đều có Trị Nhật thần tướng canh gác.

Mặt trời chói chang trên cao phả từng luồng hơi nóng xuống mặt đất. Nổi bật ngay trên đỉnh núi, một người nam tử mặc áo bào màu xanh, diện mạo rất bình thường khoanh tay mà đứng, ánh mắt tràn ngập nỗi ưu sầu nhìn xa xăm về phía trời Tây. Trên đỉnh đầu thanh khí bay phát phơ, biến thành hình dạng vô số bùa chú cổ xưa như ẩn như hiện lập lòe chìm nổi.

Ngay bên cạnh nam tử là một thiếu niên khoảng hai mươi tuổi cũng hướng về phía Tây nhìn xa xăm. Thiếu niên này tướng mạo hiền lành thành thật, ngoại hình khá giống với nam tử mặc áo bào xanh. Hai mắt trong veo có thần, đỉnh đầu cũng phóng xuất ra một cỗ thanh khí. Khi thì kết thành một pho tượng Nguyên Anh, khi thì hình dạng một đồng tử đang bái Phật, hoặc là ngôi khoanh chân, không khí thật trầm mặc huyền bí.

“Cha, người mỗi ngày đều tại đây đứng hai canh giờ, mẹ và em gái cũng đâu có biết?” Đứng nửa ngày, thiếu niên có vẻ chịu không được gãi tai gãi đầu hướng về nam tử áo xanh mà hỏi.

“Mẹ con sẽ biết!” Nam tử cười nhạt, nhưng trong lòng lại âm thầm thở dài, xoa xoa đầu thiếu niên, thanh khí trên đầu thiếu niên chợt tiêu biến. “Cũng không còn sớm, chúng ta trở về thôi”

“Dạ, cha!” Thiếu niên Hàm Hàm trả lời. Cha con hai người vừa trở về hang động thì thấy từ xa một cái cầu vòng màu tím phá không mà tiến tới. Chỉ trong chớp mắt, cầu vòng đã tiến đến ngọn núi, trong cầu vòng hiện ra sáu thân ảnh.

Còn nam tử áo xanh ngay khi cầu vòng còn chưa rơi xuống đã nhìn thấy rõ ràng kêu lên một tiếng mừng rỡ” Nương tử!” Đội nhóm người của Lâm Phong vừa hạ chân xuống đỉnh núi đã nhào tới ôm lấy Chức Nữ. Hai vợ chồng mừng rơi nước mắt.

“Ta tưởng người nào lại có nhiều phúc khí có thể được công chúa của Ngọc Đế để ý, thì ra là ngươi”. Lâm Phong cất tiếng cười to: “Không thể ngờ Vu Tổ Tàn Xuyên khi xưa uy chấn thái cổ Hồng Hoàng, cuối cùng lại biến hóa thành Ngưu Lang, còn cùng công chúa của Ngọc Đế kết duyên tình, thật là làm cho ta được mở rộng tầm mắt!”

Mặc dù Lâm Phong đã sớm dự đoán để xứng với công chúa của Ngọc Đế chắc chắn không phải là một phàm nhân. Dù có là một người chăn trâu, nhất định cũng phải là một người chăn trâu có lai lịch to lớn, nhưng Lâm Phong cũng không ngờ lai lịch của Ngưu Lang lại như vậy. Đến khi diện kiến, Lâm Phong mới nhận ra.

Thì ra Ngưu Lang lại chính là Vu Tổ Tàn Xuyên từ thời thái cổ Hồng Hoàng danh tiếng vang dội. Thời kỳ hỗn loạn, Bàn Cổ tổ sư đăng đàn giảng đại đạo, hai người từng cùng nhau ngồi nghe. Khi yêu ma đại chiến xảy ra, thân thể Lâm Phong bị tiêu diệt, hắn tiến vào luân hồi chuyển kiếp. Sau năm mươi năm thì thành đạo phi thăng, dù cố tình tìm kiếm cũng không phát hiện ra Vu Tổ Tàn Xuyên hạ lạc nơi nào.

Không ngờ lại biến thành Ngưu Lang, còn thành duyên với công chúa của Ngọc đế. Thật sự là chuyện đời khó nói trước.

Năm đó, Vu Tổ Tàn Xuyên ngồi nghe Bàn Cổ tổ sư giảng đạo, đã lĩnh ngộ được sự vận chuyển của thiên đạo, sáng tạo nên thái cổ vu pháp. Mặc dù không thể đạt tới Hồn Nguyên Đại Đạo, nhưng pháp lực thần thông cũng không kém yêu hoàng Thái Huyền và ma vương Xi Vưu. Trong cuộc yêu ma đại chiến, vì trợ giúp yêu tộc mà chết trong tay đại thánh ma giới Vô Thiên, tiến vào luân hồi chuyển kiếp.

Tuy nhiên những chuyện này đều xảy ra sau khi thân thể của Lâm Phong đã tiêu biến nên đương nhiên hắn không biết những sự kiện này.

“Xin chào đạo huynh!” Vu Tổ Tàn Xuyên buông Chức Nữ ra rồi vội vàng thi lễ nói: “Kiếp nạn đầu tiên thật khó giữ mình. Đạo huynh nhờ có Thánh

Mẫu nương nương che chở tiến vào luân hồi chuyển kiếp là chuyện số trời đã định, gần như đã ngộ được đại đạo, có thể lập đại công đức, có hi vọng đạt tới Hồn Nguyên Đại Đạo. Còn ta thì lại lẫn lộn tại cuộc sống trần tục này mà cố sống sót, thật sự cảm thấy xấu hổ”

“Mặc dù ngươi chưa từng khai tông lập phái, trở thành nhất phương giáo tổ. Nhưng pháp lực bản thân không thua gì yêu hoàng Thái Huyền. Dao Trì Kim Mẫu không thể là đối thủ của ngươi, vì sao lại bị giam cầm vạn năm tại Thương Vân Sơn?” Lâm Phong hỏi.

“Đạo huynh thật sự không biết, thời điểm yêu ma đại chiến, song thánh của ma giới đều ra tay. Đông Hoàng Thái Nhất cuối cùng thua trận, Vô Khô đại nhân dung từ bị nhập đạo nên không bị nhiễm sát kiếp. Vô Thiên lại dùng ma nhập đạo, ra tay giết hết chúng ta. Tuy là sau đó tam thánh đều rút lui, nhưng Vô Thiên lại ban cho Xi Vưu Hạ Huyết Hồn tiên, giúp hắn thiết lập Huyết Hà Sát trận, tại đây giết chết Thiên Hoàng Thái Huyền!”

“Đạo huynh được Thánh Mẫu nương nương hỗ trợ, đáng lẽ đạt được Hồn Nguyên Đại Đạo nhưng lại đem vị trí này nhường cho lão quân, giúp cho lão quân đạt được Hồn Nguyên Thái Thanh khí, đạo huynh lại tiến vào luân hồi chuyển kiếp. Đáng tiếc là khi ta còn sống ở thời Hồn Độn không có được tôn vị nên không có cách nào đạt được Hồn Nguyên, nếu không ta cũng không có kết quả như hôm nay!”

Tần Xuyên cười khổ, thời kì hỗn độn năm xưa, giao tình của hai người vô vùng tốt, dù đã xa cách thay đổi ngàn đời nhưng cũng không có cớ kỳ chuyện gì khi nói chuyện. Chỉ tiếc là không đạt được Hồn Nguyên Đại Đạo mà kí thác bản thể trở nên bất sinh bất diệt. Cũng là do số trời đã định, thời Hồn Độn đã sớm an bài.

Năm xưa, tổ sư truyền đạo có bảy người có tôn vị, Tam Thanh, Ma Môn nhị thánh, Đông Hoàng Thái Nhất và Yêu Hoàng Thái Huyền. Yêu Hoàng Thái Huyền với bản thân không thể bị tổn hại, đáng lẽ có thể đạt được Hồn Nguyên Đại Đạo. Không biết tại sao không cất nột lục niệm nên cuối cùng lại táng thân tại thượng cổ yêu ma đại chiến.

Mặc dù hôm nay đã thoát khỏi luân hồi, đạt thành tiên đạo, tuy nhiên hỗn độn chia thành chín chín tám mươi mốt năm, cửu cửu quy nguyên, bình định tam giới sát kiếp, thiên địa lại quay về hỗn độn. Bàn Cổ khi xưa khai thiên lập địa, ngoại trừ bản thể đã kí thác cùng hư không Hồn Nguyên Thánh Nhân, tam giới sinh linh tất cả đều bị cuốn vào hỗn độn.

Kiếp nạn này quả thực to lớn không thể lường trước, so với yêu ma đại chiến khi xưa còn hung hiểm gấp vạn lần.

Thượng cổ yêu ma đại chiến chẳng qua chỉ là yêu ma hai tộc chấm dứt nhân quả sát kiếp. Trong khi ngày nay thiên địa quay về Hồn Độn nên cuộc yêu ma đại chiến để chấm dứt nhân quả không thể nào sánh bằng. Tam giới sinh linh, cho dù là tiên hay yêu ma hai tộc đều bị cuốn vào.

Kiếp nạn này có thể vượt qua hay không đều tùy thuộc vào Hồn Nguyên Đại Đạo thành hay bại. Đem bản thể ký thác vào hư không, bản thân không nhiễm sát kiếp là có thể an toàn. Tuy nhiên, để bảo toàn môn hạ đệ tử thì phải còn nhiều toan tính.

Ngày mà thiên địa quay về Hồn Độn, trừ phi là trưởng giáo Thánh nhân, bất kể là Tiên Phật hay yêu ma, chỉ cần không thể tự chặt đứt lục niệm, chấm dứt nhân quả, đạt được Hồn Nguyên Đại Đạo, đem bản thân ký thác hư không. Còn lại đều sẽ bị cuốn vào sát kiếp, tránh cũng không thể tránh. Tuy nhiên, bây giờ nói trước cũng không được gì, hiện tại vẫn chưa biết định mệnh đi về đâu khi ngày đó còn chưa tới.

“Được rồi, hai người vào trong từ từ nói chuyện tiếp, đừng bắt mọi người phải đứng chờ!” Lâm Phong và Vu Tổ Tần Xuyên cứ lo than thân trách phận làm cho mọi người sốt ruột nên Thất công chúa lên tiếng.

Tần Xuyên vội vàng kéo người thiếu niên thành thật hướng về Lâm Phong cười nói: “Đây là con trai ta Tần Mục”. Sau đó lại kêu con trai: “Còn không tới bái kiến dưỡng và các dì đi?”

Tần Mục nhìn vẻ bề ngoài rất là thành thật, có vẻ hơi khờ, hắn cười cười muốn cúi xuống quỳ bái thì Lâm Phong phát tay, một đạo tử quang nâng Tần Mục đứng lên rồi cười nói: “Chúng ta đều là người một nhà, những nghi lễ này không cần thiết, tốt nhất là tiếng vào động uống rượu tâm tình”

“Như thế thật tốt” Tần Xuyên lập tức mời mọi người vào chứ cũng không hỏi tại sao mọi người lại đột nhiên tới đây.

Bạn đang đọc truyện *Vô Lại Kim Tiên 2* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 37: Phá xác trọng tu

Vu Tổ Tần Xuyên mời Lâm Phong và mọi người vào động. Vừa đi theo Chức Nữ tụ họp mà Lâm Phong vui mừng khoan khoái. Từ lúc cùng bốn nàng đi chuyển trong Thiên hà hắn đã nghĩ làm sao để có thể lấy được cát của Ngân hà, dùng nó để luyện chế pháp bảo.

Ngân hà này chính là chỗ tụ tập của linh lực, không giống với bốn đại dương ở hạ giới. Bởi vì được ánh sáng các vì sao soi rọi nhiều năm, tinh hoa lắng đọng nên tinh lực trở nên cực kỳ thuần khiết. Trải qua vô số năm mà kết lại thành cát, cuối cùng lắng đọng lại ở đáy Ngân hà. Nếu có thể thu thập loại

cát này thì có thể hấp thu luyện hoá giúp gia tăng pháp lực.

Tuy nhiên, nước của Thiên Giới nặng cả vạn tấn. Với pháp lực hiện tại của hắn, lặn xuống sâu mười trượng thì còn miễn cưỡng được. Còn muốn xuống tới đáy để thu thập cát, chắc chắn sẽ bị ép thành cái bánh thịt cũng không lạ.

Suy nghĩ một hồi lâu cũng không biết phải từ đâu, khi hắn quay đầu lại thì bốn nàng đang ngắm nhìn khung cảnh xung quanh của Thương Vân Sơn rồi. Tần Xuyên và Chức Nữ đã đi ra. Chức Nữ thì cùng bốn nàng tán gẫu, còn Tần Xuyên thì đi về phía Lâm Phong.

Tần Mục và Tần Nguyệt thì anh em gặp nhau, hàn huyên tâm sự cách đó không xa, tiếng cười khanh khách vang vọng khắp nơi phảng phất hơi ấm gia đình.

“Cát của Ngân hà này là do tinh hoa của ánh sáng sao trời (tinh quang) sinh ra. Hầu như mỗi ngày đều có tiên nhân tiến tới mạo hiểm thử sức, nhưng mà không một người nào thành công!” Tần Xuyên bước trên một đám mây xanh vừa cười vừa nói: “Ta chuyển kiếp trọng tu xong, dùng mấy ngàn mấy vạn năm cũng không cách nào khôi phục toàn bộ pháp lực thời kỳ đỉnh phong năm đó. Cuối cùng tại Thương Vân Sơn này mở một lối đi thu thập cát Ngân hà để tinh luyện lại pháp lực. Người nếu không có việc gì gấp, hãy ở lại với ta một đoạn thời gian!”

“Ta cũng đang có ý đó!” Lâm Phong mừng rỡ, tuy hắn chỉ dùng thời gian ngắn ngủi hơn trăm năm để có thể bước chân vào chốn Đại đạo, xứng đáng được gọi là biến thái. Nhưng nếu để có thể đạt tới cảnh giới Đại Thừa thì hắn vẫn cách rất rất xa.

Sau này, khi Đại Kiếp Nạn xảy ra, không biết có liên quan trực tiếp đến tính mạng của mình và các đệ tử của mình hay không. Nên trước mắt cần phải cố gắng mau chóng gia tăng pháp lực, tinh luyện thân thể Nguyên Thần, cắt đứt lục niệm để đạt thành Đại Thừa trở lại đường Hỗn Nguyên Thánh Đạo như lúc xưa, đem bản thể ký thác tại hư không mới mong vượt qua lần đại kiếp nạn này.

Những tinh hoa của sức mạnh các vì sao ngưng tụ thành hạt cát này chính là lực lượng tinh khiết nhất, là công cụ rất tốt để có thể tế luyện Nguyên Thần.

Tần Xuyên nghe thế liền lập tức vung tay lên, một đoàn thanh quang hiện ra cuốn cả hai người vào trong rồi tiến thẳng về phía đáy Ngân hà. Lâm Phong thấy thế kinh ngạc nói: “Thần thông của Vu Tổ quả thật không thể coi thường, tuy người chưa khôi phục toàn vẹn pháp lực thời đỉnh phong. Nhưng so với đám Trần Nguyên Tử và Thích Già thì không thể kém bao nhiêu. Thế thì tại sao người lại chịu chôn chân chỗ này mà không mang Chức Nữ rời đi?”

Tần Xuyên cười nói: “Người chưa hiểu rõ thôi, đại kiếp nạn xảy ra, sinh linh tam giới đều quay về Hỗn Độn. Còn cát Ngân hà này chính là tinh hoa của sao trời tụ lại, nếu dùng để tinh luyện Nguyên Thần gia tăng pháp lực thì sau này khi độ kiếp cơ hội thành công lớn hơn. Cần gì phải chạy xuống thế tục mà lấy nhiễm nhân quả. Hạo Thiên Thượng Đế thâm sâu bất lộ, đạo hạnh cao thâm nên cũng biết rõ điều này. Cho nên ngài mới không muốn nhiễm nhân quả, đối đãi tốt trước mặt người để sau này còn dựa vào người mà độ kiếp”

Lâm Phong cười nói: “Đại đạo mờ ảo, Thiên Hoàng Thái Huyền chết đi, để lại chỉ có một tôn vị, có thể đạt thành Đại đạo hay không thì chính bản thân cũng không biết, chỉ đành đi một bước tính một bước thôi. Đông Hoa thượng tiên và Trần Nguyên Tử, lại còn Phật môn Thích Già, đám Nhiên Đăng đạo nhân, Di Lặc, ai cũng là tu luyện cả trăm triệu năm, chỉ còn cách một khoảng cách nhỏ là cắt bỏ được lục căn, hợp đạo thành thánh. Trong khi với ta thì khoảng cách còn quá xa”

Tần Xuyên cười nói: “Cũng chưa chắc, tôn vị Tiên Thiên sớm đã có định số. Đám Trần Nguyên Tử và Đông Hoa nếu có cơ duyên thì đã sớm đạt thành Đại đạo chứ không phải tu luyện cả trăm triệu năm chỉ cách một chút với lối vào Đại đạo mà vẫn không thể nào bước qua. Tuy có thể tránh được Hồng Hoang yêu ma đại chiến, nhưng lần này cứu cứu quy nguyên, thiên địa trở về Hỗn Độn, có muốn tránh cũng tránh không nổi!”

“Người có Thánh Mẫu Nương Nương che chở, lại được tổ sư khai thiên tặng pháp khí, chương quân Hồng Mông, Huyền Hoàng nhị khí. Hai pháp bảo này có đệ nhất đại công đức của tam giới nên có thể ngăn cản nhiều loại kiếp số. Lại được tổ sư đưa đường chỉ lối, nhất định có thể đạt thành Đại đạo Hỗn Nguyên. Sau này một nhà của chúng ta có thể dựa vào người mà vượt qua kiếp số an toàn”

“Ta cũng hi vọng như thế” Lâm Phong pháp lực đạo hạnh đều không bằng Vu Tổ nên chỉ có thể âm ừ cho qua chuyện rồi nhìn dò xét xung quanh. Chỉ thấy đáy sông được Tần Xuyên mở ra một thông đạo cao khoảng vài trượng, nước Thiên Hà cũng không chảy vào được.

Đáy sông có vô số ngôi sao toả ra tinh quang khắp nơi, vô số cá hạt cát lớn nhỏ lạ thường toả ra ánh sáng rực rỡ. Cũng chính là chỗ mà tinh hoa của ánh sáng sao trời lắng đọng thành cát Ngân hà. Phía dưới đáy của Ngân hà có một thanh bào (áo xanh) nam nhân hình dáng giống Tần Xuyên như đứ đang ngồi tu luyện. Thanh quang bao bọc toàn thân, vô số hạt cát xung quanh được thanh quang hút vào luyện hoá rồi chuyển thành pháp lực.

Tần Xuyên cười nói: “Đây chính là bản thể của ta, lúc nào cũng ngồi tại đáy sông tìm hiểu điều huyền diệu!”

Lâm Phong gật đầu, hắn sớm đã biết Vu Tổ Tần Xuyên đang nói với mình chỉ là Nguyên Thần hiển hoá, không phải là bản thể. Bản thể chính là nam nhân đang ngồi tại đáy Ngân hà.

“Ta cũng lợi dụng cát để tinh luyện Nguyên Thần luôn” Lâm Phong hoá thân thành kim quang bay vào, chọn một chỗ trên mặt đất mà ngồi rồi bấm tay niệm chú. Linh Lung Bảo Tháp và Thất Thái Nguyên Thạch xuất hiện trên đỉnh đầu, hiện ra Nguyên Anh giống y chang như bản thể.

Hồng Mông từ khí (khí tím) và Huyền Hoàng khí (khí vàng) cũng hiện ra bao bọc xung quanh Nguyên Anh. Lâm Phong bắt pháp ấn, Hồng Mông và Huyền Hoàng nhị khí lập tức quay cuồng, đem tinh sa khắp nơi hấp thu. Kết hợp với từ, hoàng nhị khí để luyện hoá rồi tiến vào trong Nguyên Anh mà chuyển thành pháp lực của bản thân.

Lâm Phong chương quân Hồng Mông, Huyền Hoàng nhị khí, pháp lực vốn đã tăng rất nhanh. Giờ đây lại kết hợp với cát Thiên hà có chứa tinh lực của tinh sa, là nguồn lực lượng nguyên thủy tinh khiết nhất nên pháp lực càng tiến triển cực nhanh. Đạt được hiệu dụng nhiều gấp mấy lần so với Vu Tổ Tần

Xuyên, người dùng phương pháp trực tiếp hút tinh sa vào thân thể.

Cơ duyên như thế thật khó xảy ra.

Tần Xuyên thấy vậy thì không tiến tới nữa, thanh quang hiện ra, lập tức trở về bên cạnh Chức Nữ. Bốn nàng đang tán gẫu khi nhìn thấy Tần Xuyên trở về thì vội vàng hỏi: “Tỷ phu, phu quân của ta đâu?”

Tần Xuyên cười nói: “Lâm đạo huynh đang hấp thu tinh sa để tinh luyện Nguyên Thần tại đáy Ngân Hà. Ta xem ra thấy được Hồng Mông phương pháp rất độc đáo. Phu quân của muội chừng quán Hồng Mông, Huyền Hoàng nhị khí, lại phù hợp tinh lực tinh hoa của tinh sa, hấp thu tinh sa rồi tinh luyện cho Nguyên Thần, có thể chặt đứt chấp niệm tiến vào Đại đạo. Tốc độ tu luyện một ngày bằng tiên nhân bình thường khổ tu hơn một ngàn năm!”

Thất công chúa vui vẻ nói: “Tỷ phu thật là tốt, mở ra một thông đạo tại đáy của Ngân hà lại tiện nghi cho chúng ta. Muội cũng muốn cùng phu quân tu luyện, biết đâu có thể chặt đứt được nhất niệm, giúp cho pháp lực đạo hạnh tiến nhanh!”

Tam Bích tỉ muội cũng vui vẻ lên tiếng.

Tần Xuyên mỉm cười không nói gì, chỉ phát hai tay đưa bốn nàng thẳng tới đáy sông. Chức Nữ tiến tới hỏi: “Chàng cùng muội phu (em rể) nói gì vậy? Có nói qua chuyện của chúng ta?”

Tần Xuyên nói: “Đại kiếp nạn xảy ra, Lâm đạo huynh cũng không phải người thường. Đương nhiên sẽ hiểu chuyện chúng ta ở hai đầu Ngân hà tinh luyện Nguyên Thần pháp lực, không nhiễm nhân quả cũng không phải là chuyện không thể nói!”

Chức Nữ cười nói: "Nhu thế tốt lắm, chúng ta đều là người một nhà. Lúc trước ta sợ bọn họ không biết rõ tình hình, nên khó mà mở lời, không ngờ muội phu lại có lai lịch lớn như vậy!” Nói xong hướng ánh mắt say đắm lòng người nhìn Tần Xuyên.

Tần Xuyên cười nói: "Lần này đại kiếp nạn xảy ra chính là thiên địa quay về Hỗn Độn. Sinh linh của tam giới đều không cách nào tránh khỏi. Lâm đạo huynh chính là con của Bàn Cổ tổ sư và Thánh Mẫu nương nương.

lại có Nữ Oa nương nương che chở, đương nhiên sẽ không bị thương tổn trong đại kiếp nạn. Ta và nàng nên duyên vợ chồng, đều có nhân quả với hắn. Sau này khi đại kiếp nạn giáng xuống, chúng ta có thể đòi phần nhân tình này của hắn!”

“Con của Thánh Mẫu nương nương!!!” Chức Nữ khinh ngạc kêu lên ...

Lâm Phong thấy Tần Xuyên cũng đem bốn nàng đến nơi tu luyện, liền dùng một cầu vòng màu tím cuốn lại bên mình rồi cười nói: "Vu Tô thì ra đã tính trước, vì ta mà mở ra thông đạo này giúp ta hấp thụ cát Thiên hà để tinh luyện pháp lực. Nếu như có thêm nhất niệm, thật sự là quá tốt. Các nàng có thể cùng ta tu luyện!"

Bốn nàng cười đáp ứng, phân nhau ra ngồi bốn phía xung quanh hắn, đều xuất ra Nguyên Anh, Hồng Mông và Huyền Hoàng nhị khí lập tức đem tinh sa khắp nơi hấp thu, luyện hoá chuyển thành pháp lực để gia cố bản thân.

Lâm Phong muốn cùng tứ nữ hợp thể song tu, nghiên cứu huyền diệu. Tần Xuyên đương nhiên sẽ không nhìn lên, bản thể của Tần Xuyên hiện lên một cái thanh sắc cầu vòng, bay ra khỏi đáy sông. Nguyên Thần của hắn đang cùng Chức Nữ nói chuyện tâm tình đột nhiên sắc mặt có vẻ cổ quái, Chức Nữ thấy thế nên hỏi nguyên nhân.

Tần Xuyên cười khan một tiếng rồi nói: "Không có gì hết, bọn họ muốn hợp thể song tu nên ta đem bản thể bay ra ngoài!"

Chức Nữ lập tức hiểu ra, sắc mặt trở nên đỏ bừng.

Ở chính giữa đám tử khí (khí tím), Lâm Phong và tứ nữ tâm cùng ý hợp, ý cùng linh hợp, linh cùng thần hợp đồng lòng tham khảo tạo hóa đất trời. Nhờ vào Hồng Mông, Huyền Hoàng nhị khí, hấp thu cát của Ngân hà chuyển hóa thành pháp lực, mức tăng của cảnh giới quả thực có thể dùng hai từ biến thái để hình dung.

Tần Xuyên bắt quyết, kết giới bỗng nhiên yếu đi. Nước của Thiên Hà bắt đầu dề xuống Hồng Mông, Huyền Hoàng nhị khí. Đám Lâm Phong năm người bỗng thấy áp lực tăng đột ngột, pháp lực đang hấp thu cuộn cuộn nhanh chóng giảm xuống.

Tứ nữ ngạc nhiên, thì nghe tiếng Lâm Phong quát: “ Thu hồi Nguyên Thần, toàn lực thúc dục chân thần tinh luyện pháp lực!”

Tứ nữ không dám chậm trễ, vội vàng bắt quyết thu Nguyên Thần vào bản thể. Hình thần hợp nhất, toàn lực vận khởi tinh thần của mình tinh luyện pháp lực. Kinh mạch trong thân thể dường như không chịu nổi áp lực quá lớn, nguy cơ dẫn đến bạo thể (nổ tung). Sắc mặt bốn nàng rất khó chịu vì đang phải chịu áp lực quá lớn.

Lâm Phong chịu áp lực cũng không nhỏ, hắn nhận lấy áp lực nặng nhất, nếu so với tứ nữ còn lớn hơn nhiều. Hắn vội vàng biến ra kim thân, nâng Linh Lung Bảo Tháp, toàn lực vận khởi chân thần luyện hóa pháp lực. Tuy là áp lực càng ngày càng lớn, nhưng dưới áp lực của Thiên Hà Chi Thủy, mọi người cũng thu hoạch tác dụng không nhỏ.

Hàng loạt tiếng răng rắc vang lên, bản thể của Lâm Phong không đỡ nổi áp lực hàng tỉ tấn, lập tức bị nổ tung, biến thành đoàn tử khí rồi tiêu thất. Bốn nàng cũng đang chống cự áp lực đến kiệt sức nên không thể phân tâm chiếu cố Lâm Phong.

“Nhất phá nhất lập, phá rồi lại lập, chính là phù hợp với đạo tạo hoá” Lâm Phong không chút hoang mang, mức độ cứng cáp thân thể của hắn đã đạt đỉnh điểm. Kinh mạch lại tiếp tục mở rộng, pháp lực lại đột phá đến một giai đoạn mới, phá rồi lại lập mới có thể tôi luyện cho thân thể ngày càng mạnh mẽ.

Lợi dụng áp lực của Thiên Hà Chi Thủy, đem thân thể phá hủy, rồi sau đó tái lập lại. Lâm Phong lập tức vận chuyển Huyền công, phân ra vài phần thần thức, dùng Kim thân dồn toàn lực thi triển Linh Lung Bảo Tháp chịu hơn một nửa áp lực thì lại xuất Nguyên Anh thêm lần nữa mà ngồi khoanh chân trong mây lành. Thân thể bị nổ tung dần dần ngưng tụ một lần nữa.

Tần Xuyên đang cùng với Chức Nữ giảng giải Đại Đạo Tọa Hóa thì bỗng nhiên bấm chỉ tính toán, thờ dài nói: "Trong Hỗn Độn thì chả còn lòng dạ hỏi đạo.

Cũng chỉ vì cái trước mắt hôm nay mà phá hủy thân thể, dùng phương pháp phá rồi lại lập. Không phải là người có nghị lực lớn, tuyệt không dám mạo hiểm mà làm vậy. Cũng may Lâm đạo huynh có đỉnh cấp pháp bảo Linh Lung Tháp Bảo bảo vệ chân thân. Nếu là người khác, nhất định phải khổ cực mà rèn luyện lại thân thể!"

Chức Nữ kinh hãi hỏi: “Muội phụ xảy ra chuyện sao?”

Tần Xuyên cười nói: "Không sao, hắn có Linh Lung Bảo Tháp bảo vệ chân thân, nhờ đó có thể lợi dụng áp lực của Thiên Hà Chi Thủy phá hủy chính thân thể mình, sau đó lại ngưng tụ lại. Dùng phương pháp phá rồi lại lập, hắn lại bước một bước dài trong tu luyện. Nếu đổi ngược là ta, dù có hay không có pháp khí đỉnh cấp bảo vệ cho chân thân, ta cũng không dám tùy tiện đem thân thể chính mình phá hủy. May mà hắn cuối cùng cũng không sao!"

Chức Nữ nghe vậy mới thở phào nhẹ nhõm.

Lâm Phong vận khởi chân thân, đem những mảnh nhỏ tinh khí của thân thể tụ tập lại một lần nữa. Dùng Hồng Mông, Huyền Hoàng nhị khí, một lần nữa ngưng tụ thành thân thể, lúc đầu còn có chút mờ nhạt, về sau thân thể càng ngày càng trở nên rõ ràng, dần dần cảm nhận được thực chất xúc cảm. Nhị khí thì bay lượn lơ xung quanh thân thể càng làm tăng sự mạnh mẽ.

Kinh mạch của thân thể hắn bây giờ so với nhục thân khi trước còn muốn mạnh mẽ hơn không biết bao nhiêu lần. Dựa vào tinh khí của bản thân, cùng Hồng Mông, Huyền Hoàng nhị khí hợp cùng một chỗ, đương nhiên là cường hãn vô cùng, chỉ cần tu luyện tại đáy Ngân hà này một thời gian là có thể chặt được chấp niệm, tham ngộ tạo hoá.

Bốn nàng dưới áp lực cực lớn của Thiên Hà Chi Thủy, dùng Hồng Mông, Huyền Hoàng nhị khí cùng tinh sa của Ngân hà luyện hoá thành pháp lực, tu vi tiến triển rất nhanh. Mới đầu còn chưa thích ứng kịp, càng về sau càng quen với áp lực, vừa hấp thu Hồng Mông, Huyền Hoàng nhị khí để luyện hóa hành pháp lực, vừa phân ra thần thức chống đỡ áp lực.

Khi bốn nàng hoàn toàn thích ứng với áp lực, Lâm Phong lại bất quyết làm yếu đi kết giới của Tần Xuyên khiến cho áp lực lại tiếp tục mạnh thêm, mang lại vừa khó khăn lại vừa hấp dẫn.

Cũng may có kinh nghiệm từ lần trước, bốn nàng cũng không sợ hãi. Có Lâm Phong canh giữ, bốn nàng dễ dàng đứng vững trước áp lực, luyện hóa pháp lực càng nhanh hơn. Đích thực là có lợi vô cùng.

Mà Lâm Phong nhận lấy áp lực to nhất, so với áp lực của tứ nữ cộng lại còn lớn hơn nhiều lần. Lại phá hủy thân thể, phá rồi lại lập, thu hoạch lại càng không thể đong đếm.

Thời gian cứ lặng lẽ trôi, cuối cùng không biết là bao nhiêu năm đã trôi qua.

Bạn đang đọc truyện *Vô Lại Kim Tiên 2* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 38: Huyết Hồn Thất Phiên

Lâm Phong và tứ nữ tu luyện pháp lực tại đáy ngân hà ròng rã mười năm, Lâm Phong trong lúc tu luyện từng xuất ra Nguyên Thần trở về Cực Lạc Cung một lần, an bài cho Cửu Vĩ Hồ chuẩn bị mọi việc trong môn. Môn hạ đệ tử đều nghe lời nó nên trải qua bình an trong mười mấy năm qua.

Cửu Vĩ Hồ thông minh, cũng có vài phần thủ đoạn, đem công việc của Cực Lạc cung quản lý cực kỳ tốt đẹp. Lại có Nhị Lang Thần Dương Tiễn up hiếp một đám yêu vương nhỏ có lớn có, vì thế toàn bộ đều tâm phục từ trên xuống dưới, chuyên tâm tu luyện hấp thu Hồng Mông, Huyền Hoàng nhị khí, tu vi đạo hạnh đều tiến rất nhanh.

Hai người con gái của Lâm Phong sau khi từ Nhân Giới trở về không thấy phụ thân và mẫu thân, tự động trở về Cực Lạc cung. Bởi vì được cha mẹ yêu

thương, hai tỷ muội thường không hứng thú tu luyện tham ngộ huyền diệu mà thường xuyên xuất cung du ngoạn hoặc là ngao du bốn biển, hoặc là du lịch bốn châu lục, thu được rất nhiều kiến thức.

Tuy có vài lần gặp nguy hiểm nhưng có đại sư huynh Vương Tiễn bảo vệ, nên tất cả đều an toàn.

Dương Tiễn vốn cùng Tiểu Thanh hợp thể tu luyện Hồng Mông. Khi Lâm Phong xuất ra Nguyên Thần quay trở lại Cực Lạc Cung, cũng giao cho Tiểu Thanh, cùng ra ngoài du ngoạn với con gái. Tuy là nói hẳn muốn chiều cố con gái chu toàn, nhưng thêm vào đó cũng có ý muốn vào đời tìm hiểu ý nghĩa thiên nhân tạo hoá.

Bốn người du lịch đến chân núi Thương Khung ở Nam Chiêm Bộ Châu thì nghe phía trước có âm thanh khe khẽ truyền tới, hai người con gái liền hiểu kỳ muốn tiến tới xem sao.

Dương Tiễn đương nhiên không muốn làm hai vị sư muội mất hứng, liền chạy đi xem sao. Khi chạy tới thì chứng kiến hai nữ tiên xinh đẹp đang cãi nhau kịch liệt, bên cạnh có một tiên nhân tuổi trẻ anh tuấn đáng vẻ khó xử, không biết làm sao khuyên giải, nóng ruột tới vã mồ hôi đầy đầu.

Bốn người ẩn thân không xa, nghe xong mới biết hai nàng tiên đang tranh giành tình nhân, mà người đầu tiên gây nên chuyện này chính là tiểu tử có vẻ mặt khó xử bên cạnh. Pháp lực tu vi của ba người đều không cách biệt lắm, tiểu bạch kiểm và Tiểu Thanh ngang ngửa nhau, còn hai tiên nữ so với hai khuê nữ nhà Lâm Phong khó lòng phân chia cao thấp.

“Đại sư huynh, ba người này là đệ tử phái Thục Sơn phải không?” Thái Y hiếu kỳ mà hỏi thăm: “Ta từng nghe Phụ thân nói tổ sư khai phái Thục Sơn là Bạch Vân kiếm tiên từng ở Thương Thanh Thiên Di La cung nghe giảng. Phái Thục Sơn hình như thế lực rất lớn!”

Nghê Thường cười khanh khách nói: “Phái Thục Sơn thì sao, phái Côn Luân không phải cũng bị Phụ thân và mấy di tiêu diệt đó sao. Ta nghĩ phái Thục Sơn cũng không phải tốt đẹp gì, sư tỷ và sư muội đồng phái lại vì một người nam nhân mà tranh giành nhau. Cực Lạc Cung của chúng ta cũng không có xuất hiện kiểu gièm pha này, nếu không Phụ thân mà biết chắc chắn sẽ phạt nặng cho xem!”

Dương Tiễn nghĩ thầm: “Cha muội cũng có bốn lão bà. Còn quân người khác làm gì! Thật là không có đạo lý mà!” Đương nhiên hẳn lại không nói ra suy nghĩ này: “Bạch Vân kiếm tiên của Thục Sơn ta cũng có vài lần gặp mặt, lão vốn là nhị đệ tử của Nguyên Thủy Thiên Tôn. Hồng hoang đại chiến xảy ra thì lão đã tiến vào luân hồi chuyển kiếp, tại nhân gian tu thành đạo thì lập nên Thục Sơn nhất mạch. Môn hạ đệ tử thành đạo phi thăng về sau lại đến núi Thương Khung khai tông lập phái. Vì Thục Sơn là môn hạ của Ngọc Thanh, nên tất cả các cự yêu ma vương đều không dám đắc tội!”

“Người nào đó, lăn ra đây cho ta!” Bốn người tuy ẩn thân nhưng không dùng linh phù giúp khí tức biến mất do Lâm Phong luyện chế. Thái Y và Nghê Thường tu vi hơi yếu, nhất thời không cẩn thận để lộ ra khí tức, tên tiểu tử kia đang tức tối khó chịu không có chỗ phát tiết nên lập tức hướng về phía bốn người đang ẩn thân mà quát to. Tay áo hất lên, một lưỡi phi kiếm nhanh chóng bổ tới.

“Tên này thật vô lễ, vừa ra tay đã muốn đá thương người!” Bốn người đều giận dữ, Dương Tiễn hiện thân dùng tay không cướp lấy phi kiếm của tiểu tử kia quát: “Thằng nhóc con vô lễ chưa hỏi lý do đã ra tay đá thương người khác, đứng là không biết tốt xấu!”

Dương Tiễn vừa nói vừa hất tay áo lên, đem phi kiếm của tiểu tử kia chấn gãy thành nhiều đoạn, rơi vãi khắp nơi.

Tên tiểu tử khí mạch tương thông với phi kiếm nên Nguyên Thần lập tức bị thương mà phun ra một ngụm tiên huyết, suýt chút nữa là rơi ra khỏi đám mây.

“Đồ vô sỉ, dám can đảm tại nơi Thục Sơn quản lý làm càn. Nhất định phải đem bọn yêu nghiệt các ngươi về giao cho chương môn tự mình xử lý.” Hai nàng tiên vừa thấy có người đứng bên cạnh nhìn lên, đã cảm thấy giận dữ rồi. Không ngờ đám người này lại dám đánh sư huynh mình thụ thương, cũng không thêm hỏi rõ đen trắng, cùng nhảy lên phi kiếm ý định chém tới.

“Thục Sơn là cái quái gì mà ta chưa bao giờ nghe nói qua!” Thái Y và Nghê Thường vừa nghe hai nàng tiên mở miệng đã đá thương người, cảm thấy vô cùng giận dữ liền quát to một tiếng, đồng thời nhảy lên Thiên Tuyệt Kiếm và Thiên Huyền Kiếm chém tới. Hai tiếng răng rắc vang lên, hai thanh phi kiếm của hai nàng tiên lập tức bị chém thành bốn đoạn.

Hai nàng mặc dù cảm thấy hai nàng tiên của phái Thục Sơn đáng giận, nhưng cũng không phải là chuyện gì quá mức nên chỉ chém gãy hai thanh phi kiếm, chứ không muốn thương tổn tới tánh mạng hai người.

“Pháp bảo của yêu nữ quá lợi hại, nhanh chạy đi mời sư tôn!” Hai nàng tiên chỉ một chiêu thì bị hủy đi phi kiếm, Nguyên Thần bị trọng thương, lập tức sợ hãi, la to một tiếng rồi hoá độn quang chạy ra xa, có vẻ là chạy về môn phái gọi giúp đỡ.

“Danh môn đại phái gì mà thật vô sỉ, đơn đấu không lại thì chạy đi kêu trợ giúp để quần ẩu. Nói cái gì trừ ma vệ đạo các kiểu, phái Thục Sơn và phái Côn Luân cũng cùng một giuộc như nhau!” Tam nữ cười nhạt, cũng không thêm để trong lòng. Dương Tiễn cũng nhìn không quen mặt những loại danh môn đại phái cứ mở mồm ra là biện hộ cho bản thân mình là đúng nhất, luôn chụp mũ cho rằng người khác làm loạn, nên trong lòng hẳn vô cùng tức giận.

Trong khi đó, tên tiểu tử của phái Thục Sơn thì đực mặt ra cả nửa ngày nhìn chằm chằm Thái Y, sau đó tiến lên hỏi: “Xin hỏi hai vị tiên tử xưng hô như thế nào? Có thể cho ta biết phương danh?”

Nhị nữ nhìn thấy tên tiểu tử lộ ra bộ mặt mê đắm dâm tặc liền giận dữ, Thái Y mắng ngay: “Thằng ranh con vô lễ, vừa gặp người lạ liền hỏi danh tánh. Biết điều thì cút, nếu không ta liền đánh ngươi!”

Tiểu tử kia nghe vậy liền khôi phục thần sắc, cười mỉa hai tiếng rồi hỏi: “Xin hỏi hai vị tiên tử thuộc môn phái nào, sau này tại hạ nhất định tự mình dâng

môn bái phỏng!"

Dương Tiễn nhìn thấy là nhận ra ngay tên tiểu tử này nổi lên sắc tâm với hai vị sư muội. Mà hai vị sư muội chính là thiên kim tiểu thư của sư phụ lợi hại. Chính mình đi theo hộ tống, nếu có chuyện gì xảy ra thì khó lòng ăn nói.

Dương Tiễn ra tay tát một cái, tên tiểu tử liền bị đánh văng ra lăn vài vòng rồi rớt khỏi đám mây, sau đó nhìn tam nữ nói: “Ba vị sư muội, Thương Khung Sơn là nơi thị phi, chúng ta không nên ở lâu. Mà chúng ta xuất cung đã lâu, tốt nhất là nhanh chóng quay trở về Thúy Hà Sơn”

Hai nàng đều cảm thấy ít nhiều xấu hổ nên tâm tình mất hứng, lập tức biến thành độn quang, hướng phía Đông Thắng Thần Châu bay đi.

Lại nói về tên tiểu tử phái Thực Sơn bị Dương Tiễn tát một cái bạt tai rồi thăng khỏi đám mây, thiếu chút nữa là té chết. Đến khi hấn chặt vật đứng lên được thì đã không thấy bóng dáng tam nữ. Hấn chưa kịp ổn định tâm tình thì thấy một cỗ mây đen đột ngột bay tới, từ trong đó hiện ra một tên ma đầu tướng mạo dữ tợn, hai mắt lục quang bắn ra.

Tiểu tử kia sợ hãi, vội vàng bốp nát một đạo linh phù, một đoàn Thượng Thanh huyền quang tỏa ra, bảo vệ xung quanh thân thể hấn, đây chính là linh phù hộ thân do chương môn Thực Sơn ban thưởng cho hấn.

Tên tiểu tử đề phòng nhìn thẳng gã ma đầu quát: “Tên ma đầu to gan, dám đến Thực Sơn sinh sự. Còn không mau cút đi, không thì ta cho ngươi táng mạng nơi đây!”

Ma đầu âm hiểm cười nói: "Tên tiểu tử không biết tốt xấu. Lão tổ đến để chỉ điểm cho ngươi một con đường sáng. Ngươi lại dám buông lời bất kính với ta. Đáng ra ta sẽ nuốt Nguyên Thần của ngươi, nhưng mà lão tổ ta còn có việc phải làm nên sẽ không làm khó tên tiểu tử ngươi, không thì thiên hạ lại nói Lão Tử ý lớn hiệp nhỏ”

Tiểu tử thấy tên ma đầu tướng mạo hung tàn, vừa nhìn thấy đã khiếp đảm, làm sao còn dám làm tên ma đầu này giận dữ, vội vàng nói: "Ngươi muốn chỉ điểm ta cái gì?"

Tên ma đầu cười quái dị nói: "Ngươi không phải muốn biết lai lịch môn phái của hai tiên nữ sao?"

Tiểu tử kia vừa nghe đã thấy động tâm, chưa kịp suy nghĩ đã thốt lên: "Lai lịch hai nàng ra sao?"

Ma đầu cũng không nói nhảm, hắc hắc cười nói: "Xem ra ngươi cũng có phần thành thật, Lão Tử đành làm người tốt một lần. Ngươi hãy nghe cho kỹ. Hai nàng tiên đó chính là khuê nữ của Lâm Phong, cung chủ của Cực Lạc Cung ở Đông Thắng Thần Châu !" Vừa dứt lời thì mây đen cuộn cuộn bay lên, một tiếng huýt gió vang lên chói tai, nhìn lại thì tên ma đầu đã đi xa.

"Khuê nữ của cung chủ Cực Lạc Cung?" Tiểu tử nghe vậy thì ngẩn người, hấn nhớ lại mười mấy năm trước từng nghe sư tôn nói về một sự kiện, vợ chồng năm người của Cực Lạc Cung Chủ hung ác vô cùng, từng đánh giết thẳng lên Tây Côn Luân, diệt luôn cả nhà Tây Côn Luân. Hấn lập tức rung mình một cái, cảm thấy trong lòng buồn bực, biến thành độn quang bay đi.

Tiểu tử kia vừa rời đi thì hai nàng tiên bị Thái Y và Nghê Thường đánh bỏ trốn chạy tới, đi theo còn có trưởng lão đứng đầu của Thực Sơn. Khi nghe đồ đệ bẩm báo có yêu nghiệt tiến tới Thực Sơn làm càn, lão lập tức chạy tới chuẩn bị tay phục yêu hàng ma.

Bốn người sư huynh muội Dương Tiễn rời khỏi Thương Khung Sơn, hướng Đông Thắng Thần Châu mà bay. Không nghĩ vừa mới đi một canh giờ thì thấy một đoàn mây đen cuốn tới, hiện ra một lão ma đầu ngăn cản đường đi của họ.

Tên ma đầu cười quái dị nói: "Bản ma tổ ba vạn năm nay chưa từng ăn thịt người, hôm nay đúng lúc bắt mấy đứa nhỏ các ngươi làm no cái bao tử của ta."

“Ngươi là ma đầu phương nào?” Dương Tiễn không nhận ra được lai lịch ma đầu kia nên không biết đối phương có khả năng gì nên đề phòng đem ba người con gái bảo vệ phía sau mình, nâng Thanh Hồng kiếm lên, sẵn sàng ra tay bất cứ lúc nào.

Lão ma đầu cười điên cuồng nói: "Khi bản lão tổ tung hoành Hồng hoang, mấy đứa trẻ ranh các ngươi còn đang trong bụng mẹ. Tên tiểu tử nhà ngươi tốt nhất là mau đem ba con ranh kia dâng lên. Nếu không ta nhất định đem tất cả bọn ngươi luyện hoá thành sinh hồn, mãi mãi bị nỗi khổ luyện hồn băng ma hóa. Không bao giờ được siêu sinh!"

“E là không ổn!” Dương Tiễn nghe thấy thế tim liền đập nhanh. Hấn tuy tinh thông Cửu Chuyển Huyền Công, pháp lực không dưới Kim tiên thông thường. Nhưng hấn chưa ngưng kết được Nguyên Thần, không thể tham ngộ tạo hoá nên không cách nào suy tính thiên cơ, không thể nào tính ra được lai lịch của tên ma đầu. Vì vậy, khi nghe tên ma đầu nói bản thân hấn là thượng cổ Hồng hoang đã đắc đạo, đương nhiên làm cho Dương Tiễn kinh hãi.

Bất quá có chút giật mình nhưng Nhị Lang Thần cũng không phải loại ăn rau củ hay củ cái mà lớn, giờ kiếm lên đề phòng mà quát: “Khẩu khí của ngươi thật lớn, ta cũng rất muốn biết ngươi có bản lĩnh gì!”

Lão ma đầu kia cũng không có nói nhiều, cười một tiếng quái dị, lấy ra một quạt nhỏ có một mặt màu đỏ như máu mà quạt. Lập tức một cầu vòng máu cuốn tới, mùi tanh hôi trong huyết quang xông vào mũi, làm cho người khác cảm thấy bồn nôn. Bốn người vừa ngửi thấy mùi này, lập tức có cảm giác như dầu hoa mắt, thật là muốn đem những thứ đã ăn vào bụng mà nôn hết ra mới có thể thấy thoải mái được.

“Đây là pháp bảo gì mà lợi hại như thế!” Dương Tiễn chấn động, hấn thân thể đã thành thánh mà cũng không nhận biết cái quạt nhỏ kia chính là Huyết Hồn Phiến do đại thánh Ma giới Vô Thiên tại biển máu trong U Minh tế luyện thành. Nó có tất cả bảy mặt, có thể bày ra Huyết Hà sát trận, cùng xếp

chung với Đại La kiếm trận, Ngũ Hành Yên La trận và Hỗn Nguyên Vô Cực Hi trận đều gọi là thượng cổ tứ đại sát trận.

Hồng hoang đại chiến khi xưa, Xi Vu từ bày ra Huyết Hà sát trận truy sát Thiên hoàng Thái Huyền, điều này có thể thấy được uy lực của nó.

Dương Tiễn thì chỉ có một thanh Thanh Hồng kiếm, cũng không phải là pháp bảo lợi hại gì nên không dám khinh thường, vội vàng vận khởi thần thông, dùng Sơn Hà Đồ cuốn ba cô gái vào. Ý niệm trong đầu vừa động thì đã thối lui về phía sau mấy trăm dặm, đúng lúc tránh được sát chiêu của đạo cầu vòng máu, đây là do công dụng của giày Truy Vân Lý do Lâm Phong ban tặng. Chỉ cần mang đôi giày này, tốc độ tăng đột biến không vật gì có thể sánh kịp.

Lão ma đầu không ngờ mấy đứa nít ranh này có thể tránh được Huyết Hồn Phiến, ngạc nhiên ồ lên một tiếng, biến thành một đoàn mây đen đuổi theo. Trên đỉnh đầu lão ma vẫn ngưng tụ thành hình một cái đại thủ (bàn tay), hướng về phía Dương Tiễn mà tấn công.

Dương Tiễn thấy thế liền nóng giận, không ngờ còn đuổi theo phía sau. Dương Tiễn thu hồi Sơn Hà Đồ, hét lớn một tiếng. Thân thể nhanh chóng bay lên cao, đến khi lên tới độ cao cả vạn trượng, xuyên hẳn qua bầu trời, liền đem Thanh Hồng kiếm bỏ xuống. Hồn tinh thông Cửu Chuyển Huyền công nên thân thể cường hãn vô cùng. Không gian bốn phía như muốn nứt ra. Đại thủ do ma vẫn biến thành cũng bị đánh tan tã.

Tuy nhiên, đại thủ kia một lần nữa ngưng tụ lại thành hình rất nhanh, bên trong còn xen lẫn một đạo huyết quang to cả vạn trượng, một lần nữa hướng về phía đầu của Dương Tiễn chớp tới. Lão ma đầu cười quái dị một tiếng, Huyết Hồn Phiến lay động, một đạo cầu vòng đỏ đỏ tiếp tục cuốn về phía Dương Tiễn.

Dương Tiễn không dám để cho cầu vòng máu cuốn mình vào bên trong, vội vàng nhảy tránh sang một bên rồi lại tiếp tục lui lại mấy trăm dặm.

"Pháp bảo của Khoa Phụ Na Tư như thế nào lại rơi vào tay của tên tiểu tử này, thật là kỳ lạ!" Lão ma đầu pháp lực đạo hạnh đều hơn xa Dương Tiễn, đương nhiên nhìn ra đôi giày trên chân của Dương Tiễn chính là Truy Vân Lý của thượng cổ yêu thần Khoa Phụ Na Tư. Thấy Dương Tiễn linh hoạt tránh né, khó có thể bắt được nên lão vô cùng giận dữ.

Lão ma đầu dường như thật sự nổi giận, phần nộ quát lên một tiếng, dùng Huyết Hồn Phiến vội vàng tấn công. Vô số huyết quang lập tức xuất hiện trong không trung, tiến tới dồn ép Dương Tiễn khắp bốn phương tám hướng. Bên trong huyết quang, vô số huyết ma cùng nhau nhe răng trợn mắt dần dần ngưng tụ. Miệng máu khổng lồ mở ra như muốn nuốt Dương Tiễn vào trong.

"Không biết lão ma đầu này là người phương nào mà lại lợi hại như thế" Dương Tiễn thực sự kinh hãi, đã không còn đường lui, Dương Tiễn chỉ còn biết nâng Thanh Hồng kiếm lên, từ thanh kiếm hiện ra một đoàn thanh quang bảo vệ xung quanh thân thể, không để cho huyết quang chạm vào.

Lão Ma kia âm hiểm cười mấy tiếng, đem Huyết Hồn Phiến lay động, mạnh mẽ đánh ra sáu đạo, vận khởi pháp lực đem cả nhục thân Dương Tiễn trực tiếp đánh rơi vào luân hồi thông đạo. Ngay sau đó một đoàn ma vẫn cuộn cuộn nổi lên, bay thẳng vào trong U Minh huyết hải.

Dương Tiễn lúc này đang toàn lực ngăn cản huyết quang thì chợt thấy áp lực đột nhiên nhẹ đi, huyết quang cũng từ từ biến mất nên thấy khó hiểu vô cùng. Đột nhiên hắn cảm nhận được bốn phía đều là gió lạnh đến thấu xương. Sát khí vô hình từ khắp nơi ép tới, đến thân thể cường hãn của hắn cũng muốn bị áp lực ép ra thành phần, Dương Tiễn vô cùng kinh hãi.

Đến khi Dương Tiễn nhìn thấy rõ cảnh vật chung quanh, chỉ thấy bốn phía một mảng đen mờ mịt, còn có một thông đạo kéo dài đến vô tận hư không, cũng không biết đâu là điểm cuối cùng. Gió mạnh gào thét trong không gian, nhục thể của hắn đau nhức dường như muốn nổ tung ra. Hắn vô cùng chấn động khi cuối cùng cũng nhận ra rằng mình đã bị lão ma đầu kia ép vào luân hồi thông đạo.

Bạn đang đọc truyện *Vô Lại Kim Tiên 2* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 39: Như Lai kim phù.

Luân hồi thông đạo chính là lối đi duy nhất để sinh linh Tam giới chuyển kiếp, phạm là những hồn phách đã trải qua Luân hồi thông đạo để đầu thai thì tất cả kỷ ức kiếp trước đều bị sát khí vô hình xóa đi sạch sẽ.

Sát khí vô hình này vô cùng lợi hại. Đối với hồn phách Nguyên thần không có thân thể thì không có uy lực gì, chỉ xóa đi trí nhớ mà thôi.

Nhưng nếu là thân thể đi vào trong đó, liền bị nó phá hủy mạnh mẽ. Cũng may thân thể Dương Tiễn đã thành thánh, cực kì cường hãn. Nếu không sợ rằng đã bị sát khí vô hình trong thông đạo phân giải rồi. Dù vậy, muốn ngăn cản cũng rất là cực khổ.

"Làm sao cho tốt đây, nếu sau ba mươi sáu canh giờ mà vẫn còn ở bên trong không thoát ra được, thì sẽ chịu kiếp nạn!" Dương Tiễn trong lòng gấp gáp, Luân hồi thông đạo này dưới số trời mà vận chuyển. Sau ba mươi sáu canh giờ bị rơi vào mà không thoát ra, thì phải chịu phá hủy một lần nữa để

luân hồi chuyển kiếp.

Đang lúc trong lòng hốt hoảng, bỗng nhiên hư không bị một người mạnh mẽ dùng lực mà xé rách ra một cái lỗ hổng. Một pho tượng chiều cao hơn vạn trượng bay xuống. Huyền Hoàng khí tỏa ra mênh mông. Lâm Phong ngồi ở chính giữa một liên hoa màu vàng xuất hiện, khi hắn đang tu luyện thì bỗng dưng tỉnh ra đại đồ đệ đang gặp nguy hiểm. Hắn liền nhanh chóng xuất ra Nguyên thần mạnh mẽ phá ra một con đường tiến vào Luân hồi thông đạo.

"Cửu Chuyển Huyền công là môn công phu thuận thiên. Người lần này gặp phải khó khăn, có thể lợi dụng Linh Lung Bảo Tháp làm tiêu tan kiếp nạn, mặc dù không thể đạt thành Hồn Nguyên thánh đạo, nhưng ngày sau thân thông của người cũng sẽ không thua kém Ma vương Xi Vưu !" Lâm Phong vung tay lên, Linh Lung Bảo Tháp liền bay về phía đỉnh đầu của Dương Tiễn.

Lâm Phong nói: "Đây chỉ là Nguyên thần của ta. Bản thể của ta vẫn đang tu luyện tại đáy Ngân Hà. Người cứ an tâm tu luyện tại Luân hồi thông đạo này một thời gian đi, dùng Linh Lung Bảo Tháp mà tu luyện có thể an toàn, không thể vội vàng xao động. Đến khi tu luyện thành công thì hãy xuất quan!" Hắn vừa dứt lời thì vung tay, Sơn Hà Đồ bay về trong tay, từ từ biến mất vào hư không.

"Nghĩ tới ta tự luyện Cửu Chuyển Huyền Công, tung hoành tam giới, cũng không gặp địch thủ. Nhưng lần này gặp khó khăn đúng là theo thiên số vận chuyển!"

Dương Tiễn trong đầu miên man suy nghĩ. Vừa suy nghĩ hắn vừa thở phào nhẹ nhõm, Linh Lung Bảo Tháp này là đệ nhất pháp bảo từ thời Bàn Cổ khai thiên, đương nhiên có khả năng chống đỡ vô hình sát khí trong Luân hồi thông đạo này.

"Chẳng qua là không biết là ta phải tu luyện bao lâu mới có thể thoát ra, Linh Lung Bảo Tháp mặc dù có thể ngăn cản vô hình sát khí nhưng áp lực mà ta phải chịu đựng cũng là không nhỏ" Dương Tiễn vội vàng tập trung tinh thần dùng khẩu quyết do Lâm Phong truyền lại bay lên bảo tháp. Vừa ngăn cản vô hình sát khí, vừa dùng Hồng Mông, Huyền Hoàng nhị khí không ngừng tu luyện bản thể.

Nguyên thần của Lâm Phong đang theo Sơn Hà Đồ bay ra khỏi Luân Hồi thông đạo, hướng về phía Thiên Hà. Đột nhiên Sơn Hà Đồ bỗng nhiên mất không chế, rời khỏi tay hắn hướng về phía trước bay đi. Tinh quang chợt lóe, đã bay xuyên qua ba mươi ba tầng thiên cung, tiến vào bên trong hỗn độn.

Không lâu sau, hào quang lại lóe lên, Sơn Hà Đồ lại từ hỗn độn bay ra. Xuyên qua Thiên giới, rơi thẳng xuống Thụy Hà Sơn

Lâm Phong thầm tính toán, dù sao thì hai nữ nhân và đồ đệ của hắn đã không có chuyện gì, nên trong lòng cũng yên tâm. Nguyên thần cứ hướng về phía Thiên Hà mà bay đi

Mấy năm gần đây, hắn nhờ vào cát của Ngân Hà, phá rồi lại tái lập thân thể, pháp lực càng ngày càng tinh thâm, đạt đến trình độ không hề tin nổi (bất khả tư nghị), lại cùng bốn nương tử hợp thể tu luyện, ngộ ra được đại đạo, không bao lâu nữa là sẽ cùng bốn nàng đạt được Thiên Nhân Hợp Nhất thánh cảnh, đột phá được bình cảnh bấy lâu.

Chuyện này nói ra thì có vẻ đơn giản, thật ra là vạn phần khó khăn, chắc có lẽ là chỉ có thể xảy ra một lần trong tạo hoá. Nếu không có đại cơ duyên ngày đó, làm sao hắn có thể nhìn thấy một tia sáng dẫn đường, giúp hắn tới được cánh cửa đại đạo.

Số trời đã định, trừ khi là người có thể đạt được Hồn Nguyên thánh đạo, ký thác bản thể vào hư không. Nếu không, cuối cùng cũng không tránh được kiếp số của tạo hoá. Tuy nhiên, Tiên Thiên tôn vị đã có định số từ trước, Thiên Hoàng Thái Huyền đã vong thân tại Hồng Hoang đại chiến. Chỉ có đúng một tôn vị trống duy nhất, không ai biết được mình có thể đạt được tôn vị đó hay không.

Trong tam giới, vô số kẻ mạnh như Đông Hoa, Trấn Nguyên Tử, Thích Gia Mầu Ni, Nhiên Đăng, Di Lặc... chỉ còn cách cánh cửa đại đạo một chút đều cố gắng vì bản thân đạt được đại đạo, ký thác bản thể vào hư không mới có thể an toàn vượt qua hỗn độn đại kiếp nạn.

"Suy nghĩ nhiều làm gì, dù cho có đạt được đại đạo hay không, ta đều cố gắng hết sức bảo hộ cho thân nhân và đệ tử của ta an toàn. Dù cho hình thân cụ diệt thì sao, ta cũng đã dốc hết sức mình, nếu không như thế, ta có đạt được Hồn Nguyên thánh đạo cũng chẳng có ý nghĩa gì!"

Lâm Phong mặc dù bản tính lạc quan nhưng suy nghĩ một hồi vẫn không nghĩ ra sau này thế nào, liền không thêm nghĩ nữa. Hắn nở nụ cười hoá thân thành cầu vòng tím xẹt qua hư không, hướng Thiên giới bay đi.

Thái Y, Ngê Thường và Tiểu Thanh bị Dương Tiễn bỏ vào trong Sơn Hà Đồ đã thấy hoảng sợ. Đương nhiên vì nhận ra lão ma đầu phi thường lợi hại nên trong lòng lo lắng cho đại sư huynh, nhưng pháp lực thấp kém nên chẳng thể giúp đỡ. Chỉ có thể lo suông mà thôi. Các nàng gấp đến độ ai cũng muốn khóc đến nơi.

Tiểu Thanh và Dương Tiễn có nghị định tam thế, sau khi được sư phụ điểm mở tam nhãn, đều đã sáng tỏ kiếp trước kiếp sau, hiện tại cùng phu quân Dương Tiễn hợp thể song tu, cảm tình đương nhiên sâu nặng, làm sao nàng có thể không lo lắng cho an nguy của Dương Tiễn.

Đang không biết làm thế nào, cả ba lại cảm thấy khung cảnh biến đổi, nhìn xung quanh đã thấy về tới Cực Lạc Cung. Các vị sư huynh muội vây quanh bốn phía lo lắng nhìn ba nàng.

Cửu Vĩ Hồ ngồi trên ghế trưởng môn, các sư tỷ đều có mặt, các đệ tử khác đều chia ra đứng ở hai bên, ngay cả Hồng Bào Lão Yêu và Linh Uyên Lão Yêu cũng làm ra vẻ mặt chuột thấy mèo.

"Sư huynh trở về chưa?" Tiểu Thanh vẫn lo lắng cho Dương Tiễn, liền vội vàng hỏi.

Cửu Vĩ Hồ nói: "Sư muội yên tâm. Vừa rồi sư phụ dùng Nguyên Thần truyền đạt cho ta biết là Đại sư huynh gặp một đại kiếp nạn. Hiện đang lợi dụng

Luân hồi thông đạo tu luyện một đoạn thời gian để qua kiếp nạn, sau này thành tựu cũng là bất khả hạn lượng."

Tiểu Thanh chấn động nói: "Luân hồi thông đạo đâu có đơn giản như thế, chỉ sợ khó có thể vượt qua nguy hiểm!"

Hồng bào Lão Yêu cười nói: "Tiểu sư muội không cần lo lắng quá, Đại sư huynh được sư phụ ban thưởng, tiến vào Linh Lung Bảo Tháp, chắc chắn sẽ bình an vô sự!"

"Thật sao?" Tiểu Thanh nghe vậy mừng rỡ, Linh Lung Bảo Tháp thì môn hạ đệ tử Cực Lạc Cung phần lớn đều biết đó là khai thiên đĩnh cấp pháp khí, có công đức vô hạn, có thể chống đỡ nhiều loại kiếp số. Nếu có pháp bảo này hộ thân, đương nhiên là sẽ an toàn bình yên.

Cửu Vĩ Hồ cười nói: "Đương nhiên là sự thật, sư phụ tính ra đại sư huynh sẽ có kiếp nạn này nên mới xuất Nguyên Thần, cường chế phá vỡ Luân hồi thông đạo, đem Linh Lung Bảo Tháp ban thưởng cho Đại sư huynh, đương nhiên không có việc gì nguy hiểm cho hắn!"

Sau đó, lại nhìn Thái Y và Nghê Thường nói: "Tuy nhiên, hai vị sư muội lại kết một ít nhân quả, sau này có thể có chút phiền phức"

Nghê Thường cái lè lưỡi xinh xắn ra nói: "Chúng ta đâu có trêu chọc ai đâu mà phiền toái ta?"

Thái Y lập nghe vậy thì nhớ tới chuyện xảy ra tại chân núi Thương Khung Sơn: "Không lẽ là chuyện liên quan đến phái Thực Sơn?"

Vài vị Yêu vương vừa nghe lập tức hắc hắc cười quái dị. Đương nhiên đối với mấy cái tiên đạo chính phái, bọn hắn nhìn không vừa mắt.

Cửu Vĩ Hồ cười nói: "Ta cũng không biết rõ lắm, tuy nhiên sư phụ nhờ ta nói cho các muội là không cần lo lắng gì cả, cứ yên tâm vui đùa !"

Nghê Thường cười khanh khách nói: "Ta biết phụ thân sẽ không trách chúng ta mà!" Thái Y cũng tỏ vẻ cao hứng, hai con chim non này vẫn chưa có tâm tình thiếu nữ, chỉ biết Lâm Phong luôn một mực yêu thương lo lắng. Nghê Thường chạy như bay tới Hồng Bào Lão Yêu, vươn bàn tay trắng nõn đùa giỡn gật râu mép của lão rồi cười lúng liếng như chú chim non.

Hồng Bào Lão Yêu khuôn mặt run run, dờ khóc dờ cười không biết làm sao. Hắn trước kia đường đường là một yêu vương, cả cái Thúy Hà Sơn diện tích mấy ngàn vạn dặm không ai dám đối đầu với lão, bây giờ lại bị trêu chọc đến uất nghẹn đến chết.

Tuy nhiên đây là hai đứa con gái láu lỉnh của sư phụ tiện nghi của mình. Cả Cực Lạc Cung không ai dám ăn gan hùm tim báo, làm cho hai vị công chúa này mất hứng, mà hai nàng tuổi lại nhỏ nhất, vẫn còn tâm tính con nít nên lão cũng không giận dữ gì.

Cực Lạc Cung cũng không vì Dương Tiễn phải chịu cảnh bị vây trong Luân Hồi thông đạo mà mất đi không khí vui tươi.

Lại nói tới Tây Thiên cực lạc Tịnh Thổ, Phật quang chiếu sáng khắp nơi, phạm âm lượn lờ. Tại Lôi Âm Bảo Tự, đại thừa Phật chủ A Di Đà Phật đang giảng kinh. Trong Công Đức Hồ, ba nghìn Phật đà Bồ Tát đều ngồi trên vô số liên hoa, tạo thành hình chữ thập chủ tâm nghe giảng.

Đột nhiên, A Di Đà Phật ngừng giảng, cho ba nghìn Phật đà đều lui xuống rồi đóng cửa bảo tự.

Không bao lâu sau, một pho tượng hắc liên từ từ hiện ra trong hư không, phía trên đóa hắc liên có một hắc bào nam tử đang ngồi. Đúng là một trong Ma Môn nhị thánh: Địa Vô Thiên.

"Thiện tai, thiện tai!" A Di Đà Phật ngồi ngay ngắn thập nhị phẩm đài sen, sắc mặt từ bi, tụng Phật hiệu rồi nói: "Tây Thiên của ta không dính kết nhân quả. Phật tử đều về cực lạc, không để ý tới hồng trần. Cớ sao đạo huynh cứ chấp nhất !"

Vô thiên nói: "Ta và người cùng chấp chương Bà La đại giáo. Đại kiếp nạn Tam giới sắp xảy ra, thiên địa chín chín tám mươi một năm quy nguyên số lượng, trở về hỗn độn. Tại sao ta không vì môn hạ đệ tử đấu tranh một tia sinh cơ. Thêm vào đó lại liên quan đến số mệnh của giáo ta, làm sao ta có thể khoanh tay mặc kệ!"

A Di Đà Phật nói: "Cực Lạc cung chủ chuyển kiếp thành công, đây đã là thiên số. Ta và đạo huynh đều muốn đổi cũng đổi không được. Hướng hồ lão nạp sớm đã không nhiễm hồng trần nhân quả, đạo huynh xin mời về!"

Vô Thiên cười khẩy cũng không phân trần một tiếng, hắc liên hoa từ từ tan biến vào hư không.

A Di Đà Phật khoanh chân hình chữ thập suy nghĩ một hồi, mới thấp giọng tụng nói: "Bồ Đề bất không, hay nâng nâng kiếp!" Sau đó ra lệnh mở bảo tự cho ba nghìn Phật đà Bồ Tát lại tiến đến nghe giảng.

Lại nói Thạch Cơ bởi vì nhìn thấy hầu tử đáng thương, mỗi ngày hái chút ít hoa quả đại đem tới cho hầu tử ăn, còn có vài lần trở lại Cực Lạc Cung lấy vài trái bần đào cho hầu tử ăn đỡ thèm.

Do thường xuyên qua lại với nhau, đều tu luyện đặc đạo từ tảng đá nên đương nhiên tình cảm càng ngày càng phát triển. Mặc kệ là hầu tử tính tình bạo ngược trời sinh, khác hoàn toàn với Thạch Cơ nhu hoà thiện lương. Thạch Cơ nhất định không chịu trở về Cực Lạc Cung, nguyện ý ở lại Ngũ Chi Sơn tu luyện, rảnh rỗi thì đàm đạo cùng hầu tử.

Hầu tử tuy tính tình bạo ngược, nhưng trải qua năm rộng tháng dài cùng nhau nên từ từ cũng có ấn tượng tốt đối với Thạch Cơ. Tuy tính cách bạo ngược có thay đổi bao nhiêu nhưng không như khi xưa, cứ gặp Thạch Cơ là la hét chửi bới. Bây giờ hắn có khi cùng Thạch Cơ hàn huyên tâm sự, có thể gọi là vui vẻ hoà thuận.

Hôm nay, Thạch Cơ vừa mới đưa tới vài trái bàn đào, hầu tử lại bỗng nhiên nói: "Như Lai nhất tại Ngũ Hành Sơn này năm trăm năm, ta từng đã đáp ứng Quan Âm bà nương rằng ai có thể gỡ xuống Ngũ Hành Sơn kim phù, ta liền bái ông ta làm thầy. Ta không thể thất tín, lão bà nương nhất định bắt ta phải bảo vệ tên hoà thượng đất Đông Thổ đi Tây Thiên thỉnh kinh. Ngươi suy nghĩ nhanh nhanh tìm biện pháp gỡ tấm kim phù ra khỏi tay ta, giúp ta khỏi phải làm trâu làm ngựa cho lão hoà thượng Đông Thổ".

Thạch Cơ hoảng sợ nói: "Ta không biết làm thế nào, kim phù này do chính Như Lai làm phép, ta không thể gỡ xuống. Sư phụ và bốn vị sư nương hiện tại lại đang tu luyện ở Ngân Hà, không thể nào phân thân đến đây được!"

Hầu tử nổi trận lôi đình nói: "Sư phụ của ngươi thật sự là vô dụng cực kỳ, đến khi lão Tôn ta thoát ra được, nhất định sẽ tìm hấn tính sổ để hạ con giận này!" Sau đó lại gãi gãi đầu nói: "Ngươi có thể đi Tây Ngưu Hạ Châu Linh Đài Phương Thốn Sơn, Tà Nguyệt Tam Tinh Động, thỉnh sư phụ của ta là Bồ Đề tổ sư tới cứu ta, gỡ cái kim phù chó chết này xuống!"

Thạch Cơ khó hiểu nói: "Bồ đề tổ sư? Sao ta chưa từng nghe nói qua?"

Hầu tử nói: "Tổ sư của ta chính là thế ngoại cao nhân, ngươi thì sao biết được, nhanh chân đi, tốn thời gian quá"

Thạch Cơ vốn là người không có chủ kiến, bị hầu tử thúc giục, vội vàng đứng dậy, muốn biến thành độn quang rời đi. Bỗng nhiên thấy được trong đám hỗn độn phía ngoài ba mươi ba tầng trời có một cái thanh sắc cầu vòng bay thẳng đến Thiên giới, hướng Đông Thắng Thần Châu mà bay.

Thanh sắc cầu vòng bay tới cực nhanh, chỉ là trong nháy mắt đã tiến đến Ngũ Chi Sơn, Thạch Cơ đang khó hiểu thì thanh sắc cầu vòng đã rơi xuống dưới chân Thạch Cơ, sau đó hoá thành một mảng ngọc phù.

Thạch Cơ vội vàng nhặt lên, tự nhiên cảm giác một đoàn ý thức tiến vào đầu, lập tức mừng rỡ, hướng hầu tử nói: "Ta không biết ngọc phù này là từ đâu đến rơi xuống nhưng nó lại có thể gỡ bỏ kim phù của Như Lai!"

Hầu tử không tin nói: "Thật sao? Ngươi đừng gạt ta, nếu không ta nhất định sẽ đánh ngươi . . . Hắc hắc."

Thạch Cơ vội nói: "Đương nhiên ta sẽ không lừa ngươi, ta đi thử xem coi có thành công không!" Lập tức biến thành độn quang bay thẳng lên đỉnh Ngũ Chi Sơn, ý định gỡ xuống kim phù.

"A Di Đà Phật!" Thạch Cơ chợt nghe một tiếng Phật hiệu vang lên, nàng vội vàng xoay người nhìn lại, chỉ thấy cách đó vài dặm có một người hoà thượng trẻ tuổi mặc áo cà sa đỏ tiến tới Ngũ Chi Sơn. Thình thoảng lại niệm A Di Đà Phật. Tuy là đi bộ nhưng tốc độ lại cực nhanh, chỉ trong nháy mắt công phu đã đến dưới chân núi Ngũ Chi Sơn.

P phía trên áo cà sa phát quang ẩn hiện, kim phù lưu chuyển, nhìn sơ đã biết đó là một kiện phòng thân pháp khí của Phật môn.

"Thí chủ hữu lễ!" Hoà thượng kia đến chân núi thì thi lễ, nói: "Ngã Phật nam mô A Di Đà Phật từ bi, bản tăng là Huyền Trang, được Quan Âm Bồ Tát điểm hoá, hướng Tây Thiên bái Phật cầu kinh. Đi ngang qua nơi đây, đặc biệt đến để giúp Tề Thiên Đại Thánh gỡ xuống Như Lai kim phù, thí chủ hảo lễ!"

Thì ra lão đồ đệ Tây Thiên Kim Thiền Tử của Lâm Phong bị Quan Âm Bồ Tát cường độ đi tư bà Tịnh thổ, sau đó chuyển kiếp đầu thai xuống Nam Chiêm Bộ Châu nước Đại Đường, sau đó lại ép buộc theo cửa Phật.

Huyền Tông hoàng đế vốn là tục nhân, chỉ quan tâm ngôi vị hoàng đế của mình, mặc kệ là theo Phật giáo hay Đạo giáo, gió chiều nào đổ chiều đó, gặp Phật môn thanh thế đang lớn, bị ép buộc theo cửa Phật, đương nhiên sẽ theo cửa Phật.

Huyền Trang này chính là Tọa hạ nhị đệ tử Kim Thiền Tử của A Di Đà Phật, chính là đệ tử Tây Thiên Phật Đà vì động "sân niệm" (giận niệm) nên bị rơi vào luân hồi chuyển kiếp, làm mười kiếp người tốt để tích hạ vô lượng công đức. Sau này mới bị Quan Âm điểm hoá, đi Tây Thiên thỉnh kinh, trải qua chín chín tai kiếp nhỏ mười một tai kiếp lớn mới đạt kim thân thành chính quả.

"Cao tăng hữu lễ. Ta mang theo lệnh của sư tôn. Đặc biệt đến giải nguy cho Tề Thiên đại thánh, không cần phải nhọc lòng của cao tăng!" Thạch Cơ vừa nghe hoà thượng này chính là Đông Thổ hoà thượng thì lập tức âm thầm cảnh giác, chỉ là nàng nhìn không ra được tu vi của hoà thượng này nên không dám khinh thường.

Lại nói Thạch Cơ biết hầu tử không hề muốn đầu nhập vào Phật môn, nếu để cho hoà thượng này gỡ xuống Như Lai kim phù thì hầu tử phải bái Huyền Trang này làm sư phụ, tiến vào Phật môn. Đương nhiên nàng không tiếp tục nói nhảm cùng hoà thượng này, vội vàng tung người biến thành độn quang bay tới ý muốn gỡ xuống kim phù.

Bạn đang đọc truyện *Vô Lại Kim Tiên 2* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 40: Đông Thổ hoà thượng

Thạch Cơ đập mây bay lên muốn gỡ xuống Như Lai kim phù, bất chợt một tiếng Phật hiệu vang lên, vô số đoá liên hoa hiện ra, phía trên chính là Phổ Đà Sơn Quan Thế Âm Bồ Tát, bà chỉ ra một ngón tay khoá cứng Thạch Cơ một chỗ rồi cười nói: “Tên hồ tôn này có tiền duyên với Phật Môn ta, mong nữ thí chủ đừng tay mau chóng rút lui để khỏi đi lầm đường”

Thạch Cơ biết pháp lực của Bồ Tát cao hơn mình nhiều, trong lòng đương nhiên sợ hãi, nhưng lại không muốn hầu tử phải bị ép vào Phật Môn nên vội vàng nâng Thất Bảo Lưu Ly chuẩn bị liều mạng. Hầu tử thấy thế nộ khí xung thiên, thi triển thần thông như muốn làm nổ tung Ngũ Chi Sơn.

Tuy nhiên, cả ngọn núi bị Như Lai kim phù phong ấn, hầu tử dù làm cách nào cũng không thoát ra được, tròng mắt quát lớn: “Lão bà nương nhà người thật là đáng ghê tởm, lão Tôn ta đang làm đại vương tại Hoa Quả Sơn vô cùng sung sướng, làm quái gì có duyên với Phật môn nhà người. Nếu ta mà thoát ra được, ta nhất định đánh lão nương người thành thị vụn”

Quan Âm Bồ Tát quát nói: “Tên hồ tôn nhà người đúng là không biết xấu hổ. Phật Như Lai chúng ta đem người nhốt tại Ngũ Chi Sơn chỉ mong cho người thay đổi tâm tính hung ác, sau đó hộ tống Kim Thiên tử đi Tây Thiên thỉnh chân kinh, đạt được kim thân đạo quả. Nhưng người tính tình không chút thay đổi, thật là ngu xuẩn!”

Hầu tử cười nói: “Bà không cần phải nói nhảm, khi xưa ta đáp ứng bà, ai có thể giúp ta gỡ xuống Như Lai kim phù, lão Tôn ta sẽ bái người đó làm sư phụ. Hiện tại có người giúp ta gỡ kim phù thì lão bà nương người lại ra tay ngăn cản, người có nói đạo lý không? Bà mau đi ra chỗ khác để Thạch Cơ gỡ xuống kim phù giúp ta. Nếu không khi lão Tôn ta thoát ra được, người đầu tiên ta tiêu diệt chính là tên Đông Thổ hoà thượng kia!”

Huyền Trang đã mười kiếp làm người tốt, chưa bao giờ gặp người hung ác như thế này, miệng liên tục tụng “A Di Đà Phật!”

Quan Âm Bồ Tát trầm ngâm: “Tên hồ tôn này đã bị tảng đá của Cực Lạc cung chủ đầu độc đầu óc rồi, e là sẽ phát sinh chuyện ngoài ý muốn. Tại sao Như Lai vẫn chưa ra tay, không biết là đang tính toán gì nữa. Đáng ra việc này không nên trì hoãn nữa, phải nhanh chóng đem con khi này đi Tây Thiên thỉnh kinh chứ!”

Lập tức hướng Đường Tăng nói: “Huyền Trang, người nhanh chóng gỡ xuống kim phù, thả con khi này ra đi!”

“Tuân lời huấn của Bồ Tát Phật” Đường Tăng hướng về Quan Âm Bồ Tát thi lễ một cái, dưới chân hiện ra một đoá liên hoa bay về hướng đỉnh núi.

“Không thể để cho tên hoà thượng này gỡ kim phù xuống!” Thạch Cơ vô cùng khấn trương, không quan tâm Quan Âm Bồ Tát còn đứng đó, hóa thân thành một cái cầu vồng trắng hướng đỉnh núi bay đi.

“Nữ thí chủ tại sao lại không biết chừng mực mà nghịch lại thiên số” Quan Âm Bồ Tát nở nụ cười rồi tung tay trái ra, Thất Thái Liên Hoa liền bay ra, biến to ra cả ngàn mẫu ép xuống đầu Thạch Cơ, sau đó đem Thạch Cơ nhốt vào đó. Sau khi thu Thạch Cơ vào trong, Thất Thái liên hoa liền biến nhỏ trở về trong tay Bồ Tát.

Thạch Cơ bị Quan Âm Bồ Tát chế trụ, thân không thể động, miệng không thể nói, trong lòng vô cùng khấn trương.

Hầu tử thấy thế tức giận chửi ầm lên: “Lão bà nương thật vô sỉ, nói rồi nuốt lời, nếu người dám để cho tên hoà thượng này gỡ kim phù xuống, lão Tôn ta nhất định sẽ đánh hấn chết trước. Lão bà nương nhà người thả Thạch Cơ ra mau.”

Quan Âm Bồ Tát cười nói: “Cả người và tảng đá này đều bị Cực Lạc cung chủ mê hoặc, tạo thành nhân quả quá sâu tốt nhất là đều tiến về Tây Thiên, tham ngộ ngã Phật huyền diệu”

Hầu tử mồm mắng liên hồi: “Thật là tức chết mà! Lão Tôn ta dùng danh nghĩa của tổ sư phát ra đại thệ. Kiếp này sẽ không bao giờ gia nhập Phật Môn, nếu như trái lời, sẽ bị đốt thành tro bụi, rơi vào luân hồi!”

Quan Âm Bồ Tát cảm thấy kinh ngạc: “Không ngờ con khi này lại cứng đầu như thế, chỉ e là có ít nhiều phiền toái”

Lại nói Huyền Trang nghe theo lời Bồ Tát, đập liên hoa bay lên đỉnh núi. Tuy nhiên, chưa kịp gỡ xuống kim phù thì trên chín tầng trời có một tiếng chuông đồng vang lên, âm thanh vang dội của tiếng chuông chấn nát liên hoa dưới chân của Huyền Trang, làm hấn rơi thẳng xuống đất.

Sau đó, một cái chuông lớn từ phía chân trời bay tới, hoá lớn cả ngàn mẫu, như muốn bao bọc cả Ngũ Hành Sơn vào bên trong. Thượng cổ yêu thần Cửu Phụng cũng xuất hiện, ra tay muốn gỡ Như Lai kim phù xuống.

Quan Âm Bồ Tát thấy, lập tức thấy không ổn. Kim thư thì đã bị Như Lai lấy lại, Cửu Phụng lại sở hữu Đông Hoàng pháp khí, sợ là ta cũng khó đối phó. Nhìn thấy Cửu Phụng ra tay gỡ Như Lai kim phù, bà cũng không suy nghĩ nhiều, tung Thất Thái Liên Hoa ra kháng cự với Đông Hoàng Chung.

Riêng Bạch Sắc Liên Hoa cầm trong tay thì tung về phía Cửu Phụng tấn công:

“Ta hôm nay nhất định sẽ cho lão bà nương chuyên xen vào chuyện người khác biết lợi hại” Cửu Phụng cười lạnh nói, sau lưng liền phát ra một đạo yêu quang khoá chặt bạch sắc liên hoa, sau đó vung lên thanh yêu đao màu xanh quý dị chém thẳng xuống đầu Quan Âm Bồ Tát.

"Ta cũng muốn xem ngươi có bao nhiêu thủ đoạn!" Quan Âm Bồ Tát nở nụ cười thu lại Bạch Sắc Liên Hoa chặn lại yêu đao, Cửu Phụng thấy thế vận hết pháp lực quát lên một, tiếng chung vang vọng long trời lở đất, hư không hỗn loạn. Đông Hoàng Chung cấp tốc xoay mạnh, nhanh chóng ép xuống Bạch Sắc Liên Hoa. Liên hoa làm sao có thể ngăn cản được Tiên Thiên Thánh Khí này, tiếng răng rắc vang lên như muốn nứt toác ra.

Đông Hoàng Chung uy thế không giảm, tiếng chuông vang tai nhức óc chấn động hư không, ép xuống liên hoa như muốn đem Quan Âm Bồ Tát và cả Ngũ Chi sơn thu vào.

"Đông Hoàng Chung thật là khó mà ngăn cản!" Quan Âm Bồ Tát thấy thế, lập tức sợ hãi, vừa muốn cố lui về phía sau thì từ trong U Minh Huyết hải (biển máu), hai đạo hắc cầu vòng bay ra. Từ trong đó hiện ra một cái hắc sắc liên hoa và nhất diện Huyết Hồn Phiến cùng biến thành không lồ, tấn công về phía Đông Hoàng Chung dưới mặt đất.

Hắc Liên Hoa xung quanh có vô số ma vân bao bọc, bên trong ma vân lại có thêm vô số những hắc liên hoa nhỏ hơn như ẩn như hiện cùng nhau tấn công về phía Đông Hoàng Chung. Huyết Hồn Phiến khí thế cũng không yếu, biến ra cả ngàn cái miệng máu hướng về phía Ngũ Chi Sơn mà bay tới.

Hầu tử đang bị ép dưới chân núi khi nhìn trận chiến đầu này thì há hốc mồm. Năm đó hắn đại náo Thiên cung, chỉ gặp đám thiên binh thiên tướng, lợi hại nhất trong đó là Nhị Lang Thần Dương Tiễn. Những người pháp lực cao thâm thì lại không muốn kết nhân quả nên chưa từng ra tay, bởi vậy hầu tử cũng chưa bao giờ biết tới cao thủ chân chính.

Giờ phút này mới thấy được thế nào gọi là chân chính cao thủ, chỉ biết há hốc mồm mà xem.

Cửu Phụng cũng không sợ hãi, lấy ra Luyện Yêu Hồ, cũng là một thượng cổ pháp khí lợi hại, rung lên pháp khí trong tay, cả ngàn cái miệng máu đều bị hấp thu vào trong.

Huyết Hồn Phiến xoay tròn một cái, cầu vòng máu lại hiện ra tấn công Luyện Yêu Hồ, sau đó Ma Giới Hộ pháp Hắc Bào cùng Huyết Ma cũng hiện ra trong hư không. Hắn cười âm hiểm cười rồi dùng Tiên Thiên thánh vật là Hắc Liên Hoa đánh tới Đông Hoàng Chung, Huyết Ma cũng tung ra Huyết Hồn Phiến chém tới Cửu Phụng.

Quan Âm Bồ Tát thấy thế thầm nghĩ: "Thật đáng đời con cửu đầu thần điều!" Rồi nhảy vào ăn hôi, đem Bạch Sắc Liên Hoa đánh vào đầu Cửu Phụng.

Hắc Bào nhân thấy thế hướng Quan Âm Bồ Tát âm hiểm cười nói: "Ngươi là Bồ Tát, không lo ở Tây Thiên ăn chay niệm Phật, lại chạy tới đây cùng người ta động thủ động cước. Không bằng theo bản vương tiến vào U Minh Huyết hải, làm phu nhân cho bản vương, cùng nhau sống sung sướng!"

"Thằng nhóc con vô lễ, phải tìm cách tiễn nó về Tây Thiên!" Quan Âm Bồ Tát cảm thấy thâm hận, tuy nhiên, giận thì giận cũng chẳng làm gì được. Pháp lực thì không hơn ma đâu, hắn lại có Thánh vật Hắc Liên Hoa của Ma Giới Vô Thiên nên đành phải nói: "Tên hồ tôn này có thiện duyên với Phật Môn của ta, mong đạo huynh giúp đỡ đánh lui yêu nghiệt để hắn có thể đi Tây Thiên thỉnh kinh"

Huyết Ma cạc cạc cười nói: "Bồ Tát nhà ngươi đúng là không biết đạo lý. Ai nói hồ tôn này có duyên với Phật Môn, bản vương đang muốn thu hắn làm khai môn đệ tử. Ngươi biết điều thì mau trốn cho nhanh, nếu không ta đem ngươi luyện thành Huyết thần thì lúc đó đừng nói ta sao quá độc ác!"

"Không tốt rồi! Hai tên ma đầu này đến đây cũng không phải có ý tốt gì" Quan Âm Bồ Tát kinh hãi. Tuy nhiên miệng thì nói nhưng tay thì không ngừng cùng Hắc Bào nhân và Huyết Ma liên thủ cố giết chết Cửu Phụng, đầu thì âm thầm tính toán kế sách.

Cửu Phụng mặc dù thần thông không thua kém gì một trong ba người kia, nhưng lấy một địch ba thì thật sự quá sức mình. Trong đó Hắc Bào thì sử dụng Tiên Thiên thánh vật Hắc Liên Hoa, ngăn trở Đông Hoàng Chung liên tục, Huyết Hồn Phiến của Huyết Ma cũng lợi hại không kém. Cửu Phụng bất buộc phải hiện nguyên hình là cửu đầu thần điều mới miễn cưỡng chống đỡ được thế vây công của ba người này.

Cửu Phụng chính là một con thần điều thượng cổ. Thời Hồng Hoàng đại chiến cũng tham gia nghe giảng đạo tại Đông Hoàng Cung, sau đó lại tu luyện cả trăm triệu năm nên thực lực không phải bàn cãi. Khi nó hiện nguyên hình, thực lực đại tăng. Hai cánh vung ra cũng làm cho yêu vân gào thét, hư không chấn động.

Trong vòng mấy trăm vạn dặm, âm phong điên cuồng gào thét như thể ngàn vạn thể giáng xuống nhân gian.

Cửu Phụng sau khi hiện nguyên hình thì kêu to, từ trên không trung lao thẳng xuống phía Quan Âm Bồ Tát, vung ra lợi đao Chop vào đầu Quan Âm với một tốc độ kinh khủng.

Quan Âm Bồ Tát thấy thế vội vàng phát ra tiếng quát, hiện thân thành một pho tượng kim thân có tám đầu bốn tay cao lớn cả vạn trượng, xung quanh kim quang phát ra mãnh liệt, đem yêu vân bốn phía tán ra khắp nơi, đồng thời đem tám cánh tay tấn công Cửu Đầu Phụng.

Cửu Phụng biết rõ sự lợi hại của kim thân Phật Môn nên không dám cùng Bồ Tát cứng đối cứng. Nó vốn là cửu đầu thần điều, tốc độ đương nhiên so với hai ma một Phật ba người nhanh hơn rất nhiều, chỉ trong chớp mắt đã bay thoát ra xa. Lại dùng lợi đao của mình tấn công Huyết Ma, đồng thời đôi cánh quét ngang ra tấn công thẳng vào Hắc Bào.

"Con yêu nghiệt này đúng là không biết sống chết, hôm nay lão tổ sẽ thành toàn cho ngươi, tiễn ngươi một đoạn đường!" Huyết Ma cười quái dị một tiếng, xoay người liền biến thân thành một con ma đầu đỏ rực màu máu thân cao vạn trượng, hai mắt ánh sáng xanh yêu dị phóng ra khắp nơi xanh rờn như lửa ma trời, ánh sáng này đi tới đâu, yêu vân tan biến tới đó.

Huyết quang tràn ngập cùng yêu vân cuốn vào nhau, tranh đấu bất phân thắng bại.

Hắc Bào cũng không vừa, xoay người hiện ra ma thần bốn tướng, cũng là một pho tượng ma thần thân cao vạn trượng, tay cầm trường tiên đánh thẳng vào người Cửu Phụng.

Tuy nhiên, Cửu Phụng thân chính là cửu đầu thần điều, tốc độ ở tam giới này có thể nói là độc nhất vô nhị nên chớp mắt một cái đã thoát khỏi thế công một cách dễ dàng, sau đó lại bay tới tấn công. Nó cứ tấn công rồi lùi lại liên tục, lợi dụng tốc độ của mình quá rớt, làm cho hai tên ma đầu tức đến độ gào thét mà chẳng làm gì được.

Cửu Phụng tu vi pháp lực không thua gì hai tên ma đầu này, lúc này lại sử dụng toàn lực, sử dụng chân hoá của chính bản thân mình nên nếu bị lợi trào của nàng đánh trúng thì chắc chắn là thập tử nhất sinh.

“Cửu Phụng này chính là thượng cổ cửu đầu thần điều, tốc độ chúng ta quả thật không bằng, chúng ta tuy không thua, nhưng muốn thắng cũng không dễ” Hai gã hộ pháp của Ma Môn một mặt cảnh giác Cửu Phụng đánh lên, một mặt cố gắng suy nghĩ đối sách. Tiếc là chỉ có một mặt của Huyết Hồn Phiến, nếu có đầy đủ tất cả bảy mặt thì hai người đã lập ra Huyết Hà sát trận, Cửu Phụng chỉ còn một con đường chết”

Lúc này, Quan Âm Bồ Tát chỉ khoanh tay đứng nhìn, chẳng thêm phí sức giúp hai tên ma đầu tranh đấu với Cửu Phụng mà chỉ đứng đó bảo vệ cho Huyền Trang tiến tới gỡ Như Lai kim phù xuống.

Chiếc áo cà sa mà Huyền Trang đang khoác trên người chính là một kiện Phật môn bảo vật, được Như Lai dùng Phật quang tiến hành gia trì, không sợ yêu vân hay ma hỏa. Vì vậy, bốn người này đánh nhau chết sống cũng không ảnh hưởng tới hần chút nào. Hần nghe theo lời Quan Âm, tranh thủ lúc mọi người còn lo đánh nhau sống chết không ai bận tâm thì len lén hoá ra một đoá hoa sen dưới chân mình, bay lên đỉnh núi gỡ Như Lai kim phù xuống.

“Tên hoà thượng này thật là ngu ngốc không ai sánh bằng”

Một tiếng cười sang sảng bất chợt vang lên, một cái từ cầu vòng từ trong yêu vân ma hỏa phá không mà tiến đến đỉnh núi Ngũ Chi Sơn. Từ bên trong cầu vòng lần lượt hiện ra năm người chính là Lâm Phong và bốn nương tử của mình.

Năm người lợi dụng trọng áp của Thiên Hà Chi Thủy để tu luyện ròng rã hai mươi năm, cuối cùng đột phá bình cảnh, đạt được Thiên Nhân Hợp Nhất chi cảnh, chặt đi nhất niệm. Cả năm người đều nhận ra đã đến kỳ hạn năm trăm năm bị núi đè của hầu tử, để tránh phiền phức xảy ra nên dùng Thiên La từ kiếm mang bốn nương tử bay đến đây.

Năm người ai cũng sắc mặt hồng nhuận, quanh thân từ khí (khí màu tím, hem phải khí tức chết chóc) lượn lờ, kể cả yêu vân ma hỏa đựng phải từ khí này đều rút lui không dấu tích, không trung bị hai loại khí tức chiến đấu thành hỗn loạn khi gặp từ khí này cũng bị trấn áp đến tiêu thất.

"Kim Thiên tử, người chuyên kiếp trùng tu, đơn giản là vì Tề Thiên đại thánh mà đến đây, thôi thì việc đến nước này, người nên rút lui đi, cố gắng sau này đạt thành kim thân đạo quả, nếu không thì chắc chắn sẽ gặp tai họa!"

Đường Tăng chấp tay niệm Phật nói: “Bản tăng là Huyền Trang, chính là theo lời chỉ bảo của Quan Âm Bồ Tát mà đi Tây Thiên bái Phật, mong thỉnh chân kinh, không phải là Kim Thiên gì đó mà thi chủ nói. Còn con khi đã này tội nghiệt rất nặng, vì muốn hoá giải nhân quả nghiệt duyên nên muốn cùng bản tăng đi Tây Thiên bái Phật. Mong thí chủ đừng ngăn trở, nếu không sau này sẽ tạo thành nhiều sát nghiệt” Nói xong Huyền Trang liền tiến tới gỡ kim phù xuống.

“Không thể không thể, hoà thượng nhà người nếu không nghe lời ta khuyên bảo, thì đúng là kiếp số đã tới, muốn tránh cũng tránh không được” Lâm Phong cũng không khách khí, vung tay ra một đạo từ cầu vòng cuốn tới Đường Tăng.

Quan Âm Bồ Tát luôn chú ý tới Đường Tăng, khi thấy vợ chồng Lâm Phong hiện thân, lập tức lại lấp bắp kinh hãi. Chính bà cũng không tính ra được Cực Lạc Cung chủ cũng sẽ đến đây. Pháp lực của hần không thua kém gì mình, mình nên tiến hạ thủ vì cường. Vừa nghĩ vừa vung tay ra một đoàn Phật quang màu vàng tấn công từ cầu vòng.

“Bồ Tát mà không lo không ăn chay niệm Phật, lại nhiều lần rảnh rỗi kiếm chuyện gây sự với vợ chồng ta, hôm nay ta nhân tiện giáo huấn luôn một thể!”

Bốn nương tử của Lâm Phong khề quát, sau lưng mỗi người đều hiện ra một cái từ cầu vòng, cản lại Phật quang của Quan Âm Bồ Tát, hai loại khí vừa va chạm nhau thì không trung hỗn loạn. Bốn nàng thân hình chỉ lung lay một chút rồi lại đứng vững vàng.

Tuy nhiên, Bồ Tát thì không được dễ dàng như thế, bà bị áp lực trấn bay mấy trăm dặm, hoa sen dùng làm chỗ ngồi bị đánh tan nát, thiếu điều muốn cắm mặt xuống đất.

Bốn nương tử của Lâm Phong tu luyện ròng rã hai mươi năm, lợi dụng trọng áp của Thiên Hà Chi Thủy để tăng pháp lực. Tuy không thể so sánh với tốc độ biến thái của Lâm Phong nhưng pháp lực tiến triển cực nhanh. Thực lực tuy không bằng Lâm Phong nhưng tính ra đã ngang ngửa với Quan Âm Bồ Tát rồi.

Hơn nữa, các nàng lại vừa đem từ niệm ký thác vào bên trong cơ thể của Lâm Phong, đạo hạnh đã không thua kém gì Quan Âm Bồ Tát. Vì thế, bốn nàng mặc dù chưa sử dụng toàn lực nhưng bốn người liên thủ thì dù cho đó là Quan Âm Bồ Tát cũng khó mà chống đỡ, thiếu chút nữa đến cả kim thân cũng bị đánh nát.

Chương 41: Nói phải củ cải cũng nghe.

Quan Âm Bồ Tát bị tứ nữ liên thủ đẩy lui, Đường Tăng cũng bị cầu vòng tím cuốn vào, thuận thể bắt đi.

Quan Âm Bồ Tát kinh hãi nói: “Kim Thiên tử chính là Tây Thiên Chiên Đàn Công Đức Phật ta đây chuyển kiếp, đạo hữu tuyệt không thể vọng động ác niệm hủy đi tánh mạng Phật được!”

Lâm Phong cười nói: “Người là Tây Thiên Phật Đà thì có quan hệ gì với ta, hòa thượng này không biết phân biệt nên kiếp số đã tới. Bản cung chủ tiện tay tống hẩn đi!” Cầu vòng tím xoắn lại, Đường Tăng kinh hãi hét to, tức thì rơi xuống thành bột phấn, một pho tượng Kim thân cùng ba khóa Xá Lợi màu vàng rơi ra, bị Lâm Phong dùng Kim Quang phiến đoạt lấy.

Cửu Phụng cùng hai ma đầu đang giao đấu đều nhìn thấy rõ, liền giữa chừng giờ hết thần khí của mình ra. Huyết ma lập tức đem Huyết Hồn phiến ném ra. Một cái cầu vòng máu bay về phía Ngũ Chi Sơn mang theo chín hoa sen đen ném tới, hướng vào đầu Lâm Phong cùng tứ nữ rơi xuống.

“Ma đầu kia, đừng vội cản rồi!” Thất công chúa bàn tay trắng nõn gậy lên Thiên Đăng Cầm, một đoạn xích quang lóe lên, ở phía xa hoa sen đen quay tít một vòng, bay ngược trở về. Đây là một trong thập đại thánh khí, hôm nay pháp lực của tứ nữ cũng không vì hai đại ma đầu và Quan Âm Bồ Tát mà yếu thế, tất nhiên là không có gì phải sợ hãi.

Một luồng Thất Thái Thần quang ở trên mặt đất bay ra đánh tan cầu vòng máu thành mây khói, liền cười nói: “Ma Môn đã rời khỏi tam giới, ma đầu ngươi còn không mau thôi lui, miễn cho ngươi tội ném vào luân hồi”.

“Cái tên yêu đạo này ngươi đừng vội đắc ý, lão tổ hôm nay sẽ đưa ngươi vào luân hồi!” Huyết ma miệng mặc dù nói cứng nhưng lại nghĩ thầm: “Cực Lạc yêu đạo này đã cắt nhị niệm, thần thông đạo hạnh đều không dưới ta, sợ là khó đối phó. Lão sư từng nói nhất định phải đem hầu tử này mang về, hiện tại quả thật là đúng!”

Cửu Phụng cũng hiện thân hạ xuống trên đỉnh của một cái chuông lớn, bên kia là hai ma đầu gương mặt hổ. Quan Âm Bồ Tát bởi vì Huyền Trang gặp kiếp nạn nên dậm chân liên hồi, không cam lòng, nghiêng răng nghiêng lợi nửa ngày. Thân hóa kim quang hướng phương Tây đi.

“Ma đầu ngươi không để ý số trời, quả thực đáng đánh” Lâm Phong cười nói. Cũng không nhiều lời dùng Thất Thái Nguyên thạch đánh ra. Thất Thái Nguyên thạch như mũi tên nhọn vọt bay vọt ra đứng ngay vào mặt Huyết Ma.

Huyết ma vội vàng đem Huyết Hồn phiến về lên một cầu vòng máu rồi lưu lại một phân thân, còn chân thân độn thổ đến nơi khác, dù gì lão ma đầu này cũng biết tốt xấu. Hiểu rằng Lâm Phong có pháp bảo lợi hại, ngăn cản không được nên nào dám dùng Huyết Hồn phiến ngăn cản Thất Thái Nguyên thạch, nếu không thì có lẽ đã bị đánh nát.

Hắc Bào thấy động thủ cũng không đứng nhìn, liền ném cái lồng về phía Lâm Phong, trong ma vân liền hiện ra bốn phân thân thiên ma lao thẳng tới tứ nữ. Huyết ma cười lên quái dị từ phía kia chui ra. Huyết Hồn phiến lay động, một cầu vòng máu hướng Bích Du Tiên Tử không phòng bị đánh tới.

“Ma đầu khá lắm, đúng là hèn hạ vô sỉ!” Thất công chúa một mực lưu ý nhất cử nhất động của hai ma đầu. Khi thấy lão ma đầu núp phía sau ra tay đánh lên liền lập tức giận dữ. Một đạo xích quang cuốn tới, đón đánh cầu vòng máu rồi nhằm chính diện Huyết ma.

Huyết Hồn phiến của lão ma tuy lợi hại nhưng lúc này chỉ có một mặt, nên không có cách nào bày ra Huyết Hà sát trận và cũng không thể so với Tiên Thiên thánh khí. Bởi vì pháp bảo không xuất hết thần thông cho nên mới bó chân bó tay làm cho lão ma đầu nổi trận lôi đình.

Khi xích quang đánh tới, Huyết ma hú lên quái dị, vội vàng xuất Huyết ma chân thân hiện lên trong đám huyết quang.

Vô số huyết ma thân cùng rít gào liên tục, hướng hai nữ nhào tới.

Bích Du Tiên Tử biết lão ma đầu đánh lên cũng cảm thấy giận dữ, vội vàng phóng Hồn Độn Thiên La tán, một phiến kim quang xẹt hướng tới lão ma. Huyết thân ma trong Huyết quan trọng chủ yếu là ảo giác nhưng hôm nay tứ nữ pháp lực đạo hạnh cũng không dưới lão ma, tự nhiên là không bị ảnh hưởng.

Lão ma đầu vội vàng dùng Huyết Hồn phiến quạt một cái xuất ra một đạo huyết quang chặn Hồn Độn Thiên La tán. Thất công chúa lại phát ra một luồng xích quang nhằm ngay mặt lão ma đánh tới, khiến lão không dám trực tiếp nghiêng đón Tiên Thiên thánh khí nên tay chân luống cuống. Lão vội vàng ném phân thân kế tiếp, còn chân thân độn thổ chạy trốn ra ngoài, cuối cùng phải chặt vật chạy trốn thực mạng.

Bốn thiên ma phân thân của Hắc Bào đánh tới, bị Bích Nhu Tiên Tử cùng Bích Nguyệt Tiên tử ngăn lại, trong ma vân đột nhiên lóe sáng hình cầu vòng tím tách đám ma vân ra rồi đánh thẳng vào đầu bốn phân thân thiên ma. Hắc Bào hú lên quái dị, bốn phân thân lập tức hóa thành bột mịn, trở thành tể phẩm của Từ Long Tiêu.

“Cửu Phụng, người không ở Đông Hoàng cung tu luyện mà lại chạy tới Hồn Thủy quấy rối, thật là đáng đánh.” Lâm Phong phóng ra Thất Thái Nguyên thạch, một luồng thất thái tinh nhọn đánh vào phía trên hoa sen. Hoa sen rung lên một chút, hào quang âm đạm liền bay trở về. Cửu Phụng tuy mới động thủ vài lần nhưng nghĩ rằng mình có thể thừa cơ hội cuốn Ngũ Chi Sơn chạy trốn.

Lâm Phong quát lên một tiếng, phóng Thất Thái Nguyên thạch đánh vào chuông lớn, một tiếng chuông vang lên, Đông Hoàng Chung lập tức co thành một chuông đồng Linh Đang nhỏ bay trở về trong tay Cửu Phụng.

“Thằng nhãi này pháp lực thần thông không dưới ta, lại có khai thiên đĩnh cấp pháp khí, chỉ sợ là khó đối phó!” Cửu Phụng cũng biết thế nào là lợi hại, thấy tình thế không ổn, vội vàng thối lui đến một bên quan sát, âm thầm suy nghĩ: “Cái này ngưng tụ thành thái huyền chân thân, sau này có rất nhiều quan hệ nhân quả cho yêu tộc ta. Nhưng hiện tại thì không tính ra được ngày sau như thế nào, phải về hỏi sư phụ mới được!”.

Lâm Phong thấy Cửu Phụng thối lui sang một bên, cũng không biết có ý định gì, nên không để ý tới, liền quay sang Hắc Bào nói: “Con khi này cùng ta có duyên thầy trò, đang muốn đầu nhập làm môn hạ của ta. Ma đầu nhà ngươi ý mạnh làm cản, hôm nay ta phải giáo huấn bọn ngươi mới được!” Liền đem Thất Thái thần quang đánh thẳng vào mặt lão ma.

“Thật là tức chết!”. Hắc Bào bị tức giận tóe lửa, nhưng lại biết lợi hại. Thất Thái Nguyên thạch chính là Bàn Cổ khai thiên đĩnh cấp pháp khí, thuộc tam giới đệ nhất đại công đức, không có gì là không thể phá. Tuy là hậu thiên nhưng lại đứng trên Tiên Thiên thập đại thánh khí. Còn Hắc liên tuy là thánh vật, nhưng cũng không dễ dàng dễ ngăn cản.

Liền vội vàng đem Hắc liên ngăn cản tuy nhiên liền bị Thất Thái thần quang đánh trúng, hào quang liền âm đạm bay về. Hắc Bào thấy vậy không dám ham chiến, vội vàng thu Hắc liên, phá vỡ hư không nhằm hướng U Minh Huyết hải chạy trốn.

Huyết ma thấy Hắc Bào chạy trước cũng luống cuống vội vàng muốn bỏ chạy nhưng lại bị Thất công chúa cùng Bích Du tiên tử bám sát nên không có cách nào thoát thân. Hắn liền phần nộ rít gào liên tục, liều mạng không sợ tổn hại tới Nguyên Thần vận khởi Ma Môn kim thiên thoát xác, độn thổ hướng U Minh Huyết hải trốn đi.

Kim thiên thoát xác chính là pháp lực huyền hóa ra huyết ma thể thân, lưu lại để ngăn cản nhị nữ, chân thân thừa dịp bỏ chạy. Tuy nhiên chỉ là thể thân không thể so sánh với chân thân nên lập tức bị một luồng xích quang đánh giết. Huyết ma thể thân này chính là pháp lực biến thành nên chân thân vừa mới chạy đến trong huyết hải, Huyết ma lập tức sắc mặt thâm biến, Nguyên Thần bị hao tổn nghiêm trọng.

Cửu Phụng thấy hai ma đầu trước sau đều chạy trốn nên cũng biết hôm nay không chiếm được gì, liền xoay người bỏ đi. Lâm Phong vội vàng ngăn lại nói: “Thả đệ tử của ta, ta không làm khó dễ ngươi!”

Cửu Phụng cười lạnh một tiếng, cũng không muốn dây dưa, đem chuông đồng rung lên. Một luồng hào quang hiện lên, Thạch Cơ được phóng ra. Về phần Thất Thái liên hoa của Quan Âm Bồ Tát lại không chịu thả ra. Rõ ràng là Cửu Phụng không muốn đem Thất Thái liên hoa tặng cho Lâm Phong.

Lâm Phong cũng không làm khó dễ, thả Cửu Phụng đi, phát tay áo liền xuất hiện cầu vòng tím xoay tròn trực tiếp cuốn lấy Thông Thiên, đem ma vân yêu khí đầy trời đánh tan, trả lại thanh bình cho thế giới.

Thạch Cơ thấy sự phụ lập tức mừng rỡ, vội vàng hành lễ bái kiến, xong liền nói: “Sư phụ đến chỗ này thật đúng lúc, đệ tử đi cứu Ngô Không!” Dứt lời liền biến thành một luồng hào quang hướng Ngũ Chi Sơn bay đi.

Từ nữ đuổi đến nơi, hai bên nhìn nhau, Thất công chúa cười nói: “Thạch Cơ với Tề Thiên Đại Thánh đều là linh thạch đắc đạo, nhưng lại có duyên với nhau. Ta thấy tên đồ đệ này đã quyến luyến với hầu tử kia rồi”.

Bích Nguyệt Tiên Tử yêu kiều nói: “Ai nói không phải. Phu quân lúc trước để cho hắn đến nói chuyện giải sầu cho hầu tử, sợ là không có cái gì hảo tâm đâu. Chắc là muốn cho đồ đệ cùng hầu tử kết duyên đây, chỉ là không biết hầu tử lại lịch ra sao, Phật môn vì sao phải đưa hắn đi Tây Phương!”

Lâm Phong nói: “Hầu tử cũng không có lai lịch gì, chỉ là không biết tại sao có chút duyên phận với Quan Âm Bồ Tát. Ta mấy ngày gần đây cũng bám độn tính ra Phật môn muốn hầu tử đi Tây Phương là vì Kim thư. Kim Thư Ngọc Diệp mặc dù đều là thập đại thánh khí, nhưng lần này thiên địa quay về hỗn độn, đại kiếp giáng xuống nên Kim Thư cùng Ngọc Diệp có quan hệ với nhau. Đệ tử của ta lần này phải dựa vào Kim Thư mới có thể vượt qua kiếp nạn này”.

“Tam Thanh tổ sư không rõ suy nghĩ điều gì mà không nói rõ ràng làm người khó hiểu!” Bích Nhu Tiên Tử quan sát vài vị ti muội, lại nhìn sang Lâm Phong. Đạo hạnh của nàng tuy thâm hậu nhưng cũng chưa thể hiểu được tâm tư của Thánh nhân ba mươi ba tầng trời.

Lâm Phong cười nói: “Đến như thánh nhân của bản giáo, trải qua nhiều hư không, nếu chưa thấy qua Hồn Nguyên đạo thì cũng không nhìn ra được bọn họ có tâm tư gì. Nhưng mà các nàng không cần lo lắng, cho dù ta phải vào lại luân hồi chuyển kiếp, thân thể tổn hại cũng nhất định bảo vệ các nàng cùng đệ tử chu toàn. Nếu không thả rằng lại vào luân hồi cũng không phục Hồn Nguyên”.

Tam nữ nghe xong, lập tức mừng rỡ, Bích Nhu Tiên Tử lại nói: “Phu quân có tâm ý này, chúng ta đã mãn nguyện, chỉ là sau này không thể thực hiện ý nguyện to lớn. Nếu không liền mở ra nhiều nhân quả, đến lúc đó lại có hại cho bản thân, không tu thành chánh quả Hồn Nguyên đại đạo. Cũng vô pháp bảo vệ chúng ta cùng môn hạ đệ tử chu toàn”.

Lâm Phong dĩ nhiên là biết rõ, bèn nói: “Việc này ta dĩ nhiên là hiểu được, mọi người không cần phải lo lắng. Hiện nay đại kiếp sắp bắt đầu, Tiên Thiên tôn thánh chỉ có một, còn đám Phật đà như Phật Thích Ca Di Lặc và Đông Hoa Trấn Nguyên Tử đều muốn tranh một ít sinh cơ, đương nhiên đều muốn đạt được Hồn Nguyên đạo quả. Có điều là ta có Linh Lung Bảo Tháp cùng với Thất Thái Nguyên thạch là đĩnh cấp pháp khí của Bàn Cổ tổ sư khai thiên tích địa nên có thể ngăn cản nhiều kiếp số. Hy vọng so với bọn họ lớn hơn rất nhiều”.

Bích Du Tiên Từ hỏi: “Sự phụ nếu không đạt được Hồn Nguyên, đại kiếp nạn đến thì chẳng phải là không có cách nào bảo toàn sao?”

Bích Nhu Tiên Từ cùng Bích Nguyệt Tiên Từ liếc mắt nhìn nhau, thần sắc có phần lo lắng.

Lâm Phong cười ha hả nói: “Các nàng chớ lo lắng, Đông Hoa Thượng tiên đạo hạnh cao thâm khôn lường chỉ dưới có thánh nhân thì làm sao có thể không hiểu lợi hại trong đó. E là lão đã sớm có quyết định, đem Từ Long Tiêu tặng cho các nàng. Nhưng không chắc lão là người đi nước cờ đầu tiên”

Tam nữ tuy liên tục hỏi nguyên nhân nhưng Lâm Phong lại không nói gì thêm: “Được rồi, việc này trước mắt cứ tạm thế đã, chúng ta cùng xem hầu tử như thế nào đi!”.

Vừa dứt lời, liền một tiếng vang long trời lở đất, sông núi đất đá đều rung chuyển. Ngũ Chi Sơn bị bể nát, một con khí phóng lên trên cao cùng với bao mảnh đất đá, lác minh một cái đã đứng trên vừng giữa trời, tay cầm Gậy Kim Cô Như Ý, bay lung tung bốn phía rồi bỗng to lên: “Khá lắm Như lai lão tặc, dám nhốt lão Tôn suốt năm trăm năm. Nỗi hận này phải phát tiết, ta muốn đến Sa Bà Tịnh Thổ đánh Như Lai một trận, ngươi muốn đi cùng ta không?”

Thạch Cơ lộ ra một đôi chân ngọc, dưới chân đạp tường vân, thanh tú động lòng người đứng ở phía xa, nhìn sư phụ cùng bốn vị sư nương, ra vẻ khó xử, do dự.

Lâm Phong cùng tứ nữ như thế nào lại không rõ tâm tư đệ tử, liền lật tay lấy một mảnh từ quan hóa thành một bàn tay màu tím, đem hầu tử bắt gọn, cười nói: “Con khi nhà ngươi không biết tốt xấu, dám đi Sa Bà Tịnh Thổ tìm Như Lai gây sự, ngươi có bản lĩnh đó không? Chẳng lẽ còn muốn bị đè năm trăm năm nữa?”

Hầu tử bị Nguyên Thần Xá Lợi không chế, không thể đứng dậy nổi. Khi bị đè ở Ngũ Hành Sơn, Nguyên Thần cũng bị trấn áp nên không thể sử dụng thần thông. Bởi vậy cũng không biết Lâm Phong và mọi người nói chuyện, nghe rằng trọn mặt nói: “Cái tên tiểu bạch kiểm nhà ngươi là ai, là Thạch Cơ sư đệ, huynh hay sư đệ. Muốn khi dễ Thạch Cơ, lão Tôn ta nhất định phải giáo huấn ngươi mới được!”.

Thạch Cơ sợ quá vội nói: “Ngươi không được vô lễ, đây là sư tôn của ta”. Nói xong liền vội vàng hướng Lâm Phong bái lạy, thay hầu tử tạ tội.

Lâm Phong hất tay áo, một cầu vòng bay ra, đem Thạch Cơ nâng lên, xong liền nói: “Không sao, con khi này tuy bắt hảo, nhưng cũng tính tình cũng tốt lắm, ta không trách hẳn”. Quay sang hầu tử nói: “Ngươi có muốn gia nhập làm môn hạ đệ tử của ta không?”

Hầu tử nói: “Ngươi có thần thông gì mà đòi làm sư phụ ta?”

Lâm Phong nói: “Ta tất nhiên đủ bản lĩnh để không chế ngươi”.

Hầu tử nói: “Ta hỏi ngươi, ngươi có thể so sánh với tổ sư Bồ Tát của ta không?”

Lâm Phong suy nghĩ một hồi cũng không nghĩ ra Bồ tát tổ sư là người nào bèn cười hỏi: “Bồ tát tổ sư đại đạo không liên quan đến đạo của ta. Mỗi người đều có ưu điểm riêng, ta chuộng quân Hồng Mông, Huyền Hoàng nhị khí, dùng song tu nhập đạo, phạm vào môn hạ của ta có thể qua được đại kiếp nạn!”

Bích Du Tiên Từ nói: “Hầu tử nhà ngươi đúng là không biết tốt xấu. Nếu không có phụ quân ta có ý cứu ngươi, ngươi hiện tại sợ là không tránh khỏi phải đi đến đất Phật, phải làm trâu ngựa cho lão hòa thượng kia. Chứ đâu có được như bây giờ tiêu điều tự tại, rõ là không biết tốt xấu, coi chừng ta lại đem ngươi nhốt lại dưới Ngũ Chi Sơn này!”

Hầu tử giận dữ nói: “Ngươi, cái loại phụ nữ đã có chồng, có bản lĩnh gì mà muốn đem ta chôn dưới Ngũ Hành Sơn!”

Thạch Cơ kinh hãi, vội vàng khuyên nhủ: “Ngộ Không không được vô lễ, mau hướng tới sư nương tạ tội”.

Hầu tử tính tình sớm đã bốc hỏa, tính đem tứ nữ đánh lui để thể hiện thần thông nên không thèm để ý trước sau quát lên: “Ngươi thì biết cái gì, loại phụ nữ có chồng tuổi còn trẻ thì làm sao có thể làm sư nương ta được, nếu khiến lão Tôn tức giận, phải đánh nàng vài cái mới hả giận!”.

Thạch Cơ nghe xong lập tức sợ mặt không còn chút máu. Không dám nhìn sư phụ và sư nương, chỉ mong hầu tử mau chóng hướng sư nương thỉnh tội, nhưng hầu tử nào biết, đến nổi nổi giận lôi đình.

Bạn đang đọc truyện *Vô Lại Kim Tiên 2* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Đại đạo thì vô tranh.

Hầu tử cả giận nói: “Tiên nữ này thật là nói không có đạo lý. Lão Tôn năm đó đại náo Thiên cung đầy uy phong, bà nương này có bản lĩnh gì mà đòi làm sư nương của lão Tôn!”

Thất công chúa hừ một tiếng, cũng không so đo với con khi này, nhìn về phía Lâm Phong.

Lâm Phong cười nói: “Con khi này đúng là ác tính không đổi. Mặc dù vào làm môn hạ của ta vẫn bị nhân quả quần thân, ta còn phải thay người hao tâm tổn trí. Người đã không muốn vào môn hạ của ta, vậy về Hoa Quả Sơn đi làm Tề Thiên đại thánh của người cũng được. Chỉ là sau này không được quấy rầy môn hạ đệ tử của ta, người có đồng ý không?”

Thạch Cơ lúc này mới nhẹ nhàng thở ra, vội vàng hướng về phía hầu tử ra sức nháy mắt.

Hầu tử thầm nghĩ: “Cực Lạc công chúa này pháp lực cao cường, ta không phải là đối thủ, trước tạm thoát thân rồi nói sau!” Lập tức nói: “Lão Tôn liền trở lại Hoa Quả Sơn, sẽ không làm khó dễ môn hạ đệ tử của người!”

“Có cho con khi cốc đầu người cũng không dám!” Tay áo phát một cái, một cái cầu vòng tím (cầu vòng ít màu vậy?) phóng ra, đưa hầu tử ra ngoài ngàn dặm, lúc này mới nói với Thạch Cơ: “Hầu tử tu chính là phật môn thần thông, có nhiều nhân quả chưa dứt, hiện tại không nên nhập môn hạ của ta. Đợi sau này hiểu rõ nhân quả mới có thể vào môn hạ của ta. Người hãy về cung tĩnh tu pháp lực đạo hạnh thêm, sau này sẽ có ngày gặp lại!”

Thạch Cơ mặt có chút đỏ lên, không dám nhìn sư phó cùng vài vị sư nương, vội vàng lên tiếng rồi lên mây bay đi.

Thất công chúa cười nói: “Phu quân à, ta thế nào đều cảm thấy người đang chia rẽ uyên ương. Hầu tử tuy ác tính không đổi, nhưng ta xem đồ đệ này của chúng ta giống như đã nặng tình với hầu tử rồi!”

Bích Nguyệt tiên tử nói: “Ai nói không phải, Thạch Cơ cùng hầu tử đều là linh thạch đắc đạo, đến cùng là có duyên phận!”

Bích Nhu tiên tử nói: “Phật môn muốn đem hầu tử tới phương Tây, đã có kế hoạch rồi. Ma Môn cùng yêu thần Cửu Phụng vì sao lại muốn nhúng tay vào. Phu quân ngưng tụ thành thái huyền chân nhân, Cửu Phụng là yêu thần chỉ dưới Thiên hoàng, lại chấp chương Đông Hoàng pháp khí, đã nhiều lần trợ giúp phu quân. Lần này lại muốn tới làm khó, thật là khó hiểu!”

Lâm Phong ha ha cười nói: “Không nghĩ ra thì không nghĩ nữa. Thánh nhân có tính toán, chúng ta có nghĩ cũng uổng công. Tam giới đại kiếp nạn đã bắt đầu, tốt nhất là mau chóng trăm lức niệm, đem bản thể ký thác hư không, đạt Hồn nguyên đạo, rồi độ kiếp cho tốt!”

Bích Du tiên tử nói: “Đó là đương nhiên, ta muốn chuyển kiếp vạn thế. Nhân quả quần thân, ít ra còn bảo hộ nữ nhi được chu toàn. Nếu không thì rằng không đạt Hồn Nguyên thánh đạo!”

Bích Nhu tiên tử cười nói: “Phu quân chấp niệm quá nặng, sau này sợ là không tốt cho việc trăm sinh niệm, chính đạo sẽ có phiền toái!”

Lâm Phong nói: “Đại đạo thì vô danh. Không đạt thánh đạo, không đem bản thể ký thác hư không thì vĩnh viễn vô pháp hiểu được ảo diệu trong đó. Bây giờ nói những lời này là sớm, ngày sau tự khắc sẽ hiểu!”

Tứ nữ đều nói: “Chúng ta cùng phu quân cùng nhau tiến lui!”

Lại nói đệ tử Thục Sơn phái Bạch Trường Anh từ khi có duyên cùng Thái Y tỷ muội gặp mặt, liền coi hai tỷ muội là người trong mộng, ngày đêm thương nhớ phương dung nguyệt mạo của hai tỷ muội. Không còn lòng dạ tu luyện, cuối cùng nghiệt duyên đã đến, liền vụng trộm ly khai Thục Sơn, hướng Thúi Hà sơn đi tới.

“Không biết hai vị tiên tử còn nhớ ta không!” Bạch Trường Anh được Huyết Ma chỉ điểm, biết rõ hai vị tiên tử là khuê nữ của Cực Lạc cung chủ, trong lòng có chút không yên, vừa đi vừa tự suy nghĩ.

Cực Lạc cung chủ hai mươi năm trước diệt sát toàn bộ Côn Lôn môn. Tây Côn Lôn toàn bộ không ai sống sót. May mắn thì còn có thể nhập luân hồi, không may thì thần hình cụ diệt. Sự việc này hung danh toàn tam giới, trường lão trong phái đã sớm nhắc nhở môn hạ đệ tử không được cùng đệ tử của Cực Lạc môn phát sinh tranh chấp, chính mình phải cẩn thận mới được.

Đột nhiên có năm đạo từ cầu vòng phá hư không tới, Bạch Trường Anh không rõ tình huống, lập tức kinh hãi, vội vàng sử dụng ẩn thân pháp. Chỉ thấy chỗ từ cầu vòng rơi xuống có năm đạo nhân ảnh đi ra, một nam tứ nữ, nam anh tuấn bất phàm, tay cầm một cây quạt kim quang chói sáng.

Nữ đều là dáng vẻ hoa nhường nguyệt thẹn, nhan sắc khuynh quốc khuynh thành, làm Bạch Trường Anh nhìn đến ngẩn ngơ. Hắn trong nhóm đại đệ tử Thục Sơn cũng được coi là nhân tài kiệt xuất, lọt vào mắt xanh của phần đông sư tỷ sư muội, làm cho vài vị sư huynh đệ hâm mộ muốn chết, nhưng cũng chưa từng thấy qua vị tiên tử nào đẹp như vậy, so với thiên nhân cũng không hề thua kém.

Nhóm người đó là năm vợ chồng Lâm Phong, trên đường về Cuồng Ngủ Nhân chứng kiến có đạo quang ảnh bay theo, xem ra muốn hướng Cực Lạc cung mà tới. Lúc này xem lại, không ngờ phụ cận không một bóng người, liền biết là đối phương ẩn hình. Lâm Phong vận thiên nhãn xem xét, liền dễ dàng thấy Bạch Trường Anh.

Vung tay một cái, phá ẩn thân pháp của Bạch Trường Anh, cười nói: “Người con chuột nhắt này thật to gan, dám tại Cực Lạc cung của ta nhìn ngó. Mau báo ra lai lịch sư môn cùng ý đồ tới, nếu không sẽ cho người vào luân hồi, không thể siêu sinh!”

Bạch Trường Anh còn chưa phục hồi tinh thần. Ấn thuật đã bị phá vỡ, trong lòng biết đã gặp tiên từ pháp lực cao thâm. Tuy trong lòng sợ hãi, nhưng tự cao là đệ tử Thục Sơn, môn hạ Thượng Thanh, không chịu mất mặt, vội vàng bình tĩnh nói: “Ta chính là Thương Thanh môn hạ, đệ tử phái Thục Sơn, ngươi là người phương nào?” Ánh mắt cũng đặt trên người tứ nữ. (Ah, thằng này lão)

Tứ nữ thấy tiểu tử này mục quang bất thiện, nhất tề hừ một tiếng, cũng khinh thường so đo với tiểu bối.

Lâm Phong suy tính một chút, liền sáng tỏ nhân quả, lập tức cười nói: “Ngươi con kiến hôi này lại có chủ ý với khuê nữ của ta, sao có thể để nữ nhi của ta vô duyên cớ chọc tới nhiều nhân quả, không lưu ngươi được!” Kim quang nháng lên, đem Bạch Trường Anh cuốn đi, rồi lực lượng chuyển động, Bạch Trường Anh hô to một tiếng, rồi rơi vào luân hồi chuyển kiếp.

Tứ nữ cũng sáng tỏ nhân quả, khuôn mặt phát lạnh. Bích Nhu tiên tử nói: “Đại kiếp nạn đã bắt đầu, chúng ta đều có nhân quả quán thân, còn sợ không độ kiếp tốt, sao có thể để nữ nhi chọc vào tên lẩm nhảm quả này, cứ cẩn thận là hơn!”

Thất công chúa quan sát Lâm Phong, nói: “Phu phân, liệu có kẻ tính toán chúng ta không?”

Lâm Phong cười nói: “Không sao, sau này cẩn thận một chút. Khai sơn tổ sư của Thục Sơn phái là Bạch Vân chân nhân, chính là nhị đệ tử của Thượng Thanh Nguyên Thủy thiên tôn, cũng là cấp độ kim tiên, không dưới tổ sư Tây Hoa Tử của Côn Luân phái. Nay đã cùng Cực Lạc cung ta kết nhân quả, ngày sau sẽ phải chấm dứt. Trước tiên hồi cung đã, rồi sẽ tính sau!”

Lập tức năm cái tứ cầu vòng phá hư không bay về Thúy Hà sơn.

Cửu Vĩ Hồ trong tiên phủ rần rạy vài tên yêu vương không chịu an phận, đột nhiên thấy năm cái tứ cầu vòng đang trực tiếp tiến vào tiên phủ. Hóa ra là sư phó và bốn vị sư nương đã trở lại, vội vàng chỉnh trang phục, đứng dậy bái kiến.

Lâm Phong vung tay nâng Cửu Vĩ Hồ lên. Mắt nhìn thấy vài yêu vương trông lâu linh như chuột thấy mèo, hướng Cửu Vĩ Hồ nói: “Ngươi làm đại đệ tử của ta, thay mặt sư phụ xử lý việc trong môn, có nhiều công lao. Lần này ta cùng bốn vị sư phó (mẫu??) ở Thiên hà tham tu tạo hóa, lấy ngân hà luyện được bốn thanh Thất Tinh kiếm. Ngươi dùng nguyên thần luyện hóa, có thể gia tăng một từ nguyên pháp lực, tiếp tục quản lý môn hạ đệ tử của ta!”

Nắm tay rung lên, bốn đạo cầu vòng chói mắt từ ngoài bắn vào phủ riêng của Cửu Vĩ Hồ.

Cửu Vĩ Hồ lập tức mừng rỡ, chỉ cảm thấy nhận sư phụ như vậy thật không nhầm, vội vàng tạ ơn, bắt đầu vận chuyển chân thân. Chỉ thấy pháp lực vô cùng dư thừa, phát ra như trường giang đại hải, đúng là đã tăng trưởng mấy chục lần. Pháp lực bây giờ so với Hồng Bào lão yêu đã cao hơn không ít.

Thiên địa sơ khai có cửu cửu quy nguyên số. Mỗi chín vạn năm là một từ nguyên, mỗi chín vạn từ nguyên là một lâm hội, tương đương chín chín tám một ức (trăm triệu) năm, chính là hợp với cửu cửu quy nguyên số.

Lâm Phong chuyển kiếp vạn thể thành đạo, có thánh mẫu nương nương che chở, chương quản Hồng Mông, Huyền Hoàng nhị khí, pháp lực thần thông tiến cảnh chỉ có thể dung biến thái để hình dung. Chỉ trên dưới trăm năm đã có một ngàn từ nguyên pháp lực.

Chỉ là môn hạ đệ tử có cơ duyên, tiến cảnh không thể so với tiên biến thái như hắn. Cửu Vĩ Hồ mặc dù đa trí, nhưng cuối cùng pháp lực thần thông còn thấp, không thể làm đám yêu vương môn hạ tâm phục. Hôm nay được bốn thanh Thất Tinh kiếm, thêm một từ nguyên pháp lực, thần thông không dưới Hồng Bào lão yêu, chính là có thể làm kinh sợ đám yêu vương bên dưới.

Vài tên yêu vương không phải muốn tạo phản, chỉ là không cam lòng bị nữ nhân khoa chân múa tay mà thôi. Hiện tại Cửu Vĩ Hồ được sư tôn ban cho một từ nguyên pháp lực, đám yêu vương này lập tức thu tâm, không dám có ý niệm khác.

Cửu Vĩ Hồ này trước kia chính là yêu vương chiếm cứ một phương, chẳng những đa trí mà còn cực kỳ tàn nhẫn. Nếu yêu vương nào phạm tội bị nàng bắt được, nhất định sẽ không khinh xuất tha thứ. Những yêu vương này tất nhiên không ngốc mà đi sờ vào cái rui ro này, cũng không dám ở sau lưng làm vài trò tiểu xảo.

Lâm Phong lại hướng đám yêu vương nói: “Vào môn hạ của ta, tức là đệ tử của ta. Bọn ngươi làm ra cái gì, ta đã sớm biết, chỉ là ta ở đây Thiên hà tinh tu pháp lực, tham ngộ tạo hóa, không rảnh phân thân xử lý sự việc trong môn. Sau này việc lớn nhỏ trong môn đều giao cho đại sư tỷ Lâm Mị xử lý, bọn ngươi tốt nhất nên nghe lệnh, không làm trái, nếu không nhất định sẽ xử lý không nhẹ!”

Lữ yêu vương rung mình một cái, vội vàng lên tiếng xác nhận.

Lâm Phong ngồi lên vân sàng (giường mây), tứ nữ ngồi hai bên hắn, môn hạ chúng đệ tử đều tới bái lạy. Bỗng có hai làn hương phong bay tới, hai nữ nhi ngồi lên đầu gối Lâm Phong. Nghê Thường ôm cổ cười khanh khách nói: “Phụ thân đã về, ta cùng tỷ tỷ thật nhớ các người!”

Lâm Phong cười nói: “Nữ nhi ngoan mau nghe lời, trước qua gặp mẹ cùng các vị a di đi!”

Nghê Thường gật đầu như mổ thóc, lại ngồi lên đầu gối Bích Du tiên tử, cùng mẫu thân và vài vị a di liú rú kể lại mấy lần xuất cung du ngoạn, thỉnh thoảng có tiếng cười khanh khách vang lên trên đại điện.

Thái Y lại lắng nghe một chút, đợi muội muội qua gặp mẫu thân cùng vài vị a di, lúc này mới hôn lên gò má Lâm Phong, vui vẻ nói: “Phụ thân đã về rồi!”

Lâm Phong đỡ mái tóc của nữ nhi, cười nói: “Phụ thân cùng mẫu thân và vài vị a di tại đây thiên hà tham tu tạo hóa, ngày trước lại vừa tiến một bước. Lại

bởi vì vận thể chuyển kiếp, sát nghiệp quá nặng, phải tu tích công đức chống đỡ mới có thể độ kiếp. Mấy ngày nữa sẽ cùng mẫu thân và vài vị a di xuất cung tích đức, chính là có thể mang bọn con cùng đi!"

"Phụ thân thật tốt!" Hai nữ nhi mừng rỡ.

Bạn đang đọc truyện *Vô Lại Kim Tiên 2* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 43: Ngũ hành yên la.

Tiên không kể năm tháng, trăm năm thời gian nhanh chóng trôi qua. Lâm Phong sống cùng tứ nữ tại Cực Lạc tiên phủ, không ngừng dùng Hồng Mông, Huyền Hoàng nhị khí sinh ra từ thời Bàn Cổ khai thiên luyện thân thể Nguyên Thần, pháp lực thần thông đã đạt đến mức không thể tưởng tượng nổi.

Môn hạ đệ tử cũng đều vâng lời ở núi Thúy Hà tinh luyện Hồng Mông tử khí tu bổ Nguyên Thần thân thể. Cứ cách ba tháng Lâm Phong sẽ mở cửa tiên phủ, triệu môn hạ đệ tử đòi thứ hai, thứ ba đến nghe giảng đại đạo. Hoặc là cùng tứ nữ luyện chút ít pháp bảo giao cho môn hạ đệ tử dùng để phòng thân chống đỡ kiếp nạn giữ gìn bình an vô sự.

Trăm năm trong nháy mắt trôi qua. Ngày hôm đó mở cửa, Lâm Phong tính toán một chút, tính ra chính mình còn có phải chống đỡ qua một kiếp mới có thể bỏ qua thiện niệm. Hắn vui vẻ cùng tứ nữ đến tiền điện tiên phủ, triệu môn hạ đệ tử đến nói: "Đại kiếp nạn đã bắt đầu, bọn ngươi đều có kiếp số. Chỉ bằng siêng năng tu luyện, ngày sau chống đỡ độ kiếp cho tốt, không thể chậm trễ!"

Chúng đệ tử đều nói: "Không dám chậm trễ!"

Lâm Phong ngồi trên vân sàng (chiếu mây), tứ nữ phân chia ngồi ở hai bên hắn.

Hai tiểu nữ đều tự ngồi ở đầu gối ôm cổ Lâm Phong, vô cùng thân mật.

Lâm Phong vỗ vỗ con gái, cười nói: "Phụ thân muốn cùng với mẫu thân các ngươi xuất cung một chuyến, qua hết một hồi kiếp số. Đứa con gái láu lỉnh này cũng có thật nhiều kiếp số. Vậy có thể theo Phụ thân xuất cung ra ngoài, tìm kiếm cơ duyên hoàn thành kiếp số, mới có thể không có việc gì!"

Hai nữ nhi mừng rỡ: "Chúng con buồn muốn chết, đang muốn cùng Phụ thân và mẫu thân ra ngoài đi du ngoạn!"

Lập tức mọi việc lớn nhỏ sự vụ trong tướng môn Lâm Phong đều giao cho Cửu Vĩ Hồ Lâm Mị chuẩn bị, mang theo tứ nữ cùng hai con gái, ra Đông Thắng Thần Châu đi đến Nam Chiêm Bộ châu.

Trong Hỗn Độn bất kể năm tháng. Chỉ có hư vô.

Từ trong một cõi hư vô, một luồng kim quang ở sâu trong Hỗn Độn bay ra, nhanh chóng từ trong hư không xuyên qua. Không biết đã bao lâu, vừa bay ra ngoài ba mươi ba tầng trời thì hóa thành một đạo kim quang dài vạn trượng hạ xuống tầng trời ba ba rồi thẳng xuống hạ giới rơi vào lãnh thổ Bảo Tượng quốc ở Nam Chiêm Bộ châu.

Một đạo kim quang này thanh thế quả nhiên là to lớn. Cầu vồng động trời xẹt qua không trung, tiên nhân trong tam giới ít nhiều đều thấy được. Có điều không để ý đều nghĩ trời sinh điềm lạ, tất có chuyện lớn phát sinh, vì vậy đều tự đóng động phủ. Không hỏi ngoại sự, tránh cho vô duyên có nhận lấy nhân quả, gặp tai bay vạ gió.

Chỉ có người rất rõ nội tình, mới biết được nguyên nhân trong đó.

Lại nói Đại thánh yêu tộc Đông Hoàng Thái Nhất đang tại Đông Hoàng cung ở ba ba tầng trời mở cửa giảng đạo, vô số yêu vương ân tu lớn nhỏ đều tới Đông Hoàng cung nghe giảng đại đạo, triều bái thánh nhân.

Đột nhiên, Đông Hoàng Thái Nhất ngưng giảng pháp, chờ bảy yêu tẩn đi, mới dặn dò đồng tử bên người: "Đi gọi Nhị sư huynh ngươi tới đây!"

Đồng tử lên tiếng liền đi. Không lâu sau, một kẻ khổng lồ thân hình cao lớn tiến tới. Đúng là Hình Thiên một trong bảy Tọa hạ Đại yêu thần dưới trướng Thiên Hoàng Thái Huyền từ thời thượng cổ Hồng hoang. Hắn cùng Cửu Phượng là hai người được Đông Hoàng Thái Nhất che chở mà qua một kiếp nạn, ở lại Đông Hoàng cung tu hành trong Hỗn Độn.

Sau đó Hình Thiên tiến đến lạy một lạy với Đông Hoàng Thái Nhất rồi đứng ở một bên đợi nghe lệnh.

Đông Hoàng Thái Nhất lại nói với đồng tử: "Lấy Trần Yêu phiên!"

Đồng tử tuân mệnh mà đi, chỉ chốc lát lại mang tới một cái quạt dài, đúng là vạn yêu pháp khí Trấn Yêu phiên mà Thiên Hoàng Thái Huyền dùng để ra lệnh cho tam giới từ lúc thái cổ Hồng hoang. Sau khi Thái Huyền chết, Trấn Yêu phiên rơi vào tay Đồng Hoàng Thái Nhất.

Thái Nhất đưa Trấn Yêu phiên cho Hình Thiên, nói: "Có thể trước đến chỗ Đại sư tỷ ngửi một chuyến!"

Hình Thiên biết nhân quả nên cũng không hỏi nhiều, lập tức vâng dạ, rời khỏi Đồng Hoàng cung, đi ra khỏi Hỗn Độn, thoát khỏi Thiên giới, xuống hạ giới

Lâm Phong cùng tứ nữ nửa đường chứng kiến kim quang từ ba ba tầng trời đi xuống, hướng tới nước Đại Đường ở nam Chiêm Bộ châu, tứ nữ đều là ngạc nhiên không thôi. Không biết kim quang này mang theo dị tượng gì, tính toán nửa ngày cũng coi không ra về sau như thế nào.

Lâm Phong lặng yên tính toán, nhưng lại quá sợ hãi vội vàng nói với tứ nữ: "Đại kiếp nạn bắt đầu, tổ sư Bàn Cổ ban pháp khí Tiên Thiên đỉnh cấp để sát kiếp tam giới. Nếu như ta có vật ấy là được kéo dài số mệnh, có cơ duyên thành đại đạo. Sau này đại kiếp nạn quay lại thì cũng có thể bảo vệ môn hạ đệ tử không tổn hại. Các nàng quay về cung, ta đi Bảo Tạng quốc một chuyến!"

Tứ nữ kinh hãi nói: "Là pháp khí gì mà lại lợi hại như thế?"

Lâm Phong nói: "Nói ra các nàng cũng không biết, dù sao vật ấy còn trên cả Linh Lung Bảo Tháp và Thất Thái Nguyên thạch, cũng không dưới Thái Cực đồ của Huyền Đô lão quân, các nàng về cung, lấy Thiên La tứ kiếm đến giúp ta!"

Tứ nữ liếc mắt nhìn nhau, đều là cảm thấy khó hiểu, lại không hỏi nữa, vội vàng từ biệt, hướng Cực Lạc cung mà đi.

Lâm Phong sau đó từ quang chợt lóe, như cầu vồng tím vụt bay trong không trung, hướng phía Bảo Tạng quốc Nam Chiêm Bộ Châu mà đi.

Lại nói trong Bảo Tạng quốc có một quả núi tên là Âm Sơn. Trong núi có một ma đầu tâm thục vừa phải là Huyền Âm Ma quân. Huyền Âm lão ma thuộc về loại nhân vật không thích danh tiếng, cùng Cửu Phượng và Hắc Bào xếp vào hàng Ngũ Ma vương, miễn cưỡng có thể tính là nửa bước tiến vào tầng Kim tiên.

Âm Sơn phương viên mấy ngàn dặm, đều bị Huyền Âm lão ma chiếm cứ. Dưới tay có đến mười vạn yêu binh, xưng vương xưng tướng tiêu dao khoái hoạt. Trên không sợ trời, dưới không sợ đất, chỉ cần không trêu chọc đến một ít nhân vật lai lịch lớn, kết thù với người lợi hại, cũng là bình an vô sự.

Huyền Âm lão ma trong giới quân tử được tính là thích gái, cùng Âm Sơn Bạch Cốt động Bạch Cốt tinh thường xuyên quan hệ mờ ám, tiêu dao cũng không thiếu phong lưu vui vẻ.

Ngày hôm đó, Huyền Âm lão ma vừa mới cùng Bạch Cốt tinh trên giường mây mưa, đại chiến ba trăm sáu mươi hiệp. Sau khi mây mưa xong, lúc này mới thần nhiên đứng dậy hồi phủ. Không nghĩ đến trên nửa đường đột nhiên bầu trời rơi xuống một đạo kim quang, lão ma lại càng hoảng sợ. Lại thấy màu vàng hóa thành một đám trường kiếm màu vàng dài ba xích phi xuống, thật là khó hiểu. Quảng sáng màu vàng bao quanh lưu chuyển không thôi, xem ra là các loại phi kiếm vô cùng lợi hại.

Huyền Âm lão ma đưa tay tiếp được, cẩn thận dò xét một hồi, lập tức mừng rỡ, mặc dù không biết kim kiếm này là vật gì, nhưng cũng biết là một kiện đỉnh cấp pháp khí phi thường lợi hại. "Bản Đại vương quả nhiên là phát duyên thâm hậu, nhân hạ cùng đảm phụ một hồi mây mưa sung sướng, trên đường trở về có thể nhặt được pháp khí bậc này lợi hại. Quả nhiên là phúc trạch thâm hậu, vận may liên tiếp!" Huyền Âm lão ma đắc ý ha ha cười như điên.

Nhưng cũng biết chuyện pháp bảo này từ trên trời rơi xuống thì sợ là không ít người nhìn thấy. Có câu bảo vật không có tội, có bảo vật mới là có tội. Huyền Âm lão ma có thể tiêu dao mấy ngàn vạn năm, chút ấy kiến thức cũng biết, để tránh rước lấy phiền toái, lúc này dấu kim kiếm đi, vội vàng về tới động phủ. Bé son, dùng Nguyên Thần tế luyện kim kiếm.

Thấp thỏm chờ đợi bất an mấy ngày, cũng không thấy có gì động tĩnh. Huyền Âm lão ma lúc này mới yên lòng vạn khí chân thần đem kim kiếm không biết lai lịch luyện hóa.

Không nghĩ vừa mới đến đoạn quan trọng, đã thấy yêu binh thân tín ngoài cửa cuống quýt báo lại: "Đại vương, không tốt, có kẻ xông đến cửa ..."

"Cái gì?" Huyền Âm lão ma chấn động, vội vàng nói: "Là người phương nào đến Âm Sơn ta sinh sự?"

Yêu binh lau mồ hôi lạnh, vô cùng lo lắng nói: "Bẩm báo Đại vương, là Văn Châu, Phổ Nhân, Quan Âm, Đại Thế bốn vị Bồ Tát nói cái gì đại vương cùng Phật môn hữu duyên, muốn đưa Đại vương đi thế giới cực lạc Tây Thiên!"

"Cái gì? Con mẹ nó, Lão Tử cùng đám trọc đầu kia có duyên phận cái rắm!" Huyền Âm lão ma giận dữ. Nghe vậy nhảy dựng lên, nhưng lại biết rõ bốn vị Bồ Tát Tây Thiên hơn phân nửa chính là vì cái khẩu kim kiếm này mà đến, chính mình tuyệt đối không phải địch thủ. Ý niệm trong đầu nhanh xoay chuyển, nghĩ ra một kế cho yêu binh đi ra ngoài ứng phó, tự mình lại lặng lẽ rời động phủ, bỏ chạy từ phía sau núi.

"Bảo kiếm này lợi hại như thế. Cả Bồ Tát cũng bị kinh động, chắc phải là một kiện tiên thiên linh bảo có lai lịch lớn. Nếu ta lần này đem kiếm luyện hóa xong, còn sợ cái gì Bồ Tát kim tiên. Vứt bỏ cái Âm Sơn này cũng không đáng tiếc. Sau này còn có thể đứng đầu!" -Huyền Âm lão ma vừa dùng động thổ phi độ ở sâu dưới lòng đất, vừa đắc ý cười hắc hắc không ngừng.

Thình lình một tiếng đạo hiệu vang lên, chợt nghe một tiếng hét lớn: "Hừm, ma đầu nguoi còn không thức thủ chịu trối, còn đợi khi nào!" Huyền Âm lão ma kinh ngạc hồn vía lên mây, không kịp phản ứng, đã cảm thấy chịu một cỗ lực mạnh lôi kéo, từ trong lòng đất bị nắm chặt đi ra, bốn phía đã bị năm

tiền nhân vây quanh.

Đúng là Tọa hạ đệ tử của Ngọc Thanh Linh Bảo Thiên Tôn: Quảng Thành Tử, Xích Tinh Tử, Vân Trung Tử, Cửu Dương Chân nhân, Thái Ất cứu khổ Thiên tôn. Tất cả cầm trong tay một lá cờ màu sắc khác nhau, đem Huyền Âm lão ma bao bọc vây quanh. Năm mặt lá cờ đúng là đệ nhất thủ trận từ thượng cổ tên gọi Pháp Kỳ Ngũ Hành Yên La đại trận.

"Không tốt, cái kiếm này sợ là có lai lịch lớn, lại là rước họa vào thân!" Huyền Âm lão ma tuy không biết Ngũ Hành Yên La trận, lại cũng có chút kiến thức. Xem xét cái trận thế này biết cái khẩu kim kiếm này cũng không phải vật tầm thường, thậm chí ngay cả thân truyền đệ tử Ngọc Thanh Linh Bảo trước sau đến đây năm vị, thật khó gặp.

"Không muốn liều mạng cũng phải liều mạng!" Huyền Âm lão ma vốn là hạng người hung tàn tham lam, bảo bối tới tay sao có thể lại tự dưng vứt bỏ, cho dù đối đầu hẳn là Ngọc Thanh hay là Thượng Thanh, cũng chỉ có thể không muốn liều mạng cũng phải liều mạng thì mới có thể cam tâm.

Hung niệm vừa tăng, lão ma biết rõ đạo lý ra tay chậm tất bất lợi, vội vàng thúc giục pháp lực, đưa vào kim kiếm chém ra. Chỉ thấy đầy trời có dòng sông màu vàng uốn lượn, đó là một con Giao long vàng như cầu vồng bay ra, xé rách hư không, hướng tiền nhân trên cao chém tới.

"Lão ma hung tàn vô đạo, đạo huynh nhanh chóng động thủ, lấy pháp khí trước sau cùng ra tay!" Quảng Thành Tử thấy Huyền Âm lão ma trong lòng xấu xa, biết rõ Giao long vàng này lợi hại, vội vàng nói với năm người.

"Đạo huynh nói có lý!" Năm vị tiền nhân không dám khinh thường, vội vàng mạng lá cờ ra vây. Chỉ thấy hư không biến ảo, năm bảo kỳ đón gió mở ra, lập tức hóa thành một tòa Kỳ môn khoáng một vạn trượng dựng đứng mà bay ở trên không. Theo như phương vị bày ra, ngũ phương tất cả đồng loạt dâng lên cao một tòa kỳ môn. Năm vị tiền nhân cầm cờ trên tay phát lực hô hoán, năm bảo kỳ lại nhaoáng lên một cái, từ trong hư không hào quang trắng lập tức lưu chuyển bốc lên, con Giao long vàng đang bay đầy trời cũng bị cuốn vào trong trận.

Huyền Âm lão ma chỉ cảm thấy gió tay không thấy được năm ngón, trước mắt hào quang trắng chớp chớp. Một cỗ áp lực tới cực điểm đè xuống trên đầu khiến hẳn không thở nổi, Nguyên Thần pháp lực của bản thân có chút vận chuyển mất linh thì không khỏi cảm thấy kinh hãi.

"Hèn hạ, lại mượn Ngũ Hành Yên La trận đối phó ta!" Huyền Âm lão ma cũng không phải người ngu, nhớ tới một kiện thượng cổ tân quý mới biết mình đã lâm vào trong Ngũ Hành Yên La trận, lập tức kinh ngạc hồn vía lên mây.

"Sợ là đại nạn trước mắt, không cách nào vượt qua!" Huyền Âm lão ma biết rõ Ngũ Hành Yên La trận này lợi hại, chính mình tuyệt đối không có nửa điểm may mắn.

Tọa hạ đệ tử bên dưới Ngọc Thanh tùy tiện chọn một người đều có thể bóp chết chính mình. Hôm nay có đến năm người, lại bày Ngũ Hành Yên La đại trận này, mình coi như có Thông Thiên pháp lực, cũng khó có thể đào thoát.

"Không thể cam tâm, sớm muộn cũng phải liều mạng một phen!" Lão ma này cũng không phải hiền lành gì, thấy sự không ổn vội vàng đưa kim kiếm lên hướng bốn phía chém loạn.

Ngũ sắc hào quang tràn tới liên miên bất tận lưu chuyển không thôi, khi tới gần Huyền Âm lão ma Nguyên Thần đều nhanh chóng nổ tung. Kim kiếm lợi hại vô cùng, Giao long vàng bay lên cùng ngũ sắc hào quang khắp bốn phương chém bay toán loạn.

Có điều Huyền Âm lão ma pháp lực thấp kém, căn bản phát huy không được bao nhiêu uy lực. Chỉ có thể đem phương viên trăm trượng trong ngũ sắc hào quang chém bay toán loạn, nhưng lại chỉ được đến thế, không cách nào phá trận Tiên Thiên này.

"Quả là Tiên Thiên đỉnh cấp pháp khí, không giống bình thường!" Năm tiền nhân thấy kim kiếm này lợi hại như thế. Huyền Âm lão ma pháp lực thấp kém, tìm được cái kim kiếm này cũng không có bao nhiêu thời gian tế luyện nên chỉ có thể miễn cưỡng trong đại trận tự bảo vệ được mình thì cũng cảm thấy giật mình.

Bốn người tâm ý tương thông liếc mắt nhìn nhau, một lần nữa vừa phát lực vừa quát. Ngũ sắc bảo kỳ lắc lư, ngũ sắc hào quang trong trận càng tăng thêm kịch liệt, giống như sóng lớn vỗ bờ hướng Huyền Âm lão ma tràn tới.

"Xong rồi, bản lão tổ vạn năm tiêu dao, hôm nay sợ là bị chết ở đây ah!" Huyền Âm lão ma thấy trận thế này, cũng biết năm tiền nhân đã dậy sát tâm muốn tốc chiến tốc thắng. Hắn lập tức giật mình bay lên trời liều mạng vận chuyển pháp lực đưa vào kim kiếm đem ngũ sắc hào quang mọi nơi chém đứt.

Chỉ là năm tiền nhân pháp lực cao hơn hẳn quá nhiều, lại mượn cái Tiên Thiên đại trận này ra oai dẫn động Tiên Thiên ngũ hành tinh khí. Ngũ sắc hào quang sinh sản không thôi, từ trong hư vô mà sinh ra hướng Huyền Âm lão ma tràn tới thật là khó ngăn cản.

"Hừ!" Ngũ sắc hào quang vô cùng bất tận, Huyền Âm lão ma không cách nào ngăn cản, rít gào một tiếng hiện chân thân, từ đỉnh đầu lao ra một cỗ mây đen quay cuồng, trong mây đen có một Nguyên Anh không lộ khuôn mặt dữ tợn. Nó nâng kim kiếm đưa lên đỉnh đầu, lập tức uy thế đại tăng. Kim kiếm xoay lên vạn đạo sắc vàng, đem phương viên trăm trượng trong ngũ sắc hào quang xoay vòng ở mọi nơi đâm xuyên loạn lên, không thể lại gần thân.

Năm tiền nhân pháp lực cao hơn lão ma rất nhiều, hẳn tuy có khẩu kim kiếm này cực kỳ lợi hại nhưng thực sự không làm nên chuyện gì. Chỉ ngăn cản được một khắc liền lâm vào tình cảnh mất lực.

Mất thấy ngũ sắc hào quang lại cuốn tới, lão ma khế cắn môi, đang muốn tự phá Nguyên Thần liều mạng cá chết rách lưới. Lão thấy hư không mạnh mẽ vỡ ra, một pho tượng hoa sen đen cực lớn từ biển máu U Minh bay lên, hung hăng vọt tới ngũ sắc hào quang đang bay đầy trời.

Bảy đạo cầu vòng nhuộm máu theo sát bay ra, từ trong lục đạo cuốn đi không kiêng nể gì cả hướng tới cuốn luôn Huyền Âm lão ma đang bị vây hãm trong ngũ hành Yên La trận.

"Số trời có biến, đạo huynh nhanh chóng ra tay, miễn cho phát sinh thêm sự cố!" Tọa hạ đệ tử Ngọc Thanh tiên nhân thấy vậy đều kinh hãi. Vân Trung Tử vội vàng lên tiếng, năm người đều biết lợi hại vội vàng đưa tay chỉ tới. Từ trong đại trận bay lên một pho tượng hoa sen ngũ sắc nghênh tiếp đè xuống ngăn chặn hoa sen đen.

"Hóa cương!" Quảng Thành Tử hét lớn một tiếng, từ trong năm tòa kỳ môn ẩn trong đại trận có ngũ sắc hào quang nhanh chóng gào thét. Lại dùng sức xoay vòng, cuốn bảy đạo cầu vòng đâm máu xoay tròn giữa ngũ hành, sau đó hướng vào trong đại trận vây hãm nhằm vào Huyền Âm lão ma cuốn đi giống như ruồi bọ bình thường.

Bạn đang đọc truyện *Vô Lại Kim Tiên 2* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Như ý kim kiếm.

Năm vị tiên nhân môn hạ của Ngọc Thanh toàn lực thúc dục Tiên Thiên Ngũ Hành Yên La đại trận. Ngũ Sắc hào quang ở trong hư không kích động bốc cao ngăn chặn Đại Hắc Liên (hoa sen đen) rồi dùng sức xoắn lại làm tiêu tan cả bảy cái cầu vòng máu. Nó nhân đà hướng về Kim kiếm chém loạn bốn phía chỗ Huyền Âm lão ma.

Mắt thấy Huyền Âm lão ma sẽ phải bị Ngũ Sắc hào quang cuốn đi thì đột nhiên một cái cầu vòng vàng bốc lên từ Âm Sơn với tốc độ cực nhanh cuốn tới chỉ trong chớp mắt. Nhưng mà cũng trong nháy mắt kim quang tựa hồ tăng lên tới ngàn trọng, kim quang vây lấy một kim phù lưu chuyển hung hăng bay về phía Ngũ Sắc hào quang đè ép tới.

Theo sau đó, Tây Thiên Quan Âm, Đại Thế Chí, Văn Thù, Phổ Nhãn tứ đại Bồ Tát hiện thân.

Ngũ hành Yên La chính là Tiên Thiên sinh ra, năm mặt pháp khí cũng là Tiên Thiên ngũ hành tinh khí sinh ra, có công dụng vô cùng kì diệu. Năm tiên nhân pháp lực thần thông cũng là kim tiên nhất lưu đều đã xuất được tam đại thân ngoại hóa thân. Còn bên kia là chư vị Bồ Tát Tây Thiên cùng liên thủ hóa giải Tiên Thiên Ngũ Hành Yên La, uy lực vô cùng.

"Phân tranh đã bắt đầu, chư vị đạo huynh dụng hết lực lượng, không thể chậm trễ!" Quảng Thành Tử hét lớn một tiếng, Ngũ Sắc hào quang mạnh mẽ lần nữa quay cuồng đè kim thư ép trở về rồi vẫn với khí thế không giảm hướng về phía Huyền Âm lão ma áp tới.

Huyền Âm lão ma tay cầm Kim kiếm, hiện chân thân chém loạn bốn phía. Giao long vàng hiện ra cản loạn Ngũ Sắc hào quang, tiếc rằng năm tiên nhân thần thông đều cao hơn hẳn rất nhiều. Tuy có đỉnh cấp pháp khí trong tay nhưng vẫn không phải là đối thủ, hãn bị Ngũ Sắc hào quang ép tới, thân thể khổ tu vạn năm lập tức biến thành bột phấn.

"Ngao!" Huyền Âm lão ma bản thể chính thân bị hủy. Một tiếng thê lương kêu lên thảm thiết, trong lòng biết không thể địch lại. Chân thân bọc Kim kiếm muốn dộn đi ra ngoài, trừ phi là đã đem bản thể ký thác nơi hư không Hồn Nguyên thánh nhân, nếu không tuyệt đối không có may mắn.

Ngũ Sắc hào quang vẫn như trước cuốn tới. Mắt thấy Huyền Âm lão ma gặp độc thủ, bốn vị Bồ Tát của Tây Thiên vội vàng niệm âm thanh A Di Đà Phật. Đồng thời hiện Phật môn* khổ tu Vô Lượng Kim thân mà đều xuất pháp khí đấu với Ngũ Sắc hào quang.

Lại thêm một cái hắc cầu vòng cuốn tới, Ma giới đại hộ pháp Hắc Bào lạnh lùng cười một tiếng không dám khinh thường, xuất ra Hắc liên cũng không kém trước sau nện lên Ngũ Sắc hào quang. Cầu vòng bảy màu lần nữa từ Huyết Hải U Minh vọt ra, Huyết Hồn phiến bảy mặt ba tay lần lượt xuất ra liên lớn lên ngàn trọng xông vào Ngũ Sắc hào quang định cuốn Nguyên Thần của Huyền Âm lão ma.

"Huyết Hà sát trận!" Năm tiên nhân nhận biết lợi hại, kinh hô một tiếng rồi không dám khinh thường vội vàng dốc toàn lực đẩy lùi Kim Thư và Hắc liên trở về. Lại đem Ngũ Sắc pháp kỳ quăng vào không trung mà quất lớn. Ngũ diện pháp kỳ cũng to lên ngàn trọng, mở rộng bay trên không trung đầu cùng cầu vòng.

Huyết Hà Sát trận cùng Ngũ Hành Yên La đều là một trong thái cổ tứ đại sát trận. Thời Hồng hoang đại chiến, Ma giới đại thánh Vô Thiên Tử dùng Huyết Hồn phiến bảy mặt cùng với đại ma vương Xi Vu bày ra Huyết Hà Sát trận giết chết Thiên Hoàng Thái Huyền. Thấy vậy năm vị tiên nhân mặc dù có lực, nhưng cũng không dám có nửa điểm chậm trễ.

"Dát dát dát!" Một hồi cười quái dị chói tai từ U Minh Huyết hải vọng ra, một luồng ma vân vọt ra, một pho tượng vạn trọng xông vào đại trận bắt kẻ ma vương Xi Vu hay ai đã tới.

"Xi Vu!" Ngũ tiên nhân lập tức kinh hãi hô lên, Quảng Thành Tử cũng hét lớn. Ma đầu kia cười cuồng tiếu, búng một ngón tay Huyết Hồn phiến bảy

mặt hóa thành bảy cái cầu vòng máu định trùn năm tiên nhân, trong đó có hai cái hướng chân thân của Huyền Âm lão ma cuốn tới.

“Ma đầu kia chớ có càn rỡ!” Vân Trung Tử hét lớn một tiếng, bấm tay bắt quyết hiện một kiện pháp bảo, cũng là kiện pháp khí đỉnh cấp tiên thiên từ thời khai thiên, đó là Thái Cực đồ - Càn Khôn pháp khí đỉnh cấp.

Giao Long vàng bay lên tạo thành cầu vàng dựng trong đại trận. Ngũ Sắc hào quang bắn ra, cầu vòng năm màu đi tới đâu thì cầu vòng máu rơi xuống đất hiện ra Huyết Hồn phiên năm mặt.

Năm mặt Huyết Hồn phiên như biết không thể địch lại, hóa thành bàn tay quay tít một vòng, bay trở về trong tay Xi Vưu.

“Thái Cực đồ!” Xi Vưu rít gào một tiếng, nhưng lại biết rằng đây là Thái Cực đồ định Càn Khôn vạn vật. Bất luận là Huyết Hà Sát trận hay là Ngũ Hành Yên La vận chuyển đều không qua được Thái Cực đồ nên vội vàng thu Huyết Hồn phiên đem thân nhoáng một cái mặt. Một cỗ ma văn lao ra đỉnh đầu hóa thành một cái bàn tay ma cực lớn hướng Xích Tinh Tử chụp.

Xích Tinh Tử vội vòng lắc pháp kỳ, một cỗ xích quang xoáy lên còn mình thì trốn vào trong đại trận.

Xi Vưu một trào thất bại, bản thể ma thần giận dữ gào lên: “Khá lắm bọn chuột nhắt nhắt gan, hôm nay bọn tạo nhất định phải đem thu được Nguyên Thần các ngươi cho tan thành bụi phấn, trồn đời không được siêu sinh!”

Ngũ tiên nhân trong lòng biết pháp lực không bằng ma đầu kia đầu cũng không ổn nên vội vàng đem thân nhoáng lên một cái, tất cả đều trốn trong đại trận. Tất cả đều xuất ra pháp bảo công kích Ngũ Sắc hào quang, tuy nhiên vẫn như trước phá không được Yên La đại trận. Nhưng không ai muốn cùng Xi Vưu đánh nhau trước nên áp lực rất lớn, ngũ sắc hào quang cũng run lên kịch liệt.

Như Lai tuyên âm thanh Phật hiệu nói: “Ngã phật từ bi, phù hộ độ trì chúng sinh. Người này cùng Tây Thiên ta có duyên, chư vị đạo hữu không thể có chấp!” Lấy một ngón tay chỉ ra, bàn tay Phật khổng lồ màu vàng xông vào trong đại trận chụp lấy nguyên thần của Huyền Âm lão ma.

“Phật chủ từ bi!” Bốn Bồ Tát gặp Thích Già đích thân lâm trận thì đều vội vàng phát Phật hiệu, liên tục oanh kích Yên La đại trận.

Ma vương Xi Vưu gặp lại môn thần, lập tức chọc giận nổi trận lôi đình quát: “Hay cho thằng nhãi này, không chịu ở lại Tây Thiên ăn chay niệm Phật lại muốn tới cùng bọn tọa tranh chấp, muốn tránh ngươi cũng không được!” Rồi hắn lắc mình một cái cũng có một bàn tay khổng lồ màu đen chụp tới Nguyên Thần của Huyền Âm lão ma, cùng bàn tay Phật màu vàng tranh nhau lên trước.

“Ngã phật từ bi. Ma đầu kia sao có thể vong động tham niệm, tội quả không nhỏ!” Thích Già vung tay ném đi, một đóa Thất Thái Liên hoa ngăn đón ma chương chụp vào Nguyên Thần của Huyền Âm lão ma.

“Con lừa ngốc này tâm tính không tốt, còn có mặt mũi nói bọn tọa à!” Xi Vưu lại yếu thế, một mặt Huyết Hồn phiên hóa thành một con lốc máu nhắm Thất Thái Liên hoa, còn ma chương cũng chụp tới Nguyên Thần của Huyền Âm lão ma.

Năm tiên nhân thấy đối thủ khó chơi lại thì đều cảm thấy khẩn trương. Vân Trung Tử đem Thái Cực đồ rung lên, một cái cầu vòng vàng hướng về phía Phật chương cùng Ma chương. Thích Già cùng Xi Vưu biết rõ lợi hại vội vàng nhảy ra, cầu vòng vàng thuận thế đi tiếp, mặc kệ Thích Già cùng ma vương Xi Vưu, cứ cuốn lại hướng Huyền Âm lão ma.

Huyền Âm lão ma thật sự là bị hủy, Nguyên Thần hãm trong Yên La đại trận. Muốn chạy trốn đều là không có lực, thấy Thái Cực đồ cuốn tới vội vàng phát ra tiếng quát, lập tức Giao Long vàng đầy trời, một cái vuốt vàng bổ vào Thái Cực đồ. Thái Cực đồ hiện nguyên hình, quay tròn trở về trong tay Vân Trung Tử.

Huyền Âm lão ma cũng không biết Thái Cực đồ là vật gì. Té lên Kim kiếm đem đẩy Thái Cực đồ trở về liền vội vàng né qua một bên. Chuẩn bị tìm cơ hội trốn đi.

“Quả thật là vật ấy rất lợi hại!” Vân Trung Tử thấy Kim kiếm ngay cả Thái Cực đồ cũng cản lại, cảm thấy giật mình vội vàng muốn trở lui về trong trận.

Thích Già và Xi Vưu bắt được cơ hội, vội vàng vận khởi thần thông. Một Phật chương cực lớn màu vàng cùng ma chương màu đen đồng thời chụp tới Vân Trung Tử.

Vân Trung Tử không kịp lui về trong trận, vội vàng rung Thái Cực đồ, hướng Phật chương cùng Ma chương cuốn tới.

Thích Già cùng Xi Vưu lại không để ý tới búng một ngón tay. Một cái cầu vòng vàng cùng một cầu vòng đen ở trong đại trận giao bay ra xoắn lấy Ngũ Sắc hào quang kịch liệt. Bốn Bồ Tát cùng Hắc Bào đem toàn lực oanh kích Yên La đại trận.

Chợt nghe ầm ầm một tiếng vang thật lớn, hư không vỡ toang. Ngũ Sắc hào quang tan biến. Do Pháp lực hao tổn quá độ, chân thân cực độ suy yếu, thiếu chút nữa ngã lộn từ đụn mây xuống cũng là đến tột cùng bởi thần thông không bằng hai người Thích Già và Xi Vưu. Tuy có Thái Cực đồ trấn áp nhưng Yên La đại trận đã bị phá.

Bốn Bồ Tát cùng Hắc Bào thấy thừa dịp có cơ hội, vội vàng chen chúc mà tiến lên muốn đoạt ngũ diện pháp kỳ.

Năm tiên nhân vội vàng búng một ngón tay, ngũ diện bảo kỳ rơi xuống đáp ở trên người bảo vệ bản thể rồi đều tự vận khởi thần thông đánh với bốn Bồ Tát và Hắc Bào.

Năm tiên nhân đều xuất tam đại thân ngoại hóa thân, pháp lực thần thông ngang với bốn Bồ Tát cùng Hắc Bào. Chỉ vì vừa rồi muốn duy trì Yên La đại trận vận chuyển nên hao tổn pháp lực rất nhiều, nếu không bốn Bồ Tát cùng Hắc Bào tuyệt không phải là đối thủ.

Cả Phật và Ma đều cùng thi triển thần thông đánh cho hư không sụp đổ. Khai Quang thất sắc, Quảng Thành Từ hét lớn một tiếng, một tòa núi lớn vạn trượng phá vỡ hư không mà rơi xuống đè Quan Âm Bồ Tát xuống dưới.

Quan Âm Bồ Tát cười nói: “Đạo huynh lực đã yếu có chút tài mọn cũng dám đem ra bêu xấu!” Lấy tay hất ra, từ tay trái tung lên một đóa Thất Thái Liên hoa đón gió biến đổi, cũng biến lớn vạn trượng ngăn chặn phía dưới núi cao.

“Tây Thiên không nhiễm nhân quả, người lại sinh ra tham niệm, tội quả không nhỏ!” Quảng Thành Từ cười lạnh một tiếng, trong lòng biết Bồ Tát Phật đã sinh ra vốn là một bộ hoa sen. Luận về miệng lưỡi chính mình không phải là đối thủ nên lập tức không hề cùng Bồ Tát nói nhảm vấn đề này. Lão vận khởi thần thông thể phải đem Bồ Tát nhốt năm trăm năm.

Vân Trung Từ, Xích Tinh Từ, Cửu Dương Chân Nhân đều dùng hết lực, cùng ba Bồ Tát và Hắc Bào đánh cho trời đất tối tăm. Vân Trung Từ rung lên Thái Cực đồ, một cái cầu vòng vàng cuốn về Hắc Bào, Hắc Bào biết rõ lợi hại không thể ngăn cản nên vội vàng nhảy sang một bên.

Vân Trung Từ cũng không quản hấn, Thái Cực đồ thuận thế cuốn qua. Bồ Tát trong lúc không đề phòng bị Thái Cực đồ nhốt vào bên trong, kim quang cũng rơi vào bên trong.

Ba Bồ tát khác cùng Hắc Bào kinh hãi.

Xi Vưu cùng Thích Già phá Yên La đại trận, hai bàn tay không lồ vừa động lập tức đã hướng Nguyên Thần của Huyền Âm lão ma.

“Thằng nhãi này không biết tốt xấu, nhất định phải xem mi mạnh đến thế nào”. Xi Vưu đã sớm bắt mất Thích Già bèn rít gào một tiếng mà lắc tay bắt quyết. Huyết Hồn phiến bay mặt nhòang một cái, xoay lên bảy cái cầu vòng máu đem Thích Già vây lại ở chính giữa. Sau nó lại thoáng một cái, trong hư không lập tức huyết sát đầy trời, huyết vụ ở bên trong vờn quanh, đưa tay không thấy được nắm ngón. Huyết sát quanh thân, làm cho người ta khắp thân thể phát lạnh, chân thân có chút rung động.

“Ngã Phật từ bi, đạo huynh đã nhập Phật môn ta, sao có thể nào hung hăng như thế!”. Thích Già tụng Phật hiệu mà xuất một chiêu. Kim thư vốn trong tay Quan Âm Bồ Tát lập tức bay tới đỉnh đầu. Ngải quạt lớn khiến kim quang phóng to ngăn cản huyết sát đầu cùng Xi Vưu, rồi lại bóp nát một mảnh kim quang, tản mát ra một đoàn Phật quang, bảo vệ bản thể.

Đó chính là Tây Thiên Tịnh thổ vạn Phật đứng đầu nam mô A Di Đà Phật ban thưởng kim phù xuống dưới. Nếu không có cái này thì với pháp lực thần thông hấn là Ma vương Xi Vưu đã không rơi vào thế yếu. Hấn dùng Huyết Hồn phiến bày mặt bày Huyết Hà Sát trận mà ngay cả năm đó Thiên hoàng Thái Huyền cũng bị tru sát. Tuy rằng Thái Huyền chết có thánh nhân tính toán ở trong, nhưng Huyết Hà Sát trận chính là một trong tứ đại sát trận, bằng lực lượng của một người cũng không thể ngăn cản.

Lại nói Huyền Âm lão ma mất thấy Yên La đại trận bị phá, lúc này tiên nhân Phật tổ, Bồ Tát cùng ma đầu kia đang đánh nhau thì cảm thấy mừng rỡ vô cùng vội vàng đem Nguyên Thần độn đi. Hấn định chui xuống đất chuẩn bị bị độn thổ trước rồi sau đó hăng tít.

Thình lình vừa mới chui dưới đất lại có cảm giác một cỗ lực mạnh kéo tới. Lão ma thân thể bị huy chi còn Nguyên Thần, pháp lực so với trước kia càng không khá gì làm sao có thể đủ sức chống cự. Hấn không có sức phản kháng nên đã bị tách rời ra.

“Người ma đầu kia kiếp số đã đủ, bản cung chủ cũng nên tiễn người một đoạn đường!” Chính là Lâm Phong cùng tứ nữ đã tới, một mực ẩn nấp tìm cơ hội. Mất thấy Yên La đại trận bị hủy, còn Tiên Phật và ma đầu tiếp tục đánh nhau, nguyên thần của Huyền Âm lão ma muốn nhân cơ hội trốn liền lập tức ra tay.

Một đạo Thất Thái Thần quang đánh tới, Huyền Âm lão ma kinh hãi còn chưa kịp xuất Kim kiếm thì Nguyên Thần đã bị oanh tạc mà chịu thần hình cụ diệt. Kim kiếm rơi xuống, Lâm Phong tay hất một cái từ sắc cầu vòng cuốn tới đưa tay tiếp được, cũng nhìn không được cười như điên: “Nhớ lại ta từ hồn độn nghe tổ sư giảng đạo, vốn là nên tu thành Hồn Nguyên Đại Đạo lại làm cho vị lão quân cuối cùng tại Hồng Hoàng đại chiến tổn hại. Luân hồi muôn đời mới tu thành tiên đạo, Như Ý Kim kiếm chính là tổ sư ban cho ta chống đỡ kiếp nạn, đủ để trấn áp Đại La kiếm trận, luyện tiên thiên Hồn Độn, chế ngự Bàn Cổ phù, Thái Cực đồ!”

Tứ nữ mừng rỡ nói: “Chúc mừng phu quân!”

Thời gian cấp bách, Lâm Phong cũng không nhiều lời lắc mình một cái làm biến mất Huyền Âm lão ma dưới cầm pháp rồi vận khởi chân thân ngay tại chỗ luyện hóa.

Trong Hồn Độn phủ xuống ba vật, trái Bàn Cổ, phải Thái Cực, chính giữa chính là thanh Như Ý Kim kiếm.

Hôm nay đại kiếp nạn đã đến, Bàn Cổ tổ sư ban thưởng Kim kiếm chính là hợp số trời.

Như Ý Kim kiếm chính là vật vô chủ, Lâm Phong xóa đi chân linh của Huyền Âm lão ma ngay tại chỗ luyện hóa nên lập tức có thể phát huy. Cho dù là thời gian ngắn ngủi, nhưng cũng không thể coi thường.

Xi Vưu cùng Thích Già thấy Kim kiếm bị Lâm Phong đoạt được thì lập tức đình chỉ đấu đá cùng hướng bên này đánh tới.

“Nhanh chóng xuất Thiên La tứ kiếm bày ra Đại La Hồn Độn sát trận!”. Lâm Phong biết ma vương Xi Vưu cùng hòa thượng Thích Già pháp lực còn

hơn năm người vợ chồng rất nhiều nên không dám chậm trễ, vội vàng lên tiếng gọi tứ nữ.

Bạn đang đọc truyện *Vô Lại Kim Tiên 2* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Hỗn Độn Sát Trận.

Đại La kiếm trận có thể biến đổi thành tiên thiên hỗn độn, chính là tiên thiên đệ nhất sát trận. Như Ý Kim Kiếm lại đúng là tâm trận, trấn áp tiên thiên pháp khí.

Tứ nữ cũng không dám chậm trễ, vội vàng di chuyển theo phương vị tứ tượng, nâng bốn thanh kiếm lên tung lên trên không. Lâm Phong ở trong tâm trận, cũng tung ra Như Ý Kim kiếm, bên trong nổi lên một tòa pháp đàn cự đại, Lâm Phong đứng bên trên.

Bốn phương vị bay lên như pho tượng kì môn, tứ nữ chia ra đứng trên đó. Bốn thanh Thiên La kiếm biến ảo trên trận, ánh sáng rung động lác lác, bốn ánh kiếm quang tức khắc lao nhanh cất lên tiếng rít. Trong trận cuồng sát nổi lên cuồng loạn, cuộn cuộn dâng lên, tựa hồ trong hư không muốn phát nổ.

Lâm Phong quát một tiếng, xuất ra Như Ý Kim kiếm, một kiếm quang màu vàng xuất hiện, cùng bốn luồng kiếm quang xoắn lại, lập tức long trời lở đất. Trong đại trận cuồng loạn hỗn độn (long trời lở đất), không phân biệt được âm dương, không phân biệt được càn khôn. Chỉ cần thấy Lâm Phong có kiếm trong tay, mọi người liền tin tưởng hẳn.

"Kiếm này chính là Tiên Thiên đỉnh cấp pháp khí, không kém gì Thái cực đồ của Bàn Cổ khai thiên cung. Thanh kiếm này, chính là có thể ngăn cản kiếp số, độ chứng được qua hỗn nguyên cực lạc, mở ra con đường lớn, bảo vệ môn hạ đệ tử không việc gì!" Lâm Phong xoay chuyển ý niệm trong đầu, thanh kiếm hướng hư vô ném ra, một mảng kiếm quang phá vỡ hỗn độn, tạo ra thái cực sinh lưỡng nghi, lưỡng nghi sinh tứ tượng, tứ tượng sinh bát quái, thiên địa vạn vật đều tuần hoàn trong đó.

Thích Già cùng Xi Vưu đánh tới. Thích Già thấy cảnh này, vội vàng dừng lại, sắc mặt âm u bất định, chăm chăm nhìn vào Lâm Phong trên pháp đàn đại trận, cũng không biết tính toán những gì.

Ma vương Xi Vưu lại không tính toán như vậy, liền gào lên "Trò trẻ con, còn không mau giao ra Như Ý Kim kiếm, nếu không đừng trách bốn tọa đem bọn ngươi áp xuống luân hồi, không được siêu thoát!"

Lâm Phong cười to: "Ma đầu chó cuồng vọng, có thủ đoạn bước tới thử xem!"

Xi Vưu nghe vậy giận giữ, làm sao hắn để vào mắt, liền vươn người bỏ nhào tiến đến, nắm trái cầu màu máu xuất hiện. Phân ra cuộn lấy năm người.

"Chỉ có chút bản lĩnh, cũng dám đem ra bêu xấu!" Lâm Phong cười dài một tiếng, dùng một ngón tay, phóng ra Như Ý Kim kiếm, bắn ra một mảng kim quang, tứ nữ cũng xuất ra Thiên La kiếm, bốn mảng kiếm quang nghênh đón, cùng nắm trái cầu màu đỏ xoắn lại một chỗ, vang lên một tiếng thật lớn, không gian chấn động.

Thiên La kiếm dù không phải là tiên thiên thập đại thánh khí. Nhưng lại có Như Ý Kim kiếm trấn áp tâm trận, biến thành tiên thiên hỗn độn, uy lực đâu phải bình thường. Huyết Hồn phiến mặc dù lợi hại, nhưng vẫn là vật hậu thế. Nay vào trong tiên thiên đệ nhất sát trận, làm sao địch nổi, lập tức bị chấn cho quay về nguyên dạng mà bay ngược trở về.

"Ranh con cũng dám sao!" Xi Vưu thấy Huyết Hồn phiến bị chấn trở về, tức giận nộ hỏa phun trào, lắc nhanh thân hình. Hiện lộ thần thông, một cánh tay dài ra như vô tận, xé nát hư không, chụp tới Lâm Phong ở trên pháp đàn.

"Vừa vặn có cơ hội thử uy lực Như Ý Kim kiếm!" Lâm Phong không tránh né, trực tiếp vung kiếm hung hăng chém tới cánh tay Xi Vưu, Xi Vưu đau quá hét lên một tiếng, khi đến nhanh thì khi cánh tay rút trở về càng nhanh hơn,

Lâm Phong thàn than. "Cuối cùng là pháp lực so với ma đầu kia kém hơn rất nhiều, nếu không có Như Ý Kim kiếm hỗ trợ, mười lão ma cũng không thể chém nổi lấy một!" Trong lòng biết có kết hợp pháp lực cả vợ chồng năm người thì cũng không chém được ma đầu kia. Sau đó vội vàng sai tứ nữ vận khởi tiên thiên hỗn độn, chỉ thủ chứ không công.

Trong đại trận hỗn độn, vô hạn vô lượng, Xi Vưu trong trận tả xung hữu đột, không gian chấn động vang tung tóe, vũ trụ sụp xuống. Nhưng cũng như trước một mảnh hỗn độn, không biết âm dương, chẳng phân biệt được càn khôn. Hắn dù có thiên địa thần thông, nhưng thực sự không thấy bóng dáng năm người vợ chồng Lâm Phong. Lúc này mới cảm nhận được tiên thiên trận đệ nhất uy lực không gì sánh bằng.

Thích Già ở ngoài trận thấy rõ ràng, lấy Như Ý Kim kiếm làm tâm trận, Đại La kiếm trận biến thành tiên thiên hỗn độn, tuy chưa phát huy hết toàn bộ uy lực, không gian hỗn độn không ngừng, thiên địa vạn vật cùng thời gian như bất động. Xi Vưu tuy pháp lực thiên địa thần thông, cũng không thi triển ra được, giống như con ngan quen trên bờ nay bơi giữa dòng sông rộng không có gì khác nhau.

Trừ phi đem bản thể ký thác hư không Hồn nguyên thánh nhân, nếu không không có cơ hội thoát ra khỏi trận này.

“Cực Lạc cung chủ là con của Nữ Oa nương nương. Chúng ta cùng hấn tranh đoạt, vốn là cơ hội một mù. Hôm nay Như Ý Kim kiếm lại về tay hấn, sau này sợ là không ổn!” Thích Già cảm thấy tiếc nuối ý niệm trong đầu, nhưng lại biết rõ số trời đã định, không cưỡng cầu được. Nếu tiến lên sẽ chịu nhiều hậu quả, càng không ổn. Tính kế một lúc, ngài lặng yên rời đi.

Năm người vợ chồng Lâm Phong bày Đại La kiếm trận, biến thành tiên thiên hỗn độn, đem Xi Vưu vây trong trận, cũng không dám một giây phân tâm. Tránh không cẩn thận, đề ma đầu trốn thoát, sợ rằng không bắt lại được.

Ba vị Bồ Tát cùng Hắc Bào trừng mắt nhìn nhau một hồi, đang không biết làm thế nào cho phải. Bỗng một tiếng oang vang lên, một chiếc chuông lớn lừng không chụp tới, thượng cổ yêu thần Cửu Phượng cùng Hình Thiên hiện thân.

“Ngươi yêu phụ chó có làm càn!” Hắc Bào chưa cướp được Như Ý Kim kiếm, đã sớm nổi giận trong lòng. Giờ phút này thấy Cửu Phượng hạ độc thủ, không cảm thấy tức giận mới lạ. Đem hắc liên hướng hư vô ném tới, cũng bay lên trên vạn trượng, nâng Đông Hoàng chung lên, sau đó tập hợp lại đánh vào đầu Cửu Phượng.

Cửu Phượng cũng không cùng hấn động thủ, cười lạnh một tiếng, thu Đông Hoàng chung lại hướng Quan Âm Bồ Tát mắng: “Ngươi, hôm nay thiếu phụ ta sẽ cho ngươi mở mắt!” Nàng cùng Quan Âm Bồ Tát có thù sâu tựa bể, giờ phút này sao có thể nhân nhượng, Đông Hoàng chung hướng lên trời ném tới, thẳng đầu như chụp xuống.

“Ngươi, yêu nghiệt còn không mau quy y cửa phật, còn đợi khi nào!” Quan Âm Bồ Tát mỉm cười nhưng trong nội tâm rất khẩn trương, Kim Thụ đã bị Như Lai thu về. Không có Kim Thụ rất khó ngăn cản Đông Hoàng chung.

Cửu Phượng lại không cho ngài có thời gian suy tính, lập tức phát lực chấn động. Một tiếng kim thiết vang lên chấn động hư không, Đông Hoàng chung chụp xuống, cả Văn Thủ Bồ Tát cùng Phổ Hiền hai vị Bồ Tát cũng cùng bị thu vào.

“Yêu nghiệt chó có làm càn!” Hai vị Bồ Tát giận dữ, đồng thời xuất ra một lượng kim thân, cùng Cửu Phượng đấu trực diện.

Hình Thiên vừa nhìn thấy Hắc Bào, giống như oán phụ gặp kẻ phạm tội với mình, nổi giận gầm lên một tiếng, giơ lên Chiêu Yêu phiến như muốn cuốn Hắc Bào.

Chiêu Yêu phiến chính là pháp khí vô thượng của Thiên Hoàng Thái Huyền để hiệu triệu vạn yêu trong tam giới, trên quạt có vô số tộc phù của thượng cổ yêu thú triệu sinh lưu chuyển không thôi. Một khi phát lực, một cổ yêu quang xuất hiện, cuốn thẳng vào Hắc Bào, yêu quang hiện ra hình một đầu lang thân rắn dữ tợn, liên tục gào rít, há miệng hấn.

“Năm đó để ngươi tránh được kiếp nạn, hôm nay ngươi đừng mong sống sót!” Hắc Bào âm hiểm cười vài tiếng, đỉnh đầu bay lên một tòa hắc liên, ngăn trở yêu quang. Xoay tròn một cái hào quang từ hắc liên phóng ra, đem yêu quang đánh tan tã, hướng đầu Hình Thiên ép xuống.

“Ma đầu kia có thánh vật hắc liên, sợ là khó đối phó!”. Hình Thiên kinh hãi, vội vàng nâng cự thuẫn lên che, hắc liên nện thẳng vào cự thuẫn, chỉ một tiếng rắc, cự thuẫn bị đánh vỡ ra làm mấy mảnh.

“Ma đầu khá lắm, cùng ngươi sống chết tới cùng!” Hình Thiên pháp bảo bị phá hủy, chộc giận đến nguyên thần cuồng khiêu bèn rống lên một tiếng. Trên đỉnh đầu phóng ra một cổ lục quang, lục quang ngưng tụ thành cự chưởng (bàn tay lớn) xé rách hư không chụp tới hắc liên.

Hắc Bào tự tin có thánh vật Hắc Liên trong tay, một mực tin tưởng mười phần, làm sao để Hình Thiên vào mắt. Hắc Liên vừa chuyển, liền đem lục quang cự chưởng chấn nát vụn như bột mịn.

Thình lình chân thần run rẩy, Hắc Bào thầm kêu không ổn. Trong lòng biết rằng yêu nghiệt này dùng thượng cổ yêu tộc bí pháp. Pháp thuật Xả Thân Phệ Hồn muốn đem chân thần của mình thôn phệ, lập tức cảm thấy kinh hãi.

Ngày đó pháp quyết Xả Thân Phệ Hồn chính là thượng cổ yêu tộc bí pháp. Chính là bỏ đi pháp lực của mình, thôn phệ chân thần của đối thủ, quả thật vạn phần qui dĩ, làm cho người khó lòng phòng bị. Chỉ là mỗi lần thi triển Xả Thân Phệ Hồn, liền hao tổn đi gần một nửa pháp lực. Nếu như không phải là huyết hải thâm cừu, thì không ai dễ gì đem ra sử dụng.

Từ thừa hồng hoang đã có trận đại chiến yêu - ma, hai tộc kết thành huyết hải thâm cừu, lúc này Hình Thiên lại bị Hắc Bào đánh lên, thiếu chút nữa táng mạng. Bởi vậy không tiếc hao tổn gần nửa pháp lực, dùng yêu tộc bí pháp đưa Hắc Bào vào chỗ chết.

Hắc Bào lại không muốn liều mạng cùng hấn đồng quy vu tận, thân hình nhoáng một cái, phân thân tạo ra nhiều ảo ảnh. Để yêu pháp đánh lên ảo ảnh, bản thể chân thân nhân cơ hội trốn ra ngoài.

Vừa mới thoát chết thở nhẹ ra, rất nhanh Hắc Liên rời tay bay ra ngoài, nhoáng một cái, bay cao lên trên vạn trượng, hung hăng chụp xuống phía trên pháp đàn ở giữa Đại La kiếm trận. Pháp đàn giống như làm bằng đậu hũ, bị Hắc Liên đập bể như bể cá bị vỡ. Lâm Phong trên pháp đài chật vật rút xuống, Đại La kiếm trận bị phá.

Hắc Bào mở to hai mắt, trợn mắt mồm há hốc, trong lòng vui sướng.

Hình Thiên cùng Cửu Phượng và mọi người cũng dừng lại, nhìn chằm chằm nhìn Xi Vưu rút gào đi ra khỏi trận, sắc mặt không ngừng biến đổi.

“Ngươi, trò trẻ con, bôn tọa nhất định phải đem nguyên thần của bọn ngươi luyện Huyết Hồn phiến!” Xi Vu bị hãm trong trận hơn nửa ngày, lòng ngập tràn lửa giận, người nhoáng một cái, năm trái cầu màu máu cuốn thẳng ra ngoài.

Ba vị Bồ Tát cùng Hắc Bào nhân cơ hội, cũng liền xuất ra pháp bảo đánh tới.

“Sao lại như thế!” Lâm Phong cùng tứ nữ kinh hãi, vội vàng nâng pháp bảo ngăn cản, cảm giác mãnh liệt tâm thần rung động, Thiên La tứ kiếm cùng Như Ý Kim kiếm không thể không chế, muốn rơi xuống. Trong lòng biết Đại La kiếm trận đã bị phá, giờ năm người hợp lực cũng không phải là đối thủ của ma đầu kia.

Năm vị tiên lại chỉ ở đằng xa quan sát, cũng không tiến lên can thiệp.

Vân Trung Tử đột nhiên thấy dị trạng, không kịp suy nghĩ, chỉ thấy Thái Cực đồ bay ra. Một cầu vòng màu vàng kim cuốn ra, cuốn Hắc Liên vào, thuận thể đem Xi Vu cuốn vào theo. Nó bay lên cao tạo thành cái đuôi dài, ngang trên không trung, hướng ba mươi ba tầng trời bay đi.

Quảng Thành Tử hét to một tiếng: “Số trời đã định, số trời đã định, chúng ta không thể làm gì được, chỉ còn cách về cung hướng lão sư hỏi báo!”

Lập tức năm đạo kim quang phá hư không, cũng hướng ba mươi ba tầng trời bay đi.

Lâm Phong nhìn Xi Vu cùng hắc liên bị thái cực đồ cuốn đi, sợ hãi hồn bay phách lạc.

Hắc Bào mất Hắc Liên, lập tức sợ hãi, sắc mặt trắng bệch không còn chút máu, như kẻ ngu ngây dại.

Ba vị Bồ Tát sắc mặt đại biến, vội muốn bỏ chạy, Cửu Phụng cũng không tha cho người, xuất Đông Hoàng chung chụp xuống.

Hình Thiên thừa dịp may, vội vàng lay động Chiêu Yêu phiến. Một cỗ yêu quang mãnh liệt cuốn lấy Hắc Bào, thừa dịp Hắc Bào mất Hắc Liên đem giết chết, giải nổi hận trong lòng. (Khá quá “ném đá xuống giếng”)

Bạn đang đọc truyện *Vô Lại Kim Tiên 2* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Ly Sơn lão mẫu

Hình Thiên thừa dịp Hắc Bào thất thần, thi triển thần thông. Một đạo sấm sét đánh trúng giữa hậu tâm Hắc Bào. Thân thể Hắc Bào bị đập vỡ, một bàn tay xương khô nhay ra có ma vân bao phủ xung quanh kêu to một tiếng, phá vỡ hư không rồi bay xuống U Minh Hoàng tuyền.

Hình Thiên đánh tan thân thể Hắc Bào, còn chưa bớt hận, nổi giận gầm lên một tiếng, đem lửa giận phát tiết lên đầu ba Bồ Tát. Ba Bồ Tát pháp lực thông thần (~ cao siêu) ngang bằng với Cửu Phụng cùng Hình Thiên. Nhưng do Cửu Phụng trong tay có Đông Hoàng Chung nên không ngăn cản nổi đánh thân phát Phật quang mà phân ba hướng bỏ chạy.

Lâm Phong cùng Phật môn tạo thành nhân quả, cũng không muốn cho ba Bồ Tát chạy, vội vàng gọi tứ nữ ngăn ba Bồ Tát lại. Lại bày Đại La kiếm trận, đem Cửu Phụng cùng Hình Thiên cũng nhốt ở bên trong.

Bốn phía trong hư không lập tức nổi lên một trận mịt mù, tầm nhìn trong vòng ba trượng. Bên trong có một pháp đàn từ từ bay lên, ở bốn phương thì phương nào cũng bay lên một pho tượng kì môn. Lâm Phong cùng tứ nữ cầm trường kiếm đứng ở các vị trí, mới cười nói: "Đại kiếp nạn bắt đầu, Bàn Cổ tổ sư ban thưởng xuống Như Ý Kim kiếm, giúp ta chống đỡ kiếp nạn này, bọn ngươi nếu là không muốn gia nhập luân hồi, thì mau mau quay lại!"

Cửu Phụng cũng bị vây ở trong Đại La kiếm trận, lấp bấp kinh hãi, vội vàng thu Đông Hoàng Chung giữ ở trên đỉnh đầu, tức giận nói: "Ngươi là tên yêu đạo luyện Thái Huyền chân thân, phạm điều tối kỵ của yêu tộc chúng ta, hôm nay ta phải xử lý ngươi!"

Lâm Phong cười nói: "Ta luyện Thái Huyền chân thân, chính là mượn thể xác mà độ đến đại đạo. Các ngươi là yêu thân tọa hạ ngày trước của Thái Huyền, còn không mau mau quy y gia nhập còn đợi khi nào!"

"Mồm miệng thật lợi hại!" Cửu Phụng sớm đã giận dữ khó chịu nói, kêu nhẹ một tiếng. Một tiếng chuông vang lên, quả chuông lớn cấp tốc xoay tròn, hướng pháp đàn úp xuống, tiếng chuông kêu du dương dồn dập dị thường, tựa hồ bao trùm cả thiên địa.

"Là đồ thần điều chín đầu nhà ngươi không nhìn ra được số trời, ta đang muốn cho ngươi biết một chút thủ đoạn đây!" Lâm Phong cười to chỉ tay. Như Ý Kim kiếm nhẹ nhàng chuyển động, biến thành vệt vàng chém lên trên chuông, Đông Hoàng Chung chấn động, quay tít một vòng, biến nhỏ mà bay ra khỏi Đại La kiếm trận rồi bay lên ba mươi ba tầng trời.

"Thằng nhãi này pháp bảo lợi hại, rất khó đối phó!" Cửu Phụng thấy Đông Hoàng Chung bay ra khỏi Đại La kiếm trận, trở lại trong Đông Hoàng cung ngoài ba ba tầng trời, lập tức cảm thấy kinh hãi. Vội vàng tế lấy ra một yêu đao, chăm chú quan sát.

Hình Thiên và ba Bồ Tát cũng cùng một lúc, đều lấy ra pháp bảo. Ba Bồ Tát xuất ra Vô Lượng kim thân, bảo vệ chân thân, không dám khinh thường.

Lâm Phong phát lực chấn động Như Ý Kim kiếm, trong đại trận Kim hà đại thịnh, một dãy kim mang xuất hiện lóe lên chỉ trong chớp lát đã đánh tới trước mặt Cửu Phụng.

Tứ nữ cũng kêu nhỏ một tiếng. Đồng thời chấn động Thiên La tứ kiếm, xích, thanh, hắc, bạch tứ sắc kiếm quang bốc lên nhằm hướng ba Bồ Tát cùng Hình Thiên lao tới.

Cửu Phụng giật mình, phát ra một đoàn yêu quang, xoáy tròn cuộn cuộn tạo thành một cái xích liên (bông sen đỏ), va chạm với kim mang, rồi cùng đồng thời biến mất.

"Không hổ là thượng cổ yêu thần!" Lâm Phong cười lớn một tiếng, bước xuống pháp đàn. Thân hình vừa chuyển đã tới trước mặt Cửu Phụng vài trượng, quát to một tiếng, gió kiếm chém về phía trước mặt Cửu Phụng.

Cửu Phụng kinh hãi, vội vàng đưa yêu đao lên đỡ, bản thể nhanh chóng biến lại chân thân thần điều chín đầu, hai cánh mở ra, bay ra hàng chục vạn dặm.

Yêu đao bị Như Ý Kim kiếm bổ trúng, lập tức vỡ nát thành bột mịn.

Đại La kiếm trận do Lâm Phong chủ trì, cho dù tốc độ của Cửu Phụng đứng đầu tam giới cũng không trốn thoát. Lâm Phong thân thể vừa động đã lại hiện trước người Cửu Phụng, cười lớn một tiếng vùng kiếm chém tiếp.

Cửu Phụng mất Đông Hoàng Chung, yêu đao Nguyên Thần tế luyện lại bị hủy dưới Như Ý Kim kiếm mà đau lòng không thôi. Giờ không còn cách nào ngăn cản Tiên Thiên đỉnh cấp pháp khí ra oai, cuối cùng là mạng nhỏ quan trọng. Nó khẽ cắn môi kêu nhỏ một tiếng, một luồng yêu quang cuộn cuộn từ trong hư không bay ra, âm âm cuốn tới Lâm Phong.

"Cửu Phụng không hổ là thượng cổ yêu thần, tu luyện yêu tộc bí pháp trăm triệu năm, thần thông quả thật không nhỏ!"

Lâm Phong thầm khen, nhưng lại không sợ, hấn vốn đã có pháp bảo lợi hại, hiện tại lại có thêm Như Ý Kim kiếm, Tiên Thiên đỉnh cấp pháp khí. Mười phần chắc chín là Cửu Phụng chuyển này uống công.

Kim kiếm vừa chuyển, biến thành một cầu vòng màu vàng kim chém xoáy tới yêu quang rồi đến trước người Cửu Phụng. Còn từ trong Lục phủ ngũ tạng một cổ kim quang lao ra hiện thành Bát Bảo kim thân nhào tới, tám tay vươn ra bắt lấy chân thân Cửu Phụng.

Cửu Phụng kinh hãi, vội vàng mở ra hai cánh, lại thoát ra vài chục vạn dặm. Lâm Phong đi chuyển đến sau lưng Cửu Phụng, cười lớn một tiếng, thi triển thần thông đem bản thể chân thân biến thành vạn trượng cao. Một cái cầu vòng tím cuốn qua, bắt lấy Cửu Phụng, hấn phần khởi hô to phát lực đem thần điều chín đầu trở lại nguyên hình, áp chế Nguyên Thần.

Bên kia tứ nữ dùng Thiên La tứ kiếm đầu ba Bồ Tát cùng Hình Thiên. Bởi vì là ở trong Đại La kiếm trận, tứ nữ mượn nhờ trận thức nên uy lực Thiên La kiếm đại tăng. Yêu thân Hình Thiên cùng ba Bồ Tát trước sau đều bị bắt giữ, áp chế Nguyên Thần ném ở một bên.

"Phu quân, chúng ta đã cùng Phật môn kết nhân quả, ba Bồ Tát này xử trí như thế nào?" Tứ nữ đi tới, công chúa hận nhất Quan Âm Bồ Tát, nói: "Quan Âm Bồ Tát ba lần bốn lượt gây chuyện với vợ chồng chúng ta, nên đem nàng áp nhập vào vòng luân hồi!"

Quan Âm Bồ Tát kinh hãi, vội vàng kêu lên: "Tha cho ta!"

Lâm Phong nói: "Bọn ngươi là đệ tử của Phật, không ở Tây Thiên ăn chay niệm Phật, lại không duyên có nhiễm nhiều nhân quả, sau này đại kiếp nạn tiền đến tất sẽ hóa thành tro bụi. Ta cũng không cùng các ngươi nhiều lời, các ngươi mà lại trở lại Tây Thiên gặp A Di Đà Phật, bây giờ bản cung nhiều việc!"

Xong hấn vùng tay giải cấm chế, ba Bồ Tát vội vàng tạ ơn, thân phát Phật quang trở lại Tây Thiên.

Thất công chúa bất mãn nói: "Quan Âm Bồ Tát rất đáng giận, phu quân sao có thả nàng ta như vậy!"

Bích Nhu tiên tử cười nói: "Tỷ tỷ lại chấp nhất rồi, sau này đại kiếp nạn tiền đến, sợ là sẽ gặp phải rất nhiều kiếp nạn!"

Bích du tiên tử lại nói: "Lời này cũng không đúng, Quan Âm Bồ Tát mấy lần làm khó vợ chồng chúng ta, Lại đem môn hạ đệ tử Cực Lạc cung chúng ta bắt đi Tây phương. Đang muốn cho nàng một bài học, phu quân thực không nên thả nàng ta như vậy!"

Lâm Phong cười ha ha nói: "Không nhận ra đường lớn, trong đại kiếp cũng chỉ như con kiến hôi, chỉ có điều kiến hôi lớn hay nhỏ mà thôi. Quan Âm Bồ Tát cường hành bắt đệ tử ta đi độ Tây phương, ta như thế nào buông tha nàng. Ta đơn giản như vậy, sau này còn có rất nhiều lúc cần, hiện tại không nên bàn tới!"

Bích Vân tiên tử chỉ chỉ một bên Hình Thiên hỏi: "Hình Thiên này thì sao?"

"Cửu Phụng và Hình Thiên này đều là một trong bảy đại yêu thần dưới Thiên Hoàng Thái Huyền. Đều có thân thể tiên thiên, ngưng tụ thành Thái Huyền

chân thân. Sau này còn phải mượn Thái Huyền chân thân để đắc đạo, Cửu Phụng cùng Hình Thiên đúng là có thể gia nhập môn hạ Cực Lạc cung chúng ta!"

Lâm Phong dùng tay khẽ vẩy, lấy Chiêu Yêu phiến, hướng Hình Thiên cùng Cửu Phụng nói: "Bọn người có nguyện nhập môn hạ của ta?"

Cửu Phụng cùng Hình Thiên hai mắt nhìn nhau một hồi, mắt thấy là Cực Lạc cung chứa sắc mặt bất thiện, sợ là sẽ hỏng tánh mạng, vội nói: "Nguyên theo lão sư tu hành!"

Lâm Phong lúc này mới thay một bộ khuôn mặt tươi cười, nói: "Bọn người có thể nhận biết số trời, ta cũng không làm các người khó xử!" Phát tay giải cầm chế cho hai người, lại nói: "Ta từ hỗn độn đắc đạo, cai quản hỗn nguyên. Chỉ vì nương Lão quân mới gia nhập vào luân hồi chuyển kiếp. Hôm nay đại kiếp nạn sắp đến, ta được Bàn Cổ tổ sư ban thưởng Như Ý Kim kiếm ngăn cản kiếp số, hi vọng tìm được Hỗn Nguyên thánh đạo. Bọn người đều là yêu thân từ thừa Hồng hoang, đắc đạo trong hỗn độn. Biết rõ như vậy để khỏi sinh hai lòng, làm hư việc tu hành!"

Cửu Phụng cùng Hình Thiên trong nội tâm vừa mới nổi lên một điểm ý niệm trong đầu, lại nghe Lâm Phong nói như thế đều là cảm thấy có liên quan lẫn nhau. Biết Cực Lạc cung chủ có lai lịch lớn, hiện tại lại có Như Ý Kim kiếm là Tiên Thiên đỉnh cấp pháp khí, có Thánh Mẫu nương nương che chở, ai cũng không làm gì được được. Cùng hấn gây khó dễ cũng không phải là cử chỉ sáng suốt, đành phải thu tâm, khúm núm.

Lập tức Lâm Phong để cho Cửu Phụng cùng Hình Thiên về Cực Lạc cung. Còn mình cùng tứ nữ mang theo hai con gái dạo chơi địa giới, tích tu công đức, dùng chống đỡ qua được Thái Hư Huyền cảnh khỏi tạo sát nghiệp ngập trời, sau này cắt đứt thiện niệm cho tốt.

Đúng lúc tám giới yên ổn vô sự, vợ chồng Lâm Phong mang theo con gái ra ngoài dạo chơi. Môn hạ đệ tử tất cả an ổn bốn phận, ở tại Cực Lạc cung hấp thụ Hồng Mông, Huyền Hoàng nhị khí tinh luyện Nguyên Thần. Hầu tử cũng về Hoa Quả Sơn của hấn làm Tề Thiên đại thánh, không sợ trời không sợ đất, chính xác là tiêu dao khoái hoạt.

Môn hạ, tán tu các giáo môn đều đóng cửa động phủ chăm chỉ tu luyện pháp lực đạo hạnh. Cho dù chợt có tranh chấp, cũng chỉ là chút ít lông gà vò tỏi việc nhỏ, không ngại đại cục. Chỉ là dân đến nhiều nhân quả thôi, sau này đại kiếp nạn tới thì dễ nhân quả vướng thân, cuối cùng không cách nào giữ nổi mình.

Hai trăm năm sáng tối trong nháy mắt trôi qua. Lại nói ngày hôm đó, năm vợ chồng Lâm Phong cùng hai con gái một chuyến bảy người trên đường đi qua Ly Sơn, mấy tỷ muội tam Bích mấy trăm năm chưa từng gặp qua sư tôn, đều có ý trở lại Ly Sơn, Lâm Phong vui vẻ đáp ứng.

Lập tức bảy người một chuyến lên Ly Sơn, đến trước cửa cung, nhờ tiên nữ trông cửa vào thông báo. Ly Sơn lão mẫu chính là Kim tiên đắc đạo khi ban đầu của Hỗn Độn, đạo hạnh thần thông không dưới Lâm Phong. Biết rõ lai lịch Cực Lạc cung chủ, vội vàng tự mình ra đón.

Vợ chồng Lâm Phong đang trên chốc hai đứa con gái lấu lỉnh thì một đạo trường quang hạ xuống, Ly Sơn lão mẫu bước ra đón. Tam Bích tỷ muội liền bước lên phía trước bái kiến, tiến hành lễ thầy trò.

Ly Sơn lão mẫu nâng tam nữ lên, không dám nhận lễ kiến, nói: "Ta và các người tình thầy trò đã hết, đừng để mọi người chê cười!"

Tam Bích tỷ muội kinh hãi đều nói: "Sao có thể như thế, tỷ muội chúng con được nhận dạy dỗ của sư phụ mà thành tựu tiên đạo, sư phụ có thể nào đuổi chúng con ra khỏi sư môn!"

Ly Sơn lão mẫu thở dài: "Ta cũng không muốn như thế, đây là số trời!"

Lâm Phong trong lòng biết rõ, cười nói: "Chỉ là một cái danh phận mà thôi, các nàng không cần để trong lòng. Sau này đại kiếp nạn đến, đều là người một nhà, không thể chấp nhất!" Trong nội tâm lại thầm nghĩ "Tam Bích tỷ muội xuất thân môn hạ Ly Sơn, tạo thành một cái dây nhân quả. Sau này đại kiếp nạn đến còn phải bảo hộ Ly Sơn này chu toàn, sau này rồi tính!"

Tam Bích tỷ muội nghe phu quân nói như thế, thì cũng không kiên trì, chỉ là trong nội tâm còn có chút nghi ngờ. Cũng không nhiều lời, lập tức theo Ly Sơn lão mẫu vào Tiên cung.

Bạn đang đọc truyện *Vô Lại Kim Tiên 2* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Đại thánh bái sư

Hầu tử trở lại Hoa Quả Sơn, cả ngày tiêu dao khoái hoạt, không lạy Phật, cũng không tôn đạo. Trên không sợ trời, dưới không sợ đất, nhàn hạ thao luyện yêu binh yêu tướng, trong nháy mắt vài chục năm nhanh chóng trôi qua.

Bị Như Lai giam cầm ở Ngũ Chi sơn năm trăm năm, tên Hầu tử này cuối cùng cũng biết thiên ngoại hữu thiên, người giỏi còn có người giỏi hơn. Không nói cho dù bản thân nắm giữ hư không như thánh nhân, thì gặp Tây Thiên Phật đà cùng Bồ Tát, cùng với vị thượng cổ Kim tiên ân tu từ xưa, cũng khó mà chống nổi.

Hầu tử từ khi từ biệt Thạch Cơ rời khỏi Ngũ Chi sơn cũng đã gần trăm năm. Gần đây có chút nhớ nhung, muốn đi Cực Lạc cung xem xem. Nhưng rồi lại đối với Cực Lạc cung chủ trong lòng có chút vướng mắc. Không muốn mất mặt mũi, lại thầm nghĩ không phải là đối thủ của Cực Lạc cung chủ, mới thôi không tìm đến.

Hôm nay, Hầu tử đã nghỉ xong xuôi, không cam lòng bị Như Lai giam cầm Ngũ Chi sơn năm trăm năm, từ Hoa Quả Sơn dùng cân đầu vân nhảy lên mây, gãi đầu gãi tai một hồi, thầm nghĩ: "Không bằng đi tìm mấy tên hòa thượng Phật môn kiếm chuyện!"

Lập tức hóa thành hào quang, cân đầu vân liên tiếp. Không tới mười ngày đã qua Nam chiêm Bộ châu, đến Tây Ngưu Hạ châu.

Sau khi Hồng hoang đại chiến qua đi, Vô Khổ đạo nhân đi Tây phương, khai sáng nhất mạch Phật môn. Ở Tây Ngưu Hạ châu mọi nhà đều kính Phật, ai ai cũng cung phụng đại thừa Phật chủ nam mô A Di Đà Phật, Phật pháp hưng thịnh, Phật quang chiếu khắp nơi, chùa miếu chỗ nào cũng có.

Hầu tử vốn là đến gây sự, tự nhiên sẽ không làm chuyện tốt. Những nơi đi qua chó gà không tha, phàm là những ai trên đầu tóc ngắn, toàn bộ đều đánh chết, lấy đánh giết làm niềm vui, hung hăng mở miệng chửi mắng.

Chủ trì Phật tự hồng pháp là đồ đệ của Mục tôn giả vốn tọa hạ trước Sa Bà Thích Già Như Lai bị Hầu tử đánh đến. Ngày hôm đó Mục tôn giả tất nhiên là cảm ứng được, nhưng trong lòng biết không địch lại Hầu tử. Vội vàng lên thế giới Sa Bà tới gặp Như Lai nói rõ. Như Lai thầm nghĩ: "Đang muốn cho con khi này kết nhân quả lên đầu Cực Lạc cung chủ!"

Lập tức phân phó: "Kiếp số đã đến, có một kiếp này, chúng tăng các nơi không cần tức giận, tất cả trở về động phủ!"

Ngày đó Mục tôn giả không cam lòng, cũng không dám kháng pháp chỉ của Như Lai, lập tức đi ra đại điện, trở về động phủ lĩnh ngộ Phật pháp.

Hầu tử đánh giết vài chùa miếu, bực tức cũng tiêu tan không ít nên dong chơi khắp. Ngày hôm đó đi ngang qua Tích Thạch Sơn. Chợt nhớ tới một chuyện, thầm nghĩ: "Nghe nói Ngưu Ma vương càn rỡ vô cùng, lão Tôn cũng không để vào mắt, vừa vặn tìm hắn giải trí vậy!"

Lập tức nhảy lên cân đầu vân, đưa tay che mắt, vận khởi Thiên nhân quan sát khắp nơi. Không ngờ phát hiện thấy một tiểu yêu đầu trâu xuất hiện hướng Hầu tử quát: "Thằng nhãi nhà ngươi là yêu quái phương nào? Đầu trộm đuôi cướp muốn ăn trộm há, mau mau thúc thủ chịu trói, tới gặp Đại vương nhà ta!"

Hầu tử cười nói: "Đồ tiểu yêu nhà ngươi không biết tốt xấu. Lão Tôn nếu nói tên ra, có khi khiến ngươi tè ra quần, ngươi lại mà nghe kỹ. Tôn gia của ngươi chính là Tề Thiên đại thánh Tôn Ngộ Không năm trăm năm trước đại náo Thiên cung. Mau mau gọi Ngưu Ma vương ra gặp ta, nếu không đừng trách lão Tôn phá sạch núi của hắn!"

Nghe tới Tề Thiên đại thánh năm đó náo loạn Thiên cung, uy danh tam giới, ai ai cũng biết. Con tiểu yêu này vừa nghe người đến là Tề Thiên đại thánh Tôn Ngộ Không không có địch thủ chốn Thiên đình thì không còn dám lắm miệng, sợ vãi tè vội vàng vào báo cáo. (vừa chạy vừa tè vãi)

"Cái gì, Tề Thiên đại thánh? Hầu tử đến Tích Thạch Sơn của ta làm gì?" Ngưu Ma vương nghe xong, có chút ngoài ý muốn. Nhưng cũng không sợ Hầu tử, đứng dậy bước đi thông thả vài bước, phân phó tiểu yêu mời đến Thiết Phiến công chúa nói: "Phu nhân, con khi kia vốn là hạ hung hăng, năm đó náo loạn Thiên cung, tạo ra thanh danh rất lớn. Hôm nay ta có thể đi ra ngoài cùng hắn phân cao thấp, nàng đưa quạt Ba Tiêu cho ta."

"Thiếp thân đi trợ trận cho phu quân!" Thiết Phiến công chúa cũng là hạng người pháp lực cao cường, lập tức đem quạt Ba Tiêu cho Ngưu Ma vương, dẫn mười vạn yêu binh yêu tướng, mở cửa núi, cưỡi mây bay ra, tại cửa núi, đối đầu với Hầu tử.

Ngưu Ma vương thân phát yêu quang cười mây, xách cương xoa, mặc khôi giáp, chỉ Hầu tử nói: "Con khi nhà Ngươi, không ở Hoa Quả Sơn mà làm Tề Thiên đại thánh, lại chạy đến chỗ của ta làm gì?"

Hầu tử cười nói: "Lão Tôn nghe nói ở Tích Thạch sơn có quạt Ba Tiêu có thể quạt ra Tiên Thiên Thần Phong, đặc biệt đến mượn dùng một lát. Lão Ngưu ngươi nếu là thức thời, mau đem cho lão Tôn mượn dùng một lát, sau này sẽ tự trả lại ngươi. Nếu không đừng trách Như Ý Kim Cô bổng của lão Tôn!"

Hầu tử cũng thông minh, biết tìm cớ.

Ngưu Ma vương giận dữ: "Hay cho con khi nhà ngươi, chó có càn rỡ, trước cùng phân cao thấp!" Tay cầm cương xoa, đánh tới Hầu tử.

Hầu tử cười to: "Đang muốn cho lão Ngưu ngươi biết rõ lợi hại của lão Tôn!" Thân hình liền biến hóa, biến thành con khi lớn cao hơn vạn trượng, Như Ý Kim Cô bổng cũng tùy ý dài theo ra, cơ hồ muốn đội lên tới Linh Tiêu đại điện, hùng hổ đến chiến Ngưu Ma vương.

"Cái con khi này có thể đánh lên Thiên cung, thật cũng có chút thần thông!" Ngưu Ma vương thầm nghĩ, nhưng lại không sợ, thân mình nhoáng một cái, cũng cao vạn trượng, vận khởi thần thông, đón tiếp Hầu tử.

Hai người thần thông không kém, va chạm tóe lửa, đều thi triển hết thần thông, chém giết mãnh liệt. Nửa người chìm trong mây, đánh đánh đỡ đỡ, long trời lở đất, hư không sụp đổ, loạn lưu kích động.

Thiết Phiến công chúa vội vàng mang theo yêu binh yêu tướng rời khỏi mây trầm đậm, ở phía xa trợ giúp.

"Ăn của lão Tôn một gậy." Hừ từ thích thú, thoải mái đánh không biết mệt mỏi, càng đánh càng mạnh. Hừ biến thân, hiện thành ba đầu sáu tay, hét lớn một tiếng, đánh vào đầu Ngưu Ma vương.

Ngưu Ma vương thầm kêu không tốt, biết rõ Hừ từ này khó đối phó, vội vàng lấy ra quạt Ba Tiêu, niệm động chân ngôn, chiếu vào đầu Hừ từ một cái.

Quạt Ba Tiêu này chính là một kiện Tiên thiên linh bảo vô cùng lợi hại, có thể thổi ra Thần phong Tiên Thiên. Trừ phi có các loại pháp bảo tương đương Định Phong Châu, nếu không khó có thể chống cự. Chợt thấy bão cát cuộn cuộn đầy trời, Hừ từ không kịp đề phòng, bị quạt Ba Tiêu quạt vào đầu một quạt, quất to một tiếng, cũng không biết bị thổi ra bao nhiêu ngàn dặm, mới ngã ở trên một ngọn núi.

"Tức chết đi được, nhất định cùng lão Ngưu người không chết không thôi!" Hừ từ tức giận, vội vàng trở mình nhảy lên mây muốn quay lại báo thù, rồi lại nhớ tới lợi hại của quạt Ba Tiêu, thầm nghĩ không tốt, gãi đầu gãi tai, cảm thấy bức bối.

Đột nhiên linh cơ vừa động mà nghĩ: "Cực Lạc cung chủ pháp bảo lợi hại, không bằng đi mượn mấy thứ lợi hại pháp bảo, lại tới thu thập lão Ngưu!" Lại nghĩ thầm

"Lần này đi Cực Lạc cung chủ tất nhiên muốn bắt lão Tôn bái hán làm sư phụ, nhưng như thế cũng được!"

Gãi đầu gãi tai một hồi, khẽ cắn môi: "Mặc kệ. Đi trước nói sau, nếu thật ông ta muốn lão Tôn bái làm thầy, trước cứ bái tạm hán đã. Đợi thu thập xong Ngưu Ma vương, rồi trở lại Hoa Quả Sơn làm Tề Thiên đại thánh cũng được!"

Lập tức cười càn đầu vân bay đi, một đường vào Thụy Hà sơn.

Thạch Cơ sau khi từ biệt Hừ từ ở Ngũ Chi sơn, tâm thần có chút không tập trung, dạo hạnh đi ngược. Mà ngay cả Lâm Phong mở cửa giảng đạo, nàng cũng không bụng dạ đến nghe giảng. Lâm Phong cũng không để ý, mỗi ngày tại cung chủ mở cung giảng đạo, triệu chúng đệ tử đến nghe giảng.

Hôm nay. Thạch Cơ đang ở trước cửa núi đi dạo loảng quảng thì thấy một đạo kim quang mãnh liệt rơi xuống tại trước núi. Chính là Hừ từ ngày nhớ đêm mong, lập tức mừng rỡ, vội hỏi lý do. Hừ từ nói xong, Thạch Cơ vội nói: "Sư tôn đang trong cung, người theo ta vào bái kiến."

Hừ từ có việc nhờ người nên khôn khéo theo Thạch Cơ tới gặp Lâm Phong.

Lâm Phong đang ở trong cung chủ giảng đạo, thấy Thạch Cơ mang theo Hừ từ gãi đầu gãi tai tiến đến, hán cũng coi như không thấy, tiếp tục giảng đạo.

Hừ từ trong lòng không vui muốn phát tác, Thạch Cơ vội vàng giữ chặt hán lại, mạnh mẽ lôi kéo Hừ từ đứng ở một bên chờ, Hừ từ cả giận nói: "Cực Lạc cung chủ thật là vô lễ. Đang muốn cho hán một gậy, cho hán biết lợi hại của lão Tôn, vì sao phải ngăn ta?"

Thạch Cơ vội nói: "Sư tôn đang đang đàn giảng đạo, người không được vô lễ!"

Hừ từ nói: "Tiên nữ người thật là phiền toái!" Nhưng lại không tiện phát tiết lửa giận lên trên người Thạch Cơ, đành phải ngoan ngoãn đứng ở một bên chờ như Thạch Cơ.

Buồn tẻ đợi hai canh giờ, Hừ từ kiên nhẫn sắp hết, đúng lúc muốn phát tác thì Lâm Phong ngừng nói cho chúng đệ giải tán, mới hướng Hừ từ nói: "Ý đồ người đến ta đã biết, có thể ba quỳ chín lạy, làm lễ bái sư!"

Hừ từ hỏi: "Người sao biết lão Tôn tới đây vì chuyện gì?"

Lâm Phong cười nói: "Con khi nhà người đơn giản là vì Ngưu Ma vương mà đến. Người bái ta làm thầy, gia nhập môn hạ Cực Lạc cung của ta, ta tự có thể đưa người pháp bảo, phá quạt Ba Tiêu!"

"Thật sao?" Hừ từ hỏi.

"Thật!" Lâm Phong cười nói.

Hừ từ làm xong ba quỳ chín lạy đã bái sư, Lâm Phong đem Thất Thái Nguyên thạch cho hán, lại truyền cách dùng nói: "Thất Thái Nguyên thạch chính là đỉnh cấp pháp khí của Bàn Cổ từ khi mở trời. Ngoại trừ ba đại Tiên Thiên đỉnh cấp pháp khí, không gì không phá, có thể phá quạt Ba Tiêu!"

Hừ từ cầm Thất Thái Nguyên thạch, cũng không chào hỏi Thạch Cơ, lúc này một càn đầu vân liền nhảy ra khỏi Cực Lạc cung trở mình xuống núi nhằm Tích Thạch Sơn tìm Ngưu Ma vương báo thù.

Thạch Cơ quan sát đằng sau, vẻ mặt lo lắng, nghĩ muốn ra ngoài, rồi lại không dám, đành phải nhút nhát e lệ nhìn qua Lâm Phong.

Lâm Phong cùng tứ nữ mang theo con gái dạo chơi thiên hạ hơn mười năm, tích công đức, tại Ly Sơn thì cắt được tam niệm, thần thông đạo hạnh đều tinh tiến. Hôm nay chỉ còn thiện, ác, sinh ba niệm chưa cắt.

Tính toán một hồi, mới nói: "Hừ từ còn có một kiếp, vì sư cũng tính không được rõ ràng lắm. Cần qua kiếp nạn này, mới có thể bình yên vô sự. Người có thể trong cung siêng năng tu luyện, sau này có lúc gặp lại!"

Thạch Cơ nghe lời, chăm chỉ tu luyện pháp lực đạo hạnh.

Hầu tử một mạch đi tới Tích Thạch Sơn, mang theo lửa giận, cũng không thông báo, thi triển thần thông, một gậy đánh nát cửa núi. Sớm có tiểu yêu thông báo, Ngưu Ma vương mặc giáp mang nón trụ, cầm quạt Ba Tiêu vọt ra, hướng Hầu tử cả giận nói: "Con khi nhà ngươi không biết tốt xấu, còn dám tới Tích Thạch Sơn ta giương oai, hôm nay không cho ngươi còn đường về!"

Hầu tử cười to nói: "Lão Ngưu ngươi ý vào quạt Ba Tiêu cản trở trước mặt lão Tôn. Không tính là hảo hán, không tính hảo hán. Lão Tôn cũng có một bảo vật, hôm nay nhất định phải phá cây quạt của ngươi!"

Ngưu Ma vương thấy đỉnh núi bị Hầu tử đánh nát, chộc giận chân thân bức tức, cũng không nói nhảm bèn quát to một tiếng cầm quạt Ba Tiêu quạt vào đầu Hầu tử.

Gặp một đạo Thất Thái Thần quang mãnh liệt dữ dội chiếu tới, đánh vào quạt Ba Tiêu. Quạt Ba Tiêu ăn một kích, lập tức hiện nguyên hình rơi xuống. Chỉ thấy Hầu tử nhảy lên đọc pháp quyết thu Thất Thái Nguyên thạch, cười lên ha hả:

"Quả thật là hảo bảo bối, lão Ngưu ngươi, ăn của lão Tôn một gậy!" Thân thể vươn lên, nâng Kim Cô bổng qua đầu chuẩn bị đánh.

"Không tốt, con khi này tìm ở đâu tới pháp bảo lợi hại như thế, có thể phá quạt Ba Tiêu!" Ngưu Ma vương lắp bắp kinh hãi, vội vàng thu quạt Ba Tiêu, nhắc cương xoa tới đánh Hầu tử.

Hầu tử hiện ba đầu sáu tay, tay vừa vung đánh ra chân hỏa, Ngưu Ma vương cuối cùng có chút thua kém. Đánh được ba trăm sáu mươi hiệp thì có chút không địch lại. Thiết Phiến tiên tử ở phía xa quan sát cũng đi lên trợ chiến, hai vợ chồng hợp lực đánh Hầu tử thì cũng đánh tám lạng nửa cân, không phân cao thấp.

Hầu tử một mình đánh hai vợ chồng Ngưu Ma vương, nhất thời cũng khó có thể thủ thắng. Thấy đánh lâu không hạ được liền có chút ý táo bạo, đưa Thất Thái Nguyên thạch lên đầu muốn đánh.

"Phu nhân chú ý!" Ngưu Ma vương thấy Hầu tử lại tế lên pháp bảo không biết tên lợi hại đánh lão bà của hắn thì giật mình, vội vàng đem cương xoa ném đi ngăn chặn Thất Thái Nguyên thạch. Không nghĩ tới va chạm với Thất Thái Thần quang liền bị phá hủy, thiếu chút làm cho Ngưu Ma vương đau lòng muốn chết. Cương xoa này tuy không bằng quạt Ba Tiêu tiên thiên linh bảo, nhưng cũng là binh khí hắc sắt và khổ luyện Nguyên Thần mới được vừa tay.

Không nghĩ tới chỉ một lần va chạm liền bị hủy diệt, sao có thể không đau lòng cho được.

Cũng may nhờ có vậy. Thiết Phiến tiên tử cũng may mắn tránh khỏi một kích của Thất Thái Nguyên thạch.

Ngưu Ma vương thấy pháp bảo lợi hại, biết rõ hai vợ chồng không chống cự nổi vội vàng hô một tiếng, song song vận pháp lực chạy trốn.

Hầu tử cũng không đuổi theo, thu Thất Thái Nguyên thạch rồi biến thành cao mười vạn trượng, giơ bổng đánh xuống dưới như long trời lở đất. Tích Thạch Sơn bị san thành bình địa, chỉ khổ cho hàng nghìn yêu binh yêu tướng, pháp lực kém hơn một chút thì đi vào luân hồi, pháp lực cao hơn một chút mới may mắn tránh được.

Ngưu Ma vương cùng Thiết Phiến tiên tử trốn ở phía xa, chỉ nhìn mà nghiêng răng nghiêng lợi, thề cùng Hầu tử bất cộng đái thiên (không đội chung trời).

Hầu tử đang chém giết thống khoái, chợt nghe thấy một tiếng đạo hiệu vang lên. Một đạo nhân theo gió đi tới cười nói: "Con khi nhà ngươi tính khí không giảm, vô duyên cớ tạo ra sát nghiệp, giết chết vô số sinh linh. Thực không thể tha cho ngươi, không thể tha cho ngươi!" Đó là đại đệ tử Trọng Dương Tử môn hạ Thượng Thanh Nguyên Thủy Thiên tôn.

Trọng Dương Tử khi Hỗn Độn mở ra thì gia nhập làm Thượng Thanh môn hạ. Khi Hồng hoang đại chiến thì vào luân hồi chuyển kiếp, từng vào Nhân Gian giới, chuyển kiếp thành Vương Trọng Dương, lập nên Toàn Chân nhất mạch phát triển mạnh mẽ, tích được công đức không nhỏ. Sau cùng trừ bỏ nghiệp chướng, độ qua Thiên kiếp thành tựu Tiên đạo mà trở lại gia nhập Thái Thanh môn hạ, tại Thượng Thanh thiên Di La cung nghe giảng đại đạo.

Trọng Dương Tử xuất ra một vật, đúng là pháp khí tối cao Thái Cực đồ từ thuở khai thiên. Lão vừa rung lên để phát lực, một cái cầu vòng vàng kim bay ra, bao trùm kín Hầu tử lại. Trọng Dương Tử hô Vô Lượng Thiên Tôn, đem Hầu tử giam giữ rồi dùng Linh phù trấn áp Nguyên Thần. Còn mình hóa ra tia sáng xanh, dẫn Hầu tử trở lại ngoài ba mươi ba tầng trời.

Đến nửa đường, bị tọa tiền đồng tử của Nguyên Thủy thiên tôn ngăn lại, đồng tử này nói: "Đại sư huynh, lão sư chương giáo nói huynh cầm Thái Cực đồ dẫn Hầu tử đi rèn luyện"

Trọng Dương Tử cũng không hỏi nhiều, đáp ứng một tiếng, xoay người đi đến Huyền Đô thiên. Sau khi chờ cho đồng tử trông cửa thông báo qua, mới xách Hầu tử vào cung Đầu Suất gặp Lão quân.

Huyền Đô Thái Thượng Lão Quân đang trong cung đang đàn giảng đạo, Trọng Dương Tử không dám quấy rầy, đành phải chờ ở ngoài cung.

Cũng không biết trải qua bao lâu, bỗng nghe cười dài một tiếng: "Đạo huynh mạnh khỏe, sư phụ bảo ngươi mang Hầu tử đi vào!"

Trọng Dương Tử ngẩng đầu nhìn lại, không ngờ lại là môn hạ Huyền Đô Thái Thanh hiện đứng đầu bát tiên Thuận Dương Chân Nhân Lã Động Tân, liền vội hoàn lễ nói: "Đạo huynh hữu lễ!" Cũng không nhiều lời, dẫn Hầu tử đi vào Thái thanh bái kiến thánh nhân.

Hầu tử bị trấn Nguyên Thần, thân không thể động đậy, miệng không thể nói còn gì mà nhắc đến chuyện xin tha.

Nhân giáo chỉ tôn thánh nhân Thái Thượng Lão Quân đang lặng yên ngồi tại cung chủ. Chờ Trọng Dương Tử đưa Hầu tử vào cửa, mới chỉ một ngón tay, thu lấy Thất Thái Nguyên thạch trên người Hầu tử, phân phó đồng tử nói: "Đem con khi này ném vào trong lò Bát Quái!"

Kim Ngân đồng tử vâng dạ, mang Hầu tử, ném vào trong lò Bát Quái.

Lão quân lại chỉ một ngón tay, thu lại Thái Cực đồ, hướng Trọng Dương Tử phân phó: "Người có thể tự trở về!"

"Tuân lệnh Tôn sư thúc !" Trọng Dương tử vội vàng tuân mệnh, ra khỏi Huyền Đô thiên, trở lại Di La cung.

Lão quân phân phó Kim Ngân đồng tử đem Hầu tử đốt trong lò Bát Quái bảy bảy bốn mươi chín năm, lại lấy ra Thất Thái Nguyên thạch phân phó bát tiên đứng cạnh: "Thất Thái Nguyên thạch chính là vật của Thánh Mẫu nương nương, tự ta sẽ đưa về Nữ Oa cung. Bọn người tạm thời tất cả trở về động phủ chăm chỉ tu luyện, không thể chậm trễ !"

Bát tiên vội vàng vâng lời, tự trở về động phủ chăm chỉ tu luyện pháp lực thần thông không hề cập tới.

Lập tức Lão quân đi ra, cười mây ra khỏi Huyền Đô Bát Cảnh cung, hướng nơi sâu trong Hỗn Độn mà đi.

Ước chừng nửa canh giờ, trước mắt sắc trời mở rộng ra, một cảnh thịnh vượng như ngọc lưu ly hiện ra. Núi non sông ngòi chỗ nào cũng có các loại chim quý thú lạ. Trong đó có nhiều linh cầm dị thú đặc đạo, pháp lực thần thông không dưới nhất lưu kim tiên. Đều là linh cầm từ khi Hỗn Độn mở ra đã ở trong nội cung Thánh Mẫu nương nương tu hành.

Lão quân tới trước cung, không dám tự đi vào, nhờ tiên nữ trông cửa đi vào thông báo. Không bao lâu, tiên nữ đi ra nói: "Nương nương phân phó sư thúc tự trở về Huyền Đô thiên, có thể đem Thất Thái Nguyên thạch đưa cho ta!"

Lão quân vì vậy đem Thất Thái Nguyên thạch đưa cho tiên nữ trông cửa, tự mình trở lại Huyền Đô.

Lại nói Lâm Phong tuy tính được Hầu tử còn có một kiếp, lại không ngờ tới Hầu tử sẽ bị Huyền Đô bắt được ném vào lò Bát Quái. Đến khi Hầu tử bị Trọng Dương Tử dùng Thái Cực đồ bắt đi, mới thấm kêu không tốt, có chút cảm ứng.

"Phụ thân, người làm sao vậy?" Thái Y cùng Nghê Thường đang bò tới chơi đùa trên đầu gối hắn, thấy phụ thân toàn thân chấn động, sắc mặt đại biến vội ngừng đầu hỏi.

"Không có việc gì!" Lâm Phong vỗ vỗ sau đầu con gái, hướng tứ nữ nói: "Hầu tử bị Lão quân ném vào lò Bát Quái, có bảy bảy bốn mươi chín năm thuận dương chấn hóa tai ương. Là hung hay cát thì không rõ. Thiên cơ khó dò, các nàng tọa trấn tiên phủ, đợi ta lên ba ba tầng trời tới Nữ Oa cung cầu kiến Thánh Mẫu nương nương, rồi tính tiếp!"

Tứ nữ gật đồng ý, lập tức Lâm Phong ra khỏi Cực Lạc tiên phủ. Một cái cầu vòng tím Thông Thiên hiện ra, xuyên qua chín tầng trời đi lên tới tầng ba mươi ba.

Bạn đang đọc truyện *Vô Lại Kim Tiên 2* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 48: Hóa thân thiện – ác.

Lâm Phong hóa thân thành cầu vòng, thẳng một đường xuyên qua ba mươi ba tầng thiên cung, lên đến ba mươi ba tầng trời. Đi qua vùng hỗn độn được một thời gian dài, lại phải dừng lại suy nghĩ một lát, mồ hôi vãi cả, chỉ thấy trước mặt một khung cảnh hiện ra. Một vùng tiên cảnh, rộng lớn không cùng, mây bay tầng tầng lớp lớp, tiên khí lượn lờ, các loài chim quý thú lạ nhiều vô số kể.

Xa xa là một tòa cung điện nguy nga khuất sau những đám mây, đúng là cung của Hồng Quân thánh mẫu Nữ Oa nương nương.

Lâm Phong mừng rỡ, tiến vào Nữ Oa cung, đến bên ngoài cửa cung, bị Bạch Hạc tiên nữ ngăn lại. Tiên nữ khuôn mặt mỹ lệ, khuynh nước khuynh thành, quát: "Người là người phương nào, dám xông vào Nữ Oa cung. Người nhanh quay lại đi, bằng không sẽ bắt người lại xử lý!"

Lâm Phong nói: "Bạch Hạc tiên nữ sinh ra sau thời hỗn độn, nên chắc không biết ta. Xin vào thông báo hộ một tiếng, là có Cực Lạc cung chủ tại Thúi Hà sơn cầu kiến thánh mẫu nương nương!"

"Cực Lạc cung chủ? Ta như thế nào chưa nghe nói tới?" Tiên nữ quyết không buông tha còn tưởng là người phương nào đến quấy phá, vừa muốn đem

Lâm Phong đuổi đi, chợt một thân ảnh hiện ra. Xuất hiện là tiên nữ chấp sự trong nội cung nghi trượng Phụng Hoàng tiên nữ, phụng mệnh nương nương mà đến, vội vàng cho Bạch Hạc tiên nữ lui ra, hướng Lâm Phong: “Xin mời đạo huynh vào gặp nương nương!”

Phụng hoàng thiên nữ rất hạnh mã đào, cặp mắt nhìn quanh tuyệt đại phong tình, làm điên đảo chúng sinh, bởi vì từ thời Hỗn Độn đã làm chấp sự trong nội cung cho nương nương, tất nhiên là nhận ra Lâm Phong.

“Tiên tử cho mời!” Lâm Phong nhìn con đường, rồi cùng Phụng Hoàng thiên nữ tiến vào Nữ Oa cung.

Đi vào chính điện, thánh mẫu nương nương đang xem hoàng đình, Lâm Phong vội vàng cúi chào. Nương nương nói: “Sống trong hỗn độn, vốn nên cắt đứt lục niệm mà đạt được Hỗn Nguyên đại đạo. Chỉ là người tính tình nông cạn, không thể luân hồi chuyển kiếp. Hiện nay tam giới đại kiếp nạn nổi lên, người có thể trong nội cung của ta siêng năng tu luyện sau này hi vọng vượt qua độ kiếp, nếu không là một điều không tưởng!”

Nói rồi giơ tay lên chỉ, một đạo Thất Thái Hà quang tiến thẳng vào lục phủ ngũ tạng Lâm Phong mà nói: “Thất thái Nguyên thạch chính là vật khai thiên, có công đức lớn, có thể vượt qua tất cả kiếp số. Người đã được truyền Hồng Mao đại đạo Bàn Cổ chính tông, nhập Cực Lạc thánh đạo. Có Bàn cổ chính tông chính là có cơ duyên may mắn, chỉ vì người tội nghiệt quá nặng, nhân quả quá dày. Cần phải ở trong nội cung nhận chín chín tám mươi một thiên hòa gia thân, mới có thể cắt đứt thiện niệm!”

“Đệ tử xin nghe theo lời nương nương.” Lâm Phong mừng rỡ vội vàng bái tạ.

Hắn tại Thái Hư ảo cảnh đã tạo ra vô số sát nghiệt. Nếu không có công đức lớn chống đỡ, không thể cắt được thiện niệm, không thành chính đạo. Hôm nay hỗn độn mờ ra đã là chín chín tám mươi một ức năm (8,1 tỷ năm), chính là hợp với quy nguyên. Thiên địa nếu quay về thời hỗn độn, thật là vô vọng, là điều không tưởng.

“Nương nương cuối cùng đã coi ta là con. Chắc hẳn Thiên Hoàng Thái Huyền đã toi, cũng có ý lưu ta lại một địa vị Tiên Thiên tôn vị!” Lâm Phong cảm thấy trong đầu mọi ý niệm chợt sáng ra.

Nghe nói hỗn độn là có hai chỗ dựa, một là Bàn Cổ, hai là Nữ Oa từng ở trong Hỗn Độn ngồi đối diện nhau mà tu hành. Sau đó từ trong cơ thể tinh khí phóng ra ngoài, hóa thành tính mạng thứ ba trong Hỗn Độn, chính là Lâm Phong đã từng bị chết trong thời Hồng hoang đại chiến.

Lâm Phong chính là do tinh khí của Bàn Cổ tổ sư cùng Nữ Oa nương nương luyện thành, cũng như là một người con. Hắn vốn đã sớm tiến vào Hỗn Nguyên đại đạo, nhưng chỉ vì bản tính nông cạn, mới tại hồng hoang đại chiến thì bị luân hồi chuyển kiếp.

Lần này nghe được lời nương nương, Lâm Phong cũng đã rõ là nương nương có ý chiều cố đến mình. Tuy nói chín chín tám mươi một thiên hòa gia thân chính là so với chết còn khổ hơn, nhưng lại có thể vượt qua mọi sát nghiệt tạo ra tại Thái Hư ảo cảnh, có hi vọng đạt Hỗn Nguyên Đại đạo. Đúng là nương nương chiều cố, sao có thể không mừng.

Lập tức nương nương sai Phụng Hoàng thiên nữ đưa Lâm Phong đi Thiên Hóa trì. Phụng Hoàng thiên nữ dùng một ngón tay chỉ ra, không gian vỡ ra xuất hiện một cánh cửa, bên trong một cõi đỏ rực, hừng hực lửa trời phun trào phun ra, ngoài trăm dặm vẫn cảm thấy nóng rực không chịu nổi.

Phụng Hoàng Thiên nữ nói: “Đạo huynh vào đi thôi!”

Lâm Phong gật gật đầu, hóa thân thành tử quang, tiến vào Thiên Hóa trì, hiện hai phân thân khoanh chân ngồi, tiếp nhận hình phạt Hỏa Luyện thân.

Lại nói Hàu Tử bị ném vào trong lò Bát Quái, đã đủ bảy bảy bốn mươi chín năm, mà Lão quân bề quan chưa ra. Đệ tử của ngài là Tôn Kì Pháp Nghệ, tức chân hỏa (chắc là thăng đốt lò), mở lò kiểm tra. Không nghĩ rằng vừa mới hé mở thì chợt một tiếng quát vang lên, Hàu Tử cảm Như Ý Kim Cô bổng từ trong lò Bát Quái nhảy ra tức giận như thiên lôi một gậy đánh chết đệ tử đó. Hai đệ tử Nguyên anh mới đi ra, Hàu tử cũng đập cho một gậy giết nốt hai đồng tử. Hắn còn chưa hết giận liền dứt khoát cũng cho lò Bát Quái một gậy đổ xuống.

Đại Thánh bị đưa vào lò Bát Quái hòa thiêu trong bảy bảy bốn mươi chín năm. Không những không bị hóa thành tro, ngược lại luyện thành một đôi mắt lửa người vàng, thân thể được thuần dương hóa luyện thành Thái Ất kim tiên, pháp lực thần thông tăng mạnh không còn ở dưới mà đầu Xi Vưu.

Trong đầu tràn ngập lửa giận mặc dù đã đập ba mạng (nv: Tam Giang) cũng không hết giận. Vừa mới ra khỏi lò liền đem đệ tử lão quân đánh chết, lại đem lò Bát Quái đập tan, hóa giải cơn giận.

“Lão nhân quá lợi hại, nếu để hắn biết, lại bắt lão Tôn. Trốn nhanh là hay nhất (lão Tôn biết dùng kế ‘tẩu vi thượng sách’)!” Biết mình tuyệt đối không phải là đối thủ của chí tôn giáo chủ nên vội vàng bỏ nhào ra khỏi cung Đầu Suất. Hắn xuyên qua vùng Hỗn Độn trong giây lát, liền thoát khỏi ba mươi ba tầng trời trở về Hoa Quả sơn.

Hàu tử không ngốc, biết mình đánh chết đệ tử Lão quân, sợ là sẽ gặp phải phiền toái, cũng không dám ở lại gây sự thêm. Thành thành thật thật về lại Hoa Quả sơn làm đại vương, cũng được vài chục năm bình yên vô sự.

Bát quá Hàu tử cũng không phải là đại vương an phận thủ thường, tại Hoa Quả sơn tiêu điều tự tại mấy chục năm, liền không chịu nổi, cả ngày muốn đi ra ngoài tìm kiếm phiền toái.

Vốn muốn đi đến Cực Lạc cung, lại sợ Cực Lạc cung chủ đòi Thất Thái Nguyên thạch thì chính mình đuổi lí. Đại thánh tuy hung ác nhưng cũng có đạo lí, không chịu bị mất mặt nên cũng không đi Cực Lạc cung.

Được vài ngày ý niệm bị Phật tổ giam dưới Ngũ Chi Sơn dư hạn chưa hết, liền dứt khoát tiến nhập Sa Bà Thế Giới gây sự kiếm phiền toái. Lập tức cười

mây bay ra khỏi Hoa Quả sơn, trong vòng nửa giờ đã đi đến Tây Ngưu Hạ Châu.

Đúng là Hầu tử trong lò Bát Quái được thuần dương hỏa luyện thành Thái Ất kim tiên. Chính xác là thần thông quảng đại, cho dù chưa cắt đứt lục niệm, đạo hạnh còn nông cạn, nhưng pháp lực cũng không còn dưới ma vương Xi Vưu nữa. Hắn lộn mấy vòng cân đầu đã tới Tây Ngưu Hạ Châu.

Lại nói ở Sa Bà Tịnh Thổ, Như Lai đang giảng thuyết pháp, chợt có tăng nhân vào báo có Tề Thiên Đại Thánh đánh tới, chúng phật tử bị đánh giết tàn nhẫn.

Như Lai bấm đốt tính toán, lập tức biến sắc: “Không tốt, lão tôn bị Lão quân nhốt vào lò Bát Quái. Chẳng những không chết, hơn nữa lại được thuần dương hỏa luyện thành Thái Ất kim tiên, pháp lực thần thông không thua gì ta, ta tính sai rồi!”

Liên vội vàng dừng lại. Gọi đệ tử trở về, khai mở phật quang ra khỏi Tịnh Thổ. Từ xa liền thấy xuất hiện một kim thân giáp trụ, thần uy凛冽 Mỹ Hầu vương trong tay cầm Như Ý Kim Cô bổng, một đường thẳng tới, quả nhiên là đang thị uy.

“Lão tôn chó có làm càn!” Như Lai hét lên một tiếng, đem thân nhoáng một cái đã đến trước mặt đại thánh vương, vung tay ném ra, một đóa Thiên Diệp Liên hoa ước chừng vài ngàn cánh, phủ xuống đầu đại thánh.

“Ngươi đúng là con lừa ngốc, lão Tôn hôm nay nhất định phải cho ngươi nếm đòn, mới có thể giải mối hận trong lòng!” Hay cho Đại thánh, ngang nhiên không sợ ai, đem thân nhoáng cao lớn đến vài vạn trượng. Như Ý Kim Cô bổng cũng lớn dần lên, như cây trụ chống trời. Một gậy đem Thiên Diệp Liên hoa đánh nát, lại đập ra một gậy hướng tới Như Lai.

“Ngươi là con khỉ không biết tốt xấu, hôm nay ta nhất định phải giam ngươi tiếp năm trăm năm nữa!” Như Lai quát một tiếng. Vô Lượng Kim thân tám đầu mười cánh tay cũng hóa thành to lớn đến mười vạn trượng. Lại đang tay ném ra một đóa Cửu Phẩm Liên hoa, chống đỡ Kim Cô bổng, lại ném ra một cây Gia Trì Thần Xỉ đánh thẳng vào đầu Hầu tử.

“Tốt con lừa ngốc, nếm của lão tôn một gậy!” Đại Thánh, một gậy đánh vào Cửu Phẩm Liên hoa. Cửu Phẩm Liên hoa chỉ là pháp lực ngưng tụ mà thành, cũng không phải là pháp bảo lợi hại. Còn Kim cô bổng chính là do Đại Vũ trụ thủy tạo thành Định Hải Thần Trâm. Chính do Đại Vũ dùng chín mươi chín vạn tỷ tấn Thái Ất kim sa tinh luyện mà thành, trong pháp bảo hậu thiên cũng có tiếng tăm lừng lẫy.

Hôm nay đại Thánh pháp lực cũng không thua kém Như Lai, một gậy liền biến Cửu Phẩm Liên Hoa thành bột mịn. Pháp lực dư thừa đem bốn phía hư không chấn thành bột mịn, tung bay, lơ lửng, không khí chấn động không ngừng.

Hầu tử lại cất tiếng cười to, một gậy lại đem Gia Trì Thần Xỉ đánh thành bột mịn, hướng vào đầu Như Lai nện xuống tiếp.

“Cái con khỉ này, sao lại hung hăng như thế không chịu nổi!” Như Lai cũng đánh ra chân hỏa, phát ra tiếng quát. Phật quang hóa thành một cự chướng màu vàng, nghênh tiếp Kim Cô bổng.

Hầu tử một gậy đánh vào cự chướng, chỉ cảm thấy mềm nhũn như không có sức lực, ngược lại Kim Cô bổng tựa hồ bị một cỗ lực mạnh kéo lấy, trong lòng biết không tốt, vội vàng vận khởi thần thông hét lớn một tiếng, thu hồi Kim Cô bổng, thầm nghĩ: “Đúng là Phật môn hòa thượng quả thật có chút môn đạo, ta muốn cho Như Lai cũng biết một chút thủ đoạn lão Tôn!”

Hầu tử chuyển niệm hiện ba đầu sáu tay, hiện Kim Cô bổng, cùng Như Lai đánh đến thiên hôn địa ám, nhật nguyệt vô quang (trời đất tối tăm, mặt trời mặt trăng tắt ngóm).

Lại nói lão Chí Minh tuy cao tuổi mới nhập đạo, nhưng thực sự vẫn chưa hết, tính vẫn nóng như lửa. Bởi vì nhập đạo trước cho nên đối với phật môn không có ấn tượng tốt. Lại bị Quan Âm Bồ Tát bắt đi Tây phương, liền một mực muốn tìm cơ hội bỏ chạy, gia nhập Cực Lạc cung làm môn hạ.

Chỉ khổ một nỗi là không có cơ hội, mới tại Sa Bà Tịnh Thổ tạm nhẫn nhượng chờ thời. Bái tạ trước Quan Âm Bồ Tát làm tôn giả, biểu hiện trước mặt thì thái độ cung kính, còn vùng trội trong lòng hắn có phật ra ánh mắt cực kỳ bất mãn, về không chịu nổi Phật bà Bồ Tát chỉ muốn một đao đâm sau lưng.

Hôm nay lão Chí Minh lại đang khổ sở nghĩ phương pháp đào thoát. Đột nhiên mắt hoa lên, xuất hiện trước mắt là một thanh y đạo nhân, liền hoảng sợ. Vội vàng nhìn rõ, thấy thanh y đạo nhân khuôn mặt kỳ quái, cổ như là một khối bàn thạch liền nhau không thay đổi. Trên mặt bình thường không buồn không vui, không bị ai không hi nộ, không có nửa điểm biểu lộ

“Ngươi là ai?” Lão Chí Minh cảnh giác hỏi.

Thanh y đạo nhân nói: “Ta chính là Đông Hoàng Thái Nhất, đặc biệt đến chỉ cho ngươi con đường sáng!”

“Đông Hoàng Thái Nhất?” Lão Chí Minh sợ hãi suy nghĩ rất nhanh, vội vàng cúi đầu bái lạy. Chẳng kém đất trời, thánh nhân làm chủ, Đông Hoàng Thái Nhất chính là Hồn Cực Thái Thượng chí tôn Giáo chủ, thánh nhân oai hùng. Cũng như là Đông Hoa thượng tiên hay Phật tổ Như Lai chỉ còn kém Hồn Nguyên đại đạo vẹn vẹn một bước. Cao thủ chuẩn giáo chủ cũng không dám làm trái, huống chi là hắn.

Thái Nhất nói một câu: “Kiếp nạn nổi lên, ngươi cùng với giáo ta có duyên, đặc biệt ban thưởng cho ngươi một kiện linh phù, có thể rời bỏ phật đạo về với giáo ta!” Dứt lời chỉ thấy bóng người lóe lên liền biến mất, một đạo linh phù mật mờ bay tới, rơi xuống trước người Chí Minh.

Lão Chí Minh liền vội vờn tay tiếp lấy, sững sờ hơn nửa ngày, còn chưa có phục hồi tinh thần lại. Chợt nghe tiếng động long trời lở đất, tựa hồ cả Sa Bà Thế Giới đều nổ tung.

Vội vàng cười mây bay lên, vận khởi Thiên nhân quan sát. Chỉ thấy phía trên Cửu Thiên cung phong xuất hiện một con khỉ ba đầu sáu tay, cầm Như Ý Kim Cô bổng, cùng Như Lai quần nhau đến tối tăm đất trời rất kinh người.

Tất cả Bồ Tát đều đi đến trợ trận, ở đây còn ai chú ý đến hắn.

"Thật sự là trời giúp ta, vừa vận có cơ hội thoát khỏi Sa Bà Thế Giới, đi tìm sư phụ" Lão Chí Minh cảm thấy mừng rỡ, vội vàng cỡi tăng bào làm cho hắn chán ghét. Mặc bộ trang phục đạo sĩ vào lao nhanh như chớp ra khỏi Sa Bà Thế Giới mà hét lên một tiếng kích động. Đợi mấy trăm năm, rốt cục cũng có ngày chạy thoát, sao còn sẽ có nửa điểm chần chờ liền hóa thành ánh hào quang rồi bỏ chạy.

Thình lình một tiếng phật hiệu vang lên. Áng mây hạ xuống, Quan Âm Bồ Tát ở trước mặt ngăn lại đường đi, trách mắng: "Ngươi là đệ tử tôi, ta Phật môn quảng đại, có thể độ ngươi tiến nhập Phật môn. Tệ nghiệp giải quyết hết thấy nhân quả, được hưởng suốt đời cực lạc. Ưống công ta đem ngươi đến tây phương, sao cái tốt không học. Làm thế nào lại muốn phản giáo!"

Lão Chí Minh thấy trốn cũng không thoát, dứt khoát vững tâm vượt qua, nghiêng rặng nghiêng lợi mắng: "Ta nhỏ vào. Mặc kệ bà nương nhà ngươi có thể đổi trắng thay đen, bản đạo cũng sẽ không tin tưởng lời nói của ngươi. Bản đạo chính là môn hạ đệ tử của Cực Lạc cung. Trước đây bà nương nhà ngươi bắt buộc ta phản giáo quên phép tắc, bây giờ còn có mặt quả trách ta. Đã vô duyên kiếp sau xin gặp lại sau sư tôn, hôm nay bản đạo liền liều mạng với ngươi cùng đồng quy vu tận!"

Lão Chí Minh nể nang rất thông khoái, nhưng trong nội tâm lại âm thầm chuyển ý niệm trong đầu. Cũng không có ngọc định liệu mạng cùng Bồ Tát mà là âm thầm tìm cơ hội đào tẩu.

Quan Âm Bồ Tát thầm nghĩ: "Kẻ này huệ căn quá sâu, không phải đại pháp không thể khai hóa, không bằng tống vào luân hồi chuyển kiếp!" Lập tức nói: "Ngươi chấp niệm quá sâu, cần phải chuyển kiếp mười thế mới có thể hiểu được đại pháp phật của ta. Vậy đang muốn tống ngươi vào luân hồi, cũng không thể có nửa điểm oán niệm!" Lập tức bàn tay trắng nổi vầng ra, một luồng kim quang bao vây lấy hướng vào đầu Lão Chí Minh xoắn tới.

"Không tốt. Cái bà nương này tâm ngoan thủ lạt, mạng ta xong rồi!" Lão Chí Minh quá sợ hãi, trong lòng biết chính mình pháp lực thần thông thua xa Quan Âm Bồ Tát, đang chuẩn bị cắn răng liều mạng. Đột nhiên một đoàn thanh quang xuất ra, đạo linh phù Đông Hoàng Thái Nhất cho nổ bung, đem Kim Thư đánh rơi xuống.

"Sao sẽ có thể như thế!" Quan Âm Bồ Tát chấn động, vội vàng muốn thu hồi Kim Thư. Nhưng lúc này Kim Thư đã mất đi sự khống chế, biến thành một quyền sách thường.

Một bản văn màu vàng kích cỡ chừng bằng thước kẻ rơi xuống.

Lão Chí Minh lại mừng rỡ, vừa rồi đã quên Đông Hoàng Thái Nhất cho đạo linh phù, lúc này mới đột nhiên nhớ lại, làm sao dám do dự. Lão vội vàng chui vào lòng đất bỏ trốn, thuận tay nhặt lấy luôn Kim Thư, chui xuống dưới mặt đất, dùng đòn thổ chạy trốn chết.

Lại nói Như Lai đang cùng Hầu tử đánh nhau mù mịt đất trời, chợt cảm giác tâm thần mãnh liệt run lên. Đã biết phát sinh chuyện gì, lập tức quá sợ hãi, vội vàng buông tha Hầu tử, hóa thân thành kim quang đuổi theo.

Hầu tử cùng Như Lai đánh đến nửa ngày, cũng không có chiếm được chút tiện nghi, sớm đã nổi trận lôi đình. Thấy Như Lai bỏ chạy, cũng không có đuổi theo. Kim Cô bổng vung lên, đem hai vị Bồ Tát Văn Châu (Văn Thủ chứ nhỉ) cùng Phổ Nhân đánh cho tan thành mây khói, lúc này mới tan hết ác khí. Hắn liền trở mình bỏ nhào lên mây, trở lại Hoa Quả Sơn.

Lại nói Huyền Đô lão quân mở cửa cung, sớm biết Hầu tử đánh giết mấy đồng tử, đập tan lò Bát Quái, cũng không so đo. Chỉ phân phó đồng tử gọi tới Ma vương Xi Vưu mà nói: "Ngươi tuy nhập làm môn hạ của ta, nhưng ngươi tội nghiệt quá nặng, nhân quả quá nhiều. Đại kiếp nạn đã đến, cuối cùng thế nào còn chưa biết, có thể đi Sa Bà Thế Giới hóa một chuyến giải nhân quả!"

Xi Vưu biến hóa thành một thanh bào đạo nhân, đứng ở trước điện, khúm núm, không dám phản kháng, đợi Lão quân nói xong, mới đáp lại một tiếng, rồi xoay người ra khỏi Huyền Đô, hướng Sa Bà Thế Giới đi xuống.

Trên đường đi qua ba mươi ba tầng Thiên giới, vòng vo một hồi, liền đến Sa Bà Thế Giới. Đúng lúc Như Lai đuổi tới, dùng thần chú làm cứng đất để bắt lại Chí Minh. Lão ma nhìn thấy rõ, tiên thiên thánh vật Kim Thư đang nằm trong tay Lão Chí Minh, liền nổi lên ham muốn cướp đoạt, vươn tay liền xuất ra một hắc cầu vòng, hướng Lão Chí Minh cuốn vào.

"A Di Đà Phật." Như Lai gặp phải tình huống 'bộ ngựa rình bắt ve sâu không tước ở phía sau', thầm kêu không tốt, vội vàng niệm phật hiệu: "Ngươi tuy là lão ma nhưng đã tiến nhập Tây Thiên, sao có thể làm ra việc phản tông quên phép tắc, làm môn hạ Thái Thanh cung, mau mau theo ta đi gặp nam mô A Di Đà Phật thượng sư. Phật môn ta quảng đại, cũng có thể giúp ngươi. Chỉ cần ngươi thành tâm ăn năn, cuối cùng có thể tu thành Kim thân chính quả!"

Trên tay cũng rất nhanh, một luồng phật quang phóng ra, hóa thành một cự chướng màu vàng, lao lên phía trước hắc cầu vòng, hướng vào đầu Lão Chí Minh tóm lại. Kim Thư chính là một trong tiên thiên thập đại thánh khí, tam giới hạo kiếp tương khởi, đang muốn phải chống đỡ hạo kiếp, sao có thể để cho thánh khí này bị Xi Vưu lão ma đoạt đi.

"Không ngờ con lừa ngọc nhà ngươi cũng biết múa mép khua môi, chờ đấy ta tính sổ với ngươi sau!" Xi Vưu ha ha cười, xuất ra hắc cầu vòng cùng phật chướng màu vàng đầu cùng một chỗ, niệm động chân ngôn, phóng lên một vật sáng choang, chính là chiếc vòng kim cương của Huyền Đô chí bảo.

Xi Vưu cất tiếng quát: "Lên!" Chiếc vòng kim cương rời tay bay ra, hướng Như Lai đánh tới.

"Sao lão ma lại có chiếc vòng kim cương trong tay!" Như Lai chấn động, chiếc vòng kim cương chính là Thái Thanh chí tôn thánh nhân Thái Thượng Lão Quân luyện chế ra, có công đức lớn. Chính là hậu thiên đỉnh cấp pháp khí, còn nằm trong tiên thiên thập đại thánh khí, ngoại trừ vài món Tiên Thiên đỉnh cấp pháp khí ngoài ra, không thể thu thập nổi pháp khí này. Lão ma này có chiếc vòng kim cương trong tay, ngoại trừ thánh nhân giáo, còn không ai có thể làm gì được hắn.

Như Lai không dám để chiếc vòng kim cương đánh trúng, vội vàng tránh né sang một bên.

Xi Vu cũng không đuổi theo. Hắc cầu vòng vòng qua, hướng lão Chí Minh cuốn lại.

Bỗng nghe một tiếng phát hiệu vang lên, không gian mở rộng ra, phương tây Tịnh Thổ cực lạc Nhiên Đăng Phật tổ quá khứ cùng Di Lạc Phật tổ tương lai, hai tôn cổ Phật hạ xuống.

Nhiên Đăng Phật tổ nói: "Phật môn ta quảng đại. Có thể giúp người, mà đầu kia người hãy bỏ đồ đao xuống, trở thành Phật gia thì còn giữ được tính mạng!"

Phật Di Lạc cũng nói: "Ma đầu kia tiến nhập Tây Thiên, cũng không phạm vào Phật ta, nhanh chóng theo bản tăng đi gặp A Di Đà Thượng sư!"

Hai vị cổ Phật lạnh lùng miệng tay cũng không kém hơn. Phật Di Lạc vươn tay ra, mở túi Thiên Phong, cuốn lấy Hắc cầu vòng đang chuẩn bị tóm lão Chí Minh vào trong. Nhiên Đăng cổ Phật tung ra một cái bát màu vàng (chén ăn của sư). Bát vàng to ra, hướng vào đầu Xi Vu chụp xuống dưới.

Xi Vu giật dử, vòng tay tung ra, chiếc vòng kim cương xoay tròn, đem bát vàng của Nhiên Đăng (chén ăn của sư) cùng túi Thiên Phong của Di Lạc toàn bộ đều chụp vào. Hai Phật kinh hãi, đều nói: "À lão ma này có pháp khí chí bảo, chúng ta cùng hợp lực bắt giữ ma đầu kia đi gặp A Di Đà Thượng sư!"

Như Lai cũng nói: "Nhị vị Phật tổ nói nhiều làm chi. Hãy nhanh chóng bắt ma đầu kia, không cho hắn tạo sát nghiệp!"

Chưa nói tới ba vị Tây Thiên Phật tổ liên thủ đối phó Xi Vu, lại nói đến Lâm Phong tại Nữ Oa cung trong thiên hòa trị thụ chín chín tám mươi mốt năm thiên hòa gia thân hình Phật. Chống đỡ qua sát nghiệt tại Thái Hư ảo cảnh. Lại mượn thiên hòa dùng Tiên Thiên ngũ hành ly hỏa củng cố nguyên thần của thân thể, pháp lực đạo hạnh càng đột nhiên tăng mạnh.

Ngày đó lửa trong Thiên Hòa trì vô biên vô hạn, Lâm Phong ngồi ngay ngắn trong đó, Thiên Hòa hùng hực như sóng biển trào đang cuộn cuộn trên người hắn, đỉnh đầu hiện một mảnh màu tím hào quang, hào quang có cả trên hai tôn pháp thân, vừa là Bát Bảo kim thân, vừa là Thái Huyền chân thân.

Chỉ là Thái Huyền chân thân lại không giống như trước. Đã hoàn toàn biến hóa, trên mặt biểu tình không hề giống như đầu gối bình thường khô khan, mà là có một chút cảm tình, khoanh chân ngồi ở trong hào quang. Trên khuôn mặt thô ráp thỉnh thoảng hiện lên một tia dữ tợn.

Mười năm trước, Lâm Phong lần thứ tám mươi mốt trùng tu thân thể, rốt cục đem ác niệm giữ lại. Bởi vì chỉ dùng đạo gia pháp môn, đánh phải dùng pháp lực vô thượng đem ác niệm ký thác vào trong Thái Huyền chân thân, tạo thành một hóa thân ngoại thân.

Hôm nay Thái Huyền chân thân đã không phải là một vật chết, mà chính là Thiên Hoàng Thái Huyền chân thân, rất không giống Thái Huyền trước kia của Lâm Phong. Thái Huyền tức là Lâm Phong, chỉ là một người, không quá mức phân biệt.

Lâm Phong nói: "Hạo kiếp tương khởi, đạo huynh nhanh chóng hành động, chớ để chậm trễ!"

Thái Huyền nói: "Đang muốn lấy Linh Lung Bảo Tháp, để luyện Huyền Hoàng khí!" Liền vung tay một ngón tay, hư không bị cưỡng chế xé mở, Dương Tiễn đang tại luân hồi thích thú dạo chơi có Linh Lung Bảo Tháp bảo vệ đột cảm giác tâm thần run lên. Linh Lung Bảo Tháp lại phá vỡ hư không, sau đó bị cuốn đi, lập tức quá sợ hãi.

Thái Huyền thu Linh Lung Bảo Tháp trong tay, pháp lực vừa quét, bảo tháp đột nhiên kịch liệt chấn động, phóng lên, cao vạn trượng, thẳng đỉnh đầu của Lâm Phong.

Lâm Phong niệm pháp quyết, gật gật đầu, Thái Huyền hạ người xuống, hóa thành làm một thanh sắc cầu vòng chui vào bảo tháp. Năm đó Thái Huyền chết, cái Linh Lung Bảo Tháp này tuy đã nhiều lần đổi chủ, nhưng chân linh Thiên hoàng Thái Huyền ở trong bảo tháp lại chưa từng tán đi. Bởi vậy cái này tôn bảo tháp một mực đều chưa từng bị luyện hóa qua.

Thái Huyền vào bảo tháp, vung một ngón tay, có một mảnh kia hư vô. Một linh hồn Thái Huyền hiện ra, cùng Thái Huyền bản thể chân thân hợp hai làm một. Cũng không biết trải qua bao lâu, Linh Lung Bảo Tháp đột nhiên biến mất vào hư không, Thái Huyền chân thân hiện ra như trước ngồi ngay ngắn ở trên đỉnh đầu Lâm Phong trong ánh hào quang.

Lâm Phong cười nói: "Đạo huynh đại công cáo thành, thật đáng chúc mừng!"

Thái Huyền nói: "Ta và người đồng thể một người, nào có gì khác biệt!"

Lâm Phong cũng không nhiều lời, liền tự nhắm mắt nhập định lại.

Thái Huyền cũng không nói gì, vẫn như trước khoanh chân nhập định trong hào quang, lặng yên cảm nhận tạo hóa cho dù là hùng hực Thiên Hòa gia thân và tất nhiên là vẫn không nhúc nhích.

Lâm Phong tái hợp Thái Huyền chân thân, hôm nay lại đem ác niệm ký thác vào trong Thiên Hoàng. Thái Huyền chân thân tỉnh lại liền có ý thức, lập tức đem Linh Lung Bảo Tháp luyện hóa. Thái Huyền có trạng thái biểu hiện trên khuôn mặt, thành tựu một đại thân ngoại hóa thân.

Linh Lung Bảo Tháp chính là khai thiên đình cấp pháp khí, có công đức lớn, nhập vào trên mặt Thái Huyền, nên pháp lực quả thực cường hãn đến không thể tưởng tượng nổi, đã vượt xa rất nhiều bản thể chân thân của Lâm Phong.

Không biết trải qua bao lâu, đột nhiên trong không gian một tiếng đạo hiệu vang lên, đang ngồi ngay ngắn vẫn trong vầng ánh sáng Bát Bảo kim thân đột nhiên mở ra tám đôi mắt, cất tiếng niệm đạo hiệu: "Đạo huynh hữu lễ!" Cũng là do Lâm Phong có Nữ Oa nương nương che chở, công đức viên mãn, lại mượn rất nhiều đình cấp pháp khí cùng đem thiện niệm cũng ký thác vào trong Bát Bảo kim thân.

Thái Huyền cười nói: "Thiên nhân đã mở, lòng hán đã sáng, đạo huynh đã vượt qua ngũ niệm. Cách đại thành không xa vậy!"

Lâm Phong cười nói: "May mà có Thánh Mẫu nương nương bảo hộ, nếu không chứng đạo vô vọng!" Vươn tay ném ra, Thất Thái Nguyên thạch bay lên cao, hóa thành một luồng Thất Thái Tinh quang trọng đại. Ngoại hóa thân Bát Bảo kim thân biến hóa thành một cái cầu vòng màu vàng kim, xông vào Thất Thái tinh khiết.

Hàng tháng hàng năm trôi qua, không biết trải qua bao nhiêu thời gian, Thất Thái tinh khiết biến mất, một đạo nhân y phục rực rỡ màu tím (tử y) hạ xuống ngồi ngay ngắn ở trong ánh sáng màu tím trên đỉnh đầu Lâm Phong, xưng đạo hiệu làm lễ.

Lâm Phong cười nói: "Nhị vị đạo huynh đa lễ, hôm nay kiếp nạn nổi lên, môn hạ đệ tử có đại kiếp nạn, có thể đi trước Sa Bà Thế Giới giải nhân quả!"

Thái Huyền cuồng tiếu nói: "Phật môn ngốc như lửa. Có can đảm dám khi dễ môn hạ đệ tử ta, không thể bỏ qua cho bọn họ!"

Tử y đạo nhân lại nói: "Sát khí của ngươi quá nặng, không ổn, không ổn!"

Hai người tranh chấp. Thiên Hòa trì đã mở ra, hiện tại chín chín tám mươi mốt năm đã đủ, Lâm Phong phiêu nhiên mà ra, gặp lại Phụng Hoàng Thiên nữ. Phụng Hoàng Thiên nữ cười nói: "Đạo huynh đại công cáo thành. Cách đại đạo chỉ một chút nữa, thật sự là đáng mừng!"

Lâm Phong cười nói: "Ta còn có chút nhân quả chưa xong, muốn đi Sa Bà Thế Giới một chuyến. Bây giờ chưa thể đi gặp nương nương, thỉnh cầu tiên từ thay ta hướng Thánh Mẫu nương nương xin lỗi!"

"Đạo huynh tạm biệt!" Phụng Hoàng Thiên nữ cười nói.

Lập tức Lâm Phong ra khỏi Nữ Oa cung, vòng vo một hồi, xuống qua ba mươi ba tầng trời, hướng Sa Bà Thế Giới đi đến.

Hắn đi khắp nhân gian, cơ duyên xảo hợp, được rất nhiều Tiên Thiên đình cấp pháp khí hóa giải kiếp số. Lại chương quản Bàn Cổ khai thiên sinh ra là Hồng Mong, Huyền Hoàng nhị khí, nhiều không đếm được. Chỉ có thể do cơ duyên tốt, nếu ở lại Đông Hoa cùng đám Trần Nguyên Tử ngồi nghe tổ sư giảng đạo thì sao có cơ duyên, cuối cùng chứng đạo chỉ là vô vọng.

Hôm nay lại ở trong Thiên Hòa trì gánh chịu chín chín tám mươi mốt năm Thiên Hòa hình phạt, chịu khổ qua Thái Hư ảo cảnh bởi đã tạo nhiều sát nghiệp. Nhờ rất nhiều đình cấp pháp khí đã cắt đứt thiện niệm cùng ác niệm, nên chỉ còn cách cảnh giới Hỗn Nguyên Đại Đạo một bước xa rất xa, pháp lực đạo hạnh càng không chỉ so sánh như đám Đông Hoa thượng tiên và Trần Nguyên Tử, cùng với Như Lai, Nhiên Đăng. Vòng vo một hồi, liền đến Sa Bà Thế Giới.

Nhưng hiện tại Lâm Phong đã chém thiện niệm, đạo hạnh càng tinh tiến, hiển linh đài rất rõ ràng. Chỉ hơi suy tính, liền tính được lão đồ đệ Chí Minh gặp nạn, cũng còn có một cái nhân quả chưa xong, lúc này mới đuổi đến tới.

Đúng lúc Thích Già, Nhiên Đăng cùng Di Lạc, ba vị cổ phật đang đại chiến cùng ma vương Xi Vu. Lão Chí Minh bị cuốn vào trong vòng chiến, toàn thân bị một đoàn thanh quang bao vây lấy, tuy rằng vô sự, nhưng cũng không có biện pháp thoát ra khỏi, chỉ đành chịu trận chờ cơ hội đào tẩu.

Quan Âm Bồ Tát ở một bên đang theo dõi cuộc chiến, không có cơ hội ra tay, bởi tam đại cổ Phật đều có thông thiên pháp lực, nếu pháp lực kém dưới mức huyền châu, thì ra tay cũng chỉ là chịu chết mà thôi.

Lâm Phong dừng thân hình lại, nghiêng người, vung tay xuất ra một tử cầu vòng, cuốn lấy lão Chí Minh ở trong vòng chiến.

Đang đại chiến cùng Xi Vu, ba vị cổ phật thấy Lâm Phong đã đến, biết kết cục không tốt, lập tức cảm thấy kinh hãi, cất tiếng nói không tốt, vội vàng buông tha Xi Vu, hợp lực đến đoạt lại lão Chí Minh.

Xi Vu nửa đường đuổi giết, lại phải cùng ba vị cổ phật liều mạng, cũng liền vội vàng cuốn ra một Hắc cầu vòng, hướng lão Chí Minh cuốn lấy.

"Hảo lão ma, hôm nay cùng ngươi không chết không thôi!" Một tiếng giống lên, chính là Thái Huyền hóa thân thấy Xi Vu, liền giống như oán phụ bị cưỡng gian, bỏ nài đi lên. Vừa xuất lực vừa quát, một đoàn Huyền Hoàng khí xuất hiện, hóa thành một cự chưởng, hướng đầu Xi Vu chụp tới.

"Nguyên lai hóa ra là thằng nhãi này, ta cũng xem ngươi có thủ đoạn gì!" Xi Vu cười lớn, ma đạo vung lên, bỏ vào Huyền Hoàng khí đã biến thành cự chưởng, đem cự chưởng chém thành bọt mịn.

Không nghĩ Huyền Hoàng khí vừa tan ra, lại lần nữa ngưng tụ thành cự chưởng như cũ, hung dữ chụp vào đầu Xi Vu, Xi Vu nói: "Bình thường thôi,

hãy xem bốn tọa ....lần nữa hóa kiếp luân hồi cho ngươi!"

Pháp lực chấn động, một cỗ ma vân cuộn cuộn cuốn tới, đem Thái Huyền vây ở bên trong, vô số ma quỷ giương nanh múa vuốt cùng rít lên hướng Thái Huyền xông tới, lại há miệng muốn cắn.

Xi Vu nắm chặt lấy ma đao, từ phía sau đi tới, hung hăng một đao bổ về sau gáy Thái Huyền.

Thái Huyền cười to nói: "Năm đó Vô Thiên da mặt thật dày, khi ban thường Hạ Huyết Hà Sát trận hại tính mạng của ta. Ta sẽ trước hết là giết ngươi, sau sẽ tìm Vô Thiên tính sổ!"

Vừa xuất thủ vừa quát, một quang mang màu vàng mạnh mẽ từ trong mây đen lao ra, ma vân cuộn cuộn gặp phải quang mang màu vàng, lập tức bị đẩy lùi, vô số ma quỷ cũng bị chấn tan tành thành mây khói, không tới gần được Thái Huyền chân thân.

Quang mang màu vàng vòng ra sau lưng, hóa thành hình nhân màu vàng to lớn, từ trên đầu Xi Vu phủ xuống, đem hắn chụp vào bên trong.

Xi Vu nổi giận gầm lên một tiếng, ma đao bổ vào phía trên quang mang màu vàng, nhưng chỉ cảm thấy mềm nhũn vô lực. Lại có một lực lượng tựa hồ như hấp lực đem ma đao hút lấy, như thế nào cũng không thu lại được. Hắn lập tức cảm thấy kinh hãi, "Cực lạc yêu đạo đã đem Linh Lung Bảo Tháp hóa vào trên người thăng nhải Thái Huyền này. Vạn kiếp vô ma, trừ phi có thánh nhân ra tay, nếu không khó có thể đối phó."

Vội vàng buông ma đao, vung lên chiếc vòng kim cương nhắm thẳng vào đầu Thái Huyền đánh tới.

"Ra là lão ma ngà ngươi này nguyên lai đã vào làm môn hạ Huyền Đô lão quân!" Thái Huyền cười to, vung tay lên lại là một đoàn quang mang màu vàng đánh ra, hóa thành một cự chưởng bắt chiếc vòng kim cương.

Chiếc vòng kim cương là pháp bảo, còn cự chưởng chính là pháp lực tạo thành, sao có thể không nhận ra. Xi Vu lão ma đã biết Thái Huyền luyện hóa Linh Lung Bảo Tháp ở trên người, chính mình tuy có chiếc vòng kim cương trong tay, cũng khó có thể chống cự. Vì vậy bắt lấy chiếc vòng kim cương, vội vàng niệm động chân ngôn thu trở về.

Linh Lung Bảo Tháp chính là từ thời Bàn Cổ khai thiên sinh ra, có hậu thiên đệ nhất đại công đức, cùng Thất Thái Nguyên thạch đều là hậu thiên đệ nhất pháp khí, trên cấp chiếc vòng kim cương này. Lâm Phong đem Linh Lung Bảo Tháp luyện hóa bám vào trên người Thái Huyền, biến hóa vạn kiếp không ngừng. Pháp lực thần thông còn cao hơn Xi Vu cùng Nhiên Đăng, Di Lạc cả Thích Già ba vị Tây Thiên cổ phật.

"Kiếp số lão ma nhà ngươi đã hết, chớ có chống đỡ phí công!" Thái Huyền cất tiếng cười âm ỉ, cự chưởng màu vàng tiến lên không ngừng, cuốn Huyền Hoàng vào trong rồi lặc lư vòng vèo chụp xuống đầu Xi Vu.

"Trước tạm trở về Huyền Đô, sau này sẽ rửa mối hận này!" Xi Vu trong lòng thầm nghĩ Cực Lạc yêu đạo có hai đại thân ngoại hóa thân, đem Linh Lung Bảo Tháp cùng Thất Thái Nguyên thạch hóa vào trên người hai đại hóa thân. Hôm nay khẳng định không chiếm được tiện nghi, cảm thấy vô vọng liền vội vàng nâng lên chiếc vòng kim cương hướng mặt Thái Huyền đánh tới. Chính mình lại nhân cơ hội chui ra khỏi Huyền Hoàng, hóa thân thành hắc cầu vòng tròn lên ba mươi ba tầng trời.

Thái Huyền không có ngờ tới lão ma này thừa dịp mình phân thân đối phó với chiếc vòng kim cương liền chuẩn bị, lập tức giận dữ. Cự chưởng màu vàng vội chuyển, đem chiếc vòng kim cương bắt lấy, chia ra một nửa phân thân trấn áp, đem thân dừng lại, có ý muốn đuổi theo.

Bạn đang đọc truyện *Vô Lại Kim Tiên 2* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Náo loạn thiên cung.

Lại nói Thích Già, Nhiên Đăng, Di Lạc ba vị tôn giả Tây Thiên cổ Phật đồng thời ra tay ngăn cản Lâm Phong. Liền chợt thấy ngàn vạn đạo Thất Thái Thần quang phá vỡ hư không mà hạ xuống, sau đó hiện ra một đạo nhân y phục rực rỡ, cười nói: "Số trời xa xôi, nhưng khó lọt, cứ cừu quy nguyên số lượng đã đủ, tam giới đại kiếp nạn đã đến, nên cực lạc đại hưng thịnh, bọn ngươi chớ làm gì chống lại!"

Nói rồi bắt tay huy động liên tục, ba đạo Thất Thái cầu vòng kích xạ ra, cuốn đến ba Phật. Ba vị cổ Phật nhận biết lợi hại, đều biết Cực Lạc cung chủ đã dùng Thất Thái Nguyên thạch từ thuở khai thiên luyện hóa phò trợ cắt đứt thiện niệm ở trên hóa thân. Cùng Thái Huyền chân thân đều có Thông Thiên pháp lực, nên trong lòng đồng thời cảm thấy ngợp lạnh.

Vội vàng đều tự ra tay cùng đạo nhân y phục rực rỡ đấu nhau. Mấy người kia đều có thiên đại thần thông, trừ phi là Hỗn Nguyên chí tôn thánh nhân ra tay, nếu không thì không người nào có thể chế ngự. Dư chấn pháp lực khiến toàn Sa Bà Tịnh Thổ đều run rẩy lên, tựa hồ tùy thời đều bị hủy diệt sạch sẽ. Điều này lại khiến Thích Già đau lòng không thôi.

Lâm Phong đã chém năm niệm, khoảng cách Hỗn Nguyên Đại Đạo cũng vền vền kém một bước. Thần thông đạo hạnh không kém Thích Già, Nhiên Đăng và Di Lặc là Tây Thiên tam tôn cô Phật. Hai đại thân ngoại hóa thân bởi vì là có hai đại đình cấp pháp khí từ thời khai thiên hỗ trợ nên thần thông pháp thể còn cao hơn cả chân thân.

Đạo nhân y phục rực rỡ ngăn ba vị Phật lại. Lâm Phong cuốn lão Chí Minh về.

Lão Chí Minh chịu nhục mấy trăm năm, lại trải qua gian nguy, cuối cùng vén mây thấy trăng sáng, lại gặp được sư phụ đêm nhớ ngày mong thì quả thực kích động khôn nguôi bèn vội vàng khấu đầu bái phỏng.

Lâm Phong phát tay, một cái từ cầu vòng nâng lão đồ đệ lên rồi nói: "Người nhập Tây Thiên cũng là số trời, hôm nay kiếp số đã đủ, cũng nên quay về làm môn hạ Cực Lạc cung của ta mà tu luyện Hồng Mông đại pháp!" Hất đi một ngón tay, bao nhiêu khí xanh trên người lão Chí Minh hoàn toàn tiêu tan.

"Thỉnh sư phụ dạy bảo!" Lão Chí Minh mừng rỡ bái lạy rồi đứng ở một bên chờ đợi.

Quan Âm Bồ Tát thấy Lâm Phong đột nhiên xuất hiện, lại có thêm hai vị lợi hại giúp đỡ. Một thì đuổi được Xi Vu, một lại tiếp nhận chiêu của ba vị Phật tổ liên thủ. Bồ Tát lập tức quá sợ hãi, vội vàng độn quang bỏ chạy. Bà không tính được Lâm Phong ở trong cung của Nữ Oa phải chịu chín chín tám mươi một năm hình phạt Thiên Hỏa quán thân, đã cắt đứt thêm hai niệm thiện ác nên chỉ còn cách đại đạo vền vền một bước.

"Đại kiếp nạn sắp bắt đầu khiến cho đạo Cực Lạc hưng thịnh. Bồ Tát còn không mau mau quy y gia nhập môn hạ của ta để giữ mình, còn đợi đến khi nào!" Lâm Phong chỉ tay một cái chế trụ Quan Âm Bồ Tát rồi cười nói: "Người cùng lão đồ đệ này của ta nhân quả chưa xong, chính có thể hợp đạo song tu, cùng tham khảo Hồng Mông cực lạc đại pháp của ta!"

Lão Chí Minh lập tức trừng nét mặt già nua đỏ bừng "Sư phụ ..."

Lâm Phong cười nói: "Không cần nhiều lời, người cùng Quan Âm Bồ Tát nhân quả quá sâu, sau này cuối cùng cũng phải kết thúc. Nếu không đại kiếp nạn đến thì sẽ sinh rất nhiều sự cố. Chỉ có thể cùng Bồ Tát hợp thể chung tu Hồng Mông đại pháp của ta thì mới kết liễu nhân quả, mới qua được kiếp nạn!"

Lão Chí Minh bưng đồ mặt, khúm núm.

Lâm Phong lại hướng Quan Âm Bồ Tát nói: "Người có nguyện quy y?"

Quan Âm Bồ Tát trầm ngâm: "Lão Cực Lạc cung chủ tâm ngoan thủ lạt. Xem ra sợ là sắp đắc đạo. Nếu mà ta không quy y, sợ là lập tức liền có tai họa. Trước tạm đồng ý rồi về sau lại mưu tính tiếp!" Lập tức nói: "Nguyện ý quy y!"

Lâm Phong lập tức cười nói: "Đổi giáo thay đổi phép tắc chính là đại nhân quả, đại kiếp nạn. Người gia nhập môn hạ của ta thì ta tự mình gác vác cho người, có điều sau này chớ để tái sinh hai lòng. Nếu không đại kiếp nạn đến thì chính ta sẽ tự mình tông người vào luân hồi!"

Bồ Tát đồng ý, Lâm Phong lúc này mới lấy chỉ một ngón tay, Quan Âm Bồ Tát lập tức biến thành tiên nữ bỏ hết tăng y trên người.

Lâm Phong lại lấy ra Kim Thư nói tiếp: "Môn hạ đệ tử có thể bảo toàn được không, mấu chốt là tại Kim Thư Ngọc Diệp. Ta chương quản Hồng Mông, Huyền Hoàng nhị khí, được rất nhiều đình cấp pháp khí ngăn cản kiếp nạn. Vì vậy mới nói, sau này ngàn năm đúng là Cực Lạc hưng thịnh, Kim Thư này nên vào tay ta. Các người trước hết cứ tạm trở lại Cực Lạc cung, rồi sẽ phân định sau"

Lão Chí Minh cùng Quan Âm vội vàng vâng lệnh, hai người nhìn nhau rồi cùng độn quang đi về Cực Lạc cung.

Đạo nhân y phục rực rỡ không phải cắt thiện niệm, không phải đại khai sát giới, chỉ ngăn cản ba Phật. Đến khi Lâm Phong lấy được Kim Thư, lão Chí Minh cùng Quan Âm trở về Cực Lạc cung, lúc này mới ha ha cười một tiếng mà nói: "Nhân quả đã xong, bản đạo lại đi dạo chơi tứ phương, đạo huynh tạm biệt!" Lập tức một cái Thất Thái cầu vòng long lanh xuyên trời nổi đến, trong nháy mắt người đã đi không thấy bóng dáng đâu nữa.

Ba vị cô Phật cũng không đuổi theo, từ ba phía chăm chú vây quanh Lâm Phong, toàn bộ tinh thần đề phòng.

Lâm Phong thu hồi Kim Thư cài vào dưới Kim Quang phiến mà nói: "Đại kiếp nạn sắp đến, Kim Thư nên cho ta cầm, chẳng lẽ ba vị Phật tổ còn có ý kiến gì phải không?"

Thích Già Như Lai cười lạnh nói: "Ta cần Kim Thư để đạt được Kim thân chính quả, có hi vọng được làm chủ Tiên Thiên. Ta và người cả hai tranh một đường sinh cơ, bản Tôn không quá mức nhân quả, chỉ là đạo huynh cường bức mà lấy. So với cường đạo có gì khác nhau đâu. Phật môn ta quảng đại, phổ độ chúng sinh, không bằng đạo huynh nhanh chóng quy y cửa Phật rồi cũng đạt thành Kim thân chính quả!"

Nhiên Đăng cùng Di Lặc đều đều gật đầu, "Phật tổ nói có lý!"

Lâm Phong nói: "Lúc này muốn biết một chút về bản lĩnh của ba vị!" Tay áo hất lên, một cầu vòng tím xoay tròn bốc lên nhằm vào ba tôn cô Phật cuốn tới. Trên đường lại chia ra làm ba, hóa thành ba bàn tay khổng lồ màu tím, hung hăng chụp vào ba Phật.

"Đạo huynh cứ một mực khẳng khái như vậy, bản tăng bắt đắc dĩ phải thi triển thủ đoạn hàng ma. Số trời như thế, số trời như thế!" Ba vị cô Phật đồng thanh niệm Phật, sắc mặt từ bị, cùng quát lên phát lực. Kim thân dừng lại, một đạo Phật quang màu vàng vọt lên đánh vào ba bàn tay màu tím. Vừa đụng

vào nhau, bàn tay khổng lồ màu tím lập tức bị đánh tan, hóa thành vô hình.

Lâm Phong thần thông đạo hạnh cùng với ba vị Phật đều là tám lạng nửa cân. Nếu chỉ bằng pháp lực thì không thể địch lại ba vị Phật liên thủ.

Lúc này cười lớn một tiếng, nói: "Quần áo vốn là thủ đoạn quen dùng của người Phật môn, không nên nói nhảm nhiều như vậy. Trước hết để cho Bàn cung chủ biết một chút về thủ đoạn hàng ma của Phật môn các ngươi!" Nói liền vung tay cầm Như Ý Kim kiếm bổ xuống đầu Nhiên Đăng.

"Không tốt, tên yêu đạo này đã đoạt được Như Ý Kim kiếm nên cực kỳ khó đối phó!" Nhiên Đăng kinh hãi, Như Ý Kim kiếm chính là báu vật đứng đầu Tiên Thiên tam đại đỉnh cấp pháp khí, chính là thứ tuyệt sát chí khí. Bàn Cổ phủ (búa) mở được Hỗn Độn, Thái Cực đồ biến hóa Càn Khôn vạn vật, còn Như Ý Kim kiếm này lại có thể đem thiên địa quay về Hỗn Độn, có cái uy hủy thiên diệt địa. Không phải Thái Cực đồ, Bàn Cổ phủ thì tuyệt không thể chống đỡ.

Nếu là để cho cái này cho chém trúng thì không chết cũng phải tàn phế.

Vì vậy vội vàng lắc thân nhoáng một cái, độn quang thoát ra rồi hét lớn: "Hai vị Phật tổ nhanh chóng hành động!" Còn tay mình cũng không chậm liền nhấc một tay lên. Một đoàn xích luyện Phật quang cuộn cuộn bốc lên tràn về phía Lâm Phong. Thích Già cùng Di Lặc cũng đều tự tay, ba luồng Phật quang xáo diệu từ ba mặt quây Lâm Phong vào giữa. Ngay trong lúc xoay tròn đó lại thò ra một bàn tay cực lớn chụp vào đầu Lâm Phong.

"Phật môn thần thông cũng không gì hơn cái này!" Lâm Phong cất tiếng cười to, toàn thân dừng lại. Từ đỉnh đầu xuất ra một đoàn tử vân (mây tím), lại có một cánh tay lớn trong đó thò ra phóng thanh kiếm đi mà lớn tiếng quát: "Đi!" Như Ý Kim kiếm hóa thành một cái cầu vòng vàng đỏ cỡ khoảng ngàn trượng bá đạo vô cùng chém thẳng vào Phật quang. Khí thế không kém chút nào so với Bàn Cổ phủ mở hỗn độn, vừa mạnh mẽ bổ xuống đã đánh tan Phật quang.

Ba Phật kinh hãi. Vội vàng tụng niệm Phật hiệu, mỗi người đều quát lên mà phát lực. Phật quang một lần nữa tụ thành nhưng mà lại buông tha Lâm Phong mà nhắm Như Ý Kim kiếm cuốn tới liên miên dày đặc vô cùng vô tận. Ba cánh tay lớn đồng thời xuất ra, nhưng có điều cả ba vị Phật tổ đều cùng động giận niệm, đều muốn đoạt thanh Như Ý Kim kiếm dùng để ngăn cản kiếp nạn.

"Giận niệm nổi lên tất khiến cho nhân quả quán thân, đại kiếp nạn đến thì sao còn phải thận trọng!" Lâm Phong sao lại có thể không biết tâm tư ba vị Phật tổ. Hắn lắc đầu thở dài búng một ngón tay, Như Ý Kim kiếm hướng về phía Thích Già bay đến.

Ba vị Phật tổ động giận niệm, để ý niệm quanh quẩn trong đầu chính là vô cùng nhân quả quán thân. Tuy có đại thần thông đại pháp lực, nhưng là chịu không nổi sự cảm dỗ của Như Ý Kim kiếm Tiên Thiên đỉnh cấp pháp khí này. Điều thấy nếu nắm được bảo vật này trong tay thì có cơ duyên tuyệt vời nhập vào đại tịch duyệt mà độ thành Hỗn Nguyên Đại Đạo. Sự hấp dẫn lớn lao như thế nếu không có bản thể đã ký thác hư không, đạt đến cấp thánh nhân vô tình vô tục thì ai có thể chống cự được.

Mất thấy mũi ngọn bay về phía Thích Già, Nhiên Đăng cùng Di Lặc không nghĩ thêm mà đồng thời ra tay. Hai cánh tay lớn hung dữ Chop tới Như Ý Kim kiếm.

Thích Già cũng như thế. Mất thấy Như Ý Kim kiếm bay tới, tuy biết đó là thủ đoạn li gián của Cực Lạc yêu đạo nhưng thực sự vẫn bất chấp tất cả. Cứ đoạt Như Ý Kim kiếm trước là quan trọng hơn liền giờ tay bắt. Hai luồng Phật quang xuất hiện ngăn cản bàn tay khổng lồ của Nhiên Đăng và Di Lặc. Từ trên đỉnh đầu lại lao ra một khóa xá lợi màu vàng ước chừng ngàn trượng định cuốn lấy Như Ý Kim kiếm.

Mất thấy họ tưởng chừng đã thu được Như Ý Kim kiếm vào tay, Lâm Phong ha ha cười, tâm niệm xuất ra đã thu Kim kiếm, cười to nói: "Ba vị Phật tổ vọng động giận niệm, đã là nhân quả quán thân, họa hần là còn không xa vậy!" Dứt lời cũng không ở lại cùng ba vị Phật tổ đấu nữa. Hắn hóa thân thành từ cầu vòng xuyên Thông Thiên bay về hướng Đông Thắng Thần Châu.

Ba Phật đều tự liếc mắt sang đều là nhìn nhau mà mặt có vẻ xấu hổ. Thích Già cảm thấy bất mãn Nhiên Đăng và Di Lặc tại thời khắc mấu chốt lại động nhảm tay chân nên cũng không nhiều lời. Chỉ tụng niệm Phật hiệu liền khởi Phật quang mà trở lại Sa Bà Thế Giới.

Nhiên Đăng cùng Di Lặc nói lớn: "Số trời đã vậy!" Nói rồi cũng đều tự khởi Phật quang trở lại Tây Thiên.

Lại nói Hỗn Độn mở ra, diễn biến đại thế giới đã có chín chín tám mươi mốt ức năm, cửu cửu quy nguyên số lượng đã đủ, tam giới sinh linh nhân quả dây dưa, càng để lâu càng sâu. Sát kiếp đầy trời đã không còn cách nào không chế được nữa. Giờ đang muốn khiến cho tam giới quay về Hỗn Độn, rồi lại mở ra đất trời, kiến tạo con người để tái diễn Càn Khôn vạn vật.

Thiên địa mà quay về hỗn độn, trừ phi là đã đem bản thể ký thác hư không trên thánh nhân, không người có thể đào thoát, tam giới sinh linh ai cũng bị cuốn vào trong đó.

Lâm Phong vốn từng độ được đạo. Chỉ là tâm tính nông cạn nên tại Hồng hoang đại chiến lâm vào luân hồi chuyển kiếp. Trải qua muôn đời cuối cùng thoát khỏi luân hồi thành tiên đạo. Lại có rất nhiều Tiên Thiên pháp khí, chương quân Hồng Mông, Huyền Hoàng nhị khí, lại được Bàn Cổ tổ sư ban thưởng Như Ý Kim kiếm nắm việc sát phạt khi đất trời quay về Hỗn Độn, cho nên Cực Lạc rất hưng thịnh.

Từ lúc Hỗn Độn mở ra đã chín chín tám mươi mốt ức năm, tam giới sinh linh đẻ ra nhiều không thể đếm hết, nhân quả lung tung, nổi lên sát kiếp không thể lường được. Lâm Phong chuyển kiếp mà sinh, có Thánh Mẫu nương nương bảo hộ, lại được Tổ Sư ban thưởng cho Như Ý Kim kiếm, địa vị đã gần bằng Tiên Thiên so với mọi người thì không phải hèn không ai có thể hơn. Lại sắp độ thành Hỗn Nguyên Đại Đạo, chấp chính việc sát phạt tam giới, hết sát kiếp thì làm thiên địa quay về hỗn độn.

Lâm Phong nắm quyền sát phạt, nên tam giới sát kiếp càng khiến Cực Lạc hưng thịnh. Có điều môn hạ đệ tử đều còn nhân quả quán thân, sợ là đại kiếp

nạn xảy ra thì không bảo vệ tốt. Vậy sư phụ như hấn vẫn phải bỏ công hao tâm tốn sức.

Lâm Phong trở lại Cực Lạc cung, đi vào tiên phủ ngồi vào chỗ của mình. Tứ nữ cùng sáu vị Dao Trì công chúa đều ra nghênh đón. Sau khi chia tay, tứ nữ thấy hấn được Thánh Mẫu nương nung bảo hộ, nhờ Linh Lung Bảo Tháp cùng Thất Thái Nguyên thạch từ thời thượng cổ khai sinh mà tạo được hai đại hóa thân, chỉ còn cách Hỗn Nguyên Đại Đạo một chút nữa nên đều mừng rỡ.

Hai khuê nữ nhảy lên ngồi ở trên đầu gối phụ thân rồi ôm cổ, lòng đầy vui sướng nép vào Lâm Phong, miệng cười rạng rỡ dào dạt vẻ hạnh phúc. Lâm Phong nảy sinh yêu quý xuất ra mấy cái Lôi phù cho đứa con gái láu lỉnh, cười nói: "Đây là Phụ thân trong lúc ở Thiên Hỏa trì chịu đựng hình phạt Khai Hỏa đã dùng Thái Li hỏa tinh luyện chế ra Xuyên Tâm Lôi, uy lực cực lớn, cho mấy nữ nhi để phòng thân chống đỡ kiếp nạn!"

"Cám ơn Phụ thân!" Thái Y cùng Nghê Thường mừng rỡ, vội vàng tiếp nhận lôi phù, trên mặt nở nụ cười rạng rỡ, đều hôn một cái lên mặt Lâm Phong rồi khinh khách nở nụ cười.

Lâm Phong vỗ vỗ nữ nhi rồi mới nói với chúng đệ tử bên dưới: "Đại kiếp nạn nổi lên, các ngươi có thể giữ mình được không thì còn nhờ hai kiện Tiên Thiên thánh vật mới có thể được việc. Chỉ là bọn ngươi nhân quả quán thân, đại kiếp nạn xảy ra thì tất yếu ứng kiếp, Vậy còn cần qua được sát kiếp, nếu không khó tránh khỏi họa mất mạng!"

Lại nói với tiểu Thanh sắc mặt đang hoảng hốt: "Dương Tiễn có tai ương năm trăm năm luân hồi, đây là số trời. Đến khi mãn hạn thì sẽ cùng ngươi có lúc gặp lại, ngươi cần siêng năng tìm hiểu Hồng Mông đại pháp của ta chớ có hai lòng, nếu không vô duyên có mà hồng mất đạo. Lúc đại kiếp nạn xảy ra thì cũng không thể may mắn tránh được. Cần phải ghi nhớ."

Trong hàng đệ tử môn hạ thì tiểu Thanh là người đầu tiên biết hấn, nhập môn cũng sớm nhất. Lâm Phong vẫn đối với tiểu đồ đệ có một phần quan tâm không tầm thường. Thấy mặt nàng vẫn u buồn thì làm gì chẳng biết là vì nàng tưởng nhớ Dương Tiễn thành mê mẩn mà hồng mất đạo hạnh.

Trong lòng tiểu Thanh run lên, vội vàng bái tạ: "Tạ ơn sư tôn dạy bảo!"

Lâm Phong lại nói với Quan Âm cùng lão Chí Minh đứng ở một bên rất không được tự nhiên: "Sát kiếp nổi lên. Ta vì chuyển kiếp mà sống, lại được tổ sư ban thưởng Như Ý Kim kiếm, đang muốn chấp chính việc sát phạt. Lúc hết tam giới sát kiếp, tái diễn Tiên Thiên hỗn độn thì đúng là Cực Lạc hưng thịnh. Kim Thụ Ngọc Điệp nên để cho ta đoạt được. Ngươi cùng môn hạ đệ tử của ta có duyên tiền kiếp chưa xong, giờ có thể hợp thể song tu Hồng Mông pháp của ta để kết liễu nhân quả, mới giữ mình cho tốt!"

Quan Âm chính là Tây Thiên Bồ Tát, đã nhập vào Tịch Diệt chi đạo, đã tu thành hai thân hư vô, đạo hạnh thâm hậu, tất nhiên là biết rõ Cực Lạc cung chủ có Thánh Mẫu nương nung bảo hộ. Hôm nay lại thu được Như Ý Kim kiếm, chấp chương việc sát phạt, có thể nói số trời đã định. Cánh Thích Già cuối cùng là không có số mệnh, không còn hi vọng độ thành đạo.

Đại kiếp nạn đến làm sao còn dựa vào đó được.

Cực Lạc cung chủ giữ mình lại, vì vậy cứ giải khúc mắc, cam tâm vào làm môn hạ Cực Lạc cung bên cùng lão Chí Minh song song bái lạy nói: "Tạ ơn sư tôn dạy bảo!"

Lão Chí Minh một lòng học đạo, trải qua đau khổ, mới được Lâm Phong điểm hóa. Mỗi lần nhớ đến ân đức sư phụ đều là cảm hoài không thôi. Hôm nay không còn làm người Phật môn quay về thành môn hạ sư phụ, tâm tình không nhịn được kêu lên một tiếng kích động.

Lâm Phong lấy Hỗn Độn Thiên La tán của Bích Du tiên tử và Thái A Thần kiếm của Bích Nhu tiên tử lần lượt giao cho Quan Âm cùng lão Chí Minh: "Các ngươi nhập môn hạ của ta, thì cùng các sư huynh muội khác không phân biệt. Hỗn Độn Thiên La tán, Thái A Thần kiếm chính là tiên thiên linh bảo, uy lực bất phàm. Ban cho các ngươi để phòng thân chống đỡ kiếp nạn. Sau này nếu có cơ duyên, nhớ lấy siêng năng tu đạo, không thể vọng động sân niệm!"

Hai người vô cùng mừng rỡ bái tạ.

Lâm Phong lại gọi đến Thạch Cơ nói: "Ngươi nhân lúc Ngũ Không kiếp nạn đã hết, chính có thể hợp đạo cùng tham vấn huyền diệu. Có thể đi Hoa Quả Sơn, sao cho hấn chớ lại đánh lên Thiên đình, thì sẽ không bị chia cắt!"

Thạch Cơ mừng rỡ vội vàng bái tạ, vội vàng độn quang ra khỏi Cực Lạc cung nhằm hướng Hoa Quả Sơn đi. Nếu không phải không dám kháng sư mệnh thì nàng đã sớm chạy tới Hoa Quả Sơn tìm Hầu tử.

Một đám các sư huynh tỷ muội muốn cười không dám cười.

Lâm Phong lại nói với Cửu Vĩ Hồ Lâm Mị: "Ngươi là đại đệ tử môn hạ của ta, xử lý sự vụ lớn nhỏ môn hạ có nhiều công lao. Vì sư muốn cùng bốn vị sư nương bề quan luyện Kim Thụ. Nay ban thưởng ngươi Như Ý Kim kiếm để chương quản môn hộ chúng ta, đốc thúc chúng đệ tử môn hạ!"

Cửu Vĩ Hồ mừng rỡ, vội vàng bái tạ rồi tiếp Như Ý Kim kiếm.

Nàng mặc dù rất được Lâm Phong tôn trọng, mấy lần cho nàng tăng pháp lực. Nhưng bắt đắ dĩ là căn cơ quá nhỏ bé, đến cách Dương Tiễn còn có chút chênh lệch chớ nói chi là Cửu Phụng cùng Hình Thiên những thượng cổ yêu thần.

Hai yêu thần này mặc dù bắt đắ dĩ vào làm môn hạ Lâm Phong nhưng cũng không để Đại sư tỷ này vào mắt. Mấy lần khiêu khích mà thế nào cũng phải nhịn. Hôm nay có Như Ý Kim kiếm thuộc về Tiên Thiên đình cấp pháp khí lại có khẩu dụ sư phụ, để xem từ nay về sau còn có ai dám không phục hiệu

lệnh của nàng.

Lâm Phong lòng dạ biết rõ nên cũng không nhiều lời. Kim Thư mặc dù đã bị hấn đoạt được, nhưng bên trong còn có chân linh của Thích Già. Muốn luyện hóa chân linh Thích Già thì còn phải một phen động chân tay, vì vậy đang muốn cùng tứ nữ bế quan cùng luyện.

Cuối cùng mới quay sang Cửu Phượng và Hình Thiên đang xì mặt mà không dám lên tiếng mà nói: "Bọn người gia nhập môn hạ của ta, cần phải theo môn quy chúng ta. Lâm Mị chấp chương công việc lớn nhỏ môn hạ của ta, rất cần bọn người phụ tá. Nếu như tái sinh sự, ta cũng không lưu các người, giờ có thể tự rời đi!"

Cửu Phượng cùng Hình Thiên đồng thời nói: "Thật sao?"

"Thật!" Lâm Phong nói.

Hai người không nói hai lời, lại xoay người rời đi, liền khởi động quang ra khỏi Cực Lạc tiên phủ.

Cửu Vĩ Hồ Lâm Mị nghẹn ngào kinh hô: "Sự phụ ..."

Lâm Phong cười nói: "Không sao, gia nhập môn hạ của ta, sau này đại kiếp nạn nổi lên thì còn có một tí hy vọng giữ mình. Hai người này đã rời đi, sau này đại kiếp nạn đến thì sẽ ứng kiếp. Các người không cần để ý hai người đó, cứ chuyên tâm siêng năng tu luyện, nếu không cuối cùng không thể may mắn thoát khỏi tai ương!"

Chúng đệ tử kinh hãi, vội vàng vâng mệnh sư phụ, không dám nảy sinh vọng động.

Lập tức Lâm Phong giao cho chúng đệ tử siêng năng tu luyện để không được sinh thêm sự cố. Sau đó cùng tứ nữ đi vào hậu cung, tế luyện Kim Thư.

Hai khuê nữ đi tới ôm lấy cổ dịu dàng nói: "Phụ thân. Chúng con muốn đi thăm đại a di (bác) và biểu ti (chị)!"

Lâm Phong vỗ vỗ khuôn mặt con gái, lấy ra ba tờ linh phù đưa cho hai con mà cười nói: "Đi đi, nếu như gặp hung hiểm thì liền bóp nát linh phù, hai đại thân ngoại hóa thân của cha sẽ tới giúp!"

Hai nữ nhi mừng rỡ, cười khanh khách nói: "Phụ thân thật tốt!" Lập tức đến từ biệt mẫu thân cùng vài vị a di rồi ra khỏi Cực Lạc cung, khởi xuất động quang xuyên qua chín tầng trời nhằm hướng Thiên giới ngân hà mà đi.

Lại nói Lâm Phong niệm chú biến thành hóa thân thứ hai đến Sa Bà Thế Giới. Một đạo cầu vồng xuyên qua Thiên giới về phía Thiên hà. Lắc mình một cái đã đến đáy Thiên hà. Chính là để gặp Tần Xuyên luyện bảo.

Tần Xuyên suy tính một chút đã biết người đến là từ phương nào, lập tức cười nói: "Chúc mừng đạo huynh!"

Lâm Phong cười nói: "Làm gì có chuyện mừng, đại kiếp nạn sắp đến, ta và người đều ở trong kiếp số. Có thể đem bản thể ký thác hư không thế nào, thì còn không biết số mệnh. Môn hạ đệ tử nhân quả quá sâu, muốn ta dốc hết sức gánh qua. Chỉ có người, một nhà bốn người ẩn cư trên Thiên Hà Tiên cảnh, rất sung sướng đến ta cũng ao ước!"

Tần Xuyên nói: "Vậy mà sung sướng như người nói khi đại kiếp nạn nổi lên còn muốn dựa vào người nhờ che chở!"

Lâm Phong nói: "Không nghĩ tìm Vô Thiên báo thù sao?"

Tần Xuyên cười khò nói: "Nhất niệm nổi lên, chính là nhân quả quán thân, không kết thúc không được. Ta làm sao lại không khôn ngoan như vậy, hưởng chi mệnh của thánh nhân chính là số trời. Vô Thiên dù gì cũng là chí tôn giáo chủ, ta sao lại dám vọng động giận niệm. Nếu không sợ là đại kiếp nạn còn chưa đến thì đã gặp họa rồi!"

Lâm Phong mỉm cười nói: "Người có thể biết rõ số trời, thánh nhân đã đem bản thể ký thác hư không, bất sinh bất tử, bất phá bất diệt. Nếu như người không từ bỏ được, chính là tự tìm phiền toái, ai cũng không thể nào cứu được người. Hôm nay Kim Thư đã lọt vào trong tay ta, Ngọc Diệp bị Trần Nguyên Từ luyện hóa thành thân ngoại hóa thân. Sợ là còn có rất nhiều dây dưa khiến người phiền lòng!" Nói xong thờ dài một hơi.

Tần Xuyên cười nói: "Đại kiếp nạn đến, tất cả tranh nhau một đường sinh cơ. Nếu là người nhân từ nương tay thì môn hạ đệ tử đều muốn ứng kiếp. Trần Nguyên Từ mặc dù cùng người đều ngồi trước tòa nghe Tổ Sư giảng đạo, giao tình cũng là không tệ. Nhưng số trời đã định, hấn tất nhiên là cũng hiểu. Với pháp lực thần thông của người bây giờ, Trần Nguyên Từ như thế nào là đối thủ của người được!"

Lâm Phong thờ dài: "Ta từ nhân gian thành đạo, liền mạnh mẽ chiếm đoạt. Dù có quá kích động nhưng cũng là vì tranh một đường sinh cơ, hy vọng Trần Nguyên Từ có thể nghĩ như người đã là tốt rồi!"

Hai người nói một hồi, Chức Nữ dẫn nữ nhi đến đây khi thấy Lâm Phong rõ ràng sững sờ, Tần Xuyên cười nói: "Phu nhân chớ nghi ngờ, còn đây là thân ngoại hóa thân thứ hai của muội phụ (em rể) đi du ngoạn!" Lại nói với Tần Mục và Tần Tuyết: "Mau mau bái kiến di phu (dượng) của các con!"

Chức Nữ giật mình, mừng rỡ nói: "Chúc mừng muội phụ!"

Tần Mục cùng Tần Tuyết vội vàng muốn hạ bái, Lâm Phong phát tay nâng hai người cười nói: "Người một nhà còn khách khí làm gì, biểu muội (em họ) các người muốn đến, hai người có thể đi ra ngoài cùng các nàng gặp mặt!"

Hai người đều biết di phụ có hai nữ nhi, cũng là biểu muội của mình, lại chưa từng gặp mặt, lập tức đồng ý. Cả hai khởi độn quang đi ra ....

Chức Nữ có chút khó hiểu vì sao cả người Lâm Phong lại có Thất Thái Tử cùng Y quán quanh bên nhìn về phía Tần Xuyên. Tần Xuyên biết nàng đang suy nghĩ gì, cười nói: "Lâm đạo huynh nhờ Bàn Cổ tổ sư cho Thất Thái Tử Nguyên thạch sinh ra từ thời khai thiên mà cất được thiện niệm, hóa thành được đại thân ngoại hóa thân thứ hai. Hóa thân này có đại thần thông, đại pháp lực, còn trên cả Thích Già!"

Lâm Phong cười nói:

"Toàn bộ nhờ Thánh Mẫu nương nương bảo hộ, mới có thể thành công thể này, nếu không như vậy, ta lại có thể có cơ duyên này sao!"

Tần Xuyên về mặt hâm mộ.

Đang lúc ba người nói chuyện thì có tiếng cười khanh khách vang lên, mấy đạo độn quang hạ xuống. Tần Mục huynh muội cùng hai tiểu nữ của Lâm Phong cao hứng bùng bùng chạy đến, Thái Y cùng Nghê Thường tung tăng như chim sẻ nhào tới trong ngực Lâm Phong rồi mới ngẩng đầu nhìn lên định nói gì thì ngừng lại. Hiện nhiên còn có chút không quen với đại thân ngoại hóa thân thứ hai này của phụ thân.

Tần Mục thì là cười hiền hậu đứng ở phía sau trông thực là người thành thật.

Lâm Phong vỗ vỗ nữ nhi nói: "Con ngoan, trước hãy bái di phụ và di nương của các con!"

Thái Y cùng Nghê Thường ngoan ngoãn rời khỏi lòng hân đi bái lễ Tần Xuyên cùng Chức Nữ.

Tần Xuyên nhắc tay nâng hai tiểu nữ cười nói: "Chất Nữ thực ngoan ngoãn. Di phụ không giàu có như phụ thân các ngươi, cũng không có cái gì tốt để tặng các ngươi. Chỉ có những mảnh tình sa cho các ngươi tăng pháp lực!"

"Cám ơn di phụ!" Hai nàng mừng rỡ tạ ơn, hân hoan cười nói vây quanh Chức Nữ.

Lại nói Thạch Cơ ra Thủy Hà sơn, thẳng đường độn quang đi đến Hoa Quả Sơn. Dừng trong đám mây đánh giá một lát rồi mới thấp thòm thu độn quang, rơi xuống trước động Thủy Liêm. Mấy con khi yêu quái xông tới, mồm năm miệng mười kêu lên: "Tiên nữ này, có phải là tới tìm Đại vương chúng ta làm mai?"

Thạch Cơ lập tức trừng đỏ mặt, ấp úng nói: "Ta muốn gặp Đại vương các ngươi!"

Mấy con khi yêu quái thương lượng một hồi. Một con hầu tử lập tức chạy vào từ xa đã kêu to: "Báo, có một tiên nữ muốn gặp Đại vương..."

Hầu tử đang ở trong Thủy Liêm động ném nắp quả tiên ngọc dịch do mấy tên yêu vương ở vùng quanh đó hiến tặng, nghe được truyền báo lập tức bỏ nhào một cái nhảy ra khỏi Thủy Liêm động, kêu lên: "Tiên nữ phương nào muốn gặp lão Tôn..." Khi liếc mắt thấy Thạch Cơ mới lộn ngược lại gãi đầu gãi tai nói: "Tiên nữ này, đến Hoa Quả Sơn của ta quá nhiều?"

Thạch Cơ đỏ mặt lên, nói: "Sur tôn bảo ta tới khuyên ngươi chớ lên Thiên đình sinh sự!"

Nói chưa dứt lời, kệ cho Thạch Cơ vẫn còn nói, Hầu tử lập tức nhảy dựng lên, phẫn nộ: "Lão Tôn ta ở Hoa Quả Sơn sung sướng. Có khi nào lên Thiên đình sinh sự. Sur phụ ngươi thật sự là đạo lý chó má. Chẳng lẽ lão Tôn còn sợ lên trời làm thần tiên không thành? Lão Tôn lại nghĩ đến làm loạn thêm lần nữa!"

Thạch Cơ quá sợ hãi nói: "Không cần phải..." Hầu tử lại không để ý tới, lắc mình một cái bỏ nhào lên cân đầu vân phóng tới trời cao.

Thạch Cơ giật mình khuôn mặt tái mét. Hơn nửa ngày mới hồi phục tinh thần lại, không dám dừng lại, vội vàng trở về Cực Lạc cung.

Vào Cực Lạc tiên phủ. Trước tiên gặp Cửu Vĩ Hồ, Cửu Vĩ Hồ hỏi: "Sur muội không phải đi Hoa Quả Sơn, tại sao lại trở về nhanh như vậy?"

Thạch Cơ vội vàng nói: "Ta muốn gặp sư tôn!"

Cửu Vĩ Hồ nói: "Sur tôn cùng bốn vị sư nương bế quan luyện bảo. Ngươi cứ đến xem, có thể gặp được hay không thì ta cũng không biết!"

Sau khi Thạch Cơ vội vàng từ biệt Cửu Vĩ Hồ thì tới hậu điện. Vào điện ở giữa vãi ba vãi đã nghe tiếng của Lâm Phong vọng ra: "Ta đã biết rồi. Ngươi có thể tự đi tu chân ngộ đạo, sau này đều có chính quả!"

Thạch Cơ mặc dù cảm thấy sốt ruột, cũng không dám kháng mệnh sư phụ, đành phải trở lại điện tĩnh tu.

Lại nói Hầu tử lộn nhào một cái lên Thiên giới, đi vào cửa Nam Thiên môn bị Trì Nhật Thần tướng ngăn lại. Hầu tử cũng không phân trần, một gậy đánh Trì Nhật Thần tướng rơi vào luân hồi. Suốt trên đường đánh vào không người nào có thể ngăn cản.

Sớm có Thiên tướng báo về Linh Tiêu Bảo Điện, quần tiên lập tức kinh hãi. Văn võ tiên quan phân chia hai bên, võ quan do Thác Tháp Thiên vương Lý Tinh cầm đầu, văn thì dùng bốn đại Thiên sư cầm đầu, Ngọc đế nói: "Hầu tử hung ác, ái khanh nào có thể thay trẫm đi bắt hắn?"

Na Tra lập tức ra khỏi hàng nói: "Nguyên vì bệ hạ giải quyết nỗi lo!"

Lý Tĩnh hung hăng trừng mắt liếc nhìn Na Tra, trong bụng âm thầm cười khẩy: "Không biết sống chết!"

Chúng vẫn võ tiên quan cũng biết Na Tra không phải đối thủ của Hầu tử, có điều trên đại điện Linh Tiêu lúc này thì Na Tra có pháp lực cao nhất. Cũng chỉ có thể phải hấn đến hàng phục yêu hầu. Có điều hàng phục được hay không thì trong bụng tất cả thần tiên đã rõ.

Ngọc đế mặt không biến sắc nói: "Rất tốt, vậy lệnh cho Tam Đàn Hải Hội Đại thần Na Tra mang trăm vạn thiên binh thiên tướng, lấy Cự Linh Thần làm tiên phong, đi bắt yêu hầu!"

Na Tra lớn tiếng thuận theo rồi ra khỏi Linh Tiêu Bảo Điện. Lập tức điểm trăm vạn thiên binh thiên tướng, dẫn theo Cự Linh Thần đi về Nam Thiên môn.

Lý Tĩnh đợi Na Tra ra ngoài, mới bầm với Ngọc đế: "Bệ hạ, con yêu hầu thần thông quảng đại, không phải Tây Thiên Như Lai Phật Tổ không thể chế phục. Có thể phải Kim Tinh đi Tây Thiên thỉnh Như Lai Phật Tổ trấn áp!"

Trương Thiên Sư cũng nói: "Thác Thập Thiên vương nói thật có lý, yêu hầu vốn phải bảo vệ Đại Đường tăng nhân Huyền Trang đi Tây Thiên lấy kinh, độ thành Kim thân đạo quả. Lại bị Cự Lạc cung chủ ngang ngược cản trở, thả con yêu hầu này ra mới có họa hôm nay. Nếu muốn áp chế con yêu hầu cần mời được Như Lai Phật Tổ ra mặt mới được!"

Ngọc đế sắc mặt không vui.

Chúng vẫn võ tiên quan cũng đều phụ họa, đều tán tụng Thác Thập Thiên vương và Trương Thiên Sư nói có lý.

Ngọc đế bất đắc dĩ quay sang Thái Bạch Kim tinh nói: "Xin mời tiên khanh lại đi Sa Bà Thế Giới, nói với Phật tổ sự thể đáng sợ này!"

Thái Bạch nói: "Vâng bệ hạ Ngọc đế!" Lúc này mới ra khỏi Nam Thiên môn, cười tường vân thẳng đường đến Sa Bà Thế Giới mới gặp Thích Già Như Lai, trần thuật ngọn nguồn rồi nói: "Yêu hầu hung ác làm nhiễu loạn Thiên đình, kính xin Phật tổ hàng phục yêu hầu!"

Như Lai thầm nghĩ: "Con khỉ này bị đốt thành Thái Ất Kim tiên thể, thần thông không dưới ta, bảo ta như thế nào bắt hàng phục!" Liền nói với Thái Bạch: "Yêu hầu đã vào Cự Lạc cung làm môn hạ, Tây Thiên ta không tiện nhúng tay. Ngươi có thể đi Đông Thắng Thần Châu Thụy Hà sơn Cự Lạc cung gặp Cự Lạc cung chủ là đúng nhất!"

Thái bạch bất đắc dĩ phải rời Sa Bà Thế Giới quay lại Thiên đình nói với Ngọc đế. Ngọc đế đang lúc trầm ngâm không nói thì một Thiên tướng mũ giáp xộc xệch xông vào đại điện kinh hoàng kêu lên: "Không tốt, yêu hầu lợi hại, Tam Thái Tử không phải là đối thủ..."

Lời còn chưa dứt, chợt nghe một tiếng cười quái dị. Cả Linh Tiêu đại điện đều chấn động, sau đó chỉ thấy Mi Hầu tử mặc Tị Hóa Kim Tinh giáp cầm trong tay Như Ý Kim Cô bổng xông đến. Chỉ một gậy đã đánh thiên quan thần tướng chấn trước người vào Thần hình cụ diệt. Lại đuổi đến Ngọc đế đang ngồi trên cao quát: "Cái lão già này rất sung sướng, lão Tôn cũng muốn làm Ngọc hoàng đại đế vài ngày. Ngươi có chịu hay không vậy!"

Ngọc đế kinh hãi: "Các khanh mau mau hộ giá!"

Hai bên vẫn võ tiên quan phục hồi lại tinh thần. Tuy rằng đều quá sợ hãi, nhưng lại không thể không kiên trì ngăn trước người Ngọc đế.

Ra cản Hầu tử, Thác Thập Thiên vương quát: "Cái con yêu hầu này không thông giới luật của trời, lại nhiễu loạn Thiên đình. Còn không mau mau thúc thủ chịu trói, đợi đến khi nào!"

Hầu tử cười to, "Lão Tôn rất không vừa mắt chính là thằng nhãi này, ném một gậy của lão Tôn!"

Lý Tĩnh kinh hãi mất vía, vội vàng khởi độn quang định trốn.

Ngọc đế kinh hãi nói: "Mau đi thỉnh Cự Lạc cung chủ!"

Thái Bạch không kịp hô tuân lệnh, vội vàng khởi độn quang, ra khỏi Linh Tiêu Đại Điện, xuống Nam Thiên môn hướng Thụy Hà Sơn mà đến.

Hầu tử cười ha ha, quát lớn: "Dài ra!" Như Ý Kim Cô bổng trong nháy mắt dài ra, vươn đến sau đầu Lý Tĩnh hung hăng đập xuống đầu lão. Đúng lúc Thác Thập Thiên vương hoảng sợ ba hồn xuất khiếu, bầy phách thẳng thiên thăm kêu một tiếng: "Mạng ta xong rồi!"

Đang chịu chờ chết, lại nghe một tiếng hét lên: "Cái con khỉ nhà ngươi làm sao có thể hung ác như thế, dám làm nhiễu loạn Thiên đình. Mau mau thu gậy lại, theo ta xuống hạ giới!" Một đạo hoàng quang bay đến hóa thành một bàn tay, chụp một cái bắt được Như Ý Kim Cô bổng. Lý Tĩnh thoát được tánh mạng, mặt tái mét mồ hôi lạnh, vội vàng thôi lui sang một bên nấp sau lưng người khác.

Bạn đang đọc truyện *Vô Lại Kim Tiên 2* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50: Thái Ất kim tiên.

Lại nói Lâm Phong mượn Thiên Hoàng Thái Huyền thể thân cắt đứt ác niệm, rồi hóa thân đuổi theo Xi Vưu xuyên qua thiên giới, lên ba mươi ba tầng trời, đến không gian Hỗn Độn. Xi Vưu trốn rất nhanh, thực sự rất nhanh. Trong không gian Hỗn Độn một luồng sáng lóe lên, hiện ra một mảnh Càn Khôn thể giới, đúng là Thái Thanh chí tôn thánh nhân: Thái Thượng Lão Quân Huyền Đô Thiên

Xi Vưu hoảng một cái liền tiến vào Đầu Suất Cung. Thái Huyền chính là ác niệm của Lâm Phong biến thành, đều là thân thể một người, tất nhiên biết được số trời. Trong không gian Hỗn Độn không phân âm dương, không chia Càn Khôn, thánh nhân tại hư không, không dính nhân quả. Xi Vưu trốn vào Đầu Suất Cung của Lão Quân. Thật không tiện chạy vào bắt người, thì còn đuổi theo hấn gì nữa.

Năm đó, cùng ở trước tổ sư nghe giảng đạo, ta đã nhường ngôi cho Lão Quân, chuyển kiếp muôn đời sau, mới có thể được Lão Quân ban thưởng Thái Cực Đồ giúp ta thành tiên đạo. Nếu không có Thái Cực Đồ chống đỡ chỉ sợ vẫn không thể thoát khỏi luân hồi, có điều là Hầu Tử kia tại Bát Cảnh cung đánh chết đồng tử của Lão Quân, hôm nay đã là hai bên không còn nợ nần gì nhau nữa nên cũng không muốn tùy tiện xông vào bắt Xi Vưu.

Thái Huyền trong đầu thay đổi ý niệm, tự nhiên biết Lão Quân kia đem Hầu Tử ném vào lò Bát Quái, đốt thành thể Thái Ất kim tiên rõ ràng đã trả lại nhân tình cho mình. Thăm nghĩ một hồi, liền quay lại hạ giới, ngang qua Linh Tiêu đại điện, bấm ngón tay tính toán, mới biết Hầu Tử kia bản tính không đổi, lại đánh lên Thiên giới.

“Hầu Tử này bản tính khó đổi, mặc dù trong lò Bát Quái đã thành thể Thái Ất kim tiên, nhưng chấp niệm rất nặng. Rốt cục muốn ta hứng nhân quả của môn hạ đệ tử, thực sự rất phiền toái”

Thái Huyền chính là ác niệm Lâm Phong biến thành, tất nhiên đối với Hầu Tử kia sinh lòng bất mãn, lại biết Ngọc đế phái Thái Bạch đi Thụy Hà sơn, lúc này tại Nam Thiên môn ngăn cản Thái Bạch Kim Tinh nói:” Lão già này không cần phải đi Thụy Hà sơn, đây là thân ngoại hóa thân thứ nhất của ta, hãy theo ta đến Linh Tiêu đại điện thu thập Hầu Tử.”

Thái Bạch Kim Tinh mừng rỡ nói:” Như thế tốt quá, mời thượng tiên.”

Thái Huyền cũng không nhiều lời. Một đạo thanh sắc cầu vồng bay lên, đã lên tới Ngọc Khuyết Kim Thiên. Thái Bạch Kim Tinh cũng vội cười mây đuổi theo.

Thái Huyền đến Linh Tiêu đại điện. Lúc này Hầu Tử đang đại triển thần uy, đánh chết vài tên văn võ tiên quan pháp lực cao thâm. Thái Huyền là ác niệm Lâm Phong biến thành, thấy Hầu Tử hung tàn, lập tức giận dữ nói:” Người, cái con khỉ này không biết tốt xấu, dám nhiễu loạn Thiên đình, mau thu hồi Thiết bãng, theo ta về hạ giới.”

Một đoàn Huyền Hoàng khí bay ra, hóa thành vô số cự chưởng to nhỏ, bắt ngay được Như Ý kim cô bổng. Bên kia, Hầu Tử cũng bốc hỏa: ”Thằng nhãi này, người dám quản việc của Lão Tôn hử, hãy đỡ một gậy của Lão Tôn”. Nói xong liền dùng sức giật lại, muốn thu hồi cây gậy, đánh cho Thái Huyền đòn cảnh cáo.

Chỉ là Kim Cô bổng giờ phút này lại nặng tựa thiên hà, như thế nào cũng không thu hồi được. Hầu Tử thầm kinh hãi:” Người kia là ai lại có đại thần thông này. Lão Tôn như thế nào lại chưa nghe nói qua” Nhưng lại không từ bỏ ý định, vận sức hết lên, đại khởi thần thông. “Ầm ầm”, tiếng nổ vang lên, cả Linh Tiêu đại điện đều rung động, như muốn sụp xuống. Nhưng cây gậy vẫn như trước, không chút lay động.

Các văn võ tiên quan cùng Ngọc đế lão nhi hoảng sợ, mặt không còn giọt máu, vội vàng quay lại Phi Hương điện

Thái Huyền cả giận nói:” Con khỉ này không sợ chết, thấy sư phụ còn dám làm càn, không thể tha cho ngươi được”. Liền hét một tiếng, một bàn tay màu vàng không lồ mạnh mẽ bay tới, bắt lấy Hầu Tử. Tay kia vung lên, một đạo hoàng sắc cầu vồng bay ra, cuốn lấy Hầu Tử

“Thằng nhãi này không có đạo lý, Lão Tôn ta trên không sợ trời, dưới chẳng sợ đất, chỉ có duy nhất một sư phụ. Thằng nhãi này lại dám giả mạo sư phụ Lão Tôn, làm ta tức chết. Nhất định phải đánh người cho hả giận”.

Hầu Tử vô cùng giận dữ, thân mình dừng lại, trên đầu bay ra một đám vân quang xanh trông như nước rồi xuất ra cầu vồng vàng. Từ trong lao ra một cỗ kim khí, ngưng tụ thành một pho tượng Bát Bảo Kim thân, hướng Thái Huyền đánh tới.

“Hầu Tử này bị Phật môn làm phép, chính là Phật môn thần thông, lại bị Lão Quân thiêu trong lò Bát Quái bốn mươi chín năm, tu thành Thái Thanh bản mạng huyền quang. Tuy nhiên, đã bái ta đây là sư phụ, nhưng lại chưa từng tu luyện Hồng Mông đại pháp, nhân quả dây dưa, không thể một lời nói hết, cứ tạm bắt về đã rồi tính tiếp”.

Thái Huyền cùng Lâm Phong cùng là một người, tất nhiên là tâm tình tương thông, ý niệm trong đầu lập tức xoay chuyển, nói:” Con khỉ này hay, ta dùng Thất Thái Nguyên thạch cùng người hiểu rõ nhân quả. Người lại khinh sư phụ quên đạo, là kẻ phản giáo bỏ pháp, hạ người như người lưu lại làm gì.”

Nói xong liền vận khởi thần thông, đoạt lấy Kim Cô bổng, bàn tay màu vàng thể mạnh không ngừng, đem Hầu Tử bắt lại, chế ngự nguyên thần. Hầu Tử kinh hãi nói:” Người là Cực Lạc cung chủ!” Hấn thần thông không nhỏ nhưng đạo hạnh nông cạn, làm sao có thể biết được kiếp trước kiếp sau của Lâm Phong.

Thái Huyền cười lạnh nói:” Con khỉ này không phải không có thuốc chữa. Nếu không phải tiểu đồ của ta có tình ý với ngươi, ta nhất định đè ngươi năm

trăm năm nữa”.

Hầu Từ ý niệm xoay chuyển, thầm nghĩ:”Cực Lạc cung chủ lợi hại như thế, mình không phải địch thủ, trước mắt đành chịu thiệt thòi, lập tức nói:”Ta tại Hoa Quả sơn tu chân dưỡng tính, có quan hệ gì với đồ đệ ngươi đâu?”

Thái Huyền không để ý đến hắn, hướng Ngọc đế nói:”Hầu Từ này mạo phạm nhiều, ta mang hắn về, mong bệ hạ chớ trách.” Nói xong liền chẳng thèm quan tâm đến Thiên giới vẫn vô tiên quan, hóa ra một đạo thanh sắc cầu vồng, bay khỏi Linh Tiêu điện, đi xuống hạ giới.

Ngọc đế kinh hồn nói:”Nhờ có Cực Lạc cung chủ kịp thời chạy tới, nếu không Lý Thiên vương không tránh khỏi kiếp nạn này.”

Lý Tinh sớm bị dọa cho mặt không còn chút máu, còn có thể nói được gì.

Võ Đức Tinh quân cùng Lâm Phong sớm có thù oán, liền nói:”Bệ hạ, Hầu Từ chính là môn hạ Cực Lạc cung chủ thả ra, sớm đã là môn hạ Cực Lạc cung. Lần này công khai tạo phản Thiên đình, theo ta thấy phân nửa là Cực Lạc cung chủ cố ý để Thiên đình khó xử.”

Mấy tiên quan cùng Võ đức tinh quân giao tình không tệ cũng lập tức mở miệng hưởng ứng.

Chỉ có Na Tra nói đỡ cho Lâm Phong:”Bệ hạ, Lâm đạo huynh thường ngày ước thúc môn hạ, cũng không từng phạm qua Thiên quy. Hầu Từ kia năm trăm năm trước xúc phạm thiên nhan, hôm nay tuy là môn hạ Cực Lạc cung, nhưng bản tính khó sửa, mới lần thứ hai phạm Thiên điều. Theo ta cũng không phải Lâm đạo huynh gây khó dễ cho Thiên đình. Huống hồ lần này nếu không có hóa thân của Lâm đạo huynh đuổi tới, ta e uy nghiêm Thiên đình cũng không còn nữa.”

Lý Tinh vốn không hòa thuận với nhi tử, lúc này nghe Na Tra nói đỡ cho Lâm Phong, lập tức trách mắng:”Nghịch tử này, còn dám nói thay cho Cực Lạc yêu nhân. Yêu đạo trước đây đã mấy lần phạm giới luật Thiên đình. Hôm nay môn hạ đệ tử của hắn công nhiên không để Thiên đình vào mắt, như thế là đại nghịch bất đạo, làm sao lưu lại được.”

Na Tra giận dữ nhưng cũng không tiện phát tác, hừ nhẹ mấy tiếng rồi im lặng.

Ngọc đế hỏi Thái Bạch Kim Tinh:”Tiên khanh, ý khanh thế nào?”

Thái Bạch Kim Tinh là tâm phúc của Ngọc đế lão nhi, có gì mà kim khẩu Ngọc đế không tiện nói ra thì tự nhiên có lão gánh vác bèn nói:”Bệ hạ, Cực Lạc cung chủ thần thông quảng đại, ta xem việc này không nên tuyên bố rộng rãi.”

Ngọc đế cũng tiện xuống nước liền gật đầu nói:”Chính hợp ý ta”. Lập tức không hề để ý tới mấy tiên quan đang làm âm ỉ, cùng Thái Bạch quay lại Phi Hương điện

Đến Phi Hương điện, Ngọc đế mới hỏi Thái Bạch:”Cực Lạc cung chủ có Thánh Mẫu nương nương bảo hộ, lại có được đỉnh cấp pháp khí của Bàn Cổ tổ sư cùng Tiên Thiên đệ nhất pháp khí, chính là số trời đã định, chẳng qua là chuyện sớm hay muộn thôi. Cả văn võ bá quan chỉ có tiên khanh là hiểu nỗi khổ tâm của trẫm, ài!”

Thái Bạch nói:”Bệ hạ không cần lo lắng. Người mấy lần cấp phương tiện cho Cực Lạc cung chủ, lại ban cho hắn Đào tiên vạn năm. Hôm nay Cực Lạc cung chủ thần thông không dưới Như Lai, chắc cũng hiểu đạo lý trong đó. Huống hồ bệ hạ còn có Thất công chúa. Đại kiếp nạn tới thì Cực Lạc cung chủ nhất định không thể khoanh tay đứng nhìn.”

Ngọc đế thờ dài nói:”Thánh nhân vô tình, chỉ hi vọng là như vậy.”

Lại nói Cửu Phượng cùng Hình Thiên rời Thúy Hà sơn, thấy Cực Lạc cung chủ quả không gây khó dễ, đều cảm thấy mơ hồ, không biết Cực Lạc cung chủ làm cái quỷ gì.

Bất quá hắn chính là bị ép buộc, bắt buộc dĩ mới vào Cực Lạc cung. Hôm nay đã không còn hạ mình làm tay chân cho Lâm Phong nên cũng không phí sức suy nghĩ nhiều nữa. Trên đường đi ba mươi ba tầng trời, ghé qua không gian Hỗn Độn. Trước mắt thiên quang rạng rỡ là đã đến bên ngoài Đông Hoàng cung.

Đang chuẩn bị đi vào bái kiến Đông Hoàng Thái Nhất, lại bị hộ vệ Cửu Trảo Kim long ngăn lại. Cửu Trảo Kim long này theo Đông Hoàng tu hành tại không gian Hỗn Độn, hóa thành thanh bào nam tử xấu xí ngăn Hình Thiên cùng Cửu Phượng:”Lão sư nói các người đã vào làm môn hạ Cực Lạc cung, liền không thể trở về. Mau rời đi, sau này kết liễu nhân quả mới được trở về đây”

Cửu Phượng cùng Hình Thiên kinh hãi, cũng không dám vi phạm pháp chỉ của Đông Hoàng, thánh nhân uy phong cần gì bọn họ đồng ý. Lúc này không dám lưu lại, vội vàng quay lại ba mươi ba tầng trời rồi nhìn nhau, nhất thời không biết đi nơi nào.

Hình Thiên hơi có chút hối hận, nói:”Cực Lạc cung chủ có Thánh Mẫu nương nương bảo hộ, thụ chín chín tám một hình phạt Thiên Hóa thiêu đốt, tại Thái Hư ảo cảnh chống đỡ Thiên sát nghiệt, lại nhân cơ hội dùng Thất Thái Nguyên thạch cùng Linh Lung Bảo Tháp xuất ra hai thân ngoại hóa thân, thần thông pháp lực còn trên cả đám người Thích Già. Chúng ta đều nhập làm môn hạ cũng không tính là ủy khuất, không bằng trước tiên đi xem!”

Cửu Phượng hừ lạnh, nói:”Số trời như thế há có thể thay đổi, mặc cho người chê cười với thể diện thanh cao. Lão sư đã nói chúng ta sau này còn có thể nhập giáo, nhất định sự tình còn có thay đổi. Hồng Mông pháp của Cực Lạc cung chủ quả thật có chỗ độc đáo, ta và ngươi có thể hợp thể cộng tu, mau chóng chém thiện niệm, sau này kiếp nạn tới còn có đường sinh cơ.”

Hình Thiên mừng rỡ, chỉ là nghe Cửu Phượng nói lời này thì sắc mặt dị thường lạnh như băng, liền biết sư tỷ không phải có ý với hắn, mà là muốn mượn sức hắn chém ác niệm, pháp lực đại hạnh tinh tiến một phần, sau này độ kiếp sẽ dễ dàng một phần. Bất quá hắn đã sớm thêm thường sắc đẹp của vị sư tỷ này, chỉ là không dám thể hiện ra mặt thôi. Hôm nay có cơ hội, có ngu ngốc mới cự tuyệt.

Cửu Phượng tâm tư thông minh, tất nhiên là biết rõ Hình Thiên nghĩ gì trong đầu, mặt không khỏi phát lạnh, hừ lạnh một tiếng, liền độn quang hướng Đông Hải mà đi.

Hình Thiên thăm giật mình, biết vị sư tỷ này tâm ngoan thủ lạt, thủ đoạn cũng dị thường lợi hại, không dám suy nghĩ thêm, cũng liền độn quang đuổi theo, đến Đông Hải tìm một động phủ để chuẩn bị cho tu luyện Cực Lạc.

Bạn đang đọc truyện *Vô Lại Kim Tiên 2* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: Đại thánh sinh uy.

Lại nói hạo kiếp tương khởi, thiên địa quay về hỗn độn, Lâm Phong có được Như Ý Kim kiếm, nắm quyền sát phạt, nên trong lòng cực kì vui vẻ, có được Tiên Thiên thánh khí Kim Thư, lập tức cùng tứ nữ bế quan luyện bảo.

Môn hạ đệ tử vâng sư mệnh tất cả đều tìm động phủ tu chân dưỡng đạo, tinh luyện Nguyên Thần pháp lực, tới lúc đại kiếp nạn thì cũng có thể độ kiếp.

Ngày hôm đó, Cửu Vĩ Hồ vừa mới tìm xem hết núi non Thúy Hà sơn phương viên trăm vạn dặm lớn nhỏ, đột nhiên Lâm Phong thoát ra Nguyên Thần, triệu đến Thạch Cơ, tiểu Thanh, Hồng Bào lão yêu, Tiểu Bạch long Ngao Liệt, lão Chí Minh cùng Quan Âm và các đệ tử khác đến Cực Lạc tiên phủ đại diện, nói: "Đại kiếp sắp nổi lên, bọn ngươi nhân quả còn chưa tận, có thể xuất cung du lịch. Thứ nhất là hóa giải hết nhân quả, thứ hai bọn ngươi còn có chút cơ duyên!"

Chúng đệ tử ban đầu còn buồn bực hốt hoảng, vội vàng mừng rỡ bái tạ.

Thái Y cùng Nghê Thường ngồi tựa đầu gối Lâm Phong đầu gối, cười khanh khách nói: "Phụ thân, chúng ta cũng có thể đi ra ngoài sao?"

Lâm Phong vỗ vỗ con gái, cười nói: "Đương nhiên, các ngươi có thể cùng sư huynh các sư tỷ một đường, Phụ thân ban thưởng các ngươi linh phù phòng thân, nếu có phiền toái, có thể bóp nát linh phù, Hai đại thân ngoại hóa thân của phụ thân sẽ tới kịp thời!"

Thái Y và Nghê Thường hân hoan tung tăng như chim sẻ, đều mừng rỡ.

Lâm Phong lại lấy Thiên La tứ kiếm, phân cho hai con gái, đem Thiên Ma kiếm cho Hồng Bào lão yêu, Bích Du tiên tử đem Hỗn Độn Thiên La tán cho Thanh Hà, Bích Vân tiên tử đem Tam Âm Phá Ma Thần toa cho Tiểu Bạch Long, lại dặn dò một phen, mới quay lại hậu điện luyện Kim Thư.

Lập tức chúng đệ tử ra khỏi Cực Lạc cung, hấp tấp hướng Nam Chiêm Bộ châu mà đi.

Lâm Phong xuất phát từ nhân gian, thành tựu tiên đạo cũng không quá mấy trăm năm, môn hạ căn cơ nông cạn, ngoại trừ Quan Âm từng là Phật môn Bồ Tát. Tu thành lưỡng đại không pháp chi tương, tương đương với Đạo gia tạo được hai đại thân ngoại hóa thân kim tiên, đệ tử còn lại lên một lượt cũng không có.

Lại nói Cửu Phượng cùng Hình Thiên ẩn cư tại Đông Hải hợp đạo song tu, ngày hôm đó. Cửu Phượng đột nhiên tâm huyết dâng trào, khắp chỉ tính toán, biết môn hạ đệ tử của Lâm Phong phải đi qua Đông Hải, hướng Nam Chiêm Bộ châu mà đi, thăm nghĩ trong bụng, "Cực Lạc cung chủ hoành hành ngang ngược, ý có Thánh Mẫu nương nương làm chỗ dựa, bắt buộc ta nhập làm môn hạ. Vừa vặn bắt môn hạ đệ tử của hắn để giải nỗi hận!"

Cửu Phượng vốn là một trong bảy đại yêu thần của Thiên Hoàng Thái Huyền, chính là hạng người có cừu tất báo. Cùng Hình Thiên hợp kế, lúc này giá khỏi độn quang ra khỏi động phủ, tại Đông Hải ngăn cản bọn lão Chí Minh một nhóm chín người.

"Sư huynh sư tỷ. Các ngươi tại sao lại ở chỗ này!" Thái Y cùng Nghê Thường bán tính thuận lương, không chút tâm cơ, tại Cực Lạc cung thì cũng cùng Cửu Phượng Hình Thiên có tình đồng môn. Giờ phút này thấy Cửu Phượng Hình Thiên hai người, lập tức mừng rỡ. Lên tiếng chào hỏi.

Thạch Cơ cùng tiểu Thanh đối với Cửu Phượng cũng cực kỳ thân cận, liền bước lên phía trước ra mắt.

Hồng Bào lão yêu lại nhìn xem Cửu Phượng cùng Hình Thiên một hồi cạc cạc cười quái dị, hơi có chút hương vị khiêu khích.

Lão yêu này vốn là Thiên Tiên nhất lưu. Tuy nhiên căn tính nông cạn, vô vọng chém ra được thân ngoại hóa thân. Nhưng sau khi bái nhập làm môn hạ Lâm Phong, chẳng những có thể ăn Đại La Cửu Chuyển Kim Đan, còn ăn không ít vạn năm đào vương, lại hấp thụ Hồng Mông, Huyền Hoàng nhị khí

tinh luyện Nguyên Thần thân thể. Được Lâm Phong truyền thụ thượng cổ yêu tộc bí pháp, đã tu thành Nguyên Thần thứ hai.

Lại tự cao có sư tôn ban thưởng Thiên Ma kiếm, liền có chút ít tự đại. Không đem Cửu Phượng cùng Hình Thiên để vào mắt.

Nhưng Tiểu Bạch long Ngao Liệt cùng Thanh Hà tiên tử lại nghĩ rằng Cửu Phượng phản bội sư môn, bởi vậy đối với hai người không có hảo cảm. Lúc này thấy Cửu Phượng cùng Hình Thiên sắc mặt bất thiện, đều tự nâng cao tinh thần đề phòng.

Quan Âm cùng Cửu Phượng chính là đối thủ cũ. Bị Cửu Phượng ngăn lại đường đi, cũng chỉ là cười khẩy không nói.

Cửu Phượng tuy tâm ngoan thủ lạt, nhưng cũng biết Thái Y cùng Nghê Thường bản tính thuần lương, không muốn làm khó hai người, chỉ là nhìn chăm chăm vào Quan Âm cười lạnh liên tục "Bà nương này Ngươi không phải cả ngày nói cái gì Phật môn quảng đại, có thể khá độ người. Vì sao ngươi lại phản giáo quên đền, cũng vào làm môn hạ Cực Lạc cung, thực sự là thú vị a!"

Quan Âm nói: "đây là số trời, chúng ta đều nghịch không được. Yêu nghiệt nhà ngươi lại ngăn đón chúng ta đường đi!"

"Khá lắm yêu phụ, quả là miệng lưỡi bén nhọn!" Cửu Phượng nói không qua Quan Âm, lập tức giận tím mặt "Hôm nay chính là muốn cùng cái loại đàn bà miệng lưỡi chanh chua này không chết không thôi!"

"Sư tỷ chậm đã, bà nương này hãy để cho ta thu thập!" Hình Thiên thấy Cửu Phượng muốn động thủ, liền bước lên phía trước, một cổ yêu quang cuốn thẳng Quan Âm, ngay cả bọn người Thái Y cùng Nghê Thường cũng không buông tha.

Quan Âm liền vội giương tay ném đi, Thất Thái Liên hoa bay lên cao khoảng một ngàn trượng, đem các sư huynh muội bảo vệ, cùng Hình Thiên đấu pháp.

Thái Y cùng Nghê Thường hoa dung thất sắc nói: "Sao lại như thế, sư huynh nhanh mau dừng tay."

Hình Thiên chính là hạng người hung tàn, đối Lâm Phong chúng đệ tử nửa điểm hảo cảm cũng không có, làm sao dừng tay, cười to nói: "Cha ngươi không biết tốt xấu, ý vào thân thông bắt buộc ta nhập vào làm môn hạ. Hôm nay đang muốn cho bọn ngươi thân hình tiêu diệt, mới có thể giải mối hận trong lòng của ta!"

Hồng Bào lão yêu tự vào làm môn hạ Lâm Phong, được không ít chỗ tốt, lại biết tiện nghi sư phó có Thánh Mẫu nương nương làm chỗ dựa, bởi vậy sớm đã thu tâm. Giờ phút này thấy Hình Thiên hung ác, cũng rút ra Thiên Ma kiếm, quát: "Thằng nhãi này ngươi đừng vội can rờ, trước để lão tổ kiến thức chút thủ đoạn của ngươi!"

Cửu Phượng đứng một bên không động thủ cười lạnh nói: "Loại tôm tép nhãi nhép có năng lực gì, mà lại bảo Cửu Phượng ta có chút thủ đoạn!"

Hồng Bào lão yêu nhìn thấy Cửu Phượng, nhưng lại cảm thấy còn có chút ràng buộc. Nhưng mà lúc này không giống ngày xưa, lão yêu đã tu thành Nguyên Thần thứ hai, lại được Lâm Phong ban thưởng cho Thiên Ma kiếm không thua gì Tiên Thiên thập đại thánh khí, tất nhiên là dùng khí mười phần, kêu ha ha mà nói: "Sư phụ ta pháp lực Thông Thiên triệt địa, cả Tây Thiên cổ Phật cũng không phải đối thủ. Ngươi cái giá bà nương (có chồng) này có thể được vào sư môn ta làm môn hạ, lại còn muốn phản bội sư môn. Sau này đại kiếp mà tới thì cuối cùng cũng không thể trốn thoát, lão tổ ta hôm nay sẽ ra tay, tống ngươi vào luân hồi."

Cửu Phượng đại hỏa, "Thật to gan, thứ nô tài ngươi cũng dám khẩu xuất cuồng ngôn." Giận dữ gào một tiếng, đỉnh đầu một cổ yêu quang lao ra như sóng cuộn, nhắm hướng Hồng Bào lão yêu bay tới. Trong đó còn kèm theo quang mang xanh tím mật mù không ngừng lưu chuyển, thực ra Cửu Phượng tại trong Cực Lạc cung hấp thụ Hồng Mông tử khí tinh luyện bản Hồng Mông bốn mạng huyền quang.

Yêu vân cuộn cuộn đung đưa, thế không thể đỡ, ba đào cuộn cuộn hướng Hồng Bào lão yêu.

"Giá bà nương này quá lợi hại!" Hồng Bào đương kinh hãi, trong lòng biết Cửu Phượng chính là thượng cổ yêu thần, pháp lực thần thông không dưới trăm hai đại thân ngoại hóa thân Đạo gia kim tiên. Chính mình so với hắn thua khá xa, không dám khinh thường, vội vàng quát một tiếng. Vận khởi Thiên Ma kiếm, trong hư không vô số màu đen kiếm quang tràn ra, đánh tan yêu vân.

Cửu Phượng thấy Hồng Bào lão yêu có được Thiên Ma kiếm, càng giận không thể nuốt. Nộ quát một tiếng, yêu vân lại lần nữa ngưng tụ lên, lao nhanh kích động, tựa hồ muốn đem đánh rách cả hư không. Sóng dữ dâng lên, cuốn về phía Hồng Bào lão yêu, ẩn trong mây một cổ tử quang ngưng tụ, hóa thành đại thủ, muốn nắm đầu Hồng Bào lão yêu.

Hồng Bào lão yêu áp lực tăng cao, cảm thấy cả kinh. Vận khởi toàn thân pháp lực, ra sức nâng lên Thiên Ma kiếm, màu đen kiếm quang tại quanh thân ngàn trượng kích động không ngớt. Bảo vệ bản thể, hét lớn: "Chư vị sư đệ sư muội nhanh tới hỗ trợ ta!"

Tiểu Bạch long Ngao Liệt cùng Tô Hà tiên tử đã sớm toàn thân đề phòng, nghe được Hồng Bào lão yêu kêu to, lớn tiếng đồng ý, vận khởi Phá Ma Thần toa hướng Cửu Phượng mà đánh.

Tô Hà tiên tử cũng không chậm trễ. Vội vàng lấy ra Hỗn Độn Thiên La tán, một mảnh kim quang hướng Cửu Phượng xoạt xuống tới.

Pháp lực Cửu Phượng còn hơn mọi người rất nhiều, chúng đệ tử của Lâm Phong cũng chỉ có Quan Âm mới có thể chống đỡ. Tất nhiên là không đem Tiểu Bạch long để vào mắt, chỉ là Cửu Phượng hiện tại thực cùng đỉnh, toàn thân một cái pháp bảo cũng không có nên cực kỳ ghen tị pháp bảo của mọi người, thầm nghĩ: "Cực Lạc cung chủ có Thánh Mẫu nương nương làm hộ pháp mà mạnh mẽ chiếm lấy không ít đỉnh cấp pháp khí. Vừa vận thu mấy cái pháp bảo này của bọn tiểu bối, sau này có thể dùng để ngăn cản kiếp số!"

Lập tức lấy ra Luyện Yêu Hồ, nhìn trời ném đi. Một cỗ yêu quang vọt ra, hướng mọi người cuốn tới, yêu quang tựa giống như ngược hướng thiên hà liên tục không dứt. Bọn người Hồng Bào lão yêu cảm giác được bốn phía lộ vẻ yêu khí tung hoành, không có giới hạn. Một cỗ hấp lực mạnh, ngay cả đứng vững cũng khó khăn phi thường, lập tức đại kinh thất sắc.

"Yêu nghiệt, dám dẫm thương sư huynh của ta!" Lão Chí Minh vô cùng tôn sư trọng đạo, đối với vị đồng môn sư huynh đệ cùng sư tỷ muội tình nghĩa cũng là rất sâu. Làm sao trơ mắt nhìn xem Hồng Bào lão yêu cùng Tiểu Bạch long cùng với Thanh Hà bị Cửu Phượng bắt đi, vội vàng vận khởi phi kiếm dùng bốn mạng nguyên thần tế luyện hướng Cửu Phượng đánh tới.

Trong chúng đệ tử Lâm Phong thì lão Chí Minh pháp lực đạo hạnh là kém cỏi nhất, so với Cửu Phượng quả thực là cách xa vạn dặm, sao có thể làm bị thương Cửu Phượng. Chỉ thấy Cửu Phượng cười khẽ một tiếng, trong yêu quang có một bàn tay lớn màu tím lao ra vừa lật một cái liền đem phi kiếm kia thu đi.

Lão Chí Minh quả sợ hãi, vội vàng lớn tiếng hô: "Hai vị sư tỷ nhanh chóng đến hỗ trợ!"

Thái Y, Nghê Thường tỷ muội cùng Thạch Cơ, tiểu Thanh đang do dự, lúc này thấy lão Chí Minh phi kiếm cũng bị Cửu Phượng thu đi, tiểu Thanh cắn răng nói: "Cửu Phượng sư tỷ, ngươi bất tuân sư mệnh, phản bội sư môn, lại theo làm khó sư huynh tỷ muội chúng ta, chúng ta sẽ không khách khí!"

Cửu Phượng cười gằn nói: "Ai là sư tỷ của ngươi, thử làm cho ta biết một chút các ngươi có thủ đoạn gì!"

Thái Y cũng nói: "Đắc tội, sư tỷ!" Lại hướng Hồng Bào lão yêu nói: "Hồng Bào sư huynh, bày Đại La kiếm trận!"

Hồng Bào lão yêu tuy trong tay có Thiên Ma kiếm, chỉ là pháp lực kém quá nhiều, bị Luyện Yêu Hồ hút lấy, thân còn không tự chủ được, ở đâu còn có thể thêm một tay bày Đại La kiếm trận. Chỉ có thể nâng lên Thiên Ma kiếm bảo vệ thân mình.

Tổ Hà tiên tử cũng vận khởi Hỗn Độn Thiên La tán, đem mình và Tiểu Bạch long bảo hộ ở dưới, đâu còn dư lực.

Tiểu Thanh vội bảo: "Các vị sư muội, chúng ta nhanh chóng động thủ!" Rồi lấy ra Thiên Tuyệt kiếm, hướng Luyện Yêu Hồ chém tới. Thái Y cùng Nghê Thường cũng liền mang ra Thiên La kiếm cùng Thiên Huyền kiếm chém về phía Luyện Yêu Hồ.

Thạch Cơ thì té lên Thất Bảo Lưu Ly trận, một cỗ quang thái xuất hiện, hướng đánh vào đầu Cửu Phượng.

Cửu Phượng tuy pháp lực hơn mọi người rất nhiều, nhưng chúng đệ tử Lâm Phong pháp bảo quá lợi hại, không thể phân thân áp chế, đành phải buông tha Hồng Bào lão yêu cùng Tiểu Bạch long, Tổ Hà. Luyện Yêu Hồ vừa chuyển, yêu vân hướng Thái Y tứ nữ cuốn tới.

Bỗng nghe được trên chín tầng trời một tiếng chấn động, cả hư không đều kịch liệt run run. Một tiếng hét to vang lên, một cây gậy chống trời từ phía trên hung hăng lao tới nện xuống Luyện Yêu Hồ. Luyện Yêu Hồ ăn một đập này, lập tức yêu quang tứ tán, quay tít một vòng mà rơi xuống.

"Không tốt." Cửu Phượng lắp bắp kinh hãi, vội vàng thu lại Luyện Yêu Hồ.

Trong tiếng cười quái dị, đã thấy Hắc tử hạ xuống, vung bồng đánh tan yêu quang, lại một gậy đem Hình Thiên té ngã. Giờ mới hiện ra chân thân, xếp đặt thể Kim Kê Độc Lập, gãi tai cười to nói: "Nếu lão Tôn ta đây không sớm đã có nói trước, nhất định đem thẳng nhai một gậy đánh thành bánh thit!"

Cửu Phượng cùng Hình Thiên đại kinh thất sắc, thầm kêu không ổn. Trong lòng biết Hắc tử này tại trong lò Bát Quái của lão quân không những không chết cháy, hơn nữa còn đạt Thái Ất Kim tiên thể. Pháp lực thần thông không dưới Tây Thiên cổ Phật, tuyệt đối không phải địch thủ, đâu còn dám đấu thêm, vội vàng giả khởi độn quang chạy trốn chết.

Hắc tử cũng không đuổi theo, chỉ lộn mấy cân đầu vân chỉ vào Quan Âm mắng: "Giá bà nương này cũng quá ác, lão Tôn ta đây nếu không có đã đáp ứng sư phó, bằng không nhất định đánh ngươi vài gậy cho hả giận!"

"Sư huynh đã tới sao?" Mọi người thấy Hắc tử đột nhiên xông ra, đều là mừng rỡ. Tiểu Bạch long liền vội vàng hỏi, chỉ vì cái tên Hắc tử này từng đi Cực Lạc cung mượn pháp bảo đối phó Ngưu Ma vương, từng trước mặt mọi người đã bái Lâm Phong làm sư phụ, chính là mọi người đồng môn sư huynh đệ, còn có chút tình đồng môn, không giống Cửu Phượng cùng Hình Thiên, công nhiên mưu phản sư môn.

Hắc tử trảo đầu gãi tai, táo bạo nói: "Không nghĩ tới lão Tôn ta đây hôm nay ngay cả Như Lai cũng không phải đối thủ, lại còn muốn bái Cực Lạc cung chúa làm sư phụ, thật sự là tức chết ta mà!"

Mọi người nhìn nhau, không biết Hắc tử này có phát bệnh thần kinh. Nhìn Hắc tử ở đó càu nhàu, cũng không dám tiến lên để hắn nhìn thấy, chỉ dám ở phía xa quan vọng.

Quan Âm thầm nghĩ: "Cái con khi này không biết là lai lịch ra sao, hôm nay pháp lực thần thông cũng không dưới Như Lai, hay là ít chọc mới tốt!"

Hắc tử tựa hồ cực kỳ ủy khuất, phát một hồi bực tức, Thạch Cơ mới tiến lên kêu một tiếng: "Ngộ Không!"

Hắc tử gãi gãi đầu, cười tường vờ hạ xuống, nhìn xem Thạch Cơ, đột nhiên biến có chút nhũn nhũn.

Thái Y cùng Nghê Thường tính tình còn trẻ con, tiến lên nhổ lông khi trên người Hắc tử, cười khanh khách nói: "Tôn sư huynh, sư muội một mực đều ở nhớ thương ngươi đó. Ngươi như thế nào không đến gặp nàng, trở về ta nhất định nói cho Phụ thân trừng phạt nặng ngươi."

Hầu tử lộn một cân đầu vắn ra ngoài, nổi trận lôi đình nói: "Ta hận không thể một gậy đem hán đánh thành... Hắc hắc!"

Mọi người vừa nghe, còn không biết Hầu tử lại chịu đau khổ dưới tay sư tôn. Hơn phân nửa cũng là bởi vì duyng có sư phó mới có thể chạy đến nơi đây, vội vàng truy vấn, nhưng hầu tử lại không nói.

Vẫn còn Thạch Cơ cực kỳ có nề mặt, tội nghiệp nhìn Hầu tử vài lần, mặc dù là không thể vạch trần Hầu tử, nhưng lại đem sự thật uốn lượn một chút nói rõ ra.

Ban đầu là Thái Huyền bắt Hầu tử xuống Thiên đình, bởi vì là Hầu tử cùng Thạch Cơ tình nghiệt chưa xong, mới khiến cho Hầu tử đi tới gặp mặt.

Hầu tử căn bản sẽ không tới, Thái Huyền nói: "Người nếu không nghe lời ta, ta liền đem người lại nhốt thêm năm trăm năm!"

Hầu tử bị Như Lai đè ép năm trăm năm, sao có thể lần nữa ăn thiệt thòi trước mắt, vội vàng vâng mệnh, cân đầu vắn lắc mình xuống tới. Đúng lúc Cửu Phụng muốn đem chúng nữ hấp vào trong Luyện Yêu Hồ, mới một gậy đánh rớt Luyện Yêu Hồ.

Bạn đang đọc truyện *Vô Lại Kim Tiên 2* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 52: Nhất ba vị bình.

Lại nói Cửu Phụng bị Hầu tử một gậy đánh rớt Luyện Yêu hồ thì lập tức sợ hãi thâm nghĩ: "Cái con khi này được chỉ tôn thánh nhân luyện thành Thái Ất Kim tiên thân thể, pháp lực thần thông không kém Sa Bà Như Lai, trốn đi trước thì hơn"

Nghĩ rồi lập tức quát Hình Thiên độn quang bay đi.

Hình Thiên tuy có không cam lòng, nhưng cũng biết ngàn vạn lần mình không phải là địch thủ của Hầu tử, lại không muốn ngang bướng với Cửu Phụng nên cũng khởi độn quang ẩn vào đó mà bỏ chạy về động phủ. Ở đó hán và Cửu Phụng đã liên thủ lập ra cấm chế trùng điệp. Tuy rằng không ngăn được Hầu tử nhưng mà có thể kéo dài thời gian để cho hán và Cửu Phụng thông dong rồi đi.

Hầu tử bị Lâm Phong dưới dạng Thái Huyền hóa thân bắt giữ ở thiên đình đã sớm nuốt hận trong bụng nên sao chịu thôi.

Hán gầm lên một tiếng, vừa muốn gọi cân đầu vắn đuổi theo để đưa hai người vào thần hình câu diệt. Nào ngờ có Thạch Cơ thiện tâm vội vã xông về phía trước tới kéo Hầu tử mà nói: "Sư huynh, để cho bọn họ đi thôi, sư tôn nói hai người đó sau này tự có số phận"

Hầu tử cả giận nói: "Sư tôn, sư tôn, tiên nữ người cả ngày chỉ biết nghe sư phụ. Người mau lui ra, hôm nay lão Tôn nhất định phải đem hai tiểu yêu bắt giữ để giải nỗi hận trong lòng"

Đám Thái Y Nghê Thường cũng không thích giết người, thấy Cửu Phụng và Hình Thiên hai người bỏ chạy, cũng đều tiến lên khuyên bảo Hầu tử. Hầu tử cực chẳng đã đành phải thôi. Chỉ là hãy còn lửa giận khó nén. Nay linh cơ vừa chuyển chợt nhớ tới từng cùng Ngưu Ma vương ở Tích Thạch Sơn có chút khúc mắc bèn nói: "Các vị sư muội, các người nếu không có chuyện gì khác, không ngại cùng lão Tôn đi tìm Ngưu Ma Vương thanh toán nợ cũ?"

Nghê Thường thích nhất náo nhiệt, nghe vậy lập tức vỗ tay khen hay.

Còn lại mọi người cũng đều là rồi việc, hơn nữa khi xuất cung thì sư tôn đã giao phó là để cho đi rèn luyện khi có cơ duyên. Nhưng không có nói cụ thể nên mừng rỡ cùng Hầu tử đi góp vui.

Lập tức cười lên tường vân chớp chớp, ánh mây pháp phới. Môn hạ đệ tử Cực Lạc cung độn quang nhằm hướng Tích Thạch Sơn mà đến.

Đi được ước chừng nửa giờ, Hầu tử ngại đám chúng nữ Thái Y pháp lực quá kém, đằng vân quá chậm, sau một hồi gãi đầu gãi tai thì lắc mình gọi ra một đám mây kim hồng từ phía chân trời nổi lên cuộn cuộn cuốn luôn cả đám chúng nữ Thái Y. Mười vạn tám ngàn dặm thoáng chốc lướt qua, chỉ trong chớp lát đã tới Tây Ngưu Hạ châu.

Lại nói hai vợ chồng Ngưu Ma Vương và Thiết Phiến tiên tử vốn bởi vì bị Hầu tử phá hủy Tích Thạch Sơn khổ cực mới dựng nên mà tức giận không nguôi, thế phải báo thù này.

Sau biết được Hầu tử bị Nhân giáo Thánh nhân Thái Thượng Lão Quân tổng vào lò Bát Quái dùng lửa Tam Vị Chân hỏa thiêu luyện thì con giận liền tiêu tan rất nhiều, lại quay về thu dọn đồng đồ nát làm mới.

Hai vợ chồng đều là hạng người có pháp lực cao cường, bỏ ra chưa đến mười năm công phu thì ở Tích Thạch Sơn một lần nữa xây lên cung điện. Lại tuyển nhận rất nhiều yêu vương pháp lực cao cường, thể lực so với trước kia chỉ có hơn chứ không kém.

Hôm nay, Nguru Ma vương đi tuần một chuyến, trong lúc vô ý nghe được Hầu tử chẳng những không bị chết cháy, hơn nữa pháp lực lại càng cao thâm, lần thứ hai náo loạn thiên cung thì lập tức sợ hãi.

Sau khi về cung lập tức cùng Thiết Phiến tiên tử thương nghị đối sách.

Có điều vợ chồng hai người còn chưa thương nghị ra đối sách, liền có tiểu yêu thất kinh vào báo, Tề Thiên đại thánh dẫn chúng môn hạ đệ tử Cực Lạc cung đến đây đòi nợ.

Nguru Ma vương kinh hãi. "Bản vương cùng Cực Lạc cung chủ ngày xưa không oán, gần đây không thù. Việc Hầu tử khi dễ ta cũng đã bỏ qua, sao lại còn phải môn hạ đệ tử đến đây tìm ta gây phiền phức, làm thế nào cho phải?"

Thiết Phiến Tiên tử cũng là tâm trạng giật mình. Nói là Cực Lạc cung chủ tuy rằng nổi lên có vài trăm năm, nhưng danh tiếng cũng đã rung động tam giới. Lại thêm Cực Lạc cung chủ đã ký thác ngũ niệm, chỉ còn một niệm chưa cất chỉ còn cách Hỗn Nguyên Đại Đạo có một bước chân.

Hơn nữa lại có rất nhiều đỉnh cấp tiên thiên pháp khí, đạo hạnh thần thông còn trên cả Bà Sa Như Lai. Đừng nói là vợ chồng hai người, cho dù là Di Lạc Nhiên Đăng cổ phật tới thì cũng uống công.

Thiết Phiến tiên tử nói: "Con khi này pháp lực cao cường, lại có đệ tử Cực Lạc cung trợ giúp. Vợ chồng hai người chúng ta sợ là khó lòng chống đối, không bằng đến Đông Hoàng cung né tạm một thời gian, ngày sau lại tính kế"

Nguru Ma vương cả giận nói: "Vợ chồng chúng ta cũng là yêu tộc, thời Hồng Hoang thượng cổ với Thiên hoàng đã có cớ giết. Cùng Cực Lạc cung chủ mặc dù không giao tình, nhưng mà không có oán cũ, đối với Ma Môn là địch. Vì sao lại chẳng để cho có thể diện, năm lần bảy lượt khinh rẻ ta. Và lại đệ tử môn hạ Cực Lạc cung cũng nhiều người là yêu tộc ta, ngay cả nữ nhi cung chủ cũng đầu nhập đường súc sinh, mang kiếp yêu thân. Sao có thể nặng bên này nhẹ bên kia như vậy"

Thiết Phiến tiên tử cũng cả giận nói: "Bây giờ nói những điều này cũng vô dụng, lão nương cũng không muốn nhập Luân Hồi. Ngươi rút cuộc có đi Đông Hoàng cung không?"

Nguru Ma vương tuy là không muốn mất thể diện, nhưng là biết vợ chồng hai người ngàn vạn lần không phải đối thủ của Hầu tử. Hắn mặc dù đã đắc đạo trước thời kì hồng hoang đại chiến, nhưng ở thời kì thượng cổ cũng chỉ là tiểu yêu không có tiếng tăm, làm nô bộc cho Nhân giáo Thánh tôn Thánh nhân Thái Thượng Lão Quân hợp tác với tọa kỵ Thanh Nguru để cùng nhau kéo xe cho Thiên Hoàng Thái Huyền.

Trong thời Thượng cổ yêu ma đại chiến thì tu hành chưa từng hiểu thấu Tam thanh. Chỉ đến giai đoạn sau cùng đứng ra thu dọn tàn cục thì Thanh Nguru bị Thái Thượng Lão Quân thu làm tọa kỵ, vào làm môn hạ Thái Thanh, đến giờ đều ở Huyền Đô cung tĩnh luyện Thái Thanh tiên pháp.

Còn Nguru Ma vương năm đó pháp lực thấp, vẫn chưa khiến cao thủ Ma Môn chú ý, bởi vậy may mắn tránh được một kiếp. Sau đó cùng Thiết Phiến tiên tử ở Tích Thạch Sơn an cư lạc nghiệp, đến giờ cũng dựng được một mảnh cơ nghiệp. Ai ngờ mấy chục năm trước bị Hầu tử phá hủy, hôm nay cũng là có thù mà không thể báo, làm sao mà không tức giận sôi gan với hắn.

Về phần đám yêu binh yêu tướng đã thu nạp, càng không sử dụng được.

Nguru ma vương do dự một hồi, cuối cùng thì giữ mạng nhỏ quan trọng hơn, phải buông mặt mũi. Lúc này đành cắn răng, vợ chồng hai người ra khỏi Tích Thạch Sơn. Hai luồng thanh hồng lướt đi nhắm hướng Đông Hoàng cung của yêu tộc Đại thánh Đông Hoàng Thái Nhất.

Lại nói khi vợ chồng Nguru Ma vương vừa mới bay đi, một đoàn kim quang đã hạ xuống ngay trước núi.

Hầu tử mang theo các sư đệ muội đã tới Tích Thạch Sơn, lập tức tóm lấy một tên tiểu yêu, hùng hùng hổ hổ nói: "Mau đi gọi Nguru Ma vương ra gặp lão Tôn, nếu không nhất định biến Tích Thạch Sơn thành Tích Thạch động."

Tiểu yêu quá sợ hãi, "Ngươi là người phương nào?"

Hầu tử cạc cạc cười to nói: "Con bò con nhà ngươi nghe cho rõ đây, ông nội Tôn gia là Tề Thiên đại thánh Tôn Ngộ Không sáu trăm năm trước đại náo thiên cung"

"A, nguyên lai là Tôn đại thánh." Tiểu yêu vừa nghe xong thì thiếu chút nữa bị dọa đến vãi đái ra quần vội vã chạy vào trong núi.

Hầu tử mặc dù tính tình ưa gây gổ, nhưng cũng biết tiên lễ hậu binh, cố ghìm mình chờ đợi một hồi cũng không thấy Nguru Ma vương đi ra, lập tức không có kiên trì mà mắng: "Lão Nguru này không dám đến gặp lão Tôn. Nếu không đánh cho Tích Thạch Sơn của hắn tan nát thì làm sao giải được mối hận trong lòng lão Tôn"

Liền quát biến, mảng Kim Hà nứt ra, gây Như Ý Kim Cô bổng dài ra ước chừng một vạn trượng, chu vi mấy vạn dặm từ trên trời đè ép xuống phía dưới ngay phía trên Tích Thạch Sơn.

"A, không được tạo nhiều sát nghiệp."

Chúng môn hạ đệ tử Cực lạc cung hạ thấy Hầu tử hung tợn như vậy, nói động thủ là động thủ, không hề dọa dẫm chỉ một câu.

Thạch Cơ càng uyển chuyển gọi lớn, vội vã đến kéo Hầu tử lại.

Hầu tử lại giật tay ra, nổi trận lôi đình nói: "Nữ tiên này sao lại phiền phức như vậy. Nguru Ma vương không chịu ra gặp ta, rõ ràng là không để lão Tôn vào mắt. Ta muốn san bằng Tích Thạch sơn để giải tỏa mối hận trong lòng của ta."

Thạch Cơ vội vàng khóc nói: "Ngươi nên một gây xuống phía dưới sợ không phải muốn giết chết hàng tỉ sinh linh sao. Bồng dung lấy dính rất nhiều nhân quả đều phải ứng trên người sư phụ. Làm sao không đoái hoài sư môn, mau mau thu Kim Cô bổng."

Hầu tử cá giận nói: "Lão Tôn đây vạn kiếp không làm ma, lại có Thái Ất Kim tiên thân thể, làm sao phải sợ nhân quả đến. Kiếp số tới cũng tự có lão Tôn chịu, cùng sư phụ có quan hệ gì đâu. Tiên nữ này chớ có dài dòng."

Mắt thấy Kim Cô bổng sẽ hạ xuống, sợ không phải vậy chốn Tích Thạch Sơn bao nhiêu yêu lớn yêu nhỏ vô tội trong vòng vạn dặm đều phải gặp tai bay vạ gió, Thạch Cơ cũng vội, cá giận nói: "Mau thu Kim Cô bổng."

Tiểu Bạch long dù thích Hầu tử bụng dạ ngay thẳng, tính tình có cừ oán tất báo. Hấn cực kỳ thân cận cùng vị sư huynh này cũng không muốn Hầu tử làm sát kẻ vô tội, vô duyên có gây ra nhân quả, ngày sau đại kiếp nạn đến chắc chắn kiếp nạn nặng hơn. Bởi vậy khuyên nhủ: "Sư huynh, những tiểu yêu này cùng bọn ta chưa gây thù hận, không bằng tạm tha bọn họ đi. Không sẽ dính lấy nhiều tội quả."

Còn Quan Âm Bồ Tát với Hầu tử vốn có hiềm khích cũ. Lúc này thấy Hầu tử muốn đại khai sát giới, nếu cứ một gây nên xuống phía dưới, như vậy sinh linh vạn dặm ở Tích Thạch Sơn không phải đều mau đây xuống Diêm Vương điện sao. Tạo ra sát kiếp quả thực tuyệt vời. Kết nhân quả lớn như thế, ngày sau đại kiếp nạn tới thì cho dù có thánh nhân che chở, cũng không có khả năng bình yên vô sự. Vì vậy có tâm trạng mừng thầm.

Lão Chí Minh đều tôn sư trọng đạo, với các vị sư huynh đệ và sư tỷ muội cũng luôn chiều cố, bởi thế cũng tốt bụng khuyên bảo.

Đám chúng nữ Thái Y, Nghê Thường, tiểu Thanh, Thanh Hà đều ra sức khuyên Hầu tử không được tạo nhiều sát nghiệp, lấy nhiễm nhân quả.

Nghê Thường cũng kéo Hầu tử lại dịu dàng nói: "Sư huynh, cha nói huynh không thể dính thêm nhân quả thị phi nhiều hơn. Nếu huynh không nghe, ta đây liền dùng bùa cha ban thường thỉnh cha cho thân ngoại hóa thân tới cùng huynh giải thích."

Hầu tử mặc dù háo thắng, nhưng cũng không phải đồ con lợn. Vừa mới bị Thiên Huyền hóa thân của Lâm Phong bắt giữ ở thiên đình. Trong lòng biết Thiên Huyền chân thân có đỉnh cấp pháp khí từ thời Bàn Cổ khai sinh Linh Lung Bảo tháp trợ giúp có pháp lực vô cùng lớn. Chính mình cũng không phải là địch thủ, nếu như gọi tới, e là không được tốt cho lắm.

Chỉ là hấn cứng đầu cứng cổ, lại thấy Thạch Cơ tức giận mất hạnh trường trường, thật là cũng không hề nề mặt, lập tức trở nên ngang ngạnh, xuất ra một mảnh kim quang hắt Nghê Thường ra, cá giận nói: "Chịu cảnh bất bình này lão Tôn thể không bỏ qua cho Tích Thạch Sơn"

Lúc này phát ra tiếng quát, Kim Cô bổng gia tốc đè ép xuống phía dưới.

Đám chúng nữ Nghê Thường thấy Hầu tử hung hăng như vậy, không nghe khuyên giải thì đều kinh hô.

Thạch Cơ rung rung nói: "Nói được đã nói, nói hết sức rồi, danh tiếng đã vậy, danh không bình thường. Chuyện lành như nước, nước có lợi cho vạn vật mà không tranh, chỗ độc ác của mọi người khiến lối tắc nghẽn. Chốn đất lành, thiện tâm là bến đỗ của người thiện. Nói điều thiện, làm việc thiện, có thể làm điều thiện, kích động thiện lương. Chồng cũng không tranh, cho nên không oán trách"

"Tội quả quán thân, đại kiếp nạn đến thì chắc chắn kiếp nạn nặng hơn. Ta nguyện lấy thân ta thức tỉnh thiện niệm của ngươi"

Dứt lời liền hóa thân thành đạo thanh quang, trực tiếp lao đầu xuống.

Chúng đệ tử Cực lạc cung chưa từng ngờ tới Thạch Cơ sẽ có hành động ấy nên khi phản ứng thì đầu Thạch Cơ đã lao xuống dưới Kim Cô bổng. Một tiếng ầm ầm nổ, phương viên mấy vạn dặm Tích Thạch Sơn dưới Kim Cô bổng bị đè cho hơi phi yên diệt (tan thành tro bụi).

Đến như Hầu tử cũng không ngờ tới chuyện Thạch Cơ lại dùng mạng mình để đánh thức thiện niệm trong phần hồn của hấn. Đến khi kịp phản ứng thì Kim Cô bổng đã đè ép xuống phía dưới làm Thạch Cơ cũng rơi vào thần hình câu diệt.

"Sư tỷ?" Đám chúng nữ Thái Y vốn đối với Thạch Cơ tình như thủ túc, trước sau đều thất thanh kinh hô.

Lão Chí Minh cảm tình rất phong phú, đối với sư muội thiện lương này cũng có nhiều quan tâm, nay kẻ cho nước mắt tuôn trào mà đứng đăm ngực dậm chân.

Gương mặt xấu xí của Hồng Bào lão yêu co giật vài cái, rồi quay đầu sang phía khác.

Mà ngay cả Quan Thế Âm Bồ Tát vốn cùng môn hạ đệ tử Cực Lạc cung không hợp nhau, chỉ ở một bên xem kịch vui cũng lộ ra vẻ tiếc hận.

Về phần Hầu tử, hấn đứng ngây người ra tại đó, sững sờ nửa ngày rồi mới lộn một cân đầu lên nhảy lên đám mây nói hỏn hển: "Không có đạo lý, không có đạo lý. Lão Tôn chỉ là tức giận Nguru Ma vương nên đánh nó mà thôi, nữ tiên hà tất phải lấy mệnh để ngăn lại. Lão Tôn vậy đi âm tào địa phủ thu hồi hồn phách của ngươi rồi phục hồi lại chân thân cho ngươi"

Lập tức một gậy xé rách hư không, lao người xuống địa phủ.

Mọi người còn lại cũng kịp phản ứng, trước sau đi theo xuống phía dưới.

Hầu tử khẩn cấp nóng vội xông thẳng tới Diêm La điện. Tần Quảng Vương đang làm nhiệm vụ đã sớm được thông báo, vội vã tiến lên đón, cổ rặn ra nụ cười mà hỏi: "Vì sao Đại thánh được lúc rảnh rồi đến thăm tiểu vương, mau mời lên ghế trên."

Đầu năm nay đúng là thần không ra thần, tiên không ra tiên, quỷ không ra quỷ, người không ra người.

Thiên đình tuy rằng là chí tôn tam giới, nhưng từ mấy trăm năm trước Hầu tử đã náo loạn thiên cung, uy nghiêm của thiên đình đã không còn sót lại chút gì. Uy danh Đại thánh vang khắp nơi. Về phần Tần Quảng Vương tuy cung là thần của thiên giới, nhưng địa vị thật là hèn mọn, làm sao có dũng khí để đắc tội với Đại thánh.

Cho dù là thần tiên trên trời, khi thấy Hầu tử này thì cũng là tiên thấy tiên sợ, thần gặp thần run.

Hầu tử nào có tâm tình nói lời vô ích, cầm luôn tay Tần Quảng Vương hỏi: "Mau tra nhanh cho ta, đem hồn phách tiên nữ mới vừa tiến vào Luân Hồi toàn bộ triệu hồi về đây. Nhanh lên để lão Tôn khỏi phải hủy cung điện của người"

"Đại thánh xin chờ, tiểu vương lập tức đi tra." Tần Quảng Vương điên cuồng mà gật đầu, mau chóng lệnh cho bộ Âm Dương tra xét dâng lên.

Hầu tử gãi đầu gãi tai, chờ giấy lát mà đã chê bai, trong phút chốc mà mắng Tần Quảng Vương mười lần.

Tần Quảng Vương tuy rằng trong bụng chửi nĩa nó, nhưng ngoài miệng cũng không dám có chút bất kính. Mồ hôi đầm đìa mà đem hồn phách nữ tiên trong vòng ba ngày đầu nhập vào Luân Hồi toàn bộ dâng lên cho Hầu tử tìm.

Thiên giới sinh linh đếm không hết, trong vòng ba ngày hồn nữ tiên đầu nhập Luân Hồi cũng có hàng nhiều hơn tí cái. Hầu tử vận khởi thần thông tìm tòi một lần, cũng không tìm được hồn phách Thạch Cơ. Lập tức giận dữ, đem lửa nóng vạn trượng đều phát tiết ở trên đầu Tần Quảng Vương không may: "Hay cho người một Tần Quảng Vương, dám giữ hồn phách Thạch Cơ, hãy ném một gậy của lão Tôn"

Tần Quảng Vương quá sợ hãi: "Đại thánh oan uổng quá. Toàn bộ hồn phách trong vòng ba ngày đã đầu nhập Luân Hồi đều ở chỗ này. Tiểu vương có gan lớn như con trời cũng không dám giữ hồn phách sư muội của Đại Thánh"

Lão Chí Minh cũng tìm một lần, nhưng không tìm được hồn phách của Thạch Cơ.

Mấy chúng nữ cùng Thạch Cơ có tình thâm tỷ muội cũng không khỏi rơi nước mắt.

Nghê Thường không tìm được hồn phách Thạch Cơ, nay thấy Hầu tử lại muốn quát tháo thì không khỏi nhớ lại lời dặn dò lúc xuất cung, lập tức móc linh phù do chính Lâm Phong dùng lực luyện chế rồi bóp nát ra.

Bạn đang đọc truyện *Vô Lại Kim Tiên 2* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 53: Dĩ tử tương oán.

Lại nói Hầu tử không tìm được hồn phách của Thạch Cơ, nhất thời đem vạn trượng lửa giận tất cả đều đổ lên đầu của Tần Nghiễm Vương. Bất chợt trong hư không chấn động, một tiếng rền ngâm vang lên làm cả âm tào địa phủ như muốn lung lay. Ngoại trừ Hầu tử thì đám người còn lại đều kinh hãi.

Một đạo nhân y phục rực rỡ cười một đầu thái cổ Kim Long bay đến, chính là Lâm Phong dùng huyền môn Bát Bảo Kim Thân tạo ra, kèm thêm phía trên đem theo Thất Thái Nguyên thạch liền biết đích thực là thân ngoại hóa thân thứ hai.

Mặc dù Thái Y cùng Nghê Thường cảm thấy dị thường, nhưng vẫn nhào tới vui mừng gọi: "Phụ thân". Sau đó lỗ mũi liền cảm thấy cay cay, lập tức òa lên khóc nức nở.

Lâm Phong vỗ về nữ nhi cười nói: "Nữ nhi ngoan đừng khóc, sư tỷ của con lần này gặp chút khó khăn, qua lần này là được an ổn thôi."

Thái Y vui vẻ hỏi: "Phụ thân có biết hồn phách sư tỷ đi đến đâu không?"

Lâm Phong nói: "Phụ thân tự có tính toán, nữ nhi ngoan chớ nên lo lắng."

Nghê Thường vừa đảo mắt, liền dùng chân dẫm lên lưng Kim Long hỏi: “Phụ thân, đây là tọa kỵ của người sao?”

Lâm Phong cười nói: “Vài ngày trước phụ thân đi khắp phía bắc của Lư Châu, thì bắt được hai đầu thái cổ Kim Long. Cặp này chính là một đôi vợ chồng, sống vào thời kì thượng cổ Hồng Hoang pháp lực cao cường, vừa lúc cho các người đôi này làm tọa kỵ.” Dứt lời liền quát lớn: “Nghiệt súc còn không mau hiện thân?”

Lập tức một tiếng rùng ngâm vang lên, làm chấn động Địa phủ đến cát bay đá chạy, nguời đầu mã diện gào khóc thảm thiết. Lâm Phong dụng thủ nhất ấn(lấy tay ấn một cái), không gian liền khôi phục như cũ. Theo đó một đầu thái cổ Kim Long đang gật đầu đắc ý phá vỡ hư không bay đến, liền cùng mẫu long dưới chân Lâm Phong cọ cọ vài cái, ngoan ngoãn nằm qua một bên.

Lâm Phong dụng thủ nhất chỉ, đem hai đầu Kim Long biến nhỏ đi rất nhiều, đoạn nói: “Các người mặc dù đắc đạo thái cổ Hồng Hoang, có đại pháp lực, nhưng bởi vì Long Châu này mà không thể hóa hình, có thể vào Cực Lạc cung của ta cũng coi như là đại cơ duyên. Ta bây giờ thay vợ chồng người lấy Long Châu này ra, các người tạm thời làm tọa kỵ cho nữ nhi của ta. Sau này tự có cơ duyên thoát khỏi hình dạng này, tham tu Kim tiên đại đạo.”

Nói xong dụng thủ nhất chỉ, nhất thời trong mỗi đầu kim long bay ra một khỏa Long Châu to, vừa có màu xanh biếc lại vừa có màu vàng, bay đến lòng bàn tay Lâm Phong. Sau khi đã biến đổi thì chỉ còn cỡ quả trứng gà, bên trong có quang sáng trong suốt lưu chuyển, xem qua đúng là rất xinh đẹp.

Long Châu này vốn là tinh hoa toàn thân của hai đầu thái cổ Kim Long. Hai đầu Kim Long này từ thái cổ đắc đạo, liền hút thiên địa linh khí tu hành pháp lực Nguyên Thần, chẳng qua do Long Châu hạn chế không cách nào bỏ đi hình rồng để hóa hình. Vì vậy nên một mực vẫn núp ở bắc Lư Châu khổ luyện.

Có lẽ do số kiếp đã đến, nên vừa lúc thân ngoại hóa thân của Lâm Phong vân du* tam giới để tích tu công đức, trên đường đến bắc Lư Châu thì gặp hai đầu Kim Long này. Tâm tư nhất động liền thi triển thần thông đem hai đầu thái cổ Kim Long này thu phục. Trở về đưa cho nữ nhi làm tọa kỵ.

*: dạo chơi

Hai đầu Kim Long được Lâm Phong dùng vô thượng thần thông dễ dàng lấy ra Long Châu không chút tác dụng này liền nhất thời mừng rỡ. Đầu rồng gật lia lịa ba cái, tỏ vẻ nguyện ý làm tọa kỵ cho hai nàng.

“Phụ thân, đây là cái gì?” Thái Y cầm Long Châu trong tay phụ thân hiếu kỳ hỏi.

Lâm Phong nói: “Long Châu đối hai đầu Kim Long này mà nói đúng là vô dụng. Nhưng đối với các người lại có tác dụng lớn, phụ thân sẽ đem hai khỏa Long Châu này luyện thành tử mẫu Thần Lô để các người phòng thân lúc nguy hiểm.”

Nghê Thường kéo lấy tay áo Lâm Phong nói: “Phụ thân, Tôn sư huynh thật hung dữ, là hấn giết Thạch Cơ sư tỷ.”

Lão Chí Minh tuy cùng hầu tử không quen nhưng cuối cùng vẫn là sư huynh đệ. Hơn nữa hấn luôn quan niệm thù tặc chi nghĩa(anh em phải có nghĩa khí), liền bước lên phía trước nói: “Bẩm báo sư tôn, Tôn sư huynh cũng là do không kịp xử trí, nhất thời lỡ tay...”

Đạo hạnh pháp lực của Lâm Phong đã gần đạt đến cảnh giới siêu thoát hư không của Hỗn Nguyên thánh nhân, tất nhiên sớm biết tiền căn hậu quả. Liền khoát tay làm cho Lão Chí Minh cùng các đệ tử đang chen chúc đi lên lui ra, đoạn hướng hầu tử đang gãi đầu gãi tai nói: “Người tuy nhập làm môn hạ của ta, nhưng căn tính ngang bướng, lục niệm bất định, sát nghiệp lại quá nặng, ngày sau đại kiếp tới tất gặp những kiếp nạn không tưởng được. Thạch Cơ đối với người tình thâm, đã lấy cái chết để thức tỉnh thiện niệm của người. Người do lỡ tay mà giết lầm, ta tạm thời không truy cứu, sau này cần tự giải quyết cho tốt.”

Hầu tử đuối lý, lại tự biết mình sai cũng biết không phải là đối thủ của sư phụ, lúc này ngược lại cam tâm tình nguyện quỳ xuống tạ lễ: “Đồ đệ đội ơn sư phụ”

Lâm Phong lại hướng Tàn Nghiễm Vương đang trốn một bên lau mồ hôi lạnh nói: “Tiểu đồ ngang bướng, nhiễu loạn trật tự Địa phủ, xin đại vương rộng lòng tha thứ.”

Cực Lạc cung quật khởi không đến trăm năm, từ khi Lâm Phong diệt cả Côn Luân, liền uy danh đại chấn. Trừ những tán tiên tiểu yêu đạo hạnh nông cạn hay cô lậu quả văn không biết Lâm Phong là thần thánh phương nào thì không nói tới

Chứ Tàn Nghiễm Vương này tuy tại Thiên giới địa vị thấp kém, nhưng là Âm ti đại thần chuyên quản âm dương luân hồi, nên cũng biết chút ít về chuyện tình của vị Cực Lạc cung chủ này.

Lập tức vội vàng đáp lễ nói: “Không dám, không dám, mời thượng tiên vào trong tạm nghỉ.”

Lâm Phong nói: “Môn hạ đệ tử đang có nạn, ta còn có việc phải làm, không quấy rầy đại vương nữa.” Thân thể dừng lại, một đoàn Thất Thái Thần quang lướt qua, chúng đệ tử cảm thấy hoa mắt, đã ra khỏi Địa phủ.

Chúng đệ tử gãi gãi đầu, đến gần hỏi: “Sư phụ, người có biện pháp cứu Thạch Phàn không vậy?”

Lâm Phong nói: “Thạch Cơ đã thần hình câu diệt, ta lại không phải là Hỗn Nguyên thánh nhân, làm sao có năng lực cứu được.”

Hầu tử lập tức nhảy dựng lên, cả giận nói: “Nên làm thế nào cho phải đây, tức chết ta mà, tức chết ta mà.”

Thái Y là phận nữ tức thời kiều nhan thất sắc, Nghê Thường lại càng mau chóng khóc lên: “Phụ thân... hu hu, người nhất định phải cứu... hu hu... cứu Thạch Cơ tỷ.”

Chỉ có Quan Âm mặt không chút thay đổi đứng một bên, cũng không biết đang có chủ ý gì nữa.

Nàng cùng Cực Lạc cung môn hạ đệ tử vốn có hiềm khích, một mực vẫn không chịu cùng Lão Chí Minh thân cận song tu. Tuy làm môn hạ Cực Lạc cung nhưng cùng với những sư tỷ sư muội cùng các sư huynh đệ không có bao nhiêu cảm tình, lại trông thấy Lâm Phong sư phụ tức thì buồn bực không lên tiếng.

Lâm Phong tay áo vung lên, một đoàn Thất Thái Thần quang đem Hầu tử đang lộn nhào dưới đất nhấc lên. Dụng thủ nhất chỉ, đem Hầu tử nhốt giữa không trung, xong xuôi mới cười lạnh nói: “Ngươi, cái con Hầu tử này lại không tuân mệnh ta, sai lầm liên tiếp. Mặc dù thành tựu Thái Ất kim tiên, nhưng ngày sau đại kiếp tới thì đến lúc cuối cùng cũng vẫn có thể gặp tai nạn bất ngờ. Cường giả như Thiên Hoàng mà ở yêu ma đại chiến vẫn mất mạng dưới Huyết Hà sát trận, ngươi há có thể ngoại lệ sao.”

“Thạch Cơ chính là môn hạ đệ tử của ta, từ thời thượng cổ Hồng Hoàng đã cùng ta có tình thầy trò, ta sao có thể để nàng gặp nạn. Chỉ cần qua kiếp nạn này, thì ngày sau sẽ được an ổn. Chỉ là âm dương thảo kia do Dao Trì Kim Mẫu giữ, trong đó có rất nhiều phiền toái, không đơn giản như bề ngoài đâu.”

Nói xong liền dụng thủ nhất chỉ, một khóa hạt châu màu đen bay ra, trên không trung xoay tròn, càng ngày tốc độ xoay tròn càng nhanh, đến cuối cùng liền không thể nhận ra nữa.

Hạt châu này chính là Nhiếp Hồn châu do Lâm Phong đoạt được tại Thái Hư cảnh. Đây chính là một kiện tiên thiên linh bảo hi hữu, có thể đem chân linh tán lạc của một người một lần nữa thu thập.

Một hư ảnh cự đại thoáng hiện trên không trung, chân linh tán lạc của Thạch Cơ một lần nữa được ngưng tụ, hướng sư tôn nhẹ nhàng bái lạy, đôi mắt rung rung, u oán nhìn Hầu tử.

Hầu tử quát to một tiếng, lộn mình lên trời, lúc rơi xuống đã quỳ trước người Lâm Phong: “Đa tạ sư phụ.”

Lâm Phong dụng thủ nhất chỉ, đem chân linh Thạch Cơ thu vào Nhiếp Hồn châu, đoạn nói: “Nhiếp Hồn châu mặc dù có thể tụ chân linh nhưng nếu để cải tạo thân thể Thạch Cơ, khôi phục Nguyên Thần pháp lực, không phải Âm Dương thảo của Dao Trì Kim Mẫu thì không thể làm được, chỉ là trong việc này có đôi chút phiền phức. Các ngươi tạm thời trở về đi, ta tự lên Dao Trì gặp Vương Mẫu.”

Âm Dương thảo chính là Dao Trì chi bảo, có thể đoạt thiên địa tạo hóa.

Tạo lại thân thể cho Thạch Cơ đối với Lâm Phong mà nói không phải là việc khó. Khó ở chỗ nếu muốn khôi phục Nguyên Thần pháp lực thì không phải Âm Dương thảo không thể làm được.

Lâm Phong cùng hai nữ nhi ngoan đang nói vài lời thân thiết, thì tiểu Thanh thanh tú động lòng người hỏi: Sư phụ nếu đã đến Địa phủ, không bằng để đệ tử thuận tiện đi xem Dương sư huynh một chút.”

Chúng sư tỷ muội cùng sư huynh đệ vừa nghe, lập tức nở nụ cười, làm khuôn mặt tiểu Thanh đỏ bừng, xấu hổ vô cùng.

Lâm Phong cười nói: “Dương Tiễn luyện Cửu Chuyển Huyền công, thân mang đại ma kiếp, trừ phi tại đường hàm luân hồi ba trăm năm được Âm Dương Thần Phong gia tăng hình phạt lên gấp đôi mới có thể thoát khỏi ma kiếp, nếu không đại kiếp tới, thì cũng không thể bảo vệ được mình. Hiện nay chính là lúc khẩn yếu quan đầu, người không cần quan tâm, đợi công quả viên mãn, tự có ngày gặp mặt.”

Tiểu Thanh ứng thanh xong, mặt đỏ tới mang tai lui xuống.

Nàng cùng Dương Tiễn lâu ngày sinh tình, tất nhiên là luôn nhớ mong.

Lâm Phong lại gọi Lão Chí Minh qua nói: “Môn hạ chúng đệ tử của ta chỉ có ngươi căn cơ kém cỏi nhất, tu vi thấp nhất, nhưng ngươi bản tính đôn hậu, tôn sư trọng đạo, trọng tình trọng nghĩa, cũng coi như hiếm có. Chỉ là phúc duyên nông cạn, không có nhiều cơ duyên, khó có thể nhìn thấu đại đạo. Sau này cần hết sức tích hạ công đức thiện quả, tới lúc đó mới có thể thấu hiểu kim tiên đại đạo, người nhất định phải nhớ kỹ.”

Lão Chí Minh cung kính nói: “Năm đó đệ tử một lòng học đạo, chỉ vì cầu trường sinh bất lão, nhảy khỏi luân hồi, siêu thoát âm dương. May mắn được lão sư rũ lòng thương, thu ta làm đồ đệ, truyền thụ đệ tử tiên pháp, mới biết rằng đại đạo mờ ảo, không thể tìm ra. Hôm nay đệ tử chỉ cầu có thể cùng sư phụ sư nương và các vị sư huynh đệ, sư tỷ muội chung sống bình thường vui vẻ, không nghĩ có cường cầu gì nữa.”

Lâm Phong cười nói: “Ngươi minh bạch là tốt rồi, cần biết tâm ma do dưỡng mà sinh, quá mức cố chấp ngược lại lực cản không thanh tịnh, tâm linh khó mà minh mẫn được. Nếu như tâm tư gạt bỏ được hết tất cả nhân quả, bản thân tự mình minh ngộ, mới có thể hiểu được kim tiên đại đạo.”

Lại hướng hai nữ nhi cùng chúng đệ tử nói: “Các ngươi cũng cần ghi nhớ.”

Chúng đệ tử đều vâng dạ, Nghê Thường kéo góc áo Lâm Phong hỏi: “Phụ thân, chúng ta bây giờ đi đâu?”

Lâm Phong cười nói: “Thiên địa rộng lớn, mỗi người đều có chủ ý của riêng mình, tất cả đều có định số. Các ngươi có thể một mình tiêu dao, muốn tới

nơi nào thì đến nơi ấy. Hai thân ngoại hóa thân của phụ thân vân du tam giới (đạo chơi tam giới), tích tu công đức thiện quả. Thứ nhất là có thể tham ngộ Hồn Nguyên thánh đạo, thứ hai là tìm cách cho môn hạ đệ tử chống đỡ qua kiếp số. Nếu gặp phải biến cố, chỉ cần bóp nát linh phù, hai đại thân ngoại hóa thân của phụ thân sẽ đến trước.”

Thái Y liền quần quít lấy cổ Lâm Phong không rời nói: “Phụ thân, nữ nhi nhớ... nhớ mẫu thân cùng ba vị a di quá à.”

Lâm Phong vỗ vỗ nữ nhi nói: “Ngộ sự tùy tâm, bọn ta đang đến phần quan trọng, nếu như con nhớ mẫu thân, tự có thể hồi cung mà thăm.”

Thái Y nói: “Không đi nữa, con muốn cùng sư huynh sư tỷ cùng đi du lịch, đợi phụ thân cùng mẫu thân xuất quan chúng con sẽ trở về.”

Bạn đang đọc truyện *Vô Lại Kim Tiên 2* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 54: Nhân Quả Tuần Hoàn

Lâm Phong sau khi từ biệt nữ nhi cùng môn hạ đệ tử, liền giống như một dải cầu vồng hướng thẳng lên Dao Trì trên Thiên Giới.

Dao Trì nằm ở phía đông của Thiên Giới, do tụ tập linh khí của trời đất mà thành, là thánh địa của Thiên Giới, nơi Dao Trì Kim Mẫu nương nương tu luyện.

Tiên nhân bình thường muốn đến xem, đều bị thần tướng canh gác ở đó bắt lên thiên đình hỏi tội. Chỉ khi nào tới hội bàn đào diễn ra năm trăm năm một lần, Vương Mẫu nương nương mới cho phép mở cửa Dao Trì, mời tất cả các lộ thần tiên, tới tham gia thánh hội*. Tiên nhân được mời tất nhiên là vui vẻ đến phở hội.

Đến đó thứ nhất là có thể thưởng thức đào tiên vốn được xưng là ăn vào sẽ trường sinh bất tử.

Thứ hai là có thể tham gia thánh hội bàn đào đối với thần tiên tam giới là một việc rất đáng tự hào

Thần tiên cũng có cảm xúc, thần tiên cũng có dục vọng, chỉ cần không phải là Hồn Nguyên thánh nhân siêu thoát hư không, thì cái gọi là thần tiên cũng giống như người bình thường có ham muốn, có thất tình lục dục.

Lâm Phong lên Dao Trì, thì bị Trì Nhật thần tướng gác cổng ngăn lại quát: ”Người phương nào lớn mật, sao dám cả gan xông vào Dao Trì thánh địa, mau báo tên.”

Lâm Phong nói: “Bàn đạo là cung chủ Cực Lạc cung ở Đông Thắng Thần Châu dưới hạ giới, có việc cầu kiến Dao Trì Kim Mẫu nương nương.”

Hóa thân này là do Lâm Phong dùng Đạo gia huyền môn Bát Bảo Kim Thân tạo ra. Mặc dù là cùng một người, nhưng tính cách cùng chân thân của Lâm Phong lại khác nhau nhiều. Nếu là Lâm Phong chân thân đích thân đến, thì há có thể cùng tướng gác cổng này nói chuyện.

Cực Lạc Cung quật khởi cả trăm năm, uy danh hiển hách, người nào không biết, người nào không hiểu.

Thần tướng nghe đạo nhân với y phục quái dị này nói là Cực Lạc cung chủ thì nhất thời cả kinh, vội vàng nói: “Xin thượng tiên đợi chút, để tiểu thần đi bẩm báo với Kim Mẫu nương nương.”

Lâm Phong chờ không bao lâu, chợt nghe tiên âm vang lên liên hồi, những đám mây ngũ sắc trôi bồng bềnh, làm sắc trời như rực rỡ hơn. Có tiên nữ tán hoa, tiên hạc kêu vang, khung cảnh thật tráng lệ, khiến cho người ta hoa cả mắt, sau đó lại là Dao Trì Kim Mẫu nương nương đích thân ra đón.

Lâm Phong cảm giác như thụ sủng nhược kinh (được quan tâm mà lo sợ), vội vàng tiến lên phía trước cúi đầu nói: “Quấy rầy Vương Mẫu thanh tu, thực là không dám, xin nương nương thứ lỗi.”

Thánh nhân siêu thoát hư không sớm đã không màng đến việc của thế tục. Ngọc đế là vua của tam giới, trông coi tam giới thần tiên. Dao Trì Kim Mẫu thân phận vô cùng tôn quý. Trừ phi là thánh nhân đích thân tới, còn chưa có người nào mà người phải tự mình ra nghênh đón.

Thân ngoại hóa thân của Lâm Phong và bản thể chân thân suy cho cùng thì tính cách khác nhau là rất lớn, lúc này thấy Vương Mẫu tự mình ra nghênh đón, sao có thể không cảm thấy thụ sủng nhược kinh cho được.

Hạo Thiên Thượng Đế cùng Dao Trì Kim Mẫu từ trong Hồn Độn đã nghe tổ sư giảng đạo, lĩnh ngộ ra Huyền Khung đại pháp. Thời đại chiến thượng cổ yêu ma, sau khi Thiên Hoàng Thiên Huyền mất mạng thì được tôn làm tam giới chí tôn (vua).

Đạo Trì Kim Mẫu một mực vẫn ở trong Đạo Trì thánh địa khổ tu pháp lực Nguyên Thần, không nghe thấy mọi việc ở ngoài. Không bị nhiễm nửa điểm nhân quả, pháp lực đạo hạnh chính là sâu không lường được, như thế nào nhìn không ra đạo nhân y phục rực rỡ kia chính là do Cực Lạc cung chủ dùng huyền môn Kim Thân (Bát Bảo Kim Thân) biến thành hóa thân thứ hai.

“Đạo hữu khách khí rồi.” Đạo Trì Kim Mẫu vừa đáp lễ, trong bụng thì tính toán một phen, nhất thời chấn kinh, thầm nghĩ: “Không tốt, ta mặc dù cố gắng tránh không cùng Cực Lạc cung chủ kết hạ nhân quả, không nghĩ tới vẫn bị người khác tính kế, làm sao bây giờ.”

Lâm Phong thấy sắc mặt Vương Mẫu đại biến, trong lòng đương nhiên biết rõ. Âm Dương thảo kia cùng Đạo Trì Kim Mẫu có quan hệ mật thiết, chỉ sinh trưởng ở trên đầu Vương Mẫu nương nương. Nếu muốn lấy Âm Dương thảo, trừ phi giết Vương Mẫu, bằng không thì không còn cách nào khác

Nghĩ vậy lập tức nói: “Bản đạo đến đây có ý gì chắc nương nương đã biết, nếu nương nương chịu cứu môn hạ đệ tử của ta một mạng, sau này đại kiếp xảy ra thì bản đạo tất có báo đáp.”

Wương Mẫu nghiêm túc nói: “Cứu đệ tử người không khó, nhưng còn gì là thể diện của ta. Hơn nữa, nếu để người ta biết ta cứu đồ đệ của người, thì uy nghiêm của Thiên đình sao có thể tồn tại nữa, việc như thế sao có thể được. Chỉ là chín chín tám mốt tròn vòng luân hồi nên phần số đã hết, người này là con của Nữ Oa nương nương, nắm giữ Như Ý Kim kiếm, Kim Thư Ngọc Diệp. Đại kiếp tới thì chí tôn tam giới cũng chịu suy vong. Chúng ta còn muốn vượt qua độ kiếp, nên cũng không cần phải đắc tội.”

Lập tức cười nói: “Đạo hữu nói giỡn rồi, môn hạ đệ tử của người ta thật lòng không đủ sức cứu được, mong đạo hữu thứ lỗi.”

Lâm Phong khó xử nói: “Nương nương có thể nghĩ lại không, bản đạo mạo muội tương cầu thực ra là một việc bất đắc dĩ. Năm xưa trong Hỗn Độn ta cùng với Hạo Thiên Thượng Đế cũng có vài phần giao tình, nếu nương nương cứu môn hạ của ta, ngày sau đại kiếp đến, bản đạo nhất định trọng báo.” (báo đáp trọng hậu)

Wương Mẫu nói: “Đạo hữu sao lại ép buộc, ta cùng với Âm Dương thảo chính là cùng mệnh căn (mạng liên thông), thực không thể bỏ.”

Lâm Phong thầm thở dài, nói: “Thì ra là vậy, bản đạo xin được cáo lui trước.” Dứt lời, thân hóa thành một dải cầu vồng, xông lên Hỗn Độn, hướng về Nữ Oa cung mà đi.

Wương Mẫu cũng thầm than một tiếng: “Tính toán kế sách cẩn thận, vậy mà kết quả vẫn cùng Cực Lạc cung chủ kết tạo nhân quả. Ngày sau đại kiếp nạn xảy ra chỉ sợ lúc đó phải phí một phen trắc trở.”

Lâm Phong cầu Âm Dương thảo không có kết quả, lại không thể động thủ cưỡng ngạnh mà cướp đoạt. Hóa thân này mặc dù cùng bản thể chân thân giống như cùng một người, nhưng bị biến đổi thành lương thiện, tính cách cùng bản thể chân thân khác nhau rất lớn. Nếu là Lâm Phong đến đây thì vì môn hạ đệ tử, giá nào cũng muốn Âm Dương thảo vào tay.

Đạo qua một vòng ý niệm trong đầu cảm thấy, chỉ có đi Nữ Oa cung cầu kiến Thánh Mẫu nương nương. Cẩn thận suy tính một phen, lại cảm thấy Thạch Cơ có cơ duyên khác. Nhưng cũng không tự mình tính ra về sau như thế nào, trong bụng cảm thấy thật là nghi hoặc.

Đi xuyên trong hỗn độn hồi lâu, sắc trời phía trước sáng rực lên, một cõi tiền lâm to lớn hiện ra trước mắt.

Bạch Hạc tiên nữ cả ngày nhàm chán, bất chợt thấy một đạo hào quang sáng chói hạ xuống bên cạnh, hiện ra một vị tử y (áo tím) đạo nhân đang đi đến, liền bị dọa cho hồn vía lên mây.

Sau khi hỗn độn khai mở Bạch Hạc tiên tử vẫn sống ở đây, một mực tu hành trong cung Nữ Oa, chưa bao giờ bước ra cửa cung nữa bước, nào có gặp qua thế nhân gì.

Tuy lần trước đã gặp Lâm Phong một lần. Nhưng lần này tới lại là Lâm Phong thân ngoại hóa thân, do đó vẫn chưa nhận ra, lúc này lại càng hoảng sợ, không khỏi quát lên: “Dâm tặc lớn mật, sao dám xông vào Nữ Oa cung, nhanh chóng đi khỏi đây, bằng không ta đem người bắt lại trị tội.”

Lâm Phong cười nói: “Tiên tử không nhận ra ta à, đây là thân ngoại hóa thân thứ hai của bản đạo, nương nương có ở trong cung không?”

Bạch Hạc tiên tử nghi ngờ hỏi: “Người là Lâm sư huynh?”

Lâm Phong trả lời: “Đúng là bản đạo”

Bạch Hạc tiên nữ vội vàng hành lễ nói: “Nương nương đang ở trong cung, Lâm Phong huynh mời vào.”

Không nói đến việc Lâm Phong trên Đạo Trì cầu xin Âm Dương thảo. Lại nói hần vừa rồi đi thì môn hạ chúng đệ tử tại Cực Lạc cung theo nhau hạ xuống đụn mây, ở trên một ngọn Linh Sơn mà đùa giỡn. Bỗng nghe tiếng chuông vang lên, một đạo nhân từ hư không mà đến, giống như nhân du đạo bước buốt miệng ngâm: “Tiên phi tiên, ma phi ma, kim thư bằng thượng hiện chân linh; yêu phi yêu, phật phi phật, ngọc bài lục trung kiến bản tâm, đại đạo vô thường, thủy dữ vạn pháp, nhân quả vi bằng, duyên tự bản tâm.” (Tạm dịch : tiên không ra tiên, ma chẳng phải ma, Kim Thư bằng hiển hiện linh thiêng; yêu không phải yêu, phật chưa là phật, trong Ngọc Bài Lục nhìn thấy hồn mình . Đại đạo nhất thời, đường tu vạn nẻo, nhân quả chưa đạt, duyên tự do mình)

Lão Chí Minh từng ở Bà Sa Tịnh Thổ đã gặp qua đạo nhân này một lần, liền kinh hãi vội vàng cúi đầu xuống hành lễ, âm thầm truyền âm cho các sư tỷ muội cùng sư huynh đệ: “Đạo nhân này là yêu tộc đại thánh, Hỗn Nguyên vô cực Thái thượng giáo chủ Đông Hoàng Thái Nhất. Chư vị sư huynh sư tỷ không nên làm bừa, lỗ mãng hành sự.”

Chúng đệ tử lại càng hoảng sợ, vội vàng hành lễ, nhưng không bái lạy.

Hầu tử kia thì lại gãi đầu gãi tai, muốn tiến lên xem thử. Có điều uy thế của thánh nhân thì không thể coi thường được. Mặc dù Hầu tử đã thành Thái Ất kim tiên, pháp lực Thông Thiên triệt địa, nhưng ở trước mặt thánh nhân, vẫn không sinh nổi chút tâm tư chống cự nào.

Đông Hoàng nói: “Các ngươi căn tính nông cạn, nhân quả sâu nặng, sau này đại kiếp tới thì sẽ bị kiếp nạn nặng nề, các ngươi gặp ta ở đây âu cũng là có duyên, đặt biệt ban cho các ngươi ngọc phù phòng thân” Tay áo bào vung lên, một mảnh phù trận màu xanh nhạt chui vào trong lục phủ ngũ tạng mọi người.

Lão Chí Minh vội vàng hô to nói: “Tạ ơn Thánh Sư ban ân.”

Nghê Thường trời sinh tính lương thiện, hoạt bát. Được cha mẹ cưng chiều, không hề e sợ trong lòng, nhẹ nhàng đi qua kéo tay áo nàng nịu nói: “Lão bá bá, Thạch Cơ tỷ đã chết, làm sư tỷ cùng các sư huynh rất thương tâm, người có thể cứu vớt sư tỷ sao?”

Thái Nhất cười nói: “Tất cả đều do số mệnh, hết thảy tùy duyên, nửa điểm cũng không cưỡng cầu được, thiên đạo tuần hoàn, nhân quả vô thường. Cha ngươi dính vào nhân quả, liên quan đến môn hạ đệ tử, tự sẽ có kết quả, không cần cố chấp.”

Lại hướng Hầu tử nói: “Ngươi có muốn đi theo ta tu hành?”

Hầu tử lạy xuống thưa: “Nguyện theo lão sư tu hành.”

Đông Hoàng không nói lời nào nữa, phiêu nhiên rời khỏi, hướng vào trong hỗn độn mà đi.

Hầu tử gãi gãi đầu, nhìn các sư huynh đệ cùng sư tỷ muội một chút, nói: “Các vị sư đệ sư muội, lão Tôn ta đi đây.” Lập tức lộn mình, hướng vào trong hỗn độn mà đi.

Mọi người ngơ ngác nhìn ta ta nhìn ngươi, sắc mặt đều giống nhau.

Lại nói Lâm Phong thân ngoại hóa thân do Bát Bảo Kim Thân biến thành vào Nữ Oa cung. Thánh Mẫu nương nương đang ở Khán Hoàng đình.

Lâm Phong liền bước lên phía trước quỳ xuống, nương nương sẵn thế vung tay lên, một cỗ đại lực nâng Lâm Phong lên, nói: “Sát kiếp sắp tới, ngươi cần phải giữ tâm thanh tịnh, đề sớm kịp đắc đạo. Không nên vì môn hạ đệ tử mà làm bừa. Nếu tâm không tĩnh, lại đề vương vào nhân quả, thì lúc đại kiếp đến cuối cùng sẽ gặp nhiều khó khăn. Việc Thạch Cơ ta đã biết, ngươi trở về đi, mọi việc tự có cơ duyên.”

Lâm Phong không dám làm trái, vội vàng lui ra, âm thầm suy nghĩ trong bụng về những lời nương nương nói. Chỉ là qua nửa ngày, cũng không thể lý giải, lại không tính ra chuyện sau này, đành phải thôi.

Vừa mới ra khỏi Nữ Oa cung, Phương Hoàng Thiên nữ từ phía sau đuổi tới nói: “Sư huynh xin dừng bước.” Lâm Phong xoay người lại nói: “Tiên tử có gì chỉ giáo?”

Phương Hoàng Thiên nữ cười trong trẻo nói: “Nương nương bảo sư huynh hướng Huyền Đô cung đi một chuyến, liền sẽ rõ.”

“Ta cùng với Lão quân nhân quả đã dứt, làm thế nào mặt dày mày dạn mà đi cầu người ta.” Lâm Phong trong lòng đang đánh thót một cái, thì gặp ngay ánh mắt trong suốt chính đang nhìn mình, giữa lúc ánh mắt đó lưu chuyển rõ ràng là có chút gì đó thật vi diệu. Liền không khỏi đỏ mặt lên, vội vàng cáo từ khỏi Nữ Oa cung.

Đi được nửa đường trong bụng không khỏi suy nghĩ, chính mình chuyển kiếp mà sống, kiếp nạn nặng nề. May được Lão quân ban cho vô thượng pháp khí Thái Cực đồ có thể khai thiên phá địa, biến đổi sinh linh vạn vật nhờ đó mới tu thành tiên đạo.

Sau khi đến Tiên giới đội ơn lão quân lại còn chiếu cố nhiều mặt, nhân tình năm xưa sớm đã trả hết. Hôm nay chính mình đã tự lập môn phái, lại được tổ sư ban cho Như Ý Kim kiếm cùng với hai đại đỉnh cấp pháp khí từ thời khai thiên lập địa. Được sở hữu Hồng Mông Huyền Hoàng nhị khí, Kim Thư Ngọc Diệp, đến khi tam giới sát kiếp, mưu đồ cửu cửu quy nguyên, trộn lẫn Tiên Thiên hỗn độn.

Suy cho cùng thì nói cũng chẳng chung chẳng giúp được cho nguyện vọng. Dù là Phật hay là Đạo, thì cùng hấn cũng không có nửa điểm quan hệ. Về việc của Thạch Cơ, hấn căn bản vốn không có suy nghĩ qua việc muốn đi tìm Lão quân nhờ giúp đỡ.

Hôm nay nương nương lại kêu hấn đi tìm Lão quân, Lâm Phong đương nhiên phải suy nghĩ cẩn thận rõ ràng.

* thánh hội: hội của các thần tiên

Bạn đang đọc truyện *Vô Lại Kim Tiên 2* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 55: Nhất Ba Hựu Khởi

Lâm Phong từ Nữ Oa cung đi ra, liền ở trong Hỗn Độn xoay nhẹ mấy vòng. Xa xa ánh mặt trời đang dần sáng rõ, tâm niệm vừa động, tức thời khung cảnh Huyền Đô Thiên cung của Thái Thanh Nhân Giáo chỉ tôn thánh nhân Thái Thượng Lão Quân đã hiện ra trước mắt.

Lâm Phong trong lòng có chút lo lắng, đứng trước cung bồi hồi bất định, nhất thời lại thấy một cỗ mây đen từ Huyền Đô cung tháo chạy ra ngoài. Định xem là chuyện gì, không ngờ chính là đại ma vương Xi Vưu, phía sau lại có tám đạo độn quang đuổi tới, chính là Thượng Động Bát tiên môn hạ của Huyền Đô cung.

Đạo nhân phía trước chính là Dương Thuần Tử Lữ Động Tân, cầm Thiên Kiếm, quát lên: “Ma đầu nguoi ma tính bất diệt, lại thừa dịp lão sư bế quan luyện đan làm ra chuyện phản giáo không tuân thủ nghiêm qui. Còn không mau mau thức thủ chịu trời, theo ta hồi cung nghe Hầu lão sư xử phạt.”

Lâm Phong vội vàng ẩn thân, núp ở một bên xem mọi chuyện.

Chỉ nghe Xi Vưu cười to nói: “Bốn tọa ở tại U Minh giới tiêu dao khoái hoạt, há có thể làm chó giữ nhà cho Thái Thượng lão nhi. Đám nguoi nhãi nhép các nguoi không biết tự lượng sức mình, đừng trách bốn tọa ra tay độc ác.”

Nói xong tay liền ném lên, một vật trắng sáng bay đi ra ngoài. Thượng Động Bát Tiên ứng phó không kịp, nhất thời pháp bảo trong tay bị lấy sạch, kể cả Thiên Kiếm là một trong Tiên Thiên thập đại thánh khí cũng bị thu đi. Tất cả đồng thời la lên thất thanh: “Kim Cương Trắc, giỏi cho ma đầu nguoi, chẳng những trộm của lão sư Cửu Chuyển Hồi Hồn đan, mà còn lấy cắp luôn Kim Cương Trắc.”

Lý Thiết Quải vội vàng hướng Hà Tiên Cô nói: “Ma đầu kia lấy cắp Kim Cương Trắc của lão sư, chúng ta không thể nhìn được nữa. Lão sư lại đang bế quan luyện đan, Thái Cực Đồ đang ở tại Di La cung của Đại sư bá, đạo hữu nhanh đi Di La cung mượn Thái Cực Đồ, để bắt hàng phục ma đầu kia.”

Hà Tiên Cô nói: “Chính phải như vậy”. Lúc này mới khởi thân độn quang, hướng Thượng Thanh thiên mà đi.

Xi Vưu thừa dịp lúc lão quân bế quan trộm đi pháp bảo cùng Kim Đan chạy khỏi Huyền Đô cung. Trong lòng biết rằng nếu lúc này tri hoãn, đợi lão quân xuất quan, thì có chấp cánh cũng khó bay, nào có lòng dạ đuổi theo Thượng Động Bát Tiên để dây dưa. Sau khi dùng Kim Cương Trắc thu pháp bảo của bát tiên, thân liền hóa thành dải cầu vồng đen chạy vào hỗn độn hướng U Minh Giới mà đi.

Sau này chỉ cần không ra khỏi U Minh giới, thì chính lão quân cũng không làm gì được hắn.

Ma giới đại thánh Vô Thiên cùng Nhân Giáo Thánh Tôn Thái Thượng Lão Quân đều là thánh nhân sớm đã siêu thoát hư không, không còn nhiễm nhân quả. Chỉ cần tránh ở U Minh giới không ra, lão quân cũng không thể nào chạy đến U Minh bắt nguoi.

Đạo lý này mặc dù không ai nói hẳn ra, nhưng Xi Vưu lại rất rõ ràng.

Lại nói Lâm Phong ẩn thân trong chỗ tối, vừa nghe Xi Vưu trộm được Cửu Chuyển Hồi Hồn đan của lão quân, lập tức trong tâm vừa động. Chính mình cùng lão quân nhân quả đã xong, thay vì đi cầu lão quân thì lại kết nhân quả, không bằng...

Tức thì đem thân chuyển đi, theo sau Xi Vưu lướt xuống Hỗn Độn.

Thân ngoại hóa thân này là nhờ sử dụng Bát Bảo Kim Thân tạo ra, thân thể do Bàn Cổ lại có đỉnh cấp pháp khí thời khai thiên lập địa biến thành, pháp lực thần thông cao hơn Xi Vưu. Xi Vưu thì đang hấp tấp chạy thực mạng làm sao ngờ tới phía sau có nguoi theo dõi.

Ra khỏi hỗn độn, Xi Vưu vừa muốn tháo chạy về U Minh giới, lại thấy phía trước một đạo nhân với y phục rực rỡ ngăn cản đường đi, đoạn nói: “Ma đầu nguoi trộm chỉ bảo của Đạo Đức chân nhân trốn khỏi Huyền Đô cung. Vốn nên bắt nguoi về Huyền Đô cung, chỉ là ta cùng lão quân đã không còn quan hệ, cùng Thái Thanh mỗi đạo khác nhau. Cho nên tạm thời ta cũng không để nguoi phải khó xử chỉ cần nguoi lưu lại Cửu Chuyển Hồi Hồn đan kia thôi.”

Xi Vưu lấp bắp kinh hãi, thầm nghĩ: “Không hay rồi, Cực Lạc cung chủ như thế nào lại ở chỗ này, sợ là khó có thể thoát thân đây.” Lão ma từng tung hoành thái cổ Hồng Hoàng, ngoại trừ Hỗn Nguyên Thánh Nhân bất sinh bất diệt, vạn kiếp không làm ma ra, thì dù có e sợ ai cũng không làm mất mặt mình, đoạn âm hiểm cười nói: “Khẩu khí của tiểu nhi nguoi cũng không tệ, đợi bốn tọa bắt nguoi trở về dùng Đô Thiên Ma Hóa liên tế luyện nguoi thành Thiên Quỷ Ma tướng.”

Tức thời Kim Cương Tráo run lên, nhắm hướng đầu Lâm Phong mà đánh.

Lão ma này cũng thông minh, trong lòng biết thân ngoại hóa thân của Lâm Phong này là do đỉnh cấp pháp khí thời khai thiên lập địa biến thành, pháp lực thần thông còn cao hơn mình, do vậy phải tiên hạ thủ vi cường mới mong thoát được.

Lâm Phong cười nói: “Đạo hạnh tâm thường, mà cũng dám bêu xấu nữa sao.” Tức thời đem một cánh tay thò ra, chiều dài vạn trượng, chụp thẳng vào Kim Cương Trắc.

Lão ma kinh hãi: “Thất Thái Nguyên thạch cùng Linh Lung Bảo Tháp chính là đỉnh cấp pháp khí thời khai thiên lập địa của Bàn Cổ tổ sư, chính là có thể sinh ra Hậu Thiên đệ nhất đại công đức, chống đỡ vận kiếp. Uy lực cao hơn Kim Cương Trắc này, thăng nhải này còn đem Thất Thái Nguyên thạch biến hóa khuôn mặt, đúng là thật khó đối phó.”

Nghĩ vậy liền vội vàng niệm chú ngữ đem Kim Cương Trắc thu về. Xi Vuồn phần nộ cười một tiếng, liền vung tay ném đi một Thất Diện(Thất Diện Huyết Hồn Phiến ấy) cỡ bàn tay, trên mặt còn có huyết quang lưu chuyển, lá cờ liền rời tay bay ra phân thành một đoàn gồm bảy cửa, nghênh phong mở ra. Lập tức trong phương viên cỡ ngàn trượng huyết vụ dày đặc,ma khí cuộn cuộn ngút trời, giống như đã đến ngày tận thế.

Âm phong quét qua thân thể một cái làm Lâm Phong đang đứng ở trong trận cũng không nhìn được rùng mình một cái, thầm nghĩ: “Không hổ đã từng nổi danh, Huyết Hà sát trận được liệt vào một trong tứ đại sát trận quả nhiên danh bất hư truyền. Nếu không phải ta dùng Thất Thái Nguyên thạch nhập vào thân thể, thì khó có thể ngăn nổi, chỉ là ý trời khó cãi. Năm đó, Đông Hoàng có Linh Lung Bảo Tháp, mà vẫn mất mạng trong Huyết Hà sát trận này.”

Bên trong sát trận huyết lãng ngập trời, mây đen cuộn cuộn, vô số yêu ma quỷ quái tựa giống thực mà cũng tựa như ảo, miệng mở lớn ra như những bồn máu, giương nanh múa vuốt hướng Lâm Phong đánh tới. Còn có những Huyết Thần tử tử bốn phương tám hướng đi ra mà rít gào đánh tới, thật là đếm cũng đếm không nổi.”

Huyết Hà sát trận chính là một trong thái cổ tứ đại sát trận, Thất Diện Huyết Hồn Phiến cùng với U Minh Huyết Hà đồng thời được sinh ra, cùng với U Minh Huyết Hải linh mạch tương liên, mà chính là cùng Huyết Hải có liên hệ chặt chẽ với nhau. Yêu ma quỷ quái và Huyết Thần tựa thực tựa ảo, vô cùng vô tận đồng loạt hướng về bên này đánh tới, thực đúng là lợi hại vô cùng.”

Nếu không lợi hại như vậy, thì năm đó Thiên Hoàng Thái Huyền uy chấn thái cổ Hồng Hoàng lại có Linh Lung Bảo Tháp hộ thân làm sao có thể táng mạng trong Huyết Hà sát trận này được.

Lâm Phong giữ thân thể dừng lại, theo đó một đoàn Thất Thái Thần quang bùng lên mãnh liệt, dài khoảng trăm trượng, bảo vệ toàn thân. Đoàn huyết lãng thao thiên kia bị Thất Thái Thần quang giải quyết, lập tức nhượng bộ lui đi, vô số yêu ma quỷ quái cùng Huyết Thần đụng vào Thất Thái Thần quang đều lập tức hóa thành không khí.

Đối với Thất Thái Nguyên thạch thì ngoại trừ là tam đại đỉnh cấp pháp khí thời khai thiên tích địa ra, còn không có vật gì là không phá nổi. Hóa thân này của Lâm Phong lại có pháp lực đủ để Thông Thiên triệt địa, Huyết Hà sát trận này mặc dù lợi hại, nhưng vẫn chưa thể gây tổn thương được hắn, đoạn hướng xuống Xi Vuồn lão ma.

“Ma đầu nguoi nếu thức thời, thì mau mau giao ra Cửu Chuyển Hồi Hồn đan. Bàn đạo chỉ lấy Cửu Chuyển Hồi Hồn đan trở về cứu môn hạ đệ tử, cũng không làm nguoi phải khó xử. Nếu không ta liền bắt nguoi lên Huyền Đô cung giao cho lão quân xử phạt.”

Nói xong Lâm Phong liền thò một cánh tay ra chụp xuống, tức thời biến thành cỡ ngàn trượng, hướng thẳng xuống Huyết Hà sát trận chụp vào Xi Vuồn lão ma.

Lão ma vội vàng niệm chú, đem Thất Diện Huyết Hồn Phiến xoay chuyển. Nhất thời trong đại trận âm phong gào thét. Xi Vuồn né một trào(nắm, bắt) của Lâm Phong, liền ẩn thân trong đại trận, toàn lực vận chuyển Huyết Hà sát trận, đoạn âm hiểm cười nói: “Có bản lĩnh thì nguoi tới mà lấy, nhưng trước tiên nguoi hãy phá Huyết Hà sát trận của bản tọa rồi hãy nói tiếp.”

Nói xong liền thừa cơ té lên Kim Cương Trắc, nhắm vào trên lưng Lâm Phong đánh xuống.

Bên trong sát trận âm phong gào thét, huyết sát đầy trời, đưa tay ra không thấy được năm ngón. Lâm Phong mặc dù pháp lực thông thiên, Huyết Hà sát trận này cũng không tổn thương được hắn, nhưng lúc này nhất thời cũng khó tìm được cách thoát khỏi đại trận này. Nghĩ vậy nên hơi chút thất thần liền bị Kim Cương Trắc đánh trúng, cả người ngã nhào xuống.

“Vô Lượng Thiên Tôn!”. Hóa thân này chính do thiện niệm hóa thành, tính cách cùng Lâm Phong bản thể khác nhau rất lớn, bị Xi Vuồn dùng Kim Cương Trắc đánh lên, cũng không tổn hại gì, liền đứng dậy niệm đạo hiệu. Hai tay làm động tác bắt ấn chân quyết, đồng thời phát lực quát lên, nhất thời vô tận Thất Thái Thần quang ở trong đại trận được phóng thích ra.

Cảnh tượng tráng lệ giống như lúc Bàn Cổ khai thiên, Hồng Mông phân lập, Lưỡng Nghi mới sinh. Thất Thái Thần quang vô cùng vô tận giống như thiên hà cuộn cuộn đổ xuống. Trong nháy mắt liền đem huyết lãng đang cuộn cuộn ngút trời tách ra, Thất Diện Huyết Hồn Phiến co rút lại như lúc đầu, bay trở về trong tay Xi Vuồn.

Xi Vuồn kinh hãi: “ Thất Thái Nguyên thạch chính là nơi sinh ra hậu thiên đệ nhất đại công đức, đúng là khó đối phó.” Liền vội vàng đem thân nhoáng một cái thoát ra khỏi phạm vi bao phủ của Thất Thái Thần quang. Sau đó liền vò tay té lên Kim Cương Tráo hướng Lâm Phong bay tới. Lão ma xảo trá tự biết không phải là đối thủ của Lâm Phong liền ném đi Kim Cương Tráo, phá vỡ hư không bay thẳng xuống Ma giới.

Lâm Phong thấy lão ma bỏ Kim Cương Tráo chạy trốn cũng không đuổi theo. Mà từ trong lục phủ ngũ tạng bay ra một đoàn Thất Thái Thần quang, hóa thành một cái thất thái đại thủ(bàn tay lớn) nghênh đón đem Kim Cương Trắc bắt vào tay. Sau đó toan qua một chút thiên cơ, thân liền hóa thành câu vồng hướng lên vùng Nam Chiêm Bộ châu mà đi.

Trong Ma giới là một cõi hắc ám, không thấy mặt trời, đập vào mắt chỉ là bóng tối vô cùng vô tận không giới hạn, những đám mây đen lượn lờ liên tục thỉnh thoảng lại hiện ra quỷ hỏa(ma trời) làm cho người ta sồn gai óc

Bên trong hắc ám vô biên chính là Hòa Vân Động của chí tôn thánh nhân Ma giới đại thánh Vô Thiên.

Vô Thiên đem bản thể chính là Hồn Nguyên thánh nhân sớm đã kí thác hư không vào việc giảng đạo, rảnh rỗi thì ở Hòa Vân Động khai giảng đại pháp, tất nhiên là có vô số người tu mà đến đây nghe giảng.

Ma đạo qui dị, đường đi khác nhau.

Người tu ma phần lớn đều làm cho mình trở thành người không ra người, quỷ không ra quỷ, hình đánh tướng mạo đều bất đồng. Cũng vì mỗi người đối với ma đạo pháp môn lĩnh ngộ khác nhau mà tu luyện có khác, do đó mà có người không có đầu, cũng có người đầu chỉ là một bộ khô lâu, quả nhiên là thiên kì bách quái.

Qua Hồi Phong cốc chính là vào đến Ma giới. Ở đó có Ma giới thánh nhân che chở, tất nhiên được vô sự, mà thánh nhân trong lúc không nhiệm nhân quả, Xi Vưu cũng không sợ Thái Thượng lão nhi tìm mình gây phiền toái.

Mắt thấy sắp đến Hồi Phong Cốc, mà thân ngoại hóa thân của Cực Lạc cung chủ cũng không có đuổi theo, tâm lão ma lúc này mới buông lỏng xuống, nhẹ thở phào một hơi, lại âm thầm tính kế như thế nào bảo mối thù này.

“Cực Lạc yêu đạo có thân phận đặc thù, ý có Thánh Mẫu nương nương che chở, nhiều lần ức hiếp ta, thế nào cũng phải đòi lại cục tức này. Không bằng bắt môn hạ đệ tử hấn khai đao trước, đợi thời cơ chín muồi sẽ từ từ cùng hấn tính sổ cũng chưa muộn.”

Lão ma nghĩ đến đây nhất thời cảm thấy nôn nóng, lại thấy Lâm Phong không có đuổi theo, lập tức lặng lẽ ra khỏi Ma giới, vận khởi Thiên nhãn quan sát. Chỉ thấy môn hạ chúng đệ tử của Cực Lạc cung đang ở phía tây vùng nam bộ của Ngưu Hạ Châu, mỗi người đều mờ mịt nhìn quanh, giống như mất đi chủ định, không biết làm sao.

Lão ma mừng rỡ, lập tức ẩn mình đứng dậy một đường ẩn núp đến phía Tây Ngưu Hạ Châu. Thình lình không gian bên cạnh vặn vẹo một trận, tựa hồ là ẩn thân pháp che giấu vô cùng lợi hại của tiên nhân dùng để xuyên thấu Thiên nhãn thức. Lão ma kinh hãi, vừa nhảy ra vài bước, đã nghe một tiếng gầm lên: “Khá lắm lão ma, thù cũ chưa xong lại muốn hại môn hạ đệ tử của ta nữa, hôm nay bốn tọa nhất định đem lão ma ngươi luyện vụn yêu phân thân đại pháp.”

Bạn đang đọc truyện *Vô Lại Kim Tiên 2* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 56: Huyết Hà Sát Trận

Xi Vưu lão ma cùng Lâm Phong nhân quả sâu đậm, vốn định nhân cơ hội đem đệ tử môn hạ Cực Nhạc Cung khai đao, tiết hết oán giận trong lòng. Nhưng lại không nghĩ tới lão ma còn chưa hiện thân, thì đã bị Thái Huyền phá đi ẩn pháp, nhất thời đại kinh thất sắc.

Hai người này năm đó đều là nhân vật uy chấn thái cổ Hồng Hoang, lúc Hồng Hoang yêu ma đại chiến thì Thái Huyền mất mạng trong Huyết Hà Sát Trận, cùng lão ma kết hạ thù không đội trời chung.

Lâm Phong có được tiên thiên nguyên khí, trọng tụ Thái Huyền chân thân, ở Nữ Oa Cung trải qua bảy bảy bốn mươi chín năm thiên hỏa gia thân, mới vừa rồi còn đem khối khu xác trăm thành thân ngoại hóa thân, trả lại diện mục ban đầu cho Thái Huyền.

Tuy là thân ngoại hóa thân, nhưng cũng là Thái Huyền.

Thái Huyền cùng Xi Vưu nhân quả sâu đậm, không thể hóa giải. Cừu nhân gặp mặt, hết sức đỏ mắt, hơn nữa cái lão ma này lại còn muốn hại đệ tử môn hạ của mình, Thái Huyền làm sao có thể khách khí. Lão vung tay lên, không gian lập tức chấn động kịch liệt, một đạo huyền hoàng khí hóa thành bàn tay khổng lồ màu vàng chụp thẳng vào chân thân Xi Vưu.

"Không xong, trúng phải gian kế Cực Nhạc yêu đạo rồi." Xi Vưu kinh hãi, "Năm đó pháp lực tên này cùng ta tương xứng, tuy có linh lung bảo tháp hộ thân, nhưng mà kẻ ra cũng không thể nghịch lại với trời, thủy chung vẫn mất mạng trong Huyết Hà Sát Trận của ta. Ngày hôm nay nhưng lại khó có thể nói rõ ràng, kẻ này bị Cực Nhạc cung chủ nợ trăm thành thân ngoại hóa thân, đem linh lung bảo tháp phụ vào khu xác, tuyệt đối không phải đối thủ."

Vội vàng chinh thân một trận, một đoàn ma vân từ trên đỉnh đầu bay ra, cản lại bàn tay khổng lồ màu vàng, hư hoàng nhất thương, phá khai hư không mà chạy.

"Chạy đi đâu!" Thái Huyền sớm đã đoán được lão ma này sẽ nhanh tay chuồn mất, sao có thể để hắn đạt được ý nguyện, nợ quá một tiếng, hai tay huy lên, hư không kịch liệt run rẩy. Trong tiếng vang bạo vỡ, huyền hoàng khí vô cùng vô lượng vỡ tan trong hư không bắn ra ngoài, từ bốn phương tám hướng đem Xi Vưu lão ma vây lại vào trong.

Cứ thế toàn lực mà làm, quyết đem lão ma này chôn trong tay mình.

Xi Vuur lão ma thăm kêu không ỏn, vội vàng té khỏi huyết hồn phiến, mở ra Huyết Hà Sát Trận rồi trốn vào trong đó.

Huyết Hà Sát Trận là một trong tứ đại sát trận Thái Cổ, há có thể khinh thường được.

Giữa huyền hoàng khí vô cùng vô lượng, thất diện huyết hồn phiến nghênh phong nhất triển, nhất thời bao quanh ngàn trượng. Xi Vuur thúc dục pháp quyết, thất diện huyết hồn phiến liền cấu thông luân hồi lực, cùng với u minh huyết liền thành một thể. Phương viên trong vòng ngàn dặm huyết sát đầy trời, cho dù là huyền hoàng khí nọ có mãnh liệt như thế nào đi chăng nữa, thì cũng không thể công phá được một trong tứ đại sát trận Thái Cổ này.

Thái Huyền vốn là do ác niệm của Lâm Phong sở hóa. Thấy tình cảnh này, nhất thời giận dữ, "Linh lung bảo tháp cùng thất thái nguyên thạch một phá một lập, thất thái nguyên thạch trừ bỏ tam đại khai thiên pháp khí ra thì không có gì là không phá, sao lại không phá được cái trận pháp chó má này. Linh lung bảo tháp không chuyên công kích, vì vậy cũng không thể nào phá được sát trận chó má này chứ."

Bất quá Thái Huyền năm đó mất từng ở trong Huyết Hà Sát Trận, đối với một trong tứ đại sát trận Thái Cổ này cũng hiểu rõ không ít, ý vào có linh lung bảo tháp hộ thân, trừ người Hỗ Nguyên Chí Giáo thánh nhân ra không ai có thể làm bị thương được hắn, lập tức liền thả người nhào vào trong Huyết Hà Sát Trận.

"Hắc hắc hắc!" Thái Huyền nghe thấy cười vài tiếng, rồi cười to nói: "Năm xưa ta dù sao cũng chôn trong Huyết Hà Sát Trận, nhưng mà trời xui đất khiến, để xem hôm nay lão ma ngươi còn có thể chạy đâu cho thoát."

Đưa tay tìm tòi, trong khoảng một ngàn trượng, chụp vào phương vị cung đoàn.

Huyết Hà Sát Trận chính là dựa theo thất diện huyết hồn phiến chỉ lực dùng luân hồi huyết trì chỉ lực, dựa theo phương vị thất diện diễn hóa mà thành, Thái Huyền khi ở thượng cổ yêu ma đại chiến cũng đã lĩnh giáo qua uy lực của Thái Cổ sát trận, tất nhiên là đối với diễn biến của trận pháp này dĩ thường quen thuộc.

Xi Vuur lão ma thấy chỗ mình ẩn thân đều bị Thái Huyền nhìn thấu, biết rõ yêu hoàng đối với Huyết Hà Sát Trận này thật là hiểu rõ, không khỏi âm thầm kêu khổ, vội vàng lại biến hóa tiếp phương vị. Cũng phân ra thành bảy cái thiên ma phân thân phân biệt ẩn trong bảy phương vị, dùng để mê hoặc Thái Huyền.

Thái Huyền đem bảo tháp phụ trên thân thể, có đại công đức trong người, pháp lực sớm đã thông thần, chỉ có dưới hỗn nguyên giáo chủ ký thác hư không, sớm đã có thể mắt nhìn sáu đường, chỗ nào mà không biết điểm kỹ lưỡng này của Xi Vuur lão ma cơ chứ.

Đưa tay tìm tòi, lại chụp về phương vị cung khôn.

Ngay lập tức khiến Xi Vuur lão ma cuồng quật biến hóa phương vị, nương theo yểm hộ của Huyết Hà Sát Trận, Thái Huyền tựa như mèo bắt chuột đuổi theo bên trong đại trận, ý lại vào Huyết Hà Sát Trận đó mà lão ma lủ lủ tránh được bàn tay của Thái Huyền.

Thái Huyền sớm đã không kiên nhẫn, giăng co một hồi liền dời đi mục tiêu, lấy tay trực tiếp chụp vào huyết hồn phiến, trước phá sát trận, sau đó rồi bắt Xi Vuur lão ma vậy.

Lão ma vội vàng thúc dục trận pháp, thất diện huyết hồn cấp tốc xoay tròn lên, không ngừng biến hóa phương vị, vô số đạo huyết vụ nhanh chóng bay tới, liền thành một mảnh lưới tinh mịn, cản lại công kích của Thái Huyền.

Thái Huyền nộ hỏa bùng cháy, thầm nghĩ: "Linh lung bảo tháp chỉ thủ không công, ta lại thân không pháp bảo, thật khó để phá sát trận này."

Không nói tới phương pháp Thái Huyền thăm suy nghĩ để phá trận, lại nói tới đệ tử môn hạ Cực Nhạc Cung vốn không biết xảy ra chuyện gì, lại càng không biết Xi Vuur lão ma nọ đang muốn bắt mình khai đao, thấy đại thân ngoại hóa thân thứ nhất của sư tôn hiện thân cùng đấu pháp của người, lập tức động quang, xa xa đứng ở trên mây nhìn xuống.

Sao thấy huyền hoàng khí chấn động hư không, chính giữa là một đoàn huyết vụ bảo vệ chặt trận doanh giống như sóng dữ sóng biển, bốn phía đánh sâu vào. Nhưng dù sao cũng không bao vây nổi Huyền Hoàng khí.

Cũng may là Thái Huyền sớm đã đoán được cùng Xi Vuur lão ma động thủ, sóng pháp lực dư ra sẽ ngộ thương môn hạ đệ tử. Cho nên đã sớm thi triển thần thông đem sóng pháp lực dư ra khi hai người đấu nhau phong tỏa lại, mới có thể khiến cho chúng môn hạ đệ tử cùng nữ nhi không bị thương tổn.

Mọi người không thấy rõ được bên trong trận đánh, chẳng qua là nhìn sư phụ cùng người nọ đấu hồi lâu, cũng không thể chế phục được đối phương. Nghe Thường không khỏi tò mò hỏi: "Phụ thân cùng ai đấu pháp vậy, người này thật lợi hại, ngay cả hóa thân của phụ thân cũng không làm gì được hắn."

Mọi người cũng đều không biết, chỉ là thấy Huyền Hoàng khí trong huyết sát quay cuồng. Sóng khí mãnh liệt mặc dù đã được Thái Huyền thi triển đại pháp áp chế, nhưng vẫn như trước khiến cho chúng đệ tử cảm giác được hung hiểm bên trong đại trận, không khỏi âm thầm thay sư phụ lo lắng.

Lão Chí Minh vốn tôn sư trọng đạo nhất, vốn hắn cùng Quan Âm mặc dù đã hợp đạo song tu, nhưng bởi vì đủ loại nguyên nhân, vẫn một mực lãnh nhẫn. Giờ phút này lo lắng cho sư tôn, lão Chí Minh trong lòng biết giữa các vị sư tỷ đệ tử chỉ có Quan Âm đạo hạnh sâu nhất, hiểu biết cũng nhiều, không khỏi hạ da mặt mình xuống hỏi: "Sư tỷ có biết sư tôn đang cùng yêu ma phương nào đấu pháp không?"

Quan Âm lạnh lùng liếc hắn một cái, cũng không có trả lời.

Nàng tuy gia nhập làm môn hạ Cực Nhạc Cung, nhưng nàng vốn chính là Tây Thiên Bồ Tát, được phật quang phổ chiếu, lại bị Lâm Phong cường bạo thu làm môn hạ đệ tử Cực Nhạc Cung.

Tuy biết rằng sư phụ tiện nghi này có lai lịch lớn, không dám phản bội lại môn tường, nhưng oán khí trong nội tâm lại càng ngày càng sâu, cùng chúng môn hạ đệ tử Cực Nhạc Cung cũng không có sắc mặt gì tốt cả.

“Thượng cổ yêu ma đại chiến, Thiên Hoàng Thái Huyền thân vẫn ở trong Huyết Hà Sát Trận, cùng với Xi Vu lão ma này kết oán quá sâu, hôm nay lại là oan gia chạm trán, chỉ sợ sẽ có một trường ác đấu thôi.”

Quan Âm không để ý tới lão Chí Minh, trong bụng thầm nghĩ nói: “Yêu Hoàng không ngờ đem linh lung bảo tháp kết làm thân thể, pháp lực thông thiên. Lại có đệ nhất đại công đức khai thiên phách, có thể ngự vạn kiếp, mà Xi Vu lão ma này cũng có Huyết Hà Sát Trận, tốt nhất có thể lưỡng bại câu thương là tốt.”

Quan Âm trong cảm thấy ý niệm trong đầu ám chuyển, nhưng cũng không tính được Xi Vu lão ma sẽ chuyển hướng tới môn hạ đệ tử Cực Nhạc Cung khai đao.

Thái Y nói: “Chúng ta có thiên la tứ kiếm, không bằng dùng đại la kiếm trận trợ giúp phụ thân một tay được không?”

Chúng đệ tử lo lắng cho sư phụ, tuy biết bản thân pháp lực thấp kém, sự bất khả vi, nhưng lại đồng thanh trầm trồ khen ngợi. (Sự bất khả vi: chuyện không thể làm ngược lại được.)

Quan Âm trong lòng cười lạnh, “Hai kẻ này khoảng cách đến Hỗn Nguyên Đại Đạo cũng vẹn vẹn còn kém một bước, chỉ đứng dưới Hỗn Nguyên Thánh Nhân, pháp lực thông thiên triệt để. Chỉ cần ta hơi chút tới gần một chút, đều sẽ thân hình câu diệt, chính xác là không biết tự lượng sức mình.

Thái Y nhìn khuôn mặt Quan Âm đứng ở xa xa, thầm nghĩ: “Quan Âm sư tỷ pháp lực cao cường, lại có khả năng nhận thức thiên số, phải chi có năng hỗ trợ là tốt rồi a.”

Nghê Thường cùng mấy vị sư tỷ muội khác cũng là đồng dạng tâm tư.

Chỉ có Hồng Bào lão yêu chuyển loạn hai tròng mắt xanh mon mon, trong đầu âm thầm chuyển ý niệm, “Muốn lấy chức yêu vương một phương của ta, lại còn muốn bắt môn hạ Cực Nhạc Cung làm đầy tớ, mặc dù hơi nghẹn khuất, bất quá có thể được thưởng thức nhiều đại la cửu chuyển Kim Đan, đem đào vương vạn niên làm cơm bữa, cũng coi như là đáng giá.”

“Cái bà nương này cũng thật ngoan cố, biết rõ sư tôn có lai lịch lớn, vậy mà trong lòng còn có oán khí, sau này hẳn không có kết cục tốt.”

Lúc Hồng Bào lão yêu đang đứng tại đó miên man suy nghĩ, Nghê Thường nói: “Hồng Bào sư huynh, chúng ta cùng nhau bày ra thiên la kiếm trận trợ giúp phụ thân một tay.”

Hồng Bào lão yêu lại càng hoảng sợ, ngẩng đầu lên nhìn huyết vụ bao vây huyền hoàng khí, trong nội tâm không khỏi nổi da gà lên, vội nói: “Sư muội yên tâm, tôn sư pháp lực thông thiên, lại có linh lung bảo tháp, không có việc gì đâu. Chúng ta pháp lực thấp kém, cho dù bày ra đại la kiếm trận cũng không giúp gì được cho sư tôn, không bằng đợi thêm một lát nữa xem sao.”

Chúng đệ tử bởi vì việc của Thạch Cơ, đều phân rõ đúng mực, cho nên Hồng Bào lão yêu vừa nói xong, đều tĩnh ngộ lại, Thái Y vội la lên: “Vậy làm thế nào bây giờ, phụ thân bây giờ còn phải đi Dao Trì Kim Mẫu cầu âm dương thảo, bây giờ còn chưa thấy trở lại.”

Lúc đang bàng hoàng vô kế, đột nhiên một đạo nhân theo sau hạ xuống, là môn hạ đệ tử của Thượng Thanh Nguyên Thủy Thiên Tôn đại đệ tử Trùng Dương Chân Nhân cầm theo Thái Cực Đồ đến, vừa cười vừa nói: “Nhân quả đến cùng sẽ có báo, sát kiếp rồi cuộc cũng phải gặp, đạo huynh hữu lễ.”

Tiếng cười của Thái Huyền từ trong đại trận truyền ra: “Đạo bất đồng bất tương vi mưu, ta vâng lệnh của tổ sư chương quản Hồng Mông đại đạo như ý kim kiếm. Nay thiên mệnh cứu cứu qui nguyên, sát kiếp nổi lên chính là số trời mà không vâng Phật Đà. Mời đạo huynh về, ta sẽ tự phá Huyết Hà Sát trận”

Trùng Dương chân nhân cười nói: “Đạo huynh quá lo lắng, mà đầu kia cùng giáo ta vẫn còn khốn quả chưa hết, bản đạo là phụng mệnh chương giáo lão sư đến thỉnh ma vương hồi Huyền Đô phục mệnh.”

Thái Cực Đồ run lên, hóa thành một cái thất thái tình kiều, Trùng Dương chân nhân đứng ở trên cầu, thúc dục tình kiều tiến vào đại trận.

“Thái Cực Đồ.” Xi Vu lão ma lập tức đại kinh thất sắc, muốn vung chân bỏ chạy, thì bị huyền hoàng khí cuốn lấy, còn có Thái Huyền dùng đại pháp quán lại, làm thế nào cũng không thể thoát thân ra được.

Thái Huyền vốn đang vô pháp với cái Huyết Hà Sát Trận này, thì gặp phải Trọng Dương tử thúc dục Thái Cực Đồ tiến đến, định làm ngưng vận chuyển của Huyết Hà Sát Trận, lập tức nghĩ đến gì đó, cười to nói: “Ta làm theo yêu cầu của ngươi, chân nhân chỉ cần làm ngưng lại Huyết Hà Sát Trận là được.”

Trọng Dương tử cười nói: “Như thế bản đạo liền xem thủ đoạn của đạo huynh vậy.” Lập tức liền dùng Thái Cực Đồ làm ngưng lại vận chuyển của Huyết Hà Sát Trận, cũng không tiến lên bắt lấy Xi Vu, chỉ nhìn Thái Huyền thi triển thủ đoạn.[/B]

Chương 57: Thủy Bộ Nguyên Soái.

Lại nói Lâm Phong từng diệt sát môn hạ đệ tử Thục Sơn Bạch Trường Anh, cùng với tổ sư khai phái Thục Sơn Bạch Vân Kiếm Tiên kết hạ nhân quả, Bạch Vân Kiếm Tiên chính là Thượng Thanh môn hạ nhị đệ tử, cùng với Trùng Dương chân nhân này chính là huynh đệ đồng sư môn.

Trùng Dương chân nhân cũng không nhiều lời, chỉ là dùng Thái Cực Đồ làm ngưng lại vận chuyển của Huyết Hà Sát Trận, nhìn xem Thái Huyền thi triển thủ đoạn.

Huyết Hà Sát Trận bị Thái Cực Đồ trấn trụ, Xi Vu mất đi lá chắn, kinh hãi nói: “Sớm biết như thế mà, đành vậy.” Vội vàng vận khởi thần thông, lên tiếng quát: “Khai.” Hư không mạnh mẽ run lên, âm thanh “răng rắc” vang lên liên tục, lão ma liều mạng để nguyên thần bị hao tổn, cường chế chấn khai huyền hoàng khí, bỏ chạy đến rừng rậm.

Thái Huyền đã thủ thế chờ đợi, sao có thể để cho hắn đào thoát đơn giản như vậy. Lập tức đứng thẳng người, một cỗ huyền hoàng khí từ trên đỉnh đầu xông ra ngoài, hóa thành một cự chưởng hình trảo.

“Ép người quá đáng.” Xi Vu cũng là nô hỏa vạn trượng, vội vàng quay người tể khởi huyết hồn phiến ngăn cản một kích. Thái Huyền vượt qua. Song thủ huy động liên tục, một đoàn yêu quang màu xanh mịt mờ từ bốn phía hướng Xi Vu vây lại, phát lực quát lần nữa, liền có vô số thượng cổ yêu tộc huyền ảo trong không gian chấn khởi. Xi Vu chỉ cảm thấy tâm thần run lên, nguyên thần thiếu chút nữa bị thương tổn.

“Không xong, tên khốn này dùng thượng cổ yêu pháp hại ta.” Lão ma kinh hãi lắp bắp, vội vàng thủ định tâm thần, thi triển lực toàn thân đấu với Thái Huyền.

Có Thái Cực Đồ chế trụ Huyết Hà Sát Trận, Thái Huyền không bị vướng tay vướng chân, liền thi triển hết thần thông.

Chúng môn hạ đệ tử Cực Nhạc Cung thấy hóa thân của sư phụ đại triển thần uy, tín tâm đều đại chấn, chỉ có loại đệ tử không phải người lương thiện như Hồng Bào lão yêu càng sợ, cảm thấy không thể đối đầu với sư phụ lợi hại như vậy.

Đầu nửa canh giờ. Linh lung bảo tháp mặc dù chỉ thủ không công, nhưng Thái Huyền đem bảo tháp nhập vào chân thân, pháp lực thông thần, hơn hẳn Xi Vu. Lão ma cuối cùng không địch lại, bị Thái Huyền nộ quát một tiếng. Dùng thượng cổ yêu tộc bí pháp đem nguyên thần chấn thương, thi triển vô thượng thần thông đem hắn chế trụ, lấy đi Cửu Chuyển Hồi Hồn đan mà lão ma trộm theo từ Huyền Đồ đến chỗ này.

Trùng Dương chân nhân một mực quan sát, thấy Thái Huyền thi triển thần năng chế trụ Xi Vu lão ma, cũng không khỏi cảm thấy thất kinh, “Trương truyền Linh Lung Bảo tháp cùng với Thất Thái Nguyên thạch chính là do Bàn Cổ tổ sư khai thiên sở sinh. Chính là hậu thiên đệ nhất đại công đức, còn thừa lại rất nhiều tiên thiên pháp khí, chỉ ở đứng dưới tam đại khai thiên đỉnh cấp pháp khí, nhưng mà chỉ nghe qua kì danh. Cũng chưa từng gặp, hôm nay vừa thấy, quả thật không uổng công. Cực Nhạc Cung Chủ mượn thân thể Yêu Hoàng cất ác niệm, cùng với Linh Lung Bảo tháp để hóa thân, pháp lực quả thật là thông thiên triệt địa. Khó trách ngay cả cái lão tung hoành Thái Cổ Hồng Hoàng Xi Vu lão ma này cũng bị hắn chế trụ.”

“Chỉ là, cửu cửu quy nguyên số lượng đã đủ, đại kiếp nạn sắp đến, cũng không biết đến tận cùng là thiên số như thế nào. Chưởng giáo sư tôn cũng chưa từng chỉ thị cho biết, nhưng lại vô cùng lo lắng.”

Trùng Dương chân nhân chính là Thượng Thanh môn hạ đại đệ tử, sớm đã đạt thành tựu độ ách kim tiên. Cách Hồn Nguyên Đại Đạo cũng chỉ vênh vênh còn cách một bước, đạo hạnh thâm hậu, tất nhiên là có thể tính ra được một chút nhân quả, biết cửu cửu quy nguyên số lượng đã đủ, đại kiếp nạn cũng sắp bắt đầu.

Mất thấy Thái Huyền chế trụ Xi Vu lão ma, e sợ cái lão yêu hoàng này đem lão ma xong việc làm thịt, liền bước tới phía trước nói: “Đạo huynh giữ lấy Cửu Chuyển Hồi Hồn đan, cái lão ma này có thể giao cho bản đạo hồi sư môn phục mệnh.”

Thái Huyền thầm nghĩ: “Cái lão đạo Trọng Dương này chính là độ ách kim tiên thể, pháp lực thần thông không dưới Xi Vu lão ma. Lại có Thái Cực Đồ trong tay, ta nếu cùng hắn động thủ, khó tránh khỏi phải chịu thiệt thòi, trừ phi mang tới Như Ý Kim kiếm, nếu không không thể chống đỡ.”

Mặc dù không có cam lòng, nhưng vì muốn sớm gọi hồn môn hạ đệ tử về dành phái tạm thời buông bỏ nhân quả cùng lão ma, đem Xi Vu giao cho lão đạo Trọng Dương, cười hắc hắc nói: “Tất nhiên cái lão ma này cùng đạo môn nhân quả còn chưa có xong, bốn tọa trước hết tạm thời không so đo, đem ma đầu kia giao cho đạo huynh mang về phục mệnh vậy.”

Trọng Dương lão đạo thở dài: “Đạo hữu thông hiểu thiên số, bản đạo thâm tâm bội phục.” Lập tức bắt lấy Xi Vu, khởi động độn quang trở về Huyền Đồ Thiên Bát Cảnh Cung phục mệnh.

Một đạo thái thái quang hạ xuống, hai đại hóa thân của Lâm Phong chạm mặt nhìn nhau, Thái Y đạo nhân thờ dài nói: “Ta biết ngươi chấp niệm quá nặng, không bỏ xuống được nhân quả cùng Xi Vu lão ma. Bất quá đại kiếp nạn sắp bắt đầu, Ngọc Diệp còn đang ở trong tay Trần Nguyên Tử, các đệ tử nhân quả càng lún lại càng sâu, đạo huynh cần phải chú ý làm việc, chớ để lại nhân quả, ảnh hưởng tới môn hạ đệ tử.”

Thái Huyền cười hắc hắc nói: “Bổn tọa tự có chừng mực, há cần ngươi tới nhiều lời.” Dứt lời liền đem Cửu Chuyển Hồi Hồn đan đưa cho Thái Y đạo nhân, một đạo cầu vòng vàng hiện lên ngang trời còn người không thấy đâu nữa.

Thái Y Nghê Thường thấy phụ thân chế trụ Ma Vương Xi Vu, cả hai đều mừng rỡ, vừa định bước tới gặp phụ thân thì đã thấy một cái hóa thân khác của phụ thân bay tới. Hóa thân yêu hoàng lại biến mất tăm nên tất cả đều xúm tới hỏi thăm rồi rít.

Nghê Thường ôm cổ phụ thân hỏi: “Phụ thân, vừa rồi cái lão ma đầu kia là ai, thật lợi hại?”

Lâm Phong vỗ đầu nữ nhi cười nói: “Ma Vương Xi Vu cùng phụ thân còn có nguyên nhân nhân quả chưa xong. Hôm nay lão ma trộm Kim Cương trạc cùng Cửu Chuyển Hồi Hồn đan chạy khỏi Huyền Đô, bị phụ thân ngăn trở, nên mới hướng đến các ngươi hạ độc thủ. Phụ thân cũng vừa mới bắt được hắn, đã giao cho Trùng Dương chân nhân mang về phục mệnh.

Thái Y hỏi: “Phụ thân, Thạch Cơ sư tỷ được cứu rồi sao?”

Lâm Phong cười nói: “Cửu Chuyển Hồi Hồn đan trong tay phụ thân, có khả năng phản hồn.”

Ngay lập tức liền dùng Cửu Chuyển Hồi Hồn đan làm vật dẫn để cải tạo lại thân thể Thạch Cơ.

Chúng đệ tử mừng rỡ, Thạch Cơ vượt qua được một kiếp, tâm cảm sư ân, vội vàng bái lạy.

Lâm Phong nói: “Ngươi bởi vì việc của Ngộ Không, duyên nghiệp quán thân cuối cùng vẫn không thể tránh. Tuy gặp hiểm mà thoát coi như đã qua một kiếp. Ngộ Không đang ở Đông Hoàng cung tu luyện, ngươi có thể đến mà giải nhân quả thì ngày sau sẽ vô sự.”

Thạch Ki bái tạ xong, sau khi từ biệt các vị sư tỷ muội cùng sư huynh đệ, liền khởi động độn quang hướng về phía hỗn độn bay đi.

Hai nữ nhi rúc vào trong ngực đòi chơi, Lâm Phong vỗ đầu nữ nhi mà nói: “Đại kiếp nạn sắp bắt đầu, may mắn thì còn có được mấy trăm năm bình an vô sự. Thiên đạo xa xôi, cơ duyên đã định, mỗi lần đại kiếp nạn bắt đầu, tất cả các tiên thiên dị bảo hiện thế, tất cả đều tìm kỳ chủ, giúp người hữu duyên độ kiếp thoát nạn. Các ngươi có chút ít cơ duyên, có thể tùy duyên mà định, nhớ lấy không thể cưỡng cầu.”

“Chỉ còn được mấy trăm năm thanh tịnh, đại kiếp nạn bắt đầu thì sinh linh tam giới đều bị cuốn vào trong đó. Tiên phạt yêu ma đều phải nhập phạm giới để giải nhân quả sát kiếp, các ngươi có thể hạ phạm, tìm minh chủ phụ tá, đợi sau này qua được sát kiếp là bình an vô sự.”

Chúng đệ tử vội hỏi hán thêm, Lâm Phong cũng chỉ điểm thêm chút sai lầm, cuối cùng đến tiểu bạch long Ngao Liệt nói: “Ngươi phúc duyên sâu, từ khi nhập môn hạ của ta đều giữ bổn phận, chịu khổ chịu khó tu luyện, căn cốt chi giai cũng là đứng đầu trong môn hạ đệ tử của ta, có thể cùng các vị sư huynh sư tỷ muội các ngươi đi Tây Hải một chuyến. Thao luyện tứ hải thủy quân.”

Ngao Liệt khó hiểu, trả lời: “Cha ta là Bắc Hải Long Vương mà.....”

Lâm Phong khoát tay nói: “Ta biết rõ cha ngươi là Bắc Hải Long Vương Ngao Thuận, nhưng lần này để các ngươi đi Tây Hải trước lại có cơ duyên khác, các ngươi không cần phải hỏi nhiều, đi sẽ biết.”

Thái Y hỏi: “Phụ thân, nữ nhân cũng phải đi sao?”

Lâm Phong nói: “Các ngươi đều có nhân quả hồng trần trong người, có thể trước tiên hướng tới Bắc Hải một chuyến.”

Nghê Thường dịu dàng nói: “Phụ thân nhớ khi nào rảnh đến thăm bọn con.”

Lâm Phong cười nói: “Phụ thân vân du tứ hải, tích tụ công đức để sớm độ thành chính quả, các ngươi cứ việc đi. Khi tu không cần phải lo lắng, nếu có phiên toái phụ thân sẽ tương trợ.”

Lâm Phong lập tức để lại vài câu, thân hóa thái hồng, biến mất không thấy tăm tích.

Chúng đệ tử vui đùa âm ỉ một hồi, Hồng Bào lão yêu mặt mũi tràn đầy hân mộ. Quái thanh quái điệu nói: “Tiểu Bạch Long, ngươi nhập môn so với ta trẻ hơn, lại nhận được sự tán dương của sư tôn, lão tổ ta gia nhập sư môn thời gian cũng không ngắn, có thể ít đi được vài câu mắng đã là cầu thần khẩn phật rồi. Cho tới bây giờ còn chưa được sư tôn tán thưởng qua.”

Thanh Hà tiên tử cùng Tiểu Bạch Long đồng thể song tu, cảm tình rất dày, thấy Hồng Bào lão yêu hân mộ đến chết, không khỏi trêu ghẹo nói: “Vấn đề tướng mạo ấy mà.”

Chúng đệ tử đều cười ra tiếng.

Tiểu Bạch Long nói: “Hồng Bào sư huynh, chuyện này từ trước đến nay sư tôn cũng không có thiên vị, quả thực là sư huynh đa tâm rồi.”

Hồng Bào lão yêu cười hắc hắc, không nói gì, quay đầu lại hung hăng trừng mắt nhìn Thanh Hà, khiến cho Thanh Hà càng hoảng sợ.

Lại nói tứ hải long vương đồng khí liên thông, chính là Ngọc Đế sắc phong quân hạt Tứ Hải Thủy Vực chi thần, chủ trì phân chia mây mưa. Chức quan tuy không lớn, nhưng cũng coi như là nhất phương hào cường, thủy quân thuộc hạ đâu chỉ hàng tỉ.

Đông Hải cảm đầu trong tứ hải, cứ cách mấy trăm năm, ba vị long vương khác cũng đều tụ lại tại Đông Hải. Hôm nay, Tây Hải Long Vương Ngao Thuận tiếp thỉnh Đông Hải Long Vương Ngao Nghiễm, Nam Hải Long Vương Ngao Khâm, Bắc Hải Long Vương Ngao Thuận tới Tây Hải làm khách.

Chắc, nói đến tình huống thiên giới, Nam Hải Long Vương Ngao Khâm thở dài: “Chẳng biết tại sao, ta gần đây luôn cảm thấy tâm thần có chút không yên, tựa hồ như sắp có đại sự phát sinh, không biết mấy vị huynh trưởng có dự cảm gì không?”

Bắc Hải Long Vương Ngao Thuận nói: “Có thể là do yên tĩnh quá lâu, nên mới có ảo giác, không có gì đâu.”

Đông Hải Long Vương nói: “Nghe nói Ngao Thuận hiền đệ có một đứa con bái làm môn hạ Cực Nhạc Cung, không biết là thật hay giả?”

Bắc Hải Long Vương Ngao Thuận không hề nghĩ ngợi nói: “Khuyến tử trước kia bị một vị tiên nhân đi ngang qua Bắc Hải mang đi, cũng không biết có phải là Cực Nhạc Cung Chủ hay không.”

Ba vị Long Vương khác trong lòng đều biết rõ, Cực Nhạc Cung chỉ mới quật khởi địa giới gần trên trăm năm, thế lực bành trướng cực nhanh, quả thực là nghe rợn cả người. Trên thực tế Cực Nhạc Cung Chủ, pháp lực thần thông càng thâm bất khả trắc, nghe nói ngay cả Như Lai Phật Tổ của Sa Bà Tịnh Thổ còn phải thua dưới tay hắn, khiến cho thiên đình rất là kiêng kỵ.

Tứ Hải Long Vương chính là được thiên giới phong thần, đương nhiên phải có điều kiêng kỵ.

Tây Hải Long Vương vẫn một mực không nói chuyện lúc này chợt nói: “Ba vị huynh trưởng, chúng ta không ngại nói thẳng ra đi.”

Nhìn ba vị Long Vương liếc mắt rồi nói: “Từ lúc con khi kia đại náo thiên cung mấy trăm năm trước, uy nghiêm của thiên đình liền không còn tồn tại, thường xuyên có yêu vương dưới hạ giới làm loạn, con khi đó cũng đã bái làm môn hạ Cực Nhạc Cung, rồi lại đại náo thiên đình lần nữa. Khó nói được là do Cực Nhạc Cung Chủ âm thầm sai sử. Nhưng mà bề hạ lại chẳng hề quan tâm, chẳng lẽ ba vị huynh trưởng không phát giác ra có điều gì kỳ quái ư?”

Bắc Hải Long Vương Ngao Thuận nói: “Chẳng lẽ lại có chuyện gì phát sinh?”

Nam Hải Long Vương Ngao Khâm nói: “Tam giới thái bình quá lâu, theo đạo lý mà nói, xác thực hẳn là phải phát sinh sự tình gì, có lẽ khả năng chính là yên lặng trước bão tố a!”

Tây Hải Long Vương Ngao Thuận nói: “Xác thực là như thế, nghe nói Cực Nhạc Cung Chủ tại Thúi Hà Sơn khai cung lập phái, chẳng những thu phục được yêu vương lớn nhỏ của Đông Thắng Thần Châu, mà ngay cả con khi kia cũng bái làm môn hạ, Ngao Nghiễm huynh cùng Cực Nhạc Cung là lân cận, khó bảo toàn họ sẽ không đánh chủ ý lên đầu Tứ Hải long tộc chúng ta, không thể không đề phòng.”

Đông Hải Long Vương Ngao Nghiễm cả kinh, “Tứ Hải ta chính là do Ngọc Đế tứ phong làm thân, Cực Nhạc Cung Chủ cho dù không nhìn thiên điều, nhưng chắc cũng không đánh chủ ý lên Long Cung của ta chứ?”

Tây Hải Long Vương Ngao Nhuận cười hắc hắc nói: “Lời nói như vậy không thể nói chắc được, hiện tại sự yên tĩnh của tam giới quá mức quý dị, không chừng một ngày nào đó sẽ gặp phải bão tố kéo đến. Tứ Hải Long Tộc chúng ta mặc dù là thần của thiên giới, nhưng cũng phải vì mình mà suy nghĩ. Bất kể như thế nào, ta cho rằng hẳn nên chủ động hướng Cực Nhạc Cung Chủ bày tỏ thành ý, thử xem phản ứng của đối phương như thế nào.”

Bốn vị Long Vương đang thương nghị, Quy Thừa Tướng bảm báo, “Báo đại vương, bên ngoài cung có người cầu kiến, tự xưng là môn hạ đệ tử của Đông Thắng Thần Châu Cực Nhạc Cung.”

“Cái gì?”

Nhắc Tào Tháo là Tào Tháo tới, bốn vị Long Vương đại kinh thất sắc.

Tây Hải Long Vương thân là chủ, trước hết tỉnh táo lại trước, dùng ánh mắt trao đổi cùng ba vị Long Vương, ba vị Long Vương ngay sau đó liền bước ra mặt sau của tấm bình phong, Tây Hải Long vương Ngao Nhuận lúc này mới hướng Quy Thừa Tướng phân phó nói: “Mời bọn họ vào.”

Quy Thừa Tướng tuân mệnh, Ngao Nhuận lại nói: “Chậm đã, để ta tự mình ra đón.” Lập tức mang theo thị vệ Long Cung, giống trống khua chiêng đi ra ngoài đón, cấp đủ mặt mũi cho chúng môn hạ đệ tử Cực Nhạc Cung.

Tiểu Bạch Long không ngờ rằng Tây Hải Long Vương Ngao Nhuận lại đích thân ra nghênh đón, định đứng dậy, dù sao Ngao Nhuận cũng là bậc cha chú của hắn, cảm thấy có chút thụ sủng nhược kinh, liền bước tới phía trước nói: “Tiểu chất Ngao Liệt, bái kiến thúc phụ.”

Chúng nữ thì lại hiếu kỳ đánh giá một đám thị vệ Long Cung, hiếu kỳ chỉ chỉ trỏ trỏ.

Còn Hồng Bào lão yêu thì lại nhìn chăm chăm vào Tây Hải Long Vương Ngao Nhuận cười hắc hắc một cách quái dị, cười đến nỗi khiến cho Ngao Nhuận tâm lý phải sợ hãi.

Ngao Nhuận thấy là Tiểu Bạch Long, cũng không khỏi sùng sờ nói: “Hiền chất đến Tây Hải của ta, là phụng lệnh của sư tôn ư?”

Ngao Liệt vốn cũng không rõ sự phụ muốn mình đến Tây Hải làm gì, nên cũng không biết phải trả lời như thế nào. Những áng mây hồng trôi bồng bềnh trên cao, cờ bay phấp phới, tam đàn hải hội đại thần Na Tra dẫn theo một đội thiên binh thiên tướng đáp xuống, Thái Bạch Kim Tinh cười mấy hướng về phía trước nói: “Ai là con trai của Bắc Hải Long Vương Ngao Nhuận Tiểu Bạch Long?”

Tiểu Bạch Long sững sờ, vội vàng ra khỏi hàng nói: “Tiểu Long có mặt.”

Chúng đệ tử môn hạ Cực Lạc Cung cũng đều lấy làm kỳ quái, không biết đã xảy ra chuyện gì, đều hiếu kỳ đứng nhìn một bên, Tây Hải Long Vương Ngao Nhuận lại càng không nghĩ được gì hết.

Thái Bạch Kim Tinh nói: “Ngao Liệt tiếp chi.”

Tiểu Bạch Long sững sờ, đành phải quỳ xuống. Chúng môn hạ đệ tử Cực Lạc Cung tuy biết sự tôn vốn cũng không hề đem Thiên Giới để vào trong mắt, nhưng lại chưa từng công khai cùng Thiên Đình chống lại, Thiên Đình trên danh nghĩa vẫn đứng là chủ tôn tam giới.

Thái Bạch Kim Tinh triển khai thánh chỉ, lớn tiếng thi thảm: “Phụng chỉ ý huyền khung cao thượng Ngọc Hoàng đại đế, sắc phong con trai Bắc Hải Long Vương Ngao Nhuận làm Cửu Thiên Thủy Bộ Đại Nguyên Soái, thống lĩnh thủy quân Tứ Hải, không được chậm trễ, khâm thủ!”

Tiểu Bạch Long sững người hơn nửa ngày mới phục hồi tinh thần lại, vội vàng tiếp thánh chỉ.

Thái Bạch Kim Tinh tiến lên đem thánh chỉ đưa cho Tiểu Bạch Long, đợi Tiểu Bạch Long đứng dậy, mới cùng nhau bước lên nhô giọng nói: “Nguyên nhân trong đó, tôn sư hiển nhiên biết được, bây giờ ngươi cũng đã là thân của Thiên Giới, bệ hạ để cho nguyên soái thay mặt người hướng tôn sư vấn an, tiểu tiên trước tiên trở lại Thiên Đình phục mệnh.”

Bạn đang đọc truyện *Vô Lại Kim Tiên 2* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 58: Loạn Tương Sơ Hiện.

Đến khi Thái Bạch Kim Tinh trở về Thiên Đình phục mệnh, Tiểu Bạch Long vẫn còn chút thần thờ quay lại.

Mấy vị sư tỉ muội liền tới vây xung quanh, bắt đầu mồm năm miệng mười chúc mừng cho Tiểu Bạch Long. Hồng Bảo lão yêu ở một bên hắc hắc cười quái dị: “Không tệ, không tệ, vận khí cút chó của ngươi đúng là đến không ngừng, lại lên làm chức Cửu Thiên Ứng Nguyên Thủy Bộ Nguyên Soái của Thiên Giới, như thế rất tốt, ngay cả cha ngươi đều thuộc ngươi cai quản”.

Tiểu Bạch Long cười khỏ nói: “Hồng Bảo sư huynh quá khen, ngay cả ta cũng không biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.”

Tây Hải Long Vương Ngao Nhuận tâm cơ vốn thâm trầm, tức thì trong bụng âm thầm suy đoán: “Tiểu Bạch Long ở Thiên giới ngay cả một chức quan cũng không có, vừa tới Tây Hải liền được Ngọc đế hạ thánh chỉ, hơn phân nửa chính bởi hắn là môn hạ đệ tử của Cực Lạc cung. Hôm nay được phong làm Cửu Thiên Ứng Nguyên Thủy Bộ đại nguyên soái, ngay cả ta cũng thuộc hắn cai quản”.

Lão Long trong lòng ý niệm chuyển động liên tục, đoạn bước lên phía trước chúc mừng: “Hiền chất pháp lực cao thâm, Tứ Hải thủy quân của ta được ngươi quản, quả thật là một chuyện đáng mừng.”

Tiểu Bạch Long vội vàng nói: “Thúc thúc quá khen, thật ra thì trước khi tiểu chất đến đây sư tôn cũng không nói có sự việc gì, tiểu chất cũng không ngờ tới Ngọc đế bệ hạ lại hạ thánh chỉ này.”

Trong lòng lão Long tức thì đánh thót một cái, thầm nghĩ: “Cực Lạc cung chủ quả nhiên đạo hạnh cao siêu, đã sớm đoán bệ hạ sẽ phong Ngao Liệt làm Cửu Thiên Ứng Nguyên phủ Thủy Bộ đại nguyên soái, chắc là có mưu đồ đối với Thủy Tộc ta.”

Ngao Liệt lại giới thiệu các vị sư huynh đệ cùng sư tỉ muội, lão Long nghe nói Cực Lạc cung chủ có hai người con gái xinh đẹp, lịch kinh vạn thế, từng chuyển kiếp đầu thai đầu nhập vào súc sinh, dùng thân Thái Tước tu thành tiên đạo, rất được Cực Lạc cung chủ cưng chiều.

Vừa nghe ngay cả hai vị khuê nữ của Cực Lạc cung chủ cũng đến, liền bước lên phía trước làm lễ ra mắt, một chút cũng không dám chậm trễ, tránh làm mất hứng hai vị này vốn được cung chủ chiều chuộng, hẳn chỉ là một Long Thần nhỏ nhỏ làm sao gánh vác nổi.

Lập tức Ngao Nhuận mời môn hạ chúng đệ tử của Cực Lạc cung vào Tây Hải Long cung, lại mời ba vị Hải Long vương khác đi ra gặp nhau.

Ngao Liệt gặp phụ thân, liền nói chuyện một hồi trước khi từ biệt. Ba vị Hải Long vương đã sớm từ miệng của quy thừa tướng biết Ngao Liệt được

Ngọc đế phong làm Cửu Thiên Ứng Nguyên phủ Thủy Bộ đại nguyên soái, cai quản Tứ Hải thủy quân, tự nhiên lại có một phen cảm thụ khác.

Bất quá nói tóm lại, Bắc Hải Long vương là người cao hứng nhất.

Tiểu Bạch Long chính được Ngọc đế thân phong Cửu Thiên Ứng Nguyên phủ Thủy Bộ đại nguyên soái, lại có chỗ dựa lớn là Cực Lạc cung chủ Lâm Phong, bốn vị Long vương đương nhiên không có dị nghị.

Lập tức, Tiểu Bạch Long liền đại triển thân thủ, phong Tây Hải Long cung thái tử Ma Ngang làm phó tướng, không kiêng nể chính đồn Tứ Hải thủy quân. Môn hạ chúng đệ tử của Cực Lạc cung theo bên cạnh phụ tá, càng không nói ngày đêm thao luyện binh mã.

Lại nói Lâm Phong hôm đó thu được Kim Cương Trắc từ trong ma thủ Xi Vu lão ma, thân liền hóa thành thái hồng đi tới phía Nam bộ châu Thanh Long sơn Phân Thủy lĩnh. Ở trước núi chờ một lát, thì thấy một tiểu yêu tuần sơn khua chiêng gõ trống từ bên cạnh đi qua.

Lâm Phong tiến lên ngăn tiểu yêu lại, nói: “Trở về nói cho Đại vương của ngươi biết, nói là có cố nhân tới thăm.”

Tiểu yêu kinh hãi nói: “Ngươi là ai?”

Lâm Phong cười nói: “Bản đạo từ lúc hỗn độn khai mở đã đắc tiên đạo, tiểu yêu ngươi làm sao biết được, ngươi chỉ cần trở về nói cho Đại vương của ngươi có cố nhân tới thăm là được.”

Tiểu yêu thấy đạo nhân một thân thất thái tường y, tiên phong đạo cốt, phỏng chừng không phải là tên lừa đảo, liền vội vàng trở về núi bẩm báo.

Nguyên lai sơn Đại vương của Phân Sơn Lĩnh này chính là một đầu thanh đầu (xem ở dưới) ngày xưa chính là tọa kỵ của Thiên Hoàng Thái Huyền.

Thời thượng cổ yêu ma đại chiến, Thiên Hoàng Thái Huyền chết trận, thanh ngư được Nhân giáo chí tôn thánh nhân Thái Thượng lão quân thu làm tọa kỵ, một mực vẫn ở Huyền Đô cung tu luyện Thái Thanh huyền quang.

Mấy năm trước lão quân bế quan luyện đan, thăng nhải này phạm tâm bất diệt, lại lên xuống hạ giới chiếm núi làm vương, tất nhiên là được một phen khoái hoạt.

Nghe được tiểu yêu báo lại, bảo có cố nhân tới thăm, thanh ngư vội hỏi: “Người đến là người phương nào, hình dáng tướng mạo ra sao, đã từng gặp qua chưa?”

Tiểu yêu nói: “Đạo nhân kia một thân thất thái tường y. Hắn chỉ nói thân tồn tại từ lúc hỗn độn khai mở, bảo đại vương ra ngoài xem tất biết.”

Thanh ngư nghe xong lập tức cả kinh: “Nguyên lai là hắn, sau đại chiến thượng cổ yêu ma ta liền ở Huyền Đô cung tĩnh tu pháp lực, cũng không cùng hắn kết nhân quả, không ngờ lại tới tìm ta, không biết vì việc gì.”

Nghĩ vậy nhưng không dám chậm trễ, vội vàng dẫn một đám yêu binh yêu tướng ra ngoài đón. Cách đó không xa tức thời thấy một thái y đạo nhân, Thanh ngư liền bước lên phía trước nói: “Đạo huynh vẫn khỏe, không biết huynh tới tìm ta có gì chỉ giáo?”

Lâm Phong nói: “Đạo huynh an nhàn tại Huyền Đô cung tĩnh tu pháp lực Nguyên Thần, được ánh sáng Nhân Giáo thánh nhân che chở, bản đạo lần này đến đây, chỉ là có một chuyện muốn nhờ vả đạo huynh thôi.”

Lập tức nhìn lên trời ném đi, đem Kim Cương Trắc ném qua nói: “Ma tâm bất diệt, đạo tâm bất tồn. Xi Vu ma tính không đổi, thừa dịp Nhân Giáo thánh nhân bế quan luyện đan trộm đi Cửu Chuyển Hồi Hồn đan cùng đỉnh cấp pháp khí của Đạo Đức tổ sư lúc lập nhân giáo mà chạy xuống hạ giới. Vừa lúc bị bản đạo trên đường ngăn cản, đem vô thượng pháp khí này thu hồi, hiện ta đem tới xin đạo huynh thu hồi lại.”

Thanh ngư âm thầm lấy làm kinh hãi: “Thì ra Xi Vu dám trộm Kim Cương Trắc chạy trốn, đúng là không muốn sống. Cũng may vận khí ma đầu kia hết sức không tốt, tuy có Kim Cương Trắc trong tay, lại đụng phải Cực Lạc cung chủ. Người này lại đem Thất Thái Nguyên thạch phụ thêm vào nhục thân, Kim Cương Trắc tất nhiên không phải là đối thủ.”

Nghĩ vậy tức thời tiếp nhận Kim Cương Trắc, Thanh ngư nói: “Đạo huynh tạm biệt, không tiễn.”

Lâm Phong cười ha ha một tiếng, thân hóa thành thái hồng bay lên, đi ra xa.

Thanh ngư nhìn theo một hồi lâu, mới mang theo yêu binh yêu tướng trở về động phủ.

Thanh ngư thừa dịp lão quân bế quan luyện đan, mới một mình lên xuống hạ giới chiếm núi làm vương, muốn tiêu dao khoái hoạt một phen. Hôm nay lại bị Lâm Phong tới chơi làm cho một phen hoảng sợ, trong nội tâm liền cảm thấy bất an.

Đang nghĩ thần nghĩ quỷ thì tiểu yêu lại vào báo là có cố nhân tới thăm.

Thanh ngư tức thời cảm thấy kinh ngạc: “Sao lại liên tiếp có cố nhân tới thăm, thật là quái lạ.” Đoạn hỏi tiểu yêu: “Người tới là ai?”

Tiểu yêu nói: “Bẩm báo đại vương, người kia nói hắn là Thạch Sơn Ngư đại vương.”

“Nguyên lai là lão Ngư.” Thanh Ngư thầm nghĩ: “Người này không ở tại Thạch Sơn làm đại vương, lại chạy tới chỗ ta làm gì.” Lập tức phân phó tiểu

yêu: “Dẫn hấn vào đây.” Cũng không tự mình ra nghênh đón.

Tiểu yêu đi ra ngoài một hồi, dẫn theo vợ chồng Ngưu Ma vương tiến vào.

Hai người mặt mày đều ủ rũ, bộ dáng có chút chật vật. Trên mặt Ngưu Ma vương vẫn còn chút bất mãn, rõ ràng đối với tác phong đáng tôn của vị đồng hành năm xưa này rất bất mãn, nhưng lại không tiện phát tác, đành phải đánh trống lảng cười ha hả nói: “Đạo huynh sao không ở Huyền Đô Thái Thanh thánh nhân hưởng phúc, như thế nào lại có hứng thú chạy xuống hạ giới làm sơn đại vương?”

Thanh ngưu biết lão ngưu này ám chỉ mình là dựa hơi người đây mà, tức thì trong bụng thầm mắng, nhưng trên mặt lại bất động thanh sắc nói: “Ồ lâu trong hỗn độn của tông hội cũng buồn, thỉnh thoảng xuống hạ giới để tiêu dao khoái hoạt một chút cũng không sao. Vợ chồng các ngươi chẳng lẽ có gì phiền toái, sao lại có bộ dáng như thế?”

Thiết Phiến tiên từ hừ một tiếng, không nói gì.

Ngưu Ma vương hắc hắc cười khan nói. Vợ chồng hấn hai người vốn muốn đi Đông Hoàng cung tị nạn. Ai ngờ đến Phân Thủy linh này, mới biết Thanh ngưu thừa dịp lão quân bế quan luyện đan một mình lên hạ giới, nên ý niệm trong đầu vừa chuyển liền tới chỗ của Thanh Ngưu này tránh né một chút.

Không nghĩ tới đây lại gặp tác phong đáng tôn này của Thanh Ngưu, mới khiến cho hấn sinh lòng bất mãn. Chỉ là hấn có việc cầu người, không thể không nuốt cục tức này xuống, cười mà không cười nói: “Nếu không phải Cực Lạc cung chủ thăm hạ độc thủ, hai vợ chồng ta đã không phải sợ Hầu tử kia. Hôm nay Thạch Sơn bị Hầu tử kia phá hủy, phu phụ ta định tạm ở chỗ này một thời gian, không biết ý đạo hữu thế nào?”

Thanh ngưu thầm nghĩ: “Nếu không phải xem năm xưa từng là đồng bọn, thì đầu ngưu ngu xuẩn người há có thể đi vào sơn môn của ta.” Mất lạnh lùng liếc Thiết Phiến tiên từ một cái, đoạn hắc hắc cười dâm dâm tiếng, nói: “Tạm ở một thời gian cũng được, phía sau Phân Thủy Linh còn một tòa động phủ, có thể cho vợ chồng người hai người ở tạm.”

Ngưu Ma vương tạ ơn. Thiết Phiến tiên từ thấy bộ mặt cười dâm dâm của Thanh Ngưu, rõ ràng không có hảo ý, nhất thời giận dữ. Có điều luôn nhớ kỹ chính mình có việc cầu người, lúc này mới không phát tác.

Tam giới lại bình yên vô sự, thấm thoát đã qua mấy chục năm.

Lại nói từ thời Bàn Cổ khai phách hỗn độn đến nay đã đầy chín chín tám mốt vạn ức niên, suy cho cùng thì không bản mà lại trùng hợp, đã trọn vòng luân hồi.

Tam giới cần phải lập lại trật tự, chính là đại họa kiếp từ thời khai thiên lập địa cho đến nay. Tam giới tiên phạm lưỡng đạo đều ở trong vòng luân hồi này, bất luận là thần tiên hay là phạm nhân đều bị cuốn vào trong đó.

Thần tiên có nhân quả của thần tiên, phạm nhân có nhân quả của phạm nhân, kết quả cuối cùng đều phải chấm dứt.

Hỗn Nguyên thánh nhân ở trong hỗn độn sớm đã siêu thoát hư không, vô tình vô dục, không nhiễm nhân quả, chỉ theo số trời. Nhưng vì môn hạ đệ tử mà tính kế, chẳng qua các đệ tử lại không minh bạch tâm tư của thánh nhân, chỉ tuân theo lệnh thầy xuống phạm trần tìm quân vương phụ tá.

Mặc dù gọi là phụ tá, nhưng lại đem những quân vương ở phạm giới này trở thành tượng gỗ mà thao túng trong tay.

Quân vương Huyền Tông của Đại Đường quốc là gã háo sắc. Bị mỹ sắc của Thục Sơn môn hạ nữ đệ tử mê hoặc, đem nạp làm thiếp, cả ngày trầm mê trong hậu cung, không để ý tới chính sự. Kết quả triều chính bị một đám Thục Sơn đệ tử nắm giữ.

Lại nói Kim Thiên Tử ở Tây Thiên chuyển kiếp mà sinh, dẫn thân vào Đại Đường, nguyên vốn có thể đem Phật quang chiếu khắp Đại Đường, kế tiếp mới thu được Hầu tử vốn bị đè dưới Ngũ Chi Sơn, sau đó hộ tống Huyền Trang trải nghiệm nhân quả.

Nhưng vì bị Lâm Phong lấy đi Hầu tử, nên làm cho Kim Thiên tử một lần nữa phải vào luân hồi chuyển kiếp. Mà ngay cả Quan Âm Bồ Tát cũng không thoát khỏi phải vào làm môn hạ Cực Lạc cung, có thể nói là tiền mất tật mang.

Hiện tại thì “hay rồi”, Phật quang chiếu không tới Trường An, mà Đại Đường lại bị một đám đệ tử Thục Sơn nắm giữ.

Lại nói Cực Lạc cung môn hạ đệ tử giúp Tiểu Bạch Long thao luyện Tứ Hải thủy quân, Tứ Hải Long Vương liền tính toán, trợ giúp thành thế chân vạc, có thể nói như hổ thêm cánh, đem Tứ Hải thủy quân thao luyện thành đội binh tinh nhuệ. Mặc dù còn chưa bằng Thiên Hà phủ thủy quân, nhưng cũng không kém bao nhiêu.

Hôm nay Tiểu Bạch Long Ngao Liệt đang cùng Tây Hải Thái tử Ma Ngang thao duyệt ức vạn thủy quân, chợt có thị vệ vào báo: “Báo cáo Nguyên soái, bên ngoài có người muốn gặp ngài, tự xưng là đại sư ti của ngài, Lâm Mị.”

Tiểu Bạch Long kinh hãi: “Đại sư ti một mực vẫn thay mặt sư tôn quản lý sự vụ lớn nhỏ trong cung, từ trước đến nay chưa bao giờ xuất cung, sao lần này lại tự mình đến Long cung tìm ta. Chẳng lẽ sư môn xảy ra đại sự không hay?” Nghĩ vậy, lập tức hướng Ma Ngang phân phó vài câu, liền vội vàng đi gặp Cửu Vĩ Hồ.

Chương 59: Diệt sát chân linh.

Nói Tiểu Bạch Long đang nhẩn nại thao luyện thủy quân tại Long cung, chợt nghe Đại sư tỷ Lâm Mị đích thân đến, vội vàng ra ngoài đón tiếp liền thấy Cửu Vĩ Hồ mặc quần áo màu sắc sỡ, đeo kim quan đang bước tới. Quả nhiên là cực kỳ đẹp đẽ ,quý phái, nhưng chỉ đập mây dừng trên không trung, cũng không tiến vào Long cung.

Nghe thấy thế Bắc Hải long vương mang theo đám thị vệ Long cung đứng ở đằng xa không dám tiến lên mời. Chỉ vì sắc mặt của Cửu Vĩ Hồ lạnh như băng, không mang theo một tí sắc thái tình cảm nào, làm cho lão Long sinh lòng e sợ, không dám tiến lên.

Cho đến Tiểu Bạch long đi ra, Cửu Vĩ Hồ mới vui vẻ nói:”Sư tôn thường xuyên đề cập tới sư đệ, nói sư đệ chính là nhân tài kiệt xuất,quả thật không giả. Chuyện tứ hải quân sư cũng để cho đệ thao luyện giống như thần binh, thật đáng mừng.”

Tiểu Bạch long vội hỏi:”Đại sư tỷ quá khen, không bằng trước hết mời vào, đệ dâng trà có tốt hơn không?

Cửu Vĩ Hồ nói:”Không cần ta lần này vâng mệnh xuất cung còn có chuyện quan trọng. Thuận đường đến Bắc Hải Long cung, chỉ là chuyện đạt ý của sư tôn. Khi ta đi, sư tôn từng nói. trời có đị tượng,tất có kỳ báo xuất thế, các ngươi những ngày gần đây có thể tùy ý tìm kiếm. Nhớ lấy tùy cơ duyên mà định, không nên cưỡng cầu.”

Tiểu Bạch long đáp ứng, trong nội tâm thầm suy tư.

“Đại sư tỷ.” Sao đó đám chúng nữ Thái Y, Nghê Thường, cùng với Tiểu Thanh cùng Thanh Hà nhận được tin tức cũng vội đi tới. Nay thấy Cửu Vĩ Hồ thi hoan hô một hồi từng làn gió thơm vây quanh đi lên cùng Đại sư tỷ xa cách lâu ngày, nhất thời Oanh Oanh Yến Yến một hồi náo nhiệt.

Nghê Thường lanh miệng cướp hỏi:”Đại sư tỷ,người như thế nào xuất cung đến đây,trong cung xảy ra chuyện lớn. Phụ thân còn giao cho cái gì?”

Cửu Vĩ Hồ cười nói:”Ta lần này vâng mệnh có chuyện quan trọng chờ làm, sư môn cũng không phát sinh việc gì lớn. Khi ta xuất cung thì bốn vị sư nương muốn ta chuyển cáo các người,nếu như trở về cung một chuyến thì cũng tốt.”

Thái Y vui vẻ nói:”Đa tạ mẫu thân nhớ.”

Nghê Thường cũng vui mừng nhíu nhướng mày.

Cửu Vĩ Hồ cũng các vị sư muội, sư đệ nói vài câu,mới nói:”Ta có sứ mệnh trong người, các vị sư muội, sư đệ cần bảo trọng, không cần tiễn.”Lập tức đứng dậy hóa thân thành một cái cầu vòng màu tím,lóa lên vài cái ,liền không thấy bóng dáng.

Tiểu Thanh nói:”Đại sư tỷ được lão sư chân truyền, đã tu thành Hồng Mông huyền quang, pháp lực đạo hạnh so với ta mạnh hơn rồi.”

Chúng nữ chung quanh đồng lòng phụ họa, chỉ có Quan Âm thầm nghĩ trong lòng: “Còn không phải sư phụ của người bất công.”

Lão Chí Minh cùng nàng hợp thể song tu, nhưng chính là có thể cảm ứng được nội tâm nàng đang nghĩ gì. Lão Chí Minh vô cùng tôn sư trọng đạo, lập tức gương mặt trở nên giận dữ trừng liếc nàng.

Quan Âm hừ một tiếng, nghiêng đầu qua một bên.

Lại nói Cửu Vĩ Hồ rời khỏi Long cung. Hóa thân thành cầu vòng tím, trên đường đi ba mươi tầng trời xuyên thẳng qua Ngọc Khuyết Kim thiên rồi bay hồi lâu trong hỗn độn. Nó dừng chân một hồi, lặng yên nguyện cầu, trước mắt sang ngời, liền thấy một mảnh gương to lớn hiện ra thế giới trước mắt.

Có vạn yêu hành hương, chim lạ thú quý, bách điều triều phượng, tiên hạc giương cánh. Thật là một cõi Lư Ly thánh cảnh.

Đúng là đã đến chỗ của Yêu tộc Đại thánh, Hồn Nguyên chí tôn thánh nhân Đông Hoàng Thái Nhất Đông Hoàng cung.

Cửu Vĩ Hồ đập mây tiến lên, đang muốn để Kim Long sứ giả đi tới thông báo. Đã thấy một đạo độn quang hạ xuống, hiện ra một tiên nữ. Cửu Vĩ Hồ âm thầm dò xét, lại nhìn không ra bản tướng của tiên nữ này, không khỏi cảm thấy thất kinh.”Thánh nhân lực, quả thật không lường được. Ta thân là đại đệ tử Cực Lạc cung, được lão sư ban ân. Pháp lực,đạo hạnh so với sư tỷ huynh đệ còn cao hơn không ít mà vẫn không nhìn ra nữ tiên này đến tận cùng bản thể là gì”

Nữ tiên này lại là khổng tước đắc đạo. Từ lúc hỗn độn mở ra đã ở tại Đông Hoàng cung nghe giảng đại pháp. Trong thời thượng cổ yêu ma đại chiến đã từng ở dưới trướng Thiên hoàng thái huyền. Sau khi Thái Huyền mất mạng ở trong Huyết Hà Sát trận mới trở lại Đông Hoàng cung, chấp chương cung chủ.

Khổng Tước tiên từ nói: "Tiên từ lần này tới có việc cần làm. Lão sư sớm biết, mời tiên từ quay lại, lão sư phụ còn có điều cần nhắc."

Cửu Vĩ Hồ trầm nghĩ: "Ta trước khi đến sư tôn cũng chỉ là để cho ta đến Đông Hoàng cung cầu kiến Đông Hoàng Thái Nhất mà cũng không dặn dò chuyện gì. Nếu đã như thế, ta đây liền hồi cung gặp sư tôn."

"Làm phiền tiên từ." Lập tức sau khi cáo biệt Khổng Tước, Cửu Vĩ Hồ lại bay qua vùng Hỗn Độn, trở lại Cực Lạc tiên phủ tới gặp Lâm Phong. Lâm Phong nói: "Việc này ta đã biết, người lui xuống trước đi, đi chuẩn bị sự vụ cho cung chủ."

Cửu Vĩ Hồ không dám hỏi nhiều, hành lễ lui ra ngoài.

Thất công chúa hỏi: "Phu quân cho Lâm Mị đến Đông Hoàng cung là ý gì?"

Lâm Phong nói: "Thượng cổ yêu ma đại chiến, giáo yêu tan tác. Hôm nay cửu cửu qui nguyên đã trọn vẹn, tất cả giáo đều muốn vượt qua sát kiếp, kết thúc nhân quả. Đông Hoàng chính là Hỗn Nguyên vô cực thánh nhân, có thể nào lại không là chủ một giáo lớn. Có điều ta mượn xác Thái Huyền hồi sinh lại, vốn phạm vào tối kỵ yêu tộc, hơn nữa Ngọc Điện lại còn trong tay Trần Nguyên Từ. Vậy mới khiến cho môn hạ đại đệ tử của mình tự đến kết thúc nhân quả."

Bích Nhu tiên từ khó hiểu nói: "Đại kiếp nạn đến, Đông Hoàng Thái Nhất tất yếu muốn chấn hưng Yêu tộc, chẳng nhẽ phu quân còn có cái gì để tính toán?"

Lâm Phong cười nói: "Trong cái này nhân quả khó có thể nói rõ ràng, sau này liền biết."

Bích Du tiên từ nói: "Chúng ta luyện Kim Thư đã đến bước cuối cùng, chớ để phân tâm lo là."

Lâm Phong gật đầu, lập tức cùng tứ nữ ngồi gần lại. Lâm Phong ngồi chính giữa pháp đàn, tứ nữ ngồi bốn góc thành tứ tượng, đều tự hiển Nguyên Anh, duyên dáng hô một tiếng, bốn đạo bốn mạng huyền quang toàn bộ đều nhập vào cơ thể Lâm Phong.

Lâm Phong tay phóng ra, đem Kim Thư tế lên đỉnh đầu mà quát lên phát lực. Cùng lúc bản thể chân thân có một không hai Nguyên Anh từ thân thể nhảy ra, tay cầm Như Ý Kim kiếm, lắc mình lóang một cái mà lóe lên chui vào trong Kim Thư.

Kim Thư chính là một trong thập đại thánh khí, bên trong cũng có Càn Khôn tách ra từ đất trời có số lượng vô cùng nhiều.

Trong vô tận kim quang có một tôn Phật đã ngọc trang nghiêm. Trên tòa cửu phẩm liên đài, kim quang vạn đạo, Phật quang chiếu khắp vạn dặm, một vùng an bình.

Chỉ tôn Phật đã này tướng mạo cổ xưa, từ trước đến nay không đổi, trên mặt không có nửa điểm lộ cảm xúc, giống như một xác ướp.

Lâm Phong hiển thị Nguyên Anh vào trong Kim Thư. Ngay khi kim quang vừa chuyển liền tới trước Phật đã, cười nói: "Ta tự trong hỗn độn liền tại tòa sư tổ nghe giảng đạo. Hôm nay sát kiếp nổi lên, ta vãng mệnh tổ sư chấp chương Hồng Mông, Huyền Hoàng, Như Ý Kim kiếm, chủ trì sát phạt tam giới. Đó là số trời, Phật đã không thể chấp nhất, nhanh chóng mời thu linh thể, chớ để tổn thương hòa khí ta và người."

Phật đã mặt không biểu tình, chỉ ngồi ngay ngắn, không nhúc nhích.

Thân Phật đã này chính là Thích Gia Như Lai Nguyên Thần Xá Lợi hiển hóa một phân thân, chỉ là một linh thể, không có ý thức.

Nếu phân thân Phật đã Thách Già thức tỉnh, liền thu linh thể này thì Lâm Phong cũng miễn một phen động chân tay, cũng có thể tránh khỏi nhiều nhân quả.

Đợi một hồi, cũng không thấy động tĩnh, liền biết Phật đã không nhượng bộ, Lâm Phong cười lạnh nói: "Ta tự sát kiếp trước, vốn là quản việc tam giới diệt sát. Hết tam giới sát kiếp, làm thiên địa quay về hỗn độn, mở lại Càn Khôn. Phật đã như thế khẳng khái một mực, đừng trách ta không nói tình nghĩa."

Pháp lực vừa phát, lập tức hư không chấn động, tay pháp lực một đoàn Hồng Mông tử lôi mạnh mẽ hướng tới chân linh phân thân Phật đã.

Sa Bà Thế Giới.

Phân thân Phật đã ngồi ngay ngắn trên liên đài, tay niết pháp ấn, toàn lực điều khiển chân linh phân thân cùng Nguyên Anh Lâm Phong đấu nhau. Liền né tránh Hồng Mông tử lôi, xuất lên Cửu Phẩm Liên hoa (đài sen chín cánh) tự bảo vệ thân thể. Lại vung dùi niệm thần hướng đầu Lâm Phong đánh tới.

Lâm Phong giờ kiểm đón đỡ, đem pháp lực gia tăng đỡ dùi thần rồi đánh đúng ngay vào mặt Phật đã phân thân.

Phân thân Phật đã cầm dùi thần chính là do pháp lực biến thành, làm sao có thể ngăn cản nổi Vô thượng thánh khí từ thời khai thiên lập địa. Vừa đỡ lập tức biến thành vô hình, tuy có thể ngưng tụ nhưng lại không thể ngăn cản chống đỡ Như Ý Kim kiếm.

Mất thấy gia tăng dùi thần vẫn không cách nào ngăn cản, liền vội vàng nâng đài sen chín cánh bay lên tránh.

Lâm Phong một kiếm chém rơi đài sen chín cánh, toàn thân bay lên kiếm mang không rời mặt phân thân Phật đã.

Phân thân Phật đà Thích Già chặt vật, né tránh bốn phía, vô lực chống đỡ, cảm sinh oán giận ”Thằng nhãi này thực đáng giận, nghĩ bản thân trong hỗn độn từng ngồi trước tòa sư tử nghe giảng đạo. Sau đại chiến thượng cổ yêu ma thì theo a đi đà thượng sư sang phương Tây rồi lập nhiều đền thờ tại Tịnh Thổ. Thân cũng vì sư tử nhất phương, có thể nào coi thường ta như thế”

“Như Ý Kim kiểm chính là tam đại pháp khí khai thiên, uy lực không nhỏ. Nếu không phải Bàn Cổ phủ, Thái Cực đồ thì không thể cùng đấu. Thằng nhãi này có đỉnh cấp pháp khí trong tay, nếu không phải Hỗn Nguyên giáo chủ thì không thể chống đỡ. Coi thường ta như thế sao không xả cục giận này”

Tâm niệm vừa chuyển, Phật đà mạnh mẽ bạo nổ chân linh phân thân. Vô cùng vô lượng pháp lực trong không gian chợt nổ tung, Lâm Phong không kịp đề phòng may có thêm Nguyên Anh hóa thân. Nếu không có chân thân cường hãn thì thiếu chút nữa bị nổ tan Nguyên Thần.

“Trong hỗn độn, ta và người cùng trước tòa sư tử nghe giảng, Phật đà đã nhập Đại Tịch Diệt, chỉ cần tìm được cơ duyên cũng chưa hẳn không chém ra phân thân để nhập hư không đại đạo. Làm gì kháng kháng một mực như thế, vô duyên có phá bỏ đạo hạnh, đáng tiếc, đáng tiếc.”

Lâm Phong liên tục than thở.

Đội trong không gian bình yên trở lại, vô lượng kim quang cũng đã tan đi, chỉ là một phiến hỗn độn vô biên, vô tận.

Nguyên Anh Lâm Phong bị thương thấy chân linh Thích Già phân thân đã diệt liền vội vàng lách thân lui ra. Nguyên Thần trở lại vị trí cũ, sắc mặt tái nhợt.

Tứ nữ càng hoảng sợ, Bích Nguyệt tiên tử vội hỏi:” Phu quân bị thương thế nào?”

Lâm Phong nói:”Không sao, Phật đà không trọng số trời, gian ngoan mất linh, thúc dục chân linh cùng ta đồng quy vu tận. Cũng may chân linh pháp lực kém xa bản thể chân thân nên ta cũng không sao.”

Bích Du tiên tử hung hăng nói:” Hòa thượng này thật không biết tốt xấu, sau này thật cho hắn đẹp mắt.”

Lâm Phong cười nói:”Nhân quả chỉ là ý nghĩ mà thôi, Phật đà sinh lòng oán hận, cũng là hậu họa vô cùng. Sau này cũng đều là tương báo, các nàng không cần để trong lòng, không có lại hủy cơ duyên tu đạo.”

Tứ nữ trong lòng thấy đúng, nhưng cảm thấy không khỏi một chút căm giận, bất bình.

Lâm Phong nhìn ở trong mắt, cũng không nhiều lời nói với Bích Du tiên tử nói:” Hôm nay công đức viên mãn, Kim Thụ đã về Tiên Thiên, lại không một chút nhân quả. Nàng có thể dùng Nguyên Thần tế luyện, sau này ký thác lục niệm, ngăn cản số kiếp.”

Thất công chúa nói:” Phu quân thường nói Kim Thụ Ngọc Diệp quan hệ đến môn hạ Cực Lạc cung bảo toàn chi đạo, chính là cũng muốn lấy Ngọc Diệp về?”

Lâm Phong cười nói:” Ngọc Diệp cũng muốn đoạt về ta, hiện tại không phải lúc, sau này rốt cuộc sẽ có”

Bạn đang đọc truyện *Vô Lại Kim Tiên 2* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60: Dị Bảo Hàng Thế.

Lại nói đến Tiểu Bạch Long đang ở Tây Hải Long cung kiểm duyệt thủy quân Tây hải, nghe Cửu Vĩ Hồ thay mặt sư phụ chuyển lời, tức thời không suy nghĩ nhiều, liền cùng theo mấy vị sư huynh đệ và sư tỷ muội thương lượng.

Đột nhiên xuất hiện hai mươi bốn quang điểm xuyên qua hỗn độn hạ xuống, hai mươi bốn quang điểm này hành động cực nhanh, xếp thành Chu Thiên đại trận. Trong nháy mắt liền xuyên qua ba mươi ba tầng Thiên cung, rơi vào trong Đông Hải.

Tiểu Bạch Long bỗng nhiên tỉnh ngộ nhận không được nói: “ Lúc chúng ta xuất cung sư tôn từng nói khi đại kiếp nạn tới tất có Tiên Thiên dị bảo xuất thế, người hữu duyên có thể phòng thân mà độ kiếp. Mà thiên tượng đột nhiên xuất hiện này có thể chính là do dị bảo xuất thế gây ra. Xem ra giống như là ở Đông Hải.”

Nghe Thường liên hoan hô nói: “Vậy chúng ta nhanh đi Đông Hải xem một chút.”

Môn hạ chúng đệ tử của Cực Lạc cung nghe đến dị bảo xuất thế, đều háo hức không thôi.

Quan Âm nghe đến dị bảo thì không khỏi động tâm. Tiên thiên linh bảo không nhiễm nửa điểm nhân quả, có thể chống đỡ kiếp số, không giống như hậu thiên pháp bảo vốn trên thân đã nhiễm nhân quả. Trừ phi như là đỉnh cấp pháp khí Linh Lung Bảo Tháp cùng Thất Thái Nguyên Thạch, chính do đại công đức biến thành, còn không cần bản không cách nào chống đỡ nổi số kiếp.

Chẳng qua là tiên thiên linh bảo chỉ có thể ngộ chứ không thể cầu, không phải người hữu duyên thì không thể nào gặp được. Do vậy mà Quan Âm như thế nào không động tâm, lập tức không thêm quan tâm đến mấy vị sư đệ sư muội, thân hóa thành một dải kim quang bay lên, hướng Đông Hải mà đi.

“Mấy vị sư đệ sư muội, lão tổ ta đi trước đây.” Hồng Bào lão yêu thấy Quan Âm lao đi trước, liền thầm mắng một tiếng “bà nương”, vội vàng độn quang đuổi theo.

Mọi người liền không nhiều lời, cũng vội vàng độn quang đuổi theo. Chỉ thấy vô số đạo độn quang bay lên từ bốn phương tám hướng, nhanh chóng dày đặc, tất cả đều hướng Đông Hải bay tới. Hiển nhiên đã có người biết dị bảo xuất thế.

Phàm là khi dị bảo xuất hiện tất có vô số tiên nhân pháp lực cao thâm đến đây tranh đoạt, muốn nhờ tiên thiên linh bảo hòng phá đi lục niệm, dùng để phòng thân chống đỡ kiếp nạn.

Đột nhiên tại Cực Tây chi địa, xuất hiện mấy điểm kim quang nổi lên chân trời tựa hồ từ thế giới Tây Phương Cực Lạc mà đến, tốc độ nhanh không thể tưởng, chỉ lóe lên vài lần liền đến phía trên Đông Hải. Theo đó hiện ra vài cỗ Phật Đà Kim Thân, phía trên có Phật quang chiếu sáng khắp nơi, bên trong lại có hai khóa xá lợi từ từ cỡ miệng chén (xá lợi gì mà to thế nhỉ?) đang lơ lửng trôi nổi, tư thế thật trang nghiêm.

Trong số những tiên nhân đến đây đoạt bảo không thiếu những tu sĩ ẩn tu có tinh thần lực đạt mức kim tiên, gặp tình cảnh này liền cảm thấy kinh hãi: “Không tốt, đến tốt cùng là bảo vật gì mà ngay cả Tây Thiên Phật Đà cũng động lòng tham, muốn lấy cho bằng được.”

Lại nói tại phía tây Ngưu Hạ Châu có một núi tên là Vạn Thọ Sơn. Ngũ Trang quan (cái am, nơi tu hành ấy) của địa tiên Trần Nguyên Từ ở bên trong Vạn Thọ Sơn này.

Lại nói Trần Nguyên Từ này có lai lịch rất lớn.

Từ lúc hỗn độn khai mở, đã ngồi trước tổ sư nghe giảng đạo, pháp lực sớm đã Thông Thiên triệt địa, đạo hạnh lại sâu không lường được. Chỉ là không được tôn làm Thiên Tôn, do đó mà không thể tìm hiểu được hư không đại đạo.

Trong tam giới, nhắc đến Trần Nguyên đại tiên thì không ai không biết, không ai không hiểu.

Ngày hôm đó Trần Nguyên Từ đang ở trong am thôi toán thiên cơ. Chợt có Thanh Phong đến báo: “Lão gia, Sa Bà thế giới Như Lai Phật tổ đang ở ngoài xin được cầu kiến.”

Trần Nguyên Từ lặng lẽ thôi toán, liền biết người đó đến vì chuyện gì, thầm nghĩ: “Đại kiếp nạn tới, thời đại Hồng Mông ổn định đã qua, Cực Lạc giáo chủ nắm trong tay Hồng Mông huyền hoàng nhị khí, Như Ý Kim Kiếm, quyết định sự hưng suy của tam giới. Đây là số trời, không thể nghịch, Ngọc Đế chính là căn cơ tồn tại của ta, quyết không thể nhiễm nhân quả này, nếu không sợ rằng không lâu sẽ bị tai họa thôi.”

Nghĩ vậy lập tức phân phó Thanh Phong: “Người hãy nói là bản đạo đã đi Thượng Thanh Thiên Di La cung đến chỗ Nguyên Thủy Thiên Tôn để nghe giảng Hỗn Nguyên Đại Đạo rồi, hiện không có ở đây.”

Thanh Phong nhận lệnh ra đến bên ngoài liền nói theo như Trần Nguyên Từ đã phân phó. Phật Tổ thầm nghĩ: “Trần Nguyên Từ này sợ là đã cùng với Cực Lạc cung chủ kết xuống nhân quả, không dám cùng ta quan hệ đây, thôi vậy...”. Nghĩ vậy lập tức trở về Sa Bà Tịnh Thổ.

Lại nói trong trận chiến thượng cổ yêu ma, yêu tộc tan tác, Ma môn rời khỏi tam giới, Huyền Khiếu Cao Thượng Đế đã phong Ngọc Thanh Linh Bảo Thiên Tôn lên làm Ngọc Đế để cai quản, cũng như trông coi chúng thần, làm chủ tồn tại tam giới.

Tại Ngọc Thanh Thiên, hằng năm đều có hàng vạn tiên nhân đến đây làm lễ, nghe Linh Bảo Thiên Tôn khai giảng hư không đại đạo.

Ngày hôm đó Ngọc Thanh thánh nhân đang ở trong cung khai giảng đại pháp, đột nhiên dùng tay thôi toán, liền dừng giảng đạo, đoạn phân phó đồng tử bên cạnh: “Gọi nhị sư huynh của người đến đây.”

Đồng tử tuân lệnh rời đi, không lâu sau Ngọc Thanh môn hạ nhị đệ tử Cửu Dương chân nhân đã đi tới cung điện. Linh Bảo Thiên Tôn nói: “Người tạm thời hạ giới, đi xuống Ngũ Trang Quan, bảo Trần Nguyên Từ đi Đông Hải một chuyến.” Cửu Dương chân nhân nhận lệnh. Trở ra cung liền xoay một vòng, ra khỏi hỗn độn hạ xuống Thiên giới, đến trước Ngũ Trang Quan để đồng tử trông cửa là Thanh Phong Minh Nguyệt vào thông báo.

Trần Nguyên Từ tâm thần đang có chút không được yên tĩnh, chợt nghe Ngọc Thanh môn hạ nhị đệ tử Cửu Dương chân nhân đến thăm, nhất thời lắp bắp kinh hãi, vội vàng đi ra gặp Cửu Dương chân nhân liền nói: “Bản đạo đang muốn đi Ngọc Thanh Thiên để nghe Ngọc Thanh thánh nhân khai giảng hư không đại đạo, đạo huynh vẫn khỏe chứ?”

Cửu Dương chân nhân liền nói không dám: “Bản đạo lần này hạ giới, chính là phụng mệnh lão sư đến chuyển lời, mời đạo huynh đi Đông Hải một chuyến.”

Trần Nguyên Từ trong lòng nhất thời đánh thót một cái, mới vừa rồi Phật tổ rời đi liền một mực vẫn không yên trong lòng, lại không toán ra thiên cơ, nguyên lai là thánh nhân sớm đã tính kế, liền thầm thở dài nói: “Lệnh của thánh nhân chính như ý trời, không thể làm trái, chỉ có thể cẩn thận hành sự thôi.”

Nghĩ vậy nên lập tức nói: “Làm phiền đạo huynh, bản đạo sẽ vâng lệnh Ngọc Thanh thánh nhân đi Đông Hải một chuyến.”

Cửu Dương chân nhân giao thiệp rộng rãi, cùng với Trần Nguyên Từ vô cùng quen thuộc, giờ phút này cũng không biết nói như thế nào cho tốt, đành tạ lỗi một tiếng rồi phiêu nhiên rời đi bay vào trong hỗn độn.

Trần Nguyên Từ đứng trước Ngũ Trang Quán trong chốc lát, suy tính hồi lâu cũng không đoán ra về sau như thế nào. Đã biết có thánh nhân làm điền đảo âm dương Càn Khôn, đành phải thôi vậy, liền gọi đồng tử tới phân phó vài lời, thân liền hóa thành dải cầu vồng màu trắng bay lên, hướng Đông Hải mà đi.

Bên trong Đông Hoàng cung, vạn yêu đang nghe yêu tộc đại thánh Đông Hoàng Thái Nhất khai giảng đại đạo, đột nhiên Đông Hoàng ngừng giảng đạo, đoạn gọi đại đệ tử Không Tước Minh Vương đến ngồi xuống, ban cho Đông Hoàng Chung rồi phân phó: “Người tạm thời đi đến Thiên Hà gặp Tàn Xuyên, tất sẽ rõ hết thấy.”

Không tước Minh Vương chính là con không tước đầu tiên thời khai thiên lập địa, là môn hạ đại đệ tử của Đông Hoàng Thái Nhất, từng là tọa kỵ của Thiên Hoàng Thái Huyền thời thượng cổ yêu ma đại chiến.

Sau khi Thiên Hoàng mất mạng, không tước Minh Vương bị Thái Nhất bắt về Đông Hoàng cung, tinh tu ức vạn năm, pháp lực sớm đã thông thần, đạo hạnh lại càng sâu không lường được. Không biết Đông Hoàng có suy nghĩ gì, cũng không hỏi nhiều, lập tức chấp hành mệnh lệnh, ra khỏi Đông Hoàng cung liền hạ xuống hỗn độn hướng Thiên Hà mà đi.

Không tước Minh Vương luận về tốc độ thì có thể nói là đứng đầu tam giới, không đến thời gian uống một chung trà đã đến Thiên giới rồi.

Vu tổ Tàn Xuyên tung hoành thái cổ Hồng hoang, uy danh chấn động tam giới. Thời thượng cổ yêu ma đại chiến đã nằm cùng trận doanh với Không Tước Minh Vương, kể ra cũng có chút giao tình, thấy Minh Vương tới chơi, tức thời cười nói: “Minh Vương người ở trong cung thánh nhân khổ tu ức vạn năm không nhiễm nhân quả cũng không ra khỏi cửa cung, sao hôm nay lại có nhã hứng đến tìm ta?”

Không tước Minh Vương cười nói: “Không dối gạt đạo huynh, ta vâng lệnh của lão sư đến đây mời đạo huynh hướng Đông Hải đi một chuyến.”

Tàn Xuyên trầm nghĩ: “Thời đại Hồng Mông ổn định đã qua, xem ra ta phải hướng Đông Hải đi một chuyến may ra mới kết liễu được cái nhân quả này, chi là ta cùng với Trần Nguyên Từ vốn không oán không thù, có lẽ ta lại phải chịu oan ức nữa rồi. Lâm Phong à Lâm Phong, sau này đại kiếp nạn tới thì con ta cùng cháu ta chắc sẽ phải hướng người đòi lại nhân tình này.”

Nghĩ xong lập tức lấy đi Đông Hoàng Chung, sau khi từ biệt không tước Minh Vương liền đi khỏi Thiên Hà hướng Đông Hải mà đi.

Lại nói đến nhóm người Tiểu Bạch Long chạy tới Đông Hải, thì phía trên Đông Hải, có hơn mười tán tiên pháp lực cao thâm đang vây công một đạo nhân tướng mạo cổ quái trên thân khoác một bộ kim sắc đạo bào.

Đạo nhân một thân khoác kim sắc đạo bào vậy mà lại dùng Đại Nhật Kim Ô do thái dương chân hỏa tế luyện thành, chính là một thượng phẩm pháp khí vô cùng lợi hại, lực phòng ngự không thể xem thường. Tay cầm Tam Xích Thanh Phong, mỗi lần giơ tay nhắc chân đều làm cho sơn băng hải liệt (biển phân núi lở), thiên địa thất sắc, nhật nguyệt vô quang, sóng to gió lớn cao ngất đến chín tầng mây, thanh thế thật kinh người.”

Đoạn này mình đề tiếng Hán hơi nhiều một chút cho có khí thế ấy mà! = _ =

Hơn mười tiên nhân vây công đạo nhân này mặc dù thực lực không kém, cùng môn hạ đệ tử của Cực Lạc cung cũng không chênh lệch nhiều, chẳng qua vẫn không làm gì được đạo nhân này.

Nếu không phải đạo nhân kia không muốn đại khai sát giới, chỉ muốn mau thoát thân, dùng đại pháp bức hơn mười tiên nhân này ra ngoài, e rằng hơn mười người này đã sớm trở thành những con quỉ tham lam của Diêm Vương rồi.

Chẳng qua là Kim Bào lão đạo nóng lòng muốn thoát thân nên nhất thời không có thời gian tìm phương pháp khác, bị hơn mười tán tiên như ruồi nhặng cuốn lấy sít sao, không thể thoát thân.

Đầu một hồi đạo nhân đã cảm thấy không kiên nhẫn nữa, liền cả giận nói: “Phàm là dị bảo xuất thế, thì nhất định phải là người hữu duyên mới lấy được. Bản đạo chính là người hữu duyên, các ngươi không nên làm mất mặt mình, lại còn sinh lòng tham, đúng là không biết sống chết. Nếu không dừng tay, bản đạo sẽ không ngại mà mở sát giới lần nữa.”

Một đạo nhân trong số hơn mười tán tiên đang vây công lão đạo liền nói: “Đúng là Tiên thiên linh bảo thì người hữu duyên mới lấy được. Nhưng người, cái lão đạo ngang tàng này không biết là từ đâu đến, chưa hẳn chỉ có người là người hữu duyên, chẳng lẽ những người ở đây không có người nào là người hữu duyên hết sao, mà người lại muốn một mình lấy đi bảo bối, thế này mới gọi là mất mặt.” (tiên mà sao chửi nhau kì vậy trời)

Kim quan đạo nhân cả giận nói: “Đúng là tức chết ta mà, các ngươi đã không biết điều như vậy, đừng trách bản đạo ra tay độc ác.” Tức thời tay bắt kiếm quyết, pháp lực quát. Tam Xích Thanh Phong trong tay lập tức quang mang đại thịnh, theo đó vô số đạo kiếm khí xé nát hư không, hướng tới hơn mười tiên nhân đang vây công mình cuộn qua.

“Không tốt, lão đạo này thật độc ác.” Hơn mười tiên nhân vây công làm Kim Quan đạo nhân nổi giận. Lúc này thấy được bản lĩnh thật sự của lão đạo nhất thời sợ hãi, thậm chí có người còn kinh hô một tiếng, tất cả rồi rút tề lên pháp bảo bảo vệ bản thân.

Kim Quan đạo nhân không tiếc hao phí pháp lực, dùng ngự kiếm chân quyết bức lui hơn mười vị tiên nhân đang vây công ra. Lúc này mới cười dài một tiếng, cũng không dừng lại, thân liền hóa thành độn quang thoát đi.

Nhóm người Tiểu Bạch Long vừa mới đuổi tới, mắt thấy Kim Bào đạo nhân cầm bảo bối chạy trốn đều khần trương. Nhưng không đợi bọn họ xuất thủ ngăn trở, thì Quan Âm sớm đã ẩn thân ở một bên liền lách mình ra ngăn cản Kim Bào đạo nhân, đoạn cười trong treo nói: “Tiên Thiên dị bảo thì phải là người hữu duyên mới lấy được, ta xem đạo huynh không giống người hữu duyên, không bằng tạm thời đem bảo vật giao cho ta bảo quản.”

Kim Bào đạo nhân lắp bắp kinh hãi: “Cứ tưởng thừa dịp cao thủ còn chưa đuổi tới mới hết sức cầm bảo bối chạy trước, không ngờ lại gặp phải những thứ tiểu tạp kia làm vướng chân vướng tay, mà vị này lại là Tây Thiên Bồ Tát pháp lực không dưới ta, nghe nói vừa mới gia nhập làm môn hạ của Cực Lạc cung, có vẻ khó đối phó đây.”

Nghĩ vậy Kim Bào đạo nhân liền nói: “Ta tưởng là ai, nguyên lai là Nam Hải Quan Sĩ Âm Bồ Tát, thất kính, thất kính. Phật gia không tu luyện Nguyên Thần, cũng không phân thân ngoại hóa thân, Bồ Tát nếu có tham niệm thì tội thực sự sẽ không nhỏ đâu.”

Lão đạo này đúng là mồm miệng độc địa một câu đã đem việc xấu của Quan Âm nói ra, chọc tức đến nổi làm cho Quan Âm mặt xanh như tàu lá, nói: “Đạo hữu đã một mực không chịu giác ngộ, thì ta chỉ đành đắc tội vậy.” Tức thì liền dương tay ném đi, một đóa thất thái liên hoa rời khỏi tay, biến hóa thành cờ ngàn trượng, hướng vào đầu của kim bào lão đạo mà đè xuống.

Bạn đang đọc truyện *Vô Lại Kim Tiên 2* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 61: Thái cổ sát trận.

“Hảo bà nương, đúng là tâm địa độc ác”. Kim Quan lão đạo miệng mắng thầm, hai tay kết pháp ấn, quát một tiếng, vô số kiếm khí màu vàng từ trong cơ thể lão đạo phát tán ra, thất thái liên hoa phía trên rít lên một tiếng chói tai.

“Răng rắc”. Thất thái liên hoa (hoa sen) trong giây lát nổ tung, rồi biến mất. Kim Quan lão đạo pháp lực cao thâm, không dưới Quan Âm, hai đại kim tiên toàn lực liều mạng, pháp lực mạnh đến nỗi chấn động cả hư không. Môn hạ Cực Lạc cung giật mình, mười vị tiên nhân vây công lão đạo bay ngược trở lại hơn mười dặm.

Qua lần vây công Kim Quan lão đạo vừa rồi của mười vị tiên nhân, mọi người mới chứng kiến tận mắt thực lực của lão, tất cả đều sợ hãi, mặt không còn giọt máu.

Quan Âm thấy lão đạo pháp lực cao cường không thua gì mình cảm thấy thất kinh, liền hội tụ pháp quyết. Thất thái liên hoa một lần nữa nhanh chóng ngưng tụ lên, chung quang có vô số gót sen chìm nổi bất định, pháp quyết vừa chuyển, lập tức Phật quang đại thịnh chiếu sáng khắp nơi.

Một pho tượng bồ đề kim thân nghiêm trang xuất hiện, ngồi ngay ngắn trên thất thái liên hoa, vung tay ném ra mười tám loại hàng ma pháp khí hướng lão đạo bay tới.

Quan Âm theo sát phía sau, vung cành liễu lên tùy thời hướng về kim quan lão đạo.

Nhưng lúc này, có vài kim quang nổi lên ở phía tây, tựa hồ là từ Tây Thiên cực lạc, bay đến, lóe lên vài cái rồi đến thẳng Đông Thắng Thần Châu. Kim Quan lão đạo lập tức kinh hãi: “Muộn rồi, muộn rồi, quả thật ý trời, không thể cưỡng cầu được”.

Lão đạo rất dứt khoát. Mắt thấy không cưỡng ép được, quyết định thật nhanh, phất tay áo, quay người bỏ đi.

Hai mươi bốn hạt châu to bằng cái chén được Kim Quan lão đạo ném ra từ tay áo, lập tức hào quang đại thịnh, hai mươi bốn hạt châu này bố trí thành chu thiên đại trận. Mười vị Tiên thiên vây công lão đạo hai mắt độ bùng đều nhất loạt lao tới.

Một vị tiên thiên tốc độ nhanh nhất chạy tới đang định đắc thủ, liền bị đồng bọn sau lưng liền thủ, đánh cho hình thần đều diệt, tuy nhiên đối với Tiên Thiên Hồng bảo này, pháp lực của tiên nhân giống như trẻ nít lên ba, biết rõ là không thể chiếm được mà cũng bất kể sống chết chiếm đoạt.

Thấy Kim Quan lão đạo bỏ đi, Quan Âm cũng thấy hào quang từ phía Tây bay đến, liền biến sắc, vội vàng ẩn thân.

Quan Âm vừa mới ẩn thân liền đó, vài luồng kim quang hạ xuống, hiện ra 3 kim thân Phật đà, đỉnh đầu có Phật quang chiếu rọi tỏa sáng khắp nơi. Hai khóa xá lợi lơ lửng trên đầu làm xuất hiện khí tức trang nghiêm khiến cho mọi người không nhìn được cuối xuống dập đầu bái lại.

“Sao có thể thế được, kim cương bất hoại, bảo trang quang vương và hoan hỉ Phật đều đến đây.” Quan Âm ẩn thân âm thầm quan sát thất rõ ba tướng nhà Phật, cảm thấy cả kinh, thầm nghĩ: “Bảo vật này rốt cuộc là vật gì mà Tây Thiên Phật đà đều muốn tranh đoạt. Có thể thấy là không bình thường chút

nào”.

Ba vị Phật Đà vừa mới xuất hiện, hơn mười vị tiên nhân đang đánh nhau sống chết được Phật quang tẩy rửa, tính ngang ngược trong lòng lập tức tiêu tan đều vội vàng qui xuống bái lạy.

Ba vị Phật tổ làm sao để ý tới những thứ tép riu đó, Hoan Hi Phật nói: "Quả thật là Định Hải Thần châu, vật ấy cùng Phật ta có duyên. Hay là cứ mời trước về thế giới cực lạc tuyệt vời, hai vị Phật tổ định như thế nào?"

Kim cương bất hoại và Bảo tràng quang vương Phật đều nói: “Phật tổ dạy thật là đúng”.

Một lời chưa dứt, một vải đạo hào quang lại xẹt xuống, năm vị đạo nhân theo tứ tự mà xuất hiện: Ngọc Thanh, Quảng Thành Tử, Vân Trung Tử, Cửu dương chân nhân và Thái Ất cứu khổ Thiên tiên, năm vị Kim tiên.

Vân Trung Tử cười sang sảng nói: “Phật tổ nói sai rồi, ta nghe từ miệng lão sư nói rằng Định Hải Thần Châu là Tiên Thiên quý thủy tinh hoa mà sinh ra, có âm dương nhị khí, trùng hợp với bốn giáo Lương Nghi khí chúng ta, so với Tây Thiên Phật môn không có điểm nào liên hệ, nên mời ba vị về cho”.

Bảo Tràng Quang vương Phật cũng không bị những lời nói như vậy lừa bịp, niệm A di đà phật rồi nói: “Đạo huynh nói vậy sai rồi, Phật tổ lúc xuống tóc, di nguyên to lớn, phải phổ độ hết thảy tội ác trên thế gian. Định Hải Thần Châu là thần vật của trời đất, không dính đến nhân gian, thế giới cực lạc cũng như thế nên cùng vật ấy có duyên”

Quảng Thành tử nói: “Phật tổ lại sai rồi, mỗi khi đại kiếp nạn xuất hiện, tất có dị bảo hiện thế, tự tìm mình chủ, trợ người hữu duyên chống đỡ số kiếp. Tây Thiên Phật môn không tu luyện Nguyên Thần, dùng đại Tịch Diệt để đạt đến hư không đại đạo thì cần gì phải dùng đến những vật bên ngoài. Mời ba vị Phật tổ mau chóng về Tây thiên, đừng để nảy sinh sân niệm”

Hoan Hi Phật nói: “Tất cả đều là mệnh, Phật độ người hữu duyên, nhân quả đều bởi vì ý niệm mà ra. Chư vị đạo huynh đã có ý niệm thì sớm nhận ra để dừng lại cho kịp, nếu không thì lại ảnh hưởng tới đạo hạnh.”

Xích Tinh Tử trầm nghĩ: “Tây Thiên không liên quan đến nhân quả, chỉ là hôm nay đại kiếp nạn đã xuất hiện, cũng không nghĩ tới Tây Thiên Phật Đà cũng rời khỏi thế giới cực lạc, có thể thấy được sự tình không không như tưởng tượng, cùng nhau tranh cãi cũng không được gì chi bằng lấy Định Hải Thần Châu trước thì hay hơn”.

Lập tức nói với Vân Trung Tử: "Định Hải Thần châu cùng Đạo giáo có duyên, các vị đạo huynh hay là nhanh chóng động thủ, lấy thánh vật hồi cung giao nộp pháp chi, miễn cho lâm canh giờ."

Quảng Thành Tử, Vân Trung Tử, Cửu dương chân nhân, Thái ất cứu khổ Thiên Tôn đều đồng ý, phát tay biến thành thanh sắc cầu vòng thẳng hướng Định Hải Thần châu bay tới.

“Đạo huynh chậm đã, vật ấy cùng Tây Thiên ta hữu duyên”. Ba vị kim thân Phật tổ thấy Ngọc Thanh môn hạ rời đi, liền ra tay ngăn trở, ba cầu vòng vàng kim nhanh chóng hướng Định Hải Thần châu bay tới, chuẩn bị phát động ngăn cản đám người Quảng Thành Tử.

“Phật tổ lại vọng động tà niệm rồi, tội không nhỏ, hay là mau trở về Tây Thiên cho rồi”. Quảng Thành Tử cười to, bản thân liền dừng lại, đỉnh đầu liền xuất hiện một cỗ thánh khí, chuyển động nhẹ nhàng như ước, phát ra Hồn nguyên kim thước, hướng đánh vào đầu Hoan Hi Phật.

Hồn Nguyên Kim thước này chính là Tiên Thiên thập đại thánh khí, là Ngọc Thanh thánh vật. Hoan Hi Phật tuy thần thông quảng đại, tu thành tứ đại vô ích pháp tướng, cũng không dám để vật này đánh trúng. Vội vàng lách mình nhảy ra, trầm nghĩ: “Thằng nhãi này lại có Ngọc Thanh thánh vật, thật là khó đối phó”.

Nghĩ đoạn liền niệm Phật hiệu, đỉnh đầu, kim quang đại thịnh, hai hạt xá lợi cấp tốc xoay tròn, Phật quang chiếu rọi khắp nơi, thể hiện khí tức trang nghiêm, hoan hi Phật chính là pháp tướng kim thân, kim cương bất hoại thì bị Xích Tinh Tử ngăn lại, cũng hiện pháp tướng kim thân, bảo quang vương Phật bị Cửu dương chân nhân cùng Thái ất cứu khổ thiên tôn ngăn lại cũng hiện kim thân, cùng bốn tiên đầu lẫn nhau.

Lại nói Vân Trung Tử vừa muốn đem định thần châu lấy đi, mạnh mẽ điều động độn quang từ trên lao xuống, nhưng lại bị ma giới Đại hộ pháp Hắc Bào, Huyết Ma cản lại. Huyết Ma cười âm hiểm, đọc pháp quyết, dẫn xuất cầu vòng màu, bay ra ngoài, Hắc Bào liền dẫn động cự hạt không kém bay theo sau, đồng thời chụp vào Định Hải Thần châu.

Nhưng thật kì lạ, Định Hải Thần châu như có linh tính, chán ghét cảnh bị người tranh đoạt. Hai tư khóa hạt châu xếp thành chu thiên đại trận cấp tốc xoay chuyển, hào quang đại thịnh, lúc lên liền không thấy bóng dáng đâu nữa.

Đang cùng bốn tiên nhân Ngọc Thanh môn hạ đấu nhau, ba Phật thấy Định Hải Thần châu biến mất liền bức tứ tiên lùi lại, biến thành kim quang nhanh chóng đuổi theo. Ngọc Thanh năm vị tiên cũng phản ứng không chậm, chớp mắt đuổi theo.

Cuối cùng là Ma giới hộ pháp và Quan Âm, đương nhiên Quan Âm vẫn là ẩn thân theo dõi.

Cực Lạc cung môn hạ trốn từ xa quan sát, thấy Định Hải Thần châu biến mất chẳng hiểu tại sao. Thấy năm vị kim tiên và ba vị Phật tổ đuổi theo cũng không để ý hung hiểm, đều nhất loạt lao theo.

Chỉ là mọi người pháp lực thấp kém, mới đuổi theo mười dặm đã không thấy tăm hơi. Tất cả tiên nhân cuối cùng đều dừng chân, lão đạo Chí Minh tức mình mắng Quan Âm không niệm tình sư môn, bỏ lại đám sư huynh một mình chạy trốn.

Chính vì không biết nơi nào để đi, chợt thấy ngũ sắc hào quang ngàn dặm từ Đông Hải phía xa bốc lên trời nổi lên thiên địa. Tuy là cách mấy ngàn dặm nhưng cũng có thể trông thấy rõ ràng.

Cực Lạc môn hạ cũng không biết cái này là hào quang gì, từ đâu mà đến. Chỉ là thấy có mục tiêu lập tức hướng ngũ sắc hào quang chạy tới.

Trong số các huynh đệ bị Quan Âm bỏ lại, Hồng Bào lão yêu được xem là người có pháp lực cao cường nhất. Lão yêu này cũng thông minh, biết rõ Thái Y và Nghê Thường được Lâm Phong sủng ái. Hơn nữa hai nữ nhi này thường cũng là người rất có duyên. Thấy hai Tiểu sư muội tụt lại cuối cùng thì hắc hắc nở nụ cười một tiếng. Tay áo hất lên, một mảnh yêu quang nâng lên Thái Y và Nghê Thường vượt lên trước mọi người.

Khi chúng nhân tiến đến gần ngũ sắc hào quang, cách khoảng chừng mười dặm, một cỗ áp lực thiên địa đè nén mọi người khiến không có ai dám tiến lại gần. Đành phải chọn dời đi ra phía xa hơn để dừng chân quan sát.

Chỉ thấy một ngọn pháp kỳ đang tung bay phấp phới tỏa ra ngũ sắc hào quang. Phía dưới pháp kỳ là một tòa thành to lớn. Năm vị Kim tiên Ngọc Thanh môn hạ giữ đúng phương vị chủ trì trận pháp vận chuyển, cùng ba vị Tây Thiên Phật đà và ba vị Ma giới Hộ Pháp ở trong trận đấu trời long đất lở, nhật nguyệt đổi màu.

Cực Lạc cung môn hạ chúng đệ tử chỉ mơ hồ nghe qua tên tuổi Thương cổ tứ đại sát trận. Cũng biết Tiên Thiên đệ nhất hỗn độn sát trận thuộc về sư tôn, nhưng lại chưa từng thấy qua Ngũ Hành Yên La đại trận này nên đều hiếu kỳ không thôi.

Thái Y hỏi Hồng Bào lão yêu: "Hồng Bào sư huynh, người có biết đó là trận pháp gì không? Vì sao lại lợi hại như vậy?"

Hồng Bào lão yêu cũng được xem là Cực Lạc cung môn hạ đệ tử, ngoài Quan Âm cùng Hầu tử uy danh sớm vang vọng tam giới, có pháp lực thâm hậu nhất, cũng có vài phần đạo hạnh. Đã nghe nói qua về Ngũ Hành Yên La đại trận, dù chưa gặp qua nhưng cũng có thể đoán ra được, mặt nghiêm giọng nói: "Các vị sư huynh muội, đây là Ngũ Hành Yên La trận".

Mọi người nghe xong liền kinh ngạc không thôi, thiên địa vạn vật đều bắt đầu từ ngũ hành. Ngũ Hành Yên La chính là tam giới đệ nhất phòng ngự trận pháp, ngoài trừ đỉnh cấp pháp khí cùng với các pháp bảo của thánh nhân giáo, không có gì có thể phá được trận. Trừ phi là người có công lực cao hơn người chủ trì trận pháp nhiều lần.

Nhưng hôm nay, người chủ trì trận pháp chính là Ngọc Thanh môn hạ ngũ đại Kim tiên, đều là những nhất lưu Kim tiên, người có thể phá trận này cũng không có mấy ai.

Bạn đang đọc truyện *Vô Lại Kim Tiên 2* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 62: Định Hải Thần Châu.

Lại nói năm đại kim tiên Ngọc Thanh môn hạ bày ra Ngũ Hành Yên La trận, đem Hoan Hi Phật, kim cương Bất đản Phật, bảo tràng Quang vương Phật cùng với ba Đại hộ pháp Ma giới vây ở trong trận. Chỉ thấy ngũ sắc hào quang khắp cùng trời đất, cùng cả thiên địa nổi thành một mảnh, cuộn cuộn xoáy mù, rất đồ sộ.

Ba vị Phật tổ Tây Thiên pháp lực thông thần, đạo hạnh thâm hậu, sao không biết cái này là một trong tứ đại sát trận từ thượng cổ nên rất lợi hại. Bèn vội vàng hiện pháp tướng kim thân, bốn mạng Nguyên Thần Xá Lợi, phóng ra một mảnh Phật quang, bảo vệ tự thân, lưng tựa lưng đứng chung một chỗ, phương vị hỗ trợ lẫn nhau.

Ba vị hộ pháp Ma giới cũng biết sự quá nghiêm trọng, cũng là lưng tựa lưng đứng chung một chỗ, vận khởi bốn mạng ma thần hộ thể, cùng Tây Thiên ba vị Phật tổ không xâm phạm lẫn nhau. Có điều là ba tên ma đầu trong lòng có ý định khác.

Hắc bào thâm nghĩ: "Ba cái con lừa ngọc này pháp lực đều còn trên cả Ngọc Thanh môn hạ kim tiên rất khó đối phó. Ngọc Thanh môn hạ ngũ đại kim tiên với Định Hải Thần châu cũng là có muốn đoạt. Hay là trước chờ bọn hán liễu người chết ta sống lẫn nhau"

Huyết ma cùng Cự Hạc cũng là đồng dạng tâm tư.

Hoan Hi Phật cảm thấy thâm nghĩ, "Định Hải Thần châu thân mình mặc dù không nhân quả, nhưng bởi bảo vật rồi lại liên quan đến không ít nhân quả. Ta mặc dù được Định Hải Thần châu, chỉ là hôm nay lại hãm thân ngũ hành Yên La đại trận, không được thoát thân."

Năm vị kim tiên mặc dù đem ba Phật cùng ba ma vây ở Yên La đại trận trong , nhưng lại đều tự cảm thấy sốt ruột, Văn Trung Tử thâm nghĩ: "Hoan Hi Phật này là kim cương bất hoại Phật, Bảo tràng Quang vương Phật tại Tây Thiên là tối lợi hại trong ba nghìn Phật đà, đã tu thành Tứ trọng Vô pháp,

pháp lực còn hơn cả chúng ta. Mặc dù bị vây ở trong Yên La đại trận, lại vẫn là khó đối phó."

Bốn vị kim tiên cũng là cùng tâm tư như lão. Quảng Thành Tử vội nói: "Số trời có biến, các vị đạo huynh nhanh chóng động thủ, lấy thánh vật hồi cung giao nộp pháp chỉ, chớ để chậm trễ"

Dứt lời, cầm Hồn Nguyên kim thước vào trong trận. Lắc mình một cái đã đến trước ba vị Phật, cười to nói: "Ba vị Phật tổ vọng động giận niệm, thật sự là tội quá không nhỏ." Dứt lời không cần phải nói thêm nữa, té lên Hồn Nguyên kim thước chiếu Hoan Hi Phật đánh vào đầu.

Hồn Nguyên kim thước chính là thánh vật của Ngọc Thanh, là một trong Tiên Thiên thập đại thánh khí. Hoan Hi Phật mặc dù đã tu thành vô lượng kim thân, có A Di Đà Phật gia trì đại chức chính quả, lại cũng không dám đề cho cái Tiên Thiên thánh vật đánh vào bèn vội vàng nhảy ra. Tay kết ấn sen miệng quát mà pháp lực, mười tám loại hàng ma pháp lực đều đổ xuống trên người Quảng Thành Tử.

Kim thân Bất Hoại Phật cùng Bảo Tràng Quang vương Phật vừa muốn tiến lên trợ trận, lại bị tứ tiên Văn Trung Tử theo sát vào trận ngăn lại. Hai người vây công lấy một khiến cho hai vị Phật tổ không tiếp ứng được.

Quảng Thành Tử vội vàng té lên pháp kỳ hộ thân. Hồn Nguyên kim thước vừa chuyển, đánh vào trên Kim thân của Hoan Hi Phật, Kim thân bị đánh một đòn của Vô Lượng Kim thước liền kêu lên một tiếng đau đớn, lăn mấy cân đầu vẩy. Nửa người thiếu chút nữa bị chấn nát..

Hoan Hi Phật thầm nghĩ: "Thằng nhãi này có tiên thiên ngũ sắc pháp kỳ hộ thân, khó có thể công phá, lại có Ngọc Thanh thánh vật trong tay, thật khó đối phó."

Vội vàng thu hồi kim thân, vận khởi pháp môn thần thông sư tử hồng, vận công quát một tiếng, hư không chấn động kịch liệt, ngay cả ngũ sắc hào quang cũng bị chấn động quay cuồng. Năm vị kim tiên thất kinh, không dám khinh thường toàn lực trấn trụ trận pháp, cùng Tây Thiên ba vị Phật tổ đánh tới thiên hôn địa ám.

Tuy biết ma giới tam đại hộ pháp còn đang nhìn chăm chăm bên cạnh, nhưng cũng đành bất chấp.

Hắc Bào ba người mắt thấy Ngọc Thanh ngũ đại kim tiên cùng Tây Thiên ba vị Phật tổ đánh tới phong vân biến sắc, tự nhiên cũng vui vẻ ngồi xem hồ đầu, chỉ là trong bụng không ngừng tính toán.

Không cần nói ba ma đầu đang tính toán khi nào ném đá xuống giếng, lại nói Trần Nguyên tử hóa thân cầu vòng vòng vo một hồi liền tới vùng trời Đông Hải, thấy ngũ sắc hào quang tận trời. Ngọc Thanh năm vị kim tiên cùng Tây Thiên ba vị Phật tổ đang thủy hỏa bất dung, lại có ma giới tam đại hộ pháp nhìn chăm chăm, hình thức cực kỳ không ổn.

Trần Nguyên Tử thở dài: "Ta từ khi hỗn độn khai mở liền ngồi trước tổ sư nghe đạo, tứ phương giữ gìn mới chưa nhiễm nhân quả. Chỉ là thánh nhân mệnh không thể trái, số trời không thể nghịch, đại kiếp nạn đã bắt đầu thì không thể né tránh, chỉ là không biết cụ thể bên trong. Một đường thiên cơ đến tội cùng ở đâu, không thể biết chắc được."

"Tây Thiên không nhiễm nhân quả thì không phải Tây Thiên. Nhân quả không phải do người, cũng do kiếp nạn nổi lên. Hoan Hi Phật làm Tây Thiên Phật đà, cũng cùng Định Hải thần châu này không duyên cơ kết hạ nhân quả, có thể thấy được sự mờ mịt trong đó, đều là số trời."

Trần Nguyên tử chuyển thân tiến vào Yên La đại trận, miệng tụng đạo hiệu, tới trước Hoan Hi Phật, nói: "Phật tổ có lẽ, đại kiếp nổi lên. Phật tổ không ở Tây Thiên tích tu công đức, lại muốn dẫn thân vào hồng trần thế tục, vô duyên cơ kết nhân quả, thật sự không ổn. Hay là sớm quay lại Tây Thiên mới là thượng sách."

Ngọc Thanh năm vị kim tiên thấy một bạch y đạo nhân vô thanh vô tức tiến vào Yên La đại trận, liền biết đó là Ngọc Điệp do đệ nhất thân ngoại hóa thân của Trần Nguyên Tử biến thành, lập tức thối lui đến trước kỳ môn, chủ trì trận pháp.

Tây Thiên ba vị Phật tổ cùng ma giới ba đại hộ pháp lại kinh hãi thất sắc.

Hoan Hi Phật thầm nghĩ: "Thích Già Phật tổ không phải đi Ngũ Trang quang, sao Trần Nguyên Tử này lại đến được đây." Vội vàng hiện kim thân, toàn lực đề phòng, mặt cười nhưng lòng không cười nói: "Đạo huynh từ hỗn độn khai mở đã đắc đạo, cũng chưa từng chạm nửa điểm nhân quả. Vì sao muốn không duyên cơ chạm vào vũng nước đục này. Hay là nhanh chóng quay lại Ngũ Trang quán thì tốt hơn."

Trần Nguyên Tử cười nói: "Số trời khó dò, bản đạo sợ là không thể chi lo thân mình. Định Hải Thần châu cùng Tây Thiên Phật môn vô duyên, Phật tổ hay là lưu lại thánh vật, mau chóng trở về Tây Thiên, miễn làm hồng kim thân đạo quả."

Kim Cương bất hoại Phật mặc dù đã thành tựu kim thân chính quả, nhưng lại vô cùng nóng tính, cả giận nói: "Hảo Trần Nguyên Tử, Tây Thiên ta cùng không đụng chạm, lại muốn thay Ngọc Thanh môn xuất đầu. Muốn làm chúng ta khó xử, vậy cũng muốn cùng người phân cao thấp."

Lúc này hiện pháp tướng kim thân, xuất Hàng Ma thiên tượng hướng đầu Trần Nguyên Tử đánh tới.

Hoan Hi Phật cùng Bảo Tràng Quang Vương Phật đại kinh thất sắc. Trần Nguyên tử này đã trăm ngũ niệm, khoảng cách đến hư không đại đạo chỉ còn vền vền một bước xa. Ba người mình tuy đã vào tứ trọng không pháp tướng chỉ cảnh, nhưng cũng tuyệt không phải đối thủ của Trần Nguyên tử. Huống hồ trước mắt cũng không phải chân thân của Trần Nguyên tử.

Mà so với bản thể chân thân lại càng thêm cường hãn, dùng một trong tiên thiên thập đại thánh khí Ngọc Điệp cắt làm thân ngoại hóa thân. Phật môn không sửa nguyên thân, không luyện pháp bảo, căn bản là tay không tác sát, làm sao có thể là đối thủ của Trần Nguyên Tử.

Trần Nguyên tử cười nói: “Phật tổ đã có sân niệm, tội quả không nhỏ.” Dùng một ngón tay, một đạo bạch quang trong trẻo bay ra, hóa thành một cự chưởng mạnh mẽ chụp vào Kim Cương Bất Hoại Phật.

Kim Cương Bất Hoại Phật tuy tính tình không tốt, nhưng cũng không ngốc, kinh hãi thất sắc vội phát lực quát lên. Phật quang đại thịnh, hai khóa bốn mạng xá lợi nhỏ cỡ chén cơm tăn mát vạn đạo kim quang, nâng bạch sắc đại thủ lên, trông khó khăn vô cùng.

Trần Nguyên Tử vốn muốn dùng thần thông trước bắt lấy Kim Cương Bất Hoại Phật. Hoan Hi Phật cùng Bảo Tràng Quang Vương Phật trong lòng biết Kim Cương Bất Hoại Phật tuyệt đối không ngăn cản được ngoại thân của Trần Nguyên tử so với bản thể còn lợi hại hơn, vội vàng xuất mười tám đạo hàng ma pháp khí, hướng Trần Nguyên tử đánh tới.

Trần Nguyên Tử tuy không sợ, nhưng cũng không thể không duyên cớ bị mất da mặt mấy lần; liền vung tay áo, một đoàn bạch quang phóng ra.

Hoan Hi Phật cùng Bảo Tràng Quang Vương Phật vội vàng thu hàng ma pháp khí. Kim Cương Bất Hoại Phật cũng thừa dịp Trần Nguyên tử phân thần, mạnh mẽ tránh khỏi uy áp của đại thủ. Hỏa khí cũng đã tiêu tan không ít, không dám lần nữa mạo hiểm.

Ma giới tam vị hộ pháp ở bên cạnh cũng thất kinh. Ba người bọn hắn cộng lại cũng không phải đối thủ của Hoan Hi Phật, lại càng không thể so với cấp bậc chuẩn giáo chủ như Trần Nguyên đại tiên. Chỉ sợ một đầu ngón tay đủ đâm chết bọn họ.

Ba ma đầu đều là hạng người giáo quyết, mắt thấy chuyện không ổn liền muốn chuồn đi. Chỉ là thân hãm trong Yên La trận, Ngọc Thanh môn ngũ đại kim tiên dựng kỳ trên cửa, toàn lực chủ trì trận pháp vận chuyển. Muốn chạy trốn lại dễ dàng như nói sao, không khỏi âm thầm kêu khổ.

Trần Nguyên Tử thân mình dừng lại, bạch quang đại thịnh trên đỉnh đầu, phân ra ba đạo cầu vòng, hóa thành ba bàn thay khổng lồ, chụp tới ba Phật.

Ba Phật đều hiện kim thân xá lợi, Phật quang chiếu sáng, toàn lực chống cự.

Thình lình tay Trần Nguyên Tử xuất ra dài ngàn trượng, hung hăng tát một phát lên Hoan Hi Phật, làm cho nhóm Hoan Hi Phật một Phật thì xuất thế, còn hai Phật thăng thiên, lăn lộn mấy vòng, mắt này đom đóm.

Hai mươi bốn khóa hạt châu màu vàng sáng từ ống tay áo Hoan Hi Phật bay ra. Kim Cương Bất Hoại Phật cùng Bảo Tràng Quang Vương Phật lập tức thất kinh, vội xả thân nhào tới muốn đoạt Định Hải thần châu.

Trần Nguyên tử cười nói: “Tiên thiên thánh vật đều là tự có chủ, Phật tổ sao có thể vọng động tham niệm, không duyên cớ làm hư kim thân đạo quả.”

Pháp lực thúc giục, đại thủ mạnh mẽ bỏ xuống dưới, lại đem Kim Cương Bất Hoại Phật cùng Bảo Tràng Quang Vương Phật đánh cho lộn mấy vòng.

Đang ở bên tìm cơ hội trốn, ba ma đầu thấy Định Hải Thần Châu, làm sao có thể chống cự sức hấp dẫn của tiên thiên linh bảo, không chút suy nghĩ liền đánh tới.

“Khá lắm ma đầu, lưu người không được.” Ngũ đại kim tiên chủ trì trận vận chuyển, tất nhiên thấy tình hình trong trận rõ ràng. Thấy Tây Thiên tam Phật bị Trần Nguyên Tử đánh cho bò lăn, nôn ra Định Hải thần châu, lập tức xông vào đại trận.

Quảng Thành Tử ngự Hồn Nguyên kim thước, nhắm đầu đánh tới. Ba ma đầu biết lợi hại, vội vàng nhảy ra. Vân Trung Tử tay áo hất lên, thu lấy Định Hải thần châu, hướng Trần Nguyên Tử nói: “Đạo huynh công đức vô lượng.”

Trần Nguyên tử thở dài: “Nhân quả đến cùng sẽ có báo, đạo kiếp nạn bắt đầu thì tất sẽ gặp, thôi, thôi.” Dứt lời hóa thân cầu vòng, bay khỏi Yên La đại trận.

Hoan Hi Phật cùng Kim Cương Bất Hoại Phật, Bảo Tràng Quang Vương Phật chẳng những mất Định Hải thần châu, còn mất da mặt. Ba Phật đạo hành thâm hậu, tự biết số trời không thể nghịch. Tuy nén giận, nhưng cũng không dám dây dưa, hóa thân kim quang hướng cực lạc thế giới mà đi.

Ba ma đầu thấy Tây Thiên ba Phật chạy trốn, sao còn dám có nửa điểm ý nghĩ không an phận, vội vàng thân hóa hắc cầu vòng (lại màu gì nữa đây), chạy mất dạng.

Vân Trung Tử cười nói: “Định Hải thần châu cùng giáo ta hữu duyên, chư vị đạo huynh mau về cùng giao nộp pháp chi.”

Quảng Thành tử bọn người vừa mới nói “Được” xong, bỗng một tiếng cười cạc cạc quái dị vang lên, hư không chấn động. Một cây gậy chống trời to lớn phá vỡ hư không, mang theo lò mờ không gian loạn lưu, hung hăng đánh tới năm vị kim tiên.

Bạn đang đọc truyện *Vô Lại Kim Tiên 2* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 63: Các hữu kì chủ

Lại nói Hưu tử tại Đông Hoàng cung cả ngày không có việc gì làm, thật là vô vị.

Ngày hôm đó, chính lúc Đông Hoàng Thái Nhất mở cửa giảng đạo, Hưu tử tâm tư vừa động, đã kêu Thạch Cơ, chuẩn bị đi ra ngoài đồi gió.

Thạch Cơ lại do dự nói: "Sợ là không tốt."

Hưu tử không nhịn được nói: "Sao lại lẽ mề như vậy, lão sư chưa từng quy định quy củ không cho ra ngoài cung. Lão Tôn chỉ là ra ngoài giải sầu, chỉ ba ngày sau sẽ trở về."

Thạch Cơ đành phải đáp ứng, vung trộm chuồn ra khỏi Đông Hoàng cung. Hưu tử giống như ngựa đứt cương, biến thành một đoàn kim quang bay vòng quanh Thạch Cơ, trong thời gian uống cạn một chung trà liền bay ra hỗn độn. Đi khỏi ba mươi ba tầng trời thì gặp năm vị kim tiên Ngọc Thanh môn hạ đã lấy được Định Hải Thần châu, chuẩn bị trở về Ngọc Thanh thiên thanh cung giao nộp pháp chỉ, lập tức một gậy nện xuống.

Bởi vì Trần Nguyên Tử ra tay nên Hoan Hi Phật, Bảo Trừng Quang vương Phật, Kim Cương Bát Hoại Phật bỏ lại bảo vật trở về Tây Thiên. Tam Đại hộ pháp Ma giới không phải là đối thủ của năm vị kim tiên đệ tử Ngọc Thanh cũng đều tự bỏ đi.

Quan Âm ẩn thân một bên, nhìn thấy Định Hải Thần châu bị Vân Trung Tử thu lại, cũng chỉ có thể thảm than số trời.

Đệ tử Cực Lạc cung ở đằng xa nhìn lại, thấy năm vị kim tiên thu được Định Hải châu muốn bỏ đi thì nội tâm đang khẩn trương, lại nghe một hồi tiếng cười quái dị vang lên. Chỉ thấy một vật như trụ chống trời to lớn bay tới, từ trên đầu bay vụt xuống, lập tức tinh thần đại tăng, hô to: "Là Tôn sư huynh."

Năm vị kim tiên đều không ngờ tới biến cố này, vội vàng đều tự mình khởi động pháp kỳ hộ thân. Ngũ sắc hào quang liền kết thành một mạng rồi nâng cự bổng lên.

"Háo thủ đoạn, ăn thêm một gậy nữa của lão Tôn." Chỉ thấy Hưu tử chấn vỡ hư không chui ra. Thân thể Biến hóa, thành cao vạn trượng, Như Ý Kim Cô bổng trong tay vung lên, lại một gậy đập xuống.

"Không ổn, tên Hưu tử như thế nào lại xuất hiện lúc này." Bọn người Quảng Thành Tử thấy Hưu tử, lập tức sợ hãi. Vội vàng phát động pháp kỳ bảo vệ bản thể, Quảng Thành Tử phát động Hồn Nguyên Kim thước ngăn cản Như Ý Kim Cô bổng.

Một tiếng vang thật lớn, Quảng Thành Tử mặc dù đã cắt ra được tam đại hóa thân, lại có Tiên Thiên pháp khí Hồn Nguyên Kim thước, nhưng pháp lực kém quá nhiều, bị một gậy toàn lực của Hưu tử đánh nát thân thể. Một Nguyên Anh bé xíu bay ra ôm Hồn Nguyên Kim thước bỏ chạy.

Hưu tử trong lò Bát Quái của Huyền Đô luyện thành thân thể Thái Ất kim tiên, đạo hạnh tuy không bằng năm vị kim tiên. Nhưng thân thể lại cường hãn không thể tưởng tượng nổi, pháp lực không dưới Trùng Dương chân nhân. Một gậy toàn lực, Quảng Thành Tử làm sao có thể đỡ được.

Cũng may Quảng Thành Tử tay cầm Ngọc Thanh thánh khí, làm cho Hưu tử cũng ăn trái đắng. Bị phản chấn lắc đầu vài cái, mới tỉnh táo trở lại. Nếu dưới một gậy toàn lực này, Quảng Thành Tử bị thần hình câu diệt mới là lạ.

Thạch Cơ hiện thân cùng vài vị sư huynh đệ sư tỷ muội chào hỏi, đệ tử Cực Lạc cung đều xúm lại. Hồi hạn chào hỏi một hồi, tiểu Thanh cướp lời nói: "Sư tôn cho Đại sư tỷ đến truyền lời, trong lời phân nửa là có quan hệ với Định Hải Thần châu. Thạch Cơ sư muội, người nói Tôn sư huynh mau nghĩ biện pháp."

Lão Chí Minh lão luyện thành thực, nhắc nhở: "Năm vị tiên nhân này chính là Kim tiên đệ tử hàng đầu của Ngọc Thanh thánh nhân, có thể mang đến cho sư tôn phiền toái gì hay không?"

Thải Y cũng mạnh mẽ bùng tình, nói: "Sư huynh nói có lý, năm vị tiên nhân này đều có lai lịch rất lớn, cũng đừng dẫn đến cho Phụ thân phiền toái gì mới tốt."

Nghê Thường khuôn mặt trắng bệch nói: "Nhưng Tôn sư huynh đã đánh giết một tên rồi."

Trong lúc đệ tử Cực Lạc cung đang thảo luận, bọn Vân Trung Tử thấy Quảng Thành Tử thân thể bị hủy, Nguyên Anh ôm Hồn Nguyên Kim thước chạy thoát trở về, lập tức sợ hãi. Xích Tinh Tử vội vàng phát tay áo, thu lấy Nguyên Anh Quảng Thành Tử, lấy Hồn Nguyên Kim thước, tự mình sử dụng.

Vân Trung Tử thảm nghĩ: "Chẳng lẽ là số trời, Định Hải Thần châu này lại rơi vào tay đệ tử Cực Lạc cung sao?" Ý niệm xoay chuyển, vội vàng hô: "Tinh thể hung hiểm, chư vị đạo huynh mau về cung hướng lão sư nghe chỉ dạy."

Trong khi nói, thân thể như cầu vồng, không dừng lại một chút nào mãnh liệt tháo chạy vào trong hỗn độn. Xích Tinh Tử, Thái Ất cứu khổ Thiên tôn, Cửu Dương chân nhân không cần Vân Trung Tử nhắc nhở, cũng vất chân lên cổ chạy trời chết.

"Chạy đâu, lưu lại bảo bối" Mắt thấy bọn Vân Trung Tử không đánh mà chạy toán loạn khắp nơi, Đại thánh tức giận quát một tiếng, cười cân đầu vân bay đến chặn lại, giờ Kim Cô bổng đánh vào đầu Vân Trung Tử.

"Yêu hầu chó có cần rờ." Cửu Dương chân nhân thấy Vân Trung Tử muốn tránh cũng không được, dưới một gậy này mà Vân Trung Tử không có Hồn Nguyên Kim thúc ngăn cản, dùng ngón chân để nghĩ cũng biết chắc chắn là bị đánh cho thần hình cụ diệt.

Vội vàng hét lớn một tiếng, tạo thành một cái ấn quyết phát lực chấn động. Hư không run lên, vô số hư không bị pháp lực cường chế chấn vỡ bay loạn xa quay cuồng không ngớt. Hầu tử không cẩn thận nên không biết bị nhốt trong không gian nào mất rồi.

Xích Tinh Tử trong lòng biết ngăn không được Hầu tử, vội vàng hô một tiếng, thân hóa cầu vồng chạy đi. Vân Trung Tử cùng Cửu Dương chân nhân, Thái Ất cứu khổ Thiên tôn cũng là không dám dừng một giây, hóa thành cầu vồng chạy nốt.

Đệ tử Cực Lạc cung thấy Hầu tử bị nhốt bên trong không gian hỗn loạn, lại càng hoảng sợ, kinh hô liên tiếp.

Lại nói Hầu tử tuy thân thể cường hoành, pháp lực cao cường, đối với pháp thuật lại chỉ có kiến thức nửa vời. Chỉ hiểu bên ngoài lại do khinh thường mới ăn một đòn này của Cửu Dương chân nhân.

Đại thánh sau khi bị hư không loạn lưu cuốn vào, trong lòng giận dữ, mở miệng mắng: " Lão đạo khá lắm, khinh thường lão Tôn không biết pháp thuật, thật là tức chết được."

Lúc này sử dụng thần thông, quát: "Dài." Như Ý Kim Cô bổng trong nháy mắt dài hơn một vạn trượng, Đại thánh vừa phát lực vừa quát, sử dụng hoá nhân kim tinh, Như Ý Kim Cô bổng trực tiếp đâm xuyên tí vạn không gian đơn lẻ, hướng tới Vân Trung Tử.

Vân Trung Tử giật mình mặt không còn một chút máu, vội vàng đem pháp kỳ đưa lên trên thân thể. Chỉ cảm thấy Kim Cô bổng nặng như núi, bị nện khiến chân thân mạnh mẽ rung động, Nguyên Thần thiếu chút nữa bị đánh tan. Do vừa mới hơi phân tâm, lực dùng chế lên Định Hải Thần châu lập tức thoát khỏi trời buộc, xếp thành đại trận chu thiên nhưng lại hướng môn hạ đệ tử Cực Lạc cung bay tới.

Vân Trung Tử nhìn thoáng qua, thở dài: "Thôi, thôi, số trời như thế, không thể cưỡng cầu được" Lập tức cũng không dừng lại, hóa thân thành cầu vồng, hướng Ngọc Thanh cung bỏ đi.

Hầu tử không đề phòng, gặp Cửu Dương Chân nhân mà nói, quả nhiên là không thể nuốt giận. Căn bản muốn đánh Cửu Dương Chân nhân một trận cho đỡ tức thì đã thấy Định Hải Thần châu hướng môn hạ đệ tử Cực Lạc cung bay tới, Thạch Cơ kinh ngạc hô: "Nhanh lên lấy Định Hải Thần châu."

Hầu tử lập tức đổi ý " Đoạt bảo bối quan trọng hơn."

Phát tay ngược lại, thu Định Hải Thần châu, môn hạ đệ tử Cực Lạc cung tới vây quanh, Thạch Cơ cướp lời nói: "Sur huynh, Định Hải châu chính là tiên thiên linh bảo, không bằng chúng ta trở về sư môn giao cho sư phó a!"

Chúng huynh đệ đều nói: "Sư tỷ nói có lý, nên là giao cho sư phó."

Hầu tử nhìn nhìn Thạch Cơ, đưa tay gỡ đầu gỡ tai nói: "Người thật đúng là phiền toái. Nếu người muốn thế, ta liền đưa cho người, lão Tôn ta cũng không tham cái bảo vật này làm gì."

Quan Âm chẳng biết lúc nào hiện thân đằng sau, nghe vậy cười khẩy: "Định Hải Thần châu cũng không phải là pháp bảo bình thường. Chính là tiên thiên linh bảo cực kỳ lợi hại, người tu tiên có thể dùng để ký thác chấp niệm, tạo thành thân ngoại hóa thân. Cơ duyên như thế chỉ có thể ngộ mà không có thể cầu. Chỉ có con khi nhà người không nhìn ra được"

Lão Chí Minh nói: "Sư phó nói phạm là tiên thiên linh bảo đến thế gian, tất cả đều đi tìm chủ. Tất cả người hữu duyên mới có thể có được, xem ra Tôn sư huynh hẳn là người có duyên"

Hầu tử vung hai tay áo, 24 khóa Định Hải Thần châu bay ra, phát hoàng quang nhẹ nhàng bay lượn quanh thân, rất là đẹp mắt. Nghê Thường thấy đám hạt châu này xinh đẹp, thích thú, giật ống tay áo Hầu tử, cười khanh khách nói: "Tôn sư huynh, vẫn nên đem Định Hải châu về giao cho Phụ thân. Chúng ta lâu rồi cũng chưa có được gặp phụ thân, thuận tiện cùng các người hồi cung một chuyến."

Hầu tử tuy tính cách thô bạo, nhưng đối với tính cách hồn nhiên của Tiểu sư muội rất có hảo cảm bèn gỡ đầu Nghê Thường, cười nói: " Tiểu sư muội người dám dùng lòng dạ hẹp hòi mà nhìn lão Tôn hả. Nếu thích thì trực tiếp nói là được, cần gì phải làm trò loanh quanh, lão tôn không thích bộ dáng như vậy."

Nghê Thường cười khanh khách nói: "Ồ đây, ta thấy đám hạt châu này xinh đẹp, mới muốn chơi đùa, nhưng sư muội đệ chúng ta đã lâu chưa gặp Phụ thân, cũng muốn trở về gặp người!"

Hầu tử nhất thời vui tính lên, hào hứng bưng bưng nói: "Tốt, lão Tôn cũng không có việc, về cùng các người cũng được."

Liền hóa thân thành cầu vồng màu vàng rộng khắp đất trời rồi cuốn quanh đám đệ tử môn hạ Cực Lạc cung hướng Đông Thắng Thần Châu mà đi, chỉ bỏ một mình Quan Âm ở lại.

Quan Âm thầm hừ một tiếng, có chút do dự, rồi cũng hóa thân thành kim quang, đuổi theo.

Quan Âm chính là một trong tứ đại Bồ Tát Tây Thiên, đã nhập hai tầng Không pháp chi tướng, đạo hạnh cao thâm. Tuy nhiên nàng có tư tâm khác, cùng môn hạ đệ tử Cực Lạc cung không hợp nhau. Nhưng cũng biết vị sư phụ ép bái sư kia là người tàn nhẫn, hơn nữa địa vị cũng không nhỏ, không dám công khai phản bội.

Lại nói hầu tử mang theo sư đệ sư muội trên cân đầu vân sau vài lần nhào lộn đã về đến Cực Lạc cung, thông báo tới gặp Lâm Phong. Thái Y cùng Nghê Thường mấy chục năm chưa từng hồi cung, thấy Phụ thân mẫu thân, không khỏi có chút ủy mị, ôm cổ không buông.

Lâm Phong vỗ vỗ đầu con gái láu lỉnh, hướng Thạch Cơ cùng Hầu tử nói: "Đại kiếp nạn đã bắt đầu, môn hạ đệ tử chúng ta sau này gắn cùng số mệnh của Đông Hoàng Thái Nhất. Hai người các ngươi nên ở tại Đông Hoàng cung chăm chỉ tu luyện, không được chậm trễ"

Thạch Cơ vội vàng nghe lời sư mệnh. Còn Hầu tử đã vài chục năm ở Thái Hoàng cung nghe Đông Hoàng Thái Nhất giảng đạo, lễ khí cũng được thu liễm không ít. Tuy rằng vẫn còn có chút cuồng ngạo không mất, nhưng đã an phận rất nhiều, gãi gãi đầu, cũng chấp nhận.

Lâm Phong vẫy tay, Định Hải Thần châu từ trong ống tay áo Hầu tử bay ra, Lâm Phong đưa tay tiếp lấy, lại nói: "Định Hải châu này chính là do một chút thủy linh căn quý hiếm trong hỗn độn sinh ra. Có mang ít hiệu quả đặc biệt, bản thân châu không nhiễm một chút nhân quả, dùng để chống đỡ kiếp số không còn gì tốt hơn"

Lại hướng Tiểu Bạch long nói: "Ngươi vốn là rồng thần Bắc Hải, gia nhập môn hạ của ta, tức là cùng Định Hải châu này có chút hữu duyên, ta hiện tại đem Định Hải Thần châu này ban cho ngươi phòng thân để chống đỡ kiếp số. Ngươi trở về dùng Nguyên Thần tế luyện, mới có thể phát huy hết uy lực của nó."

Tiểu Bạch Long vô cùng vui sướng, vội vàng bái tạ ân sư, cầm lấy Định Hải Thần châu.

Bạn đang đọc truyện *Vô Lại Kim Tiên 2* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 64: Tiền thân hậu thế.

Lại nói Lâm Phong muốn cùng tứ nữ bề quan tham vấn tạo hóa, đám người Tiểu Bạch long trở về Đông Hải thao luyện tứ hải thủy quân không đề cập tới. Hầu tử cùng Thạch Cơ cũng trở về Đông Hoàng cung.

Lại nói đám Vân Trung Tử một đường trốn về Ngọc Thanh thiên, Linh Bảo chí tôn thánh nhân đang tại Thanh Vi cung mở cung giảng pháp thuật. Số người đến nghe giảng giải đông vô số kể. Có cả nhất lưu Kim tiên pháp lực cao thâm lãnh đạo, cũng có nhất lưu Thiên tiên pháp lực kém một chút.

Đội khi quần tiên thối lui, Vân Trung Tử mới thuật lại chuyện đã qua, Linh Bảo Thiên Tôn dừng một chút, mới nói: "Quảng Thành Tử có một kiếp này, đó là số đã định" Nói rồi búng tay bắt quyết, Nguyên Anh của Quảng Thành Tử từ trong ống tay áo Xích Tinh Tử nhảy ra, vội vàng khẩu đầu bái lạy.

Linh Bảo Thiên Tôn nói: "Đại kiếp nạn sắp đến, tiên nhân phạm trần tam giới đều muốn chấm dứt nhân quả. Các ngươi có thể xuống trần tìm quân chủ phụ tá, đợi qua hết sát kiếp mới có thể hưởng thanh tịnh."

Lại bắt quyết lần nữa cải tạo thân thể cho Quảng Thành Tử. Pháp lực Quảng Thành Tử lại tinh tiến không ít, lập tức mừng rỡ bái tạ.

Đội Quảng Thành Tử rời đi, Linh Bảo Thiên Tôn lúc này mới phân phó đồng tử bên người sắp xếp xa giá, cười lên Kim Đỉnh Long Niên (đỉnh vàng hình rồng chăng?), trên có treo Kim Đăng Vạn Trăn (đèn vạn chén nhỏ- xưa đèn là đĩa đựng dầu), quả nhiên là khí phái phi phàm. Thật đúng là khí thế Chương giáo môn đạo mà ra khỏi Thanh Vi cung nhằm hướng Thượng Thanh thiên đi đến.

Không cần thông báo, khi đến bên ngoài Di La cung thì Linh Bảo Thiên Tôn xuống Kim Đỉnh Long Niên, phân phó đồng tử chờ bên ngoài cung, còn mình trực tiếp vào Di La cung tới gặp Thượng Thanh thánh nhân Nguyên Thủy thiên tôn.

Hai vị thánh nhân lặng yên ngồi một lát, Linh Bảo Thiên Tôn nói: "Ngày mà Vô Lượng cung lão sư mở cung còn có ba trăm năm, tam giới tiên phạm đều sắp hết sát kiếp. Hồng hoang đại chiến giáo ta cũng không tham dự. Hôm nay giáo phái Bà La sống lại, đi sang lối khác cùng mở rộng với Bồ Đề phát dương Tây Thiên đại thừa Phật môn. Đạo huynh cũng nên sớm cho môn hạ đệ tử mưu cầu một đường sinh cơ."

Nguyên Thủy thiên tôn nói: "Số trời đã định, chính là thánh nhân cũng chống không được. Lão sư mở cung giảng đạo lần tới, cũng muốn chờ Cực Lạc giáo chủ chứng đạo cho hợp số trời, không cưỡng cầu được."

Linh Bảo nói: "Có lẽ vậy, chẳng qua việc Trường Xuân Tử còn muốn đạo huynh phí công."

Nguyên Thủy nói: "Đều đang có suy tính"

Hai vị giáo chủ cùng nhau bàn chuyện thiên cơ một hồi rồi Linh Bảo Thiên Tôn đứng dậy cáo từ ra khỏi Di La cung, lên Kim Đỉnh Long Niên, quay lại Ngọc Thanh Thiên Thanh cung.

Nguyên Thủy thiên tôn lặng yên ngồi một lát rồi mới sai đồng tử gọi môn hạ đại đệ tử Trọng Dương Chân nhân đến giao phó: "Người đến Đông Hải đi xem một chuyến"

Trùng Dương Chân nhân không biết ra sao, nhưng cũng không hỏi nhiều chỉ bái biệt sư phụ ra khỏi Di La cung. Hạ xuống qua vùng hỗn độn, nhẹ nhàng pháp phối bay đi Đông Hải.

Lại nói Trần Nguyên Từ vốn không muốn chạm phải nhân quả, chỉ bởi vì lệnh của thánh nhân chính là số trời. Biết số trời không thể nghịch đành phải cho Ngọc Điện biến thành đệ nhất đại thân ngoại hóa thân hướng Đông Hải một chuyến mà đánh lui Hoan Hi Phật, Kim Cương Bất Hoại Phật, Bảo Tràng Quang Vương Phật.

Trần Nguyên Từ ở trong Hỗn Độn đã từng ngồi trước Tổ sư nghe giảng đạo. Có điều cũng như Đông Hoa thượng tiên, không thể đạt được ngôi vị Tiên Thiên không sao độ chứng được đạo. Úc vạn năm qua vẫn lừng lờ ở ngoài cửa. Tuy rằng không thể ký thác hư không, nhưng đạo hạnh cũng là sâu thâm không sao dò được.

Hôm nay đại kiếp nạn sắp đến, Tiên Phật có điểm đạo hạnh đều biết rành rành đạo lý giữ mình không muốn nhiễm nhân quả. Bởi vậy sau khi Trần Nguyên Từ đánh lui Hoan Hi Phật, Kim Cương Bất Hoại Phật cùng Bảo Tràng Quang Vương Phật liền vội vàng lắt mình rời đi, căn bản cũng không nhìn qua Định Hải châu.

Không nghĩ vừa mới đi mấy ngàn dặm, một đạo độn quang đã đến trước mặt, rơi ở trước người chính là Vu tổ Tàn Xuyên.

Tàn Xuyên cười nói: "Đạo huynh xin dừng bước!"

Trần Nguyên Từ lấp bắp kinh hãi, thầm nghĩ: "Vừa rồi tâm thần không yên, nguyên có là bởi vì Vu tổ này. Ta cùng với Vu tổ dù chưa giao tình, nhưng cũng không kết thành nhân quả, không biết đối phương ý đồ đến làm gì"

Lập tức nói: "Chào đạo huynh"

Tàn Xuyên nói: "Thượng cổ yêu ma đại chiến, đạo huynh nhất mực giữ mình, thật là có dự kiến trước. Có điều chúng ta chấp niệm sâu nặng, đều làm quân cờ trên bàn cờ thánh nhân. Kết quả là cuối cùng không khỏi nhập vào luân hồi, trải qua muôn kiếp mới có thể trở lại bản thể như cũ."

Trần Nguyên Từ nói: "Hôm nay đạo huynh pháp lực mở rộng càng hơn năm đó, đạo hạnh cũng cao thâm khó dò, quả thật đáng mừng."

Tàn Xuyên cười nói: "Mặc dù là như thế, nhưng đại kiếp nạn đến vẫn không khỏi phải trở thành quân cờ trên bàn cờ thánh nhân"

Trần Nguyên Từ hỏi: "Đạo huynh giải thích chuyện đó thế nào?"

Tàn Xuyên cười nói: "Tự Bàn Cổ chân nhân mở ra hỗn độn đến nay, cửu cửu quy nguyên số lượng đã tận. Đại kiếp nạn tam giới sắp đến, ta cùng với đạo huynh đều ở trong đó. Đạo huynh chính là Độ Ách Kim tiên, cần phải hiểu đạo lý trong đó"

Trần Nguyên Từ nói: "Lời tuy như thế, nhưng mà bản đạo tự thân cũng không chạm phải nhân quả. Kiếp số tuy lớn, bản đạo cũng có thể vô sự."

Tàn Xuyên cười nói: "Lời ấy sai rồi, theo ta biết, đạo huynh thân mình tuy rằng cũng không có nhân quả. Chẳng qua là cái thân ngoại hóa thân tôn quý này nhưng lại dễ nhân quả dính vào người."

Trần Nguyên Từ cảm thấy đáng ghen hờn, thầm nghĩ: "Bản thể chân thân ta chưa bao giờ kết thành nhân quả, từ trước đến nay mọi sự bên ngoài đều có ngũ đại thân ngoại hóa thân lo liệu. Nhân quả cũng chỉ nằm trên thân ngoại hóa thân, Vu tổ này lại tới tìm ta có chuyện gì."

Trần Nguyên Từ hỏi: "Đạo huynh không ngại nói rõ cho?"

Tàn Xuyên thở dài: "Kiếp nạn sắp đến, Cực Lạc giáo chủ chương quản Hồng Mông Huyền Hoàng nhị khí, giữ Như Ý Kim kiểm chấp chính sát phạt tam giới. Lại cảm Kim Thư Ngọc Điện chịu trách nhiệm vận vật qui về, đây là số trời đã định. Bản tôn không muốn cùng đạo huynh khó xử, chỉ là lệnh của thánh nhân không thể trái. Đạo huynh rất hiểu số trời, nhất định có thể biết ta có nỗi khổ tâm."

Trần Nguyên Từ cảm thấy tối sầm, đúng là vẫn còn có chuyện ập tới, chỉ đành phải thở dài trong lòng một tiếng.

Có điều là hắn cùng với Vu tổ chưa bao giờ kết thành nhân quả nên trong nội tâm cũng không tránh khỏi có chút bất bình, cười gằn nói: "Lời tuy như thế, nhưng mà đạo huynh muốn lưu lại tôn thân ngoại hóa thân của ta cũng không phải chuyện dễ."

Tàn Xuyên cười nói: "Số trời đã định, ta và người đều không cưỡng cầu được, vạn lần mong đạo hữu chớ trách."

Lại không nói nhiều, Tàn Xuyên hai tay kết ấn xuất ra một đoạn chú ngữ rồi rầm rồ khó hiểu làm chấn động hư không. Vô số bùa chú pháp thuật huyền ảo đã múa lượn xoay quanh thân Tàn Xuyên, mang theo từng đợt gió lốc mãnh liệt.

Trần Nguyên Từ chỉ cảm thấy tâm thần run lên, chân thân tựa như muốn nổ tung ra mà thầm nghĩ: "Thần thông của Vu tổ quả thật bất phàm, tục truyền pháp thuật đã thương người đều vô hình, đích thật là không sai"

Lập tức ổn định tâm thần, vận khởi Huyền quang bản mạng để bảo vệ thân thể, chỉ thủ chớ không tấn công để cho Vu tổ biết khó mà lui.

Tần Xuyên được Yêu tộc Đại thánh Đông Hoàng Thái Nhất giao phó đến đây. Chính là số trời đã định nên há có thể lui bước. Cười lớn một tiếng xuất ra Truy Hồn phiến lác lác, vô số bùa chú pháp thuật huyền ảo giống như nòng nọc quẩn vòng quanh mà vây Ngọc Diệp hóa thân của Trần Nguyên Từ ở bên trong. Lại biến thành con muỗi to khoảng bằng nắm tay dính chặt vào Trần Nguyên Từ định đốt.

Tiếc rằng Ngọc Diệp chính là một trong Tiên Thiên thập đại thánh khí có thể chống đỡ tất cả kiếp số. Trần Nguyên Từ đem bảo vật này chém thành thân ngoại hóa thân, vì vậy pháp lực thần thông so với bản thể chân thân còn cường hãn hơn. Mặc dù Vu tổ cũng có đại thần thông, nhưng Trần Nguyên Từ chỉ thù chó không tấn công. Cứ dùng bốn mạng Huyền quang bảo vệ tâm thần nên vạn ma bất xâm, thực sự không làm gì được.

Đầu một hồi, Tần Xuyên cười nói: "Số trời đã định, đạo huynh làm gì mà cứ khẳng khẳng không chịu?"

Trần Nguyên Từ nói: "Ta và ngươi đều chỉ vì tranh một tuyến sinh cơ, đạo huynh làm sao mà nói bản đạo."

Tần Xuyên thở dài: "Đúng là như thế, đạo huynh chớ trách." Nói xong niệm động chân ngôn, chợt nghe trên chín tầng trời một tiếng chuông vang lên. Một quả chuông lớn cỡ một ngàn trượng đang chụp xuống đầu.

Trần Nguyên Từ lập tức sợ hãi: "Cực kỳ không ổn, thăng nhải này sao được mời Đông Hoàng pháp khí, chẳng lẽ quả nhiên là số trời đã định, mặc cho ai cũng không chống lại được?"

Liên vội vàng lắc thân hiện nguyên hình Ngọc Diệp. Lập tức bạch quang đại thịnh, bên trên có một lá bùa màu trắng rồi chìm nổi trong đó.

Tiếc rằng là số trời đã định, Ngọc Diệp và Đông Hoàng Chuông mặc dù đều là những Tiên Thiên thập đại thánh khí. Nhưng dưới số trời đến Thánh nhân đều chống không được, nói gì đến Trần Nguyên Từ.

Quả chuông lớn với thể rơi xuống không ngừng mà úp lên Ngọc Diệp Huyền quang. Tần Xuyên thúc dục chân ngôn, tàn phá chân thân của Trần Nguyên Từ trong Ngọc Diệp. Lại lấy ngọc bài ung dung xoay trời chuyển đất mà đi, chỉ để lại vô số vong hồn thốt ra một tràng thở dài vô thanh rồi vào luân hồi chuyển kiếp.

Hoa nở hai cành, mỗi cành mỗi hướng.

Lại nói Trùng Dương chân nhân tuân theo chỉ dụ của Nguyên Thủy thiên tôn đi xuống Hỗn Độn. Lại xuyên qua ba mươi ba tầng trời bay tới Đông Hải. Gặp Ngao Liệt thì tỏ ý muốn gặp lão Chí Minh là môn hạ đệ tử Cực Lạc cung.

Ngao Liệt biết Trùng Dương Chân nhân chính là môn hạ đại đệ tử của Thượng Thanh, đã tu thành Độ Ách Kim tiên, pháp lực Thông Thiên, đạo hạnh càng cao thâm khó lường. Hẳn nào dám chậm trễ, vội vàng phái Cua Nguyên soái đưa lão Chí Minh tới.

Trùng Dương Chân nhân thấy lão Chí Minh, cũng không nói nhiều, chỉ lấy một ngón tay khai mở tam quang cho lão Chí Minh mà nói: "Ngươi vốn là môn hạ đệ tử Trường Xuân Tử của ta. Chỉ vì quá mức cứng rắn mà kết thành vô số nhân quả nên mới không thể không vào luân hồi chuyển kiếp. Hôm nay ngươi đã vào làm môn hạ Cực Lạc cung, được truyền Hồng Mông phương pháp thì nhớ lấy không thể lại làm chuyện lỗ mãng. Trời đất vô thường, đại đạo mờ ảo, phạm làm việc đều tuân theo số trời mà tiến hành, ngươi hãy nhớ rõ"

"Đệ tử ghi nhớ." Lão Chí Minh vội vàng khấu đầu bái lạy.

Nguyên lai lão Chí Minh chính là khi kiếp trước của Trùng Dương chân nhân vào luân hồi chuyển kiếp. Ở Nhân Giới lập nên một đạo phái thì thu làm tam đệ tử tên là Trường Xuân Tử Khâu Xử Cơ. Chỉ vì tính nóng như lửa, ghét ác như thù, rồi kết nhân quả quá sâu, mới không thể không vào luân hồi chuyển kiếp.

Trải qua muôn đời, mới đầu thai đến địa giới. Khi ở Đại Đường kinh đô Trường An gặp được Lâm Phong mà vào Cực Lạc cung làm môn hạ.

Hôm nay tam quang mở ra, lão Chí Minh mới biết rõ đời trước kiếp sau. Mặc dù đã vào Cực Lạc cung làm môn hạ, nhưng lại cũng không dám bất tuân lời dạy bảo của sư phụ kiếp trước.

Lão Chí Minh bình thường đối với sư huynh đệ cùng sư tỷ muội vô cùng kính trọng, bởi vậy va chạm nhân quả cực nhỏ.

Giờ phút này vừa nghe kiếp trước của lão Chí Minh đúng là môn hạ đệ tử Thượng Thanh, lập tức nguyên một đám kinh ngạc há mồm tròn to mắt nhìn lão Chí Minh, vẻ mặt không thể tưởng tượng nổi.

Trùng Dương chân nhân cười nói: "Tiên không phải tiên, ma chẳng phải ma, trên bảng Kim Thư nhìn thấy hồn mình. Yêu không phải yêu, Phật không phải Phật, trong cảnh Ngọc Diệp hiện rõ tính tình. Đại đạo vô thường, có nhân quả làm chứng, tam giới kiếp nạn nổi lên, ngươi tự giải quyết cho tốt" Dứt lời liền thông dong đi, chỉ để lại một đám môn hạ đệ tử Cực Lạc cung đứng đó mắt to nhìn mắt nhỏ, không rõ lão đạo này lại đùa giỡn trò gì.

Lão Chí Minh được khai mở tam quang mà sáng tỏ đời trước kiếp sau. Cảm nhận sâu sắc lời dạy bảo của sư phụ kiếp trước, vội vàng dập đầu mà khẩn bái mãi. Đến khi Trùng Dương chân nhân nhẹ lướt đi, không khỏi lệ tuôn rơi hối hận chính mình quá không chịu gạnh đưa đệ phụ lời của sư phụ.

Chương 65: Rơi vào kiếp nạn

Lại nói lão Chí Minh được Trùng Dương Chân nhân khai mở tam quang, sáng tỏ tiền thế hậu vận, tuy rằng kiếp trước lại là đệ tử Thượng Thanh môn, bởi vì lão tôn sư trọng đạo, nhân duyên vô cùng tốt, không gây tổn hại tình huynh đệ đồng môn.

Trước mắt là tam giới vô sự, đảo mắt lại mấy chục đã trôi qua.

Cực Lạc cung môn hạ đệ tử trợ giúp Tiểu Bạch long thao luyện thủy quân tứ hải, đem binh tôm tước của thao luyện giống như thần binh thiên tướng. Mặc dù có điểm khoa trương nhưng so sánh với thủy quân tứ hải trước kia, thật là tinh nhuệ hơn rất nhiều.

Thiên đình từ khi cho Tiểu Bạch Long làm Cửu Thiên Ứng Nguyên Đại Nguyên soái thủy bộ, sau đó mọi việc đều không quan tâm. Giống như gà con gãi ra ngoài không quan tâm đến nĩa, việc lớn việc nhỏ đều do Tiểu Bạch Long làm chủ.

Đám nữ nhân Nghê Thường trong lúc rảnh rỗi, cũng thường xuyên ngao du tiên giới, đến tận tứ đại thần châu, tìm nơi sơn thanh thủy tú, cuộc sống vui vẻ hạnh phúc.

Lại nói giáp ranh Nam Chiêm Bộ châu và Tây Ngưu Hạ châu có một quốc gia, tên là Sư Đà quốc.

Quốc gia này là yêu quốc. Trong nước có ba đại vương, lão đại Sư Đà đại vương tự xưng là Di Sơn Đại Thánh, lão nhị thân người đầu voi, lão tam là Kim Sí Đại Bàng.

Nhắc tới Kim Sí Đại Bàng cũng tính là có chút địa vị.

Kim Sí Đại Bàng cùng Tây Thiên Không Tước có nguồn gốc từ bàn cổ khai thiên do cùng mẹ phượng hoàng sinh ra, khi thượng cổ yêu ma đại chiến cũng từng theo Thiên hoàng Thái Huyền trợ chiến.

Sau thời yêu ma đại chiến, Vô Khô đạo nhân viễn du tây phương, thuyết pháp bồ đề, lập ra Tây Thiên đại thừa Phật môn, có môn đồ Không tước ngưng cuồng, bị Vô Khô đạo nhân làm phép, sau được phong làm Phật mẫu.

Lúc này Kim Sí Đại Bàng lại đang ở tây thiên cực lạc thánh địa Lôi Âm Bảo Tự nghe A Di Đà Phật giảng pháp đại đạo được phong làm Tây Thiên Kim Sí Đại Bàng hộ pháp. Nhưng phạm tâm chưa dứt, mới xuống núi cùng hai vị huynh kết nghĩa thành lập Sư Đà yêu quốc.

Có câu làm tướng quân không bằng thổ hoàng đế. Mặc dù Kim Sí Đại Bàng làm hộ pháp Phật môn, nói thật ra cũng chỉ là chó giữ nhà mà thôi. Sao có thể bằng tự mình làm hoàng đế vui vẻ khoái hoạt. Mĩ nữ, kim tài, ăn ngon mặc đẹp mọi thứ đều không thiếu, lại rất nhàn hạ.

Hôm nay, ba vị đại vương ở trong động chính là đang uống bát rượu to, ăn miếng thịt lớn, chợt có tiểu yêu đến báo, ngoài núi có mấy tiên nữ tướng mạo tuyệt trần đang đi qua. Nghe tiểu yêu miêu tả vẻ đẹp tiên nữ tiên giới hiếm có, hạ giới không ai bằng mà nước miếng văng ra, ba lão yêu vương trong lòng không khỏi ngứa ngáy, dứt khoát tiến ra ngoài xem cho rõ ràng.

Lại nói đám nữ nhân Nghê Thường ở Long cung lâu ngày thì khó tránh khỏi có chút buồn bực. Vì vậy thường xuyên rủ bạn đi ra ngoài dạo chơi, tìm nơi sơn thanh thủy tú, bình an vô sự.

Ngày hôm đó đi ngang qua núi Sư Đà, không may gặp ba yêu quang tại cách đó không xa hạ xuống. Hiện ra ba yêu vương lại càng hoảng sợ, Thanh Hà tiên tử vội vàng tiến lên phía trước, bảo vệ ba vị sư muội phía sau không dám khinh thường. Hỏi: “Các ngươi là yêu quái phương nào, dám chặn đường chúng ta, nhanh tránh đường. Bàng không đừng trách chúng ta không khách khí”

Ba yêu vương gặp bốn tiên nữ đứng là như miêu tả của tiểu yêu, tiên giới hiếm có, hạ giới không ai bằng, nhất là hai tiên nữ mặc y phục hoa lệ rực rỡ, cặp mắt màu hạnh nhân, má hồng, đúng là mỹ nữ không ai sánh bằng, ba lão yêu đều hắc hắc nở nụ cười dâm.

Tam đại vương Kim Sí Đại Bàng nói: “Các ngươi không biết phân biệt đại ca của ta chính là Di Sơn Đại Thánh Sư Đà đại vương, có nhã ý thỉnh các ngươi về làm áp trại phu nhân. Là tốt cho các ngươi, chớ có khước từ.”

Từ nữ đều chưa có nghe qua yêu vương này, đến Tề Thiên Đại Thánh uy chấn tam giới còn là sư huynh của các nàng, làm sao lại sợ cái gì là Di Sơn Đại Thánh.

Tiểu Thanh cười khẩy nói: “Chẳng biết ngươi là Di Sơn Đại thánh hay là thứ ôn dịch gì, tỷ muội chúng ta đều chưa có nghe qua, nhanh tránh đường, nếu không đừng trách chúng ta không khách khí.”

Nhị đại vương liền vung tay, xuất ra một đạo kết giới rồi nói riêng với Sư Đà đại vương cùng Kim Sí Đại Bàng: “Đại ca, tam đệ các ngươi có nhớ Cực Lạc cung cung chủ có hai nữ nhi?”

Sư Đà đại vương hỏi: “Chẳng lẽ mấy cô nàng này là môn hạ đệ tử của Cực Lạc cung?”

Kim Sí Đại Bàng nói: “Sợ quái gì, Cực Lạc cung chủ tuy rằng lợi hại, nhưng ta cũng không không để vào trong mắt, cùng lắm thì chúng ta đi thế giới cực lạc, sợ gì hấn làm quá mức”

Sư Đà đại vương hắc hắc cười nói: “Tam đệ nói có lý, mà ba cô nương xinh này ...”

Kim Sí Đại Bàng nói: “Trước tiên cứ bắt về rồi tính sau.”

Bốn người Nghê Thường thấy tam yêu chụm lại một chỗ thảo luận cái gì, nhưng mình lại không nghe được, trong lòng biết là có kết giới cấm chế, tam yêu vương hơn phân nửa là không có ý tốt. Thái Y vội xuất Thiên Tâm Đăng, bảo vệ bốn người nhỏ giọng nói: “Mọi người chú ý a, Sư Đà vương không có ý tốt phân nửa là chúng ta chạy không thoát, nhanh chân vỡ linh phù phụ thân ban cho.”

Thanh Hà tiên tử cũng nhanh chóng nâng lên Hồn Độn Thiên La tán.

Lại nói bản thể của Lâm Phong lại ở Cực Lạc tiên phủ thiên đình, tìm hiểu tạo hóa. Gần đây cảm thấy giác đạo trì trệ không tiến, pháp lực cũng không tăng tiến, hiểu là mình đã gặp bình cảnh.

Suy nghĩ cả tháng trời, mới giật mình nhớ ra. Bởi vì tu luyện Thái Cực Huyền Công, cùng Thái Thanh giáo còn có nhân quả chưa xong, mới không thể đạt tới ý niệm lục thần hợp nhất, tiến nhập hư không đại thành.

Lập tức nói với tứ nữ: “Gần đây pháp lực không thể nào tiến. Ta cùng với Huyền Đô còn có nhân quả chưa xong, chỉ vì dùng huyền môn Bát bảo kim thân tạo thành hóa thân. Cần phải kết liễu được nhân quả này, mới có thể chém được Sinh niệm tiên vào hư không đại đạo. Có điều không biết cơ duyên đến đâu, còn muốn suy nghĩ.”

Tứ nữ nhất loạt ở trong nội phủ tịnh tu, đột nhiên pháp lực chấn động mạnh, Thất công chúa bỗng nói: “Phu quân, sợ là nữ nhi gặp nạn.”

Lâm Phong lặng yên nhắm mắt, liền sáng tỏ nhân quả, lúc này mới cười nói: "Nhưng lại có cơ duyên đến đây."

Tứ nữ không hiểu, hỏi: "Cơ duyên ở đâu?"

Lâm Phong nói: "Thiên cơ bất khả lộ, đến lúc đó tự biết."

Huyền đô thiên, Đầu Suất cung.

Chính vào lúc lão quân luyện đan xong xuất quan, vạn tiên tiến đến triều bái.

Người nọ chính là chí tôn thánh nhân Thái Thượng Lão Quân tọa trấn Bát Cảnh cung, phân phó đồng tử gọi Xi Vưu tới. Xi Vưu phủ phục ngoài cửa, lão quân lấy Bàn Cổ phủ đưa cho Xi Vưu nói: “Người vốn là đại ma thần của ma giới, chỉ vì thượng cổ hồng hoang đại chiến để lại nhân quả quá sâu, kéo theo tam giới tiên phật, có thể đi núi Sư Đà một lần, kết liễu nhân quả.”

Xi Vưu không dám chậm trễ, vội vàng tiếp Bàn Cổ phủ, tuân lệnh của lão quân ra khỏi Huyền Đô Thiên, xuống hỗn độn xuyên qua ba mươi ba tầng trời đến núi Sư Đà Linh. Chỉ thấy ba vị đại yêu vương đang liều mạng đánh vào Thiên Tâm Đăng.

Đám tứ nữ Thanh Hà xuất ra Nguyên Anh vật và chống giữ Thiên Tâm Đăng. Xem ra cũng không qua nổi thời gian uống cạn chung trà nữa.

“Cực Lạc yêu đạo đã nhiều lần ép ta, hôm nay đúng lúc ta bắt nữ nhân của hấn giải tỏa mối hận” Xi Vưu mừng rỡ, thời yêu ma đại chiến thì lão ma đã cùng Thái Huyền kết oán thâm cừu, không chết không thôi.

Lâm Phong tại Thái Hư ảo cảnh được một ít điểm Tiên Thiên nguyên khí để trọng tu lại chân thân của Thái Huyền. Lại mượn thân thể của yêu hoàng chém được Ác niệm mà kết thành thân ngoại hóa thân. Thái Huyền chính là Lâm Phong, Lâm Phong chính là Thái Huyền. Do vậy nhân quả lớn lao kia đương nhiên đổ vào đầu Lâm Phong.

Sau khi Lâm Phong chém ra được hai đại thân ngoại hóa thân, pháp lực thông thiên nên lão ma không phải là đối thủ. Chỉ có thể đem oán hận trong lòng trút lên hai con cùng môn hạ đệ tử của Lâm Phong.

Lão ma hôm nay có Bàn Cổ phủ trong tay, tin tưởng gấp trăm lần. Làm sao có thể do dự, một cầu vòng màu máu cuốn ra, đem Sư Đà ba đại yêu vương toàn bộ cuốn vào, nâng Bàn Cổ phủ bỏ xuống. Đem Thiên Tâm Đăng chém thành hai nửa, lão ma âm hiểm cười chớp tới tứ nữ Thanh Hà đang sợ đến phương dung thất sắc (sợ xanh mặt mèo hi hi hi)

Nghê Thường nghẹn ngào cả kinh nói: “Xi Vưu lão ma, phụ thân ta sao vẫn chưa tới.”

Tây Thiên Thế Giới cực lạc, Lôi Âm cổ tháp.

Đứng đầu là Phật A Di Đà đang bắt đầu thuyết pháp giảng đạo, ba nghìn phật môn đệ tử vây quanh tòa sen nghe giảng đạo, Phật tổ đầu hiện phật quang có hai khóa xá lợi từ bằng nắm tay. Bảo tướng trang nghiêm, âm thanh vang vọng, chấn động hư không. Cả Tây Ngưu Hạ châu bất luận là Tiên Phật yêu ma đều được phạn xướng tây đi tà niệm, lại hướng cực lạc triều bái.

Đột nhiên, A Di Đà Phật dừng giảng pháp lại, ba nghìn Phật đà đều tự thối lui mà đóng Lôi Âm bảo tự.

Bên trong bảo tự Phật A Di Đà ngồi trên mười hai đài sen. Hư không chấn động, ma giới Đại Thánh Vô Thiên đã ngồi trên một đài sen đen, xuất hiện trước mặt Phật Tổ.

Hai vị giáo chủ ngồi yên lặng một lát, Vô Thiên phá vỡ trầm mặc nói: “Có chuyển biến lớn, tôi đã dạy các đệ tử phòng thân, đạo huynh sao có thể ẩn thân tại phương tây, không ra khỏi cực lạc. Chẳng phải là làm cho đệ tử thất vọng nguội lạnh sao?”

A Di Đà Phật nói: “Ta đi đến tận Tây phương, diễn thuyết Bồ Đề đạt ma, lập ra đại thừa Phật môn, tiền mọi tội ác thế gian, cầu thế giới cực lạc, không nhiễm nhân quả hồng trần, đạo huynh sao lại chấp nhất.”

Vô Thiên nói: “Sát kiếp xảy ra, Cực Lạc giáo chủ sắp chứng được đạo, hỗn độn sẽ sớm phủ xuống, làm sao thế giới có thể thái bình.”

A Di Đà Phật nói: “Số trời đã định, đạo huynh cần gì phải cưỡng cầu.”

Vô Thiên nói: “Sau khi Đại kiếp nạn qua đi, giáo phái của ta cường thịnh, cái này cũng là số trời.” Cười lạnh một tiếng, rồi biến mất tại hư không.

Lại nói Lâm Phong huyền môn hóa thân từ Bát Bảo Kim thân đang ở tại Bắc Câu Lô Châu ẩn cư tu luyện nguyên thần pháp lực. Chợt thấy động tâm, lặng yên tính toán, mới biết nữ nhi gặp một kiếp nạn lớn. Lại tính ra mình cũng có một kiếp nạn phải qua, mới có thể chặt được Sinh niệm để hợp nhất lục niệm mà tiến nhập hư không đại thành.

Lúc này ra khỏi động phủ, rời khỏi cách Bắc Câu Lô Châu, hóa thân thành cầu vồng sắc sỡ lác thân mấy vòng liền đến núi Sư Đà Lĩnh. Vừa hay nhìn thấy Xi Vu lão ma đang cầm Bàn Cổ phủ, chuẩn bị hướng nữ nhi hạ độc thủ.

"Khá lắm lão ma, không giết ngươi không được."

Hóa thân này vốn là Thiện niệm hóa thành, tính nét so với Thái Huyền hóa thân do Ác niệm hóa thành thì tốt hơn ngàn vạn lần. Chỉ là thấy lão ma năm lần bảy lượt hướng nữ nhi của mình ra tay, dù tính nét có thiện nhưng cũng không nhịn được mà nổi giận.

Hóa thân quát lên một tiếng, hiện Bát Bảo Kim thân, xuất ra Thất Thái Nguyên thạch chiếu vào lưng lão ma đánh. Thất Thái Nguyên quang lướt qua, hư không bị phá nát, loạn lưu kích động đúng là dùng toàn lực đánh ra, muốn đem lão ma đánh đến thân hình cụ diệt.

Lão ma đang chuẩn bị hướng tứ nữ bắt để tế luyện tam hòa, nhưng không ngờ bị hóa thân Thiện niệm của Lâm Phong kịp thời tới ngăn cản, lại hiện Bát Bảo Kim thân xuất ra Thất Thái Nguyên thạch ra sức đánh tới. Thất Thái Nguyên thạch không có vật gì không phá giải được, cái này nếu bị nện trúng một lần, không chết cũng bị tàn phế.

Sau lưng hư không rung động, thế mạnh long trời lở đất làm cho lão ma một hồi kinh hãi, vội vàng xoay người, nâng Bàn Cổ phủ bỏ vào Thất Thái Nguyên thạch.

Một tiếng nổ long trời lở đất, không gian sụp xuống, xung quanh mấy chục vạn dặm đã thành một mảng hỗn độn. Thất Thái Nguyên thạch hào quang ảm đạm, rơi xuống.

Đạo nhân y phục rực rỡ lập tức biến sắc mặt sợ hãi: “Không tốt thằng nhãi này sao lại có Bàn Cổ phủ trong tay, mình tính sai rồi.” Bàn Cổ phủ chính là khai thiên vô thượng pháp khí, uy lực cường hãn. Thất Thái Nguyên thạch mặc dù có pháp lực lớn, nhưng cuối cùng cũng chỉ là vật hậu thiên, so với khai thiên pháp khí chính là còn thua một bậc.

Cũng may Xi Vu lão ma chỉ phát huy được một phần mười uy lực của khai thiên thánh khí, nếu không Thất Thái Nguyên thạch sợ là rơi vào kiếp nạn.

Bạn đang đọc truyện *Vô Lại Kim Tiên 2* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 66: Hồng Mông thế giới

Lại nói Bàn Cổ phủ (phủ: búa) chính là vô thượng pháp khí của Bàn Cổ chân nhân từ thưở khai sinh hỗn độn, Thất Thái Nguyên thạch đúng là vẫn còn thua một bậc nên vô pháp ngăn cản khai thiên thánh khí* này. Nếu không phải Xi Vu lão ma không phát huy hết uy lực của kiện khai thiên pháp khí này, thì Thất Thái Nguyên thạch chỉ e là rơi vào kiếp nạn.

Xi Vu một búa đánh rớt Thất Thái Nguyên thạch, bỏ vào hư không làm xuất hiện những đợt loạn lưu (dòng chảy cuồng loạn). Theo đó trong phương

viên mấy vạn dặm toàn bộ hóa thành một mảnh hỗn độn, biến hóa thành địa thủy hỏa phong lao đi vun vút tựa như bầu trời bị chẻ làm hai.

Đại yêu tiểu yêu trên Sư Đà Lĩnh bị địa thủy hỏa phong này cuốn qua tức thời la to một tiếng, thân liền biến thành tro bụi, ngay cả linh hồn cũng không còn.

Lâm Phong kinh hãi, trong lòng liền biết âm dương đã bị thánh nhân đảo lộn, chính mình tính cũng không được, vội vàng thu hồi Thất Thái Nguyên thạch. Tay áo vung ra một đoàn Thất Thái Thần quang, đem nữ nhi tình nghịch cùng môn hạ đệ tử bảo vệ, đồng thời phát lực quát lên. Đỉnh đầu liền từ quang** đại thịnh, Thất Thái Nguyên thạch hóa thành một đoàn Thất Thái Thần quang, bao lấy Thanh Hà tứ nữ vào trong đó.

Địa thủy hỏa phong càn quét qua làm cho không gian hỗn loạn, Lâm Phong vận khởi bốn mạng Huyền Quang, liền xuất hiện một đoàn tử quang bảo vệ chân thân cùng Nghê Thường tứ nữ. Hai tay kết pháp ấn, đồng thời phát lực mạnh mẽ xé rách hư không. Một đạo cầu vồng màu tím hạ xuống, ngưng tụ thành một con tử long(rồng tím) cỡ vạn trượng, há miệng đem Thất Thái Nguyên thạch nuốt vào. Kế đó một tiếng rồng gầm như chấn động chín tầng trời, đuôi rồng hạ xuống hướng Xi Vưu quét qua.

Lão ma âm hiểm cười một tiếng, vung Bàn Cổ phủ bổ vào phía trên đuôi rồng. Tử long này chính là do Lâm Phong hóa thân mạnh mẽ dùng pháp lực thiêu đốt Hồng Mông từ khi thời khai thiên lập địa tạo thành. Mặc dù tử long này cường hãn nhưng cũng không ngăn nổi khai thiên pháp khí này, liền kêu to một tiếng hóa thành tro bụi.

Thất Thái Nguyên thạch bay ra treo lơ lửng trên đầu Lâm Phong.

“Thôi rồi, lại dùng Đạo gia Kim Thân trăm thành thân ngoại hóa thân, nhân quả lại chưa hết, lẽ nào là kiếp số” Đột nhiên, Lâm Phong có chút hiểu ra, hiện Bát Bảo Kim Thân đang di động ở trong địa thủy hỏa phong. Đem Thất Thái Nguyên thạch dùng trên đỉnh đầu, vận khởi Hồng Mông bốn mạng liền xuất hiện hào quang màu tím bảo vệ chân thân bất diệt.

Xi Vưu lão ma đuôi tới chặn đầu bổ xuống một búa. Lâm Phong cũng không ngăn cản, Bát Bảo Kim Thân lập tức tan vỡ, bị bổ thành niêm lực đang sơ khai nhất.

Nguyên Anh của Lâm Phong thoát ra, chui vào trong Thất Thái Nguyên thạch, đem Kim thân bị biến thành Niêm lực toàn bộ thu vào Thất Thái Nguyên thạch, Xi Vưu lão ma mừng rỡ, vội vàng muốn thu lấy Thất Thái Nguyên thạch.

Thình lình, một đạo kim quang từ Thúy Hà Sơn của Đông Thắng Thần Châu như một dải cầu vồng bay xẹt qua, chỉ trong chớp mắt liền đến Sư Đà Lĩnh, hung hăng nện vào Xi Vưu lão ma.

Lão ma hoảng sợ, vội vàng dùng Bàn Cổ phủ bổ xuống. Tức thời cảm thấy một cỗ đại lực không thể kháng cự đánh tới, bốn mạng ma thân thiếu chút nữa bị đánh tan, nhất thời đại kinh thất sắc. Ba vị Đại vương của Sư Đà Lĩnh liền nhân cơ hội vùng ra khỏi trời buộc, chạy thoát ra ngoài.

Kim kiếm bổ lên trên Bàn Cổ phủ. Đánh vỡ Xi Vưu lão ma, liền không chút chần chờ, quay tít một vòng. Phóng ra một dải kim quang cuốn Thất Thái Nguyên thạch ngay lập tức rời khỏi.

Đúng lúc này, một cỗ hắc liên*** bay lên từ U Minh Ma Giới, xé ra hư không đi đến bầu trời của Sư Đà Lĩnh. Thoáng một cái, cả vạn trượng lớn nhỏ, phủ xuống một mảnh ma vân chính muốn bao lấy Như Ý Kim Kiếm.

“Không tốt, Vô Thiên lại không để ý đến số trời mà xuất thủ hại ta.” Lâm Phong bản thể thì đang ngồi tại Cực Lạc tiên phủ liền nghiêm túc hẳn lên. Vốn coi việc hóa thân Đạo gia Kim thân bị chém chỉ là kiếp nạn, lúc đó Nguyên Anh mới thoát ra chui vào thân kiếm chạy tới tương cứu, không nghĩ tới Ma giới Đại thánh Vô Thiên lại làm việc trái với ý trời này, nhất thời đại kinh thất sắc.

Nói thì chậm, nhưng mọi việc xảy ra rất nhanh.

Trong lúc Hắc Liên vừa từ U Minh Ma giới bay lên, thì một luồng kim quang cũng từ trong hỗn độn mà bay ra, chọt lóe lên, rồi ra khỏi hỗn độn xuyên qua ba mươi ba tầng trời, đến trên bầu trời của Sư Đà Lĩnh thì dài ra khoảng ngàn trượng mà hóa thành một thanh Kim thước**** cự đại, hung hăng nện lên trên hắc liên.

Hắc Liên bị đánh chấn động đến rung lên, liền bay xéo ra ngoài, hướng về Kim thước mà tranh đấu.

Đột nhiên, lại một đạo kim quang bay lên từ thế giới Tây Thiên cực lạc xa xôi, đến trên không của Sư Đà Lĩnh, liền hóa thành một cái miệng bình bát kim sắc, hướng Như Ý Kim Kiếm mà chụp xuống.

Cùng lúc đó, một đạo bạch quang từ Thượng Thanh Thiên Di La cung ngoài ba mươi ba tầng trời, rơi vào hỗn độn, xuyên qua ba mươi ba tầng trời đến trên không của Sư Đà Lĩnh, liền hóa thành Tam Bảo Như Ý cỡ ngàn trượng, đánh lên trên bình bát kim sắc, cùng nhập vào một chỗ mà tranh đấu.

Theo sau, một dải bạch sắc(màu trắng) dài cỡ ngàn trượng bay ra từ Huyền Đô Thiên Đâu Suất cung, hạ xuống ba mươi ba tầng trời, liền quay tít một vòng, hướng Như Ý Kim Kiếm chụp xuống.

Nguyên Anh bản thể của Lâm Phong trong Như Ý Kim Kiếm nhìn đến hoa cả mắt. Mắt thấy dải bạch sắc sắp chụp xuống, thì một tiếng chuông liền vang lên rung động trên chín tầng trời, làm cả hư không chấn động.

Theo đó, chỉ thấy một đường thanh sắc cầu vồng hạ xuống, liên tục quay tròn, hóa thành một chiếc chuông lớn, hung hăng nện vào dải bạch sắc.

Dải bạch sắc không lùi mà tiến, quay tít một vòng, đem chuông lớn cuốn vào, xem bộ bát phân thắng bại.

Tình huống như thế, thật có thể nói là từ hỗn độn hình thành cho đến nay chưa từng xảy ra. Động tĩnh lớn như thế, không biết đã kinh động đến bao nhiêu tiên nhân đang ẩn tu trong núi, không ít trong số họ ra khỏi động phủ, bay lên những đụn mây đứng ngoài xa mà ngược nhìn. Người nào đạo hạnh thâm hậu, thấy tình cảnh này không khỏi đại kinh thất sắc, vội vàng phong bế động phủ, mở ra hộ sơn cấm pháp.

Có những người đạo hạnh nông cạn, vẫn không biết là tiên nhân trên trời đang đánh nhau, thế là nguyên một đám người sử dụng độn quang chạy tới, muốn nhìn xem cho rõ.

Thần tiên từ sáu chốn trên trời đánh nhau đến long trời lở đất, kì quái chính là lại không có nửa điểm ba động pháp lực có thể làm cho người ta cảm ứng được. Dải bạch sắc vô cùng lợi hại, vẫn một mực nhốt chiếc chuông lớn ở bên trong.

Chiếc chuông lớn này liền cấp tốc xoay tròn, muốn thoát khỏi trói buộc của dải bạch sắc, chỉ là có chút lực bất tòng tâm.

Nhưng đúng lúc này, một dải cầu vòng sáng bay lên từ Thiên Hà Ngân giới. Thoáng một cái, liền hạ xuống Thiên giới, hóa thành bạch sắc điệp văn***** cỡ ngàn trượng, hung hăng đâm lên trên Hắc Liên. Dải bạch sắc vẫn còn dư lực, thoáng một cái lại hướng bạch sắc điệp văn mà chụp xuống.

Nguyên Anh của Lâm Phong bản thể dựa vào Như Ý Kim Kiếm đều thấy rõ ràng. Kim Kiếm vừa chuyển liền hóa thành một dải kim quang, thuận thế quán lấy bạch sắc điệp văn. Tức thời không dám ở lại chỗ thị phi này nữa, phá vỡ hư không mà bay lên, hóa thành một dải cầu vòng, trở về Cực Lạc cung.

Hắc Liên bị Bạch sắc Điệp văn đâm vào một cái, vừa hơi phân thần liền bị Kim Thước đánh thành hai nửa.

Bình Bát kim sắc cùng Tam Bảo Như Ý đấu nhau một trận, Tam Bảo Như Ý liền vắng ra. Thoáng một cái, trở về Tây Thiên Cực Lạc.

Tam Bảo Như Ý cũng không đuổi theo, hóa thành bạch quang, cũng trở về ba mươi ba tầng trời.

Theo đó, dải Bạch sắc cùng với Kim Thước trước sau đều trở về ba mươi ba tầng trời.

Chiếc chuông lớn thoát khỏi trói buộc, dường như tràn ngập oán khí không chỗ phát tiết, liền xoay tròn liên tục, hung hăng nện lên Hắc Liên vừa mới ngưng tụ lại đang chuẩn bị bay lên. Sau đó cũng trở về ba mươi ba tầng trời.

Hắc Liên xoay tròn liên tục xác định đúng là địa thủy hỏa phong, liền phá vỡ hư không trở về U Minh Ma giới.

Chờ cho thiên địa một lần nữa an tĩnh trở lại, Xi Vu lão ma lòng còn đang sợ hãi liền hiện ra thân hình. Xem xét bốn phía một hồi vừa định thoát khỏi chỗ thị phi này, thì đột nhiên Bàn Cổ phủ bay ra, thoát cái trở về ba mươi ba tầng trời.

Lão ma liền cảm thấy sóng lưng lạnh buốt. Tuy tràn ngập lửa giận nhưng cũng không kịp phát tiết, vội vàng phá vỡ hư không, theo Hắc Liên trốn về Ma giới.

Cực Lạc Tiên phủ, Lâm Phong ngồi trong đám mây, trên đỉnh đầu hiện lên bốn mạng huyền quang, hai tay nắm Thất Thái Nguyên thạch không ngừng biến hóa ẩn quyết. Lập tức hai mắt mở to, phát lực quát, Thất Thái Nguyên thạch nhất thời quay tít một vòng, liền hóa thành đạo nhân quen thuộc với y phục rực rỡ, xếp bằng ở trong vân quang (khói trắng), cất giọng phá vỡ sự yên tĩnh.

Lâm Phong nói: “Bát Bảo Kim Thân đã vào hư không, ta cùng với nhân quả đạo môn đã hết, liền có thể lục thần hợp nhất, luyện thần thành thánh.” Ân quyết biến đổi lần nữa, đỉnh đầu vân quang càng nhiều, mơn xóc của Yêu Hoàng Thái Huyền mà đem thân ngoại hóa thân thứ hai về, cùng với đạo nhân y phục rực rỡ ngồi trong vân quang.

Thất công chúa nói: “Phu quân thật là, Kim Thụ Ngọc Điệp đều đã đủ, lại còn muốn làm gì?”

Lâm Phong nói: “Thời cơ chưa tới, ngày sau sẽ rõ, tương lai có lẽ có hai trăm năm thanh tĩnh, nhưng con người thì không như vậy, hết thầy đợi ta lập lại Hồng Mông thế giới rồi hãy suy tính.”

Lấy một ngón tay dùng lực, bên trong vân quang liền hiện ra Kim Thụ Ngọc Điệp. Kim Thụ cùng Ngọc Điệp hợp cùng một chỗ, lập tức kim quang đại phóng, một vùng Càn Khôn thế giới kì dị hiện ra. Giống như thiên địa sơ khai, hỗn độn sinh Lưỡng Nghi, thanh khí bay lên, trọc khí trầm xuống, một lần nữa diễn hóa thành một đại thế giới khác.

Từ nữ nhìn đến ngậy người, chỉ cảm thấy Càn Khôn thế giới như thật như ảo, có thể thấy được mà lại sờ không được. Ý niệm trong đầu vừa mới bắt đầu liền thấy rõ ràng nó biến hóa thành một vùng hư vô, căn bản không nhìn thấy gì nữa, thật là mâu thuẫn.

Lâm Phong cười nói: “Kim Thụ Ngọc Điệp chính là Tiên Thiên sơ khai của Càn Khôn thế giới, hợp lại thì có thể biến hóa Hồng Mông thế giới, đại kiếp nạn tới thì chỉ có Hồng Mông thế giới là không nhiễm nhân quả. Mặc dù không nhiễm nhân quả, nhưng cũng bị thánh nhân đem nhân quả giảng xuống.

Chỉ là hôm nay chín chín tám mốt trọn vòng luân hồi nên phần số đã hết, đại kiếp nạn tới, cho dù thánh nhân cũng không thể đặt mình ngoài đại kiếp. Thế gian làm sao có cực lạc đáng để nhắc tới, chỉ có Hồng Mông thế giới của ta mới chân chính được gọi là cực lạc.”

Từ nữ nghe thế liền mừng rỡ, Bích Nhu tiên tử nói: “Nếu nói như vậy, Kim Thụ Ngọc Điệp hợp lại có thể biến hóa Hồng Mông thế giới không nhiễm nhân quả, tức có thể bảo vệ môn hạ đệ tử vượt qua đại kiếp lần này rồi.”

Lâm Phong cười nói: “Cũng không hẳn vậy, đại kiếp nạn tới, thì tam giới sinh linh đều phải trải qua hoàn toàn sát kiếp mới có thể được thanh tịnh. Môn hạ đệ tử của ta cũng cần phải trải qua hết sát kiếp, mới có thể vô sự. Hôm nay tất cả thánh nhân đều tính toán, số trời biến đổi thất thường, đến tột cùng là sau khi đại kiếp qua đi môn hạ đệ tử của ta có thể tồn tại mấy người thì cũng không biết được.”

Tứ nữ kinh hãi, Bích Nhu tiên tử nói: “Vô luận thế nào, cũng phải bảo vệ nữ nhi được chu toàn.”

Thất công chúa nói: “Lần này đại tỷ phu đưa tới Ngọc Diệp, đã thay người tiếp nhận một việc nhân quả, đại kiếp tới cũng phải bảo hộ một nhà Đại tỷ được chu toàn mới được.”

Lâm Phong thở dài nói: “Thân bằng hữu có ơn sâu nặng, nhân tình này khó mà bù đắp, chỉ có thể làm hết sức.” Một tay liền kết ấn, phát lực quát, vận khởi vô thượng đại pháp, ở bên trong Hồng Mông thể giới xây dựng một vùng thiên địa, đem trọn Cực Lạc tiên phủ chuyển vào. Từ đó Thụy Hà Sơn của Đông Thắng Thần Châu trở thành nơi vô chủ.

Hồng Mông thể giới ở trong lòng người, chỉ cần trong tâm nghĩ đến Hồng Mông thể giới là đến được ngay.

*: thánh khí xuất hiện cùng với trời đất

** : ánh sáng tím

***: hoa sen đen

****: thước vàng

***** bạch sắc điệp văn : bùa chú màu trắng

Bạn đang đọc truyện *Vô Lại Kim Tiên 2* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 67: Kim Thụ Ngọc Diệp

Không nói đến Lâm Phong đem Kim Thụ Ngọc Diệp hợp bích, lập lại Hồng Mông thể giới, trọng luyện lực thần.

Lại nói Đường vương Huyền Tông hoàng đế bị Thục Sơn môn hạ đệ tử Dương Ngọc Hoàn mê hoặc, cả ngày trầm mê trong hậu cung, không để ý đến chính sự, triều chính bị một đám Thục Sơn đệ tử nắm giữ. Vì vậy trong nước Đại Đường nhà nhà sùng đạo, hộ hộ cung phụng Tam Thanh tổ sư, đạo giáo phát triển rầm rộ.

Địa giới này linh khí sung túc, chính là cõi tiên cho người tu chân tu đạo. Là nơi căn cơ thâm hậu, không đến trăm năm có thể vượt qua cửu thiên đại kiếp đắc thành Thiên tiên đại đạo, siêu thoát Luân Hồi, thoát khỏi ngũ hành, không biết tốt hơn Nhân giới nhớ bản bao nhiêu lần.

Ở Nhân giới thì phạm phu tục tử chiếm đa số, nhân quả hồng trần dây dưa không dứt, nghiệp chướng nặng nề, linh khí lại thưa thớt. Cho nên người tu đạo lực căn không tịnh, khó có thể vượt qua cửu thiên đại kiếp, thành tựu tiên đạo chỉ rải rác có thể đếm được.

Lâm Phong chuyển kiếp vạn thế, vào Nhân giới tu tâm, nhưng cũng nhờ vào Thái Cực đồ do Thái Thanh tổ sư ban cho, mới có thể chống đỡ mà vượt qua nhiều số kiếp, thoát khỏi nhân quả nghiệp chướng, đắc thành thiên tiên đại đạo.

Địa giới này linh khí không chỉ sung túc, mà nhân quả nghiệp chướng lại không nhiều như Nhân giới, vô cùng thích hợp cho người tu chân tu luyện.

Nước Đại Đường gần trăm năm nay đạo giáo phát triển rầm rộ. Cả quân vương Đại Đường cũng thờ phụng Tam Thanh, nhờ Thục Sơn đệ tử cung phụng linh đan diệu dược, chỉ cần ngăn ngủi mấy chục năm liền vượt qua cửu trọng thiên kiếp, đắc thành thiên tiên đại đạo.

Thục Sơn đệ tử Không Lai Học chính là con của Thục Sơn chương giáo Thanh Huyền chân nhân, là Thục Sơn nhị đại đệ tử một trong những nhân tài kiệt xuất. Cùng với Thục Sơn đệ tử ở trong triều đình diệt sạch những kẻ chống đối, hãm hại trung lương, đứng là bụng dạ độc ác.

Những năm gần đây ở Đại Đường, đạo giáo hưng thịnh, binh tình tương giỏi, dân giàu nước mạnh. Không Lai Học không ngừng xúi giục Đường Vương khước trương biên giới, trăm năm qua tiêu diệt vô số quốc gia, muốn đem bản đồ Đại Đường mở rộng lên khắp cả Nam Chiêm Bộ châu, mơ hồ có khuynh hướng khước trương lên Đông Thắng Thần Châu.

Chẳng qua Đông Thắng Thần Châu núi non chiếm đa số, chỉ có vài tiểu quốc rải rác vài nhân khẩu, lại dễ thủ khó công. Bỏ thì tiếc mà chiếm thì không

biết làm gì, có thể nói là một khối “gân gà”.

Khổng Lai Học tâm tư hay thay đổi, lại nghe môn hạ đệ tử của Cực Lạc cung Ngao Liệt được Ngọc đế phong làm Cửu Thiên Ứng Nguyên Thủy bộ đại nguyên soái, phụ trách thao luyện Tứ Hải thủy quân, liền nảy ra chủ ý đánh tới Tứ Hải Long tộc.

Thục Sơn đệ tử thường ý mình là Thượng Thanh môn hạ, mỗi người lỗ mũi đều hướng lên trời(tự cao tự đại ấy), làm trái với Thiên qui điều lệ, căn bản không đem Thiên Đình để vào mắt. Tuy biết Cực Lạc cung chủ tiêu diệt Côn Lôn, không phải là người “hiền lành” lắm, nhưng lại ý có Thượng Thanh tổ sư bảo hộ, nên không đem Cực Lạc cung để vào mắt.

Ngao Liệt thống lĩnh Tứ Hải thủy quân, lại có Tây Hải Thái tử Ma Ngang cùng các vị sư huynh đệ sư tì muội theo bên cạnh tương trợ, đem Tứ Hải thủy quân thao luyện kết quả so với Thiên binh Thiên tướng cũng không kém bao nhiêu, khiến cho Khổng Lai Học thêm muốn không thôi.

Ngày hôm đó, Khổng Lai Học triệu tập Thục Sơn môn hạ đệ tử lại thương nghị một phen, sau đó tới gặp Đường vương. Đường vương đang ở hậu cung thưởng thức mỹ nữ nhảy múa, nghe Khổng Lai Học cầu kiến, lập tức triệu vào.

Khổng Lai Học vào cung, thái độ ngạo mạn, căn bản không xem Huyền Tông hoàng đế ra gì, ngay cả nghi lễ cơ bản cũng không có, mở to miệng nói: “Bệ hạ đạo pháp tinh tiến, thật là chuyện đáng mừng.”

Huyền Tông vội nói: “Cái này đều là công lao quốc sư, quốc sư vì trăm cực nhọc, giúp trăm có thể đạt đến cảnh giới thiên nhân hợp nhất của Diệu Đế, trăm nhất định phải trọng thưởng cho quốc sư.”

Khổng Lai Học nói: “Không cần phải thế, bất quá trước mắt có một chuyện còn muốn bệ hạ định đoạt.”

Huyền Tông nói: “Quốc sư mời nói.”

Khổng Lai Học nói: “Bệ hạ chính là cửu ngũ chí tôn, thiên uy vang lừng khắp nơi, bách tính không ai không kính ngưỡng. Quân đội Đại Đường ta đi đến nơi nào đều được ca tụng, tứ phương man di đều phải mở cửa nghênh đón. Chỉ là hôm nay ở vùng Tứ Hải có nhiều yêu tà bất chấp thiên uy bệ hạ, nhiều lần khiêu khích, kính xin bệ hạ giáng chỉ để ta chỉ huy quân đội Đại Đường thảo phạt yêu tà, nhằm chứng tỏ thiên uy bệ hạ”.

“Tứ Hải Long tộc chính là nơi Ngọc đế phong thiên thần, lại có môn hạ đệ tử Cực Lạc cung được sắc phong Cửu Thiên Ứng Nguyên phủ Thủy Bộ nguyên soái, phụ trách thao luyện Tứ Hải thủy quân. Ta bất quá chỉ là một quân vương ở phạm giới, làm sao có thể chọc giận uy nghiêm của Ngọc đế, người này lại mê hoặc ta xúc phạm thiên nhan, sợ rằng sẽ có đại họa không xa.”

Huyền Tông hoàng đế cuối cùng vẫn là nhất đại minh quân. Mặc dù cả ngày trăm luân hậu cung, nhưng cũng do bị đám Thục Sơn đệ tử này bức bách, nên phải làm ra dáng vẻ một hôn quan tâm thương, kì thực tâm trí luôn minh mẫn.

Chỉ là tuy biết đám Thục Sơn đệ tử này đều có lòng muông dạ thú, không có ý tốt, Huyền Tông cũng cố nén giận, nếu không chỉ sợ đại họa sẽ đến liền, nghĩ vậy nên lập tức nói: “Chính là yêu tà à, trăm liền hạ chỉ, thỉnh quốc sư tiêu diệt yêu tà, để khẳng định thanh uy của Đại Đường ta.”

“Bệ hạ anh minh”. Khổng Lai Học cười ha ha một tiếng, căn bản không phát hiện sắc mặt Huyền Tông có chút dị sắc. Ra khỏi hậu cung, liền tìm đám Thục Sơn đệ tử thương nghị một hồi. Một thánh sau, hơn phân nửa tinh binh của Đại Đường toàn bộ khởi hành, hướng Đông Hải xuất phát.

Lại nói Lâm Phong đem Kim Thư Ngọc Diệp hợp bích, lập lại Hồng Mông thế giới, vận khởi vô thượng thần thông di sơn chuyển nhạc(phép dời núi ấy), diên đảo Càn Khôn đem cả tòa Đông Thắng Thần Châu chuyển vào Hồng Mông thế giới, chỉ cần một ý niệm, cái gọi là đại đạo hư không chính là đạo lý này.

Mà Đông Thắng Thần Châu cũng giữ nguyên dạng như trước kia, Hoa Quả Sơn vẫn là Hoa Quả Sơn, Thúy Hà Sơn vẫn là Thúy Hà Sơn. Chỉ thiếu mất một tòa Cực Lạc tiên phủ.

Hồng Mông thế giới chính do Kim Thư Ngọc Diệp biến thành. Kim Thư Ngọc Diệp là một trong Tiên Thiên thập đại thánh khí, bản thân không nhiễm nhân quả, có thể chống đỡ tất cả kiếp số.

Lúc đại kiếp nạn xảy ra cũng chỉ có Hồng Mông thế giới mới không ở trong sát kiếp. Giống như Tây Thiên cực lạc, cũng chỉ thánh nhân không nhiễm nhân quả mới có cực lạc Tịnh thổ.

Chỉ là từ khi hỗn độn khai mở tám mươi một tỉ năm, chín chín tám mốt tròn vòng luân hồi nên phần số đã đủ. Kiếp nạn lần này không thể biết trước, cho dù là Tây Thiên cực lạc thì vẫn ở trong kiếp số.

Cực Lạc tiên phủ. Lâm Phong hiện ra bản thể Nguyên Thần. Phía trên xuất hiện tứ, hoàng (tức Hồng Mông, Huyền Hoàng) nhị khí phóng xuất, uốn lượn một hồi liền hóa thành đạo nhân sắc sỡ cùng Thái Huyền chân thân ngồi xếp bằng ở trong tứ hoàng vân quang(đám mây sáng màu vàng tím) như thật như ảo, im lặng không nói. Chỉ là hóa thân tà ác của Lâm Phong biến thành Yêu Hoàng Thái Huyền so với trước kia lại có chút bất đồng, đã ít đi mấy phần lệ khí.

Lâm Phong triệu tập môn hạ đệ tử đến, đem Như Ý Kim Kiếm giao cho Cửu Vĩ Hồ Lâm Mị, nói: “Thiên đạo vô thường, không thể lường trước, người vốn là con gái của Thiên Hoàng Thái Huyền, thân đã chết tại thượng cổ yêu ma đại chiến, trải qua nhiều kiếp, nhờ vào yêu thân Cửu Vĩ Hồ mà đắc thành tiên đạo.

Từ khi vào làm môn hạ của ta đến nay, luôn làm tròn bổn phận của mình, thay ta xử lí sự vụ lớn nhỏ trong cung, là người có công. Hôm nay ta cùng với

đạo môn nhân quả đã hết, đến lúc có thể lục thần hợp nhất, luyện thần thành thánh, nên đặt biệt ban cho người Như Ý Kim Kiếm, thay ta chấp chương môn hộ, phạm là môn hạ đệ tử của ta nếu không tuân thủ môn qui đều có thể xử trí, không cần xin chỉ thị của ta.”

Thì ra kiếp trước của Cửu Vĩ Hồ chính là Yêu Hoàng Thái Huyền Tam công chúa, thời thượng cổ yêu ma đại chiến bị hộ pháp Ma giới là Huyết Ma dùng Huyết Ngục Luyện Hồn đại pháp đem hồn phách thổi tan, rơi vào luân hồi chuyển kiếp. Trải qua nhiều kiếp, mới đầu nhập vào súc sinh dùng thân Cửu Vĩ Hồ vượt qua cửu thiên đại kiếp, đắc thành tiên đạo.

Lâm Phong ở Thái Hư ảo cảnh thu Tiên Thiên nguyên khí, thì gặp chân thân của Thái Huyền. Sau mượn Thái Huyền chân thân này trảm đứt Ác niệm, tạo thành thân ngoại hóa thân thứ nhất. Yêu Hoàng chính là Lâm Phong, Lâm Phong chính là Yêu Hoàng, tất cả đều cùng một thân thể. Vì vậy mà Cửu Vĩ Hồ có thể coi hần vừa là sư phụ vừa là phụ thân.

“Như Ý Kim Kiếm chính là vô thượng đỉnh cấp pháp khí thời khai thiên lập địa, không thua kém Thái Cực đồ, lão sư lại đem thánh vật này ban thưởng, quả thật đối đãi với ta quá tốt.”

Cửu Vĩ Hồ mừng rỡ, vội vàng bái lĩnh Như Ý Kim Kiếm. Môn hạ chúng đệ tử Cực Lạc cung vốn phi thường e ngại thủ đoạn mạnh mẽ của vị đại sư ti này, giờ lại thấy Lâm Phong đem Như Ý Kim Kiếm ban cho Cửu Vĩ Hồ, lại để cho Cửu Vĩ Hồ chấp chương môn hộ, tức thấy cảm thấy bồn chồn trong dạ. Những yêu vương thường bị Cửu Vĩ Hồ giáo huấn lại càng run sợ trong lòng, trên lưng mồ hôi lạnh liền túa ra.

Lâm Phong thầm nghĩ: “Ta mặc dù trọng lập Hồng Mông thế giới, nắm trong tay Như Ý Kim Kiếm, nhưng đại kiếp nạn tới thì chí tôn cũng chịu suy vong, mà sau khi đại kiếp nạn qua đi thì đạo của ta sẽ phát triển rầm rộ. Chỉ là tất cả thánh nhân đều tính kế lẫn nhau, số trời khó đoán, không biết kiếp vận khởi nguồn ở đâu, nhưng vẫn cần ta kiểm soát, nếu không số trời biến đổi thì không biết môn hạ đệ tử của ta còn được mấy người.”

Nghĩ vậy lập tức phân phó Tiểu Bạch Long Ngao Liệt: “Người vốn là Tây Hải Long thần, trải qua nhiều kiếp mới tích lũy tất cả công quả, lại có duyên với Định Hải châu có thể kế thừa chấp niệm. Sau này tất có hi vọng thành tựu kim tiên đại đạo.”

Hôm nay vì có gì người lại làm Thiên giới trọng thần, phụ trách quản lý Tứ Hải thủy quân, vô duyên vô cớ lại kết xuống nhân quả này, ngày sau đại kiếp tới sợ là sẽ không ổn, hãy mau đem Định Hải châu dùng Nguyên Thần tinh luyện, mới có thể chống đỡ qua kiếp số”

Tiểu Bạch Long liền tuân lệnh.

Thái Y cùng Nghê Thường ngồi ở trong ngực Lâm Phong, cười khanh khách làm nũng, Lâm Phong vỗ vỗ nữ nhi, cười nói: “Phụ thân phải bế quan tham ngộ tạo hóa, nữ nhi ngoan hãy cùng với mấy vị sư muội sư đệ đi đến Đông Hải trước, trợ giúp Ngao Liệt dẹp yên Tứ Hải thủy khấu, thao luyện Tứ Hải thủy quân, tích lũy công quả nhiều một chút, đợi ngày sau đại kiếp nạn tới mới có thêm một phần sinh cơ.”

Hai con chim nhỏ liền hăm hở, máp máp miệng nói: “Lại muốn bế quan, chúng ta tìm mẫu thân đi a.” Đoạn cất tiếng cười như chuông bạc, quay vào hậu điện tìm mẫu thân cùng mấy vị di nương.

Lâm Phong phân phó chút chuyện, mới hướng Tiểu Bạch Long nói tiếp: “Hôm nay loạn tương sơ hiện, chính là khởi đầu của đại kiếp sau ba trăm năm yên bình. Thực Sơn đệ tử tự cao tự đại, tội lỗi sâu nặng, vọng tưởng chiếm đoạt Tứ Hải Long tộc, người trở về chinh đồn Tứ Hải thủy quân, tùy thời chuẩn bị đợi người đến “thăm viếng”.

Tiểu Bạch Long tuân lệnh sư phụ, đợi Lâm Phong đi vào hậu điện, Ngao Liệt liền từ biệt Cửu Vĩ Hồ, cùng Lão Chí Minh, Tiểu Thanh, Hồng Bảo lão yêu, Quan Âm, Thanh Hà rời ra khỏi Cực Lạc cung, hướng Đông Hải mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Vô Lại Kim Tiên 2* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 68: Huyết nhục tung toé

Lại nói, con trai của Thực Sơn chương giáo Thanh Huyền Chân nhân đến cầm theo Đường Vương Huyền Tông thánh chỉ, mang theo mấy ngàn vạn tinh binh Đại Đường, hơn mười vạn tàu chiến hạm, ngồi Long Niệm, đeo đai ngọc, dùng Cửu Long, Kim Long kéo xe, phô trương so với Đường Vương còn muốn lớn hơn rất nhiều, cuộn cuộn kéo đến Đông Hải, lệnh cho Thực Sơn đệ tử tiến lên khiêu chiến.

Lúc đó, Ngao Liệt cùng với môn hạ đệ tử Cực Lạc cung vừa mới tới Đông Hải, đứng ở xa ngắm nhìn thì thấy quân đông muôn ức, hơn mười vạn đại hình chiến thuyền lơ lửng trên không trung, cờ xí phấp phới, mũ giáp rõ ràng, thật là một binh đoàn tinh nhuệ.

Chính giữa hoàng kì tung bay, trên đuôi con thuyền Cửu Long xa hoa kì cục có một người trẻ tuổi đang đứng, dáng vẻ đặc ý mắt nhìn tứ hải. Thực là có khí thế chỉ ta làm chủ, lại tràn đầy tinh khí, trên đỉnh đầu có một đoàn huyền quang như nước thật lâu mà không tiêu tan. Đúng là đã tu thành bốn mạng huyền quang

Hồng Bào lão yêu trước kia tại Thủy Hà sơn làm yêu quái vương. Dù không cùng những danh môn chính phái đánh nhau đến sống chết, nhưng cũng không quen nhìn những tiên đạo môn phái này kiêu ngạo ương ngạnh bèn hừ một tiếng, hắc hắc cười nói: "Tiểu tử này miệng còn hôi sữa, lại dám chạy đến Đông Hải giương oai, thật sự là cuồng vọng cực kỳ. Một hồi nữa xem bản lão tổ ta như thế nào thu thập hắn."

Đám Nghe Thường cùng với Thái Y vì đã từng bị đệ tử Thục Sơn dây dưa, đối với những vị tiên đạo chính phái này cũng không có cảm tình gì. Nhất là đối phương lại điều động binh lực mà đến, rõ ràng không có ý tốt, đào đâu ra lời nói tốt đẹp.

Thái Y nói: "Những danh môn chính phái này thật đúng là chán ghét vô cùng, bốn Hải Long Tộc chính là được Thiên đình phong thần, đứng dưới Ngao Liệt sư đệ cũng được Ngọc Đế sở phong Cửu Thiên Ứng Nguyên phủ thủy bộ đại nguyên soái. Đại Đường cùng lắm chỉ là một quốc gia ở phạm giới, có thể nào điều động binh lực. Mưu toan nhúng chàm tứ Hải Long Tộc, thật sự là quá cuồng vọng"

Nghe Thường nói: "Cái bọn Thục Sơn đệ tử này thật là xấu, lại vì dục vọng của bản thân, điều động binh lực, nhiễu loạn trật tự tam giới. Nếu là hai bên giao chiến còn không biết sẽ chết bao nhiêu người dân đây"

Hai tỷ muội mặc dù đã vượt qua cửu thiên đại kiếp nạn, thành tựu thiên tiên đại đạo, biết rõ thiên địa tuần hoàn, âm dương luân hồi đều có nhân quả công bằng. Nhưng hai nàng tâm tính thuần lương, vừa nghĩ tới cảnh máu thịt tung tóe cùng những oan hồn uổng mạng, trong nội tâm cũng không đành lòng.

Đám chúng nữ Thanh Hà cùng tiểu Thanh cũng là như thế

Tiểu Bạch Long nói: "Sư tỷ nói rất đúng, cái bọn Thục Sơn đệ tử này điều động binh lực, giết hại sinh linh. Thật là vô nhân đạo, chỉ là sư tôn nói đại kiếp nạn sắp tới, tam giới sinh linh tiên phạm hai đạo đều phải qua được sát kiếp mới có thể thanh tịnh. Cả tên phạm phu tục tử kia cũng không ngoại lệ, tuyệt đối không thể nhân từ nương tay. Nếu không nhân quả luân hồi kéo dài, tự thân cũng khó bảo vệ."

Tất cả mọi người hiểu đạo lý này, đều gật đầu.

Lão Chí Minh nói: "Cái bọn Thục Sơn đệ tử này cuồng vọng tự đại, mưu toan nhúng chàm tứ Hải Long Tộc vốn nhường Ngao Liệt sư huynh chính là Ngọc đế thân phong Cửu Thiên Ứng Nguyên phủ thủy bộ đại nguyên soái. Thống lĩnh tứ hải thủy quân, chúng ta quyết không thể làm mất hết thể diện, gây tổn hại cho uy nghiêm sư môn."

Hồng Bào lão yêu giựt dây nói: "Tên tiểu tử đó tuy tính tình có điểm xấu. Bất quá lời này ta thích nghe, nếu muốn chiến đấu thì hãy trở về điều binh nhanh lên, tiểu tử Thục Sơn đó giao cho bản lão tổ là được rồi, hắc hắc."

Lập tức Thái Y xuất ra Kim Lũ Y (sợi quần áo vàng) để mọi người bắt đầu ẩn hình. Vượt qua Đại Đường quân trận, trở lại Long cung, điểm ba trăm ngàn thuộc hạ Đông Hải lĩnh tằm tướng của, hơn mười vạn chiến thuyền đại hạm. Rẽ song gạt gió, cuộn cuộn ra đón, hai quân tại trước trận đối diện.

Khổng Lai Học phái Thục Sơn đệ tử tiến lên khiêu chiến, Tiểu Bạch Long muốn đích thân xuất trận, lão Chí Minh lại nói: "Sư huynh thân là một quân chủ soái, sao có thể dùng dao mổ trâu giết muỗi được, trước hết hãy để cho ta đi xem."

Tiểu Bạch long đối với vị sư đệ có chút già trước tuổi này cũng rất là tôn trọng, nói: "Làm phiền sư đệ."

Lão Chí Minh sử dụng độn quang, trở ra trận, chỉ thấy Thục Sơn đệ tử đang tại trước trận hô to gọi nhỏ, ngôn ngữ trong lúc đó đối với Lâm Phong cực kỳ bất kính, cái này đã chọc tức lão Chí Minh.

Hắn vốn là người tình cảm cực kỳ phong phú, vô cùng tôn sư trọng đạo. Năm đó tại thành Trường An thì cuộc sống vấp phải trắc trở tứ phía, mấy chục năm thanh xuân tuế nguyệt trong nháy mắt trôi qua. Vốn đã nản lòng thoái chí, ai ngờ lại đụng phải Lâm Phong, chỉ điểm đi thông đại đạo chỉ môn, thu làm ký danh đệ tử.

Sau khi trốn thoát khỏi Sa Bà Thế Giới, lại bái sư tại Cực Lạc cung làm môn hạ, đối với sư phó Lâm Phong này cực kỳ tôn kính. Sao có thể chấp nhận cái miệng còn hôi sữa của tên Thục Sơn đệ tử này làm nhục sư tôn. Lập tức tức giận cá rầu tóc đều dựng đứng, tiến lên chỉ thẳng mặt mắng: "Người cái tên tiểu tử này, dám mở miệng nói bừa, nhục mạ sư tôn ta, không thể tha cho ngươi được."

Vốn hai quân giao chiến, không chém sứt giả, nhưng bởi vì cái tên Thục Sơn đệ tử này ngôn ngữ trong lúc đó đối với sư tôn cực kỳ bất kính. Lão Chí Minh thiếu chút nữa là bị chọc giận sôi máu lên, ở đâu còn có tâm tình bận tâm đến những việc này, tiến lên dùng đả tiên ấn đánh liền.

Cái Đả Tiên ấn này chính là do thượng cổ yêu thần Cộng Công cùng Chúc Dung cắt đứt nửa thanh Bát Chu sơn, bị một thượng cổ tiên nhân dùng đại pháp luyện chế thành Đả Tiên ấn, uy lực phi phàm, nhiều lần lưu chuyển, đã từng rơi vào trong tay Côn Luân chương môn Tây Hoa Tử.

Mấy trăm năm trước Lâm Phong cùng tứ nữ giết chương môn Côn Luân, một lần đem Côn Luân san bằng, đem cái Đả Tiên ấn này dùng Hồng Mông đại pháp một lần nữa luyện lại khiến cho uy lực càng bất phàm. Một cơn gió thoáng qua, lập tức dãi ra trên dưới một ngàn trượng hướng vào đầu Thục Sơn đệ tử bay tới.

Thục Sơn đệ tử nói: "Ta là thiên binh Đại Đường đến bảo vệ xã tắc, chính là binh đoàn chính nghĩa. Bọn ngươi yêu môn tà đạo, còn không mau mau quy thuận Đại Đường, vọng tưởng muốn cùng thiên binh bọn ta đối kháng, thật sự là không biết sống chết."

Đang khi nói chuyện thì xuất hiện một đôi từ mẫu kim hoàn, một cơn gió thoáng qua, cũng cỡ trên dưới một ngàn trượng, đem Phiến Thiên Ấn ngăn lại, lại xuất hiện một thanh thanh khí vờn quanh phi kiếm, cùng lão Chí Minh chiến đấu.

"Đến như một Nhị đại đệ tử đều có thượng phẩm kiếm tiên như thế, cái bọn Thực Sơn phái này thật đúng là không phải là phách đạo bình thường. Cũng không biết võ vết ở đâu nhiều thượng phẩm tài liệu vậy." Lão Chí Minh xét thấy Thực Sơn đệ tử tuổi còn trẻ, pháp lực tu vi lại không thua kém chính mình, vội vàng cũng xuất ra bốn mạng Nguyên Thần dùng đệ luyện chế phi kiếm, tại trước trận xông lên đánh cùng với Thực Sơn đệ tử.

Đà Tiên ẩn được Lâm Phong dùng Hồng Mông đại pháp một lần nữa tế luyện, uy lực bất phàm, chỉ là Thực Sơn phái chính là tiên đạo đại phái số một số hai trong thế giới này. Có trăm triệu năm căn cơ, võ vết tiên đan pháp bảo không biết bao nhiêu. Còn như Lâm Phong vừa tới địa giới, một nghèo hai trắng, tiên phẩm trân bảo đều không có thì làm sao có thể lấy được ra tay.

Mặc dù có Lão Quân đưa cho cứu chuyển Kim Đan cùng vạn năm đào vương, nhưng cuối cùng là do căn cơ nông cạn, số lượng có hạn, không giống Thực Sơn phái này đã sớm tồn tại trăm triệu năm trở thành tiên gia đại phái, tùy tiện lấy Nhị đại đệ tử pháp lực tu vi cũng không kém lão Chí Minh.

Hai người này giao chiến trước trận tiền, bởi vì cách quá xa, mọi người cũng không còn nghe rõ Thực Sơn đệ tử mắng những thứ gì nữa.

Chẳng qua là chúng môn hạ đệ tử Nhạc Cung đều chưa bao giờ trải qua tràng diện lớn như thế, tất cả đều bị mất tinh thần, Hồng Bào lão yêu nhân cơ hội ở một bên cổ động nói: "Cái bọn Thực Sơn đệ tử này khinh người quá đáng, hơn phân nửa là miệng nói bừa, làm nhục sư tôn, Chí Minh sư đệ có thể tại trước trận tiền cùng Thực Sơn đệ tử giao phong, chỉ cần chúng ta nhân cơ hội xua quân đánh lên, chẳng phải có thể đem bọn họ giết hết đến manh giáp cũng không còn."

Chúng nữ lại càng hoảng sợ, Thái Y vội hỏi: "Như vậy chẳng những tạo ra sát kiếp vô tận, nhân quả dây vào người, còn có thể chết rất nhiều người vô tội."

Nghê Thường, tiểu Thanh cùng Thanh Hà cũng đều gật đầu đồng ý

Hồng Bào lão yêu hắc hắc cười nói: "Tiên phẩm hai đạo tuy rằng có khác, bất quá sư tôn có nói qua, tam giới đại kiếp nạn sắp tới, đến lúc đó tiên phẩm hai đạo đều muốn vượt qua sát kiếp, mới có thể thanh tịnh. Hôm nay Đại Đường quốc dám điều động binh lực, mưu toan những chăm tử Hải Long Tộc, vốn là làm nghịch thiên, chúng ta tuân hoàn số trời, thuận lòng trời làm, hẳn là vô sự."

Nghê Thường không đồng ý, nói: "Không bằng chúng ta trở về gặp Phụ thân nói sau."

Tiểu Bạch Long còn đang do dự, lão Chí Minh cùng Thực Sơn đệ tử lại đấu ra chân hỏa, Thực Sơn đệ tử mắng: "Cực Lạc yêu đạo không tuân theo qui định Thiên đình, không rõ nhân quả, giết hại chính đạo tiên phái, tội quá chất chồng. Hôm nay Đại Đường thiên binh ta đến tận đây, bọn yêu tà các ngươi còn không mau mau thức thủ chịu trời, còn đợi đến khi nào."

Lão Chí Minh thiếu chút nữa tức khí đem tam vị chân hỏa cuồng phun, chửi ầm lên nói: "Bọn chuột nhắt Thực Sơn, dám can đảm nhục sư tôn ta, bảo sao không giết ngươi không được." Dứt lời, liễu mạng Nguyên Thần bị hao tổn, chịu ăn của Thực Sơn đệ tử một phi kiếm, vạn khởi toàn bộ pháp lực, xuất ra Đà Tiên ấn hung hăng đập xuống.

Thực Sơn đệ tử không có ngờ tới lão Chí Minh lại liễu mạng chết, muốn cùng chính mình liều đồng quy vu tận, vội vàng né tránh, đã quá trễ rồi. Bị Đà Tiên ấn vừa vọt đập bẻ đầu, thân thể bị đánh nát, một tiểu hải nhi Nguyên Thần bay ra, vòng quanh tử mẫu kim hoàn cùng phi kiếm trốn trở về bản trận.

Phi kiếm của Thực Sơn đệ tử chính là dùng Tiên Thiên át mộc tinh tế luyện, uy lực không nhỏ. May mà tiểu tử kia không muốn cùng lão Chí Minh liều chết đồng quy vu tận, triệt hồi hơn phân nửa pháp lực, chỉ đem một cánh tay của lão Chí Minh chém rụng, bản thể chân thân cũng không có thụ thương quá nhiều.

Thực Sơn đệ tử trốn về bản trận, Không Lai Học thấy sư đệ mất thân thể, lập tức giận dữ. Thực Sơn đệ tử lại thêm mắm thêm muối kể rằng là do Cực Lạc cung không phải, Không Lai Học nghe xong lửa giận vạn trượng, không còn có kị gì nữa, lập tức đem quân tới chém giết.

Lão Chí Minh còn chưa trở về bản trận, gặp binh lính Đại Đường cờ xí nổi lên, có dấu hiệu đại quân địch tấn công, lập tức quay lại bản trận hướng tới các vị sư huynh đệ cùng sư tỷ muội kể rõ tình huống, khiến cho Cực Lạc cung môn hạ đệ tử tức giận đến sôi máu.

Thái Y cá giận nói: "Cái bọn Thực Sơn đệ tử này thật vô lễ, dám mở miệng nhục mạ Phụ thân, thật sự là cuồng vọng."

Nghê Thường chúng nữ mặt cũng đã giận tái đi, động chiến ý, Hồng Bào lão yêu lại nhân cơ hội ở bên kích động kiếm lời lợi lộc tai, hắc hắc nói: "Các vị sư đệ sư muội, bọn Thực Sơn phái thật to gan, lại nhục mạ sư tôn, thật là đáng chết."

Tiểu Bạch Long cũng bất mãn Thực Sơn đệ tử tại trước trận tiền nhục mạ lão sư, nghe xong lời ấy thì liền hết do dự, lập tức xua quân xông tới. Lại thấy lá chiến kỳ tung bay, lời quang âm ầm ầm, trên trăm vạn tàu chiến hạm che khuất bầu trời, đụng vào nhau, chấn động khiến thiên địa thất sắc, nhật nguyệt âm đạm.

Huyết nhục tung tóe trên chiến trường, huyết tinh tràn ngập, tiếng giết rung trời, vô số oan hồn không cam lòng, ngàn vạn oan hồn tụ tập cùng một chỗ, không cách nào tán đi oan linh rớt thành một cổ oán lực đáng sợ, ngưng tụ tại trên bầu trời thật lâu không chịu thất tán.

Chính là thượng cổ yêu ma đại chiến, tuy có như Thiên hoàng Thái Huyền cùng Đại Ma vương Xi Vưu có pháp lực Thông Thiên triệt địa tuy là cường nhân, nhưng bởi vì không có liên quan đến phạm giới nhân quả, nên cũng còn xa mới có cảnh máu tanh như vậy.

Chương 69: Bò Đê Diệt Thụ

Lại nói trên Đông Hải, ngàn vạn oán linh tụ tập cùng một chỗ rất lâu không tiêu tan, ngưng kết thành một cỗ cường đại oán khí, bao phủ cả bầu trời, khiến thiên địa cũng thất sắc. Cho dù là thời thượng cổ yêu ma đại chiến, tuy đánh cho tam giới gần như sụp đổ, cũng không có oán khí cường đại như thế.

Oán khí kia chính do hồn phách của những người chết oan tụ tập mà thành. Oán khí cường đại bao phủ toàn bộ chiến trường, đúng là làm người ta khiếp sợ.

Ngàn vạn đại quân đánh nhau, tiếng kêu xuyên thẳng qua chín tầng trời đi rất xa, ngay cả Thiên đình cũng bị chấn động. Huyết nhục tung tóe, tràng diện này chính là từ thời khai thiên lập địa tới nay cũng lần đầu tiên xuất hiện.

Tiên nhân có nhân quả phải kết thúc của tiên nhân, phạm nhân có nhân quả cần giải quyết của phạm nhân. Môn hạ chúng đệ tử của Cực Lạc cung xông thẳng đến Thục Sơn đệ tử, Hồng Bào lão yêu không chịu nhân rồi, vận khởi yêu quang bay thẳng vào, té lên Thiên Ma kiếm chém thẳng vào đầu Không Lai Học.

Lão yêu trước kia ở Thúy Hà Sơn chính là yêu vương một phương, cùng những tiên đạo chính phái luôn đối đầu. Kể từ khi vào làm môn hạ của Cực Lạc cung, được Lâm Phong truyền cho Thượng cổ yêu tộc bí pháp, lại có Hồng môn huyền hoàng nhị khí tinh luyện Nguyên Thần pháp lực, thêm vào cửu chuyển Kim đan cùng vạn niên đào vương đại bổ, cho nên pháp lực tiến triển cực nhanh.

Hôm nay lại được Lâm Phong ban cho Thiên Ma kiếm, lại càng như hổ thêm cánh. Một đường xông vào đánh loạn xạ toi bời. Lão ma âm thầm chém giết, không quản hấn là tiên gì, giết thẳng vào trong trận, té lên Thiên Ma kiếm hưởng thẳng đầu Không Lai Học chém tới.

Thục Sơn tuy có mười vạn môn nhân đệ tử, mỗi người lại có pháp lực cao thâm, nhưng Hồng Bào lão yêu trong tay có Thiên Ma Kiếm, những tên đệ tử Thục Sơn thuộc hạng thứ hai này làm sao có thể địch lại. Đi tới liền bị Hồng Bào lão yêu chém chết, bắt Nguyên Thần cắn nuốt.

Thử nghĩ thượng cổ yêu tộc bí pháp lợi hại bậc nào. Lúc Lâm Phong đem xác Thái Huyền trăm thành thân ngoại hóa thân, thu thập chân linh ý thức tán lạc ở tam giới của Yêu Hoàng, tất thu được rất nhiều bí pháp nham hiểm độc ác, thích hợp cho Hồng Bào lão yêu tu luyện.

“Hảo tặc tử, hôm nay sẽ dùng lão yêu ngươi tế cờ.” Không Lai Học giận dữ, hạ xuống Cửu Long hương đuổi tới. Đoạn té lên Càn Khôn kính, cùng Hồng Bào lão yêu tranh đầu.

Càn Khôn kính chính là một thượng cổ pháp khí vô cùng lợi hại, nguyên là bảo vật của một vị Thái cổ Kim tiên. Thời thượng cổ yêu ma đại chiến, Ma giới đại ma thần cũng bị chết dưới Càn Khôn kính này, không ai không biết, uy danh vang khắp tam giới. Sau khi bị Thục Sơn khai phái tổ sư là Bạch Vân Kiếm đoạt được, liền truyền cho Thục Sơn chương môn là Thanh Huyền chân nhân.

“Thiên La tứ kiếm này không dưới Tiên Thiên thập đại thánh khí, tiểu cầu ngươi lại tự tìm chết.” Hồng Bào lão yêu trong bụng mắng thầm, Thiên Ma Kiếm tức thời chém lên Càn Khôn kính. Chỉ nghe răng rắc một tiếng, Càn Khôn liền bị hất bay ra ngoài, quang mang liền ảm đạm, theo đó tầng tầng tiếng rạn nứt có thể nghe thấy rõ ràng.

“Không tốt, Thiên Ma kiếm của lão yêu thật lợi hại, đúng là khó đối phó.” Không Lai Học kinh hãi. Hồng Bào lão yêu ở tại Thúy Hà Sơn ngoại trừ Hầu tử đang ở bên ngoài là yêu vương lợi hại nhất, thì kể từ khi vào làm môn hạ Cực Lạc cung, tu vi đạo hạnh tiến triển cực nhanh, Thiên Ma kiếm lợi hại không nói tới, chính là pháp lực tu vi so với hấn cũng cao hơn rất nhiều.

Vội vàng thu hồi Càn Khôn kính, Không Lai Học đau lòng suýt ngất. Càn Khôn kính này chính là một trong những pháp khí lợi hại nhất của Thục Sơn phái. Nếu không phải thân phận đặc thù, thì tuyệt đối không đến phiên mình được sử dụng Càn Khôn kính.

Hôm nay lại bị phá hủy mất đi linh tính, làm sao không khiến hấn đau lòng cho được.

Bất quá đau lòng cũng đã đau rồi, nhưng mạng nhỏ lại quan trọng hơn. Xem thấy Hồng Bào lão yêu giết đến đỏ cả mắt, sau khi sử dụng Thiên Ma kiếm chém rụng Càn Khôn kính lại giết tới đây, nào dám lấy mạng nhỏ mình ra đùa giỡn, vội vàng khởi thân độn quang. Cũng không quan tâm quân binh bị chém giết thế nào, chỉ biết vùng ra chạy trốn.

Hồng Bào lão yêu cũng không đuổi theo, ý có Thiên Ma kiếm trong tay, thoải mái dò sát Thục Sơn đệ tử.

Thục Sơn đệ tử vốn nhiều hơn môn hạ đệ tử Cực Lạc cung mấy chục lần, nên lúc nào cũng có hơn mười người vây công một người. Thái Y đích thực lần đầu tiên trải qua chiến trường huyết tinh này, bị hơn mười Thục Sơn đệ tử vây công, cũng chỉ có thể té lên pháp bảo tự vệ bảo vệ mình. Thái Y té lên Thiên Tâm Đăng, đem Nghê Thường cùng Thanh Hà và Tiểu Thanh bảo vệ vào trong, nhất thời cũng không thể làm gì.

Chỉ là Thục Sơn đệ tử lấy nhiều đánh ít, hơn mười loại pháp bảo với những ánh sáng kì dị lưu chuyển thay nhau oanh kích, thì Thiên Tâm Đẳng dù có năng lực phòng ngự cường thịnh trở lại, nhưng Thái Y nhị nữ tu vi có hạn, sợ là cũng không chống đỡ được bao lâu.

Cũng may Thiên La Tứ Kiếm tuy không phải một trong thập đại Tiên Thiên thánh khí, nhưng uy lực lại không kém là bao. Đã có nhiều Thục Sơn đệ tử chết dưới Thiên Tuyệt kiếm của tiểu Thanh, nên Thục Sơn đệ tử cũng cực kì cố kỵ Thiên La tứ kiếm trong tay tứ nữ, không dám toàn lực oanh kích Thiên Tâm Đẳng.

Lão Chí Minh té lên Đả Tiên Ấn, đích thực đã muốn liều mạng, cho dù phải nhập vào luân hồi lần nữa cũng không thể cho mấy vị sư tì phải chịu tổn thương, nếu không nhất định sẽ phụ lòng ân sư.

Ngao Liệt trong mình có Định Hải Thần Châu, liền đem hai mươi bốn khóa Định Hải Thần Châu dùng Nguyên Thần luyện hóa. Định Hải Thần Châu này chính là tinh hoa ban đầu Tiên Thiên Quý Thủy. Tiểu Bạch Long thuận tay té lên Định Hải Thần châu, dẫn động nước Đông Hải, cùng hơn mười Thục Sơn đệ tử không phân cao thấp.

Khổng Lai Học sau khi vùng thoát chạy đi, quân binh Đại Đường mất chủ tướng, làm gì còn tinh thần chiến đấu. Hơn nữa tuy Đại Đường gần trăm năm nay đạo giáo hưng thịnh, binh tinh tướng giỏi, nhưng Tứ Hải thủy quân chính do Thiên giới cai quản, thực lực vượt xa quân binh Đại Đường, hai bên va chạm nhau cơ hồ trong nháy mắt liền dễ dàng sụp đổ.

Tây Hải Thái Tử Ma Ngang sau khi nhận được tin tức liền mang theo thủy quân Tây Hải, Bắc Hải, Nam Hải chạy đến tương trợ, từ ba mặt đem tàn quân Đại Đường bao vây lại. Mỗi người đều giết đến máu chảy thành sông, vô số Nguyên Anh mất thân thể gào thét chạy trốn tứ phía. Ngàn vạn oán linh không cam lòng vào luân hồi chuyển kiếp, tụ tập trên cao hồi lâu không chịu tản đi, đúng thật là vô hạn thê lương.

Hồng Bào lão yêu cũng không đuổi theo Khổng Lai Học, quay đầu lại, té lên Thiên Ma kiếm, chém vào Thục Sơn đệ tử. Mấy cỗ Nguyên Thần cỡ hải nhi vừa mới thoát ra, đã bị Hồng Bào lão yêu chụp lấy, cắn nuốt chuyển hóa thành pháp lực.

Thục Sơn đệ tử thấy lão ma hung tàn, lại không người nào ngăn được Thiên Ma Kiếm, đem tất cả đánh cho tan xác, nào dám đem mạng nhỏ mình ra đùa giỡn. Vô duyên sao lại đi chịu chết, thêm vào đại sư huynh Khổng Lai Học đã vùng thoát chuẩn đi. Có người đầu tiên rời đi, tức thời quát một tiếng, khởi thân độn quang lâm trận bỏ chạy.

Thục Sơn đệ tử tất cả đều là nhất lưu Thiên tiên, mỗi người pháp lực đều tinh thâm, nghe tiếng quát liền chạy khỏi cuộc chiến, chỉ khổ cho binh tướng Đại Đường bị đẩy ra làm bia đỡ đạn. Tứ Hải thủy quân bao vây tứ phía, giết đến máu chảy thành sông, tiếng gào khóc vang lên thảm thiết.

Tây Hải Long Thái Tử Ma Ngang một đường giết thẳng đến, cùng Ngao Liệt hội hợp. Thái Y nhị nữ vẫn chưa hết hoảng sợ, xông tới nói: “Nếu Thục Sơn đệ tử đã rút, những binh tướng này đều vô tội, chúng ta hãy thu binh về, không nên tạo nhiều sát nghiệp.”

Ngoại trừ Hồng Bào lão yêu, những người khác cũng không phải hạng người ham giết chóc. Lúc này Ngao Liệt mới thu binh về Long cung không để ý tới nữa.

Khổng Lai Học bởi vì là con của Thục Sơn chương môn, luôn được trưởng bối sư môn dung túng hết mức, nên khó tránh tự cao tự đại, nổi lên ý định với Tứ Hải long tộc. Không nghĩ tới lại hao binh tổn tướng, chính mình còn xem chút táng thân dưới Thiên Ma kiếm. Sau khi trở về Trường An, oán khí trong lòng mãi không tiêu tan, nên quay về Thượng Khung Sơn, hướng trưởng bối khóc lóc kể lể.

Thanh Huyền chân nhân luôn yêu thương con nên trong lòng cảm thấy bức thiết, hơn nữa Khổng Lai Học lại than thở khóc lóc van xin, tức thời cảm thấy hơi tức giận, vỗ án mắng: “Buồn cười, Thục Sơn ta chính là Thượng Thanh nhất mạch, chính là Tiên đạo danh môn chánh phái. Cực Lạc cung chỉ là một đám phi đạo yêu tà tụ tập, Cực Lạc cung chủ không nói, chính là môn hạ đệ tử cũng có thể chèn ép Thục Sơn ta, thử hỏi làm sao có thể nuốt trôi cực tức này.”

Lập tức mời mấy vị Thục Sơn trưởng bối đang tiềm tu xuất sơn, lại mời nhiều Kim Tiên hay giao hảo với Thục Sơn, tất cả đều đến trong thành Trường An, quyết tâm đòi lại thể diện.

Đường vương Huyền Tông vốn chỉ là một tượng gỗ. Tuy biết Khổng Lai Học làm hao binh tổn tướng, cảm thấy đau lòng vạn phần, nhưng cũng không thể làm gì. Khi biết Khổng Lai Học mời Thục Sơn trưởng bối đến đây, hồng đòi lại thể diện, cũng làm như không thấy, chỉ cười lạnh trong bụng: “Hoàng mao tiểu nhi, không biết trời cao đất rộng, đúng là báo ứng.”

Mấy vị Thục Sơn trưởng bối cùng với những tiên nhân được mời đến đều là nhất lưu thiên tiên đã đặt một chân vào Kim tiên đại đạo. Càng bước vào kim tiên đại đạo thì lại càng không để quân vương phạm giới vào trong mắt, đáng vẻ kiêu căng ngạo mạn còn muốn hơn Thái cổ Long kinh vốn phách lối rất nhiều.

Đường vương quan sát, cũng không dám nhiều lời, chỉ có thể tăng thêm vài phần cừu hận ở trong lòng.

Khổng Lai Học có được mấy vị trưởng bối làm chỗ dựa, nhất thời lòng tin tăng lên gấp trăm lần, liền thỉnh họp binh tướng, một lần nữa quyền thổ trọng lại(ngọc đầu trở lại).

Phạm Âm lượn lờ, Phật quang chiếu khắp. Tây Thiên thế giới cực lạc, Lôi Âm Bảo Tự, vạn Phật chi chủ sau khi dùng niệm nam mô A Di Đà Phật, ba nghìn Phật đà liền tản đi. A Di Đà Phật ngồi yên một lát, đoạn dụng thủ nhất chỉ, một gốc Bồ Đề thụ bên cạnh Công Đức Trì quang hoa đại thịnh, thoáng một cái biến thành pho tượng Kim Thân Phật đà, miệng niệm: “A Di Đà Phật”.

A Di Đà nói: “Ngươi vốn là Bồ Đề Diệu Thụ, từ khi thế giới cực lạc sinh ra, đã ở Công Đức Trì nghe giảng đại đạo, là Tây Thiên Phật Tử hộ pháp gia trì của ta. Hôm nay đại kiếp nạn đến, kiếp số của ngươi đã đủ, sắp đạt viên mãn, nên ta ban cho ngươi làm Bồ Đề tổ sư Phật, gia trì vô lượng đại chức Kim thân chính quả, là Phật tử thứ mười trong ba ngàn chúng Phật.

Bồ Đề tổ sư Phật sắc mặt từ bi, hạ xuống liên hoa bái lạy.

A Di Đà chỉ lặng yên ngồi, không nói gì.

Sau khi Bồ Đề tổ sư Phật lạy xong, cũng không nói lời nào, lập tức quay tròn, một lượng lớn chân linh liền hạ xuống đi luân hồi chuyển kiếp.

Lại nói Tiểu Bạch Long sau khi thắng lợi, trong nội tâm cũng không hết bất an, chỉ muốn báo cho sư môn tai nạn này. Sau khi cùng các vị sư tỷ đệ thương nghị liền tự mình trở về Hồng Mông thế giới thỉnh tội. Không nghĩ vừa mới ra khỏi Đông Hải, liền thấy một đạo kim quang từ trên trời giáng xuống, mơ hồ giống đế vương, rơi vào trong Nam Hải quận của Đại Đường.

Tiểu Bạch Long nghi hoặc, muốn đi dò xét xem tốt cùng là gì, nhưng lại sợ trì hoãn thời gian, đành phải tạm thời buông bỏ nghi ngờ trong lòng, một đường khởi thân độn quang đến Đông Thắng Thần Châu. Yên lặng một lát, chỉ thấy sắc trời trước mắt liên sáng rực lên, Hồng Mông huyền hoàng nhị khí bay lượn lơ lửng, hiện ra một đại thế giới.

Cực Lạc tiên phủ giống như ở trước mắt, mà cũng tựa như ở chân trời. Tiểu Bạch Long trong lòng biết Hồng Mông thế giới này rất huyền diệu, nếu khởi thân độn quang mà chạy, thì sợ rằng đi cả trăm triệu năm cũng không tới được Cực Lạc tiên phủ. Do vậy liền thu hồi độn quang, đi bộ hướng Cực Lạc cung mà đến.

Bạn đang đọc truyện *Vô Lại Kim Tiên 2* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 70: Cực thế hỗn loạn

Ngao Liệt sợ sư môn bị phiền toái, trở lại Hồng Mông thế giới gặp sư phụ, không nghĩ còn chưa tới Cực Lạc tiên phủ, liền bị Đại Sư Ti Lâm Mị ngăn lại giữa đường, nói: “Lão sư đã biết việc ở Đông Hải, ngươi tự trở lại Đông Hải đi, lão sư có việc bận”

Ngao Liệt vội hỏi: “Lão sư có chỉ thị, không dám không tuân, chỉ là Thục Sơn đệ tử cử binh xâm phạm, tạo rất nhiều sát nghiệp, lòng ta thật bất an, mong Đại sư ti chỉ điểm”

Lâm Mị nói: “Việc ở Đông Hải chính là số trời, đại kiếp nạn khởi sinh, tam giới tiên phạm đều ở trong đó, sư đệ chỉ cần trở lại Đông Hải là được, không cần đề ở trong lòng. Chỉ là Thục Sơn nhất mạch chính là môn hạ của Thượng Thanh, có vài vị kim tiên lánh đời đã rời núi, mà lại còn mời rất nhiều hảo hữu đang ở ẩn đến cùng Thục Sơn kim tiên trợ trận, sư đệ cần chú ý làm việc”

"Nguyên lai là như thế, ta đây liền trở lại Đông Hải." Lập tức Ngao Liệt sau khi từ biệt Lâm Mị, quay lại Đông Hải.

Lại nói sát kiếp khởi sinh, tam giới tiên phạm đều bị cuốn vào trong đó. Mặc kệ cư ngụ ở trong hỗn độn đến thánh nhân giáo phái có thái độ ra sao, đều y nguyện muốn theo số trời tuần hoàn. Bởi vậy tất cả đệ tử của các giáo đều nhập phạm tìm quân vương phụ tá, tùy thời qua hết sát kiếp.

Khổng Lai Học thỉnh được sư môn trưởng bối làm chỗ dựa, một lòng mười phần tin tưởng trở lại chỗ giao nhau giữa Đông Hải và Nam Chiêm Bộ Châu ở Âm Phong Hạp thiết lập đại trận, mời Ngao Liệt đấu pháp.

Ngao Liệt không nhịn nổi, sao có thể để ảnh hưởng đến thể diện sư môn. Tuy biết là trưởng bối phái Thục Sơn đã rời núi trợ trận, thực sự không hề e sợ, điểm thủy quân bốn biển, hộ tống các sư huynh đệ đến Âm Phong Hạp bày trận.

Âm Phong Hạp vốn là cửa vào Đông Hải, giờ phút này hai phe bày trận hai bên. Chiến hạm vô số, cờ xí tung bay đầy trời. Ngao Liệt cỡi Rùa Thủy Thần (Thủy Thần Quy), đứng trước trận quát. “Ta, ở tứ hải Long Tộc chính là chỗ Thiên Đình đã sắc phong cho Thủy Thần ở Hạ giới. Các ngươi ở Thục Sơn không biết tốt xấu, công nhiên không nhìn nhận Thiên điều, dám lần bảy lượt xúc phạm bốn biển của ta, ta đã tấu lên Ngọc Đế, để Ngọc Đế giáng tội”

Khổng Lai Học cả giận nói: “Đừng vội sinh miệng lưỡi lợi hại, các ngươi Cực Lạc cung yêu nry lan tràn, cưỡng chiếm tứ hải, ta Thục Sơn chính là môn hạ Thượng Thanh, đi theo thiên đạo, thế quét sạch tam giới yêu tà. Mau nhanh chóng bó tay chịu trói, nếu không thì chỉ cần một mệnh lệnh, sinh linh sẽ đồ than, tội của bọn ngươi quả thật không nhỏ”

Hồng Bảo lão yêu, yêu quang bao quanh thân mình, vòng ra trước trận, cất tiếng cười cạc cạc quái dị nói: “Ngươi là đồ trẻ con nói năng nói cuội, chỉ biết kẹp đuôi chuồn bỏ chạy, Thượng Thanh môn hạ đâu có thể ăn nói hỗn xược, hoành hành vô pháp vô thiên vậy sao? Lần trước cho ngươi thoát được mạng nhỏ, lần này bản lão tổ muốn dùng nguyên thần của tiểu tử ngươi để tế luyện Thiên Mị yêu nhân”

Lão yêu này nói đánh là đánh, không nhiều lời nói nhảm, kẹp lấy một mảnh yêu quang quét đến trước trận, nâng Thiên Ma kiếm chém tới.

Không Lai Học thấy đầy trời ma kiếm, lòng thấy sợ hãi, nào dám đón đỡ, vội vàng trốn vào trong trận. Chỉ thấy trong trận địa quân Đại Đường đột nhiên bay ra một mảnh thanh sắc huyền quang, lớn cỡ ngàn trượng, lung lay nhoáng một cái, tạo thành một chướng ải rất lớn, chụp vào Hồng Bào lão yêu.

“Thượng Thanh đàm khí”. Hồng Bào lão yêu kinh hãi, tuy hấn cuồng vọng nhưng cũng biết muốn tu thành Thượng Thanh đàm khí, chính là phải vào Kim tiên đại đạo. Thiên Ma kiếm tuy có thể so sánh với tiên thiên thập đại thánh khí, nhưng tu vi kém quá xa, thực không thể so sánh được.

Hồng Bào lão yêu tuy chỉ chút nữa là có thể đắc thành Kim tiên đại đạo, nhưng Tiên tiên và Kim tiên có cảnh giới chênh lệch không phải chỉ một bước xa đơn giản như vậy.

Không chừng Kim tiên, không biết Kim tiên là cảnh giới nào. Chỉ có cất được chấp niệm, tiến vào Kim tiên đại đạo mới có thể cảm nhận được thiên địa vạn vật, âm dương cân khôn vận chuyển sâu sắc như thế nào, đạo hạnh pháp lực càng ở giai tầng khác.

Hồng Bào lão yêu vội vàng thu Thiên Ma kiếm, liền muốn chạy trốn trở vào trong trận. Có điều Thượng Thanh đàm khí tựa giống như keo hồ, một mực bám chặt Thiên Ma kiếm, lay đi lắc lại căn bản không thu về được. Hồng Bào lão yêu sợ muốn vỡ tim mất mật, vội vàng buông tha Thiên Ma Kiếm, dù sao mạng nhỏ cũng quan trọng hơn. So với cái mạng nhỏ của mình, Thiên Ma Kiếm cũng có chút không ý nghĩa.

Thình lình, một đạo thanh sắc cầu vòng chợt lóe lên từ vùng cực tây Đông Hải, bay đến vùng chiến trận. Trong trận Đại Đường cũng có hai đạo huyền quang một xanh một đỏ bay ra, chặn đứng thanh sắc cầu vòng trên không.

Nhưng vào lúc này, thanh sắc cầu vòng phân làm hai nửa. Một nửa đầu cùng hai vị Thục Sơn trưởng lão, nửa khác hóa thành một thanh đại đạo lớn, hung hăng bổ vào Thượng Thanh đàm khí đang rượt đuổi Hồng Bào lão yêu, chém Thượng Thanh đàm khí làm hai nửa.

Hồng Bào lão yêu đầu còn thời gian mà lo lắng, nhân cơ hội ngàn năm một thuở này, liền vội vàng trốn về trận.

“Hình Thiên, Cửu Phụng”

Trong trận Đại Đường lớn tiếng kinh hô. Lưỡng đạo Huyền Quang màu xanh màu đỏ cũng buông bỏ Thanh Sắc cầu vòng, trở về trận. Chỉ thấy trước trận Đại Đường có mấy đạo quang mang rơi xuống, hiện ra vài lão tiên nhân râu tóc bạc trắng, trên đỉnh bốn mạng có hào quang lượn lờ. Có vài vị tiên nhân trên đỉnh đầu có tam hoa tụ đỉnh, hiển nhiên đã đắc Kim tiên đại đạo.

Thanh sắc cầu vòng cũng được thu lại, Cửu Phụng và Hình Thiên chân thân đồng hiện ra.

Hình Thiên và Cửu Phụng vẫn tại Đông Hải ẩn cư, nhưng bởi vì sát kiếp tương khởi. Gần đây hai người đều có cảm giác tâm thần có chút không tập trung, liền ra khỏi động phủ, đi ra ngoài tìm cơ duyên, nhìn xem có thể tìm được một hai kiện tiên thiên linh bảo hay không, để sau này đại kiếp nạn đến thì có thể chống đỡ kiếp số.

Không nghĩ lại vừa vận dụng độ với trưởng lão do đệ tử Thục Sơn mời tới. Hình Thiên và Cửu Phụng đã từng cắt máu bái lạy Cực Lạc cung làm môn hạ, mặc dù đối với đệ tử Cực Lạc cung có cảm giác rất không tốt, nhưng hai người lại so sánh với những kẻ tự xưng là danh môn chánh phái, tiên đạo môn phái, lại càng không ưa.

Bởi vậy, khi thấy Thục Sơn kim tiên ra tay đối phó Hồng Bào lão yêu, mặc dù không niệm tình ngày xưa là đồng môn, nhưng cũng là yêu tộc đồng đạo, mới ra tay đánh lui Thục Sơn Kim tiên.

Hình Thiên cười to nói: “Bọn Thục Sơn tiểu bối các ngươi, không chịu ở chốn núi xanh tu hành dưỡng đạo, lại tới nơi này ý lớn hiếp nhỏ, còn tự xưng là danh môn chánh đạo. Ta xem ngươi còn không bằng heo chó cầm thú”

Cửu Phụng cũng nói: “Còn nói nhảm cái gì, từ hồng hoang đại chiến qua đi, yêu tộc ta chịu đủ mọi khi dễ. Hôm nay vừa vận giết gà diệt chó, bắt những tên tạp mao Thục Sơn này để khai đao”

“Cửu Phụng sư tử”. Đám nữ tử Thái Y thấy Cửu Phụng và Hình Thiên đến, rất mừng rỡ, độn quang tiến đến gặp

Cửu Phụng cười, tròn mắt hỏi: “Ai là sư tỷ ngươi?”

Chúng nữ thấy đôi mắt Cửu Phụng hung quang, đều rùng mình, không dám tiến lên, lui về trong trận.

Ngao Liệt nghiêm mặt nói: “Thục Sơn phái này cũng chính xác kiêu ngạo. Môn hạ đệ tử cuồng vọng không nói. Trưởng lão trong phái cũng không phân rõ trắng đen, rồi núi làm xằng làm bậy, chẳng biết sư phó có gì an bài”

Hồng Bào lão yêu lòng còn sợ hãi, thấy Cửu Phụng và Hình Thiên, còn thiếu chút nữa hù lão ba hồn xuất khiếu, núp ở phía sau nghiêng răng nghiêng lợi mắng: “Bọn chuột nhất bang Thục Sơn này nên bị quăng xuống mười tám tầng địa ngục, có ngày ta cũng bắt lão tổ chưong môn phái Thục Sơn để tế luyện Thiên Mị yêu nhân.”

Lão Chí Minh cũng cảm giận nói: “Phái Thục Sơn này thật khinh người thái quá, tâm địa nhỏ nhen còn mời trưởng lão rời núi. Thục Sơn trưởng lão đã chứng Kim tiên, lại quá hèn hạ vô sỉ, lại núp ở phía sau mặt đánh lén Hồng Bào sư huynh.”

Hồng Bào lão yêu trong nội tâm sáng khoái, cười hắc hắc nói: “Cái này coi như lão nhân ngươi thức thời.”

Cửu Phượng vốn là thượng cổ yêu thần, thủ đoạn hung ác, không lưu tình và không một chút nể mặt, té lên Luyện Yêu Hồ hướng khoảng không ném đi, đón gió lớn lên cỡ ngàn trượng, nhắm vào mấy vị trưởng lão phái Thục Sơn và mấy vị tán tu trước trận quân Đại Đường.

Hình Thiên cũng té lên bốn mạng kì môn binh khí, té luyện bằng nguyên thần, xông tới một trưởng lão Thục Sơn trước trận.

Môn hạ Cực Lạc cung, chúng đệ tử mất ngơ nhìn mắt ta, đều không biết làm sao cho phải.

Hồng Bào lão yêu giựt dây, nói: “Còn chờ cái gì, có người thu thập trưởng lão bang Thục Sơn kia, còn không nhân cơ hội đánh rần đập đầu, còn đợi khi nào.” Dứt lời xoáy lên yêu quang vọt tới, té lên Thiên Ma Kiếm, nhắm đến nhị đại đệ tử phái Thục Sơn khai đao.

Ngao Liệt do dự, sau đó xua quân qua đánh.

Hình Thiên và Cửu Phượng tung pháp lực chém hai đại thân ngoại hóa thân của Kim tiên. Hơn mười trưởng lão Thục Sơn cùng tán tu tiên nhân vây công hai người càng cảm giác cổ hết sức, mắt thấy môn hạ đệ tử bị Hồng Bào lão yêu đồ sát, lập tức cảm thấy kinh hãi.

Trong trận Đại Đường lại mạnh mẽ bay ra một mảnh kim quang, bay tới ngăn Hình Thiên lại, các trưởng lão Thục Sơn và tán tu tiên nhân đều mừng rỡ, buông tha Hình Thiên đến vây công Cửu Phượng.

Có mấy trưởng lão Thục Sơn bỏ vây công Cửu Phượng và Hình Thiên, chuyển thân đến trước mặt bọn Hồng Bào lão yêu, quát: “Bọn ngươi là hạng yêu tà, dám can đảm đả thương đệ tử của ta, tha cho ngươi không được.” Té lên một lưới phi kiếm chém tới.

“Muốn xem thủ đoạn của lão tạp mao ngươi thế nào.” Hồng Bào lão yêu hắc hắc cười quái dị, Thiên Ma kiếm vừa chuyển, buông tha vài tên nhị đại đệ tử Thục Sơn đang liều chết dây dưa, cùng Thục Sơn trưởng lão tranh đấu.

Trưởng lão Thục Sơn này thì ra chỉ mới một chân bước vào tu vi Kim tiên đại đạo, còn chưa tu thành Thượng Thanh đàm khí. Hồng Bào lão yêu có Thiên Ma kiếm trong tay, tất nhiên là không sợ, cùng Thục Sơn trưởng lão này ngạnh đấu.

Vài Thục Sơn trưởng lão khác thì đánh về phía môn hạ đệ tử của Cực Lạc cung.

“Kim quan đạo nhân, ngươi không ở tại Kim Linh động tu chân dưỡng đạo, lại cùng bọn chuột nhắt Thục Sơn ở cùng một chỗ, làm dơ bẩn một mạch, vô duyên cớ kết xuống một đoạn nhân quả, sau này đại kiếp nạn xảy đến, sự phụ ta Cực Lạc cung chủ chắc chắn tự tay tống ngươi vào luân hồi.”

Hình Thiên không phải là người phản nghịch, bản thân không nghĩ là mưu phản Cực Lạc cung, chỉ là có chút khuynh hướng cá nhân. Lại thêm đối với thủ đoạn của Lâm Phong sư phụ còn có chút sợ hãi, bởi vậy cũng chưa quên sư môn.

Giờ phút này gặp mấy trưởng lão Thục Sơn nửa không đánh với mình lại bỏ sang đối phó với môn hạ chúng đệ tử của Cực Lạc cung, lập tức nghiêm nghị quát.

Kỳ môn binh khí vừa chuyển, quay đầu bỏ về phía Thục Sơn trưởng lão vây công Cửu Phượng.

"Vô Lượng Thiên Tôn." Một tiếng đạo hiệu vang lên, Kim Quan Đạo nhân hiện thân từ một mảnh kim quang. Đúng là người trăm năm trước tại trên không Đông Hải tranh đoạt định Hải Thần châu Kim Quan đạo nhân, liền ngăn Hình Thiên lại đánh mà nói: "Đại đạo vô thường, nhân quả tuần hoàn, đạo huynh thân trong đó, lại há có thể trách tội bản đạo."

Hình Thiên phải buông tha trưởng lão Thục Sơn, té lên độc môn pháp khí Huyền Thiên phủ, bỏ vào đầu Kim Quan đạo nhân, cả giận nói: "Thượng cổ Hồng hoang đại chiến thì lão đạo này mọi việc đều thuận lợi, mới tránh thoát một kiếp, hôm nay nhìn ngươi như thế nào tránh được tai ương từ Huyền Thiên phủ của ta"

Bạn đang đọc truyện *Vô Lại Kim Tiên 2* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 71: Diêm trời giáng

Vài trưởng lão phái Thục Sơn bỏ Cửu Phượng và Hình Thiên mà đánh về phía môn hạ đệ tử Cực Lạc cung. Kim Quan lão đạo vội vàng hét lớn một tiếng: "Đạo huynh nhanh chân"

Chợt nghe trong hư không đạo hiệu vang lên, một đạo nhân mặc áo vải đạp sóng mà đến, nói: "Nhân quả tuần hoàn, đều có định số, đạo huynh không thể tạo nhiều sát nghiệp." Tay áo hất lên, một đạo xích quang cuộn cuộn xoay tròn hất về phía Cực Lạc cung môn hạ đệ tử ép cho trưởng lão Thục Sơn tránh ra.

"Kim quan đạo huynh sao lại vung tay ra ngoài che chở cho đám yêu tà Cực Lạc cung" Vài trưởng lão Thực Sơn hô to. Có vị cùng Thực Sơn giao hảo, lại không biết tán tiền bên cạnh Kim Quan đạo nhân càng kỳ bất mẫn, cả giận nói: "Kim Quan đạo nhân, ta nể ngươi cùng Thực Sơn chúng giáo chân nhân có chút giao tình, mới không làm khó xử, nhưng đừng tưởng rằng bản đạo lại sợ ngươi."

Kim Quan đạo nhân thở dài: "Nhân quả cuối cùng khắc có báo, nhưng đạo huynh lại quá mức chấp nhất. Thôi, thôi, ta cùng với Cực Lạc cung chủ không kết nhân quả, lại bởi vì tình cảm không thể chối từ, đã cố tránh vấy bẩn, vô duyên có kết quả nhiều nhân quả. Kéo sau này đại kiếp nạn đến cuối cùng lại rơi vào cảnh được cái nọ mất cái kia"

Lập tức không nhiều lời nữa, buông tha Hình Thiên, hóa thân thành đạo kim quang bay lên mà đi xa.

Đạo nhân áo vải chính là do Kim Quan đạo nhân dùng một pho tượng Ma thần từ thời thượng cổ để mượn thân xác chém ra thân ngoại hóa thân nên cũng cất tiếng: "Đạo huynh tạm biệt." Rồi hóa thân, một luồng xích quang hiện ra rồi cũng đi xa.

Hình Thiên không bị Kim Quan đạo nhân làm vướng chân vướng tay thì điên cuồng cười một tiếng. Xuất lên Huyền Thiên phủ, đem một Thực Sơn trưởng lão vây Cửu Phụng chém thành hai nửa giết đi.

Vị trưởng lão Thực Sơn kia có thể là lúc xuất môn đã quên bái lạy Tam Thanh đạo tôn, bởi vậy mới gặp vận rủi. Do không kịp đề phòng nên dưới Huyền Thiên phủ bổ xuống mà thân thể tách đôi. Một pho tượng Nguyên Anh cỡ đứa trẻ nhảy ra vừa muốn bỏ chạy lại bị Hình Thiên chụp lấy trực tiếp áp thẳng vào trong Luân Hồi.

"Tặc tử nguoi dám!" Vài Thực Sơn trưởng lão trợn mắt nhìn như muốn rách. Hai mắt phóng hỏa, giận dữ mắng lớn rồi đều xuất ra phi kiếm pháp bảo dùng bản mạng huyền thân tế luyện nhằm người Hình Thiên chém tới.

Bên trên long trời lở đất, phía dưới Cực Lạc cung chứng đệ tử cũng là toát mồ hôi lạnh. Mắt thấy Kim Quan đạo nhân rời bỏ Thực Sơn trưởng lão một mình ra đi, Hình Thiên lại hướng về phía vài Thực Sơn trưởng lão cùng Tán tiên bên ngoài giao đấu. Tất cả đệ tử đều hận Thực Sơn trưởng lão không biết xấu hổ mà ra tay đối với hậu bối nên đâu còn có khách khí.

Hồng Bào lão yêu xuất ra Thiên Ma kiếm tung hoành chiến trường, nhằm hướng cờ xí chỉ huy tung bay đánh cho một đám Thực Sơn Nhị đại đệ tử kêu cha gọi mẹ, chỉ hận cha mẹ sinh có mỗi hai chân.

Đám Thái Y cũng đã gọi ra Thiên La Tứ kiếm đánh giết vài Nhị đại đệ tử Thực Sơn. Có điều tứ nữ cuối cùng nương tay, không hung tàn giống Hồng Bào lão yêu gặp người là ăn.

Mấy vị trưởng lão Thực Sơn thấy môn hạ Cực Lạc cung có Thiên La Tứ kiếm không gì có thể kháng cự làm môn nhân đệ tử bị tàn sát thẳng tay. Tức thì giận dữ xuất ra bốn mạng chân thân, nhưng lại thấy bất lực đành vội vàng thét lên: "Yêu tà thế lớn, chúng ta tạm thời tránh đi, ngày sau lại đi so đo."

Cũng không biết là vị Tán tiên bên ngoài thấy tình thế không ổn nên đã xuất ra độn quang vắt chân lên cổ chuẩn đi trước, nên giờ đám Thực Sơn Nhị đại đệ tử đã sớm bị hoảng sợ đến đái ra quần không hẹn mà cùng hô lên một tiếng nhanh chóng chuẩn đi.

Mấy vị trưởng lão Thực Sơn thấy đại thế đã mất cho dù giận dữ râu tóc đều dựng đứng mà cũng đành cụp đuôi chuẩn đi. Chỉ còn lại có những binh tướng Đại Đường đáng thương bị từ hải thủy quân vô tình gầy xéo.

Quan Âm nhân từ, không đành lòng thấy ngàn vạn sinh linh chịu cảnh đồ sát nên nói với Ngao Liệt: "Đám binh tướng Đại Đường này là không cố tình, ngàn vạn lần không thể tạo nhiều sát nghiệp, tạm thời thu binh tốt hơn"

Ngao Liệt thầm nghĩ: "Vừa rồi mấy vị sư muội thiếu chút nữa bị Thực Sơn trưởng lão hạ độc thủ, khi đó nguoi lại ở nơi nào" Trong nội tâm mặc dù còn có rất nhiều bất mẫn, nhưng nề tình đồng môn nên ngoài miệng lại không nói ra. Thêm nữa Ngao Liệt cũng không phải thích chém giết nên lúc này mới thu binh trở về Đông Hải.

Lại nói quận Nam Hải giàu nhất thiên hạ. Nước Đại Đường sở dĩ có thực lực của một nước cường thịnh, binh tinh lương đủ, hơn phân nửa là dựa vào quận Nam Hải này. Bởi vậy Đường vương Huyền Tông phái Uy Vũ vương Lý Trung đóng ở quận Nam Hải.

Uy Vũ vương chính là em vợ Huyền Tông. Gần trăm năm nay Đại Đường quốc đạo hưng thịnh, Uy Vũ vương gặp được một lão tăng du ngoạn khắp nơi nên được chỉ điểm chút ít pháp thuật. Qua mấy chục năm cũng tu thành chút ít bản lĩnh đánh ma hàng yêu.

Điều duy nhất tiếc nuối là Uy Vũ vương mặc dù công cao thế lớn rất được Huyền Tông coi trọng, nhưng không biết là do võ công mình không tốt hay là bụng dạ lão bà có vấn đề. Cưới xin hơn mười phi tử mà đến giờ còn chưa có con.

Chẳng những chưa cho hán Tiểu vương gia kế thừa sản nghiệp lẫn tước vị công huân, đến như công chúa đều không có dù một mụn.

Năm trước, có một mưu sĩ đến phủ hiến kế, chỉ cần giống trống khua chiêng đến chùa Bạch Mã thành Nam dâng hương, thành tâm hướng Phật tổ cầu nguyện là đạt được tâm nguyện.

Uy Vũ vương mang trong đầu ý niệm tạm thời thử một lần liền giống trống khua chiêng đến chùa Bạch Mã thành Nam dâng hương bái Phật. Không hề nghĩ rằng sau mấy tháng thì tiểu thiếp mới nạp quả thật có tin vui. Lập tức khiến cho Uy Vũ vương vui đến nổ trời, chỉ còn thiếu nước coi phi tử mới nạp kia thành bà cô tổ mà cung phụng.

Hôm nay chính là tới lúc Uy Vũ Vương phi lâm bồn, Lý Trung bồn chồn ở ngoài cửa đi tới đi lui.

Con thỏ nhỏ chết tiệt kia đã ở trong bụng nương nương làm ầm ĩ suốt hai năm, nhưng vẫn là không chịu chui ra. Điều này làm cho Uy Vũ vương nhanh chóng thành ra kiến bò trên chảo nóng, đứng ngồi không yên. Mà ngay cả việc triều đình cũng không có tâm tư hỏi đến. Tuy biết Huyền Tông bị Thục Sơn đệ tử biến thành tượng gỗ múa may, nhưng thứ nhất là trong lòng có nỗi lo riêng, thứ hai là cũng thật sự không ra tay.

Uy Vũ vương lòng tràn đầy lo nghĩ ở ngoài cửa đi tới đi lui, thỉnh thoảng thò cổ vào trong nhìn quanh vài lần dò xét. Bỗng thấy một đạo kim quang mãnh liệt từ trên trời rơi xuống chui vào trong phòng, tiếp theo chợt nghe một hồi 'Oa oa' âm thanh khóc văng từ trong nhà truyền ra.

Vốn là đang hoảng sợ nên Uy Vũ vương lập tức quảng chuyện Kim quang ra khỏi đầu, vội xông vào nhà. Mới được ba bước thì trước mặt thị nữ đã chạy vội ra, mặt mũi tràn đầy hưng phấn hô to: "Chúc mừng Vương gia, chúc mừng Vương gia, là vị Tiểu vương gia."

"Thật tốt quá, quá tốt." Uy Vũ vương vừa nghe là vị Tiểu vương gia, lập tức mở cửa trong lòng thực hưng phấn ngửa mặt lên trời hô to ba tiếng, vội vàng chạy vào nhà trong. Nhận từ trong tay bà mẹ một Tiểu Uy Vũ vương mới sinh mà nâng niu hôn không ngừng.

Tiểu tử kia tuy rằng vừa mới sinh ra, lại không giống hài nhi bình thường, cứ mở to đôi mắt thơ ngây, hiếu kỳ đánh giá hoàn cảnh lạ lẫm xung quanh. Lúc bị hàng râu mép Uy Vũ vương như dây thép chạm vào mặt, tiểu tử kia lúc này mới bắt đầu oa oa kháng nghị.

Nha hoàn nô bộc bên cạnh hợp thời dâng một câu: "Chúc mừng Vương gia, Tiểu vương gia thiên tướng thần đồng, sau này nhất định phải thành long phượng." "

Uy Vũ vương thấy vậy cũng không nhịn được thoải mái phá lên cười, lúc này truyền lệnh xuống để cho tất cả quân dân quận Nam Hải cùng đến mừng chia sẻ vui sướng. Bất luận quan lớn quyền quý, hay là dân chúng bình dân đều được Uy Vũ vương ban thưởng.

Khi từ niềm vui sướng tỉnh táo lại, Uy Vũ Vương lại an ủi qua tiểu thiếp mới nạp dường như không chịu thua kém thì có thị vệ ngoài cửa báo lại: "Vương gia, quốc sư cầu kiến."

"Mau mau cho mời." Uy Vũ vương không dám chậm trễ, vội vàng ra ngoài đi đón quốc sư.

Lại nói lại lịch vị quốc sư này mặc dù không một người nào biết được. Nhưng ở quận Nam Hải trên thì Uy Vũ vương, dưới cho đến người buôn bán nhỏ cũng biết vị hộ quốc Pháp sư này quả thật có bản lĩnh phi phàm.

Lúc trước không từ mà biệt, nhưng Uy Vũ vương dựa vào lời nói của vị quốc sư này mà đến thành nam chùa Bạch Mã bái Phật ba lượt liền như tâm nguyện mà được vị Tiểu vương gia. Bây giờ Uy Vũ vương đối với vị quốc sư thần bí khó lường này thật đúng là tôn kính cực kỳ.

Ra đến ngoài phòng, chỉ thấy một vị tăng nhân áo xám ngồi ở trên ghế. Nhìn thấy Uy Vũ Vương đến, hòa thượng vội vàng đứng dậy: "Khấu kiến Vương gia."

"Quốc sư mau miễn lễ." Uy Vũ Vương an ủi nói: "Từ nay về sau quốc sư thấy bốn vương không cần đa lễ như vậy, hết thấy đơn giản là được." Lại triệu đến thị vệ Vương gia căn dặn xuống dưới: "Truyền khẩu dụ bốn vương, từ nay về sau gặp quốc sư coi như gặp bốn vương. Nếu có bất kính, bốn vương tuyệt không dễ dàng tha thứ."

Hòa thượng kia chấp tay đứng ở một bên, cũng không nói chuyện, thực là một bộ dáng cao tăng đắc đạo.

Đợi cho thị vệ đi ra ngoài, hòa thượng lúc này mới nói: "Chúc mừng Vương gia."

Uy Vũ vương cười rách mép mà nói: "Niềm vui này tất cả đều là công lao quốc sư"

Hòa thượng mỉm cười, nói: "Lão nạp là có điều muốn nói"

Uy vũ vương sững sốt hỏi: "Quốc sư có ý gì?"

Hòa thượng nói: "Chẳng lẽ Vương gia vừa mới rồi không có chú ý tới sao? Một khắc trước khi Tiểu vương gia sinh ra, có một đạo kim quang đã rơi đúng vào trong vương phủ."

Uy Vũ vương lắp bắp kinh hãi, vội vàng nói: "Là cát là hung?"

Hòa thượng cười nói: "Đây là điềm lành."

Uy Vũ vương cũng không trách hòa thượng kia thừa nước đục thả câu, liền vội vàng hỏi: "Quốc sư mau mời nói tiếp"

Hòa thượng lúc này mới chậm rãi nói mạch lạc: "Lão nạp mấy năm trước đã phát hiện khí long mạch đang dời đến hướng quận Nam Hải. Cho đến hôm nay mới giải khai nghi hoặc trong nội tâm. Trời giáng điềm lành, tất ứng vào trên người Tiểu vương gia"

Uy vũ vương nói: "Quốc sư ý tứ là..."

Hòa thượng cười nói: "Lão nạp vừa rồi tính nhầm thiên cơ, mới biết Tiểu vương gia quả là thật thần minh đến thế gian. Sau này ắt sẽ trọng chấn Đại Đường, quét sạch tam giới yêu ma, lập nhiều công tích bất hủ, chúc mừng Vương gia."

Uy Vũ vương chính là người rất trung thành, nghe vậy lập tức biến sắc nói: "Quốc sư chuyện đó là thật sao?"

Hòa thượng nói: "Bệ hạ bị một đám Thục Sơn tiểu nhân kèm hai bên. Quốc lực từ từ giảm xuống, đến lúc đó chắc chắn là yêu tà nổi lên lan tràn, xảy ra cục diện sinh linh lầm than. Tiểu vương gia ứng kiếp mà sinh, gánh vác trách nhiệm trọng chấn Đại Đường. Đây là số trời, Vương gia cần sớm chuẩn bị."

Uy Vũ vương hồi lâu không nói, trầm nghĩ: "Hoàng huynh đối đãi ta thực thân thiết. Trấn thủ quốc gia long mạch, ta làm sao có thể mặc cho đám tiểu nhân Thục Sơn lộng quyền mà ngồi xem, dù sao cũng phải thử một chút mới cam tâm." Sau khi đợi cho hòa thượng lui ra, lúc này mới viết nhanh một phong thư tín, gọi tới gia tướng tâm phúc dặn: "Lập tức đem thư này giao cho hoàng huynh. Nếu có biến cố, có thể hủy thư đi. Ngàn vạn lần không thể để cho người ta lưu lại thư"

Gia tướng gật gật đầu, mang theo thư ra khỏi vương phủ, cỡi Họa Vân thú, hướng Trường An đi.

Uy Vũ vương đợi nửa tháng, không thấy gia tướng này trở về. Lại qua một tháng mới nhận được tin tức, biết gia tướng tâm phúc đã bị đệ tử Thục Sơn giữ lại hiện nay sinh tử không rõ, lập tức thở dài một tiếng: "Cũng không phải ta bất nhân, quả thật đám tiểu nhân Thục Sơn lần ta như không thấy người."

Bạn đang đọc truyện *Vô Lại Kim Tiên 2* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 72: Vĩnh hằng bất diệt.

Lại nói Uy Vũ vương theo ý của Hộ Pháp quốc sư, đem con đặt tên là Lý Hạo, ý nghĩa không nói cũng hiểu.

Lý Hạo sinh ra sau một tháng đã có thể nói, chưa được nửa tuổi có thể đi, càng ứng với phán đoán của Hộ quốc Pháp sư chính là thần minh chuyển thể. Uy Vũ vương cũng cả ngày vui vẻ ra mặt, xem Lý Hạo như trân bảo. Lên ba tuổi, liền để Hộ Quốc Pháp sư truyền thụ đạo nghĩa.

Có lẽ bởi chính xác là thần linh chuyển thể, Lý Hạo đối với nội dung quan trọng của Phật pháp ngộ quá nhanh. Chỉ ngắn ngủn mấy chục năm, liền tu thành một pho tượng kim thân bốn đầu tám tay, tu vi pháp lực càng vượt qua Uy Vũ vương cha hắn. Khắp nơi nổi lên lời bàn tán, ở Nam Hải quận từ Uy Vũ vương đến đám người buôn bán nhỏ, không ai không biết Tiểu vương gia này mới là Chân Long Thiên Tử.

Huyền Đô thiên, Đầu Suất cung.

Chỉ tôn Thánh nhân Thái Thượng Lão Quân đột nhiên ngừng giảng đạo để cho quần tiên giải tán rồi sai đồng tử: "Gọi Thanh Ngu."

Đồng tử đi ra ngoài một hồi, trở về vội vàng nói: "Khởi bẩm chưởng giáo lão gia, sư huynh không có ở trong cung."

Lão quân tính toán một chút, lập tức sáng tỏ nhân quả trước sau, cỡi xuống đai lưng đưa đồng tử nói: "Đi Nam Chiêm Bộ châu Thanh Long sơn động Phân Thủy Linh nói Thanh Ngu trở về."

Đồng tử tuân lệnh, cầm đai lưng của lão quân ra khỏi Huyền Đô. Ước chừng nửa canh giờ thoát ra khỏi hỗn độn, xuyên qua ba mươi ba tầng trời, đi vào động Phân Thủy Linh Thanh Long sơn thì niệm chú, ném đai lưng lên trời.

Thanh Ngu đang ở trong động phủ cùng Ngu Ma vương ăn to, uống lớn, tiêu dao khoái hoạt, đột nhiên biến sắc, nói: "Không tốt." Liền quát to một tiếng, biến lại chân thân thanh ngu, bốn vó bay lên không. Ra khỏi động phủ hướng lên trời.

Ngu Ma vương càng hoảng sợ, cùng Thiết Phiến Tiên từ vội vàng theo ra, chỉ thấy Hòa đồng tử dùng vòng cổ chụp vào đầu Thanh Ngu, dắt Thanh Ngu hướng trong Hỗn Độn mà đi.

Ngu Ma vương cùng Thiết Phiến Tiên từ nhìn nhau một hồi, Ngu Ma vương mới nói: "Thằng nhãi này vừa đi. Chúng ta liền chiếm cứ cái Phân Thủy Linh này, bắt đầu làm lại."

Lập tức là Ngu Ma vương chiếm động phủ của Thanh Ngu, một lần nữa thu nạp yêu binh. không đề cập tới nữa.

Hòa đồng tử nói với Thanh Ngu, trở lại Đầu Suất cung. Lão quân cỡi Thanh Ngu, ra khỏi Huyền Đô. Đi đến Thượng Thanh thiên cũng không để cho Kim Giáp thần kịp thông báo, trực tiếp đi vào Di La cung, thấy Nguyên Thủy thiên tôn liền vội vàng nói: "Chào Đạo huynh, kiếp số đã tới, tam giới tiên phạm đều khó qua nổi sát kiếp. Chỗ Đông Hoàng Thái Nhất còn muốn đạo huynh tự mình đến một lần."

Nguyên Thủy thiên tôn nói: "Đông Hoàng quản lý thượng cổ yêu giáo, cùng Bà La giáo còn có nhân quả chưa xong. Cực Lạc giáo chủ còn có trăm năm Huyết Hà tai ương, hết thảy thuận theo số trời đi. Đợi Cực Lạc giáo chủ đắc đạo đã rồi hẵng nói tiếp."

"Đành vậy đi “ Lão quân cũng không nhiều lời nữa, xoay người đi ra Di La cung, trở lại Huyền Đô thiên .

"Đạo huynh tạm biệt." Nguyên Thủy cũng không đứng dậy. Đội Lão quân rời đi, mới mở đàn giảng giải Hồn Nguyên Đại Đạo.

Lại nói Hồng Mông thế giới, tại thế ngoại tiên cảnh. Hồng Mông, Huyền Hoàng nhị khí chìm nổi bất định, đột nhiên, có tử, thanh, hoàng tam đạo bốn mạng huyền quang từ Cực Lạc tiên phủ xông lên không trung, cuộn cuộn xoay tròn chấn động cả hư không.

Ba đạo bốn mạng huyền quang trên không trung xoay tròn một lúc, đột nhiên hợp lại làm một. Màu sắc trộn lẫn hỗn độn, quay lại bay vào Cực Lạc tiên phủ.

Trong hư không tiếng nhạc, ánh mây sắc sỡ bay lượn, tiếng Thất công chúa cùng ba tỷ muội Bích Nhu tiên tử vang lên trong hư không: "Chúc mừng phu quân đã nhập hư không đại đạo."

"Thực sự là còn kịp"

Trên không Cực Lạc tiên phủ xuất hiện vân quang , Lâm Phong cùng tứ nữ hiện rõ chân thân. Lâm Phong nói: "Kiếp số đã tới, thượng cổ yêu giáo cùng Bà La giáo còn có nhân quả chưa xong. Môn hạ đệ tử của ta đều dùng yêu thân nhập đạo, cùng Ma Môn còn có muôn vàn quan hệ. Thời điểm sư phụ mở cửa cung sắp tới, ta còn cần phải đi Ma giới trước một chuyến."

Thất công chúa cả kinh nói: "Sao có thể như thế, chỉ sợ là có hung hiểm."

Lâm Phong cười nói: "Không sao, số trời như thế, muốn tránh cũng không được."

Lập tức bay ra khỏi Hồng Mông thế giới, lắc mình một cái đã xuống tới U Minh Ma giới. Ngừng lại một lúc rồi mới đi tiếp đến trước Hỏa Vân Động nói to: "Trong Hỗn độn có chân linh, Đại đạo Vô cực nhập hư không."

Nói lời chưa dứt, liền thấy hư không chấn động mạnh. Trước mặt nhao lên Lâm Phong đã vào Hỏa Vân Động. Một chỉ tôn ngồi trên Hắc Liên (bông hoa sen đen), tóc dài ngang vai, hai mắt nhắm nghiền. Đúng là Ma giới đại giới Vô Thiên, trên đỉnh đầu một đám mây đen như mực quay cuồng, sinh tử của thiên địa vạn vật đều xảy ra ở trong đó.

Lâm Phong nói: " chào Đạo huynh ."

Vô Thiên mở ra hai mắt, hai tia huyết quang mãnh liệt bắn ra. Lâm Phong vội vàng ra sức quát lớn một tiếng, trên đỉnh đầu hiện ra một pho tượng kinh thiên cự tháp, tỏa xuống từng đạo Huyền Hoàng khí bảo vệ chân thân.

Huyết quang vừa chạm tới liền quay về, Vô Thiên nói: " Bà La giáo của ta cùng thượng cổ yêu giáo chính là có nhân quả chưa xong. Đạo huynh thân ngoài nhân quả, bản thân mình cũng không dính tới kiếp nạn, tại sao cố chấp nghịch thiên mà làm như thế"

Lâm Phong nói: "Ta cũng không cùng người nhiều lời, ta từ nhân gian mà lên, ứng kiếp mà sinh. Tay cầm Như Ý Kim kiếm, nắm giữ tam giới sát phạt, đây là số trời. Lần này đến đây là cùng đạo huynh đàm luận nhân quả."

Vô Thiên thờ dài: "Số trời như thế, quả thật là khó cưỡng" Lập tức búng ngón tay bất quyết liền bay ra bảy đạo huyết quang, hóa thành Thất Diện Huyết Hồn phiến. Quạt vừa đón gió liền hóa ra lớn ngàn trượng, hiện ra Huyết Hà sát trận.

Trong không gian lập tức máu bay ngập trời, ma vân cuộn cuộn, giống như lúc tận thế. So với Ma vương Xi Vưu tạo ra Huyết Hà sát trận quả thực không thể so sánh nổi. Âm phong từng đoàn, dù cho Lâm Phong đã đem lục thần hợp nhất, một chân đã đặt vào hư không đại đạo cũng thấy khắp người phát lạnh, không khỏi cảm thấy cả kinh.

Dùng pháp lực thần thông hiện tại của hắn, so với những người còn chưa cắt được Sinh niệm như Đông Hoa, Trần Nguyên Tử, Thích Già, Di Lặc, Nhiên Đăng thì bọn họ không thể so sánh nổi. Cho dù đến một trăm Di Lặc mà hành đạo, khi không đạt tới Hồn Nguyên, không biết cảnh giới vi diệu Hồn Nguyên, vẫn còn chưa cắt được Sinh niệm vượt qua cảnh giới hư không đại đạo thì vĩnh viễn cũng chỉ có thể làm quân cờ trên bàn cờ.

Chỉ có cắt được Sinh niệm, có thể đứng ngoài làm siêu nhiên, chính thức đem bản thể gửi gắm nơi hư không thì mới không bị chấp niệm tác động, hóa thân hàng tỉ, vạn kiếp không hóa thành ma, vĩnh hằng bất diệt, mới có thể nhảy ra khỏi bàn cờ, trở thành người chơi cờ. Nếu không vĩnh viễn cũng không chạy thoát bị bàn cờ trói buộc vận mệnh.

Lâm Phong cùng đạo môn tuy kết nhân quả, tuy đã chém Sinh niệm, đem lục thần hợp nhất, một chân vượt qua Hồn Nguyên thánh đạo, đạo hạnh không dưới Vô Thiên. Có điều muốn đạt được hư không đại đạo vô cùng gian nan. Không riêng là chém Sinh niệm, đem lục thần hợp nhất đã cần nghị lực rất lớn, pháp lực cũng rất lớn. Cả sau khi đem lục thần hợp nhất trở thành thánh, cũng cần nghị lực, pháp lực rất lớn.

Đến lúc đó có thể hóa thân hàng tỉ, vĩnh hằng bất diệt, vạn kiếp không hóa thành ma .

"Không đạt đến Hồn Nguyên, vĩnh viễn cũng không biết hư không đại đạo là cảnh giới nào. Ta đã có lục thần hợp nhất, chỉ thiếu chút nữa là hợp đạo thành thánh, gia nhập hư không đại đạo, không nghĩ tới vẫn còn chênh lệch rất lớn."

Chương 73: Sát kiếp tương hiện.

Lâm Phong vận chuyển chân thần, phát lực gầm lên, bảo tháp Linh Lung lập tức xuất hiện hào quang vạn trượng từ trời cao phủ xuống, bảo vệ cho chân thân bản thể. Trời đất xoay vần, gió tanh mưa máu, mây mù vần vũ thét gào, tưởng như đến ngày tận thế. Lâm Phong chỉ cảm thấy áp lực càng tăng.

“Đệ tử của ta đa phần là yêu tộc nhập đạo, con gái ta cũng là từ yêu thân mà luyện thành tiên đạo. Cùng giáo phái Bà La có quan hệ nhân quả không thể nói rõ được, vậy mà khiến ta phải trải qua trăm năm tai kiếp mới có thể kết liễu nghiệp nhân quả ấy.”

Lâm Phong cất được Sinh niệm, lục thần hợp nhất, đã tiến nhập hư không đại đạo. Chỉ thiếu nửa bước là có thể nhập đạo thành thánh, đạo hạnh không thua kém gì Hỗn Nguyên Giáo Chủ. Hắn sao lại không hiểu rõ chuyện của bản thân, cho nên không cố chống lại, chỉ dùng bảo tháp Linh Lung bảo vệ chân thân.

Bảo tháp Linh Lung là đỉnh cấp pháp khí sinh ra khi Bàn cổ mở trời mở đất, ngoài ba pháp khí khai thiên tuyệt đỉnh thì không có gì phá được nên đã sớm ở vào thế bất bại. Huyết Hà Sát trận tuy thuộc vào hàng ngũ bốn sát trận mạnh nhất thời cổ đại, nhưng vẫn thua kém một bậc.

Nếu năm xưa không phải số trời đã định, không thể chống lại, Thiên Hoàng Thái Huyền sao có thể chết bởi Huyết Hà Sát trận.

“Số trời đã định, không thể chống lại, kiếp số đã xuất hiện. Hiện giờ chỉ cần làm Cực Lạc giáo chủ trên trăm năm, đợi đệ tử giáo phái ta qua được sát kiếp, là có thể yên bình.”

Vô Thiên nhắm tính thiên cơ, phát tay dùng Huyết Hà Sát trận vây khốn Lâm Phong, sau đó xoay mình rời khỏi U Minh Ma giới. Vòng vo một hồi đã đến Lôi Âm Bảo tự ở Tây Thiên cực lạc.

“Đạo huynh đến rồi ư.” A Di Đà Phật ngồi trên đài sen 12 cánh, không đứng dậy, chỉ bình nói bình đàm.

Vô Thiên ngồi trên Hắc Liên đối diện, nói: “Kiếp số đã xuất hiện, Phật Bồ Đề tổ sư đã nhập phạm giới, đệ tử giáo phái ta cũng đều phải nhập vào thế giới tục trần, sát kiếp qua rồi mới có thể thanh tịnh. Giáo phái của ta và thượng cổ yêu giáo còn có nhân quả chưa kết, việc này còn phải nhờ đến đạo huynh đích thân đi một chuyến.”

A Di Đà Phật gật đầu, đứng lên ra khỏi Tây Thiên cực lạc, bay lên ba mươi ba tầng trời, chuyển một vòng trong hỗn độn mới đến Đông Hoàng cung của Đại thánh Đông Hoàng Thái Nhất Đông Hoàng cung của yêu tộc để gặp Đông Hoàng.

Hai vị giáo chủ ngồi đối diện, A Di Đà Phật nói: “Kiếp số đã xuất hiện, cả ba giới tiên phạm đều trong kiếp nạn, thánh nhân từ bi, đạo huynh là tông chủ một giáo lớn, ta đại diện sinh linh trong trời đất xin đạo huynh giúp.”

Đông Hoàng trầm ngâm một lát: “Số trời đã như vậy, ta người đều chẳng thể làm trái, Giáo chủ Cực Lạc giáo là chủ nhân của Kim Kiếm Như Ý, quản lý sát phạt trong tam giới khi Đại kiếp bắt đầu. Đây chính là ý của sư phụ, đạo huynh sao lại cố chấp như vậy.”

A Di Đà Phật nói: “Cho dù ý trời như vậy, sinh linh tam giới vẫn còn có một tia hy vọng.”

Đông Hoàng nói: “Hồng Hoàng đại chiến liên quan quá rộng, ta và người không nói chắc được. Chỉ đến lúc đó mới biết rõ.”

A Di Đà Phật không nói gì thêm, từ biệt Đông Hoàng, ra khỏi Đông Hoàng cung trở về Tây Thiên cực lạc.

Lại nói sau khi Vô Thiên đi khỏi, lão ma đầu Xi Vu đang lúc hận Lâm Phong ba lần bảy lượt làm khó mình, trong lòng thầm nghĩ: “Gã này nhiều lần gây khó dễ cho ta, lần này bị sư phụ Vô Thiên nhốt trong Huyết Hà Sát trận. Tốt nhất phải tranh thủ tiêu diệt, tránh sau này lúc đại kiếp nổi lên lại phí nhiều công sức.”

Nghĩ thế liền tiến nhập Huyết Hà Sát trận, dùng trận pháp ẩn dấu thân hình, tiến đến phía sau Lâm Phong. Xi Vu suy nghĩ một lúc, vận chuyển pháp lực toàn thân, dẫn động lực lượng của Huyết Hà Sát trận đánh vào Bảo Tháp Linh Lung trên đầu Lâm Phong.

Sóng gió ngập trời, cuồng bạo như tập trung lực lượng toàn bộ lực lượng của U Minh Huyết hà cuộn cuộn đánh vào Bảo Tháp Linh Lung.

“Lão ma này hại ta không được, ngược lại giúp ta thoát vây, thực là số trời đã định không thể đi ngược.”

Lâm Phong sớm biết lão ma đầu này lên lút xuất hiện sau lưng mình, lập tức dùng Bảo Tháp Linh Lung bảo vệ chân thân, giờ cao Kim Kiếm Như Ý chém ra một chiêu. Chỉ nghe rẹt một tiếng, ánh quang đỏ vàng xé tan mây mù, thế giới Càn Khôn hiện ra, Lâm Phong hóa thân thành cầu vòng tím,

chẳng thèm quay đầu, thoát ra khỏi U Minh Ma giới.

“Sao lại như vậy, đại họa giáng xuống đến nơi rồi” Xi Vu lão ma kinh hãi biến sắc mặt, thần hồn như bay đầu mất, ngẩn ngơ nhìn Lâm Phong thoát đi, thiếu chút là sợ hãi phát điên.

Vô Thiên trở lại U Minh Ma giới thấy Huyết Hà Sát trận bị phá, không thấy Lâm Phong đâu, lập tức hiểu rõ nguyên nhân. Biết rằng chính là ý trời nên không hề hỏi gì thêm, chỉ ở lại Vân Động tham vấn Bàn cổ đại sát kiếp nổi lên rồi mới tính tiếp.

Xi Vu lão ma vẫn luôn lo lắng, suy đoán xem sau khi Vô Thiên trở lại sẽ trừng phạt hắn như thế nào. Đại đến hơn ba tháng vẫn không thấy động tĩnh, tâm trạng lo sợ mới lắng xuống. Chỉ là tự nhiên lại giải thoát Lâm Phong, trong lòng hận càng thêm hận. Bất chợt nhớ đến sát kiếp mới bắt đầu, chỉ bằng tiến nhập phạm giới, lợi dụng cơ hội tránh khỏi sát kiếp, giết thêm mấy tên đệ tử Cực Lạc cung cho hả giận.

Hắn lập tức đem theo Hộ Pháp của ma giới là Hắc Bảo, Huyết Ma, Cự Hạt và những ma đầu khác rời khỏi U Minh Ma giới, đi về phía Nam Chiêm Bộ Châu.

Lâm Phong rời khỏi U Minh Ma giới, xuyên qua ba mươi ba tầng trời, tiến vào Hỗn Độn. Trong hỗn mang phi hành mấy tiếng đồng hồ mới dừng bước, trong tâm niệm chú, giữa hư không liền xuất hiện một pháp đàn, trên đó có một người to lớn, gương mặt thô ráp đang ngồi.

“Tổ sư thánh thọ, đệ tử đã tiến nhập hư không đại đạo” Lâm Phong vội vã cúi lạy.

Khi xưa tại Hỗn Độn này, Bàn Cổ Chân nhân truyền dạy đại đạo, định ra Thần vị của bảy thánh tôn. Sau đó mở rộng hỗn độn, thoát khỏi thân xác, nguyên thần hóa thân thành đạo, tức là Hồng quân.

Chân thân của Bàn cổ vẫn luôn ngồi ở trên đài Phong thần này.

Lâm Phong đợi đã lâu, mới nghe trong hư không có thanh âm mơ hồ vang tới: “Người vốn có thể thành đạo tại hỗn độn này. Chỉ vì căn tính không thâm hậu, mới phải nhập vào luân hồi chuyển kiếp. Giờ đây chín mươi chín lần qui nguyên đã đủ. Sát kiếp đã bắt đầu, ta ban cho người Kim kiếm Như Ý và thân xác của Bàn Cổ, lệnh cho người hoàn thành sát kiếp tam giới, giải quyết ân oán của hai đạo tiên phạm, không được chậm trễ.”

“Cung kính tuân lệnh sư phụ” Lâm Phong vội quỳ bái.

Thanh âm ấy mơ màng không rõ, cũng không biết đến từ đâu, nói xong liền biến mất ngay.

Lâm Phong lại đợi một lúc lâu, lòng thầm tính toán: “Ta đây tuy đã đem lục thân hợp nhất, nếu muốn hợp đạo thành thánh còn cần rất nhiều pháp lực, Tổ sư ban cho thân xác của Bàn cổ chính là đã giúp hoàn thành.”

Tức thì hóa thân sắc tím, nhập vào trong thân xác Bàn cổ. Rất nhanh biến thành mặt mũi, hình dáng của bản thể, lại vái lạy Hỗn Độn ba vái mới quay đầu thoát khỏi hỗn độn, tiến nhập Hồng Mông thế giới.

Lúc Lâm Phong trở lại Hồng Mông thế giới, chúng đệ tử Cực Lạc cung đã tụ tập lại. Lâm Phong ngồi trên Vân sang (đệm mây), đám tứ nữ Thất công chúa ngồi ở hai bên, hai cô con gái ngoan ngoãn ngồi bên vai cha, ríu rít hỏi này hỏi nọ.

Lâm Phong vỗ về con gái, hướng chúng đệ tử nói: “Bản tọa nhập đạo tại hỗn độn, trải qua đại chiến yêu ma thời thượng cổ, nhập vào vòng luân hồi chuyển kiếp vạn thế, trải qua vạn kiếp mới có thể thoát khỏi lục niệm, nhập vào hư không đại đạo. Giờ đây kiếp số đã xuất hiện, tam giới tiên phạm không đâu tránh được, các người cũng phải qua được sát kiếp mới có thể thanh tịnh. Hãy lập tức tiến nhập phạm giới, kết liễu ân oán, không được chậm trễ.”

Chúng đệ tử vội vàng nghe lệnh.

Thái Y và Nghê Thường đều cảm thấy cha xuất quan lần này hình như thay đổi rất nhiều, khiến người ta cảm thấy nỗi sợ ập đến trong lòng, trong chốc lát đều không dám nói câu nào.

Lâm Phong sao lại không biết tâm sự của hai đứa con gái, chỉ là đã nhập vào hư không đại đạo, lục niệm đều là không, không tình cảm, không dục vọng. Nhưng mà bản thân mình bắt đầu từ trần thế mà thoát khỏi hồng trần, không lẽ thánh nhân thực sự là vô tình?

Bạn đang đọc truyện *Vô Lại Kim Tiên 2* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74: Thiện tâm từ bi.

Lại nói Lâm Phong được thân xác của Bàn Cổ, mượn đại pháp lực hợp đạo thành thánh, chứng thực Hỗn Nguyên.

Bởi vì đúng chín chín tám mốt quy về một mối, số lượng đã đủ, Lâm Phong cảm Như Ý Kim Kiếm, quán sát kiếp tam giới, nhân quả tam giới, tiên phạm hai đạo trong tam giới đều ở trong đó. Thiên địa trở về thừa sơ khai, một phá một lập, chính là số trời đã định, mang công đức lớn trong người.

Bàn Cổ khai thiên, chính là ngày tạo ra đệ nhất đại công đức

Sau thời yêu ma đại chiến, Lão Tử nặn ra con người, chấn hưng tiên đạo, tuy tạm thời trấn áp yêu ma tung hoành Hồng hoang, nhưng cũng chôn xuống một mầm mống hậu họa, làm tam giới nhân quả càng đề lâu càng tích tụ lại. Nhìn bên ngoài bình thường, không có sóng gió, kỳ thực đã chôn xuống một quả đạn hạt nhân, một khi bùng nổ, hậu quả không thể tưởng tượng.

Một phá một lập, không bàn mà hợp số trời, giáo chủ nặn ra con người chính là thuận theo số trời mà làm, từ khai thiên đến giờ là đại công đức thứ hai.

Hôm nay hỗn độn mở ra, chín chín tám mốt quy về một mối, số lượng đủ đầy, thiên địa quay về thừa hỗn độn, Lâm Phong ứng kiếp mà sinh, cảm Như Ý Kim Kiếm, đứng đầu Cực Lạc giáo, hiểu biết tam giới nhân quả, cũng là đại công đức.

Lần này vô lượng công đức còn lại từ thời Lão tử sinh ra loài người, cùng Bàn Cổ khai thiên, một phá một lập, không bàn mà hợp ý trời.

Lâm Phong trở lại Cực Lạc tiên phủ, ngồi tại giường mây, tứ nữ chia ra ngồi hai bên. Lâm Phong nói: “Ta từ nhân gian lên, lịch lãm vạn kiếp, chứng thực hư không đại đạo. Hôm nay đại kiếp nạn bắt đầu, cảm Như Ý Kim Kiếm, lập Cực Nhạc giáo, quán tam giới nhân quả, cùng Bàn Cổ khai thiên có vô số đại công đức.

Tứ nữ đều nói:”Phu quân đã đạt được Hỗn Nguyên, chắc chắn chấn hưng Hồng Mông đại đạo.”

Lâm Phong nói:”Bàn Cổ khai thiên, sinh ra Linh Lung Bảo Tháp cùng Thất Thái Nguyên Thạch. Lão Tử sinh ra laoif người, dùng vòng kim cương không phải còn hơn Tiên thiên đỉnh cấp pháp khí. Ta quán Cực Lạc đại giáo, nắm tam giới sát kiếp, cùng Bàn Cổ khai thiên đều là đại công đức. Ngũ Sắc phi thạch chính là Thánh Mẫu nương nung luyện tiên thiên ngũ hành mà thành, phối hợp với đại công đức, có thể là gốc rễ cho ta lập giáo.”

Lâm Phong chỉ một ngón tay, từ trong hư không bay lên một pho tượng chiều cao ngàn trượng chính là lò đan khổng lồ, rồi cong ngón tay bắn ra, một giọt máu bay vào trong lò đan. Không bao lâu, phía trên lò đan, ngũ sắc hào quang đại thịnh, Lâm Phong chỉ một ngón tay, kim quang phiến bay lên trên lò đan, cùng ngũ sắc hào quang nhập làm một thể.

Trải qua bảy bảy bốn chín ngày, luyện đan hoàn thành.

Lâm Phong rũ tay áo xuống, lò đan biến mất, một chiếc quạt lông ngũ sắc rơi xuống. Nặng như núi! Lâm Phong tiếp trên tay, không khỏi cười nói:”Thiên địa vạn vật cái gì cũng từ trong Tiên Thiên ngũ hành. Ngũ sắc tinh thạch chính là do Thánh mẫu nương nung luyện từ Tiên Thiên ngũ hành mà ra, cùng với việc ta đứng đầu Cực Lạc đại giáo có vô số đại công đức. Ngoài Ngũ hành Yên La đại trận, không vật nào có thể ngăn trở bảo vật này.”

Tứ nữ mừng rỡ. Thất công chúa nói:”Bảo vật này lợi hại thế sao? Nó có thể cùng nữ nhi chống đỡ kiếp nạn này?”

Lâm Phong nói:”Ta nắm đại giáo, thì sẽ bảo hộ cho nữ nhân trong nhà cùng môn hạ đệ tử chu toàn, các nàng yên tâm đi.”

Bích Nhu tiên tử nói:”Bồ đề tổ sư kia đã đi vào phạm giới. Phật đạo nhân quả dây dưa, phức tạp khó hiểu. Hãy để cho môn hạ đệ tử tiểu tâm cẩn thận, miễn cho gặp kiếp số.”

Lâm Phong cười nói:”Cực Lạc đại giáo ta ứng sát kiếp mà sinh, môn hạ đệ tử vốn là nhân quả quán thân, đại kiếp nạn tới thì đều chịu cảnh chết thay. Bất quá lòng trời từ bị, ta có Kim Thư Ngọc Diệp, trọng lập Hồng Mông thế giới, chống đỡ hơn nửa kiếp số. Tuy có nhân quả trong người nhưng lại không ngại, chỉ đợi đại kiếp nạn qua đi là được thanh tịnh.”

Nói Lý Hạo kia ba tuổi tự tu luyện Phật môn kim thân, qua mấy chục năm mà thành. Pháp lực đạo hạnh còn hơn cả cha. Hiểu rõ kiếp trước kiếp sau, biết mình là Tây Thiên cực lạc A Di Đà Phật do Bồ đề tổ sư chuyển kiếp mà thành. Hiểu được sâu sắc số trời vô thường, sinh linh tam giới lâm vào hoạn nạn liền nổi lên ý muốn Đại từ bi cứu thế.

Lại vừa biết Huyền Tông bị một đám Thục Sơn đệ tử đứng sau giật dây. Trong lúc đó, thánh chỉ phát đến Nam Hải quận phần nhiều đến từ tay Không Lai Học. Bởi vậy cũng là coi như không biết, toàn bộ lương thảo định nộp lên trên giữ lại, chặt đứt kho lúa Đại Đường. Không Lai Học như kiến trên chảo rang, nhiều lần hạ thánh chỉ thúc dục, Lý Hạo cũng không thêm đề ý.

Không Lai Học thúc dục mấy lần không có kết quả, tức giận chửi ầm lên:”Lý Hạo cái tên trẻ con miệng còn hôi sữa. Ý vào chiếm Nam Hải quận, liền có thể cùng Đại Đường ta chống đỡ, thật sự là không biết trời cao đất dày.”

Thục Sơn đệ tử bên cạnh nói:”Nam Hải quận trên không có phật quang chiếu rọi, lại nghe nói Lý Hạo cũng tu thành pho tượng kim thân bốn đầu tám tay, chắc là Tây Thiên Phật môn ở sau lưng đỡ, không bằng thỉnh mấy vị trưởng lão xuất quan thương thảo.”

Không Lai Học nhất thời cả kinh, nói:”Nếu quả thật có Phật môn ở sau lưng tác quái thì không thể không đề phòng. Mau mời mấy vị trưởng lão.”

Tên Thục Sơn đệ tử lĩnh mệnh mà đi. Không lâu sau, mấy vị trưởng lão ở ẩn đều tụ tập đầy đủ trong phủ, Lai Học đem ngọn nguồn câu chuyện nói hết. Một vị Thục Sơn trưởng lão râu dài nói:”Lý Hạo sở tu đúng là Phật môn bồ đề Kim thân. Đại kiếp nạn tới, nhưng cả Tây Thiên Cực lạc cũng không thể

thanh tịnh, đều muốn nhập phạm giới chấm dứt nhân quả. Việc này liên quan rất lớn, bọn người không nên vọng động. Để ta đi Thượng Thanh Thiên bái kiến lão sư bàn mưu tính kế.”

Bạch Vân kiếm tiên chính là nhị đệ tử Thượng Thanh môn. Vị Thục Sơn trưởng lão này đúng là môn hạ Bạch Vân Kiếm tiên, Huyền Cơ Tử.

Thục Sơn trưởng lão vừa mới tới Trường An, đã thấy vài đạo độn quang rơi xuống, hiện ra mấy đạo nhân, trong đó có người chính là Thục Sơn tổ sư Bạch Vân kiếm tiên. Trưởng lão lập tức mừng rỡ, vội vàng cúi đầu vái chào:” Lão sư thánh thọ, đệ tử cung nghênh lão sư!”

Bạch Vân chân nhân hất tay áo, một đoàn thanh quang nâng Huyền Cơ Tử lên, nói:”Người hãy ra mắt mấy vị sư thúc đi.”

Huyền Cơ tử nhận ra năm vị đạo nhân này chính là năm vị kim tiên, môn hạ Ngọc Thanh môn, vội cuống quýt vái lạy.

Năm vị kim tiên kia làm sao thêm đề ý tới hậu bối đạo hạnh nông cạn này, cùng Bạch Vân chân nhân thu lại độn quang. Không Lai Học sớm dẫn theo một đám đệ tử Thục Sơn ra đón. Mấy vị kim tiên sớm vào thẳng nội đường, ngồi vào chỗ của mình.

Vân Trung Tử hướng Bạch Vân chân nhân nói:”Đại kiếp nạn tới, bản đạo tuân theo pháp chi Lão sư chương giáo hạ giới hoàn tất sát kiếp, mới có thể hưởng thanh tịnh. Bồ đề tổ sư chuyển kiếp mà sinh, chắc hẳn Tây An Phật môn đã ở trong kiếp số.”

Quảng Thành Tử nói:” Sau thượng cổ yêu ma đại chiến, Vô Khổ đạo nhân đi tới Tây phương, khai sáng Đại thừa Phật môn, tuy nói là đạo bất đồng không cùng chí hướng, nhưng Tây Thiên cuối cùng cũng là Bà La giáo nhất mạch, nhân quả dây dưa không rõ, không phân biệt trắng đen. Môn hạ đệ tử Cực Lạc giáo phần lớn là yêu thân nhập đạo, cùng Bà La giáo còn có nhân quả chưa xong. Chúng ta trước tiên cứ tạm yên lặng theo dõi diễn biến.”

Cửu Dương chân nhân nói:” Cực Lạc giáo chủ đã độ thành đạo, sẽ không cùng chúng ta khó xử. Môn hạ đệ tử phần lớn là hạng người nông cạn. Hầu tử đã ở Đông Hoàng cung, chỉ bằng nhân thời gian này, thừa dịp Lý Hạo chưa đủ lông cánh, tấn công Nam Hải quận, cũng đủ làm cho môn hạ đệ tử qua hết sát kiếp này.”

Bạch Vân chân nhân nói:”Cũng được. Hãy theo ý kiến đạo huynh.” Liền phân phó Huyền Cơ tử ở bên nói:”Người để cho Không Lai Học điều binh tướng Đại Đường tới Chu Tước quan, Nam Hải quận, bố trí trận thức, mời Lý Hạo đấu trận pháp.”

Huyền Cơ Tử không dám chậm trễ, vội vàng tuân theo lệnh sư tôn, dựa hơi Bạch Vân chân nhân, khiến Không Lai Học điều binh tướng Đại Đường một tháng sau xuất phát. Hơn mười vạn chiến hạm cờ xí đầy trời, trùng trùng điệp điệp đến trước Chu Tước quan, Nam Hải quận ứng chiến.

Bạn đang đọc truyện *Vô Lại Kim Tiên 2* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 75: Phân tranh tương khởi.

Lại nói đến Không Lai Học tuân theo thánh chỉ, thảo phạt Nam Hải quận bèn dẫn theo tinh binh Đại Đường cùng hơn mười vạn chiến hạm, cờ xí tung bay rợp trời, cuộn cuộn đến ải Chu Tước của Nam Hải quận, triển khai trận thức, hẹn Lý Hạo đấu pháp.

Nam Hải quận chính là mạch máu của nước Đại Đường, là nơi có kho lúa lớn nhất cả nước. Mức độ giàu có tuy không thể đứng đầu tứ hải nhưng nếu nước Đại Đường mà không có quận Nam Hải thì kinh tế sẽ tổn hao rất lớn.

Quân hai bên đóng tại ải Chu Tước, chiến kỳ phấp phới. Từ cách vài trăm dặm đã thấy hàng vạn Huyền quang bản mệnh bốc lên tận trời. Lại thêm cảnh tượng một đám lớn ngũ quang đủ màu trông cực kì đẹp mắt.

Chỉ với sát khí cùng áp lực vô hình đã có thể làm tướng sĩ hai bên khó có thể mở miệng được.

Vài đạo độn quang hạ xuống trước trận, Bạch Vân chân nhân cùng năm vị Kim tiên môn hạ của Ngọc Thanh hạ giáng trần cùng ngồi xuống lô bông trước trận của quân Đại Đường. Bạch Vân chân nhân bảo Không Lai Học tới, nói: “Tiền phạm hai bên đều có nhân quả sát kiếp riêng, nhớ kỹ không được tạo nhiều sát nghiệp.”

Không Lai Học tuân theo chỉ lệnh, cười độn quang hạ xuống trước trận, chỉ vào Lý Hạo bên trong trận lớn tiếng nói: “Lý Hạo, người thân là thần tử Đại Đường lại không dốc lòng báo trợ quân ân, mà ngang nhiên khởi cớ tạo phản. Niệm tình cha người có nhiều công lao, có thể tha cho người một mạng. Mau nhanh chóng mở cổng thành nghênh đón thiên binh Đại Đường, nếu không đợi đến khi phá thành xong thì hối hận đã muộn”

Bọn người Lý Hạo đang cố thủ trong ải Chu Tước thì nhìn thấy vài đạo độn quang hạ xuống trận doanh của quân Đại Đường, liền biết đó là kim tiên môn hạ của Ngọc Thanh cùng Bạch Vân chân nhân, trong lòng chấn động: “Bên chúng ta thì Phật tại Tây Thiên nổi tiếng cũng chỉ có mười vị. Mà hôm nay bên cạnh cũng không có người nào pháp lực cao thâm, làm sao có thể ngăn cản chúng đạo môn kim tiên đây, phải làm như thế nào mới tốt đây.”

Liền quay sang hộ pháp quốc sư nói: “Số trời có biến, ngũ đại kim tiên môn hạ Ngọc Thanh đã đến trước ải, pháp lực của chúng ta không có khả năng ngăn cản. Trước tiên quốc sư nên nhanh chóng đến Tây Thiên, thỉnh lệnh sư Hoan Hi Phật tổ mời vài vị Phật môn đồng đạo đến đây trợ trận.”

Nguyên lai hòa thượng này chính là tam đệ tử Tây Thiên A Di Đà Phật tọa hạ đệ tử của Hoan Hi Phật tổ, biết trận thế địch lớn mạnh, nếu tới Tây Thiên sẽ chậm trễ vài canh giờ, vội vàng kiến nghị: “Năm vị kim tiên môn hạ Ngọc Thanh đang ở trong trận doanh của quân Đường, nếu giờ đi đến Tây Thiên sợ rằng sẽ mất vài canh giờ.”

Lý Hạo cũng biết Thực Sơn thế lớn, nếu đi cầu viện binh ở Tây Thiên sợ rằng không kịp thời gian, liền quay qua Thiên Thủ ma vương nói: “Nghe nói tôn sư hiện đang tĩnh tu tại Hắc Hồ sơn, không bằng đi mời tôn sư tiến đến tương trợ.”

Thiên Thủ ma vương vốn là đệ tử của đại hộ pháp Ma giới Hắc Bào, mấy chục năm trước Hắc Bào cùng Đại Ma vương Xi Vưu nhập hạ phạm giới. Liền lệnh Thiên Thủ lão ma khai sơn lập phái tại Hắc Hồ sơn, cũng thu nạp được mấy ngàn môn hạ, đều đầu quân dưới trướng Lý Hạo.

Lão ma này tuy không để Thực Sơn phái vào mắt, nhưng hắn cũng hiểu năm vị kim tiên môn hạ Ngọc Thanh môn đều pháp lực cao cường. Không phải người như hắn có thể đối phó, liền làm theo nhờ vả của Lý Hạo, đi đến Hắc Hồ sơn.

Khổng Lai Học thấy Lý Hạo trong trận trì hoãn, không có ai bước ra, trong lòng biết bên mình có năm vị kim tiên môn hạ Ngọc Thanh môn cùng tổ sư gia tọa trấn, Lý Hạo chắc chắn sẽ đi mời viện binh. Hắn cũng không nôn nóng, chỉ đứng trước đại trận dùng miệng lưỡi lợi hại của mình để khuây môi múa mép.

Lại nói đến Thiên Thủ lão ma trở lại Hắc Hồ sơn. Gặp Hắc Bào liền nói rõ đầu đuôi sự việc, Hắc Bào không dám làm chủ, vội dẫn theo Thiên Thủ lão ma tới gặp Đại Ma vương Xi Vưu, Xi Vưu lạnh giọng nói: “Lý Hạo biết bốn tọa đang ở Hắc Hồ sơn, mà không tự mình đích thân tới thỉnh. Lại sai một tên tiểu tốt tới, người trở về nói cho hắn biết, bảo hắn tự mình đến Hắc Hồ sơn thỉnh bốn tọa.”

Thiên Thủ lão ma đứng trước mặt Xi Vưu đại ma vương, có cảm giác như con kiến trước mặt con voi vậy, sau lưng toát đầy mồ hôi lạnh, nên nào dám nói nhảm. Vội vàng dạ rồi lui ra, ngự độn quang trở lại ải Chu Tước, hướng Lý Hạo truyền đạt ý chỉ của Xi Vưu đại ma vương.

Lý Hạo thầm nghĩ: “Đại kiếp nạn nổi lên, ta phụng mệnh của A Di Đà nhập hạ phạm giới, trợ giúp Phật tử của bốn môn vượt qua sát kiếp. Điều cùng là môn hạ Bà La, nay lão ma vương này lại ý vào thân phận áp bức ta. Chỉ là hôm nay quân tình khẩn cấp, năm vị kim tiên của Ngọc Thanh môn thật khó đối phó, chỉ có thể tự mình đi một chuyến thôi.”

Lập tức bàn giao mọi việc, vội vàng ngự độn quang đến thỉnh Xi Vưu, lão ma vương thấy Lý Hạo thức thời, lại thấy không nên gây khó dễ, liền dẫn theo Hắc Bào nhắm hướng ải Chu Tước bay đến.

Đại kiếp nạn nổi lên, tất cả đệ tử các giáo đều nhập hạ phạm giới chuẩn bị hoàn quá sát kiếp. Ma môn từ sau thượng cổ yêu ma đại chiến liền rời khỏi tam giới, hiện giờ tại hạ giới không còn chỗ dung thân, chỉ có thể dung nạp dưới trướng của Lý Hạo để được che chở, hồng tùy thời có thể vượt qua sát kiếp.

Khổng Lai Học đang ở trước ải Chu Tước thể hiện bản lĩnh khẩu chiến thì liền có một đoàn hắc vân sà xuống, chỉ trong chớp mắt công phu đã tiến vào trong trận doanh của Lý Hạo, hắn trong lòng sợ hãi, vội vàng lui về trong trận.

Bọn người Vân Trung Tử đang ở trên lưng rồng dưỡng thần, thấy cảnh này, Quảng Thành Tử nói: “Thiên số có biến, sợ rằng ma vương Xi Vưu đã đến trận doanh của Lý Hạo, chư vị đạo huynh cần cân nhắc kỹ càng.”

Lại quay sang Khổng Lai Học nói: “Người trước tiên hãy đi khiêu chiến xem tình huống thế nào sẽ tính tiếp.”

Khổng Lai Học không dám bất tuân, trở ra trận tiền, kêu cả nửa ngày mới thấy một đoàn mây đen từ trận doanh của đối phương bay ra, chính là môn hạ của Hắc Bào – Thiên Thủ lão ma.

“Có ta thiên binh Đại Đường ở đây, lão ma nhà ngươi còn không mau bỏ tay chịu trói, tránh kiếp diệt vong.”

Khổng Lai Học tự thị có chỗ dựa là tổ sư gia cùng năm vị kim tiên Ngọc Thanh môn, thi gan dạ đầy mình, sao có thể để gã Thiên Thủ lão yêu này trong mắt, vừa tới liền đánh, trong tay liên tục tế lên Càn Khôn kính, nhắm vào mặt mà đánh.

Càn Khôn kính vốn đã bị Hồng Bào lão yêu dùng Thiên Ma kiếm làm tổn hại đến căn nguyên, làm Khổng Lai Học đau lòng muốn chết, cũng may ngày trước đã được tổ sư gia dùng đại pháp lực tế luyện lại lần nữa, uy lực càng lớn hơn, Khổng Lai Học càng thêm tin tưởng mười phần.

“Cái tên tiểu tử nhà ngươi đúng là không biết sống chết.” Thiên Thủ lão ma cười lên một tiếng quái dị, té ra một tấm hắc sắc lệnh bài, xung quanh lệnh bài có ma hỏa lượn lờ, gặp gió liền to ra gần ngàn trượng ngăn cản Càn Khôn kính, bên trong ma vẫn đang quay cuồng vô số cánh tay có chiều dài cả ngàn trượng đột ngột xuất hiện hướng tới Khổng Lai Học bắt lấy.

“Lão ma này không hổ là Thiên Thủ.” Khổng Lai Học hoảng hốt, vội vàng thu hồi Càn Khôn kính bảo vệ bản thể, té khỏi Huyền Thần phi kiếm dùng chính bốn mạng tế luyện, hướng ngàn cánh tay trên mặt đất của Thiên Thủ lão ma chém tới.

Thấy hai người chiến đấu đều bất phân thắng bại, Bạch Vân chân nhân cùng năm vị kim tiên Ngọc Thanh môn đều ngồi im bất động. Ngược lại Xi Vưu ma vương lại không được kiên nhẫn như thế, thấy Thiên Thủ lão ma không làm gì được một tên đệ tử đời thứ hai của Thực Sơn môn, liền mắng lớn vô dụng, xong phân phó Hắc Bào: “Người hãy đi tiễn tên tiểu tử này một đoạn đường đi.”

Hắc Bào không dám bắt tuân, vội vàng y mệnh xuất trận, đến trước ải, cũng không muốn lãng phí nước bọt, âm hiểm cười hắc hắc một tiếng, liền té lên Cửu Long ma phiến hướng Không Lai Học cuốn tới.

Bạn đang đọc truyện *Vô Lại Kim Tiên 2* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 76: Thánh nhân chi uy.

Trong Hỗn Độn có một cõi hư vô, vô biên vô hạn, không tính năm tính tháng.

Nguyên Thủy Thiên Tôn sửa soạn Kim Đỉnh Hương Niên bay đến Ngọc Thanh Thiên, vào Thanh Vi cung gặp Linh Bảo Thiên Tôn, nói: “Kiếp số đã hiện, Vô Lượng cung lão sư trước mắt đã xuất cung. Cực Lạc giáo chủ thành chính quả, hôm nay tại Chu Tước tiên quan dưới hạ giới có một hồi sát kiếp diễn ra, việc này phải nhờ đạo huynh tự mình đi một chuyến.”

Linh Bảo Thiên Tôn nói: “Được”

Lại nói ở trước ải Chu Tước, trước trận tiền hai bên, ma giới đại hộ pháp Hắc Bào phụng mệnh Xi Vu lão ma, nâng lên Cửu Long ma tiên đánh vào đầu Không Lai Học. Bạch Vân chân nhân trong trận Thực Sơn nhìn thấy rõ ràng. Thanh quang chợt lóe lên đã lao đến chỗ đang giao đấu rồi xuất ra phi kiếm, cùng Hắc Bào đấu ở một chỗ.

Đấu hơn mười hiệp, Bạch Vân chân nhân hô to: “Đạo huynh nhanh chóng đến trợ trận.” Trong hư không chợt tiếng đao hiệu vang lên, tam đại thân ngoại hóa thân của Bạch Vân chân nhân vân du tam giới đều đã tới. Một hắc y đạo nhân, một thanh y đạo nhân, một cát y (áo vải) đạo nhân, cùng xuất ra pháp bảo hướng Hắc Bào đánh tới.

Hắc Bào kinh hãi, “Thằng nhãi này có tam đại hóa thân, mình không phải đối thủ.” Vội vàng lác người nhảy khỏi vòng chiến hướng trong trận chạy vào.

“Đồ ăn hại.” Xi Vu trong trận Lý Hạo mắng một câu rồi điểm một ngón tay, xuất ra một hắc cầu vòng bay ra ngoài, rất nhanh đón gió hóa thành một ma chưởng, hướng Bạch Vân chân nhân quét tới.

“Lão ma đừng vội can rờ” Năm vị kim tiên môn hạ Ngọc Thanh trong trận Thực Sơn hiểu rằng, Bạch Vân chân nhân không phải là đối thủ của lão ma bèn vội vàng vào trong trận phóng lên không trung. Xuất ra ngũ sắc kỳ, hiện ra Yên La đại trận, Bạch Vân chân nhân vội vàng lui vào trong trận.

Trong hư không ngũ sắc hào quang bắn ra. Mâu đen ma chưởng cùng ngũ sắc hào quang vừa chạm vào nhau, lập tức rụt trở về.

“Ngũ hành Yên La trận.” Xi Vu gào một tiếng, hắc cầu vòng lóe lên, tiến đến trước trận, thân hình nhoáng một cái, bay vút lên không. Đã đặt chân vào trong Yên La đại trận, Vân Trung Tử vội vàng hét lên một tiếng: “Thuận theo tự nhiên, ngũ hành nghịch chuyển.”

Ngũ sắc hào quang lập tức tăng mạnh, đem Xi Vu lão ma bao phủ trong trận, bị pháp lực cường đại xé rách hư không xuất hiện một đạo tàn ảnh.

Xi Vu lão ma âm hiểm cười, âm thanh từ trong trận truyền đến, lão ma chợt một trào xuất ra, Xích Tinh Tử cảm giác tâm thần chấn động, pháp kỳ dường như không thể khống chế được nữa, lập tức kinh hãi, vội vàng dịch chuyển phương vị.

Lão ma một kích không trúng. Cũng không ngừng lại, thân thủ lại chớp tới vị trí hỏa vị là Cửu Dương chân nhân, Cửu Dương chân nhân biết lão ma pháp lực thông thiên, mình không phải là đối thủ, cũng vội vàng dịch chuyển phương vị.

Lão ma hai lần đánh đều không trúng. Lập tức giận dữ, mắt kiên nhẫn, gào lên một tiếng, một đạo thiểm điện nổ tung trong trận, hư không bị mạnh mẽ rung động. Ngũ sắc hào quang tán ra, Vân Trung Tử cùng mọi người quá sợ hãi, biết lão ma này pháp lực thật là thông thiên triệt địa. Ngoại trừ giáo chủ thánh nhân, tam giới không có mấy người có thể là đối thủ. (DG : Pó tay ko biết ông nào)

Năm đại Kim tiên bị lão ma dùng đại pháp lực công kích phá Yên La đại trận, nguyên thần bị chấn thương, vội vàng niệm chú thu lại pháp kỳ. Chỉ thấy bầu trời đột nhiên rộng ra, tiên âm vang vọng, áng mây lượn lờ có thiên nữ tán hoa, có tiên hạc tung cánh, Ngọc Thanh chí tôn thánh nhân Linh Bảo Thiên Tôn hạ xuống phạm trần.

Vân Trung Tử cùng mọi người mừng rỡ, “Lão sư đã đến, nhanh chóng cung nghênh thánh giá.”

Xi Vu lão ma phá được Yên La đại trận, đang muốn bắt sống năm vị kim tiên luyện thành thiên ma phân thân, đột nhiên cảm giác tâm thần chấn động, chỉ thấy hào quang sáng rực lên, thấy Ngọc Thanh Linh Bảo Thiên Tôn hạ xuống phạm trần, liền sợ hãi, thầm nghĩ, “Không tốt, đại kiếp nạn chưa tới, sao thánh nhân đã ra tay.”

Còn ở đây phóng cái rầm, vội vàng hóa thân thành một cầu vòng đen, chạy về bốn trận.

Linh Bảo Thiên Tôn hạ xuống phạm trần, ngồi trên lô bông, Văn Trung Tử cùng mọi người vội vàng quỳ lạy, Bạch Vân chân nhân cũng ở một bên quỳ lạy, đến thờ mệnh cũng không dám.

Linh Bảo Thiên Tôn nói: “Vì kiếp nạn sắp đến, hai giáo thánh nhân ở trước ải Chu Tước cần giải quyết, bọn người trước tiên tạm thời lui sang một bên.”

Chúng tiên không dám sai lời, vội vàng đứng dậy thoái lui sang một bên.

Linh Bảo cũng không nói nhiều, chỉ lặng yên ngồi.

Lại nói Lý Hạo quan sát trước trận, thấy Ngọc Thanh thánh nhân Linh Bảo Thiên Tôn hạ xuống phạm trần, trước trận quân Đại Đường bốc lên một mảng nhân nhật như Thủy Địa Vân quang, hạo nhiên chánh khí này đã làm cho Xi Vu cùng đám tà ma bị trấn áp đến không thở nổi, khiến tất cả sợ hãi.

“Kiếp nạn mặc dù đã hiện ra, nhưng phân tranh còn chưa ác liệt, sao Ngọc Thanh thánh nhân lại hạ phạm, chẳng lẽ trước ải Chu tước còn có chuyện xấu gì?”

Bởi vì có thánh nhân giáng trần thì làm sao có thể ngăn cản. Lý Hạo không dám chậm trễ, vội vàng lập án dâng hương, hướng Tây Thiên bái lạy, thỉnh Phật Tổ Như Lai xuất ra Phật quang.

Xi Vu lão ma ở một bên liên tục cười lạnh. Đột nhiên không gian mở rộng ra, một tòa Hắc Liên hạ xuống, ngồi trên là một lão nhân mặc Hắc bào, tại ma giới chính là đại thánh Vô Thiên. Lão ma kinh hãi miệng lắp bắp, liền tiến lên phía trước bái lạy, Hắc Bào cùng tà ma cũng đều bái lạy.

Lý Hạo lại càng hoảng sợ, không kịp suy nghĩ, cũng vội vàng bái lạy.

Vô Thiên ngồi lô bông, nói: “Kiếp nạn đã xảy ra, thánh nhân hai giáo phái trước ải Chu Tước đã khai chiến, cũng chỉ là mới bắt đầu, các người lui xuống trước đi.

Lý Hạo không dám sai lời, vội vàng đứng dậy thoái lui sang một bên.

Thiên địa bất nhân, vạn vật như cỏ rác.

Thánh nhân bất nhân, dân chúng như cỏ rác.

Thánh nhân sống tại hư không, vạn kiếp không ma, vĩnh hằng bất diệt. Trong mắt thánh nhân, hàng tỉ sinh linh dường như chỉ là kiến hôi, mặc dù có cường đại như Xi Vu lão ma, chỉ cần không có hồn nguyên, tiến nhập hư không đại đạo, thì trong mắt thánh nhân cũng chỉ là con kiến hôi lớn mà thôi.

Hai quân trước trận chiến lá cờ tung bay phát phới, hàng tỉ quân binh xếp hàng mà đợi, Xi Vu lão ma cùng Văn Trung Tử phân biệt đứng ở sau lưng hai vị chí tôn thánh nhân, không ai dám thờ mệnh.

Hai vị giáo chủ yên lặng ngồi một lát, đột nhiên, trước trận Đại Đường phóng lên một thanh sắc cầu vòng. Ngay sau đó đằng trước Lý Hạo cũng phóng lên một hắc cầu vòng phá hư không mà lên, cùng thanh sắc cầu vòng trên không trung quần đấu.

"Vô Lượng Thiên Tôn." Đạo hiệu chấn động hư không, Linh Bảo Thiên Tôn đứng thẳng dậy, nói: “Thượng cổ yêu ma trận chiến trước, yêu tộc tổn thất, Bà La giáo đã lui khỏi tam giới, đạo huynh sao không ở Hóa Vân Động thanh tĩnh, mà lại đến nơi nước đục này, thật là hạ sách.”

Vô Thiên cũng đứng dậy, nói: “Từ hồng hoang đại chiến chính là do thiên đình thất đức, yêu tộc tan tác là do số trời đã định. Hôm nay Hỗn Độn đã mở ra đủ tám mươi một ức năm (8 tỉ 100 triệu năm cơ à kinh vãi), cửu cửu quy nguyên đã đủ. Kiếp nạn nổi lên, nên giáo phái ta chấn hưng. Đạo huynh không cần nhiều lời, cứ chờ xem kết quả thế nào.”

Linh Bảo nói: “Nhưng”

Rồi cũng không nhiều lời, nâng lên Hỗn Nguyên kim xích đánh tới trước mặt.

Vô Thiên cũng xuất ra một ngón tay, trên đỉnh hiện ra Hắc Liên đồ Hỗn Nguyên Kim Thước, lại lấy ra Đoạt hồn Phiến, phát lực lay động, một hắc cầu vòng cuốn về phía Linh Bảo.

Linh Bảo dùng thân lại, vừa quét vừa phát lực, trên đỉnh hiện ra bốn mạng Ngọc thanh huyền quang, chống lại hắc cầu. Hai vị giáo chủ người đánh ta đỡ tại trận đấu, cũng không có nửa điểm pháp lực truyền ra ngoài, chỉ có thể dùng mắt nhìn, không thể cảm được, giống như huyền ảnh, chỉ làm cho hai quân tiên nhân và tà môn trước trận tròn mắt há hốc mồm, hoảng sợ đến biến sắc.

Chương 77: Hội bàn đào.

Bởi từ Bàn Cổ khai thiên đến nay đã đủ cừu cừu quy nguyên năm, hạo kiếp tương khởi, đại kiếp nạn không thể lường trước, chẳng những tất cả giáo chúng, đệ tử bị lôi vào, mà ngay cả hai đạo tiên phạm cũng bị lôi kéo vào trong đó, thậm chí cả thánh nhân sống thoát trần cũng muốn kết liễu nhân quả, mới có thể thanh tịnh tu luyện.

Kiếp số hiện ra, tại trước ải Chu Tước tiên quan đã xảy ra một hồi phong ba, mới thấy rõ ràng.

Ngọc Thanh cung Linh Bảo Thiên Tôn cùng Ma giới đại thánh Vô Thiên hạ xuống phạm trần, tại trước ải Chu Tước một hồi đại chiến. Thánh nhân sống tại hư không, chẳng phân biệt cao thấp, thân thể sống vạn kiếp, hai vị ma giáo và thánh nhân người tiến ta lui, giao thủ nhìn cực kì hồi hợt, kì thực cái giờ tay nhắc chân đó đều ẩn chứa uy lực hủy thiên diệt địa.

Lý Hạo cùng Không Lai Học đều tự mình dẫn đại quân lùi xa mấy trăm dặm bày trận, chỉ cần hai vị thánh nhân đại chiến một hồi, phân ra cao thấp liền xua quân tiến lên liều chết. Trước trận Lý Hạo một đám tà mà hai tay nắm chặt chà sát vào nhau, chăm chăm nhìn các trưởng lão Thực Sơn phía đối diện hai mắt lục quang lóe ra.

Bởi vì số kiếp chưa tới, hai vị thánh nhân tại trước ải đại chiến một hồi rồi chấm dứt, cũng không phân ra cao thấp, đều thu tay lại. Linh Bảo Thiên tôn trở lại Ngọc Thanh cung, Vô Thiên cũng trở về Hóa Vân động, hai bên đều tự thu binh không kèn không trống.

Lại nói thánh hội bàn đào trên Thiên giới năm trăm năm lần thứ nhất đã tới gần, Dao Trì Kim Mẫu mời tam giới tiên phật đến Dao Trì tham gia thánh hội, trong đó cũng không thể thiếu những đại kim tiên pháp lực thần thông cùng các vị ẩn tu luyện bên ngoài.

Chỉ cần là được mời thì tiên nhân đó chắc chắn pháp lực thần thông đạo hạnh thâm hậu.

Thánh hội bàn đào chính là tam giới đệ nhất thánh hội. Ngay cả giáo chủ thánh nhân cũng sẽ tham gia.

Hồng Mong thế giới, Cực Lạc tiên phủ, Cửu Vi Hồ Lâm Mị mới tuần tra một vòng các đỉnh núi trở về, đột nhiên có một đồng tử cầm ngọc bài tiến đến quỳ lạy tâu: “Đại sư tử, vừa rồi có một tiên nữ cầm ngọc bài tiến vào, nói muốn chuyển cho lão gia chương giáo.”

Lâm Mị hỏi: “Tiên nữ ở đâu?”

Đồng tử nói: “Nữ tiên kia đưa ngọc tiên xong liền dời đi ngay rồi.”

Lâm Mị phát tay cho đồng tử lui ra. Cầm ngọc bài tới gặp Lâm Phong, Lâm Phong nhận lấy ngọc bài, cũng không nhìn đến, hướng thất công chúa tứ nữ cười nói: “Đã đến ngày hội bàn đào rồi, nên Vương Mẫu gửi thiệp mời đến đây.”

Thất công chúa thở dài: “Đã lâu cũng chưa có gặp mẫu thân, không biết thân thể người có được mạnh khỏe hay không!”

Lâm Phong nói: “Kiếp nạn vừa khởi, Linh Bảo Thiên Tôn cùng Vô Thiên tại trước ải Chu Tước đã một hồi đại chiến, lần này hội bàn đào tất cả tam giới đều tham gia, Các nàng tự thu xếp, để ta đi phó hội xem sao.”

Lại nói Dao Trì tại thiên giới. Trùng trùng điệp điệp, một màu xanh trải dài bất tận, nhiều đóa sen đỏ đã nở trên mặt hồ Dao Trì, hai bên có hai hàng tiên nữ hầu hạ. Phía trong Thường Nga vũ đạo, trên bày một đĩa đào tiên, to như cái chén, mùi hương bay lên trong gió. Bên trên là mấy vị thánh nhân. Một là Tam Thanh thánh nhân, hai là Ba hạ ma thánh nhân, ba là Đông Hoàng Thái Nhất, Bốn là Cực Lạc thánh nhân.

Ngọc đế, Vương Mẫu ngồi ở dưới, phía sau là Đông Hoa, Trấn Nguyên, đám Đệ Ách Kim tiên và chư phật Tây Thiên Sa Bà Như lai, Nhiên Đăng, Di lặc. Cùng với Câu Trần, Tử Vi, Chân Vũ tam đình tam đế. Ngay cả Hầu tử cũng mang theo Thạch Cơ vụng trộm chuẩn ra Đông Hoàng cung, tới tham gia Thánh Hội bàn đào này. Cứ an vị ở bên cạnh Trấn Nguyên Tử, thực sự an phận rất nhiều, chỉ cùng Thạch Cơ hưởng dụng quả tiên ngọc dịch, cũng không làm ồn ỉ.

Năm trước, hội bàn đào đều do bảy vị công chúa của Ngọc đế nghênh tiếp. Nhưng hôm nay cả bảy vị tiên nữ tất cả lại ở tiên phủ Hồng Mong cực lạc, thất công chúa là giáo mẫu Cực Lạc, há có thể để mất thân phận.

Còn sáu vị công chúa khác bởi vì không được Ngọc đế sủng ái, trong hội bàn đào trước, chỉ sửa hoa cắt cỏ, hôm nay đều ở Hồng Mong Thế giới thanh tịnh, cũng không muốn trở lại Dao Trì.

Mắt thấy các vị thần đã đến đầy đủ, Ngọc đế - Vương Mẫu ngồi xuống, đang muốn nói chợt nghe thấy tiếng tiên Hạc bên ngoài ba mươi ba tầng trời. Ngọc đế Vương Mẫu liền ra ngoài chào đón, chính là Thượng Thanh Nguyên Thủy thiên tôn đến rồi vào chỗ ngồi, mọi người đều đứng lên cúi chào.

Sáu đó trên chín tầng trời một tiếng chuông đồng vang lên, Đông Hoàng Thái Nhất tới.

Phạn âm nhẹ nhẹ, mây mưa tán loạn, Như Lai phật tổ cùng Vô Thiên hai vị Bà La giáo chủ cùng hạ xuống.

Hương khí lượn lờ, áng mây bông bành, tiên âm vang vọng, đó là Ngọc Thanh Linh Bảo Thiên Tôn đến.

Sắc trời mở rộng ra, giáo chí tôn thánh nhân Thái Thượng Lão Quân cười thanh ngư tới.

Cuối cùng sắc trời sáng lên, đến đây là Hồng Mông cực lạc thánh nhân, tay cầm quạt lông, đạp mây, không phải phật đạo, không phải yêu không phải ma, đỉnh đầu xuất hiện Hồng Mông, huyền hoàng nhị khí, lưu luyến biến ảo, như là ẩn chứa thế giới to lớn trong đó, như là hư không, biến hóa không cùng.

Ngọc đế Vương mẫu đứng dậy đón chào, nhìn Lâm Phong vài lần, Ngọc đế trong lòng nhiều cảm khái, ánh mắt phức tạp.

Quần tiên gặp bảy vị thánh nhân, sau cùng nhau nhập tiệc, Trần Nguyên Từ thấy Lâm Phong, sắc mặt âm u con người bất định, như nhớ lại chuyện xưa. Trần Nguyên Từ ngồi trước Bàn Cổ tổ sư nghe giảng đạo, chỉ vì không được tru ái, nên mới không có Hồn Nguyên.

Bị Vu tổ Tàn Xuyên nhờ dùng Đông Hoàng pháp khí diệt chết thân ngoại hóa thân lợi hại nhất do Ngọc Diệp hóa thành. Tuy không phải do Lâm Phong gây nên, thực ra cùng Lâm Phong không có liên quan. Chỉ là do Lâm Phong xuất thân từ Bàn Cổ khai thiên có huyết mạch Nữ Oa nương nung, càng như là mẹ con, ở hỗn độn liền có tiên thiên tôn vị, hôm nay đã tự thành hỗn nguyên, tiến vào hư không đại đạo, vô sinh bất diệt, vạn kiếp không ma, thì sao nhận được.

Trần Nguyên Từ chỉ có thể trong lòng thầm thở dài một tiếng, “Thiên đạo vô thường, không thành Hồn nguyên, thì không thể nào thoát khỏi bàn cờ, cuối cùng là gục ngã dưới số trời, thật khiến người ta đau đầu.”

Bảy vị giáo chủ cũng đã gặp, Vô Thiên hướng Lâm Phong nói: “Kiếp số tương khởi, tại trước ải Chu Tước đã chiến một hồi, đạo huynh thử nghĩ mà xem, môn hạ đệ tử có nhiều nhân quả trong người, đều là ứng với kiếp người, nên để qua sát kiếp, mới có thể thanh tịnh.”

Lâm Phong nói: “Nhưng, bắt quá ta ứng kiếp mà sinh ra. Tuân lệnh Vô Lượng lão sư chương quản Như Ý Kim kiếm, nắm giữ sát phạt ở tam giới chính là thuận theo đạo trời. Đại kiếp nạn qua đi, thái lai sẽ đến. Ở trước ải Chu Tước còn phải cùng đạo huynh một hồi, mới có thể rõ ràng được.”

A Di Đà Phật im lặng không nói.

Nguyên Thủy Thiên tôn nói: “Kiếp nạn xảy ra, chúng ta tất nhiên là thuận theo số trời. Hết kiếp nạn, chúng ta tất cả đều đứng đầu mỗi giáo phái. Yêu môn điều linh, Bà la giáo chia ra, mở rộng Liên hoa thánh tướng để làm trụ cột vững vàng.”

Lâm Phong cùng Vô Thiên im lặng không nói.

Đông Hoàng nói: “Phá đi rồi lập lại, đây là số trời. Yêu môn sẽ tiến vào cực lạc, khi đại kiếp nạn qua đi sẽ ngộ đạo chấn hưng, không biết đạo huynh nghĩ như thế nào?”

Nguyên Thủy im lặng.

Đông Hoàng lại hướng A Di Đà Phật hỏi: "Giáo chủ nghĩ như thế nào?"

Như Lai nói: “Ta ngồi trên đài sen ở Tây phương, không tham gia sát kiếp, vạn pháp đều hư vô. Chỉ từ bi hi xả, độ tận chúng sinh, khỏi bị sát kiếp, không lao vào vòng kiếp số đó.”

Đông Hoàng nói: "Giáo chủ dùng ma hóa Phật, là việc khó khăn, tương lai kiếp nạn lan tràn sẽ cùng giáo chủ một hồi vậy.”

Bạn đang đọc truyện *Vô Lại Kim Tiên 2* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 78: CỬ CỬ quy nhất.

Vô Thiên cười lạnh nói: “Lại muốn sau này tính toán”

Lâm Phong nói: “Lấy đại từ bi dẫn độ chúng sinh không bị khổ bệnh đương nhiên là đạo của nhân từ. Bản thân ta là hỗn nguyên giáo chủ, ký thác hư không, lấy đạo hóa kiếp, chấm dứt nhân quả của một kiếp hồng mông. Sư phụ Vô Lượng cung cấp tới mở cửa cung, sau này cần cùng với giáo chủ kết thúc nó.”

Vô Thiên cười lạnh không nói gì.

A Di Đà Phật cũng trầm mặc không mở miệng, sắc mặt vẫn biểu lộ vẻ từ bi.

Tam Thanh thánh nhân cũng trầm mặc không nói.

Ngọc đế thâm nghĩ: “Cực Lạc giáo chủ chính là tinh hoa của Bàn Cổ tổ sư cùng với thánh mẫu nương nương tôi luyện mà thành. Cùng với thánh mẫu nương nương là ruột thịt không khác nhau là mấy, lại được thánh mẫu nương nương che chở, lại được Bàn Cổ tổ sư ban cho Như Ý Kiếm, có Bàn Cổ thân thể thành đạo, trông coi sự tranh đấu của tam giới. Cho dù cho hiện tại Tam Thanh thánh nhân cũng phải nể nang, quả là số trời đã thế, không thể nghịch lại”

Một vài tiên nhân khác lại không thể lĩnh hội được ý trong lời nói của các vị giáo chủ, đầu óc mù mịt. Chỉ có một vài vị Kim tiên nhất lưu mới có thể thoáng nghĩ ra được chút gì đó, toàn bộ sắc mặt đều đại biến, mặt mũi tràn ngập vẻ hoảng sợ, âm trầm bất định.

Nguyên Thủy thấy Lâm Phong trông có vẻ sắp gây hấn, hai vị Bà la giáo tổ không khỏi lo lắng: “Tất cả chúng ta đều là nguyên thủ các giáo, đại kiếp nạn tới cũng là tự mỗi người tính kế, Vô Lượng Cung sắp khai mở, phải chờ pháp chỉ của sư phụ mới tiếp tục suy tính”

Lão Tử và Linh Bảo đều gật đầu.

Bốn vị giáo chủ khác cũng không có ý kiến, đều gật đầu.

Sau đó là mà rượu qua ba tuần, các vị giáo chủ đều không hài lòng, đầu tiên là Nguyên Thủy đứng dậy trở về Di la cung trước, Lão Tử và Linh Bảo cả hai một trước một sau cũng rời khỏi đương trường, Lâm Phong thấy sắc mặt âm trầm bất định của những tiên nhân Phật đà, cũng trở về Cực Lạc Cung.

Lại nói là đại kiếp nạn sắp bắt đầu, tất cả đệ tử các giáo đều nhập phạm giới chấm dứt nhân quả, đón nhận xong sát kiếp rồi mới có thể thanh tịnh.

Tám vị tiên ở Thượng Động là môn hạ Huyền Đô Đầu Suất cũng đã xuống phạm trần tiến vào đế quốc Đại Đường. Cùng năm vị kim tiên của môn hạ Ngọc Thanh và Hoa Vân chân nhân, môn hạ của Thượng Thanh; tất cả cùng nhau phò trợ Đường vương.

Lại nói Tứ hải thủy quân binh hùng tướng mạnh, mất thấy sát kiếp sắp xuất hiện, tất cả đệ tử môn giáo đều nhập phạm giới để hoàn sát kiếp. Tiểu Bạch long liền có lòng xua quân mà vào, giúp cho các huynh đệ tỷ muội nhân cơ hội qua được sát kiếp mới thanh tịnh được.

Mặc dù còn chút do dự, nhưng Hồng Bào lão yêu suốt ngày quàng quạc. Tiểu Bạch long cho dù là người khí thịnh, trong lòng mãi cân nhắc xem xét mấy lần rồi mới nghe lời Hồng Bào lão yêu nói. Ba tháng sau dẫn quân tinh nhuệ tứ hải có cả chúng đệ tử của Cực Lạc cung, đoạt lấy cả Đông Thắng Thần châu, sau đó xua binh trực chỉ hướng Nam Chiêm Bộ châu.

Một đường qua ải trăm tướng. Đánh đâu thắng đó, không có gì cản nổi, xông thẳng đến trước ải Thanh Long nước Đại Đường. Quan lại biên thùy báo nguy, Không Lai Học biết môn hạ đệ tử của Cực Lạc Cung pháp bảo rất nhiều, khó có thể ngăn cản nên vội vàng thỉnh Hoa Vân Chân nhân ra mặt.

Lâm Phong vì việc của nữ nhi lúc trước, đem tên Bạch Trường Anh ép vào luân hồi, vì thế kết một mối nhân quả không nhỏ với Hoa Vân chân nhân. Lúc này Hoa Vân chân nhân giận dữ nói: “Thục Sơn nhất mạch của ta dù sao cũng là môn hạ chính thống của Thượng Thanh cung. Vị giáo chủ Cực Lạc cung kia làm nhục ta cũng không sao, hôm nay không ngờ đến đệ tử của hắn cũng dám can rờ như thế, đúng là kiếp số đã đến mà, chư vị đạo huynh nghĩ như thế nào?”

Ngọc Thanh môn hạ năm vị Kim tiên và Thượng Động bát tiên đều nói: “Môn hạ Cực Lạc giáo thật là khinh người quá đáng. Sát kiếp đã lên, chúng ta có thể đi đến trước Thanh Long quan, chấm dứt nhân quả, qua được sát kiếp.”

Chỉ có Lã Đồng Tân thờ dài trong lòng: “Sát kiếp đã tới, Cực Lạc giáo chủ được Thánh Mẫu nương nương bảo hộ, chương quân Kim Thư Ngọc Điệp tạo ra Hồng Mông thế giới không nằm trong số kiếp. Có điều là thiên cơ bị nhân gian che đậy, khó mà tính rõ ràng được, tức là thiên số như thế. Ta lại không thể tiết lộ thiên cơ, để tránh ứng với Thiên cơ kiếp số”

Không Lai Học lập tức dùng đám tinh binh của Đại Đường đến ải Thanh Long quan cùng Tứ Hải thủy quân lại phản cao thấp. Năm vị Kim tiên của Ngọc Thanh môn cùng Thượng Động bát tiên và Hoa Vân chân nhân đã ở trước quan ải, đứng trên lô bông (bông la) phân phó Không Lai Học tiến lên khiêu chiến.

Tiểu Bạch long tại Thanh Long quan đầu tiên là triển khai trận thế, Hồng Bào lão yêu hắc hắc cười nói: “Quan ải này tên là Thanh Long, lại bị một đám nhãi nhép chiếm cứ. Hãy để sư đệ Ngao Liệt chỉ huy chỉ cần đánh một trận ắt lấy được ải”

Tiểu Bạch long không khỏi có chút động tâm, đang do dự, chợt thấy trước ải Thanh Long vài đạo độn quang hạ xuống. Hắn chăm chú nhìn kỹ, liền sợ hãi: “Ngọc Thanh môn hạ Kim tiên cùng Thái Thanh môn hạ Thượng Động bát tiên hạ xuống, nên làm thế nào cho tốt đây?”

Chúng đệ tử môn hạ Cực Lạc cung cũng cực kỳ kinh hãi, Hồng Bào lão yêu cũng lập tức ngậm miệng lại, trốn ở phía sau.

Đúng lúc Tiểu Bạch Long đang kinh hoàng, đột nhiên trước mắt một đạo độn quang rơi xuống, chính là Kiền Dương đạo nhân, người cũng tu luyện tại Hồng Mông thế giới đến dâng Kim Vũ phiến (quạt lông vàng) lên, Tiểu Bạch long vội vàng nghênh đón: “Sư huynh, sao vậy?”

Kiền Dương đạo nhân nói: “Sát kiếp đã tới, trước Thanh Long quan sắp đón một trường họa kiếp. Chương giáo lão sư ban thưởng cho một pháp khí từ khi lập giáo, lệnh cho người ở trước Thanh Long quan hãy trải qua sát kiếp, cuối cùng sẽ hiểu thôi.”

Tiểu Bạch long đại hỉ, vội vàng vọt lên trời mà bái lạy, tiếp Kim Vũ phiến. Sau đó Kiền Dương từ liền trở lại Hồng Mông thế giới

“Kim Vũ phiến chính là pháp khí lập giáo của Cực Lạc giáo. Cùng với Linh Lung Bảo tháp và Thất Thái Nguyên thạch đều là thiên hạ đệ nhất đại công đức, do Hồng quân thánh mẫu Nữ Oa nung nung từ đá ngũ sắc mà biến thành, không có gì không thu phục. Thằng nhãi Ngao Liệt này có đức gì mà có thể nắm được pháp khí này chứ” Quan Âm thấy Tiểu Bạch long được Cực Lạc thánh nhân ban thưởng lập giáo pháp khí, liền ghen tị đến chết.

Hồng Bào lão yêu cũng ghen tị hai mắt đỏ bừng, thầm nghĩ nếu là mình có pháp khí này thì sợ gì những đạo môn Kim tiên kia.

Đám nữ nhi Thái Y vây quanh tới cười hi hi nói : “Chúc mừng Ngao Liệt sư đệ, phụ thân cứ nhắc đến người mãi đó.”

Tiểu Bạch long vội nói: “Sư tỷ quá khen, sát kiếp đã tới, trận chiến lần này liên quan đến số mệnh của ta, ta không thể chủ quan được. Kính xin các vị sư huynh cùng sư tỷ thứ lỗi.”

Nghê Thường cười khanh khách nói : “Bởi vì có lệnh của phụ thân, tất cả chúng ta đều tuân lệnh của sư đệ”

Nữ Oa Thiên, Nữ oa nung nung đang xem hoàng đình, đột nhiên bắt đầu tính toán, không khỏi nhu mày, gọi chấp sự ở Nữ Oa cung là Thiên Nữ nói : “Sát kiếp đã hiện, tiên phạm tam giới đều muốn qua được hết sát kiếp, mới có thể thanh tịnh. Người còn có chút trần duyên còn chưa dứt, có thể xuống hạ giới đến Thanh Long quan, nhập vào Cực Lạc giáo vượt sát kiếp mới có thể an thân.”

Sau đó là ban thưởng thiên la ngọc đới.

Phượng hoàng Thiên nữ vội vàng nhận pháp chi của nung nung, tiếp thiên la ngọc đới, ra khỏi Nữ Oa cung thông dong xuống hạ giới.

Lại nói sát kiếp sắp hiện. Cửu Phượng cùng Hình Thiên đi ra đánh Đại Vận. Đại Vận không đánh lại.

Chính lúc yêu tộc đại thánh, Hỗn Nguyên vô cực thái thượng giáo chủ Đông Hoàng Thái Nhất khai mở đàn giảng pháp, hai người liền Đông Hoàng cung nghe giảng.

Đúng là sát kiếp tương khởi, hai người vừa tới Đông Hoàng cung, liền nhận được pháp chi của Đông Hoàng Thái Nhất “Sát kiếp đã đến, hai người các người có nhân quả trong người, chỉ bằng hãy nhập phạm giới để tránh sát kiếp, mới được thanh tịnh. Khi đi xuống hạ giới hãy đến trước ải Thanh Long để chấm dứt nhân quả”

Hai người vội vàng bái nhận pháp chi của Đông Hoàng, ra khỏi Đông Hoàng cung, nhìn nhau, Hình Thiên không khỏi nói: “Năm đó, ta và người mưu phản Cực Lạc giáo. Hôm nay, nghĩ lại thì thấy đã tính sai cực kỳ, sát kiếp đã hiện. Cực Lạc giáo chủ hóa ra Hồng Mông thế giới, cùng với Thái Nhất giáo chủ nắm giữ Cực Lạc đại giáo trải qua sát kiếp nhân quả tam giới. Cũng chẳng có mặt mũi nào đi đến Thanh Long quan”

Sắc mặt Cửu Phượng cũng âm trầm bất định, nói : “Sát kiếp đã hiện, tam giới tiên phạm đều trong đó. Chỉ có qua được sát kiếp, vào tới Hồng Mông thế giới mới được thanh tịnh. Nay đã có lệnh sư phụ là có thể đến Thanh Long quan để trải qua sát kiếp”

Tiểu Bạch long mặc dù được Lâm Phong ban thưởng pháp khí lập giáo của Cực Lạc giáo sao mà có thể nhìn Thực Sơn thế lớn. Nếu không có năm vị Kim tiên môn hạ Ngọc Thanh môn cùng Bạch Vân chân nhân tọa trấn cùng với môn hạ Huyền Đô Thượng Động bát tiên cũng hạ xuống trước Thanh Long quan thì không khỏi có chút yếu.

Khi hắn còn đang do dự thì lại có thêm Hình Thiên và Cửu Phượng tiến tới: "Không cần nhiều lời, ta phụng mệnh Thái Nhất lão sư tiến tới chấm dứt sát kiếp, nhận lệnh tiến lên khiêu chiến."

Tiểu Bạch Long mừng rỡ nói: "Có sư huynh và sư tỷ tọa trấn thì không còn gì tốt hơn."

Môn hạ Cực Lạc đều biết Hình Thiên và Cửu Phượng có pháp lực cao cường, lại được Lâm Phong truyền thụ Hồng Mông chi đạo, luyện thành Hồng Mông huyền quang, không thua kém gì kim tiên. Có hai người này tọa trấn cũng coi như có thêm trợ lực nên ai cũng mừng rỡ.

Lập tức Tiểu Bạch Long thỉnh Lão Chí Minh tiến lên khiêu chiến, Lão Chí Minh tính tình nóng nảy, cũng không khách khí với đệ tử Thực Sơn, tiến lên liền chỉ Không Lai Học mà nói: "Ta nhận Như Ý Kim Kiếm của lão sư, trải qua tam giới sát kiếp, bằng môn tà đạo các người không nhìn ra số trời, còn không mau mau chịu trói, miễn cho phí hoài tính mạng."

Không Lai Học cười to nói: "Đồ nhãi nhép không biết tốt xấu, lần này cho người có đi không về" Sau đó tiến lên nghênh đón.

Lão Chí Minh nói: “Đừng nói lời vô nghĩa, ta cùng người phân cao thấp nào” liền tế lên Đả Tiên Ấn đánh tới.

Không Lai Học đã nếm qua đau khổ của Đả Tiên Ấn, trong lòng biết khó mà ngăn cản. Vội vàng bóp nát hộ thể kim phù do Bạch Vân chân nhân ban thưởng, bạo xuất một đoàn thượng thanh. Đàm khí hiện ra bảo vệ bản thể, sau đó vung lên Càn Khôn Kính đánh tới Lão Chí Minh.

Hộ thể kim phù kia là do Bạch Vân chân nhân luyện chế, pháp lực Lão Chí Minh thấp kém, tuy có pháp bảo Đả Tiên Ấn cũng không thể công phá bèn vội vàng niệm chú thu hồi Đả Tiên Ấn đôi công cùng Càn Khôn Kính.

Đầu hết mấy hiệp, Không Lai Học kia là có thanh đàm khí hộ thể, Lão Chí Minh không làm gì được hắn cả. Cửu Phượng thấy thế liền cả giận nói: "Lấy lớn hiếp nhỏ đúng là loại mặt dày mà."

Sau đó vung tay, một đoàn yêu quang xuất hiện tấn công Không Lai Học.

Bạch Vân chân nhân thấy thế cũng giận dữ vô cùng: "Cửu Phụng, ngươi dám dẫm thương môn hạ của ta, ta với ngươi không chết không dừng." Nói xong phát lực, một cái cầu vòng vàng liền bay ra, hóa thành một cự long màu vàng, lớn cả trăm trượng, uy phong lẫm lẫm, khí thế bất phàm, mở to miệng mà cắn Cửu Phụng.

Cửu Phụng cười lạnh một tiếng, đỉnh đầu bay ra một đoàn bản mạng yêu, từ đó biến thành một đoàn khí màu tím, hóa thân thành một con chim có chín đầu, hót dài một tiếng, cùng kim long giao đấu kịch liệt.

Trong khi hai người đại chiến, trước mặt Tiểu Bạch Long lại có thêm hai đạo độn quang hạ xuống, chính là huynh muội Tần Mộc và Tần Ngọc, Thái Y và Nghê Thường vô cùng mừng rỡ. Chưa kịp tiến tới thì lại có thêm một đạo độn quang hạ xuống, chính là Phụng Hoàng thiên nữ.

Phụng Hoàng thiên nữ chính là người trông coi cung điện của Nữ Oa nương nương, đệ tử Cực Lạc Cung đa số đều không biết. Thậm chí là Quan Âm Bồ Tát, tuy thanh danh vang vọng tam giới, nhưng cũng chỉ tu thành thần thông sau khi yêu ma đại chiến xảy ra, làm sao gặp qua Phụng Hoàng thiên nữ, người chưa rời khỏi Nữ Oa cung bao giờ, ai ai cũng âm thầm đề phòng.

Chẳng qua Phụng Hoàng thiên nữ dung tư tuyệt thế, mắt hạnh má đào, so với Dao Trì tiên nữ còn muốn đẹp hơn vài phần, Thái Y và Nghê Thường vừa nhìn thấy đã nảy sinh hảo cảm, nếu không vì không quen biết đối phương, sợ là đã tiến gọi hai tiếng tỷ tỷ.

Phụng Hoàng Thiên nữ sau khi hạ xuống liền nhìn lướt qua đệ tử của Cực Nhạc Cung, cười nói với Thái Y và Nghê Thường: "Khi xưa, bên trong hỗn độn, ta và Cực Nhạc Thánh Nhân cũng có duyên gặp mặt mấy lần, sau thượng cổ yêu ma đại chiến, cha các ngươi tiến nhập luân hồi chuyển kiếp. Còn ta ở lại cung làm quản sự cho Thánh Mẫu Nương Nương mới may mắn thoát khỏi kiếp nạn. Hôm nay sát kiếp đã hiện, tiên phạm tam giới đều lâm vào trong đó nên ta cũng không ở ngoài. Phụng mệnh nương nương gia nhập làm Cực Lạc môn hạ, hai muội muội kêu ta một tiếng tỷ tỷ là được rồi."

Thái Y các nàng vừa nghe vị tiên xinh đẹp này là người quen cũ của phụ thân thì trở nên thân cận rất nhiều. Nghê Thường nói: "Phụng Hoàng tỷ tỷ, Kim tiên môn hạ các cung Thượng Thanh, Ngọc Thanh, Thái Thanh đều tiến vào phạm giới. Chúng ta chỉ sợ không địch lại, có thể thỉnh sư huynh tiến đến trợ trận hay không?"

Phụng Hoàng thiên nữ nói: "Thực Sơn thế lớn, khó mà ngăn cản, chẳng qua Cực Nhạc Thánh Nhân cũng là một thánh nhân ký thác hư không, đều đã có mưu kế, chúng ta không cần lo lắng."

Nghê Thường "a" lên một tiếng yên lòng.

Cửu Phụng cùng Bạch Vân chân nhân đấu pháp với nhau, Lão Chí Minh cùng Không Lai Học pháp lực thấp kém làm sao có thể so sánh, vì để tránh mất mạng oan uổng, vội vàng nhảy trở về bản trận.

Phụng Hoàng Thiên nữ hướng Tiểu Bạch Long mà nói: "Sư đệ một khi đã chấp chương Kim Vũ Phiến là đã có quyền ra lệnh, ta cũng tuân theo hiệu lệnh của sư đệ."

Nàng mặc dù đắc đạo bên trong hỗn độn, có vài phần có vài phần giao tình với Lâm Phong, nhưng ngày nay, Lâm Phong từ trong sát kiếp có thể đạt được Như Ý Kim Kiếm, giống như chân thân Bàn Cổ mà ký thác hư không chứng được Hồn Nguyên Đại Đạo làm Hồn Nguyên vô cực Thái Thượng giáo chủ, chương giáo Cực Lạc đại giáo. Phụng Hoàng Thiên nữ cũng chỉ có thể tự hạ bản thân, luận giao với môn hạ của Cực Nhạc Cung.

Chỉ có sâu trong lòng là âm thầm phát ra một tiếng thở dài.

Từ xưa tới nay, oan tình khổ sở, cho dù là thần tiên cũng không thể ngoại lệ.

Tiểu Bạch Long nghe xong nửa ngày cũng hiểu được một chút, biết nữ tiên này là quản sự trong cung của Thánh Mẫu Nương Nương, lại cũng là người quen cũ của chương giáo lão sư khi hỗn độn khai mở, liền lấp bắp kinh hãi, không dám thiếu phần lễ nghĩa vội nói: "Không dám!"

Lại nói về Cửu Phụng cùng Bạch Vân chân nhân đang chiến đấu với nhau, Cửu Phụng té lên Luyện Yêu Hồ. Bạch Vân kia hiểu rõ cái này chính là thượng cổ dị bảo vô cùng lợi hại, vội vàng niệm chú, té lên Chấn Thiên Linh mà nghênh đón. Một thanh âm chói tai vang lên làm cho môn hạ đệ tử Cực Nhạc Cung hoảng sợ biến sắc.

Chấn Thiên Linh này cũng chính là một Ma Môn dị bảo do một vị thượng cổ ma thần luyện chế, lấy âm thanh mà phá nguyên thần của người khác, phi thường lợi hại. Sau yêu ma đại chiến lại rơi vào tay Bạch Vân chân nhân làm cho người ta khó lòng phòng bị.

Phụng Hoàng thiên nữ nhún đôi mày liễu, hướng Tiểu Bạch Long nói: "Định Hải Thần châu là Tiên Thiên dị bảo, có thể kháng cự Chấn Thiên Linh này!"

Tiểu Bạch Long vội vàng té lên Định Hải thần châu, hai mươi bốn hạt châu màu xanh biếc lớn nhỏ khác nhau bay lên, bày ra Đại Chu Thiên trận thức trên bầu trời Tứ Hải Thủy Quân, vận chuyển không ngừng, lập tức cách li khỏi âm khiêu.

Định Hải thần châu công phòng nhất thể, tuy rằng không có lực công kích thật lớn của Thiên La tứ kiếm nhưng lực phòng ngự cũng cực cao.

Nhưng pháp lực Tiểu Bạch Long so với Bạch Vân chân nhân đã chặt đứt được tam niệm thì kém hơn rất nhiều, khó tránh khỏi việc phải cố hết sức.

Hai tay Phụng Hoàng thiên nữ kết ấn, hào quang của Định Hải thần châu nhất thời đại phóng, áp lực lên người Tiểu Bạch Long đại giảm liền nhận ra ngay là tiên nữ xinh đẹp pháp lực khó lường này đang ra tay giúp đỡ nên vội vàng tạ ơn.

Tâm thần Cửu Phượng chấn động, khi nhìn thấy Chấn Thiên Linh nhất thời cười lạnh liên tục: "Người là người của Thượng Thanh Cung, không ngờ lại cầm dị bảo ma đạo mà phòng thân, đúng là không biết xấu hổ mà!"

Tuy rằng Cửu Phượng rất là khinh bỉ mấy cái loại đạo môn kim tiên bình thường không để tà ma ngoại đạo vào mắt, nhưng Cửu Phượng cũng biết sự lợi hại của Chấn Thiên Linh. Không dám khinh thường vội vàng vận khởi huyền quang bản mạng để bảo vệ chân thân, quát lên một tiếng, Luyện Yêu Hồ biến lớn ngàn trọng, bắn ra hào quang, hướng Bạch Vân chân nhân mà tấn công tới.

Luyện Yêu Hồ này cũng là một kỳ bảo lợi hại, nếu bị hút vào trong đó cho dù là Độ Ách kim tiên có pháp lực thông thiên cũng sẽ bị luyện thành một bãi nước vàng, Bạch Vân chân nhân nào dám khinh thường, vội vàng nhảy né, hét lớn một tiếng: "Đạo huynh mau tới."

Ba đạo hào quang hiện ra, sau đó hạ xuống, hiện ra ba người đạo nhân tướng mạo quân áo không đồng nhất, cũng không nói nhiều, toàn bộ ra tay tấn công Cửu Phượng.

"Đúng là không cần tới thể diện mà." Cửu Phượng thấy Bạch Vân chân nhân cùng người tiến tới vây công mình thì nhất thời giận dữ, Hình Thiên sợ Cửu Phượng gặp nguy hiểm, muốn tiến lên hỗ trợ, Thái Y cũng sợ Cửu Phượng không địch lại Bạch Vân chân nhân và hóa thân vây công, dù sao cũng là tình đồng môn, cả hai đều tiến lên ra tay cứu trợ Cửu Phượng.

Cửu Phượng cũng không khách khí không khách khí, pháp quyết vừa chuyển đem Thiên Tâm Đẳng tế lên đỉnh đầu.

Thiên Tâm Đẳng này chính là pháp khí phòng ngự cực phẩm, cùng với Luyện Yêu Hồ, Chấn Thiên Linh đều là phong ma pháp khí trong yêu ma đại chiến. Nhưng vì Thái Y chưa đạt kim tiên, pháp lực thấp kém, không thể phát huy uy lực của thượng cổ dị bảo này mà thôi.

Hôm nay, dị bảo này nằm trong tay Cửu Phượng, liền tái hiện uy phong yêu ma đại chiến năm xưa.

Cửu Phượng vốn là thượng cổ yêu thần, lúc yêu ma đại chiến được Đông Hoàng Thái Nhất che chở mới không ngộ nạn, cùng Hình Thiên tại Đông Hoàng Cung khổ tu hàng tỉ năm. Sau đó lại được Lâm Phong truyền thụ Hồng Mông chi đạo, tu thành Hồng Mông bản mạng huyền quang, thần thông pháp lực đã không thua kém kim tiên tam đại hóa thân.

Hai tay Cửu Phượng kết ấn phát lực chấn động, Thiên Tâm Đẳng nhất thời kim quang đại phóng, ba cái thân ngoại hóa thân của Bạch Vân chân nhân không sao ra tay được, nhất thời nửa khắc không cách nào phá được thượng cổ phong ma kỳ bảo nào.

Kim tiên Nghiễm Thành Từ khi nhìn thấy Thiên Tâm Đẳng cũng tự than thở: "Kỳ bảo như thế lại rơi vào tay của bọn yêu tà, thực là đáng tiếc."

Vân Trung Từ nói: "Số trời đã định, ai cũng nghịch không được. Cực Lạc Giáo Chủ phát triển từ trong sát kiếp, tạo lên sát nghiệt ngập trời. Tuy là chứng hồn nguyên đại đạo, nhưng số mệnh kiếp số, nhân quả sẽ ứng trên người môn hạ đệ tử. Trận chiến trước Thanh Long quan, số mệnh giáo ta đại thịnh, cái này là số trời, chư vị đạo huynh có thể phủ định sao?"

Chúng tiên đều nói: "Không sai."

Xích Tinh Từ nói: "Nhanh chóng ra tay đánh bại thủy tộc tứ hải, tránh cho làm chậm trễ."

Vân Trung Từ nói: "Đúng thế."

Lập tức bọn người Vân Trung Từ xuống khỏi lô bông, thờ dài liên tục: "Kiếp số đã tới, tuy bản đạo có lòng từ bi, nhưng số trời đã thế, bản đạo muốn nghịch cũng nghịch không được." Nói xong mấy lời tất cả đều tế lên pháp bảo mà đánh tới.

Phượng Hoàng Thiên nữ nói: "Chư vị đạo huynh đạo hạnh thâm hậu, làm sao không nhìn ra số trời, lại cố chấp làm càn." Nàng niệm chú, tế lên Thiên La ngọc đài, hướng Nghiễm Thành Từ mà cuốn tới.

Thiên La ngọc đài này chính là vật của Nữ Oa nương nương, Phượng Hoàng Thiên nữ lại là quân sự của Nữ Oa nương nương, đạo hạnh pháp lực tất nhiên không thấp. Nghiễm Thành Từ biết lợi hại, vội vàng tế lên Ngũ Hành kỳ bảo vệ chân thân, lại tế lên Không Động ấn đánh tới.

Bàn tay trắng nõn của Phượng Hoàng vùng lên, đẩy lùi Không Động ấn, đúng lúc này Thiên La ngọc đài đánh tới Vân Trung Từ.

Vân Trung Từ vội vàng tế Ngũ Hành kỳ, mà Ngũ Hành kỳ này là sinh ra từ Tiên Thiên Ngũ Hành, hợp tất cả là thành Yên La đại trận, chia ra cũng là một pháp khí phòng hộ lợi hại, Thiên Tâm Đẳng cũng khó mà công phá.

Phượng Hoàng thiên nữ cười lạnh một tiếng, Thiên La ngọc đài lại tấn công Lý Thiết Quái.

Xích Tinh Từ vội vàng quát: "Tiên tử là quân sự trong cung của Thánh Mẫu Nương Nương, không nằm trong kiếp số, vì sao lại còn muốn dẫm chân vào đám lầy này, vô duyên vô cớ kết lấy nhân quả, hỏng cả đạo hạnh."

Khi nói chuyện năm vị kim tiên môn hạ Ngọc Thanh đã bày ra Yên La đại trận, Cửu Dương Chân mở ra Ngũ Hành kỳ, cùng Lý Thiết Quái thay đổi phương vị, đem Phượng Hoàng thiên nữ vây bên trong Yên La đại trận.

Phượng Hoàng thiên nữ nói: "'Cửu cửu quy nguyên số trời đã định, kiếp nạn này là không thể tránh, tiên phạm tam giới đều bị cuốn vào, làm sao ta có thể ngoại lệ. Các ngươi tu hành hàng tỉ năm, dù sao cũng là tiền bối kim tiên, bây giờ lại làm khó đám hậu bối, thật là quá mức trơ trẽn."

Nghiêm Thành Từ nói: "Cực Lạc Giáo Chủ đã chứng đại đạo, so sánh thế hệ, làm sao tính bọn chúng là hậu bối được."

Phượng Hoàng thiên nữ hừ lạnh một tiếng thầm nghĩ: "Ngũ Hành Yên La đại trận là một trong thái cổ tứ đại sát trận, mặc dù ta tinh tu hàng tỉ năm, pháp lực đều trên mấy kim tiên môn hạ Ngọc Thanh, nhưng chung quy không bằng Độ Ách kim tiên. Muốn phá thái cổ tuyệt trận này cũng e là phải tốn rất nhiều công phu."

Nàng thầm niệm chú, trong hư không trong hư không nhất thời gió nổi mây phun, ngũ sắc hào quang phát ra khắp nơi dâng lên cuộn cuộn, làm cả hư không kích động. Đám người Nghiêm Thành Từ vô cùng kinh hãi, vội vàng phát lực, vận khởi pháp kỳ chân thân, toàn lực vận chuyển Ngũ Hành đại trận.

Thượng Động Bát Tiên thấy đám người Vân Trung Từ bày ra Yên La đại trận đem Phượng Hoàng thiên nữ vây ở bên trong, tất cả đều tất cả đều té lên pháp bảo, đánh về phía môn hạ đệ tử Cực Lạc Cung.

Hình Thiên nổi giận gầm lên một tiếng, té lên Huyền Thiên phủ bổ về phía Lý Thiết Quả, lại té yêu đao luyện từ nguyên thần chém về phía Hán Chung Ly. Lữ Động Tân mặc dù hiểu rõ, nhưng khi sát kiếp nổi lên, đều tranh một đường sinh cơ, cũng không hề nương tay mà té lên Từ Dương kiếm, chém tới người gần nhất là Linh Thử Lão Yêu, làm cho nguyên thần bay ra, quay về Hồng Mông thế giới.

Tiểu Bạch Long thấy đồng môn ứng với kiếp số, cũng bất chấp kinh hãi, vội vàng vung Kim Vũ Phiến lên, ngũ sắc hào quang giống như thiên hà giáng xuống, Lữ Động Tân không đề phòng, bị hút vào, Thượng Động Bát Tiên một phương nhất thời sợ hãi.

Hồng Bào lão yêu nhìn thấy thế thì vô cùng hâm mộ, cũng té lên Thiên Ma kiếm đánh lên Trương Quả Lão, Trương Quả Lão đã thành kim tiên chi đạo, làm sao không nhận ra động tác này của lão yêu, ra về chẳng biết, khi đợi lão yêu tới phía sau mới té lên Thất Huyền Trượng phản công.

Hồng Bào lão yêu lão yêu kinh hãi, cũng may lão yêu này cũng không hiền lành gì, làm sao không đề phòng cho được, vội vàng nhảy sang một bên trốn về phía sau.

Bọn người Vân Trung Từ thấy Lữ Động Tân bị hút vào thì hết lớn: "Chư vị đạo huynh lưu tâm, đây chính là vô thượng pháp khí của Cực Lạc Giáo Chủ."

Tiểu Bạch Long lần đầu sử dụng, thấy pháp khí do lão sư ban thưởng đối với thần tiên dễ dàng như đánh rắm, chẳng khác gì đối phó với người thường, nhất thời hùng tâm đại chấn, vận khởi chân thân vung ra Kim Vũ Phiến quạt cũng hút Hàn Tương Tử vào, làm cho Thượng Động Bát Tiên hồn vía lên mây. Hai người đã thắng thiên nên ai mà thấy ngũ sắc hào quang đánh tới đều cổ mà nhảy tránh.

Tiểu Bạch Long đang đại chấn hùng vĩ thì đột nhiên một tiếng bạo vang. Tiểu Bạch Long pháp lực quá thấp, tuy có vô thượng pháp khí Kim Vũ Phiến nhưng không thể trấn áp được Lữ Động Tân và Hàn Tương Tử.

Hai người này là môn hạ truyền nhân của Huyền Đô Thái Thanh, sớm đã đạt kim tiên chi đạo, làm sao Tiểu Bạch Long có khả năng chống đỡ, rất nhanh hai người này đã thoát ra. Lữ Động Tân té lên Từ Dương kiếm, chém vào đầu hắn, cũng may Tiểu Bạch Long có Định Hải thần châu mới thoát được một kiếp, cả người toát mồ hôi lạnh.

Chung nữ Thái Y pháp lực thấp kém, thấy tình thế không ổn, vội vàng bày ra Đại La kiếm trận, không mong có công, chỉ mong thoát được, Quan Âm đứng xem từ bên cạnh, đang phân vân không biết có nên xuất thủ hay không.

Tận đến lúc Trương Quả Lão phá tan Đại La kiếm trận của Thái Y và các nữ nhân bày ra, lúc này Quan Âm mới khẽ cắn môi, vung tay lên, một pho tượng bảy màu hoa sen bay ra, đón gió hóa lớn cả trăm trượng, hướng Trương Quả Lão mà ép xuống.

Thình lình vang một tiếng kinh thiên động địa giống như cả hư không bị chấn vỡ, cả Ngũ Hành Yên La đại trận cũng đột ngột run lên, thiếu chút nữa là bị hủy diệt, bọn người Vân Trung Từ ai cũng bị thương nguyên thần, thiếu chút nữa là hồn lìa khỏi xác.

Phượng Hoàng thiên nữ thừa dịp này thoát khỏi Yên La đại trận.

Người phá vỡ hư không đang nói thẳng tới thông đạo luân hồi chính là Dương Tiễn, sau khi hắn tại luân hồi tu luyện Luân Hồi toại đạo, Cửu Chuyển Huyền Công đã đạt Thiên Ma chi cảnh, thân thể cường hãn tới cảnh giới bất khả tư nghị, cùng tên hầu tử mang thân thể Thái Ất kim tiên khó mà phân cao thấp.

Dương Tiễn không tu nguyên thần, chẳng hiểu thiên số, vừa mới thoát vây đi ra là đã thấy tình thế nguy ngập, hắn nhất thời giật dử, vung tay ra, biến dải cả ngàn trượng, lập tức bắt Trương Quả Lão, trực tiếp đánh thẳng vào luân hồi.

"Đừng thương tổn đạo huynh của ta." Đám người Thượng Động Bát Tiên kinh hô, nhưng tất cả đã muộn. Lữ Động Tân râu tóc đều dựng đứng, quát một tiếng quát một tiếng, Từ Dương kiếm hóa thành một cầu vòng màu tím, Thuận Dương tử hỏa bốc lên, chém vào thân thể Dương Tiễn.

Dương Tiễn không chút tổn hại nào, lấy tay bắt Từ Dương kiếm, hai tay vận lại, Từ Dương kiếm nhất thời hóa thành bụi phấn, Từ Dương kiếm là do nguyên thần của Thuận Dương tới luyện, bị Dương Tiễn hủy đi thế này thì Lữ Động Tân đã bị trọng thương nguyên thần, phun ra một ngụm tiên huyết.

"Dương Tiễn, ngươi là thần tướng của thiên giới, biết điều thì mau mau thối lui, tránh để cho người khác lợi dụng." Bọn người Vân Trung Từ nhìn thấy sự lợi hại của Dương Tiễn thì ai cũng kinh hoàng.

Dương Tiễn cười lạnh liên tục: "Đừng nói lời vô nghĩa nữa, các ngươi làm đồng môn ta bị thương, ta làm sao có thể tha cho các ngươi." Hắn vận chuyển Huyền Công, thân thể liên biến lớn cả ngàn trượng, bước chân vào Yên La đại trận, tiện tay vung ta một trảo, phá tan pháp kỳ của Xích Tinh Tử, Yên La

đại trận bị phá trong giây lát.

Bạn đang đọc truyện *Vô Lại Kim Tiên 2* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 79: Đại thừa quy nguyên.

Lại nói kiếp nạn tai ách của Nhị Lang Chân quân Dương Tiễn tại luân hồi đã đủ, Cửu Chuyển Huyền Công đã tới đỉnh cao trở thành thân thể Vô Tướng Thiên Ma. Vì vậy thoát khỏi phá được Yên La đại trận, ép thẳng Trương Quả Lão vào luân hồi. Thượng Động bát tiên quá sợ hãi đều xuất lên độn quang mà chạy trốn, năm vị Kim tiên môn hạ Ngọc Thanh cũng đều bỏ chạy toán loạn.

Môn hạ đệ tử Cực Lạc cung đều mừng rỡ tiến lên cùng Dương Tiễn bày tỏ tình huynh muội, Tiểu Bạch long Ngao Liệt nói: "Hôm nay là sát kiếp đã hiện, tất cả đệ tử đều phải nhập phạm giới trải qua sát kiếp mới có thể an thân. Sư huynh kiếp số đã đủ nên trở lại Hồng Mông thế giới khẩu kiến sư phụ chưởng giáo rồi lại nói tiếp"

Dương Tiễn nói: "Đúng là phải như thế." Lại nói với tiểu Thanh: "Sư muội có thể theo ta cùng nhau trở về."

Tiểu Thanh lập tức rạo rực đến đỏ cả mặt.

Dương Tiễn cười dài một tiếng, một cái cầu vòng đen cuốn quanh tiểu Thanh bay đi Hồng Mông thế giới.

Hồng Bào lão yêu thấy Thượng Động bát tiên cùng năm vị Kim tiên môn hạ Ngọc Thanh đều vất chân lên cổ chạy trốn, lập tức tinh thần đại chấn. Cũng bất chấp chẳng để ý tới Dương Tiễn, cười quái dị một tiếng. Một đạo yêu quang cuốn tới rồi xuất lên Thiên Ma kiếm mà chém vài tên đệ tử Thực Sơn, bắt lấy Nguyên Thần tàn phá chân linh nuốt sạch.

Tiểu Bạch long cũng liền vội vàng xua quân đánh tới tàn sát chém giết làm thi thể đầy đồng ngàn dặm, oan linh động lại mà không tán. Trước ải Thanh Long là một chốn đầy âm thanh gào khóc thảm thiết. Vô số cô hồn đã quỷ trên không vào được trời, dưới không chui nổi xuống đất bèn gào thét chói tai chạy trốn tứ phía.

Môn hạ đệ tử Cực Lạc cung thấy tình cảnh này, không khỏi có một cảm giác tê lương. Thấy được sâu sắc sát kiếp vô biên, tam giới sinh linh đau khổ, chỉ là kiếp số dồn vào cùng một chỗ, ai cũng muốn tranh một đường sinh cơ. Vì vậy tuyệt đối nung tay không được.

Thực Sơn đệ tử mất người hỗ trợ bị thương vong vô số, Ngao Liệt dùng Kim Vũ phiến quật loạn khắp nơi. Hồng Bào lão yêu gọi lên Thiên Ma kiếm, chẳng cần phân biệt tiên phạm không ai chống đỡ được nên đều bị chém thân thể, tàn phá chân linh mà nuốt Nguyên Thần.

Đám chúng nữ Thái Y cuối cùng mềm lòng, không có tàn nhẫn như Hồng Bào lão yêu, chỉ đem những đệ tử không may của Thực Sơn áp vào luân hồi.

Ngao Liệt dẫn đầu đại quân thẳng đường chém giết đến dưới ải Thanh Long mới dừng đại quân lập doanh trại.

Lại nói Dương Tiễn xuất lên một cái cầu vòng đen mang theo tiểu Thanh trở lại Hồng Mông thế giới tới gặp Lâm Phong. Sau khi đồng tử truyền tin thì Cửu Vĩ Hồ Lâm Mị đi ra nói: "Chúc mừng sư huynh thoát kiếp, Chưởng giáo lão sư hiện tại đang trong nội cung. Ngươi lại mà vào."

Dương Tiễn cùng tiểu Thanh vào Cực Lạc tiên phủ, tới gặp Lâm Phong. Lâm Phong ngồi giường mây, đầu hiện vân quang cuốn cuộn hỗn loạn, chẳng phân biệt được âm dương, không phán nổi Càn Khôn. Tựa hồ mọi diễn biến của thiên địa vạn vật, tam giới sinh linh đều trong đó.

Thất công chúa tứ nữ phân ra ngồi hai bên, thực lệ đoan trang, có một vàng khí tím hiện lên đỉnh đầu xoay quanh lơ lửng nắm cầm, tiêu, thư, điệp (đàn, sáo, sách, thư)v.v., huyền ảo nói không nên lời.

Dương Tiễn trong nội tâm có cảm giác nói không nên lời. Không dám chậm trễ, liền bước lên phía trước bái hạ.

Tiểu Thanh cũng đi theo đã bái tiếp.

Lâm Phong nói: "Ngươi kiếp số đã đủ, bản thân có thể vô sự. Có điều là Cửu Chuyển Huyền Công vẫn còn phải chịu số trời vận chuyển, cần phải hết sát kiếp mới có thể thanh tịnh. Giờ có thể xuống hạ giới đến trước ải Thanh Long, đến khi qua sát kiếp mới có thể nhập về Hồng Mông thế giới."

Dương Tiễn tuân theo pháp chỉ, cùng tiểu Thanh ra khỏi Cực Lạc tiên phủ, lại đi đến ải Thanh Long.

Thất công chúa nói: "Kiếp số đã đến, trước ải Thanh Long còn có một trường nhân quả, nên cần phu quân vất vả hạ xuống phạm trần để làm một hồi nữa"

Lâm Phong nói: "Thời cơ chưa tới. Nhưng lại không tiện nói ra"

Lại nói bởi vì là có chuyện của Dương Tiễn, tất cả đám tiên nhân Vân Trung Tử đều trốn về trong ải Thanh Long. Khi Ngao Liệt lại dẫn đầu tứ hải hùng binh dẫm trước quan ải lập trận thì lại bày ra Yên La Đại trận bao trùm kín ải Thanh Long. Ngũ sắc hào quang bốc lên ngàn ngút trên nóc chín tầng trời, dưới tiếp xuống hoàng tuyền, thực là thiên địa đều nổi thông cùng một chỗ.

Dương Tiễn mang theo tiểu Thanh đến dưới ải Thanh Long tới gặp Ngao Liệt. Ngao Liệt mừng rỡ, vội vàng đón vào trong trướng mà nói: "Đại sư huynh tới vừa vặn, Ngọc Thanh môn hạ trốn về trong ải Thanh Long, dùng Yên La đại trận bảo vệ làm bên ta không sao phá được. Đại sư huynh đã tu thành thân thể Thiên Ma Vô tướng, pháp lực Thông Thiên triệt địa, chính có thể giúp ta phá Yên La đại trận để khỏi phụ kỳ vọng của sư phụ"

Dương Tiễn nói: "Sư đệ chấp chương giáo phái ta mà lập giáo pháp, ta liền tuân theo lệnh của người"

Lại nói Thượng Động bát tiên trốn về trong ải Thanh Long. Biết Dương Tiễn khó địch lại, Trương Quả Lão thì đã ứng vào kiếp số, Hà Tiên Cô nói: "Hôm nay là sát kiếp đã hiện, chúng ta đều ở trong kiếp số. Thiên cơ khó dò, trước ải Thanh Long này hung hiểm không rõ, không bằng cứ trở lại Huyền Đô."

"Lẽ ra phải làm như thế." Lam Thái Hòa là người thứ nhất gật đầu. Vượt qua năm tháng vô tận dài đằng đặc, nếu nói thần tiên sợ nhất là cái gì thì đương nhiên là cái chết.

Trăm triệu năm tu hành, vì cái gì chỉ là để thọ cùng trời đất, cùng sinh tồn. Tại sát kiếp trong đau khổ giãy dụa, tranh nhau cũng chỉ là vì một tuyến sinh cơ mà thôi.

Đang khi nói chuyện, đột nhiên sắc trời mở rộng ra, Phong Hỏa đồng tử vội vàng mà đến, Hỏa đồng tử nói: "Các vị sư huynh mau nhanh chóng nghênh đón lão sư hạ giá." Chính là Nhân giáo chỉ tôn Thánh nhân Lão Tử hạ xuống phạm trần.

Thượng Động bát tiên mừng rỡ, vội vàng dâng hương bày án, hướng lên trời mà vái, cả năm vị Kim tiên Ngọc Thanh môn hạ cùng Bạch Vân chân nhân cũng có trong đó.

Không bao lâu, Lão Tử cười thanh ngưu mà đến, Ngồi trên lô bông (bông lai) mà nói: "Các người ở trước ải Thanh Long còn có một trường nhân quả. Các người cứ lui xuống trước đi, đợi sau đó gặp lúc kết cục"

Chúng tiên không dám có ý gì, vội vàng thối lui sang một bên.

Không bao lâu chúng nhân đều thấy thiên quang rộng mở, tiên âm quanh quất ánh mây dập dềnh. Ngọc Thanh thánh nhân Linh Bảo Thiên Tôn ngồi Kim Đỉnh Hương niện hạ xuống phạm trần. Chúng tiên vội vàng bái lạy, Linh Bảo cũng lên lô bông ngồi cùng Lão Tử.

Lại nói Tiểu Bạch long đang thương nghị làm cách nào phá được Yên La đại trận, chợt có của Nguyên soái vội vàng hấp tấp báo lại. Dường như bên ải Thanh Long đối diện có nhân vật lợi hại đến liền vội vàng ra khỏi trướng quan sát. Thấy rồi lập tức quá sợ hãi, làm sao trước ải Thanh Long bốc lên hai luồng khí xanh, đục mà không dính bản, loạn mà không ô uế, uy áp tăng nhiều.

Tiểu Bạch long quá sợ hãi, "Không tốt, Nhân giáo Thánh nhân, Ngọc Thanh thánh nhân hạ xuống phạm trần, sợ là số trời có biến. Cần nhanh chóng bày án dâng hương thỉnh sư phụ Chương giáo thánh giá."

Môn hạ đệ tử Cực Lạc cung cũng biết tình hình nguy cấp bèn nhanh chóng bày ra hương án. Chợt nghe âm thanh từng hồi, cực quang chiếu khắp. Hồng Mông Cực Lạc thánh nhân hạ xuống phạm trần. Ngồi trên lô bông Lâm Phong lấy tay bắt quyết, lập tức trước trận cực quang đại thịnh đối chọi cùng hai đạo khí xanh phía xa.

Lâm Phong nói: "Các người còn có một trường nhân quả. Bọn người cứ lui xuống trước đi."

Chúng đệ tử vội vàng tuân pháp chỉ, lui sang một bên.

Không lâu sau, trên chín tầng trời một tiếng chuông vang lên, hư không mở rộng ra, Yêu tộc Đại thánh Hồn Nguyên vô cực thái thượng giáo chủ Đông Hoàng Thái Nhất cũng hạ xuống phạm trần. Ngài chấp tay chào rồi cùng Lâm Phong ngồi ở lô bông.

Lâm Phong nói: "Đạo huynh đã đến"

Thái Nhất nói: "Ta và người đều là chương quản đại giáo, nhân quả liên quan đến nhau nên không dám không đến."

Chúng đệ tử vội vàng đến bái lạy Đông Hoàng Thái Nhất.

Hai vị giáo chủ đều không nói một lời, qua được một lát Lâm Phong mới nói: "Thiên thời đã đến, trận chiến thượng cổ yêu ma, nhân quả ức vạn (trăm triệu) năm đã kết đều cần suy diễn ở trước ải Thanh Long. Phải qua trận này thì mới thuận theo số trời."

Đông Hoàng nói: "Phải đó"

Hai vị giáo chủ đứng dậy bước xuống lô bông.

Lão Tử thấy Lâm Phong cùng Đông Hoàng đã vào chiến trường bèn cùng Linh Bảo Thiên Tôn cũng đứng dậy đi vào trong trường.

"Sát kiếp đã nổi lên, tam giới tiên phàm đều lâm vào trong đó. Chính lúc đạo ta chấn hưng, đạo huynh là người chấp chương Nhân giáo sao lại khăng khăng cố chấp mà làm việc nghịch thiên?"

Đông Hoàng đầu tiên vân quang, lắc một hồi chuông ở trong vân quang rồi chỉ tay vào Lão Tử quát lớn.

Lão Tử cười to, nói: "Thượng cổ quần ma loạn lạc làm tam giới sinh linh chịu muôn vàn khổ khăn. Ta thuận theo số trời, lập ra Nhân giáo để giáo hóa việc sinh linh. Hôm nay sát kiếp nổi lên chính là lúc làm việc nhân nghĩa, vì tam giới sinh linh để mưu cầu một đường sinh cơ, đây là số trời."

Lâm Phong trầm mặc không nói.

Đông Hoàng nói: "Chúng ta đều là tam giáo nguyên thủ, đã ký thác Hỗn Nguyên. Người lại dùng đạo người để áp đảo đạo trời. Hôm nay trước ải Thanh Long phải làm một hồi phân xử, sau khi qua đại kiếp nạn thì đạo của ta mới chấn hưng. Bọn người hãy nhanh chóng thoái lui. Nếu lại đi làm việc nghịch thiên ắt không nên chuyện còn mất thể diện"

Linh Bảo Thiên Tôn nói: "Cần gì phải tranh giành giành miệng lưỡi, Cực Lạc giáo từ trong sát kiếp nổi lên, môn hạ đệ tử căn cơ còn nông cạn. Khi đến sát kiếp thì sẽ ứng kiếp số, hôm nay trước tiên sẽ phân cao thấp rồi sẽ rõ ràng."

Lâm Phong nói: "Đúng vậy" Cũng không nói nhiều lời, cầm Như Ý Kim kiếm nhắm vào đầu mà bổ.

Linh Bảo Thiên Tôn vội vàng nhảy sang một bên, xuất ra ngũ sắc kỳ, Yên La đại trận hiện lên. Hư không lập tức chấn động, ngũ sắc hào quang cuộn cuộn rít lên. Trên nổi đến trời, dưới thông địa ngục, cuộn cuộn chấn động. So với năm vị Kim tiên Ngọc Thanh môn cao hơn hàng tỉ lần. Thánh nhân ra tay, quả thật là như thần tiên xuất trần không giống người thường.

Lâm Phong cười lớn một tiếng, cất bước vào trong trận.

"Đạo huynh chậm đã." Đông Hoàng cũng cười to một tiếng ra sức quát lớn Đông Hoàng Chuông chấn động chín tầng trời, tiếng chuông mạnh mẽ ngân dài mà chụp vào đầu Lão Tử.

"Được đó" Lão Tử cười một tiếng dài, bấm tay bất quyết. Ngón tay hóa thành chỉ Thiên kiếm ngăn cản Đông Hoàng Chuông. Lại cầm trượng nhắm đúng vào mặt mà đánh, Đông Hoàng liền phát lực, Đông Hoàng Chuông lập tức cấp tốc xoay tròn, tiếng chuông dồn dập giống như than như khóc, giống như đã tới ngày tận thế.

Cái Đông Hoàng Chuông này chính là đứng đầu Tiên Thiên thập đại pháp khí, uy lực cực đại, công thủ đều được, thật là lợi hại.

Đông Hoàng nói: "Sát kiếp đã lên, bọn người làm việc nghịch thiên mà còn không biết. Hãy nhanh chóng rút lui để khỏi bị mất thể diện"

Lão Tử cười nói: "Nói làm gì nhiều, hãy xem ta phá chuông đồng của người" Nói rồi vung tay xuất ra Kim Cương trạc (vòng tay), đập về phía Đông Hoàng Chuông.

Kim Cương trạc chính là khi Lão quân lập ra Nhân giáo thì biến thành. Nó có đại công đức thứ hai trên đời, lại có rất nhiều Tiên Thiên pháp khí thực là khó đối phó.

Thái Nhất Vội vàng thu Đông Hoàng Chuông bước vào Yên La đại trận.

Lại nói Lâm Phong vào Yên La đại trận bèn quát to một tiếng, một pho tượng như cái tháp khổng lồ hiện lên trên đỉnh đầu cao đến ngàn trượng. Huyền Hoàng khí phun xuống bảo vệ quanh thân đầy lùi ngũ sắc hào quang.

Lâm Phong lắc mình đi vào trong trận đến phía dưới pháp đàn, lớn tiếng nghiêm nghị quở trách: "Cửu cửu quy nguyên số lượng đã đủ, thiên địa quay về hỗn độn. Cực Lạc giờ làm đại sát chủ sát phạt tam giới cho đến khi hết nhân quả tam giới. Đó là số trời, người dùng Nhân đạo che Thiên đạo, không tuân số trời, hãy đợi ta bắt người đến Vô Lượng cung giao cho sư phụ xử lý."

Linh Bảo cười khẩy nói: "Chớ vội cuồng ngôn, trước cứ tạm so cao thấp rồi nói sau."

Lâm Phong cũng cười gằn: "Được thôi" Nói rồi tay cầm Như Ý Kim kiếm nhắm xuống đầu mà bổ.

"Như Ý Kim kiếm chính là khai thiên thánh khí không gì hơn được, chẳng kém gì Bàn Cổ phủ và Thái Cực đồ, thực là khó ngăn cản." Linh Bảo Thiên Tôn cảm thấy ý niệm trong đầu ập đến liền vội vàng dừng lại. Ngũ hành kỳ lập tức xoay tròn tựa như muốn dời non lấp biển. Linh Bảo ra sức quát lớn, một cái Hóa Long phun ra ngũ sắc hào quang hướng Lâm Phong đổ tới.

Lâm Phong cười to: "Ngũ hành chính là nằm trong bàn tay ta. Hay xem ta làm sao mà phá Ngũ Hành Yên La của người" Hắn hất tay áo lên, một đạo Thất Thái Thần quang bay ra, đem Hóa Long nện thành gió nhẹ tiêu tan trong hư không.

Thất Thái Nguyên thạch chính là vô thượng pháp khí Bàn Cổ khai thiên đã sinh ra, có đệ nhất đại công đức ở đời sau. Không có gì không phá, còn hơn cả Kim Cương trạc (vòng tay). Còn Hóa Long này chẳng qua chỉ là ngũ hành biến thành, thuật pháp tuy nhiên lợi hại nhưng làm sao có thể ngăn cản được Thất Thái Nguyên thạch khai thiên đỉnh cấp pháp khí.

Linh Bảo bấm tay bắt quyết hóa ra một con thỏ long há miệng cắn Lâm Phong.

Lâm Phong cười lớn một tiếng xuất ra Linh Lung Bảo Tháp hộ thân, cất bước đi lên. Tay cầm Như Ý Kim kiểm bỏ vào mặt Linh Bảo.

Linh Lung Bảo Tháp cùng Thất Thái Nguyên thạch một công một thủ, ngoại trừ tam đại khai thiên pháp khí thì không gì có thể phá, vạn pháp bất xâm, thỏ long làm sao có thể làm bị thương Lâm Phong.

"Thằng nhãi này được Thất Thái Nguyên thạch cùng Linh Lung Bảo Tháp, lại có Như Ý Kim kiểm trấn ma, chính xác là khó đối phó" Thấy Ngũ hành biến thành thỏ long khó đá thương được Lâm Phong, Linh Bảo vội vàng xuất ra Hỗn Nguyên chùy ngăn cản.

Chỉ nghe thấy "Răng rắc" một tiếng. Hỗn Nguyên chùy học lớn một tiếng, bị Như Ý Kim kiểm chém thành hai đoạn. Linh Bảo lập tức giận dữ: "Khá lắm Lâm Phong, đích thực là khinh người quá đáng."

Lâm Phong cười to: "Người không tuân số trời làm điều nghịch thiên, ta muốn bắt ngươi đem về Vô Lượng cung giao cho sư phụ xử lý."

Linh Bảo bị chọc giận râu tóc dựng ngược, cả giận nói: "Người có bản lĩnh gì mà cũng dám cuồng ngôn như vậy"

Lâm Phong nói: "Chớ có nói nhảm, hãy xem bản lĩnh của ta" Nói rồi ra sức quát lớn, một cái cầu vòng vàng kim ở trong ngũ sắc hào quang bay lên, Lâm Phong múa kiếm cất tiếng quát lớn: "Lên" Cầu vòng vàng lắc lư rồi quay đầu đánh vào cửa thỏ.

Linh Bảo giận dữ: "Tức chết ta vậy" Nói rồi cầm Hỗn Nguyên kim thước đánh vào mặt Lâm Phong.

Lâm Phong giờ kiếm để che, Linh Bảo biết khó lòng địch lại Như Ý Kim kiếm, lại vội vàng nhảy ra. Lâm Phong cười lớn một tiếng, cất bước đậm xuống, Thất Thái Nguyên thạch lại đánh vào mặt Linh Bảo.

Linh Bảo râu tóc đều dựng lên, tự biết kẻ địch khó đối phó đành phải mượn Yên La đại trận yểm hộ. Lâm Phong hét lớn một tiếng, trong tiếng nổ, Linh Lung Bảo Tháp chấn động mạnh, ngũ sắc hào quang lui lại. Lâm Phong lắc mình đến trước mặt Linh Bảo rút kiếm mà bỏ.

Linh Bảo muốn mượn đại trận yểm hộ, nhưng Lâm Phong lại là người đầu tiên đến cửa thỏ xuất ra Thất Thái Nguyên thạch nhằm giữa lưng Linh Bảo đánh cho Linh Bảo Thiên Tôn liều xiêu đến phải cân đầu liền ba lần.

"Khá lắm Cực Lạc yêu đạo, thế không cùng người dừng lại" Linh Bảo Thiên Tôn bị mất thể diện, giận dữ đến chân thần sôi trào. Nhưng lại tự biết khó địch nổi Lâm Phong bèn vội vàng thu ngũ sắc kỳ lân mình một cái chạy vào trong cõi hỗn độn.

Lâm Phong cười gằn một tiếng, cũng cất bước vào trong hỗn độn.

Lại nói Đông Hoàng Thái Nhất vào Yên La đại trận, lượn quanh mấy vòng chỉ thấy Linh Bảo thu ngũ sắc kỳ lân hướng hỗn độn mà đi, làm sao khách khí liền lắc Đông Hoàng Chuông, đánh cho Linh Bảo lại bị té nhào.

Linh Bảo liên tiếp bị mất thể diện, lửa giận có thể đốt cạn ba sông bốn biển nhưng chỉ vội vàng trở mình đứng lên, bất chấp cùng Đông Hoàng so đo, xoay người hướng vào trong hỗn độn mà đi.

Lão Tử đuổi đến nơi, chỉ Thiên kiếm bỏ vào mặt Đông Hoàng, lại xuất lên Kim Cương trạc (vòng tay) đánh vào Đông Hoàng Chuông. Đông Hoàng giận dữ: "Dám chèn ép ta như thế" Lấy tay mà chop, Tiểu Bạch long chỉ cảm thấy Nguyên Thần vừa động thì Kim Vũ phiến (quạt lông) đã bay lên trời mà đi.

Đông Hoàng cầm Kim Vũ phiến, phe phẩy mấy cái. Lão Tử lại càng hoảng sợ, vội vàng nhảy sang một bên nhưng lại không kịp thu hồi Kim Cương trạc bị quạt thu vào.

Thiên địa vạn vật, ai cũng biết trong Tiên Thiên ngũ hành, Ngũ sắc thạch chính là do Nữ Oa nương nương luyện Tiên Thiên ngũ hành mà sinh. Lại có Lâm Phong lập Cực Lạc đại giáo hậu thiên đệ nhất đại công đức, không có gì không đánh nổi, phi thường huyền diệu.

"Ngũ sắc thạch bị Cực Lạc giáo chủ dùng hậu thiên đệ nhất đại công đức luyện thành pháp khí trấn giáo, chính xác là huyền diệu phi thường, không có gì không đá rơi." Lão Tử thấy bị thu Kim Cương trạc cũng không khỏi đau lòng, vội vàng xuất ra Thái Cực đồ, vận khởi pháp lực rung lên, một cái cầu vòng vàng kim cuốn về hướng Đông Hoàng.

Đông Hoàng thầm nghĩ: "Thái Cực đồ chính là pháp khí vô thượng khai thiên, có thể biến đổi sinh linh vạn vật. Chỉ có Như Ý Kim kiểm cùng Bàn Cổ phủ mới có thể cùng tranh đấu" Liền vội vàng nhảy sang một bên, xuất ra Kim Vũ phiến mà quạt.

Lão Tử rung cho Thái Cực đồ mở rộng đến cuốn lấy, nhưng lại lọt vào trong ngũ sắc hào quang.

Đông Hoàng thầm nghĩ: "Cực lạc giáo chủ điểm hóa Ngũ sắc thạch, đứng đầu Cực Lạc đại giáo, làm chủ tam giới sát phạt, chính là số trời. Lão quân lại dùng Nhân đạo để đề Thiên đạo là nghịch số trời. Mặc dù Kim Vũ phiến có huyền diệu mấy cũng không thể đánh rơi Thái Cực đồ. Có thể thấy được là nghịch thiên ắt khó nhọc, thuận lòng trời thì nhân hạ, kể cả là Hỗn Nguyên giáo chủ chúng ta cũng không thể nghịch."

Chỉ ăm một tiếng nổ, thấy Ngũ sắc hào quang sôi động, Thái Cực đồ hóa thành một tòa kim kiều. Lão Tử râu tóc dựng ngược đứng ở trên cầu. Có điều Đông Hoàng mặc dù thuận lòng trời mà đến, mượn số trời để trấn áp Thái Cực đồ, nhưng Kim Vũ phiến cuối cùng vẫn thua một bậc nên trấn ép không được khai thiên thánh khí như Thái Cực đồ, bị Lão Tử phá vỡ xuất ra.

Lão Tử chịu đòn, bị mất thể diện trông có vẻ chật vật, phải vận hết bản lĩnh rung Thái Cực đồ, cuốn đến Đông Hoàng.

Đông Hoàng thấy Kim Vũ phiền cuối cùng vẫn yếu một bậc trấn áp không được bậc khai thiên thánh khí như Thái Cực đồ đành phải nhảy ra. Kim Vũ phiền lại quật về hướng Lão Tử. Lão Tử dù sao cũng là bậc trưởng giáo chí tôn, như thế nào chịu năm lần bảy lượt để cho Kim Vũ phiền làm mất thể diện. Cũng đành vội vàng nhảy ra, hai vị thánh nhân ngời tới ta lui đều là lòng có e ngại, trong lúc nhất thời nhưng cũng chẳng phân biệt được cao thấp.

Lại nói bốn vị thánh nhân ở ải Thanh Long trước mặt tất cả giáo đệ từ không chịu thua kém ra tay hết mức. Tam giới tiên yêu Phật ma đều e sợ phải họa đến thân, đều đóng động phủ. Cửa chính không ra, cửa phụ không bước, mà ngay cả Ngọc đế cũng trốn vào trong Dao Trì chẳng quan tâm.

Thánh nhân tranh giành có số trời vận mệnh làm tăng giảm công quả, có điều đám thần tiên không đắc đạo đến hư không có khả năng suy đoán sao.

Lâm Phong đuổi theo Linh Bảo Thiên Tôn vào hỗn độn, vòng vo một hồi lại đến Nhân Giới.

Trong tam giới. Chỉ có Nhân Giới lớn nhất, do vô số tinh hệ vũ trụ tạo thành, vô biên vô hạn.

Lâm Phong nghiêm nghị quát: "Linh Bảo, ngươi không tuân số trời, không phân biệt nhân quả. Chống lại sự mệnh, ta hôm nay phải bắt ngươi đến Vô Lượng cung giao cho sự phụ xử lý." Liền hất tay áo lên, một đạo Thất Thái Thần quang kích động ra nhằm hướng Linh Bảo mà đánh.

Linh Bảo cả giận nói: "Chúng ta đều là tam giáo nguyên thủ, đều đạt đến hư không. Ngươi làm gì có năng lực bắt ta. Sát kiếp nổi lên, tam giới sinh linh đều chung một tuyến sinh cơ. Ngươi tàn nhẫn hiếu sát, không đếm xỉa tam giới sinh linh, ta há có thể cho phép ngươi."

Lấy tay mà bóp, trong bàn tay hiện ra Hồng hoang vũ trụ. Hàng tỉ ngôi sao ở trên hư không trong bàn tay thánh nhân giống như đồ chơi, bị đại pháp lực ép thành quả đấm đập vào Thất Thái Thần quang.

Trong tiếng nổ ầm ầm, hàng tỉ ngôi sao tan thành mây khói. Thất Thái Thần quang vô cùng vô lượng, đánh cho Linh Bảo Thiên Tôn lăn lộn mấy vòng. Pháp lực của Linh Bảo tán loạn, quần áo xộc xệch, chật vật không thành bộ dáng, lửa giận đủ để đốt cạn ba sông bốn biển.

Lâm Phong vùng vằng kiểm đến chỗ, Linh Bảo vội vàng nhảy sang một bên cảm Hồn Nguyên Kim thước đến đánh. Lâm Phong xuất ra Linh Lung Bảo Tháp hộ thân vạn pháp bắt xâm nên cũng không để ý Linh Bảo đến đánh, giờ kiểm chém thẳng vào.

Linh Bảo vội vàng lại nhảy ra, chật vật tới cực điểm.

Lâm Phong cười to, "Ta chấp chương Cực Lạc đại giáo, chính là người làm chủ sát kiếp, xem ta như thế nào bắt ngươi." Cát bước đi xuống, Thất Thái Nguyên thạch đánh vào mặt Linh Bảo.

Linh Bảo chống đỡ không lại bèn vận khởi thần thông, quát lớn một tiếng. Hư không mạnh mẽ run lên, vô số vũ trụ hóa thành một đám hỗn độn, Lâm Phong cười nói: "Đầu gối ngươi còn là đạo môn chương giáo, dùng Nhân đạo áp chế đạo trời. Hôm nay sao lại cũng diệt sát hàng tỉ sinh linh làm việc thấp hèn còn cười ta ưa sát sinh vậy."

Linh Bảo xuất lên Hồn Nguyên kim thước đánh tới lại bị Linh Lung Bảo Tháp đẩy ra. Trong lòng biết không cách nào ngăn cản, vội vàng lại nhảy ra, lắc mình một cái lại đi vào trong hỗn độn.

Lâm Phong theo đuổi không tha. Xuyên qua hỗn độn hồi lâu thì hiện ra một mảnh thiên địa, chính giữa có một tòa pháp đàn. Đó là Vô Lượng cung của Bàn Cổ Hồng Quân tổ sư, Linh Bảo xoay người chạy vào Vô Lượng cung.

Lâm Phong cũng đi vào theo thì thấy trên pháp đàn không có một bóng người, Linh Bảo đang an vị ngồi trên vị trí của thánh ở trước pháp đàn nhìn hắn cười gằn một tiếng, cũng không nhiều lời nói.

Lâm Phong cũng tự cười khẩy một tiếng, đến ngôi đệ nhất thánh vị ngồi xuống.

Cùng lúc này, Đông Hoàng và Lão Tử cũng trước sau mà đến, đều tự vào thánh vị rồi nhìn nhau cũng không nhiều lời nói.

Chẳng bao lâu sau, lần lượt Nguyên Thủy thiên tôn và Bà La hai thánh cũng đến.

Nguyên Thủy thiên tôn cùng bốn vị giáo chủ chào hỏi rồi cũng vào thánh vị.

A Di Đà Phật nhìn Lâm Phong tụng niệm đạo âm: "Giáo chủ hữu lễ." Lại cùng tam thanh thánh nhân và Đông Hoàng Thái Nhất chào qua rồi cũng vào thánh vị.

Vô Thiên nhưng lại không nói một lời, vào thánh vị liền nhắm mắt trầm tư.

Cũng không biết trải qua bao lâu, hoặc là một ngày, cũng có thể là một năm. Hư không chấn động, trên pháp đàn hiện ra một đạo nhân, đúng là khai thiên Bàn Cổ chân nhân, Hồng Quân tổ sư.

Bảy thánh vội vàng đứng dậy bái lạy.

Bàn Cổ nói: "Hôm nay là bảy thánh cùng đến, chính hợp số trời. Đại đạo của ta đã từ lúc hỗn độn mở ra, phát dương địa thủy hỏa phong. Hiện để các ngươi là Hồn Nguyên Đại La Kim Tiên. Lệnh cho các ngươi thuận mệnh trời cho hết sát kiếp, không được sai sót."

Bảy thánh vội vàng tuân pháp chỉ bái lạy, sau đó mới ngồi vào thánh vị.

Bàn Cổ nói: "Hôm nay là sát kiếp nổi lên, tam giới tiền phạm đều phải qua hết sát kiếp mới hợp số trời."

Chúng thánh đều nói: "Lệnh của sư phụ không dám không nghe"

Bàn Cổ lại nói: "Các người đều là tam giáo nguyên thủ, nên thuận lòng trời ứng kiếp, không thể chậm trễ."

Chúng thánh lại tuân pháp chỉ.

Bàn Cổ không hề nói nhiều, hóa thân thành hư không đi về nhập đạo.

Linh Bảo nhìn về phía Lâm Phong, cười khẩy một tiếng, cũng không nhiều lời nói, đứng dậy ra khỏi Vô Lượng cung trở lại Ngọc Thanh thiên.

Lão Tử cùng Nguyên Thủy trầm mặc không nói, cũng đứng dậy tất cả trở lại Huyền Đô và Thượng Thanh thiên mà đi.

Lâm Phong thở dài: "Sát kiếp đã đến, nhân quả lộn xộn không phân biệt, nhưng lại khó có thể nói rõ ràng." Không hề nói nhiều, thông dong trở lại Hồng Mông thế giới mà đi.

Đông Hoàng cũng nhìn Vô Thiên cười gằn một tiếng, trở lại Đông Hoàng cung cũng đi.

Lại nói trước ải Thanh Long bởi vì là Lão Tử cùng Linh Bảo bị mất thể diện mà mất khí vận, Tiểu Bạch long Ngao Liệt dẫn đầu thủy quân tứ hải lại có thêm Cực Lạc giáo môn hạ đệ tử phụ tá, một trận phá được ải Thanh Long chém giết Đại Đường binh tướng máu chảy thành sông, thầy ngã trăm vạn dặm. Hàng tỉ oan linh dưới phủ kín đất, trên thì oán khí bay thẳng lên trời cao, chấn động mặt trăng mặt trời.

Có điều là hôm nay sát kiếp đã đến, Ngọc đế đã sớm tránh ở trong Dao Trì chẳng hề quan tâm, e sợ cho họa đến bản thân.

Tiểu Bạch long hạ được ải Thanh Long, dưỡng binh ba tháng, hùng tâm đại chấn, liền lại xua binh thẳng đến ải Chu Tước. Lí Hạo được báo cũng chẳng vội vàng dẫn một đám tà ma ngoại đạo thuộc hạ ở trước ải Chu Tước triển khai trận thức, cùng Ngao Liệt một so tài.

Trước trận hai quân đột nhiên Phật quang chiếu khắp, âm Phật lượn lờ. Lí Hạo kinh ngạc, lập tức mừng rỡ: "Đức Phật nam mô A Di Đà Phật thượng sư đã hạ xuống phạm trần, nhanh chóng thiết lập hương án nghênh đón."

Không bao lâu sau, đứng đầu vạn Phật A Di Đà Phật hạ xuống phạm trần, Lí Hạo vội vàng bái lạy. Phía sau là một đám tà ma ngoại đạo được Phật quang tẩy rửa thu thập. Tội lỗi đã giảm đi không ít, cũng đang cuồng quật bái lạy.

A Di Đà Phật hạ xuống phạm trần, ngồi trên lô bông, cũng không nói nhiều lời. Không bao lâu sau, Ma giới Đại thánh Vô Thiên cũng hạ xuống phạm trần. Hai vị giáo chủ đều gật đầu, cũng không nói nhiều lời liền ngồi trên lô bông làm cho Lí Hạo cùng một đám tà ma thuộc hạ không đoán được đang nghĩ gì.

Tiểu Bạch long thấy hai vị giáo chủ Bà La giáo hạ xuống phạm trần, lập tức quá sợ hãi. Vừa mới thầm kêu không ổn đã có đồng tử báo lại, Đại sư tỷ Lâm Mị tới gặp. Ngao Liệt vội vàng ra đón, chỉ thấy Cửu Vi Hồ Lâm Mị mặc bộ quần áo lụa cực kì diễm lệ. Chân thành mà nói thì chính xác là làm điên đảo chúng sinh. Chỉ nhìn thấy mà một đám nam nhân môn hạ đệ tử Cực Lạc giáo đã âm thầm nuốt nước miếng. Nhưng mà Lâm Mị lại có một vẻ uy nghiêm, làm cho người không dám trực tiếp thẳng.

Tiểu Bạch long vội hỏi: "Đại sư tỷ sao đến?"

Lâm Mị nói: "Hôm nay là sát kiếp nổi lên, trước ải Chu Tước sẽ có một hồi nhân quả quan hệ đến sinh tử tồn vong của đệ tử giáo ta. Chương lão Đại lão gia cùng Thái Nhất lão sư sắp hạ xuống phạm trần. Sư đệ nhanh chóng thiết lập hương án nghênh đón sư phụ, không thể chậm trễ."

Tiểu Bạch long không dám chậm trễ, vội vàng dâng hương thiết án. Không bao lâu sau, Lâm Phong cùng Đông Hoàng Thái Nhất trước sau đều hạ xuống phạm trần. Cực Lạc giáo môn hạ đệ tử liền bước lên phía trước khấu kiến. Nhị vị giáo chủ ngồi trên lô bông, chúng đệ tử thì đứng nghiêm bên dưới, chỉ có Thái Y và Nghê Thường ngồi ở bên người Lâm Phong.

Lâm Phong nói: "Từ trong Hỗn Độn, đạo huyền nổi lên. Từ khi sư phụ khai thiên đến nay, đã đủ chín chín tám mươi một ức năm, chính hợp đại thừa quy nguyên. Hôm nay là sát kiếp nổi lên, nhân quả đã kết từ cuộc chiến thượng cổ yêu ma đều giải quyết ở trước ải Chu Tước. Trước tạm cùng hai vị giáo chủ Bà La đã đấu một hồi, giờ lại làm cho đến cùng"

Đông Hoàng nói: "Phải đó" Lập tức hai vị thánh nhân đứng dậy xuống khỏi lô bông.

Hai thánh Bà La cũng biết này trường nhân quả này quan hệ đến tất cả sinh tử tồn vong cáo giáo nên không dám chậm trễ, cũng đứng dậy xuống lô bông.

Lâm Phong nói: "Cuộc chiến yêu ma, Bà La nhất giáo đã rời khỏi tam giới. Hôm nay là sát kiếp nổi lên, hai vị giáo chủ còn muốn làm việc đập lư là chuyện nghịch thiên mang họa cho môn hạ đệ tử, đáng tiếc, đáng tiếc."

Vô Thiên nói: "Giáo chủ đừng vội nhiều lời, hôm nay trước ải Chu Tước cho hai giáo làm hồi kết thúc nhân quả. Trước tạm lĩnh giáo bản lĩnh của giáo

chủ"

Lâm Phong cười to nói: "Rất tốt." Cầm Như Ý Kim kiếm nhắm ngay vào mặt mà đánh.

Vô Thiên vội vàng vung tay lên hiện ra Huyết Hà sát trận, lắc mình một cái đi vào trong trận, Lâm Phong vung kiếm vào theo.

Đông Hoàng bấm tay bắt quyết, trên đầu hiện ra Đông Hoàng Chuông liền phát lực mà lắc. Tiếng chuông réo rất du dương, chấn động trời cao, nhằm A Di Đà Phật chụp xuống.

A Di Đà Phật bấm tay bắt quyết, mười hai đài sen hiện lên đỉnh đầu ngăn cản Đông Hoàng Chuông. Thái Nhất xuất ra Thất Bảo Tỏa Ma kính rồi phát lực thúc giục, một đạo bạch sắc kiếm quang bắn về phía A Di Đà Phật.

A Di Đà Phật dùng tay khẽ vẫy, một đóa bạch sắc hoa sen ngăn lại Thất Bảo Tỏa Ma kính, chỉ thủ chó không tấn công.

Thánh nhân đã ký thác hư không nên vạn kiếp không thành ma, chẳng phân biệt được cao thấp. Đơn giản chỉ là vì nhân quả liên quan mà phải nghịch số trời. Chỉ còn chờ đến pháp bảo cung các ảnh hưởng các nhân tố khách quan mới có thể phân cao thấp.

A Di Đà Phật chỉ thủ chó không tấn công, Thái Nhất thực sự không làm gì được.

Bạn đang đọc truyện *Vô Lại Kim Tiên 2* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 80: Toàn thư hoàn.

Lại nói trong cuộc chiến thượng cổ yêu ma, bởi vì là vận số đã hết mà Thiên Hoàng Thái Huyền mất mạng trong Huyết Hà sát trận. Hồng Mông cực lạc giáo chủ Lâm Phong tụ hội lại Thái Huyền chân thân, lại mượn thân thể Thái Huyền mà thành đạo. Thái Huyền chính là Lâm Phong, Lâm Phong cũng Thái Huyền thực huyền diệu phi thường.

Hôm nay trước ải Chu Tước thánh nhân hai giáo hạ xuống phạm trần. Tái hiện Huyết Hà sát trận nên Lâm Phong tất nhiên là quen thuộc.

Cất bước vào sát trận, ngập trời huyết lãng cuộn cuộn đùng đùng, đôn dập gào thét giống như đến ngày tận thế. Âm phong nối tiếp nhau ủa đến làm cho khắp cả người phát lạnh.

Lâm Phong quát lên phát lực, trên đỉnh hiện ra Linh Lung Bảo Tháp, Huyền Hoàng khí thổi ngược xuống đẩy lùi huyết vụ.

Lâm Phong cả người lắc lư búng tay bắt quyết làm huyết vụ xung quanh tán ra. Trên Huyết hà (sông máu) hiện ra Vô Thiên chân nhân. Lâm Phong nói: "Giáo phaid Bà La đã rút khỏi tam giới, lại dùng ma hóa Phật thay mặt đời làm việc đó là việc nghịch thiên. Kiếp vận nổi lên cuối cùng tất rơi vào tai họa, hãy mau trở về Hòa Vân Động tranh cho bị mất thể diện"

Vô Thiên cười khẩy nói: "Lại muốn so cao thấp, rồi hãy tính tiếp"

Lâm Phong không nói nhiều, xuất ra Thất Thái Nguyên thạch đánh ngay vào mặt.

Vô Thiên há miệng phun ra một pho tượng huyết sắc hoa sen khoảng trăm trượng để đỡ, lại bị Thất Thái Nguyên quang đánh vỡ. Vô Thiên nhảy sang một bên vung tay áo, một huyết lãng (song máu) cuốn về phía Lâm Phong.

Lâm Phong cất bước lên trên trường kiếm bỏ xuống. Linh Lung Bảo Tháp ngoài trừ tam đại pháp khí còn không gì có thể phá, cái huyết lãng này làm sao có thể đã thương được hắn.

"Thằng nhãi này được lão sư khai thiên cho đỉnh cấp pháp khí, lại có Linh Lung Bảo Tháp đại công đức phò tá, vạn pháp bất xâm, thực là khó đối phó." Vô Thiên liền chuyển thân trốn vào trong huyết lãng.

Lâm Phong cười lớn một tiếng. Trường kiếm bỏ xuống như xé trời nên xuống huyết lãng. Kiếm chém tới đâu thì Vô Thiên lẩn nhanh như chó nhà có tang, né trái tránh phải rất chặt vật.

Lâm Phong chuyển qua vài cửa trận rồi quát lên phát lực. Một luồng Hồng Mông tử giáng xuống phương vị Thất Sát. Một tiếng nổ vang mà phá được Huyết Hà sát trận. Vô Thiên kinh hoàng vội vàng bắt quyết thu lại Huyết Hồn Phiến rồi phá vỡ hư không nhằm hướng Hòa Vân Động mà đi.

A Di Đà Phật thấy Huyết Hà sát trận bị phá, Vô Thiên bỏ chạy thì cũng niệm đọc Phật hiệu, rời khỏi Đông Hoàng đi về phía thế giới cực lạc.

Lâm Phong cùng Đông Hoàng cũng không tham gia cuộc tranh giành của môn hạ đệ tử đều tự trở về Hồng Mông thế giới và Đông Hoàng cung.

Tiểu Bạch long tỉnh mắt thấy Huyết Hà sát trận bị phá liền vội vàng hỏi Cửu Vĩ Hồ Lâm Mị. Lâm Mị vận khởi pháp lực Nguyên Thần liền hiểu thấu số trời. Mắt thấy hai Vị lão sư phá Huyết Hà sát trận, Ma Môn vận số đã tận nên không còn do dự lập tức hạ lệnh xua binh công phạt.

Lập tức Tiểu Bạch long ra lệnh một tiếng, môn hạ đệ tử Cực Lạc giáo xông tới chém giết đám tà ma ở trước chỗ Lí Hạo ngồi. Dương Tiễn vận khởi Huyền Công, thi triển thần thông toàn thân quạt lớn mà phát lực đem vài tà ma ấn vào Luân Hồi.

Một cái hắc cầu vòng phá vỡ hư không cuốn tới, đó cũng là Ma vương Xi Vưu. Bỗng nghe trong hư không một tiếng hét to, một cái thanh sắc cầu vòng cuốn về hướng Xi Vưu lão ma, đó là Vu tổ Tần Xuyên lặng yên tham cứu tạo hóa thì thấy được một tia thiên cơ. Trong lòng biết trước ái Chu Tước chính là nơi chấm dứt nhân quả đã kết từ trận chiến thời thượng cổ yêu ma, chỉ lúc đó mới có thể vượt qua sát kiếp.

Lập tức là đệ tử hai giáo trước ái Chu Tước thi triển trận hạo kiếp chưa từng có. Từ thời trận chiến thượng cổ yêu ma, nhân quả yêu ma hai tộc đều kết ở trước ái Chu Tước. Lại có một tiếng đạo hiệu, một đạo độn quang hạ xuống, người đến là Đông Hoa thượng tiên, cùng Vu tổ Tần Xuyên và Nhị Lang chân quân Dương Tiễn chung sức đánh Xi Vưu lão ma.

Thánh nhân tranh giành, chính là cuộc tranh vận trời số mệnh.

Lâm Phong chương quản Như Ý Kim kiếm, số mệnh kéo dài. Vô Thiên bị mất vận khí, kiếp số tất nhiên là đổ xuống đầu môn hạ đệ tử. Vu tổ Tần Xuyên và Đông Hoa thượng tiên cùng Xi Vưu lão ma đều có nhân quả chưa xong, tất nhiên là cần có một trường chém giết. Kiếp số đã lên, chỉ có qua khỏi sát kiếp mới có thể an thân nên không hề giữ chút lưu tình.

Dương Tiễn vận chuyển Huyền Công toàn thân biến hóa nhanh chóng cao lên ngàn trượng. Đứng cao chọc trời mà chụp một cái nắm lấy Ma giới Đại hộ pháp Hắc Bảo trong tay. Hai tay xiết chặt, Hắc Bảo quất to một tiếng mà thành tro bụi tan đi, đến nửa điểm chân linh cũng không còn lưu lại. Cự Hạt cùng Huyết Ma mất thấy không ổn, vội vàng xuất độn quang định trốn.

Dương Tiễn hét lớn một tiếng: "Chạy đi đâu." Rồi phóng lên trên đuổi tới sau lưng, vận khởi thần thông chụp luôn Cự Hạt cùng Huyết Ma, chế ngự Nguyên Thần mà ném cho lão Chí Minh đang chạy theo sát.

Lý Hạo thấy tình thế không ổn vừa muốn độn quang, bỗng nghe được một tiếng nổ dữ dội vang lên. Một cái cầu vòng vàng hạ xuống, nhoáng một cái đã biến thành một cột chống trời. Đương đầu với vó ngựa này Lý Hạo bị đánh cho thần hình cụ diệt. Hai khóa xá lợi từ to bằng cái bát nhảy ra liền bị một cánh tay lớn lẳng không nện xuống đập thẳng vào một đám tà ma đang sợ choáng váng.

"Yêm lão Tôn đã tới!" Tiếng cười quái dị vang lên, Hầu tử lộn một căn đầu tới, vung tay lên đem hai khóa xá lợi mất chân linh ném cho Thạch Cơ đến sau. Lại vung Kim Cô bổng, tiện tay đánh giết vài tên tà ma.

Lập tức khí thế của Cực Lạc môn đại thịnh, đem một đám tà ma dưới trướng Lí Hạo giết cho máu chảy thành sông. Binh tướng quận Nam Hải cũng tan rã nên bị một đòn mất ái Chu Tước.

Xi Vưu lão ma thấy tình thế không ổn liền đâm vào một thương, bức Tần Xuyên tránh ra định chạy. Đông Hoa thượng tiên quát: "Chạy đi đâu, đạo huynh nhanh chân!" Từ trên không một xích y đạo nhân hạ xuống, ngăn cản đường chạy của lão ma. Đó là đại thân ngoại hóa thân thứ hai của Đông Hoa thượng tiên liền cùng Tần Xuyên và chân thân của Đông Hoa thượng tiên vây quanh Xi Vưu lão ma.

Có điều lão ma này tung hoành từ thời thượng cổ Hồng hoang, uy danh chấn động tam giới, pháp lực Thông Thiên triệt địa. Muốn bắt được lão ma này tuyệt đối không phải chuyện dễ. Để tránh đem dài lắm mòng, Tiểu Bạch long vội vàng kêu một tiếng: "Đại sư huynh." Rồi ném Kim Vũ Phiến ném đến.

Dương Tiễn nghe được liền tiếp Kim Vũ Phiến vận khởi Huyền Công quạt một cái. Lão ma lóe lên né tránh mà không kịp, bị lọt vào trong ngũ sắc hào quang.

Đông Hoa thượng tiên trong lòng thăm than, "Cực Lạc giáo chủ được thánh mẫu nương nương bảo hộ, chương quản Như Ý Kim kiếm, lập ra môn phái lớn Cực Lạc. Điểm hóa được Ngũ Sắc thạch, sau này ắt thêm đệ nhất đại công đức, quả thật uy lực khó lường. Khi kiếp nạn đến tất Bà la giáo phải làm rơi vào tai họa"

Trước mắt không nói đến chuyện thuộc hạ Tiểu Bạch long là Thanh Long quan chính đón binh mã. Lại nói Dương Tiễn đem Xi Vưu lão ma lên Hồng Mông thế giới, tới gặp Lâm Phong. Lâm Phong chỉ một ngón tay giải cầm chế cho lão ma. Đôi mắt lão ma đảo đảo liên tục suy nghĩ làm sao có cơ hội trốn, Lâm Phong lại nói: "Kiếp số đã đến, nghiệt súc nhà ngươi nhân quả quán thân, không được thoát kiếp. Tất phải chịu hình phạt ngũ mã phanh thây đó."

Lão ma vừa nghe lập tức hoảng sợ hồn bay phách lạc bất chấp mọi thứ xuất độn quang định bỏ chạy.

Lâm Phong cười lạnh một tiếng, búng một ngón tay. Lão ma chưa kịp ra khỏi Cực Lạc tiên phủ liền rơi xuống, Lâm Phong dặn dò: "Đem lão ma giải đến Hòa Vân cung"

Dương Tiễn tuân lệnh áp giải lão ma đến Hòa Vân cung, thấy Tam Hoàng thánh nhân bèn nói: "Phụng lệnh chương giáo Đại lão gia đệ tử đưa Xi Vưu đến chờ đợi ba vị Thánh hoàng xử trí."

Hiên Viên Thánh hoàng nói: "Từ thời trận chiến thượng cổ yêu ma, Thái Thanh thánh nhân lập Nhân giáo, chấn hưng Nhân giáo làm nhân quả dây dưa đã

qua trăm triệu năm. Hôm nay là kiếp vận nổi lên, Xi Vưu lão ma phải chịu hình phạt ngũ mã phân thân"

Lão ma kêu to: "Xin tha mạng"

Dương Tiễn cười gằn nói: "Đồ lão ma nhà ngươi làm nhiều việc ác. Còn muốn lưu lại được tánh mạng sao"

Hiên Viên Thánh hoàng lệnh đồng tử điều khiển Ngũ Thất Hình Thái Long Mã khác nhau đến. Xi Vưu vừa thấy, lập tức sợ đến hồn bay lên trời. Nguyên Ngũ Thất Long Mã này chính là tọa kỵ thay cho người đánh xe của Tam Hoàng thánh nhân, đặc biệt khác với Xi Vưu lão ma. Bởi vậy mới có cái kết quả này.

Hiên Viên Thánh hoàng lệnh cho đồng tử đem lão ma cột lên Long mã. Lập tức một tiếng pháo vang lên, Xi Vưu lão ma bị năm xe xé xác. Một pho tượng Nguyên Thần nhảy ra, Hiên Viên Thánh hoàng chỉ Thiên kiếm đem Nguyên Thần cũng chém ngay dưới thân kiếm mà hóa thành tro bụi bay đi.

Dương Tiễn sau khi từ biệt ba vị Thánh hoàng, lại trở về trước ải Chu Tước.

Sau khi chinh đồn binh mã ba tháng. Tiểu Bạch long nhỏ trại xuất phát thẳng đường đến dưới thành Trường An rồi mới hạ trại.

Lại nói tới sau trận chiến thượng cổ yêu ma, Bà La giáo rời khỏi tam giới, lại không có tiên thiên linh bảo trấn áp số mệnh nên dần dần số trời yếu đi. Kiếp vận nổi lên khó tránh khỏi, bởi vậy mới có việc Vô Khô đạo nhân đi đến tận phương Tây dùng ma hóa Phật làm công quả.

Hôm nay là kiếp vận nổi lên, Bà La giáo mất khí vận gặp họa diệt giáo, hai vị giáo chủ há cam chịu, phải vì môn hạ đệ tử đấu tranh một đường sinh cơ.

Thế giới cực lạc, Lôi Âm bảo tự.

A Di Đà Phật ngồi trên mười hai đài sen, ba nghìn Phật đà có tôn vị được Phật quang chiếu khắp, tiếng tụng kinh vang dội thật là một cảnh tượng trang nghiêm.

Cũng không biết trải qua bao lâu, dường như là một năm, lại giống như là vĩnh hằng, A Di Đà Phật nói: "Tiên không phải tiên, ma không phải ma, trên Kim Thư bảng thấy chân linh. Yêu không phải yêu, Phật không phải Phật, trong Ngọc Diệp lục gặp lại bản tâm. Kiếp số đã đến, cực lạc không phải cực lạc, đại đạo Hồn Nguyên, chính là tịch diệt hư không. Không vào tịch diệt vẫn như ở trong kiếp nạn. Các ngươi ở dưới thành Trường An còn có một hồi công quả cuối cùng, vượt qua sát kiếp, mới thấy kết cục"

Lập tức đóng cửa Tây Thiên cực lạc, ba nghìn Phật đà tất cả đều đến dưới thành Trường An.

Thượng Thanh thiên, Di La cung.

Ban đầu Thiên tôn cùng Lão Tử hai vị giáo chủ ngồi đối diện nhau hồi lâu, rồi Nguyên Thủy nói: "Kiếp số đã đến, dưới thành Trường An sắp có một hồi công quả cuối cùng để chấm dứt. Bởi vì Cực Lạc giáo chủ gặp kiếp vận mà đứng lên, lập ra Cực Lạc đại giáo. Đến giờ là hai giáo cùng kết thúc nhân quả. Đáng tối cao Thượng Đế do gặp kiếp vận mà sinh, nổi danh trên bảng Kim Thư, vậy muốn làm phiên đạo huynh đi một chuyến."

Lão Tử nói: "Được" Lập tức ra khỏi Di La cung, xuống khỏi ba mươi ba tầng trời đến Dao Trì.

Hạo Thiên Thượng Đế từ sau trận đại chiến thượng cổ yêu ma liền leo lên ngôi vị Ngọc đế, trăm triệu năm chỉ tinh tu Huyền Khung đại pháp, đạo hạnh thần thông cao thâm không thể dò được, không dính nửa điểm nhân quả. Đến như năm đó Hạo tử đại náo Thiên đình, cũng không tự mình ra tay.

Hôm nay sát kiếp nổi lên bèn dứt khoát trốn đến trong Dao Trì không nghe không hỏi chẳng quan tâm. Vốn tưởng rằng không dính nhân quả thì sẽ tự nhiên vô sự. Có điều không dè tới Hồn Nguyên, không ký thác hư không thì làm sao xoay chuyển được số trời. Tạo Hóa chi đạo khiến lòng vừa mới có chỗ động, bầm tay tính toán thì đúng là có đại họa lâm đầu. Nhưng mà lại không nắm được điểm quan trọng, không rõ họa từ đâu thì lập tức quá sợ hãi.

"Không ổn, cũng là bị người tính kế." Ngọc đế không kịp cùng Vương Mẫu phân trần, liền thân hóa thành bạch cầu vòng nổi lên ra khỏi Dao Trì đi về hướng đông. Không nghĩ vừa mới bay lên đã thấy hư không chấn động, trước mặt một đạo nhân ngăn cản đường đi mà nói: "Thượng Đế chạy đi đâu?" Đúng là chỉ tôn Nhân giáo thánh nhân Thái Thượng Lão Quân.

Ngọc đế lắp bắp kinh hãi, nói: "Đạo huynh vì sao ngăn ta?"

Lão Tử nói: "Bởi vì là kiếp vận gặp lên, Thượng Đế gặp kiếp vận mà sinh, trên Kim Thư bảng có tên nên đặc biệt đến tiền đưa Thượng Đế một chuyến."

Ngọc đế kinh hãi nói: "Ta từ thời hỗn độn chia ra đã ngồi trước Tổ Sư nghe giảng đạo. Trải qua yêu ma đại chiến, chưa dính nửa điểm nhân quả, đạo huynh nói như thế nào đây?"

Lão Tử nói: "Không đạt được Hồn Nguyên, không rõ nỗi Tạo Hóa chi đạo. Đó là Thượng Đế phúc mỏng, đại kiếp nạn qua đi vẫn còn có trăm triệu năm thanh tịnh, Thượng Đế chó có cớ chấp"

Ngọc đế lạnh lùng nói: "Ta từ trong Hỗn Độn đã tu thành đạo nên không còn trong kiếp số. Ngại mặc dù đã ký thác hư không, cũng không thể lẩn ta." Nói rồi lập tức phát lực, cả không gian rung mạnh, khắp Thiên giới sụp đổ trong tiếng ầm ầm mà hóa thành một đống hỗn độn. Lập tức lại hóa ra một trận Thủy Hỏa phong như con sóng dữ ập đến, thanh thế làm cho người ta sợ hãi.

Dao Trì Kim Mẫu cũng hô một tiếng dịu dàng, bàn tay trắng nõn múa may liên tục. Thủy Hỏa phong lập tức quay cuồng tựa như sắp phá vỡ trời đất.

Lão Tử thở dài: "Huỳnh Khung đại pháp quả thật bất phàm." Liền bấm tay bắt quyết làm hiện lên Thái Cực đồ để ngăn cản Thủy Hỏa phong. Rồi ngồi xuống ngũ sắc Tinh Kiều (cầu làm từ sao) bắc ngang không trung mà yên vị không thay đổi, sau đó đè nén Thủy Hỏa phong xuống dưới, lập tức hóa ra Lưỡng Nghi Tứ Tượng, sinh ra vạn vật.

Lão Tử rung Thái Cực đồ, cuốn lấy Ngọc đế kéo tới. Tay hóa thành Thiên kiếm chém thân thể Ngọc đế còn Nguyên Thần áp vào Luân Hồi. Dao Trì Thánh Mẫu quá sợ hãi vội vàng xoay người rời đi. Lão Tử vung tay bắt quyết quát lên: "Đi." Thiên kiếm hóa thành một cái bạch cầu vòng cũng chém Dao Trì Thánh Mẫu, chân linh bị ép vào Luân Hồi.

Lại nói là kiếp số đã đến. Dưới thành Trường An có hai giáo cùng nhau kết thúc nhân quả cực lạc. Ba nghìn Phật đà Tay Thiên cùng môn hạ Kim tiên Tam Thanh tất cả đều xuống Trường An Đại Đường.

Môn hạ đệ tử Cực lạc giáo cũng đầu nhập hết làm thuộc hạ dưới trướng Tiểu Bạch long. Mà ngay cả sáu vị Dao Trì tiên nữ vẫn một mực ở Cực Lạc tiên phủ tĩnh tu cũng xuống phạm trần để tùy thời vượt qua sát kiếp.

Bởi vì có nhưng người thần thông quảng đại như Dương Tiễn, Hầu tử, Tần Xuyên cùng Đông Hoa Thượng tiên làm chỗ dựa nên Tiểu Bạch long khí thế hào hung, dưới chân thành Trường An mở trận thế mời môn hạ Tam Thanh cùng Tây Thiên Phật đà đầu pháp. Nhưng lại để chết sáu vị công chúa của Ngọc đế.

Ở Cực Lạc tiên phủ, Thất công chúa cả kinh nói: "Không tốt, sao lại để phụ hoàng, mẫu hậu cùng sáu vị tỷ tỷ gặp kiếp số" Lập tức lệ tuôn đầy mặt nói với Lâm Phong: "Phụ quân ký thác hừ không, sao lại không biết phụ hoàng sẽ gặp nạn?"

Lâm Phong thở dài: "Số trời như thế, ta làm thế nào có thể chống lại được, chỉ phí công mà thôi."

Thất công chúa trợn ngược mắt ngọc lên mà nói: "Thánh nhân đích thực là vô tình. Ta tự mình đi vì sáu vị tỷ tỷ để báo thù."

Lâm Phong nói: "Kiếp số chỉ vì nhất niệm mà sinh, ta cũng không ngăn nài"

Thất công chúa hừ một tiếng cũng không nghe khuyên ngăn mà hóa thân thành xích cầu vòng (đồ), ra khỏi Cực Lạc tiên phủ.

Tam Bích tỷ muội cùng Thất công chúa có tình thâm tĩ muội nên cũng không phải nói nhiều điều ra khỏi Hồng Mông thế giới, hướng về thành Trường An hạ xuống.

Cửu Vĩ Hồ Lâm Mị biết bốn vị sư muội đến dưới thành Trường An thì kinh hãi, vội vàng mang môn hạ đệ tử Cực Lạc giáo nghênh đón. Đôi mắt xinh đẹp của Thất công chúa tràn đầy sát khí, cũng không nhiều lời mà tới trước trận tiền chỉ muốn cùng Thích Già không chết không thôi.

Trong thành Trường An.

Nhiên Đăng nói: "Hôm nay Cực Lạc giáo mẫu hạ xuống phạm trần, ắt là có chuyện xấu phát sinh."

Di Lạc nói: "Cực Lạc giáo mẫu không chứng được Hồn Nguyên, Hoan Hi Phật tổ có thể tự mình đến ứng phó."

Thích Già trầm nghĩ: "Cũng là tự gây tai họa, Cực Lạc giáo mẫu khẳng định không chịu thôi, nên ta không thể nương tay. Có điều lại kết tiếp thêm nhân quả lớn lao, rồi đến mất mạng trong tay Cực Lạc giáo chủ. Thôi, số trời như thế, nghịch cũng không nghịch được, nhưng lại cũng không thể để mất thể diện, vô duyên cớ làm trò cười cho người ta" Lập tức đến trước cổng thành nói: "Trong kiếp số, chỉ có người căn cơ nông cạn mới phải ứng kiếp. Bốn vị giáo mẫu hiểu rõ đạo tạo hóa, sao lại một mực khẳng khái cố chấp như vậy"

Thất công chúa cả giận nói: "Thích Già, ngươi giết sáu vị tỷ muội của ta, thế không cùng ngươi dừng tay" Liền vung tay lên hiện ra Thiên Thương Cầm. Năm ngón tay liền gãy, vô số kiếm quang màu đỏ ào ào gào thét, đánh về phía Thích Già.

Tam Bích tỷ muội cũng mỗi người xuất ra Tử Long Tiêu, Kim Thư, Ngọc Diệp nhằm hướng Thích Già.

Trong Tiên Thiên thập đại thánh khí, trừ sáu vị thánh nhân mỗi người đều có một cái, còn lại là Thiên Thương Cầm, Tử Long Tiêu, Kim Thư Ngọc Diệp đều ở trong tay Thất công chúa cùng tam Bích tỷ muội, há lại bình thường được sao.

Thích Già không dám chậm trễ, vội vàng hiện Kim thân, tám đầu mười sáu cánh tay tất cả đều cầm hàng ma pháp khí ngăn cản thánh khí của Thất công chúa cùng tam Bích tỷ muội rồi niệm Phật hiệu mà nói: "Bốn vị giáo chủ dừng cố chấp. Xin mau mau thôi lui, nếu như quyết bức bách đừng trách lão tăng không lưu tình"

Bích Vân tiên tử quát: "Khá lắm Thích Già, ta lại muốn biết một chút về bản lĩnh của ngươi có gì"

Thất công chúa hai tay kết ấn, ra sức quát lớn. Hư không rung lên mạnh mẽ, kiếm quang màu đỏ vừa chuyển đã kết thành một đạo Tử Sắc Vân Lô màu đỏ đen đánh vào chân thân của Thích Già.

Thích già cũng đánh ra chân hỏa, không hề cố kỵ Lâm Phong nên ra sức quát lớn, đang muốn thi triển thần thông làm cho Thất công chúa cùng tam Bích tỷ muội cùng nhau phải ứng kiếp số. Lại thấy hư không mở rộng ra, một cái cầu vòng vàng kim đánh đúng ngay vào mặt Thích Già. Một đạo nhân từ trong hư không đến, đứng là Hồng Mông Cực Lạc thánh nhân Lâm Phong.

Lâm Phong thở dài: "Chẳng chịu nghe ta nói, tiếp xúc vào nhất niệm là lại để cho nhân quả quán thân"

Thất công chúa cùng tam Bích tỷ muội mừng rỡ nói: "Phu quân lại cũng không phải vô tình."

Thích Già lại bị hoảng sợ tưởng hồn bay lên trời, vội vàng buông tha Thất công chúa cùng tam Bích tỷ muội định trốn. Đã thấy một cái cầu vòng từ khí Hỗn Độn từ ba mươi ba tầng trời hạ xuống ngăn cản cầu vòng vàng kim.

Sau đó sắc trời mở rộng ra, Thượng Thanh Khai Thủy Khai Tồn hạ xuống phạm trần nói: "Cực Lạc giáo chủ, ngươi không thuận số trời, dựa vào thần thông làm loạn nhân quả. Chúng ta đều là đứng đầu tam giáo, há có thể dung túng cho ngươi" Sau đó Lão Tử, Linh Bảo, Vô Thiên, A Di Đà Phật trước sau đều hạ xuống phạm trần.

Lâm Phong thở dài: "Ta từ trong sát kiếp nổi lên. Cũng vì không thể ngồi xem thân nhân cốt nhục ứng kiếp số. Hiện giờ dưới thành Trường An có hai giáo phái cùng Cực Lạc đại giáo của ta kết thúc công quả, tự nhiên phải lĩnh giáo đạo của các vị giáo chủ"

Một tiếng chuông vang lên, Đông Hoàng Thái Nhất đã hạ xuống phạm trần. Môn hạ đệ tử Cực Lạc giáo vội vàng bái lạy Đông Hoàng Thái Nhất, Lâm Phong nói: "Đạo huynh lại đây."

Thái Nhất nói: "Môn hạ đệ tử phải hết sát kiếp nên không dám không đến."

Lâm Phong nói: "Phải đấy"

Lúc đó hai vị giáo chủ đứng dậy bước xuống khỏi Lô Bồng (cõi Bồng Lai), Nguyên Thủy nói: "Thiên Địa Vô Cực, đại đạo về một. Nhân thể muốn lĩnh giáo Cực Lạc đạo huynh một phen sự to lớn của Tứ Thánh chỉ đạo."

Lâm Phong nói: "Không dám chậm trễ." Hai tay nhất xiết lại liền hiện ra Thiên La tứ kiếm. Trong hư không lập tức sát khí bốc lên, xuất hiện bốn lá cờ cửa trận. Thiên La tứ kiếm mỗi cái ứng với một cửa. Lay đi lắc lại liền phân biệt hóa thành xích, bạch, thanh, hắc bốn đạo nhân. Xích y đạo nhân cầm trong tay Kim Vũ phiến (quạt lông vàng). Bạch y đạo nhân trên đầu có Linh Lung Bảo Tháp. Thanh y đạo nhân hiện ra Thất Thái Nguyên thạch. Hắc y đạo nhân cầm Như Ý Kim kiếm.

Lâm Phong ra sức quát lớn từ giữa bay lên ngồi xuống pháp đàn. Cả người vừa nhấc lên khỏi pháp đàn một bước thì tay bấm pháp quyết, lập tức sát khí nổi lên. Một chiếc cầu vòng vàng từ trong trận bay lên, rung mạnh một cái liền hóa thành một vùng hỗn độn. Từ Hỗn Độn hiện ra Đại La kiếm trận.

Hỗn độn chẳng phân biệt được âm dương, không chia ra Càn Khôn, trên nối với chín tầng trời, dưới liền U Minh, vô biên vô hạn, tựa hồ muốn đưa cả thiên địa đều quay về hỗn độn. Từ thời Bàn Cổ mở ra hỗn độn đã đủ chín chín tám mươi một vạn ức năm, giờ mọi nhân quả kết thúc đều ở trước cổng thành này.

"Đại la kiếm trận thể hiện Tiên Thiên hỗn độn quả thật là bất phàm." Nguyên Thủy thở dài.

Lập tức Nguyên Thủy thiên tôn, Thái Thượng Lão Quân, A Di Đà Phật, Vô Thiên cả bốn vị giáo chủ đi theo bốn cửa để vào đại trận.

Linh Bảo bước lên xuất ra Hỗn Nguyên kim thước đối đầu với Thái Nhất.

Thái Nhất cười lớn một tiếng, một tiếng chuông vang lên rồi lặn vào trong hỗn độn. Linh Bảo cũng lắc người đuổi theo vào trong hỗn độn.

Lại nói Nguyên Thủy theo cửa Càn vào trận. Vừa vào đến cửa trận, hắc y đạo nhân cầm Như Ý Kim kiếm bổ vào đầu. Nguyên Thủy vội vàng xuất ra Bàn Cổ phủ để đỡ tam bảo Như Ý mà cứ chính diện đầu nhau.

Hắc y đạo nhân lắc người nhoáng một cái lại hóa thành hỗn độn.

Nguyên Thủy cũng không rõ làm cách nào bước vào trong trận. Hắc y đạo nhân lại từ trong hỗn độn vọt ra cầm Như Ý Kim kiếm lại bổ. Nguyên Thủy e ngại Như Ý Kim kiếm lại giờ Bàn Cổ phủ ngăn lại, tam bảo Như Ý lại nhằm đúng ngay vào mặt mà đánh.

Hắc y đạo nhân lại hóa thành hỗn độn, chỉ là không cho Nguyên Thủy tiến vào trận.

Nguyên Thủy không làm gì được, chính xác là không dám để cho Như Ý Kim kiếm bổ trúng, bị mất mặt không nói mà lại còn chẳng được gì.

Lão Tử tiến vào cửa khôn, xích y đạo nhân cầm Kim Vũ phiến quạt một cái. Lão Tử vội vàng nhảy ra, rồi rung Thái Cực đồ định cuốn người. Xích y đạo nhân lại hóa thành hỗn độn. Đến khi Lão Tử tiến vào trận thì liền lại cầm Kim Vũ phiến để quạt.

A Di Đà Phật vào cửa đoài môn, thanh y đạo nhân quát một tiếng, Thất Thái Nguyên quang nhắm ngay vào mặt định đánh. Trên đầu A Di Đà Phật vội vàng hiện ra mười hai đài sen mà vẫn bị đánh ngã, bên vội vàng hiện ra kim thân Xá Lợi của bản mạng. Trên đầu lại hiện bốn mạng liên hoa chỉ thủ chứ không tấn công.

Vô Thiên vào cửa Li, bạch y đạo nhân hiện Linh Lung Bảo Tháp trên đầu, Vô Thiên thở dài: "Linh Lung Bảo Tháp vạn pháp bất xâm, kể cả số trời cho phép, thì ta cũng không phá được cửa Li" Lập tức lặng yên ngồi tọa thiền, không nói cũng không động.

Lâm Phong lặng yên ngồi trong pháp đàn, nhập định hư không, chủ trì việc vận chuyển trận pháp.

Lão Tử bị xích y đạo nhân ngăn lại, không vào được cửa trận liền cười nói: "Hai giáo cùng chung sức chinh phạt Cực Lạc đại giáo. Ta thuận lòng trời làm ngai gì đi vào trong chốn ngũ hành xoay vòng" Lập tức cất bước mà vào trận, xích y đạo nhân lại cầm Kim Vũ phiên đến quạt. Lão Tử rung Thái Cực đồ hóa thành một tòa tinh kiều (cầu sao), rồi đứng ở trên cầu mà vận pháp lực bước vào trong trận.

Khi Lão Tử vào được trận thì ba đạo nhân hắc, bạch, thanh cũng tự biến mất. Nguyên Thủy, A Di Đà Phật, Vô Thiên cũng liền vào được trong trận. Lắc mình một cái đều đã đến trước người Lâm Phong. Nguyên Thủy cười nói: "Hai giáo cùng sức chinh phạt Cực Lạc chính là số trời đã định. Cực Lạc giáo chủ, ngươi có lời gì có thể nói." Lâm Phong nói: "Gặp kiếp vận mà nổi lên, là ta thuận theo số trời mà đi."

Vô Thiên cười khẩy nói: "Còn muốn xem ngươi làm sao mà có miệng lưỡi lợi hại nữa đây" Huyết Hồn phiên vừa chuyển, song máu bảy màu đã cuốn thẳng đến Lâm Phong.

Lâm Phong ra sức mà quất, trên đỉnh hiện lên Linh Lung Bảo Tháp, Huyền Hoàng khí ngược lại thì cuộn xuống dưới, vạn pháp xuất ra.

Nguyên Thủy cầm Bàn Cổ phủ đến bỏ vào đầu, Lâm Phong vội vàng cầm Như Ý Kim kiếm ngăn lại. Lão Tử lại rung Thái Cực đồ để cuốn. Lâm Phong nhảy sang một bên cầm Kim Vũ phiên mà quạt, Lão Tử vội vàng trốn vào trong Thái Cực đồ.

A Di Đà Phật bấm tay bắt quyết, mười hai đài sen đề xuống nhưng lại không làm gì được Lâm Phong. Linh Lung Bảo Tháp chính là bảo vật hậu thiên đệ nhất đại công đức, còn trên cả Tiên Thiên thập đại thánh khí. Lâm Phong có Linh Lung Bảo Tháp hộ thân, chính xác là vạn pháp bất xâm.

"Đạo nhỏ Bà La bất quá cũng chỉ như vậy" Lâm Phong hất tay áo lên, Thất Thái Thần quang nhắm đúng ngay vào mặt đánh tới. A Di Đà Phật trước đã bị mất mặt liền vội vàng nhảy ra.

Nguyên Thủy lại cầm Bàn Cổ phủ bỏ tới, Lâm Phong bấm tay bắt quyết. Như Ý Kim kiếm hóa thành một cái cầu vòng vàng kim, ngăn cản Bàn Cổ phủ. Hắn lại xuất ra Thất Thái Nguyên thạch nhắm đúng ngay vào mặt mà đánh Vô Thiên. Vô Thiên vội nhảy ra thì lại quay sang đánh A Di Đà Phật khiến cả hai vị Bà La thánh nhân không dám đến gần.

Bốn vị giáo chủ chung sức chinh phạt Cực Lạc nhưng lại không làm gì được Lâm Phong nên đều xuất ra chân hỏa để chấn động Bàn Cổ phủ, té lên tam bảo như ý đánh ngay vào mặt. Lâm Phong nhưng lại không ngăn cản, Linh Lung Bảo Tháp chấn động đẩy lui tam bảo như ý. Kim Vũ phiên quạt một cái, Lão Tử vội vàng nhảy sang một bên.

Lâm Phong triệu hồi Sơn Hà đồ cuốn đến Vô Thiên. Vô Thiên xuất ra Hắc Liên ngăn cản, lại rung Huyết Hồn phiên cuốn tới. Lâm Phong xuất ra Thất Thái Nguyên thạch đánh tới, Vô Thiên né tránh không kịp bị đánh liên lộn mấy cân đầu vân, cả lục thần đều bị chọc tức nên cả giận nói: "Khá lắm Cực Lạc giáo chủ, dám lấn ta như thế thì không cùng ngươi dừng lại được"

Lâm Phong cười to nói: "Lượng sức đạo nhỏ Bà La, lại muốn tranh tòa sáng với mặt trăng mặt trời, chỉ có mất mặt mà chẳng được gì" Nói rồi ra sức quất lớn làm hư không chấn động mạnh mẽ dù chỉ ở trong hỗn độn. Năm vị giáo chủ đều đánh ra chân hỏa, cùng thi triển thần thông khiến cho trời đất tối tăm, cả Thiên giới đều bị đánh thành một đống hỗn độn.

Dưới thành Trường An đệ tử hai giáo cũng chém giết đến đất trời đổi màu, nhật nguyệt tối lại. Hồng Bào lão yêu một tên cũng không để lại nguyên thần liền bị Hoan Hi Phật đánh một đòn mà thần hình cụ diệt. Hầu tử giận dữ: "Khá lắm con lừa ngốc, không tha cho ngươi được" Nói rồi lộn một cân đầu bật ra đằng sau, Hoan Hi Phật ứng phó không kịp bị một gậy đánh cho thần hình cụ diệt.

Di Lặc giận dữ: "Hay cho con khi này, cùng ngươi không chết không thôi"

Các Thánh nhân đều xuất ra chân hỏa, đệ tử tam giáo bất kể là Tiên Phật, hoặc là yêu ma, đều giết đỏ cả mắt rồi. Linh Thú lão yêu cũng bị Thuần Dương Chân nhân Lã Động Tân dùng Tử Dương kiếm chém Nguyên Thần mà thành tro bụi bay đi.

Quan Âm vốn núp ở phía sau núi để tọa sơn quan hổ đấu. Tiếc rằng đại kiếp nạn đến, tam giới tiên phạm dù là ai cũng không thể tránh được. Chỉ nghe sau đầu tiếng gió mạnh mẽ nổi lên, Quan Âm vội vàng nhảy ra nhưng cũng là đã muộn, Thích Già hiện kim thân nói: "Phản giáo quên phép tắc, không tha cho ngươi được." Liền tăng thêm lực đánh tới, Quan Âm né tránh không kịp bị đánh vào thần hình cụ diệt.

Đệ tử tam giáo chém giết đến đỏ cả mắt, kiếp số đã sôi trào đến đỉnh điểm. Đích thực là người giết người, Phật giết Phật đều vì tranh một đường sinh cơ. Đám chúng nữ Thái Y, Nghê Thường đã sớm chết lặng, chỉ xuất ra pháp bảo hộ mình sợ hãi kêu lên: "Phụ thân mau cứu ta."

Thình lình Thiên Tâm Đẳng bị một cỗ lực mạnh đánh bay lên. Đó là Trần Nguyên Tử đỏ hồng mắt xông tới đánh luôn Thanh Hà tiên tử không kịp né tránh vào thần hình cụ diệt. Tiểu Bạch long Ngao liệt nổi giận gầm lên một tiếng đến phun cả máu mũi, liền muốn xông lên liều mạng.

Tần Xuyên đang đấu với Trọng Dương tử, mắt thấy tình hình không ổn, môn hạ đệ tử Cực Lạc giáo đều giết đến đỏ cả mắt, sát kiếp đã sôi trào tới cực điểm. Nhưng cũng không cách nào áp chế, liền vội vàng vung tay lên. Một cái thanh sắc cầu vòng xoay lên trùm kín đám môn hạ đệ tử Cực Lạc giáo cuốn vào Hồng Mông thể giới.

Đầy trời là Tiên Phật đều giết đỏ cả mắt, lên trời không có đường, xuống đất không thấy cửa, lại đi Hồng Mông thể giới không được đánh quất một tiếng đều tự tàn sát lẫn nhau. Một đạo Tử Sắc Lôi quang mạnh mẽ từ trong hỗn độn xuyên ra đánh thẳng vào gáy Trần Nguyên Tử. Trần Nguyên Tử né tránh không kịp, quất to một tiếng mà thân thể hóa thành tro bụi rơi xuống.

Lại nói là sát kiếp đã sôi trào tới cực điểm, môn hạ đệ tử Cực Lạc giáo mà chịu kiếp nạn đều ứng kiếp số, không phải ứng kiếp đều đã trở về Hồng Mông thể giới. Lâm Phong ra sức quất lớn, Thiên La tứ kiếm chấn động mạnh, kiếm quang bốn màu hóa thành một dòng khí lưu hỗn độn chấn động mọi nơi. Trong tiếng nổ long trời lở đất, cả đất trời đều quay về hỗn độn.

Khi cả đất trời quay về hỗn độn, cả thần linh tam giới lẫn thần Phật đầy trời đều bị cuốn vào hỗn độn. Chỉ trừ bảy vị giáo chủ đã ký thác hư không nên không tiếp tục đời sống sinh linh nữa. Từ trong hư không một luồng kim quang cùng một đạo bạch quang rơi xuống, Lâm Phong giơ tay ra tiếp được, đó là Kim Thư Ngọc Diệp.

Lâm Phong cười nói: "Sau khi qua kiếp nạn là đạo ta chấn hưng. Để lập lại Hồng Mông thế giới, giáo hóa sinh linh, lão sư khai thiên sắp tới. Giờ đến Vô Lượng cung chờ đợi pháp chỉ."

Chúng thánh đều tự cười gằn: "Cứ đợi cho khai thiên qua đi rồi lại tính kế"

Bạn đang đọc truyện *Vô Lại Kim Tiên 2* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.